

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 236 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

54. évfolyam

2011. augusztus 12.

Közleményszám

Tartalom

Oldal

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2010–2011

2010. június 15–17 és 23-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 257 E, 2010.9.24.

A 2008. évi mentesítésről szóló, 2010. június 16-én elfogadott szövegeket a Hivatalos Lap 2010.9.25-i L sorozatának 252. számának 24. számában tették közzé.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2010. június 15., kedd

2011/C 236 E/01	A regionális politika átláthatósága és finanszírozása Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a regionális politika átláthatóságáról és finanszírozásáról (2009/2232(INI))	1
2011/C 236 E/02	A 2011. évi költségvetési tervezetről szóló háromoldalú egyeztető eljárásra vonatkozó megbízatás Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a 2011. évi költségvetés tervezetéről folytatott háromoldalú egyeztetésre vonatkozó felhatalmazásról (2010/2002(BUD))	6
2011/C 236 E/03	Származékos iacok: jövőbeni szakpolitikai intézkedések Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a származékos ügyletek piacáról: jövőbeni szakpolitikai intézkedések (2010/2008(INI))	17
2011/C 236 E/04	A tárgyak internete Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a tárgyak internetéről (2009/2224(INI))	24
2011/C 236 E/05	Az internet szabályozása: a következő lépések Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az internet szabályozásáról: a következő lépések (2009/2229(INI))	33

HU

2011/C 236 E/06	A Közösség innovációs politikája a változó világban Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a Közösség innovációs politikájáról a változó világban (2009/2227(INI))	41
2011/C 236 E/07	A millenniumi fejlesztési célok elérése felé tett előrehaladás: a 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozót előkészítő féldős értékelés Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé tett előrehaladásról: a 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozót előkészítő féldős értékelés (2010/2037(INI))	48
2010. június 16., szerda		
2011/C 236 E/08	Európa 2020 stratégia Az Európai Parlament 2010. június 16-i állásfoglalása az Európa 2020 stratégiáról	57
2011/C 236 E/09	A gazdaságirányítás Az Európai Parlament 2010. június 16-i állásfoglalása a gazdaságirányításról	65
2010. június 17., csütörtök		
2011/C 236 E/10	Az emberi jogok védelmezőit szolgáló uniós politikák Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az emberi jogi jogvédőket támogató uniós politikákról (2009/2199(INI))	69
2011/C 236 E/11	A statisztikai adatok minősége az Unióban és a Bizottság (Eurostat) kibővített ellenőrzési jogköre Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az uniós statisztikai adatok minőségéről és a Bizottság (Eurostat) kibővített ellenőrzési jogköréről	76
2011/C 236 E/12	A gazdasági hanyatlás és pénzügyi válság nemi szempontjai Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a gazdasági hanyatlás és pénzügyi válság nemi szempontjairól (2009/2204(INI))	79
2011/C 236 E/13	A nők és a férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010) eredményeinek értékelése és előremutató ajánlások Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010) eredményeinek értékeléséről és a jövőre vonatkozó ajánlásokról (2009/2242(INI))	87
2011/C 236 E/14	Sport, különös tekintettel a sportolók ügynökeire Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a sportolói ügynökökről	99
2011/C 236 E/15	Az EU–Oroszország csúcstalálkozó következtetései Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az EU–Oroszország csúcstalálkozó (2010. május 31 – június 1.) következtetéseiről	101
2011/C 236 E/16	Izraeli katonai művelet a segélyflottával szemben és a gázai blokád Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a segélyszállító hajók elleni izraeli katonai műveletről és a Gázai övezet blokádjáról	105

2010. június 15., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

A regionális politika átláthatósága és finanszírozása

P7_TA(2010)0201

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a regionális politika átláthatóságáról és finanszírozásáról (2009/2232(INI))

(2011/C 236 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 174–178. cikkeire,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendelet, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 2006. december 8-i 1828/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1083/2006/EK rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 7-i 284/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való lakásberuházások támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. május 6-i 397/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2006-os pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (III. szakasz – Bizottság) szóló 2008. április 22-i európai parlamenti határozatra ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽²⁾ HL L 371., 2006.12.27., 1. o.

⁽³⁾ HL L 94., 2009.4.8., 10. o.

⁽⁴⁾ HL L 126., 2009.5.21., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 88., 2009.3.31., 23. o.

2010. június 15., kedd

- tekintettel az Európai Unió 2007-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (III. szakasz – Bizottság) szóló 2009. április 23-i európai parlamenti határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a pénzügyek átláthatóságáról szóló 2008. február 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról szóló 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel „A strukturális alapokról szóló rendelet végrehajtásáról (2007–2013): a nemzeti kohéziós stratégiákról és az operatív programokról folytatott tárgyalások eredményei” című 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament által közzétett, „Az adatok átláthatóságára irányuló kezdeményezés és annak hatásai a kohéziós politikára” című tanulmányra,
 - tekintettel az európai átláthatósági kezdeményezésről szóló 2006. május 3-i bizottsági zöld könyvre (COM(2006)0194),
 - tekintettel a „20. éves jelentés a strukturális alapok végrehajtásáról (2008)” című 2009. december 21-i bizottsági közleményre (COM(2009)0617/2),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7–0139/2010),
- A. mivel az európai átláthatósági kezdeményezést (ETI) a Bizottság 2005-ben fogadta el, amelyet 2006-ban egy zöld könyv közzététele követett, amelynek célja az EU-irányítás átláthatóságának, nyitottságának és elszámoltathatóságának javítása volt, és mivel az uniós alapok címzettjeinek nyilvános információkkal történő ellátása az ETI egyik sarokköve,
- B. mivel a közös igazgatási rendszerben az uniós alapok kedvezményezettjeiről szóló információkat a tagállamok kezelik, és mivel kifejezett uniós kötelezettség vagy a Bizottság részéről történő erős irányítás hiányában tagállamonként különbözik az ilyen információk közzétételének szintje, ami nehézkessé teszi az egész EU-ra kiterjedő összehasonlítást,
- C. mivel az európai uniós források címzettjeinek közzététele lehetővé teszi a nyilvánosságnak a közpénzek elköltésével kapcsolatos fontos vitában való részvételét, ami elengedhetetlen a működőképes demokráciák szempontjából,
- D. mivel nem sikerült még kapcsolatot létrehozni az ETI és a jobban szabályozott és kötelező erejű pénzügyi ellenőrzések és könyvvizsgálat kérdése között,

⁽¹⁾ HL L 255., 2009.9.26., 24. o.

⁽²⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0165.

2010. június 15., kedd

- E. mivel az ETI-nek jelentősen befolyásolnia kellene a kohéziós programozási folyamat felfelé és lefelé irányuló szakaszában a partnerség átláthatóságát, és mivel ennek ellenére a szabályozás nem mondja ki explicit módon, hogy a partnereknek milyen mértékben kellene részt venniük a különböző programozási folyamatokban, illetve nem határozza meg a részvételre vonatkozó feltételeket,
- F. mivel a Bizottság nem ad elegendő előzetes tájékoztatást a fő projektek finanszírozásáról szóló határozatokról, ami az átláthatóság hiányához vezet, és mivel ezt orvosolni kell,
- G. mivel az átláthatóság logikájának együtt kell járnia a strukturális alapokból nyújtott támogatások elnyerésének eljárásaira irányuló egyszerűsítéssel,
1. úgy ítéli meg, hogy a kohéziós politikával és annak programozási folyamatával, a kiadások elosztásával és a strukturális alapok lehetséges kedvezményezettjeiről szóló információkhoz való hozzáféréssel kapcsolatos átláthatóság a kohéziós politika céljai elérésének kulcsfontosságú előfeltétele, és ezért az átláthatóságot az ágazatok közötti irányító alapelvvé kellene tenni a kohéziós programozási és döntéshozási folyamatban;

A kohéziós támogatások kedvezményezettjei adatainak közzététele

2. elégedetten jegyzi meg, hogy az ETI követelményeinek megfelelően az ERFA és a Kohéziós Alap kedvezményezettjeinek a megfelelő nemzeti és regionális weboldalakon elérhető listáira hivatkozó interaktív térképek közzététele a Bizottság Regionális Politikai Főigazgatóságának weboldalán megtörtént; felkéri a tagállamokat, hogy megfelelő csatornákon népszerűsítsék a Regionális Politikai Főigazgatóság internetes honlapját, elősegítve ezáltal a minél szélesebb körű hozzáférést ehhez az adatbázishoz; megjegyzi, hogy a közpénzek felhasználásnak útja ennek ellenére továbbra is rendkívül nehezen követhető nyomon az érdekeltek számára; felkéri a Bizottságot, hogy széleskörűen konzultáljon e felekkel a helyzet lehetséges orvoslásáról;
3. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezeket a tagállami adatbázisokat tegyék teljes mértékben kutathatóvá és kompatibilissé annak érdekében, hogy a bemutatott adatok könnyebben adhasanak teljes képet az egész Európai Unióra vonatkozóan, megőrizve helyi jelentőségüket; véleménye szerint ezzel kapcsolatban feltétlenül szükséges a kétnyelvű (helyi nyelv(ek)–a Bizottság egyik munkanyelve) verziók használata;
4. hangsúlyozza, hogy mind tartalmi, mind megjelenítési szempontból javítani kell a kedvezményezettekről közzétett adatok használhatóságát; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg részletesebb, leíróbb jellegű formátumot, és pontosítsa az információ megjelenésének szerkezeti, formai és tartalmi jellemzőit; úgy véli, hogy a szükséges információszolgáltatás mellett meg kellene könnyíteni az egyes kritériumok szerinti keresést is, hogy azonnali képet lehessen kapni a keresett elemekről;
5. a kedvezményezettek és szükség esetén az érdekcsoportokra vonatkozó adatok közzétételekor további lényeges információk megadására szólít fel; ezért véleménye szerint megfontolandó, hogy a jelenlegi minimális követelményeken kívül a kedvezményezettekről közzétett adatok közé kerüljenek be a székhelyre vonatkozó információk, az elfogadott projekteket tartalmazó összefoglalók, a támogatástípusok és a projekt-partnerek leírása; kéri, hogy az összegyűjtött adatokat strukturált, összehasonlítható módon jelentessék meg és kezeljék, a teljes használhatóság és átláthatóság érdekében; úgy véli, hogy ez további kiadások nélkül megvalósítható;
6. kéri, hogy az európai területi együttműködési célkitűzés alá tartozó programok esetében valamennyi kedvezményezett kerüljön fel a listára, és ne csak a fő kedvezményezettek;
7. hangsúlyozza, hogy az ETI követelményeinek való teljes mértékű megfelelésre szükség van a meg nem felelésre vonatkozó megfelelő szabályozások, jobb útmutatás, egy figyelmeztető rendszer és végső esetben szankciók révén;

2010. június 15., kedd

Átláthatóság és közös igazgatás

8. felszólítja a Bizottságot, hogy tisztázza, hogy az ETI alapelveit a működési programok és a velük kapcsolatos kommunikáció szintjén hogyan kell átültetni a gyakorlatba; ezért hangsúlyozza, hogy a közös igazgatási rendszerben az uniós források kedvezményezettjeiről szóló információk nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan egyértelműbb szabályokat kell bevezetni;

9. kiemeli, hogy rendeletek és végrehajtási szabályok kialakítására van szükség oly módon, hogy az eljárások átláthatóak legyenek, jobb hozzáférést biztosítsanak a strukturális alapokhoz a lehetséges kedvezményezettek számára, és csökkentsék a résztvevők adminisztratív terheit, főleg több alapvető intézkedés, például a végrehajtással kapcsolatban a Bizottság és a tagállamok által elfogadott iránymutatások közzététele révén; felkéri a tagállamok irányító hatóságait, hogy átlátható módon mutassák be a strukturális alapokból finanszírozott projektek minden egyes fázisát; megismétli, hogy véleménye szerint az átlátható és világos eljárások a jó kormányzás tényezői, és ezzel kapcsolatban üdvözlí a Bizottság által az egyszerűsítési javaslatok előterjesztésére tett erőfeszítéseket;

10. megjegyzi, hogy a határokon átnyúló és transznacionális programok sajátos nehézségekkel kerülnek szembe az eltérő igazgatási kultúra, a tagállamokban alkalmazott különböző előírások és nyelvek miatt, amelyek nem csak az ilyen kezdeményezések mennyiségi, hanem minőségi szempontjaira is kihatnak; ezért úgy véli, hogy a különböző irányító hatóságok egymás közötti koordinációjának és együttműködésének átláthatóságával kapcsolatos különleges szabályok kidolgozása rendkívül fontos lenne;

11. kiemeli, hogy az EP-nek az ETI-ről és annak a kohéziós politikára gyakorolt hatásáról szóló tanulmánya szerint az ETI minimumkövetelményeinek be nem tartása inkább az irányító hatóságok igazgatási kapacitása terén tapasztalható hiányossággal, nem pedig azzal kapcsolatos, hogy vonatkoznak ilyen adatokat szolgáltatni; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy biztosítani kell, hogy a kiegészítő adatok és információk szolgáltatása ne jelentsen adminisztrációs többletterhet a lehetséges kedvezményezettek, különösen azok számára, akik a támogatásokra és a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó, jelenlegi igazgatási és pénzügyi követelmények teljesítése során már most is nehézségekkel küszködnek;

12. rámutat, hogy a kiegészítő információkra és adatokra vonatkozó követelményeket össze kell hangolni az Európai Bizottság által az azon lehetséges kedvezményezettek számára biztosítandó technikai segítségnyújtással (munkaértekezletek a Bizottság tisztviselőinek és a strukturális alapok kezeléséért felelős helyi/regionális munkatársak részvételével, a legjobb gyakorlatok cseréje az irányító hatóságok között, konkrét iránymutatások közzététele), amelyek nem rendelkeznek a szükséges technikai kapacitással; csak ilyen módon biztosítható, hogy a résztvevőknek a szolgáltatott adatokkal és információkkal kapcsolatos kiegészítő követelmények teljesítésére irányuló törekvései önmagukban ne idézzék elő azt, hogy a forrásokat a projekt-végrehajtási tevékenységektől eltérő célra használják fel;

13. hangsúlyozza a tagállamok által pontosan és kellő időben szolgáltatott információk jelentőségét az ellenőrzési rendszer kapcsán, és annak szükségességét, hogy létrejöjjön a kapcsolat az ETI és a pénzügyi ellenőrzések, illetve könyvvizsgálatok között; megismétli, hogy véleménye szerint a korai jelzőrendszernek szintén szorosan együtt kellene működnie a kizárásokra vonatkozó központi adatbázissal;

14. arra kéri a Bizottságot, hogy az 1083/2006/EK rendelettel kapcsolatos 2009-es egyszerűsítéseknek megfelelően ellenőrizze a tagállamok részére folyósított megnövelt előlegkifizetések felhasználását;

15. megismétli az ETI keretében végrehajtott behajtásokkal és visszavonásokkal kapcsolatos információk biztosítására vonatkozó kérését; sürgeti a tagállamokat, hogy ezekről adjanak teljes körű tájékoztatást, illetve a Bizottságot, hogy ezeket bocsássa a költségvetési hatóság és a nyilvánosság rendelkezésére a pénzügyi korrekciókra és az ezt megelőzően már bizonyított csalásokra vonatkozó információkkal együtt, ezzel is növelve az európai polgárokkal szembeni hitelességet és felelősségvállalást;

16. sürgeti a könyvvizsgálókat, hogy a kommunikációra és információszolgáltatásra vonatkozó követelmények tekintetében lépjenek fel keményebben, ideértve a szabálytalanságok elkövetőinek megnevezését, különös tekintettel arra, ha ez kormányzati szereplő, illetve csalás esetén a pénzügyi korrekciók használatát is;

17. üdvözlí a Bizottság és a Számvevőszék által a könyvvizsgálati módszerek harmonizálására tett erőfeszítéseket;

2010. június 15., kedd

Átláthatóság és partnerség

18. hangsúlyozza, hogy a konzultáció minimális követelményei az ETI részét képezik, és üdvözlí, hogy ezeket a követelményeket a kohéziós politika tekintetében a Bizottság támogatta és alkalmazta; mindazonáltal felszólítja a Bizottságot, hogy tegye lehetővé minden érdekelt fél számára, hogy megfelelő visszajelzést adhassanak magáról a konzultációs eljárásról; felszólítja a régiókat és a tagállamokat, hogy az érdekelt felekkel történő konzultáció során használják fel a már meglévő uniós tapasztalatokat;

19. megismétli, hogy véleménye szerint a kohéziós programozás és végrehajtás valamennyi szakaszában a partnerség feltétele a hatékonyságnak, az eredményességnek, a legitimitásnak és az átláthatóságnak, valamint növelheti a programok eredményeivel kapcsolatos állami elkötelezettséget és felelősségvállalást; felszólítja ezért a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy a kohéziós programozásba és annak végrehajtásába már a korai szakaszban teljes mértékben vonják be mélyebben a regionális és helyi hatóságokat és más releváns partnereket, mindenekelőtt egy nemezeti szintű internetes platform létrehozásával, amely láthatóvá teszi a már meglévő alapokat, működő programokat és a jó gyakorlatok más eszközökkel történő terjesztését, és biztosítsanak számukra a projektdokumentációhoz való teljes hozzáférést a tapasztalatok, a tudás és a legjobb gyakorlatok jobb hasznosításának érdekében;

20. a Bizottság részéről több arra vonatkozó iránymutatást kér, hogy a jelenlegi programok keretében hogyan lehet megvalósítani a partnerségre vonatkozó záradékot, továbbá a jövőbeli szabályozási szövegekben a partnerségre vonatkozó elegendően kötelező erejű szabályozást is, elsősorban a regionális és helyi önkormányzatok, azaz a megválasztott testületek bevonását illetően, amelyek a teljes folyamat nélkülözhetetlen szereplői;

21. kéri, hogy nyújtsanak célzottabb és rendszeres, valamint kellő időben történő tájékoztatást a partnerszervezetek – különösen az irányítási struktúrák tagjai – számára, és alkalmazzák fokozottan a technikai segítségnyújtást a partnerség támogatására, többek között azáltal, hogy lehetővé teszik a partnerszervezetek számára a végrehajtással foglalkozó testületeknek szervezett képzéseken való részvételt; kéri, hogy a képzések legyenek elérhetőek multimédiás változatban, hogy bővüljön a célközönség, és lehetőség nyíljon utólagos konzultációra a partnerszervezeteken keresztül; hangsúlyozza, hogy egy ilyen eszköz érdekes lehet az Unió legtávolabbi, illetve legkülső régióinak partnerei számára;

Az átláthatóság javítása a nagyprojektek uniós finanszírozása tekintetében

22. felhívja a Bizottságot arra, hogy megfelelő időben tegyen közzé internetes tájékoztatást, valamint hogy garantálja a nagyprojektek, többek között a JASPERS-projektek dokumentációjához (kérelem, megvalósíthatósági tanulmány, költség-haszon elemzés, környezetvédelmi hatástanulmány stb.) való közvetlen hozzáférést, mihelyt a Bizottsághoz finanszírozási kérelem érkezik egy tagállamból, és mielőtt bármilyen döntés születne a finanszírozásról; úgy véli, hogy ezen a bizottsági weboldalon biztosítani kell az ilyen projektekkal kapcsolatos észrevételek megtételét;

23. felszólít arra, hogy az 2007-2013 közötti programozási időszakban elfogadott, ill. jóváhagyásra előterjesztett nagyprojektekéről tegyenek közzé internetes tájékoztatást, visszamenőleges hatállyal is;

24. javasolja az el nem költött források újrafelhasználását lehetővé tevő körülmények, valamint az e források újraelosztásáról döntő intézmények kötelezettségeinek megállapítását;

*

* *

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. június 15., kedd

A 2011. évi költségvetési tervezetről szóló háromoldalú egyeztető eljárásra vonatkozó megbízatás

P7_TA(2010)0205

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a 2011. évi költségvetés tervezetéről folytatott háromoldalú egyeztetésre vonatkozó felhatalmazásról (2010/2002(BUD))

(2011/C 236 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2011. évi költségvetés tervezetére, melyet a Bizottság 2010. április 27-én fogadott el (SEC(2010)0473),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2009. november 18-i egyeztető ülésen elfogadott együttes nyilatkozatra a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a költségvetési eljárásra alkalmazandó átmeneti intézkedésekről ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
 - tekintettel 2010. március 25-i állásfoglalására a 2011. évi költségvetés prioritásairól, III. szakasz – Bizottság ⁽³⁾,
 - tekintettel a Tanács 2010. március 16-i következtetéseire a 2011. évi költségvetési iránymutatásokról,
 - tekintettel eljárási szabályzata 7. fejezetére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A7-0183/2010),
- A. mivel a 2011. évi költségvetési eljárás az első, amely a Lisszaboni Szerződésben foglaltak alapján zajlik, és mivel annak érdekében, hogy minden kiadásról megállapodásra lehessen jutni az egyeztetési eljárás során, az egyetlen olvasat miatt fokozott együttműködésre és koordinációra van szükség a költségvetési hatóság másik ágával,
- B. mivel a júliusban tartandó háromoldalú egyeztetés célja a kérdések rendezése, mielőtt a Tanács elfogadja álláspontját a költségvetés tervezetéről, annak érdekében, hogy előre pontosítsák a megegyezés tartalmát,

A 2011. évi költségvetés tervezete

Általános észrevételek

1. megjegyzi, hogy a 2011. évi költségvetés tervezete összesen 142 576,4 millió euró kötelezettségvállalási előirányzatot és 130 147,2 millió euró kifizetési előirányzatot tartalmaz, miáltal az előbbi esetében 1 224,4 millió euró, az utóbbi esetében pedig 4 417,8 millió eurós mozgástér marad; megjegyzi, hogy ezek az összegek az EU 2011-re tervezett GNI-jének 1,15 %-át, illetve 1,05 %-át teszik ki;
2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elfogadott kötelezettségvállalási előirányzatok a 2010-es költségvetéshez képest csak 0,77 %-kal nőttek, ami nincs összhangban azokkal a széles körben hangoztatott elvárásokkal, hogy az EU költségvetésének kulcsfontosságú szerepet kell játszania az európai gazdaság válságot követő támogatásában; megjegyzi, hogy a kifizetési előirányzatok 5,85 %-kal nőttek, azonban emlékeztet rá, hogy a 2010-es kifizetési előirányzatok abnormálisan alacsony szintje matematikai magyarázattal szolgál e növekedésre; emlékeztet rá, hogy a többéves pénzügyi keret a jelenlegi áron a kötelezettségvállalási előirányzatokra 142 965 eurós, a kifizetési előirányzatokra pedig 134 280 millió eurós plafont állapít meg;

⁽¹⁾ HL C 139, 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ Lásd 2009.12.17-i elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0115.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0086.

2010. június 15., kedd

3. tudomásul veszi a kötelezettségvállalási előirányzatok és a kifizetési előirányzatok közötti különbség csökkenését a 2010-es költségvetéshez képest (12 429 millió euró 18 636 millió euróhoz képest), ami az EU költségvetésének jobb végrehajtását jelzi, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret 2011-re csak 8 366 millió euró különbségről rendelkezik a kötelezettségvállalási előirányzatok és a kifizetési előirányzatok között; ennek kapcsán emlékeztet arra, hogy a különbség hosszú távon deficitet okoz, ezért azt a költségvetés fenntarthatóságának és kezelhetőségének érdekében el kell kerülni;
4. hangsúlyozza, hogy a költségvetés tervezetében szereplő 1 224,4 millió eurós teljes kerettartalék nagy részét (70 %-a) a 2. fejezet (természeti erőforrások megőrzése és kezelése) mozgásteret teszi ki, és a többi fejezetben – különösen az 1a., 3b. és 4. fejezetben – nagyon korlátozott a mozgástér, ami arányosan csökkenti az EU reagálási képességét a politikai változásokra és a nem tervezett szükségletekre a prioritások megőrzése mellett;
5. hangsúlyozza továbbá, hogy a 2. fejezet alatti tartalék a piaci viszonyok változása esetén szűkülhet;
6. üdvözlí az intézményközi megállapodásban foglaltak érvényesüléséről szóló jelentés (COM(2010)0185) Bizottság általi közzétételét, és ezzel kapcsolatban emlékeztet, hogy várja a jelentős felülvizsgálatra irányuló javaslatot, és hogy a korábbi költségvetési eljárások során a számos felmerült kihívás megfelelő és kielégítő kezelése terén tapasztalt nehézségek miatt elkerülhetetlenné vált a jelenlegi többéves pénzügyi keret felülvizsgálata; emlékeztet a Bizottsággal szemben támasztott azon elvárására, hogy 2010 első felének letelte előtt terjesszen elő konkrét javaslatokat a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára;
7. felhívja a figyelmet, hogy sok olyan messzemenő költségvetési következménnyel járó eljárás van folyamatban, amelyet a költségvetési hatóság két ágának 2011-ben le kell zárnia (a költségvetés felülvizsgálata, az Európai Külügyi Szolgálat felállítása, költségvetési módosítások, az intézményközi megállapodás felülvizsgálata, a költségvetési rendelet felülvizsgálata stb.);
8. tudomásul veszi a Bizottság által megállapított prioritásokat (nevezetesen az EU gazdaságának válság utáni támogatása és az új követelményekhez való alkalmazkodás, például a Lisszaboni Szerződés végrehajtása, új pénzügyi felügyeleti hatóságok, a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelésre irányuló kezdeményezés finanszírozása, a stockholmi program végrehajtása stb.), és felteszi a kérdést, hogy a kötelezettségvállalási előirányzatok 2010-es költségvetéshez képesti szerény növekedése elegendő lesz-e minderre;
9. kiemeli a válságra és a pénzügyi piacok bizonytalanságára való határozott reagálás fontosságát, melynek érdekében növelni kellene az uniós költségvetés finanszírozási kapacitását és rugalmasságát; ezzel összefüggésben kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyújtsanak további részletes tájékoztatást arról, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2010. május 9–10-i ülésén elfogadott európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus milyen következményekkel jár az EU költségvetése szempontjából; kéri továbbá, hogy a jövőbeli válságok elkerülése érdekében hozzanak létre egy hatékony felügyeleti rendszert, amelynek része az Európai Parlamentnek történő közvetlen jelentéstétel;
10. elítéli, hogy költségvetési szempontból lehetetlen egyértelműen meghatározni az EU 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseinek (pl. az „Innovatív Unió”, a „Mozgásban az ifjúság”, az „Erőforrás-hatékony Európa”, az „Új készségek és új munkahelyek”, az „Iparpolitika a globalizáció korában”) 2011-es költségvetési tervezetre gyakorolt pénzügyi hatásait, és határozottan kéri, hogy a jelenlegi pénzügyi keretben elegendő kapacitás található e kiemelt kezdeményezések megfelelő szintű finanszírozására;
11. emlékeztet rá, hogy – amint a 2011-es költségvetés prioritásairól szóló 2010. március 25-i állásfoglalásában megállapította – a 2011-es költségvetés egyik kulcsfontosságú prioritása az ifjúság, amelyet horizontális témaként kellene kezelni az EU-ban, szinergiákat kialakítva az ifjúsággal foglalkozó különféle politikai területek, nevezetesen az oktatás, a foglalkoztatás, a vállalkozások támogatása és az egészségügy között, egyúttal megkönnyítve és bátorítva a fiatalok társadalmi beilleszkedését, szerepvállalását, képzését és mobilitását; hangsúlyozza, hogy az „ifjúságra” olyan tág fogalomként kell tekinteni, amely magában foglalja az egyének arra irányuló képességét, hogy életük során többször is helyet és státust változtassanak, valamint a gyakorlatok, az egyetemi és szakmai közegek és a szakmunkásképzés közti korlátok nélküli átjárást, továbbá hogy ennek érdekében az egyik célkitűzésnek az oktatási rendszerekből a munkaerőpiacra történő átmenetre elősegítésére kell irányulnia;

2010. június 15., kedd

12. sajnálja, hogy a programok rendkívüli ismertsége és a költségvetés nagyon magas – a 2007–2009-es időszakban minden évben 95–100 %-os végrehajtási aránya ellenére a költségvetési tervezetben az alapvető ifjúsági eszközökre és programokra – egész életen át tartó tanulás, cselekvő ifjúság, Erasmus Mundus – javasolt előirányzatok növekedése csak szimbolikus mértékű; úgy véli, hogy e növekedés nem teszi lehetővé az EU számára, hogy megfelelően kezelje e prioritást, ezért további támogatást kíván nyújtani e programok számára; ezzel kapcsolatban emlékeztet, hogy e programok vitathatatlanul európai hozzáadott értéket képviselnek és a számukra nyújtott szerény pénzügyi támogatás ellenére nagyban hozzájárulnak egy erős európai civil társadalom létrehozásához;

13. felszólít arra, hogy pontosítsák a működési és igazgatási kiadások megoszlását, és ismerjék el az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy az igazgatási kiadásokat az 5. fejezeten kívül kezeljék; megjegyzi, hogy a valójában igazgatási jellegű kiadások jelentős részét már most is a működési előirányzatokból finanszírozzák;

14. határozott szándéka, hogy építő jelleggel és nyílt szellemben folytassa a 2011-es pénzügyi év költségvetéséről szóló tárgyalásokat, szem előtt tartva a hatékonysággal és az európai hozzáadott értékkel kapcsolatos célkitűzéseket; cserébe azt várja, hogy a költségvetési hatóság másik ága is legyen együttműködő, és biztosítson valódi politikai párbeszédet; olyan „könyvelési feladatból” fog kiindulni, amelyben a tagállamok megtakarításai és hozzájárulásai rendkívül fontos szerepet kapnak a tárgyalások során; emlékeztet rá, hogy a Szerződés nemcsak a költségvetési eljárás jogi keretét módosította, hanem új módszert és új határidőket is bevezetett a tárgyalásokra és a kompromisszumok elérésére;

15. hangsúlyozza, hogy az EU költségvetése lényegesen szűkebb a nemzeti költségvetéseknél; ezért emlékeztet arra, hogy a közös uniós stratégiák végrehajtása érdekében szinergiákat kell kiépíteni az EU költségvetése és a nemzeti költségvetések között; kiemeli, hogy a koherencia növeli az európai politikák hatását, valódi európai hozzáadott értéket teremt, ugyanakkor támogatja a hosszú távú politikai célkitűzéseket; meggyőződése, hogy az EU költségvetése kiemelt területeken kulcsszerepet játszhat a hosszú távú befektetések és a munkahelyteremtés előmozdításában; elvárja, hogy a Tanács ezt megfelelően vegye figyelembe, amikor az EU költségvetéséről határoz, és tartózkodjon a fűnyíró-elv alapján alkalmazott megszorításoktól, még akkor is, ha a nemzeti államháztartások helyzete rendkívül aggasztó;

16. emlékeztet a fenti, 2010. március 25-i állásfoglalásában megfogalmazott prioritásaira;

1a. *alfejezet*

17. tudomásul veszi a kötelezettségvállalási előirányzatok 4,4 %-os (13 437 millió euróra történő) és a kifizetési előirányzatok 7 %-os (11 035 millió euróra ⁽¹⁾ történő) növelését, amelyhez 50,1 millió eurós kerettartalék társul (a pénzügyi tervben szereplő 37 millió euró helyett), ami az igazgatási és műszaki támogatási kiadások (volt „BA-tételek”) és a decentralizált és végrehajtó ügynökségek előirányzatainak csökkentéséből, valamint számos program, így például a Vám 2013 és a Versenyképességi és innovációs keretprogram Vállalkozási és innovációs programja előirányzatának csökkentéséből adódik;

18. emlékeztet arra, hogy a kkv-k fontos szerepet játszanak a helyreállítás biztosításában és az EU gazdasága fellendítésében; kéri a kkv-k támogatását célzó valamennyi program és eszköz fokozottabb támogatását, és ezzel összefüggésben aggodalmát fejezi ki a Versenyképességi és innovációs keretprogram Vállalkozási és innovációs programja javasolt kifizetési előirányzatainak csökkenése miatt;

19. emlékeztet rá, hogy a fejezetből finanszírozott új szükségletekkel (Kozloduj leszerelésének programja, európai pénzügyi felügyeleti hatóságok, ITER és GMES, beleértve az annak működési szakaszára vonatkozó előirányzatok növelésére irányuló parlamenti kérést is) nem számoltak a jelenlegi többéves pénzügyi terv elfogadása során; hangsúlyozza, hogy e szükségletek finanszírozása nem mehet más 1a. fejezetben szereplő programok és fellépések rovására, amelyek alapvető fontosságúak az európai gazdaság válság utáni fellendítése szempontjából;

20. emlékeztet, hogy az európai gazdaságélénkítési tervet részben e fejezetből finanszírozzák, hiszen sok többéves program (CIP, FP7, TENs, Galileo/Egnos, Marco Polo II és a Progress program) csak 2011-re fog beérni; megismétli ezért kérését a Bizottsághoz, hogy készítsen nyomon követési jelentést az európai gazdaságélénkítési terv végrehajtásáról, beleértve az Európai Beruházási Bankra bízott feladatokat is;

⁽¹⁾ Kivéve az európai gazdaságélénkítési terv energiaprojektjeit.

2010. június 15., kedd

21. üdvözli a fő programok előirányzatainak növelését (FP7 13,8 %; CIP 4,4 %; Egész életen át tartó tanulás 2,6 %; TEN 16,8 %), és hangsúlyozza, hogy e programok alapvető szerepet játszanak az EU válságkezelési gazdasági stratégiájában;

22. hangsúlyozza, hogy az 1a. fejezet tartalmazza az EU 2020 stratégia számos kiemelt kezdeményezését, például az „Innovatív Unió”, a „Mozgásban az ifjúság”, az „Erőforrás-hatékony Európa”, az „Új készségek és új munkahelyek” és az „Iparpolitika a globalizáció korában” elnevezésű kezdeményezést; sajnálja, hogy költségvetési szempontból nem lehet pontosan meghatározni az EU 2020 stratégia pénzügyi vonzatait, és kétségét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a jelenlegi pénzügyi keretben van-e kapacitás e kezdeményezések megfelelő finanszírozására;

23. emlékeztet, hogy az EU 2020 stratégiával kapcsolatos 2011-es prioritások finanszírozása főként e fejezetből történik, és hogy a Szerződés hatálybalépéséből eredő uniós kompetenciáknak valószínűleg lesznek költségvetési vonzatai; hangsúlyozza, hogy az úrpolitika, amely konkrét példája az európai tudományos, műszaki és környezetvédelmi fejlődést előmozdító, ugyanakkor az ipar versenyképességét megerősítő európai iparpolitikának, az EU-tól és a tagállamoktól is további pénzügyi erőfeszítést igényel a GMES keretében;

24. üdvözli a Bizottság „Mozgásban az ifjúság” elnevezésű kezdeményezését, amely fokozni kívánja az európai felsőoktatási intézmények teljesítményét és nemzetközi vonzerejét, és általában javítani kívánja az oktatás és a képzés színvonalát az EU-ban; határozottan támogatja az esélyegyenlőség előmozdítását minden fiatal számára, oktatási háttérükre való tekintet nélkül; hangsúlyozni kívánja annak jelentőségét, hogy megfelelő finanszírozást biztosítsanak a nagyra törő politikának az oktatás és a képzés terén, ideértve a szakképzést, amely alapvető szerepet játszik az EU 2020 stratégiában; hangsúlyozza, hogy az EU minden forrását e nagy kihívás kezelésére fogja fordítani, ami előzmények nélküli az átfogó uniós ifjúságpolitika fejlődésében; hangsúlyozza azonban, hogy egy ilyen látványos, számos elkülönülő és e területen már jól működő uniós programot átfogó kezdeményezés nem szoríthatja háttérbe az egyes programokat;

25. hangsúlyozza, hogy a jövőben az olyan eszközök és olyan átfogó képességek számára biztosított költségvetési forrásoknak, mint az egész életen át tartó tanulás programja, illetve az e-ismeretek, a nemzetközi, vállalkozói ismeretek és a többnyelvűség, tükrözniük kell az ezen eszközök által képviselt jelentős európai hozzáadott értéket, ezért a 2011-es költségvetésben elsőbbségben kellene részesíteni őket;

26. csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy a 2011-es költségvetési tervezet nem jelöli meg egyértelműen az idegenforgalmat, amely közvetett módon az EU GDP-jének több mint 10 %-át termeli, és amely a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően teljes mértékben uniós hatáskörbe került;

27. tudomásul veszi, hogy első alkalommal szerepelnek a költségvetésben az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap kifizetési előirányzatai, és úgy véli, hogy ez fontos eleme az alap irányításáról és láthatóságáról folyó átfogó gondolkodásnak; véleménye szerint azonban nem biztos, hogy ennyi kifizetési előirányzattal fedezni lehet a 2011-es EGAA-kérelmekhez szükséges összegeket; ezért ismételten kéri, hogy az EGAA-kérelmeket ne kizárólag az ESZA soraiból történő átcsoportosítás útján finanszírozzák, és kéri a Bizottságot, hogy minden további késedelem nélkül keressen és használjon e célra más költségvetési sorokat; hangsúlyozza, hogy az alap igénybevételeire vonatkozó eljárást egyszerűbbé és gyorsabbá kell tenni ⁽¹⁾;

28. tudomásul veszi az EURES céljaira, valamint az ágazati kapcsolatokat és a szociális párbeszédet támogató három költségvetési sorra elkülönített kötelezettségvállalási előirányzatoknak a 2010-es költségvetéshez képest rendkívül szerény mértékű növelését vagy ezek változatlanul hagyását; úgy véli, hogy válság miatt jelenleg zajló tömeges leépítésekre és szerkezetátalakításokra való tekintettel e sorokat meg kellene erősíteni;

1b. alfejezet

29. tudomásul veszi, hogy a 2011-es költségvetés tervezetében a kötelezettségvállalási előirányzatok 3,2 %-kal nőnek, összesen 50 970 millió euróra, melyből 39 891,5 millió euró jut a strukturális alapokra (ERFA és ESZA) – hasonló összeg mint 2010-ben – és 11 078,6 millió euró a Kohéziós Alapra;

⁽¹⁾ Mint ahogyan ez a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodásban foglaltak érvényesüléséről szóló bizottsági jelentésben is szerepel (COM(2010)0185).

2010. június 15., kedd

30. megjegyzi, hogy a javaslat összhangban áll a többéves pénzügyi keretben megállapított előirányzatokkal, figyelembe véve a pénzügyi keret 2011-es technikai jellegű kiigazítását⁽¹⁾ (336 millió eurós növekedés), amint arról az intézményközi megállapodás 17. pontja rendelkezik; tudomásul veszi az ebből adódó 16,9 millió eurós kerettartalékot, amely főként a technikai segítségnyújtási előirányzatból adódik, és a fejezet 0,03 %-át teszi ki;

31. üdvözli a kifizetési előirányzatok 2011-re javasolt 16,9 %-os, 42 541 millió euróra történő növelését, azonban aggódik amiatt, hogy a kifizetési igényeket a korábbi kifizetési ráták és a 2000–2006-os programozási időszak megfelelő kötelezettségvállalásai alapján becsülték meg, miközben a program végrehajtása sokkal lassabb volt a 2007–2013-as időszak elején, ezért azt határozottan fel kell gyorsítani, különösen 2011-ben;

32. kéri, hogy a kiigazítások, nevezetesen a késedelmes kifizetéseknek a következő évek várható kifizetéseinek arányában történő átcsoportosítása teljes mértékben elegendő valamennyi további, az alábbiakból adódó kifizetési igény kielégítésére:

- nemrégiben történt jogszabályváltozások, melyek célja az uniós alapok kezelésének megkönnyítése és a beruházások felgyorsítása;
- 2011 lesz az első olyan év, amikorra valamennyi irányítási és ellenőrzési rendszert el fogják fogadni, ami előfeltétele az időközi kifizetéseknek, és azt jelenti, hogy a programok végrehajtása normális kerékvágásba kerül, hiszen 2010 márciusának végéig már több mint 93 milliárd euró értékben kiválasztottak projekteket, ami az időszak teljes pénzügyi keretének 27 %-át teszi ki;
- a 2000–2006-os programok lezárása valószínűleg folytatódik 2011-ben, ami miatt számolni kell végső kifizetésekkel, és bizonyos források felszabadulásával is, és ez tovább gyorsíthatja a 2007–2013-as programok végrehajtását;

33. úgy véli továbbá, hogy a kohéziós politika számára megfelelő forrásokat kell biztosítani az európai gazdaság talpra állításának meggyorsítása és a régiókra vonatkozó Európa 2020 stratégiához való hozzájárulás érdekében; hangsúlyozza az EU makroregionális együttműködésének szinergikus hatásait az Európa 2020 stratégia céljainak elérése szempontjából, valamint azt, hogy elegendő forrást kell elkülöníteni a meglévő makroregionális stratégiák végrehajtására; felhívja ezért a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul nyújtson be és fogadjon el költségvetési módosítást, amennyiben a kifizetési előirányzatok nem elegendőek az igények fedezésére;

34. kéri a Bizottságot, hogy a helyi felhasználás további javítása érdekében továbbra is szorosan működjön együtt az alacsony felhasználási arányt elérő tagállamokkal; tudatában van annak, hogy a források alacsony felhasználási aránya veszélyeztetheti az uniós politikák fokozatos végrehajtását;

35. továbbá kéri a Bizottságot annak továbbgondolására, hogy miként lehetne átszervezni a Tanács és/vagy a tagállamok által meghatározott szabályok és előírások bonyolult rendszerét annak érdekében, hogy azok inkább a célok elérésére, mintsem a jogszerűsége és szabályszerűsége szempontjából; hangsúlyozza, hogy ennek a mérlegelésnek hozzá kell járulnia a következő programozási időszakra vonatkozó alapvető szabályok jobb meghatározásához is; ezzel kapcsolatban emlékeztet a gazdasági válságra való tekintettel a strukturális és kohéziós alapok egyszerűsítéséről és célzottabb felhasználásáról szóló 2009. novemberi együttes nyilatkozatra;

2. fejezet

36. emlékeztet rá, hogy az EU működéséről szóló szerződés által bevezetett egyik legfontosabb változás, hogy megszűnt a kötelező és nem kötelező kiadások közti különbségtétel a költségvetési eljárás keretében, ami végre lehetővé teszi, hogy a költségvetési hatóság két ága egyenlő félként tárgyalhasson az éves előirányzatokról; emlékeztet arra, hogy a kötelező kiadások, melyek többsége a 2. fejezet alatt szerepelt, a teljes költségvetés közel 34 %-át tették ki;

⁽¹⁾ COM(2010)0160, 2010.4.16.

2010. június 15., kedd

37. hangsúlyozza, hogy az utóbbi években a költségvetési hatóság e fejezetet használta az éves költségvetésekről szóló általános megegyezés elérésére, a kerettartalék felhasználása és az előirányzatok más programok és fellépések számára történő átcsoportosítása révén;

38. megjegyzi, hogy az arra vonatkozó igény ellenére, hogy az előirányzatok stabilak maradjanak, a célhoz kötött bevételek több mint 25 %-kal csökkennek 2011-ben, a piaci támogatások közel 22 %-kal (3 491 millió euróra) csökkennek, továbbá az állatorvosi és növény-egészségügyi célú intézkedések 7,8 %-kal szűkülnek; aggodalmát fejezi ki a Bizottságnak a mezőgazdasági piacok 2011-es alakulásával kapcsolatos optimista feltételezései miatt (figyelembe véve a megnövekedett piaci ingadozásokat, valamint a mezőgazdasági tevékenység közegészségügyi kockázatokkal szembeni érzékenységét), aminek eredményeképpen a piaci kiadásokat közel 900 millió euróval csökkentették; sürgeti a Bizottságot, hogy gondosan kísérelje figyelemmel a mezőgazdasági piacokon bekövetkező fejleményeket és álljon készen arra, hogy a szükséges védintézkedések révén gyorsan és hatékonyan tudjon reagálni a káros piaci fejlemények és a piaci árak ingadozásának ellensúlyozása céljából; aggodalmának ad hangot továbbá az állatorvosi és növény-egészségügyi intézkedésekre vonatkozó előirányzatok tervezett csökkentése miatt, tekintettel arra, hogy ébernek kell maradni az állatbetegségek felszámolása terén;

39. üdvözli a termeléshez nem kapcsolódó közvetlen támogatások (9,7 %), az iskolagyümölcs- és -zöldségprogramok (közel 50 %, 90 millió euróra) és az iskolatejprogram (5,3 %) előirányzatainak, valamint a „rászoruló személyeknek nyújtott segély” programjára elkülönített előirányzatok növelését; elégedetten veszi tudomásul az exporttámogatások 2007 óta tartó folyamatos csökkenését (166 millió euróra a 2011-es költségvetés tervezetében);

40. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó határozatát, hogy a számos tagállam által fel nem használt támogatásokat átcsoportosítja más, a programot sikeresen alkalmazó tagállamok számára;

41. megjegyzi, hogy az Európa 2020 stratégia értelmében az éghajlattal kapcsolatos fellépés kiemelt helyen szerepel, továbbá hogy a 7. cím megnevezése „Környezeti és éghajlati fellépések”-re változik; tudomásul veszi az éghajlattal kapcsolatos fellépésekre vonatkozó uniós politikák és jogszabályok végrehajtására javasolt előirányzatok növelését és az éghajlattal kapcsolatos fellépés és alkalmazkodás előtérbe helyezésére irányuló előkészítő fellépést;

42. üdvözli a LIFE+ programra vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatok 333,5 millió euróra (8,7 %-kal történő) emelését és a kifizetési előirányzatok igen jelentős mértékű (24,3 %-kal, 268,2 millió euróra történő) növelését a jobb végrehajtási arányokkal összhangban, tekintettel a 2010-re tervezett, biológiai sokféleségre vonatkozó stratégiából eredő nyomon követési intézkedésekre is; hangsúlyozza, hogy az EU előtt álló hatalmas környezeti kihívások – ideértve a vízzennyezést – további finanszírozási erőfeszítéseket tesznek szükségessé e program keretében;

43. emlékeztet rá, hogy a 2010-es költségvetés keretében elfogadott, a tejágazatot érintő válság következményeinek enyhítését célzó, a tejágazatra vonatkozó egyedi piactámogató intézkedést eredetileg egyszeri fellépésnek tervezték felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a tagállamok hogyan használják fel a tejágazatnak nyújtott 300 millió eurós rendkívüli támogatást, és továbbítsa ezen intézkedéssel kapcsolatos értékelését az állandó megközelítésre vonatkozó javaslatokkal és az ágazatban jelentkező áringadozások megszüntetésére vonatkozó konkrét javaslatokkal együtt;

44. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a közös halászati politika (CFP) politikai súlya nem tükröződik megfelelően a 2011-es költségvetési tervezetben; rámutat arra, hogy az integrált tengerpolitika kidolgozására javasolt támogatás nem elegendő az ezen új politika bevezetésével kapcsolatos legfontosabb feladatok fedezésére; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió új tengerpolitikája a közös halászati politika jelenlegi súlyponti területeinek kárára fejlődhet, ami azok költségvetési finanszírozását illeti; hangsúlyozza, hogy e politika megfelelő finanszírozást igényel több mint egy költségvetési soron;

3a. alfejezet

45. megjegyzi, hogy az e fejezethez tartozó források általános növekedése (+12,8 %) úgy tűnik, hogy gyakorlati hatással lesz a Lisszaboni Szerződésben és a stockholmi programban e területen megjelölt törekvésekre;

46. hangsúlyozza, hogy növelni kell a fogva tartás körülményeinek javítását célzó előirányzatokat; emlékeztet arra, hogy – a stockholmi programban foglaltaknak megfelelően – biztosítani kell a társadalmi beilleszkedést támogató intézkedéseket és a társadalomba történő visszailleszkedést elősegítő programokat, valamint támogatni kell a kábítószer-fogyasztás elleni küzdelemre irányuló kezdeményezéseket (beleértve a megelőzést, a rehabilitációt és az ártalomcsökkentést);

2010. június 15., kedd

47. e tekintetben tudomásul veszi a Bizottságnak a stockholmi program végrehajtására vonatkozó cselekvési tervről szóló közleményét, és a bevándorlás és a bevándorlók integrációja kérdésében üdvözli a Külső Határok Alap (254 millió euró, +22 %), az Európai Visszatérési Alap (114 millió euró, +29 %) és az Európai Menekültügyi Alap (94 millió euró, +1,3 %) számára elkülönített kötelezettségvállalási előirányzatok javasolt növelését;

48. elismeri, hogy 2011-ben a FRONTEX-re vonatkozó előirányzatok tekintetében javasolt csökkentés a fokozódó munkamennyiség ellenére a nem felhasznált előirányzatok és az éves többlet frissített értékelésből származik;

49. üdvözli az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EMTH) létrehozásáról szóló rendelet elfogadását, és kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EMTH 2011 előtt megfelelő időben megkezdhesse tevékenységét, és hogy elegendő pénzügyi forrás álljon a hivatal rendelkezésére megbízatásának megkezdéséhez;

50. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az EUROPOL-ról szóló rendeletre irányuló javaslat (2013-re tervezett) benyújtásáig, amely uniós ügynökséget 2010 óta az uniós költségvetésből finanszírozzák, a 2011-re elkülönített előirányzatok (82,9 millió euró) gyakorlatilag változatlanok 2010-hez képest (79,7 millió euró) annak ellenére, hogy a stockholmi program az EUROPOL megerősítését sürgette;

51. megjegyzi, hogy bár a Schengeni Információs Rendszer II (SIS II) kifejlesztésére és működésbe lépésére vonatkozó ütemterv bizonytalan, a javaslat alapján a kötelezettségvállalási előirányzatok csak csekély mértékben, 35 millióról euróról 30 millió euróra csökkennének, míg a kifizetési előirányzatok 19,5 millió euróról 21 millió euróra nőnek; emlékeztet rá, hogy a Bizottság 27,91 millió euróval számolt a SIS II 2011 negyedik negyedévében történő működésbe lépéséig; rámutat, hogy a SIS II fejlesztése már elmarad a menetrendtől, és nagyon valószínű, hogy 2011 végére nem fog befejeződni; szükségesnek tartja, hogy mivel a SIS II-re történő áttérés valószínűsége egyre csekélyebb, és jelenleg zajlik egy helyettesítő megoldás kidolgozása, e forrásokat helyezték tartalékba a további elemzések elkészültéig;

52. hangsúlyozza, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben a nagy-szabású informatikai rendszerek operatív irányításával foglalkozó tervezett ügynökség finanszírozása nem vezethet további informatikai rendszerek kifejlesztéséhez, amíg a SIS II vagy egyéb megoldás és a VIS nem működőképes; kéri ezen ügynökség és projektjei költségeinek egyértelmű meghatározását;

3b. alfejezet

53. emlékeztet rá, hogy a 3b. alfejezet olyan, az európai polgárok számára alapvető fontosságú kérdéseket tartalmaz, mint az ifjúsági, oktatási és kulturális programok, a közegészségügy, a fogyasztóvédelem, a polgári védelmi eszköz és a kommunikációs politika; aggodalommal jegyzi meg ezért az átfogó előirányzatok egymást követő második évben történő csökkentését, amelynek keretében 2010-hez képest a kötelezettségvállalási előirányzatok 0,03 %-kal (667,8 millió euróra), a kifizetési előirányzatok pedig 3,1 %-kal (638,9 millió euróra) csökkennek, ezzel 15,2 millió eurós kerettartalékot hagyva;

54. megjegyzi, hogy a bizonyos programok esetében javasolt emelést (Media 2007, Kultúra 2007, közegészségügy stb.) több kísérleti projektre és előkészítő fellépésre vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzat hiánya tette lehetővé; sajnálattal veszi tudomásul tehát, hogy a csekély kerettartalék korlátozott mozgásteret biztosít majd egyrészt a polgárok számára közvetlen haszonnal járó prioritások finanszírozásának növelésére, másrészt projektekre és fellépésekre irányuló javaslatok elfogadására vonatkozó döntések meghozatalakor;

55. ismételten kijelenti, hogy az ifjúságba történő összehangolt és multidiszciplináris befektetést politikákon átívelő kérdésként haladéktalanul meg kell kezdeni, továbbá hogy ennek megfelelően javaslatot kell tenni az ifjúságpolitikai eszközök finanszírozásának növelésére; sajnálattal veszi tudomásul a Bizottság ambíciójának hiányát, amiért nem kezeli megfelelően ezen prioritást, továbbá megerősíti szándékát a költségvetés-tervezet módosítására annak érdekében, hogy e kiemelt kérdés megfelelő finanszírozásban részesüljön;

56. emlékeztet rá, hogy az együttműködés ösztönzése és elősegítése az ifjúság és a sport területén a 2011-es év költségvetésének egyik súlypontja, és hangsúlyozza, hogy a különleges éves eseményeknek nyújtott pénzügyi támogatás fontos eszköz e cél megvalósításában; sajnálattal veszi tudomásul, hogy a 2011-es költségvetés-tervezet nem tartalmaz kötelezettségvállalási előirányzatokat (p.m. sor a kötelezettségvállalások esetében, és csupán 2,9 millió euró kifizetési előirányzat) a 2010-es költségvetésben szereplő 9,8 millió, illetve 10,25 millió euróhoz képest;

2010. június 15., kedd

57. üdvözlí az önkéntesség európai éve (2011) útjára indítását, amely a 2010-es költségvetésben bevezetett előkészítő intézkedésen alapul, és emlékeztet a vonatkozó jogalkotási aktusban megállapított átfogó előirányzatok 8 millió euróra történő növeléséről szóló parlamenti és tanácsi határozatra;

58. aggodalmát fejezi ki az európai polgárságot, a kommunikációt és a média tájékoztatását előmozdító projektekre szánt – 2010-hez képest néhány esetben ráadásul csökkenő – előirányzatok alacsony szintje miatt; úgy véli, hogy e programok alapvető jelentőséggel bírnak az európai identitás kialakítása és az uniós polgárok európai integrációval kapcsolatos tájékoztatása terén;

59. sajnálja a Daphne program előirányzatainak csökkenését, és hangsúlyozza, hogy ez negatív következményekkel járhat az erőszak elleni küzdelemre; felhív a gyermekek, fiatalok és nők elleni erőszak valamennyi formája elleni küzdelemre irányuló, létező és újonnan hatályba lépett intézkedések folyamatos finanszírozására;

4. fejezet

60. ismételt emlékeztet arra, hogy a 4. fejezet alatt rendelkezésre álló mozgástér nagyon szűk, aminek eredményeképpen az EU nem képes megfelelően reagálni az ismétlődő és az újonnan kialakuló válságokra és vészhelyzetekre; hangsúlyozza, hogy az e fejezet alulfinanszírozottsága és a Tanács új globális politikai kötelezettségvállalásai közötti növekvő és elviselhetetlen ellentmondást csupán a jelenlegi többéves pénzügyi keretben meghatározott plafon felülvizsgálata oldhatja fel⁽¹⁾;

61. üdvözlí az „Európai szomszédsági politika – dél” és az „Európai szomszédsági politika – kelet” fellépésekre, és különösen ez utóbbi keleti partnerségi dimenziójára vonatkozó előirányzatok javasolt növelését; elégedetten veszi tudomásul az EU balti-tengeri stratégiájára elkülönített költségvetési sor javasolt kiürítését, de sajnálja, hogy ezzel egyenértékű összeg nem kerül elkülönítésre e stratégiára az „Európai szomszédsági politika – kelet” keretében;

62. felhívja a Bizottságot, hogy e célok elérése, valamint a keleti partnerség hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében további pénzügyi támogatást kell nyújtani a keleti partnerség országait érintő Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz új többéves indikatív programjai és nemzeti indikatív programjai számára a 2011–2013-as időszakra;

63. komolyan aggódik a Palesztinának, a békefolyamatnak és az ENSZ Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatalának (UNRWA) nyújtandó pénzügyi támogatásra vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatok több mint 32 %-os javasolt csökkentése miatt, figyelembe véve, hogy folyamatosan további támogatásokra van szükség; úgy véli, hogy a Bizottság nyilatkozata a „korábbi évek kivételesen magas szintű előirányzatairól, amelyek nem tarthatók fenn a nélkül, hogy ne veszélyeztetnék a térség más országainak nyújtott finanszírozást”, aláhúzza a 4. fejezet alatti pénzügyi kapacitások jelentős mértékű felülvizsgálatának sürgős szükségességét, és nem vezethet a pénzügyi támogatás csökkenéséhez, amely létfontosságú a palesztin nép, a Palesztin Hatóság és az UNRWA számára; újílag megerősíti, hogy támogatja a Palesztin Hatóságot intézményi kapacitásainak megerősítésével kapcsolatban; rámutat, hogy ha az EU hajlandó is lenne segítségnyújtási csomagját kiterjeszteni a palesztinokra, ez a kötelezettségvállalás nem határozatlan időre szólna, és ragaszkodik ahhoz, hogy míg a humanitárius segélyeket továbbra sem szabad feltételekhez kötni, az EU-nak olyan politikai szerepet kell vállalnia, amely kézzel fogható eredményeket hoz egy palesztin állam létrehozása vonatkozásában, és amely összhangban van pénzügyi segítségének jelentőségével és a térségben meglévő gazdasági befolyásával;

64. rámutat arra, hogy e tekintetben még a 4. fejezet teljes tartalékkeretének kizárólag Palesztinának nyújtandó pénzügyi támogatásra történő felhasználása sem volna elég, hogy elérje a kötelezettségvállalási előirányzatok 2010-es szintjét (amely 2010-ben 295 millió euró volt a 2011-es elméletileg számított 270 millió euróhoz képest);

65. megjegyzi a bővítési folyamat költségeinek fedezésére szolgáló előirányzatok jelentős mértékű (13,2 %) növekedését, amely folyamatban további előrelépés várható 2011-ben (tekintettel a Horvátországgal, Izlanddal, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal, Törökországgal és a nyugat-balkáni országokkal jelenleg folyó, illetve lehetséges tárgyalásokra);

⁽¹⁾ Mint ahogyan ez a költségvetési fegyverről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodásban foglaltak érvényesüléséről szóló bizottsági jelentésben is szerepel (COM(2010)0185).

2010. június 15., kedd

66. megfelelőnek tartja a Fejlesztési Együttműködési Eszköz (DCI) javasolt növelését, de sajnálattal veszi tudomásul a Bizottság félrevezető ismertetését, amely 65 millió eurós növelést jelez a környezetvédelem, valamint a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás esetében a koppenhágai megállapodás nyomán követéseként, amíg ez a növekedés a pénzügyi programozáson alapul, nem pedig a 2010-es költségvetésen (a 2011-es költségvetés-tervezet e tétel esetében 1,2 millió eurós csökkenést irányoz elő a 2010-es költségvetéshez képest, ami aggodalomra ad okot); kitart amellett, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos gyorsfinanszírozási csomag csak kiegészítő jellegű lehet, és nem válhat a létező fejlesztési együttműködési programok kárára; aggodalmának ad hangot az EU gyorsfinanszírozási hozzájárulásának koherenciájával és láthatóságával kapcsolatban, és kéri a tagállamokat, hogy a megfelelő információkat haladéktalanul bocsássák a Bizottság rendelkezésére az uniós hozzájárulás teljes átláthatóságának és kiegészítő jellegének biztosítása érdekében;

67. hangsúlyozza, hogy növelni kell a migrációs jelenségek kezelésére szolgáló intézkedések támogatására szánt közösségi költségvetést a legális migráció igazgatásának javítása, az illegális migráció lelassítása és a migráció fejlődésre gyakorolt hatásának optimalizálása érdekében;

68. emlékeztet a fő AKCS banánszállító országoknak nyújtott pénzügyi támogatásra vonatkozó elv támogatására, de ismételten hangsúlyozza azon szilárd álláspontját, hogy határozottan ellenzi a banánkereskedelmet kísérő intézkedések finanszírozását a kerettartalék felhasználása révén; emlékeztet rá, hogy a fejezet alatti korlátozott kerettartalék nem teszi lehetővé olyan intézkedések finanszírozását, amelyekről nem rendelkeztek a többéves pénzügyi keret 2006-os elfogadásakor; szintén határozottan ellenzi a 4. fejezetben belüli, jelenlegi eszközökből történő átcsoportosítást, ami veszélyeztetné a jelenlegi prioritásokat; ezért ellenzi a költségvetési tervezet azon javaslatát, amely szerint e célra 13 millió eurót csoportosítanak át a fejlesztési együttműködési eszköztől, valamint 5 millió eurót a polgári védelmi pénzügyi eszköztől;

69. üdvözlí az iparosodott országokat célzó eszközt létrehozó rendelet módosítására irányuló javaslatot, de határozottan ellenzi, hogy ezt az eszközt a fejlesztési együttműködési eszköz keretében történő felhasználásra szánt előirányzatokból finanszírozzák; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködésre elkülönített pénzforrásoknak a szegénység csökkentését kell megcélzniuk; rendkívül elégedetlen azzal, hogy a költségvetési tervezetben az új eszköz céljaira elkülönített összesen 70,6 millió euróból 45 millió EUR a fejlesztési együttműködési eszközökből származik;

70. ismételten kifejezi abbéli szándékát, hogy biztosítja az Európai Külügyi Szolgálat számára a megbízatásának teljesítéséhez szükséges igazgatási eszközöket; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a tagállamok diplomáciai szolgálataitól érkező személyzet bevonására és a szükséges infrastruktúra költségeire szánt új források elkülönítését a külső fellépésekre vonatkozó uniós költségvetés megfelelő növelésének kell kísérnie;

71. üdvözlí a KKB-re elkülönített előirányzatok 327,4 millió euróra történő növelését (kötelezettségvállalási előirányzatok), amit a pénzügyi programozás előirányoz és ami összhangban van az EU azon egyre ambiciózusabb szerepével, amelyet a stabilizálódó vagy konfliktus és válság sújtotta övezetekben kíván betölteni; tudomásul veszi az EU különleges képviselőkre vonatkozó költségvetési sorok kiürítését, amint arról az Európai Külügyi Szolgálat felállítása kapcsán rendelkeztek, és emlékeztet rá, hogy az intézményközi megállapodásban a KKB-re vonatkozó külön rendelkezéseket jelentős mértékben át kell gondolni a felülvizsgált intézményközi megállapodással kapcsolatos tárgyalások és az Európai Külügyi Szolgálatra vonatkozó javaslatok elfogadása keretében;

72. tudomásul veszi a 2011-es költségvetési tervezetben a makrogazdasági támogatásra vonatkozó sor (01 03 02) esetében a 2010-es költségvetéshez képest javasolt emelést; emlékeztet arra, hogy ezen eszköz harmadik országok számára történő mozgósítása a rendes jogalkotási eljárás alá tartozik, és kéri a Bizottságot, hogy nyújtson további indoklást a javasolt emeléssel kapcsolatban;

73. üdvözlí az Európai Önkéntes Humanitárius Segélyezési Hadtesttel kapcsolatos előkészítő fellépés létrehozását, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés hatálybalépéséből ered, és amely összhangban van az önkéntesség európai évével (2011);

5. fejezet

74. megjegyzi, hogy az összes intézményre vonatkozó teljes igazgatási kiadások becsült értéke 8 266,6 millió euró, ami 4,5 %-os növekedést és 149 millió eurós kerettartalékot jelent;

2010. június 15., kedd

75. hangsúlyozza, hogy az egyes intézmények költségvetési javaslatainak – a 2010-ben benyújtott költségvetés-módosításokkal együtt – figyelembe kell venniük a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséhez kapcsolódó valamennyi többletszükségletet, nevezetesen a Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága vonatkozásában; e tekintetben emlékeztet az 5. fejezetről szóló, 2009 novemberi együttes nyilatkozatra, amely sürgette az intézményeket, hogy tegyenek meg mindent a személyzetük javadalmazásához kapcsolódó igazgatási szükségleteknek a 2010-es költségvetés egyes szakaszaiban elkülönített előirányzatokon belüli finanszírozása érdekében;

76. tudomásul veszi az igazgatási költségvetés bizottsági részének 2,9 %-os növekedését; megjegyzi azonban, hogy ebben a szakaszban nincs feltüntetve az Európai Külügyi Szolgálat működéséhez és felállításához kapcsolódó valamennyi költség; álláspontja szerint semmilyen e tekintetben megfogalmazott többletigény nem lehet negatív hatással az intézmények jelenlegi tevékenységeire; nyomatékosan hangsúlyozza ezért a feladatok egyértelmű meghatározását tartalmazó hatékony struktúra kialakításának szükségességét az egymást átfedő feladatok, valamint annak elkerülés érdekében, hogy a költségvetés viselje azokat a szükségtelen (igazgatási) költségeket, amelyek tovább ronthatnák e fejezet pénzügyi helyzetét;

77. egyetért a Bizottság megközelítésével, hogy a 2009-ben javasolt 3,7 %-os fizetésiigazítást, amely a Bíróság Bizottság számára kedvező ítélete esetén teljes mértékben kifizethetővé válik, elővigyázatossági okokból be kell tervezni a költségvetésbe; megjegyzi, hogy a gazdasági és pénzügyi válság miatt a tervezett bértörlesztés a jövőre vonatkozóan még ilyen magas szintű arány figyelembe vételével is 2010 végére továbbra is körülbelül 2,2 % lesz, majd 2011 végére 1,3 %-ra csökken; felkéri a Bizottságot, hogy indokolja meg a számításait;

78. elismeri a Bizottság erőfeszítéseit, amelyek alapján nem kérvényez további álláshelyeket, de kételkedve tekint valamennyi – köztük az új prioritásokból és az Európai Unió működéséről szóló szerződés hatálybalépéséből származó – szükségletének pusztán a meglévő emberi erőforrások belső átcsoportosításával történő kielégítésére vonatkozó kötelezettségvállalásra;

79. mély aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Bizottságnál tapasztalható kiszervezési tendencia – álláshelyek szerződéses alkalmazottakra vonatkozó előirányzatokká alakításával együtt – az emberi erőforrások terén ahhoz vezetett általánosságban, hogy az EU által alkalmazott személyzet egyre növekvő hányada nem látható a költségvetési hatóság által elfogadott intézményi létszámtervekben, illetve nem az 5. fejezetből kapja a fizetését; ezért úgy véli, hogy a Bizottság személyzeti létszámának változásait nemcsak a létszámtervben szereplő álláshelyek alapján kellene vizsgálni, hanem más alkalmazottak figyelembevételével is, beleértve a végrehajtó és decentralizált ügynökségek személyzetét, ahol a személyzet feladatai elkerültek a Bizottságtól; úgy véli, hogy bár a fizetések terén ez megtakarításokat eredményez, a létszámtervi álláshelyek külső személyzetté alakítása valószínűleg hatással lesz az európai közszolgálat minőségére és függetlenségére;

80. tudomásul veszi az EPSO költségvetésének 13 %-os csökkentését, amely az EPSO fejlesztési programja által javasolt új rendszerből származó, a versenyvizsgákkal kapcsolatos kiadások alacsonyabb szintjéhez kapcsolódik, azonban fenntartja, hogy ez a csökkenés nem történhet valamennyi európai uniós személyzeti kiválasztási eljárás minőségének, átláthatóságának, igazságosságának, elfogulatlanságának és többnyelvű jellegének rovására; emlékezteti az EPSO-t, hogy a 45/2001/EK rendelet értelmében a pályázóknak elidegeníthetetlen joga a személyes adataikhoz – köztük a kérdésekhez és a válaszokhoz – való hozzáférés, és kéri az EPSO-t e jog biztosítására; e tekintetben szilárd garanciákat vár a Bizottságtól;

81. üdvözli, hogy a Bizottságnak sikerült teljesítenie az új tagállamok állampolgárainak felvételére vonatkozó átfogó célkitűzéseit, valamint elkötelezettségét az EU-12 országokból származók felvételének szoros és rendszeres figyelemmel kísérésére a felvételi célok teljesítése, valamint az EU-2 és EU-10 országok állampolgárai valamennyi tisztviselői csoportban való kiegyensúlyozott képviselésének biztosítása érdekében;

82. tudomásul veszi a nyugdíjakkal és az európai iskolákkal kapcsolatos kiadások növekedését, tekintettel az 1950-es években született tisztviselők nyugdíjba vonulásából és az új személyzet felvételéből származó generációváltásra az uniós intézményeknél; azt várja a Bizottságtól, hogy mélyrehatóbban elemezze e folyamat hosszú távú költségvetési vonzatait;

83. kéri a Bizottságot, hogy az adott költségvetési sorokhoz tartozó megjegyzésekben pontosítsa a költségvetés szempontjából jelentős pénzügyi hatással járó és a költségvetési rendelet 179. cikke (3) bekezdésének értelmében a költségvetési hatósággal való konzultációt igénylő ingatlanprojektekre előirányzott összegeket;

2010. június 15., kedd

Kísérleti projektek és előkészítő intézkedések

84. emlékeztet rá, hogy az intézményközi megállapodás 46. pontjának a) alpontja értelmében a Bizottságnak többéves becsléseket kell készítenie, és meg kell adnia a rögzített engedélyezett felső korlátok alatt fennmaradó mozgásteret;

85. hangsúlyozza a kísérleti projektek és előkészítő intézkedések fontosságát, amelyek alapvető fontosságú eszközök a politikai prioritások kialakításában és az olyan új kezdeményezések előkészítésében, amelyek az EU polgárainak életét javító uniós tevékenységekké és programokká válhatnak; ezért már az eljárás e szakaszában megerősíti, hogy minden rendelkezésére álló eszközt hajlandó felhasználni a 2011-es költségvetésre vonatkozó kísérleti projektekkel és előkészítő intézkedésekkel kapcsolatos javaslatai elfogadásának biztosítása érdekében;

86. emlékeztet rá, hogy a 2010-es költségvetés keretében elfogadott kísérleti projektekre és előkészítő intézkedésekre összesen 103,25 millió euró értékű kötelezettségvállalási előirányzatot különítettek el az összes fejezet vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy amennyiben a költségvetési hatóság 2011-re hasonló szint és a fejezetek közötti hasonló lebontás mellett fogadja el a kísérleti projekteket és előkészítő intézkedéseket, az 1a. alfejezetben a felső összeghatárokon belül fennmaradó különbözet 56 %-át (valamint az 1b. alfejezetben 33 %-át, a 3b. alfejezetben 59 %-át, a 4. fejezetben pedig 37 %-át) már felhasználnák annak ellenére, hogy a 2010-es költségvetésben e célra elkülönített teljes összeg még csak el sem érte az intézményközi megállapodás értelmében engedélyezett maximális összeget (103,25 millió euró a 140 millió euróhoz képest);

87. szándékában áll továbbítani a Bizottságnak az intézményközi megállapodás II. mellékletének D. része alapján a 2011-es költségvetésre vonatkozó lehetséges kísérleti projektek és előkészítő intézkedések első ideiglenes listáját annak érdekében, hogy hozzájáruljon a kérdéssel kapcsolatos átfogó és kiegyensúlyozott végleges csomag parlamenti meghatározásához; elvárja, hogy a Bizottság elemezze a Parlament indikatív javaslatait, és megállapításaihoz fűzzön megfelelő indoklást; hangsúlyozza, hogy ez az első ideiglenes lista nem zárja ki a kísérleti projektekre és előkészítő intézkedésekre vonatkozó módosítások hivatalos benyújtását és elfogadását a költségvetés parlamenti olvasata során;

Ügynökségek

88. üdvözlöi a decentralizált ügynökségekkel kapcsolatos uniós költségvetési kiadások 679,2 millió euró összegben történő átfogó stabilizációját; tudomása van arról, hogy az új ügynökségek felállításához megfelelő finanszírozásra van szükség, az öt új ⁽¹⁾ és a három létrehozás alatt álló ⁽²⁾ ügynökség esetében javasoltaknak megfelelően; hangsúlyozza, hogy amennyiben egy decentralizált ügynökség (ideértve a pénzügyi felügyeleti hatóságokat is) feladatköre megnő az eredetileg javasoltakhoz képest, a vonatkozó előirányzatokat megfelelő mértékben módosítani kell; nem ért egyet a díjaktól függő ügynökségek címzett bevételei tekintetében a Bizottság által alkalmazott, a tartalékkeret mesterséges növelését szorgalmazó megközelítéssel;

89. tudomásul veszi, hogy az ügynökségek 258 új létszámtervi álláshelye közül 231 az új vagy létrehozandó ügynökségekre vonatkozik;

90. kíváncsi arra, hogy miért nem várható semennyi célhoz kötött bevétel bizonyos ügynökségek többségéből, és felkéri a Bizottságot, hogy frissítse az uniós költségvetésből történő javasolt hozzájárulást a kapott további információk fényében, nevezetesen az ügynökségek végleges elszámolásának elfogadásakor; ugyanakkor aggasztónak tartja bizonyos ügynökségek folytonos év végi többletét, ami nem megfelelő költségvetési és közpénzgazdálkodásra utal és sérti a költségvetési keretrendelet rendelkezéseit;

91. meggyőződése, hogy a Vegyianyag-ügynökségre vonatkozó 2011–2013-as pénzügyi programozás túlságosan derűlátó, és egyáltalán nem tartja realitásnak, hogy az ügynökség 2011-re önfinanszírozóvá válik; rámutat, hogy a 2011-re előrevetített díjbevétel 2006-ban végzett elemzéseken alapul; kéri a szükség esetén alkalmazandó óvintézkedések meghozatalát;

*

* *

⁽¹⁾ A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek operatív irányítását végző ügynökség; Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal; Európai Bankfelügyeleti Hatóság; Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság; Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáshoz jutó díj-felügyeleti Hatóság.

⁽²⁾ Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége; az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozó Hatóságok Testülete; Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete.

2010. június 15., kedd

92. emlékeztet rá, hogy az egyeztető bizottság eljárási szempontjai tekintetében a részt vevő intézményeknek megállapodásra kell jutniuk a júliusra tervezett háromoldalú egyeztetésen; ragaszkodik ahhoz, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Tanács következő elnöksége, amely elfogadja majd a költségvetést, vegyen részt e háromoldalú egyeztetésen; úgy véli, hogy a 2010. június 30-án sorra kerülő háromoldalú egyeztetésen különleges jelentőséggel bír a következő kérdések megtárgyalása:

- az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus költségvetési vonzatai,
- az Európa 2020 stratégia költségvetési vonzatai,
- a fiatalokkal kapcsolatos programok,
- az 1a. alfejezet pénzügyi fenntarthatósága és kezelhetősége, beleértve a Lisszaboni Szerződés által bevezetett változtatásokat,
- a 4. fejezet, beleértve az Európai Külügyi Szolgálat felállítását,
- a 2011-es költségvetési tervezetben előirányzott tartalékok szűkössége, és a jelenlegi többéves pénzügyi keret felülvizsgálata;

93. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.

Származékos iacok: jövőbeni szakpolitikai intézkedések

P7_TA(2010)0206

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a származékos ügyletek piacáról: jövőbeni szakpolitikai intézkedések (2010/2008(INI))

(2011/C 236 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása: jövőbeni szakpolitikai intézkedések” és „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása” című közleményére (COM(2009)0563 és COM(2009)0332),
- tekintettel a Bizottság „Európai pénzügyi felügyelet” című közleményére (COM(2009)0252),
- tekintettel a Bizottság a pénzügyi rendszer közösségi makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, rendeletre irányuló javaslatára (COM(2009)0499),
- tekintettel a tőkekövetelmény-irányelvek módosításáról szóló bizottsági javaslatokra (2006/48/EK és 2006/49/EK),
- tekintettel a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló bizottsági közleményre és ajánlásra (COM(2009)0211),
- tekintettel a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a G20-ak 2009. szeptember 24-i és 25-i pittsburghi határozataira, amelyek szerint „minden szabványos, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet tőzsdén vagy adott esetben elektronikus kereskedési platformokon kell kötni”, és a származékos ügyletekkel kapcsolatos jelenlegi európai, egyesült államokbeli és ázsiai nemzeti jogalkotási fejleményekre,

⁽¹⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 26. o.

2010. június 15., kedd

- tekintettel az OTC Derivatives Regulators Forum (a tőzsdén kívüli származékos eszközök szabályozóinak fóruma) kereskedési adattárakra vonatkozó, globálisan következetes adatbejelentési szabványok létrehozására irányuló munkájára,
 - tekintettel a CESR-ERGEG harmadik energiapiaci csomagról szóló, Európai Bizottsághoz intézett ajánlására (hiv.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0187/2010),
- A. mivel bár a származékos pénzügyi eszközök igen hasznos szerepet tölthetnek be a gazdaságon belüli pénzügyi kockázatosztás tekintetében, a terméktípustól és a mögöttes eszközosztálytól függően jelentős különbségeket mutatnak a kockázatokra, a működési módokra és a piaci szereplőkre nézve; továbbá mivel a származékos piacok átláthatóságának és szabályozásának hiánya elmélyítette a pénzügyi válságokat,
- B. mivel a vállalkozások számára szükséges, hogy a tevékenységükből eredő kockázatokat a jövőben is célzottan és átlátható árakon tudják saját felelősségi körükben kezelni, és mivel – tekintettel a kis- és középvállalkozások sajátosságaira – a vállalkozásoknak kell felelősséget vállalniuk a kétoldalú származtatott ügyletek esetében fennálló kockázatokért,
- C. mivel a származékos ügyletek kereskedelmének volumene az elmúlt évtizedben világszerte megsokszorozódott, és ezért jelentős mértékben előrehaladt a gazdasági tevékenység és a pénzpiaci termékek egymástól való függetlenedése,
- D. mivel a nemzetközi piacokon forgalmazott származékos ügyletek kezelése érdekében létre kell hozni a nemzetközi együttműködés alapját, minimumként nemzetközi szabványok és a KSZF-ek közötti információcserére vonatkozó szabályok elérésének céljával,
- E. mivel 2009. június végén a tőzsdén kívüli (OTC) ügyletek valamennyi típusának szerződés szerinti értéke 605 milliárd dollárt tett ki, a bruttó piaci értékek, amelyek a piaci kockázatot mérik, 25 milliárd dollárt tettek ki, a bruttó hitelkitettség pedig, mely figyelembe veszi a bilaterális nettósítási megállapodásokat, 3,7 milliárd dollárt tettek ki; és mivel – tekintettel a túlzott tőkeáttételre, az alultőkésített bankrendszerre és a strukturált pénzügyi eszközökből származó veszteségekre – a származtatott OTC-ügyletek hozzájárultak a nagy piaci szereplők közötti kölcsönös függőség kialakulásához, még szabályozott intézmények esetében is,
- F. mivel a kereskedési volumen elmúlt években lezajlott erőteljes növekedése a mögöttes eszközbe történő tényleges befektetés nélküli kockázattalállás erősödéséhez és ezáltal jelentős tőkeáttételhez vezetett,
- G. mivel egyes tőzsdén kívüli származékos ügyletek egyre bonyolultabbakká váltak, a partnerkockázatot pedig nem megfelelően értékelték és árazták be, továbbá mivel a származékos piacok jelentős szervezeti hiányosságokat mutatnak és átláthatóságuk nem volt biztosított, ami további szabványosítást tesz szükségessé az eszközök jogi feltételei és gazdasági céljai terén,
- H. mivel a központi szerződő felek (KSZF-ek) elszámolási intézményei szabályozásának a piacok tisztességes és hatékony működésének biztosítása érdekében szavatolnia kell a kereskedési helyszínnek megkülönböztetésmentes hozzáférését,
- I. mivel a tőzsdén kívüli ügyletekben nem tisztázott a részt vevő szereplők/felek azonossága és kitettségük mértéke,
- J. mivel sok tőzsdén kívüli származékos piac, nevezetesen a hitelpiaci származékos csereügyletek piaca igen nagy mértékben koncentrált és néhány jelentős vállalkozás piaci erőfölénye jellemzi,

2010. június 15., kedd

- K. mivel a közelmúlt eseményei, amelyek során pénzügyi spekulánsok használtak fel államadóssághoz kapcsolt hitelpiaci származékos csereügyleteket, több nemzeti hozamfelár indokolatlanul magas szintjéhez vezettek; mivel ezek az események és gyakorlatok ráirányították a figyelmet arra, hogy átláthatóbbá kell tenni a piacokat és fokozni kell az európai szabályozást a hitelpiaci származékos csereügyletekkel – különösen az államadóssághoz kapcsolódó ügyletekkel – való kereskedését illetően,
- L. mivel ahhoz, hogy a kereskedési adattárak a felügyelet számára központi szerepet tölthessenek be a származékos piacokon az átláthatóság biztosításában, a felügyeletnek akadálytalan hozzáféréssel kell rendelkezniük az adattárak vonatkozó adataihoz, és az adattáraknak globális alapon, eszközosztályonként összesíteniük kell a pozíciókra és kereskedésre vonatkozó adatokat,
- M. mivel üdvözli az Európai Bizottság származékos piacok erőteljesebb szabályozásának irányába mutató paradigmaváltását, miután felhagyott azzal az általánosan uralkodó nézettel, hogy a származékos piacokat nem kell tovább szabályozni, mivel azokat elsősorban szakemberek és specialisták használják; ennél fogva további jogalkotásra szólít fel annak érdekében, hogy a származékos termékek piacán ne csak átláthatóságot biztosítsanak, hanem stabil szabályozást is,
- N. mivel Európának mindenre kiterjedő biztosítéki stratégiát kell létrehozni a származékos piacok tekintetében, amelynek figyelembe kell vennie az üzleti végfelhasználók egyedülálló helyzetét, szemben a jelentős piaci szereplőkkel és pénzügyi intézményekkel,
- O. mivel a nem pénzügyi végfelhasználók által alkalmazott származékos ügyletek nagy részében egyedileg vizsgálva nem rejlik rendszerszintű kockázat, és azok többnyire csupán valós gazdasági események fedezetét szolgálják, és mivel a nem pénzügyi intézmények olyan vállalkozások, amelyek nem tartoznak a MiFID-irányelv hatálya alá (a MiFID-irányelv hatálya alá nem tartozó vállalkozások), úgy mint légitársaságok, autógyártók és árukereskedők, amelyek nem okoztak a pénzügyi piac tekintetében rendszerkockázatot, és amelyeknek a pénzügyi piaci válság sem okozott közvetlenül jelentős károkat,
- P. mivel a rugalmas származékos piacok átfogó biztosítéki szabályozást tesznek szükségessé, amely felöleli mind a központi, mind a kétoldalú elszámolás szabályait,
- Q. mivel azoknak a kis és közepes, nem pénzügyi vállalkozásoknak, amelyek kizárólag fő üzleti tevékenységük során éltek származékos ügyletekkel kockázataik fedezésére, mentességeket kell adni a tőkekövetelményekre vonatkozó klíring és a biztosítékok vonatkozásában, amennyiben bizonyos származékos ügyletek felhasználásának mértéke nem hoz létre rendszerkockázatot (ezeket a mentességeket a követelmények értelmében a Bizottságnak rendszeresen ellenőrizni kell) és amennyiben a tranzakciók volumene és természete arányos és megfelel a végfelhasználó által vállalt tényleges kockázatnak; mivel az egyedi ügyletek területén is biztosítani kell minimumszabványokat, amelyek különösen a származtatott ügyletek biztosítékait és a tőkekövetelményeket érintik,
- R. mivel bizonyos tőzsdén kívüli származékos termékekhez arányos szabályozás szükséges, amikor nem pénzügyi felhasználók alkalmazzák azokat, és mivel legalább a részletes tranzakcióadatokat meg kell adni a kereskedési adattáraknak,
- S. mivel a hitelpiaci származékos csereügyletekkel – amelyek pénzügyi biztosítási termékek – jelenleg megfelelő szabályozás nélkül kereskednek,
- T. mivel a CESR-ERGEG harmadik energiapiaci csomagról szóló, Európai Bizottsághoz intézett ajánlása (hiv.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04) a villamosenergia- és gázpiacok tekintetében testre szabott piaci integrációs és átláthatósági rendszer létrehozását ajánlja,
- U. mivel a valamennyi bejelentett intézkedés tekintetében tervbe vett szoros, a G20-ak tagjaival és az USA hatóságaival való globális együttműködés megvalósításának célja az országok közötti felügyeleti arbitrázslehetőségek megakadályozása és az információcsere előmozdítása is,
- V. mivel a klíringközpontokkal járó rendszerkockázat szilárd szabályozási és felügyeleti standardokat és a szabályozók ügyletekre vonatkozó információkhoz való akadálytalan és valós idejű hozzáférést teszi szükségessé,
- W. mivel szükséges, hogy a származékos ügyletek ára megfelelő módon igazodjon a kockázathoz, és mivel a jövőbeni piaci infrastruktúra költségeit a piaci szereplőknek kellene viselni,

2010. június 15., kedd

- X. mivel az eurózóna egyes országai államkötvényhozamainak fenntarthatatlan szintekig történő közel-múltbeli drámai emelkedése előtérbe helyezte az államadósságon alapuló hitelpiaci származékos csere-ügylet-szerződésekhez kapcsolódó problémás gazdasági ösztönzőket és egyértelművé tette, hogy az államadóssághoz kapcsolódó spekulatív CDS-kereskedelemre vonatkozó szabályozók és felügyelők felé történő teljeskörű tájékoztatás előírásával és betiltásával meg kell erősíteni a pénzügyi stabilitást és a piac átláthatóságát,
- Y. megjegyzi, hogy az EU valamely pénznemében denominált, mögöttes uniós jogalanyt fedő vagy uniós pénzügyi intézmények részvételével folytatott származékos termékekkel kapcsolatos valamennyi ügyletet klíringközpontokban kell elszámolni, amennyiben mód van rá, és ezeket az EU-ban található, ott engedélyezett és felügyelt, az európai adatvédelmi és egyéb jogszabályok hatálya alá tartozó klíringközpontokban és adattárakban be kell jelenteni; megjegyzi, hogy az új rendeletnek egyértelmű kritériumokat kell megfogalmaznia a harmadik országokban található KSZF-ek és adattárak egyenértékűségének értékelése vonatkozásában a nem az EU-ban klíringelt és ott be nem jelentett kereskedelmi tranzakciók tekintetében,
1. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy a származtatott ügyleteket és különösen a tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket jobb szabályozás alá vonják, csökkentve ezzel a tőzsdén kívüli származékos piacok által a pénzügyi piacok egészének stabilitására nézve hordozott kockázatok hatásait, és támogatja a származékos ügyletek szerződéseinek jogi szabványosítására (többek között a tőkekövetelmény-irányelvben a működési kockázatra vonatkozó szabályozási ösztönzőkön keresztül), kereskedési adattárak és központi adattárolás alkalmazására, a központi klíringközpontok fokozott alkalmazására és a szervezett kereskedési helyszínek használatára irányuló felhívásokat;
2. üdvözli az OTC Regulators Forum (ORF – a tőzsdén kívüli származékos eszközök szabályozóinak fóruma) közelmúltbeli munkáját, amellyel a G20-ak tőzsdén kívüli származékos piacok átláthatóságának és megbízhatóságának növelését célzó további intézkedésre irányuló felhívására válaszolt;
3. a kereskedés előtti ügyletek nagyobb átláthatóságát kéri a szervezett kereskedési helyszíneken széles körű használatra engedélyezett valamennyi eszköz vonatkozásában, valamint fokozott kereskedés utáni átláthatóságot kér valamennyi ügylet adattárakba való bejelentésén keresztül, egyaránt szolgálva a szabályozó hatóságok és a befektetők javát;
4. támogatja azt a követelést, amely a jövőben kötelezővé kívánja tenni a pénzintézetek közötti klíring bevezetését minden elszámolható származtatott termék vonatkozásában annak érdekében, hogy javuljon a partnerkockázat értékelése, és támogatja azt a célkitűzést, hogy a jövőben minél több elszámolható származtatott termékkel szervezett piacokon kereskedjenek; olyan ösztönzők biztosítását szorgalmazza, amelyek az elszámolható származtatott ügyletek MiFID által szabályozott kereskedési helyszíneken, vagyis szabályozott piacokon és multilaterális kereskedési rendszerekben való kötését ösztönzik; megjegyzi, hogy az elszámolhatóság fő kritériumát a likviditásnak kell képeznie;
5. felszólít arra, hogy a származtatott ügyletek árai a jövőben jobban tükrözzék a kockázatot, és a jövőbeni piaci infrastruktúra költségeit ne az adófizetők, hanem a piaci szereplők viseljék;
6. úgy véli, hogy a különleges kockázatok fedezéséhez egyedileg kialakított származtatott ügyletek szükségesek, ezért elutasítja az összes származtatott ügylet szabványosításának esetleges kötelezővé tételét;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazzon differenciált megközelítést a rendelkezésre álló származékos termékek számos típusát illetően, figyelembe véve a különböző kockázati profilokat, a jogos fedezeti célokra történő felhasználás mértékét és a pénzügyi válságban játszott szerepet;
8. megállapítja, hogy a szabályozásnál különbséget kell tenni a felhasználó részére tényleges mögöttes kockázattal járó, kockázatkezelési eszközként használt származékos ügyletek és a tisztán spekulatív célú pénzügyi származékos ügyletek között, és a tőzsdén kívüli ügyletekre vonatkozó adatok és konkrét számok hiányára tekintettel problémásnak tartja az elhatárolást;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a származtatott ügyletek teljes mennyisége jelentős csökkentésének lehetőségeit, hogy a mennyiség arányos legyen a mögöttes értékpapírokkal, elkerülve az árjelzések torzulását és csökkentve a piaci integritást érintő kockázatot, illetve a rendszerkockázatot;
10. fontosnak tartja, hogy külön figyelmet fordítsanak azokra a vállalati származtatott ügyletekre, amelyekben pénzügyi intézmény vesz részt partnerként, hogy elkerüljék az ilyen szerződésekkel nem vállalati kockázatbiztosítási, hanem pénzügyi piaci eszközként történő visszaélést;

2010. június 15., kedd

11. felhív a kockázatkezelésnek és az átláthatóságnak a pénzügyi biztonság növelését szolgáló alapvető eszközönkénti erősítésére, a kockázatvállalásnál fennálló egyéni felelősség egyidejű figyelembevételével;
12. megállapítja, hogy a vállalatra jellemző sajátos kockázatok fedezéséhez egyedi származtatott ügyletek szükségesek, hogy ezeket a kockázatkezelés hatékony és az egyéni szükségletekhez igazított eszközeiként alkalmazni lehessen;
13. felszólítja a Bizottságot, hogy a központi elszámolásra vonatkozó soron következő jogszabály részeként javítsa a kétoldalú kockázatkezelési szabványokat;
14. úgy véli, hogy a partnerkockázat klíringgel, biztosítékkal, valamint a tőkekövetelmények kiigazításával és egyéb szabályozási eszközökkel csökkenthető; támogatja a Bizottságot abban, hogy magasabb tőkekövetelményeket javasoljon a pénzügyi szervezetek számára a központilag nem elszámolható kétoldalú származtatott ügyletek vonatkozásában, a kockázattal arányos megközelítés alapján, figyelembe véve a nettósítás, a biztosíték, a kockázati letét, a napi állományegyeztetések, a letét napi meghatározása, az automatikus biztosítékmozgások és egyéb kétoldalú partnerkockázat-kezelési technikák partnerkockázat-csökkentési hatásait;
15. kéri, hogy azokat a származtatott ügyleteket, amelyek nem felelnek meg az IFRS 39 standard követelményeinek, és amelyeket emiatt nem értékel könyvvizsgáló, a Bizottság által megállapítandó küszöbértéktől kezdődően KSZF-nél történő központi elszámolásnak vessék alá; kéri továbbá, hogy a jobb elhatárolás céljából vizsgálják meg, hogy ezen túlmenően nem pénzügyi vállalkozás a tőzsdén kívüli származtatott ügylet független könyvvizsgáló általi vizsgálatának benyújtásával továbbra is köthet-e kétoldalú szerződéseket;
16. felszólítja a Bizottságot, hogy ruházzon komoly szerepet az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóságra (ESMA) az európai klíringközpontok engedélyezésében, és hasznosnak találja ezeknek ugyanezen hatóság általi felügyeletét, többek között a felügyeleti szakértelem egy szervnél való összpontosulása és amiatt, hogy a KSZF-fel kapcsolatos kockázat határon átnyúló lesz;
17. úgy véli, hogy a KSZF-ek központi banki pénzhez való hozzáférése hatékonyan hozzájárul az elszámolás biztonságához és integritásához;
18. hangsúlyozza, hogy a KSZF-ek nem szervezhetők teljes mértékben a felhasználók által, és kockázatkezelési rendszereik nem állhatnak versenyben egymással, és az elszámolási költségek tekintetében felügyeleti szabályozás szükséges; felszólítja a Bizottságot, hogy jogalkotási javaslatában foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel, és terjesszen elő irányítási és tulajdonjogi előírásokat a klíringközpontok tekintetében, többek között az igazgatók függetlensége, a tagság és a szabályozók általi szoros felügyelet vonatkozásában;
19. megállapítja, hogy az olyan kérdésekre vonatkozó közös technikai standardok, mint például a letét kiszámítása és adatsere-protollok fontos részét fogják képezni az engedélyezett kereskedési helyszínek KSZF-ekhez való tisztességes és megkülönböztetésmentes hozzáféréseinek; megállapítja továbbá, hogy a Bizottságnak gondosan oda kell figyelnie a versenyre nézve káros technológiai különbségek, megkülönböztető gyakorlatok és a munkafolyamatot gátló akadályok lehetséges kialakulására;
20. a KSZF-ekre irányadó vállalati magatartási kódexeket és hozzáférési szabványokat szorgalmaz a kereskedési helyszínek általi megkülönböztetésmentes hozzáférés biztosítása érdekében; a kezelendő kérdések közé tartoznak a megkülönböztető árképzési gyakorlatok;
21. támogatja adattárak bevezetését valamennyi származtatott pozíció vonatkozásában, ideális esetben eszközosztályonként megkülönböztetve, és az ESMA irányításával történő szabályozás és felügyelet mellett; követeli továbbá, hogy a versenytorzulások elkerülése érdekében állapítsanak meg kötelező eljárási szabályokat a tagállamokban való egységes értelmezéshez, és hogy vitás ügyekben az ESMA-t illesse meg a végső döntés joga; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok valós időben férjenek hozzá az illetékességi területükön székhellyel rendelkező piaci résztvevőkre vonatkozó, adattárakban lévő rendezett adatokhoz, továbbá az illetékességi területükön esetleg felépülő, potenciális rendszerkockázatra vonatkozó adatokhoz, illetve az összes adattárból származó összevont adatokhoz, ideértve a harmadik országokban lévő adattárakban tárolt adatokat is; megjegyzi, hogy az adattárak által nyújtott szolgáltatásokat átláthatóan kell beárazni, tekintettel közszolgáltatás jellegű feladataikra;

2010. június 15., kedd

22. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a nemzetközi szinten kidolgozás alatt álló szabványokkal összeegyeztethető jelentési szabványokat minden származtatott termékre, biztosítsa ezek továbbítását a központi kereskedési adattárba, a KSZF-ekhez, tőzsdékhez és pénzügyi intézményekhez, és tegye lehetővé, hogy az ESMA és a nemzeti szabályozó hatóságok, illetve amennyiben szükséges, az ESRB lehívassa az adatokat;

23. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki intézkedéseket annak érdekében, hogy a szabályozó hatóságok pozíciós határértékeket szabhassanak meg, és így kivédhessék a nemkívánatos áringadozásokat és spekulációs buborékokat;

24. különösen kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nem tőzsdén kötött valamennyi származtatott ügylet értékelését független és átlátható módon hajtsák végre, megelőzve az összeférhetetlenségeket;

25. szükségesnek tartja valamennyi technikai részlet alapos tisztázását – szoros együttműködésben a nemzeti szabályozókkal –, különösen a pénzpiaci termékek és a nem pénzpiaci termékek szabványait és megkülönböztetését illetően, és üdvözlí, hogy a Bizottság máris hozzálátott ehhez a feladathoz; kéri a Bizottságtól, hogy már korai szakaszban működjön együtt a Tanáccsal és a Parlamenttel;

26. támogatja az Európai Bizottság azon szándékát, hogy elfogadott európai szabványok alapján KSZF-eket hoz létre, amelyeket az ESMA felügyel; kéri, hogy a piaci kulcsszereplőknek ne legyen döntő befolyásuk a KSZF-ek irányítására és kockázatértékelésére, viszont legyenek benne a kockázatkezelési tanácsban; ezenkívül, véleménye szerint javaslatot kell tenni olyan mechanizmusokra, amelyek hasznosan járulnak hozzá a kockázatkezelési folyamathoz;

27. kitart amellett, hogy szabályozási szabványokra van szükség annak biztosítására, hogy a KSZF-ek kockázatok szélesebb köre tekintetében rugalmasak maradjanak, ideértve több szereplő nemfizetését, pénzügyi eszközök hirtelen eladását és a piaci likviditás gyors csökkenését;

28. úgy véli, hogy a származtatott ügyletek osztályai meghatározásának, a KSZF-ek, az átláthatóságot biztosító adattárak és a tőkekövetelménynek létrehozásának, a független kereskedési helyszínek kialakításának, illetve a meglévő tőzsdék felhasználásának, a kkv-kre vonatkozó kivételek meghatározásának, a technikai részleteknek a nemzeti szabályozó hatóságok, a nemzetközi intézmények és a leendő európai felügyeleti hatóság, az ESMA közötti szoros egyeztetéssel kell megtörténnie;

29. ezért világos magatartási szabályokat és szükséges kötelező szabványokat kér a KSZF-ek felállítására (felhasználók bevonása), döntési folyamatai és kockázatkezelési rendszerei tekintetében; támogatja a Bizottságnak azt a szándékát, hogy a klíringközpontok szabályozása céljából rendeletet terjeszt elő;

30. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a kis- és középvállalkozások kétoldalú származékos ügyleteire vonatkozóan mentességeket és alacsonyabb tőkekövetelményeket állapít meg, amennyiben a kockázatok fedezve vannak, a származékos ügyletek aránya nem számottevő a kkv-k mérlegében és a származékos ügyletek felhasználásának mértéke nem hoz létre rendszerkockázatot;

31. kéri, hogy elsődlegesen a hitel-nemfizetési csereügyleteket vonják független központi klíring alá, és hogy a lehető legtöbb származékos ügyletet központilag, KSZF-eken keresztül kössék; úgy véli, hogy a származékos ügyletek kumulálódó kockázatokkal járó egyes típusait adott esetben csak bizonyos feltételekkel szabadna engedélyezni vagy eseti alapon akár meg is kellene tiltani; úgy véli, hogy elegendő tőkét és tartalékot kell előírni a hitel-nemfizetési csereügyletek hitelesemény esetében történő fedezésére;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen és alaposan vizsgálja meg a tőzsdén kívüli származékos piacok koncentrálódásának szintjét, különösen a hitel-nemfizetési csereügyletek terén, biztosítva, hogy ne álljon fenn a piaci manipuláció kockázata és összeférhetetlenség;

33. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a pénzügyi stabilitás és az árak átláthatóságának biztosítása érdekében terjesszen elő megfelelő jogalkotási javaslatokat a származékos termékek fedezetlen eladásával járó ügyletek szabályozása céljából; úgy véli, hogy ennek megvalósulásáig a hitel-nemfizetési csereügyleteket egy európai KSZF-en keresztül kellene lebonyolítani a partnerkockázat mérséklése, az átláthatóság növelése és a teljes kockázat csökkentése érdekében;

2010. június 15., kedd

34. kéri, hogy a hitel-nemfizetési csereügylet-védelem csak a mögöttes kötvénykitettség bemutatása és bizonyítása után legyen esedékes, és ennek a kitettségnek az összegére korlátozódjon;
35. úgy véli, hogy minden olyan származékos pénzügyi terméket, amely érinti az EU államháztartásait (beleértve a tagállamok államadósságait és a helyi közigazgatások mérlegeit) szabványosítani kell és tőzsdén vagy más szabályozott kereskedési helyszínen kell forgalmazni, előmozdítva a származékos piac nyilvános átláthatóságát;
36. kéri az olyan mögöttes hitel nélküli, tisztán spekulatív hitel-nemfizetési csereügyletek megtiltását, amelyek a nemfizetésre spekulálnak és ezáltal a hitel-nemfizetési biztosítások mesterséges drágulásához vezetnek, és ennek következtében a tényleges nemfizetések miatt rendszerkockázatok erősödéséhez vezethetnek; kéri, hogy legalább az értékpapírok és származékos ügyletek fedezetlen eladásaira állapítsanak meg hosszabb tartási időt; kéri a Bizottságtól a származékos ügyletek, és különösen a hitel-nemfizetési csereügyletek tekintetében a kockázatra vonatkozó felső határértékek megvizsgálását és ezeknek a nemzetközi partnerekkel való egyeztetését;
37. úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kellene vizsgálnia a pozíciós határértékek piaci manipuláció leküzdése céljából történő használatát, leginkább azon a ponton, amikor a szerződés a lejáráthoz közeledik (squeeze és corner); megállapítja, hogy a pozíciós határértékeket inkább dinamikus szabályozási eszköznek kell tekinteni, mintsem abszolút szabálynak, és ezeket szükség esetén az ESMA által megszabott iránymutatást követve a nemzeti felügyeleteknek kellene alkalmazniuk;
38. kéri, hogy az ESMA által meghatározandó küszöb feletti, akár pénzügyi, akár nem pénzügyi intézmény által szerzett minden származékos pozíciót KSZF-en keresztül kelljen központilag elszámolni;
39. kéri, hogy a származékos ügyletek tervezett szabályozása vessen gátat a nyersanyagokkal és mezőgazdasági termékekkel folytatott tisztán spekulatív ügyleteknek, és hogy határozzanak meg szigorú pozíciós korlátokat, különösen ha azok hatással lehetnek az alapvető élelmiszerek és az üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységek áraira a fejlődő országokban; kéri, hogy az ESMA-t és az illetékes hatóságokat ruházzák fel hatáskörökkel, hogy hatékonyan meg tudjanak birkózni a származékos piacok működési zavaival, pl. a hitel-nemfizetési csereügyletek fedezetlen eladásának ideiglenes megtiltásával vagy a származtatott ügyletek fizikai kiegészítésének előírásával és pozíciós határértékek megszabásával egyes piaci szegmensekben a kereskedők nemkívánatos koncentrációjának elkerülése érdekében;
40. kéri, hogy a származékos ügyletekre vonatkozó jövőbeni jogalkotási javaslatok funkcionális megközelítést kövessenek, amely szerint a hasonló tevékenységek azonos vagy hasonló szabályok hatálya alá tartoznak;
41. hangsúlyozza a származékos ügyletekre vonatkozó európai szabályozás szükségességét; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehetőleg egységes és nemzetközileg összehangolt szabályozás érdekében amennyire csak lehet, hangolja össze az eljárást Európa partnereivel; hangsúlyozza a nem megfelelő összehangolás miatti szabályozási arbitrázs elkerülésének fontosságát;
42. szorgalmazza az ágazati kezdeményezések támogatását és értékük elismerését, mivel ezek egyes esetekben éppolyan célszerűek lehetnek, mint a jogalkotási intézkedések, és kiegészíthetik azokat;
43. összetartó megközelítést szorgalmaz Európában az egyes pénzügyi központok erősségeinek kihasználása érdekében, és szorgalmazza, hogy élve az e válság kínálta lehetőséggel, tegyenek további lépéseket a hatékony európai pénzügyi piac integrálása és fejlesztése felé;
44. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy 2010 közepéig jogalkotási javaslatokat terjeszt elő a klíringközpontokra és a kereskedési adattára vonatkozóan, és a technikai részleteket időben megvitatja valamennyi nemzeti és uniós szintű intézménnyel, különösen a Tanáccsal és a Parlamenttel mint jogalkotókkal;
45. üdvözli, hogy a Bizottság a hitel-nemfizetési csereügyletre vonatkozó jogalkotási javaslatokat kíván benyújtani;

2010. június 15., kedd

46. hangsúlyozza, hogy a piac valamennyi szereplőjével együttműködve rendszeresen értékelni kell a jövőbeli jogszabályok hatékonyságát, és szükség esetén ki kell igazítani a szabályozói rendelkezések szövegét;

47. kéri az állásfoglalás mielőbbi végrehajtását;

48. megállapítja, hogy nem csak a nyersanyagok és mezőgazdasági termékek kereskedelme, hanem a kibocsátáskereskedelem tekintetében is biztosítani kell a piac átlátható működését és a spekulációk visszaszorítását; ezzel összefüggésben kéri az egyes termékekre vonatkozó, kockázaton alapuló felső határértékek megvizsgálását;

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a nemzeti szabályozó hatóságoknak és az Európai Központi Banknak.

A tárgyak internete

P7_TA(2010)0207

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a tárgyak internetéről (2009/2224(INI))

(2011/C 236 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2009. június 18-i, „A tárgyak internete – Cselekvési terv Európáért” című közleményére (COM(2009)0278),
- tekintettel az Unió soros spanyol elnöksége által 2009. november 27-én előterjesztett munkaprogramra, nevezetesen a jövő internetének fejlesztésére irányuló célkitűzésre,
- tekintettel a Bizottság 2009. január 28-i „Ma beruházni a holnap Európájába” című közleményére (COM(2009)0036),
- tekintettel a Bizottságnak a magánélet és a személyes adatok védelme alapelveinek a rádiófrekvenciás azonosításon alapuló alkalmazások területén történő alkalmazásáról szóló ajánlására (C(2009)3200),
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervére, amely a gazdasági növekedés gyorsabb visszatérését hivatott elősegíteni (COM(2008)0800),
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság „Új digitális menetrend kialakítása Európa számára: 2015.eu” című jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,

⁽¹⁾ 2009/2225(INI), Del Castillo -jelentés, A7-0066/2010.

2010. június 15., kedd

- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0154/2010),
- A. mivel az elmúlt 25 év alatt az internet gyorsan fejlődött és, és az előrejelzések szerint e tendencia a széles sáv bővülésével mind az adatátvitel, mind pedig az új alkalmazások terén folytatódni fog,
- B. mivel a tárgyak internete képes teljesíteni a társadalom és a polgárok elvárásait, és mivel kutatásra van szükség annak megértéséhez, hogy melyek ezek az elvárások, és az adatok érzékenysége, valamint a személyes adatok és információk védelmével kapcsolatos aggályok hol vethetnek gátat az alkalmazásoknak,
- C. mivel az információs és kommunikációs technológiák (IKT) fontos szerepet játszanak a társadalmi fejlődés és a gazdasági növekedés elősegítésében, valamint az európai köz- és magánintézmények innovációjának és kreativitásának ösztönzésében,
- D. mivel az Uniónak közös referenciakeretet kell kialakítania a rendszer igazgatásának, a magánélet védelmének, az adatbiztonságnak, a személyes adatok etikus kezelésének, bizalmas jellegének, gyűjtésének és tárolásának, valamint a fogyasztók tájékoztatásának szabályozása és a szabályok megerősítése érdekében,
- E. mivel a „tárgyak internete” fogalom az olyan tárgyak (mind az elektronikus termékek, mind pedig a mindennapi használati tárgyak) általános fogalmára utal, amelyek távolról leolvashatók, felismerhetők, címezhetők, megkereshetők és/vagy irányíthatók az interneten keresztül,
- F. mivel a tárgyak internete várhatóan gyors fejlődésen megy keresztül az elkövetkező években, és ezért szükség van biztonságos, átlátható és többoldalú igazgatást tesz szükségessé,
- G. mivel a jövőben az internet túllép majd a virtuális világ hagyományos, jelenlegi határain azáltal, hogy azt összekapcsolják a fizikai tárgyak világával,
- H. mivel a rádiófrekvenciás azonosítás (RFID) és a többi, a tárgyak internetével kapcsolatos technológia számos előnyt hordoz a vonalkóddal és a mágnesszalaggal szemben, és sokkalta több olyan alkalmazása létezik, amely más hálózatokkal – például mobiltelefon-hálózatokkal – összekapcsolható, és tovább is fejleszthető, amennyiben a földrajzi helyet (pl. a Galileo műholdas rendszer), a hőmérsékletet, a fényt, a nyomást és a nehézségi erőt mérő érzékelőkkel kapcsolják össze; mivel a RFID-chipek széles körű bevezetése jelentősen csökkentené egységárukat, valamint a leolvasók költségeit is,
- I. mivel a RFID-technológiát a információs és kommunikációs ipar gazdasági fejlődésének katalizátoraként és felgyorsítójaként lehet értelmezni,
- J. mivel a RFID-technológiát és a többi, a tárgyak internetéhez kapcsolódó technológiát a gyártás, a logisztika és az ellátási lánc ágazataiban már alkalmazzák, előnyöket kínál a termékek azonosítása és nyomon követhetősége terén, és számos más területen – például az egészségügy, a közlekedés és az energiahatékonyság, a környezetvédelem, a kiskereskedelem és a hamisítás elleni küzdelem – ígéretes fejlődési potenciállal rendelkezik,
- K. mivel az összes e-egészségügyi rendszer esetében az RFID-alapú rendszerek tervezése, fejlesztése és megvalósítása az egészségügyi szakemberek, a betegek és az illetékes (pl. adatvédelmi, etikai) bizottságok közvetlen bevonását követeli meg,
- L. mivel az RFID segítséget nyújthat az energiahatékonyság növelésében és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésében, és a szén-dioxid-kibocsátás számszerűsítését kínálja a termékek szintjén,
- M. mivel az RFID-technológia és a többi, a tárgyak internetéhez kapcsolódó technológia az életminőség, a biztonság és védelem, valamint a jóllét szempontjából igen hasznos lehet az állampolgárok számára, amennyiben a magánélet és a személyes adatok védelmének szempontjai megfelelően érvényesülnek,

2010. június 15., kedd

- N. mivel fenntartható, energiahatékony távközlési szabványokra van szükség, amelyek a biztonságra és a magánélet védelmére összpontosítanak, valamint kompatibilis vagy azonos protokollokat használnak a különböző frekvenciákon,
- O. mivel a mindennapi élet valamennyi tárgyát (például a közlekedési kártyákat, ruhákat, mobiltelefonokat és gépkocsikat) fel lehet szerelni RFID-chipekkel, és ezek gazdasági jelentősége széles alkalmazási körüknek köszönhetően rohamosan nőni fog,
- P. mivel a tárgyak internete segítségével egy hálózatban lesz összekapcsolható több milliárd gép, amelyek a vezeték nélküli technológiák és a logikai és fizikai címzési protokollok együttese révén képesek lesznek egymással kommunikálni és egymással kölcsönhatásba lépni; mivel a tárgyak internete az elektronikus azonosító rendszerek és a vezeték nélküli mobil eszközök révén lehetővé teszi, hogy a digitális személyek és a fizikai tárgyak közvetlenül azonosíthatóakká váljanak, lehetővé téve az általuk tartalmazott adatok lehívását, tárolását, átadását és folyamatos feldolgozását,
- Q. mivel a tárgyak internete termékeinek miniaturizálása – mint például az elektronika, az érzékelők és az energiaellátási és RFID-átviteli rendszer beépítése a mindössze néhány milliméteres chipbe – technológiai kihívást jelent,
- R. mivel az RFID-chipeket a jövőben sokkal szélesebb körben fogják alkalmazni, ezért ez a technológia új kérdéseket vet fel az adatvédelemmel kapcsolatban, amelyek közül a legfontosabb a chippek teljes vagy szinte teljes láthatatlansága,
- S. mivel az ipari szabványok igen fontosak, mivel az RFID-szabványosításnak ki kell fornia, és mivel az RFID-szabvány kidolgozására a CEN és az ETSI (az európai szabványszervezetek) számára 2009-ben adott közös megbízás ezért a RFID-t igénybe vevő innovatívabb termékek és szolgáltatások létrejöttéhez fog hozzájárulni,
- T. mivel igen fontos az új technológiák és alkalmazásuk – többek között azok társadalmi és környezetvédelmi hatásainak – megismertetése az európai polgárokkal, valamint a fogyasztók digitális műveltségének és e-készségeinek előmozdítása,
- U. mivel a tárgyak internete fejlődésének ki kell terjednie valamennyi uniós polgárra és mindenki számára elérhetőnek kell lennie, továbbá azt az EU-ban meglévő digitális szakadék megszüntetésére irányuló olyan hatékony politikákkal kell támogatni, amelyek több polgárt segítenek hozzá az e-készségek elsajátításához és digitális környezetük megismeréséhez,
- V. mivel a tárgyak internetéhez kapcsolódó technológiák előnyeit hatékony biztonsággal kell erősíteni, amely alapvető jellemzője minden olyan fejlesztésnek, amelynél fennáll annak kockázata, hogy a személyes adatok védelme és a közösségnek a róluk információkkal rendelkező személyekbe vetett bizalma veszélybe kerülhet,
- W. mivel a tárgyak internete fejlődésének társadalmi kimenetele nem ismert, és megerősítheti a jelenlegi digitális megosztottságot, vagy új megosztottságot teremthet,
1. üdvözlí az Európai Bizottság közleményét, és elvben támogatja a tárgyak internetének előmozdítására irányuló cselekvési terv iránymutatásait;
 2. úgy véli, hogy a tárgyak internetének elterjedése lehetővé fogja tenni az emberek és a tárgyak közötti, valamint a tárgyak egymás közötti kölcsönhatásának javítását, ami a biztonság, az adatvédelem és a magánélet védelmének tiszteletben tartása esetén óriási hasznokkal járhat az uniós polgárok számára;
 3. helyesli, hogy a Bizottság a biztonságra, a személyes adatok védelmére és a magánélet védelmére, valamint a tárgyak internetének irányítására helyezi a hangsúlyt, mivel a magánélet és a személyes adatok védelme, illetve a nyitottság és az interoperabilitás az egyetlen módja annak, hogy a tárgyak internete szélesebb körű társadalmi elfogadottságot nyerjen; felhívja a Bizottságot, hogy valamennyi európai és nemzetközi érintettet ösztönözze a számítógépes biztonsággal kapcsolatos veszélyek kezelésére; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat valamennyi meglévő nemzetközi számítógépes biztonsági rendelkezés – többek között az Európa Tanács számítógépes bűnözésről szóló egyezményének – végrehajtására;

2010. június 15., kedd

4. határozottan hisz abban, hogy a magánélet védelme alapvető érték, és hogy minden felhasználónak ellenőrzéssel kell rendelkeznie saját személyes adatai fölött; kéri ezért az adatvédelmi irányelvnek a jelenlegi digitális környezethez való hozzáigazítását;
5. értékeli, hogy a Bizottság időben reagál az ágazaton belüli új fejleményekre, ami által lehetővé válik a politikai rendszer számára a szabályok korai szakaszban történő megállapítása;
6. hangsúlyozza, hogy a technológia előmozdításának egyik előfeltétele az alapvető értékeket, valamint a személyes adatok és a magánélet védelmét megerősítő jogi rendelkezések bevezetése;
7. hangsúlyozza, hogy a biztonsággal és az adatvédelmi kérdésekkel foglalkozni kell a soron következő szabványokban, amelyeknek meg kell határozniuk a szolgáltatások bizalmasságát, integritását vagy elérhetőségét szavatoló különböző biztonsági jellemzőket;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy a tárgyak internetével kapcsolatos munkáját hangolja össze a digitális menetrend terén végzett általános munkájával;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen hatásvizsgálatot arról, hogy a jelenlegi „internetes” hálózati infrastruktúrát miként lehet felhasználni a tárgyak internetének alkalmazásaihoz és hardvereihez a hálózati torlódás és az adatbiztonság szempontjából, annak meghatározása céljából, hogy a tárgyak internetének alkalmazásai és hardverei kompatibilisek és megfelelőek-e;
10. úgy véli, hogy az elkövetkező években a tárgyak internete és a kapcsolódó alkalmazások fejlődése jelentős hatással lesz az európai polgárok mindennapi életére és szokásaira, ami széles körű gazdasági és társadalmi változásokat von majd maga után;
11. úgy véli, hogy a tárgyak internetét integratív jelleggel kell kiépíteni, már a kezdetekkor elkerülve – tagállami és regionális szinten egyaránt – a tárgyak internetével kapcsolatos technológiák egyenlőtlen fejlődését, elterjedését és alkalmazását; megjegyzi, hogy a Bizottság közleménye nem veszi kellően figyelembe ezeket a kérdéseket, amelyekkel optimális esetben a tárgyak internetének további fejlesztése előtt kellene foglalkozni;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy az IKT és a tárgyak internetének tervezése során vegye figyelembe az Unió kevésbé fejlett régióit; felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak társfinanszírozást e technológiák és más IKT-projektek végrehajtása számára a szóban forgó régiókban annak érdekében, hogy gondoskodjanak részvételükről és megakadályozzák kirekesztésüket a közös európai vállalkozásokból;
13. hangsúlyozza, hogy ugyan az RFID-chipek használata hatékony lehet a hamisítás elleni küzdelem, a csecsemők születésekről történő elrablásának megelőzése és az állatok azonosítása terén, illetve számos más területen is, ugyanakkor az egyének és a társadalom szempontjából veszélyes is lehet és olyan etikai problémákat is felvet, amelyekre megfelelő biztosítékokat kell találni;
14. hangsúlyozza, hogy tanulmányozni kell a tárgyak internetének társadalmi, etikai és kulturális vonatkozásait, tekintettel a civilizáció gyökeres átalakulására, amelyet e technológiák kiválthatnak; ezért fontosnak véli, hogy a tárgyak internetével kapcsolatos társadalmi-gazdasági kutatás és politikai vita együtt járjon a technológiai kutatással és annak haladásával, továbbá felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre szakértői csoportot, amely mélyrehatóan vizsgálja e szempontokat, és javaslatot tesz a kapcsolódó technológiák és alkalmazások fejlesztésére vonatkozó etikai keretre;
15. hangsúlyozza, hogy a termékek és fogyasztási javak intelligens címkézésére, valamint a tárgyak és a személyek közötti kommunikációs rendszerekhez használt RFID-technológia és más, a tárgyak internetével kapcsolatos technológiák mindenütt használhatók, gyakorlatilag láthatatlanok és zajmentesek; kéri ezért, hogy az Európai Bizottság a jövőben készítsen e technológiáról alapos értékelést, különösen a következő szempontokat illetően:

— a rádióhullámok és az azonosítási technológia egyéb eszközeinek hatása az egészségre;

— a chipek és azok újrahasznosításának hatása a környezetre;

2010. június 15., kedd

- a felhasználók magánélete és bizalma;
- a növekvő számítógépes biztonsági kockázatok;
- intelligens chipek jelenléte egy bizonyos termékben;
- a chipek kiiktatásához való jog, amely saját hatáskört és felhasználói irányítást biztosít;
- a személyes adatok gyűjtés és feldolgozás során való védelmére vonatkozó biztosítékok az állampolgárok számára;
- kiegészítő hálózati struktúra és infrastruktúra fejlesztése a tárgyak internetének alkalmazásai és hardverei számára;
- az uniós polgárok és vállalkozások lehető legjobb védelme mindenfajta online számítógépes támadással szemben;
- az elektromágneses mezők hatása az állatokra, különösen a városokban élő madarakra;
- a regionális szabványok harmonizálása;
- nyílt technológiai szabványok kidolgozása és a különböző rendszerek közötti átjárhatóság;

valamint adott esetben vesse alá európai szintű egyedi szabályozásnak;

16. hangsúlyozza, hogy a fogyasztónak kifejezett beleegyezés híján joga van a magánélet választható és/vagy beépített védelméhez, különösen a címke automatikus kiiktatásához az értékesítési helyen; e tekintetben emlékeztet az európai adatvédelmi biztos által kiadott véleményre; hangsúlyozza, hogy a tárgyak internetével kapcsolatos mindennemű technológia kifejlesztésének és alkalmazásának legkorábbi szakaszában figyelembe kell venni a magánélet védelmét és a biztonságot; hangsúlyozza, hogy az RFID-alkalmazásokat az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkében rögzített, a magánélet védelmével és az adatvédelemmel kapcsolatos szabályokkal összhangban kell üzemeltetni; felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a polgárok azon jogát, hogy a tárgyak internetével fel nem szerelt termékeket válasszanak vagy hogy hálózatba bekapcsolt környezetükről bármikor lekapcsolódjanak;

17. megállapítja, hogy míg a passzív RFID-címkék hatóköre korlátozott, addig az aktív RFID-címkék sokkal nagyobb távolságokra képesek adatokat továbbítani; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy ezzel kapcsolatban világos iránymutatásokat kell meghatározni az RFID minden egyes típusára vonatkozóan;

18. felhívja a Bizottságot annak tisztázására, hogy az automatikusan gyűjtött és értelmezett adatok kinek a tulajdonát képezik, és azok felett ki rendelkezhet;

19. felhívja a gyártókat a chipek kiiktatásához való jog biztosítására azáltal, hogy az RFID-címkéket eltávolítható vagy a fogyasztó által a vásárlás után könnyen kiiktatható módon helyezik el; hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat tájékoztatni kell a passzív és az aktív RFID-címkék jelenlétéről, leolvasási hatóköréről, az eszköz által megosztott – beérkezett vagy továbbított – adatok jellegéről és ezen adatok felhasználásáról, és ezt az információt minden csomagoláson egyértelműen jelölni kell, valamint a dokumentációban részletebben ki kell fejteni;

20. felszólítja az RFID-alkalmazások üzemeltetőit, hogy tegyenek meg minden ésszerű lépést annak biztosítása érdekében, hogy az adatokat az RFID-alkalmazás üzemeltetője, vagy bármely más személy által feltehetően alkalmazott módszerrel ne kapcsolják össze valamely azonosított vagy azonosítható természetes személlyel, kivéve, ha ezeket az adatokat az alkalmazandó adatvédelmi elvekkel és jogszabályokkal összhangban dolgozzák fel;

21. hangsúlyozza, hogy mivel a kiskereskedelmi termékekhez kapcsolódó chipeket nem a kiskereskedelmi üzleten kívüli használatra szánták, ezért azokat olyan eszközökkel kellene gyárilag ellátni, amelyek hatástalanítják őket, így az adatok tárolását korlátozni lehet;

2010. június 15., kedd

22. úgy véli, hogy a fogyasztóknak lehetőséget kell adni a tárgyak internetének engedélyezésére vagy letiltására, ideértve azt is, hogy a tárgyak internetéhez kapcsolódó egyes technológiákat letilthassák anélkül, hogy más alkalmazásokat vagy az eszköz egészét működésképtelenné tennék;

23. hangsúlyozza, hogy a tárgyak internetével kapcsolatos valamennyi technológiába az eszközbiztonság és a biztonságos átviteli rendszerek lehető legmagasabb szintjét kell beépíteni a csalás megelőzése, valamint az eszközök megfelelő azonosítása és engedélyezése érdekében; megjegyzi, hogy a tárgyak internetjének címkéinek klónozása vagy a megosztott adatok lehallgatása révén fennáll az azonosítás és a termék hamisításának lehetősége; ezért felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tárgyak internetének kifejlesztése átlátható rendszer formájában történjék, amely figyelembe veszi különösen az alábbi szempontokat:

- az azonosítást és nyomon követhetőséget lehetővé tevő eszközök jelenlétének kifejezett említése;
- olyan biztonsági intézkedések, amelyek biztosítják, hogy az adatokhoz csak engedéllyel rendelkező felhasználók férjenek hozzá;
- az adatok olvashatósága, illetve a rendszer működése ellenőrzésének lehetővé tétele a fogyasztók és a címkiosztó hatóságok számára;

24. elsődleges fontosságúnak tartja, hogy európai szinten átfogó szabályozási keret jöjjön létre és pontos határidők kerüljenek meghatározásra a tárgyak internetébe, továbbá az új technológiák kifejlesztésének támogatásához szükséges intelligens hálózatokba történő állami és magánberuházások ösztönzése és elősegítése érdekében;

25. megállapítja, hogy az RFID ugyan fontos, de más technológiák is részét képezik a tárgyak internetének; hangsúlyozza, hogy a finanszírozási és igazgatási kérdésekkel kapcsolatos kutatást is hozzá kell rendelni ezekhez a technológiákhoz;

26. felkéri a Bizottságot, hogy mérlegelje a tárgyak internete alkalmazásainak felhasználását az EU több folyamatban lévő kezdeményezésének fejlesztésében, mint amilyen az „IKT az energiahatékonyságról”, „intelligens mérőeszközök”, „energiatakarékos címkézés”, az „épületek energiateljesítménye” vagy a „hamis gyógyszerekkel és egyéb termékekkel szembeni védelem”;

27. felhívja a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel az egymással nagymértékben összekapcsolódó rendszerek sérülékenysége által jelentett lehetséges új veszélyeket;

28. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket annak biztosítására, hogy a tárgyak internetével kapcsolatos technológiák felöleljék a felhasználói követelményeket (pl. a nyomon követhetőség kiiktatási lehetőségét) és tiszteletben tartsák az egyéni jogokat és szabadságjogokat; ezzel összefüggésben emlékeztet az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) által a hálózatok és az információ – és ekképpen a tárgyak internete – biztonságának szavatolása terén betöltött szerepre, ami hozzájárul majd a fogyasztók körében való elfogadottság és bizalom kiépítéséhez;

29. úgy véli, hogy új alkalmazások kifejlesztése és a tárgyak internetének tényleges működése és üzleti lehetőségei elválaszthatatlanul összefüggnek majd az európai fogyasztók e rendszerbe fektetett bizalmával, valamint rámutat, hogy e bizalom akkor áll fenn, ha a magánéletre való jogot és az egészséget fenyegető veszélyekkel kapcsolatos aggodalmakat eloszlatják;

30. hangsúlyozza, hogy e bizalomnak világos jogi keretrendszeren kell alapulnia, amely magában foglalja a tárgyak internetén keresztül gyűjtött és továbbított adatok ellenőrzését, gyűjtését, feldolgozását és felhasználását, valamint a fogyasztóktól beszerzendő jóváhagyás típusát;

31. úgy véli, hogy a tárgyak internete számos előnyt rejt a fogyatékkal élő emberek számára, és egy mód lehet az elöregedő népesség igényeinek kielégítésére és a biztos gondozói szolgáltatások nyújtására; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a vakok és a gyengénlátók e technológia segítségével, elektronikai segédeszközök révén teljesebben megismerhetik környezetüket; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy intézkedéseket kell hozni a magánélet védelmének biztosítására, a felszerelés és üzemeltetés, illetve a fogyasztók ilyen szolgáltatásokkal kapcsolatos tájékoztatásának megkönnyítésére;

32. hangsúlyozza, hogy a nyomon követés költségeinek – így az alkalmazás villamosenergia-fogyasztásának és a tárgyak alkalmazásának – a fogyasztó számára átláthatónak kell lennie;

2010. június 15., kedd

33. úgy véli, hogy a tárgyak internete és általában véve az IKT-projektek széles körű tájékoztatási kampányokat tesznek szükségessé ahhoz, hogy a polgárok tisztában legyenek azok alkalmazásának céljával; hangsúlyozza, hogy létfontosságú a társadalom tájékoztatása és nevelése az olyan eszközök lehetséges felhasználási területeivel és egyértelmű előnyeivel kapcsolatban, mint az RFID, annak megelőzése érdekében, hogy a projektet tévesen értelmezzék, és a polgárok támogatása elmaradjon; hangsúlyozza, hogy a tárgyak internetének teljes mértékű – mind az egyén, mind a közösség hasznára történő – kihasználása érdekében a felhasználók számára meg kell adni az ezen új technológiák megértéséhez szükséges e-készségeket, és megfelelő felhasználásukhoz számukra ösztönzést és képességeket kell nyújtani;

34. megjegyzi, hogy a tárgyak internete feltehetőleg jelentős mennyiségű adat gyűjtéséhez vezet majd; e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot az európai adatvédelmi irányelv kiigazítására, hogy az a tárgyak internetén keresztül gyűjtött és továbbított adatok kérdésével is foglalkozzon;

35. úgy véli, hogy általános elvként kell elfogadni azt, hogy a tárgyak internetének technológiáit úgy kell megtervezni, hogy csak a funkcióik ellátásához minimálisan szükséges adatokat gyűjtsék és használják, a kiegészítő adatok gyűjtését pedig meg kell akadályozni;

36. kéri, hogy a tárgyak internetén keresztül megosztott adatok jelentős hányadát a továbbítás előtt a magánélet védelmének biztosítása érdekében anonimizálják;

37. kiemeli a Bizottság számára, hogy a világ más részei, elsősorban Ázsia, e tekintetben gyorsabban fejlődik, és ezért a politikai rendszereknek a tárgyak internetére alkalmazandó szabályok megállapításakor és a technikai standardok létrehozásakor szükségük lesz a világ többi részéhez való proaktív hozzáállásra és a velük történő szoros együttműködésre;

38. hangsúlyozza, hogy az európai gazdaság fellendítése érdekében helyénvaló beruházni az új információs és kommunikációs technológiákba mint a gazdasági növekedést ösztönző és az új rendszerekhez és alkalmazásokhoz az európai polgárok és vállalatok egyre nagyobb számban való hozzáférését elősegítő eszközökbe, hangsúlyozza, hogy Európának élen kell járnia az internetes technológiák fejlesztésében; javasolja, hogy kétszerezze meg az EU IKT kutatási költségvetését, a következő pénzügyi tervben pedig négyszerezze meg az IKT-bevezetés költségvetését;

39. hangsúlyozza, hogy a kutatás kulcsfontosságú szerepet játszik a számítási kapacitást szolgáltatók közötti verseny megteremtésében, amely kapacitás a tárgyak internete alkalmazásainak valós idejű működéséhez szükséges;

40. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa és növelje a hetedik keretprogramban a tárgyak internetére vonatkozó kutatási programok finanszírozását az európai IKT-ágazat megerősítése érdekében, továbbá támogatja a versenyképességi és innovációs keretprogram igénybevételét a terjesztésük előmozdítására; kéri különösen olyan kísérleti projektek kidolgozását, amelyek közvetlen pozitív hatást fejthetnek ki az európai polgárok mindennapi életére az e-egészségügy, az e-tanulás, az e-kereskedelem, az e-elérhetőség és az energiahatékonyság területén; mindazonáltal aggodalmának ad hangot a keretprogramhoz kapcsolódó bürokrácia miatt, és felhívja a Bizottságot, hogy azt a keretprogram folyamatainak átalakítása és egy felhasználói testület létrehozása révén számolja fel;

41. úgy véli, hogy a tárgyak internete figyelemreméltó lehetőséget hordoz a gazdaság és termelés fejlesztése, a szolgáltatások minőségének javítása, a vállalkozások logisztikai és terjesztési láncainak optimalizálása és a leltárkezelés szempontjából, valamint új lehetőségeket teremt a foglalkoztatás és a vállalkozások szintjén;

42. felkéri a Bizottságot, hogy készítsen értékelést arról, hogy javasolt stratégiája milyen hatással lehet az európai vállalkozások termelékenységére és versenyképességére a nemzetközi piacon;

43. meggyőződése szerint a tárgyak internete segíthet az EU és harmadik országok közötti kereskedelmi forgalom elősegítésében, a piacok bővítése és a kereskedelemben részt vevő termékek minőségi garanciáinak biztosítása révén;

2010. június 15., kedd

44. hangsúlyozza, hogy az RFID-technológiák egyrészt lehetővé teszik majd az európai iparágak számára a forgalomban lévő áruk előállításí volumenének ellenőrzését (azaz csak szükség esetén gyártsanak, következőképpen óvják a környezetet), másrészt pedig hatékony módszert kínálnak a kalózkodás és a hamisítás elleni küzdelemre, mivel lehetőség nyílik az érintett áruk nyomon követésére;

45. úgy véli, hogy a termelés folyamatában alkalmazott új technológiáknak köszönhetően a fogyasztási javak erőforrás-felhasználás tekintetében hatékonyabbak valamint versenyképesebbek lesznek a piacon;

46. hangsúlyozza, hogy intenzív nemzetközi párbeszédre és közös cselekvési tervekre van szükség a tárgyak internete kapcsán; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a tárgyak internete milyen hatást gyakorol a nemzetközi kereskedelemre;

47. támogatja a Bizottság azon szándékát, továbbra is felügyelni és értékelni kívánja a kifejezetten a tárgyak internetére vonatkozó harmonizált frekvenciák szükségességét, figyelembe véve a különböző elektromágneses frekvenciasávok eltérő jellemzőit és alkalmasságát, és ezért felkéri a Bizottságot, hogy az Unió koordinációs és harmonizációs célkitűzéseinek a többéves rádióspektrum-politikai programok révén történő meghatározásakor vegye figyelembe a tárgyak internetéhez kapcsolódó szükségleteket; hangsúlyozza, hogy e frekvenciáknak köztulajdonban kell maradniuk, és hogy használatukat olyan módon kell szabályozni, hogy ösztönözze és segítsen finanszírozni az e téren folyó technológiai kutatás és fejlesztés bővülését; úgy véli, hogy az engedély nélküli frekvenciának az innováció előmozdítása érdekében lehetővé kell tennie a létrejövő új technológiák és szolgáltatások használatát (vezeték nélküli hálózatechnológia);

48. kiemeli, hogy a felhőalapú számítástechnika esetében fennáll a jogi bizonytalanság veszélye;

49. úgy véli, hogy valamennyi (uniós, nemzeti és regionális) politikai szint bevonása alapvető előfeltétele a tárgyak internete hatékony fejlesztésének és bevezetésének; hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi hatóságok, valamint a városok alapvetően fontos szerepet fognak játszani a tárgyak internetének fejlődésében mivel általuk túllép a kizárólag magáncélra való használaton; emlékeztet arra is, hogy a helyi hatóságok széleskörűen fogják tudni használni a tárgyak internetét, például a tömegközlekedés szervezésében, hulladékgyűjtésben, a levegőszennyezés mértékének kiszámításában és a forgalomirányításban; felhívja a Bizottságot, hogy a tárgyak internetével kapcsolatos munkája során a többszintű kormányzás szellemében valamennyi politikai szinttel folytasson konzultációt;

50. megállapítja, hogy a tárgyak internetének technológiáin keresztül nyújtott információknak nyomon követhetőnek, hitelesíthetőnek és javíthatónak kell lenniük arra az esetre, ha összeomlik az erre épülő rendszer; hangsúlyozza, hogy mivel ezek a technológiák biztonsági rendszerekbe – például forgalomirányítási és hőszabályozó rendszerekbe – vannak integrálva, a téves információk életeket veszélyeztethetnek;

51. hangsúlyozza, hogy az új technológiák döntő fontosságúak a szállítási láncok egyszerűsítésében, növelik a szállítás minőségét és hatékonyságát, támogatják az intelligens közlekedési rendszerek fejlesztését, és elősegítik a zöld folyosókat, az RFID pedig innovatív módszereket kínálhat az üzleti tevékenység lebonyolításához, miközben növeli az ügyfél-elégedettséget;

52. úgy véli, hogy a tárgyak internetének felhasználása a természetben hozzájárulhat a zöld technológiák fejlesztéséhez, az energia hatékonyabb felhasználása és ennél fogva a környezet fokozottabb védelme valamint az IKT-k és a környezet közötti viszony javítása révén;

53. kéri a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent az RFID-technológia és alkalmazásai szabványosítását illető közös normák nemzetközi szintű meghatározása érdekében azért, hogy megkönnyítse az együttműködtethetőséget és a nyitott, átlátható és technológiasemleges infrastruktúrát; hangsúlyozza, hogy egyértelmű és elismert szabványok – így a TCP5/IP6 – hiányában a tárgyak internetének RFID-megoldásokon túlmutató elterjedése nem ölthet világméreteket;

54. támogatja az internetprotokoll 6-os verziójának (IPv6) a lehető legrövidebb időn belüli bevezetését, amely verzió a hálózat jövőbeli bővítésének és egyszerűsítésének alapjául szolgál;

2010. június 15., kedd

55. üdvözlí a Bizottság szándékát, miszerint 2010-ben közleményt kíván kiadni a biztonságról, a magánélet védelméről és az információs társadalomba vetett bizalomról; hangsúlyozza e közlemény és a javasolt intézkedések fontosságát az információs társadalom, a magánélet és a személyes adatok védelmének szempontjait érintő normák megerősítése tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy tevékenyen vonjon be minden fő érintettet, ideértve az ENISA-t és az európai adatvédelmi biztost is;

56. hisz annak fontosságában, hogy valamennyi alapvető jog védelmét garantálni kell a tárgyak internete fejlesztési folyamatában, nem csak a magánélet védelmét;

57. úgy véli, hogy a Bizottságnak a tárgyak internete kapcsán ajánlásokat kell megfogalmaznia a közigazgatás, a törvényhozás és a bűnüldöző szervek feladataira és felelősségi köreire vonatkozóan;

58. kéri a Bizottságot, hogy szigorúan ügyeljen az e tárgyban már elfogadott európai szintű szabályok helyes végrehajtására, és az év vége előtt nyújtson be ütemtervet az uniós szinten javasolni kívánt, a tárgyak internete és az RFID-alkalmazások biztonságának megerősítését célzó iránymutatásokról;

59. kéri a Bizottságot, hogy kezdeményezzen társadalmi párbeszédet a tárgyak internetével kapcsolatban, ismertetve az új technológiák mindennapi életre gyakorolt pozitív és negatív hatását egyaránt; ezért felkéri a Bizottságot, hogy kezdjen proaktív konzultációt az európai ipari ágazattal, és azt ösztönözze arra, hogy vállaljon vezető szerepet az innovatív, szabványosított és együttműködtethető technológiák kialakításában és kezdeményezésében;

60. felhívja a Bizottságot, hogy a kis- és középvállalkozásokat (kkv-kat) kellő mértékben vonja be a tárgyak internetével kapcsolatos cselekvési tervbe;

61. felkéri továbbá a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa az ágazati szereplőkkel és az érintett felekkel folytatott párbeszédéről, valamint a saját maga által tenni kívánt kezdeményezésekről;

62. úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kellene vizsgálnia az adatátviteli roamingdíjak további csökkentésének lehetőségét;

63. hangsúlyozza, hogy a tárgyak internetét úgy kell irányítani, hogy a bürokráciát a lehető legkisebb szintre szorítsák, és bevonják valamennyi fontos érdekelt felet a döntéshozatali folyamatba, és ezért uniós szinten megfelelő és kellő mértékű szabályozást kéri;

64. sürgeti a Bizottságot, hogy aktívan járuljon hozzá a tárgyak internetére vonatkozó elvek és irányítási szabályok meghatározásához és megállapításához, a nemzetközi fórumokon jelen lévő kereskedelmi partnereivel, így például a Kereskedelmi Világszervezettel közösen;

65. felszólítja a Bizottságot annak tisztázására, hogy az internet-irányítás mely szempontjait tartja jelenleg szabályozandónak a tárgyak internetével kapcsolatban, és hogy mely rendszerrel biztosítható az általános közérdek;

66. felszólítja ezért a Bizottságot a tárgyak internetének irányításával kapcsolatos problémák elemzésére, bevonva az ágazat érintett szereplőit is; továbbá alapvető fontosságúnak tartja a Wi-Fi biztonsági rendszerekkel kapcsolatos szempontok elemzését;

67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2010. június 15., kedd

Az internet szabályozása: a következő lépések

P7_TA(2010)0208

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az internet szabályozásáról: a következő lépések (2009/2229(INI))

(2011/C 236 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Az internet szabályozása: a következő lépések” című közleményére (COM(2009)0277),
- tekintettel a Bizottság „Európa védelme a nagyszabású számítógépes támadások és hálózati zavarok ellen: a felkészültség, a védelem és az ellenálló képesség fokozása” című közleményére (COM(2009)0149),
- tekintettel „A globalizáció és az információs társadalom: a fokozott nemzetközi együttműködés iránti igény” című, 1998. október 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az internet szervezeti háttere és irányítása – nemzetközi és európai politikai kérdések 1998–2000” című, 2001. február 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az újgenerációs internet: egy európai uniós kutatási kezdeményezés szükségessége” című, 2001. április 2-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az információs társadalomról szóló, 2005. június 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2005. december 15-i állásfoglalására az emberi jogok tunéziai helyzetéről és a Tunéziában tartott, az információs társadalomról szóló világ-csúcstalálkozó értékeléséről ⁽⁵⁾,
- tekintettel az interneten való véleménynyilvánítás szabadságáról szóló, 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a 2007. november 12. és 15. között Rio de Janeiro-ban tartott, az Internet szabályozásáról szóló második fórumról szóló, 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a biztonság és az alapvető szabadságjogok interneten történő megerősítéséről szóló, 2009. március 26-i, a Tanácshoz intézett ajánlására ⁽⁸⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, a Jogi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A7-0185/2010),

⁽¹⁾ HL C 104., 1999.4.14., 128. o.⁽²⁾ HL C 343., 2001.12.5., 286. o.⁽³⁾ HL C 27. E, 2002.1.31., 84. o.⁽⁴⁾ HL C 133. E, 2006.6.8., 140. o.⁽⁵⁾ HL C 286. E, 2006.11.23., 495. o.⁽⁶⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 879. o.⁽⁷⁾ HL C 41. E, 2009.2.19., 80. o.⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0194.

2010. június 15., kedd

- A. mivel az internet kritikus jelentőségű globális kommunikációs eszköz, amely óriási hatással van a társadalom egészére,
- B. mivel az internet szabályozásával kapcsolatos kérdések az alapvető jogok és szabadságok védelméhez és biztosításához kapcsolódnak (az internethez való hozzáférés, az internet használata, informatikai támadásokkal szembeni kiszolgáltatottsága stb.),
- C. mivel a számítástechnikai bűnözés növekvő veszélyt jelent az információ- és kommunikációtechnológiára támaszkodó társadalmakra, és mivel a terrortámadásokra, gyűlöleten alapuló bűntettekre és gyermekpornográfiára való felbujtás mértéke megnövekedett és veszélyezteti az egyéneket, köztük a gyerekeket,
- D. mivel a számítástechnikai bűnözés, az internetes joghatóság és a felhőalapú számítástechnika közötti kapcsolat – az internetszabályozás egyik új, európai szintű szempontjaként – nagy jelentőségű,
- E. mivel az internet irányításának szempontjai az internetkezeléshez és egyéb, elsősorban technikai jellegű kérdésekhez kapcsolódnak, amelyek terén olyan testületek, mint például a Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (bejegyzett nevek és címek internetes szervezete, ICANN), Internet Assigned Numbers Authority (internetcímeket kiosztó hatóság, IANA), az Internet Engineering Task Force (az internet fejlesztésének szervezete, IETF), a regionális internetnyilvántartások, stb. működnek,
- F. mivel az internet szabályozásában mostanáig a magánszektor töltött be domináns, pozitív irányító szerepet; mivel ugyanakkor az állami szervezetek szerepét is erősíteni kell egy átfogó stratégia meghatározásakor,
- G. mivel a kormányok fontos szerepet töltenek be a közérdek védelmében a tágabb értelemben vett szabályozási szempontok tekintetében, különösen az alapvető jogok és szabadságok védelmében és garantálásában, illetve az internet biztonsága, integritása és rugalmassága tekintetében, a magánszektor pedig kulcsszerepet tölt be a szükséges beruházások, szakértelem és vállalkozói kezdeményezések tekintetében,
- H. mivel a globális szinten működő Internetirányítási Fórum (IGF) és a különféle nemzeti és regionális fórumok fontos színterei a többszereplős internetpolitikai párbeszédnek,
- I. mivel az Európai Parlament és más európai intézmények hosszú távú kötelezettségeket vállaltak az internet mint nyitott, globális köztulajdon mellett,
 - 1. úgy véli, hogy az internetre globális köztulajdonként kell tekinteni, ezért szabályozását közös érdekek szerint kell végezni;
 - 2. elismeri, hogy az internet alapvető fontosságú a véleménynyilvánítás szabadsága, a kulturális sokféleség, a tömegtájékoztatás sokszínűsége, a demokratikus állampolgárság gyakorlása, valamint az oktatás és az információhoz való hozzáférés szempontjából, és ezáltal világszerte a demokratikus értékek népszerűsítésének egyik legfontosabb hajtóerejét jelenti;
 - 3. emlékeztet arra, hogy az internet a demokratikus kezdeményezések előmozdítása, a politikai vita, a digitális műveltség és a tudás népszerűsítése szempontjából elengedhetetlen eszközzé vált; ismételten emlékeztet arra, hogy az internet számos alapvető jogot garantál és egyszersmind függ is azoktól, ideértve, de nem kizárólagosan a magánélet védelmét, az adatvédelmet, a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságát, a sajtószabadságot, a politikai véleménynyilvánítás és részvétel szabadságát, a megkülönböztetésmentességet, az oktatást, valamint a kulturális és nyelvi sokszínűséget; hangsúlyozza, hogy a különböző szinten működő intézmények és szereplők általános felelősséget viselnek annak biztosítása tekintetében, hogy mindenki gyakorolhassa az információs társadalomban való részvétel jogát – különös hangsúlyt helyezve az idősekre, akik több problémával szembesülnek az új technológiák elsajátítása során –, miközben ezzel párhuzamosan meg kell birkózni a digitális írástudatlanság és a digitális korszak demokráciájából való kirekesztés problémakörével is;
 - 4. különösen hangsúlyozza, hogy fontos az alulról felfelé irányuló megközelítés és az e-demokrácia fejlesztése, illetve ezzel egyidejűleg a megfelelő biztosítékok állami és magánszereplők általi létrehozása a felügyelet, az ellenőrzés és a cenzúra új formái ellen annak érdekében, hogy az internethez való hozzáférés szabadsága és a magánélet védelme valóságos, nem csupán látszólagos jogok legyenek;

2010. június 15., kedd

5. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy többek között az interneten keresztül védelmezni és támogatni kell az európai kulturális örökséget; azt az álláspontot képviseli, hogy az internet döntő szerepet játszik az innováció serkentésében és a digitális, szociális és kulturális szakadék csökkentésében a világ más részeivel való összehasonlításban; üdvözli, hogy a Bizottság megérti a „digitális szakadék áthidalásának” fontosságát és az internetes kormányzással kapcsolatos fejlesztési kérdéseket; úgy véli azonban, hogy azon számos idősebb polgárra is koncentrálni kell mind a fejlett, mind a fejlődő világban, akik gyakran úgy érzik, hogy nem tudnak lépést tartani ezzel az új internetes világgal; megjegyzi, hogy az internet hatékony eszköz lehet a társadalmi integráció terén, és idősebb polgárainkat be kell vonni ebbe; sürgeti, hogy hozzanak intézkedést azon oktatás elősegítésére, amely az internet által kínált források felhasználására és az ilyen források felhasználásának módjával kapcsolatos kritériumok kiválasztására irányul;
6. elismeri, hogy az internet polgárok, fogyasztók, társaságok és hatóságok általi fokozott használata azt jelenti, hogy ez a kommunikációs eszköz az uniós belső piac megvalósulásának egyik alapelemévé vált; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy az interneten a fogyasztók és a szellemi tulajdonjogok tulajdonosainak megfelelő védelmére van szükség; hangsúlyozza továbbá, hogy garantálni kell az internethasználok polgári szabadságjogait; elismeri az internet mint a fogyasztói jogokról szóló tájékoztatást és e jogok előmozdítását szolgáló eszköz jelentőségét;
7. hangsúlyozza, hogy az internet szabályozásának meg kell könnyítenie az elektronikus kereskedelmet és a határokon átnyúló ügyleteket az önszabályozó szerepek decentralizálásával, különösen az új versenytársak piacra lépésére vonatkozó feltételek meghatározása terén;
8. kéri, hogy az Európai Unió által finanszírozott programok útján mozdítsák elő az új tagállamokban – különösen a vidéki területeken – és a fejlődő országokban az internethez való könnyebb hozzáférést és az internet fejlesztését; szorgalmazza továbbá, hogy ezen országok számára biztosítsanak nagyobb befolyást az internet szabályozására vonatkozó politika alakításában;
9. úgy véli, hogy az internet globális köztulajdonként való fenntartásához fűződő európai uniós érdekek védelmének céljából az internetszabályozásnak az állami és magánszektor széleskörű, kiegyensúlyozott modelljén kell alapulnia, elkerülve egyes jogi személyek vagy jogi személyek csoportjainak uralmát és az állami vagy nemzeti feletti hatóságoknak az interneten elérhető információk áramlásának ellenőrzésére irányuló kísérleteit, ugyanakkor az internetszabályozás tekintetében továbbra is többszereplős eljárások révén kell cselekedni, mivel ezek nyújtanak eredményes eszközöket a globális együttműködés elősegítésére;
10. kiemeli, hogy azok az értékek, amelyeken az Európai Unió alapul, az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében kifejezett formájukban az Európai Unió alapvető értékei és végső céljai; kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az internetszabályozáshoz kapcsolódó minden tevékenység összhangban legyen ezekkel az értékekkel és célokkal, különösen azokon a globális internet-irányítási fórumokon, ahol a résztvevő országok értékrendszere jelentősen különbözik Európától; A konfliktusok elkerülése érdekében erősíteni kell a nemzetközi párbeszédet ezen országokkal az internetszabályozás terén;
11. úgy véli, a kormányoknak a globális internetes közpolitika számára alapvető kérdésekre kell összpontosítaniuk, mivel a magánszektor általi vezetésnek a közpolitikák elvei és a meglévő jogszabályok tiszteletben tartásán kell alapulnia, egyébként pedig a kormányoknak a beavatkozás elkerülésének politikájához kell tartaniuk magukat, ha csak bizonyos kivételes körülmények szükségessé nem teszik a beavatkozást, és még ez esetben is tiszteletben kell tartaniuk az alapvető emberi jogokat és az arányosság elvét;
12. úgy véli, a kormányoknak nem szabad beavatkozniuk az internet napi irányításába, tartózkodniuk kell az innováció és a verseny szükségtelen, terhes és korlátozó szabályozások általi megzavarásától, és nem szabad megkísérelniük az internet ellenőrzés alá vonását, mert annak továbbra is globális köztulajdonnak kell maradnia;
13. kéri a kormányokat, hogy hagyjanak fel az internetelés cenzúra, lefagyasztás, tartalomszűrés vagy egyéb módon történő korlátozásával, és ne követeljék ezt magánszervezetektől sem; ragaszkodik ahhoz, hogy védelmezni kell a nyílt internetet, amelyen a felhasználók hozzá tudnak férni az információkhoz és meg tudják osztani azokat, illetve tudják futtatni az általuk választott alkalmazásokat és igénybe venni a kívánt szolgáltatásokat az elektronikus hírközlésről szóló átdolgozott szabályozási keretnek megfelelően;

2010. június 15., kedd

14. hangsúlyozza, hogy az elkerülhetetlennek ítélt korlátozásokat a lehető legminimálisabbra kell szorítani egy demokratikus társadalomban, törvényekkel kell szabályozni őket, illetve hatékonyak és arányosnak kell lenniük; hangsúlyozza, hogy garantálni kell a kiskorúak védelmét, és felkéri a tagállamokat, hogy például a 2002/22/EK és 2002/58/EK irányelv, valamint a 2006/2004/EK rendelet felhasználói jogok tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ („a polgári jogok irányelve”) értelmében rendelkezésre álló közérdekű tájékoztatási rendszert annak érdekében, hogy a kiskorúak felelősségteljes módon tudják használni az internetet és az online tájékoztatási szolgáltatásokat, valamint hogy jobban tudatában legyenek az új szolgáltatások esetleges veszélyeinek”;

15. több kezdeményezésre szólít fel az internet gyermekek által történő biztonságos böngészésének erősítése, a bevált gyakorlatok világszerte történő elterjesztése és a káros és illegális online tartalmak elleni küzdelemben folytatott nemzetközi együttműködés megszilárdítása érdekében, különösen a gyermekek interneten történő szexuális zaklatása tekintetében;

16. figyelembe veszi, hogy az állami és magánszereplők közös fellépése révén rendkívüli védelmet kell biztosítani a veszélyeztetett személyek, különösen a kiskorúak számára; megismétli, hogy a számítástechnikai bűnözés és a gyermekpornográfia elleni küzdelemben az illegális tartalmat kellene törölni a forrásnál, már a weboldalak letiltásának fontolóra vételét megelőzően;

17. úgy véli, hogy a Bizottság által megfogalmazott szabályozási alapelveken kívül a kormányoknak a következő elveket is végre kell hajtaniuk:

- i) átláthatóság, multilateralizmus, demokrácia és az alapvető jogok és szabadságok védelme európai uniós előírások révén,
- ii) az internet infrastruktúrájának nyílt, átjárható és „végponttól végpontig terjedő” jellegének tiszteletben tartása,
- iii) az internetes erőforrások napi üzemeltetését végző magánszektorbeli vállalkozások külső hatósági elszámoltathatósága,
- iv) a globális internetszabályozás elősegítése a többszereplős folyamatokkal történő együttműködés és e folyamatok további ösztönzése révén, kielégítve egyszersmind a fejlődő országok részvételének fokozására irányuló igényt,
- v) a globális internet integritásának és a kommunikáció szabadságának védelme a regionális intézkedések mellőzése révén – mint például az IP-címek vagy tartománynevek visszavonása harmadik országokban;

18. hangsúlyozza, hogy az EU-nak megegyezésre kell jutnia az internetirányítás alapelveinek végrehajtását illetően, és álláspontját állhatatosan védelmeznie kell a nemzetközi fórumokon és a kétoldalú kapcsolatokban;

19. üdvözlí a spanyol elnökség granadai stratégiájában szereplő internetszabályozási megfontolásokat és az „Új digitális menetrend Európának: 2015.eu” ⁽²⁾ című európai parlamenti jelentés intézkedéseit, amelyben javasolja, hogy fogalmazzanak meg egy európai chartát a polgárok és fogyasztók digitális környezetben fennálló jogairól és hozzanak létre egy ötödik szabadságjogot, amely a tartalom és a tudás szabad áramlásáról szól;

20. megjegyzi, hogy az USA kormánya 2010. február 24-én hirdette ki az új internetpolitika 3.0-t;

21. hangsúlyozza, hogy az EU-nak foglalkoznia kell az alábbi három kulcsfontosságú politikai kérdéssel:

- i) az internet infrastruktúrájának védelme a nyitottság, a hozzáférhetőség, a biztonság és a támadásokkal szembeni ellenállóképesség biztosítása érdekében,

⁽¹⁾ HL L 337., 2009.12.18., 11. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0133.

2010. június 15., kedd

- ii) a piacot uraló megoldásoktól való európai függőség és az ehhez kapcsolódó közbiztonsági kockázatok, valamint
- iii) az adatok és a magánélet védelme, különösen a vitás kérdések rendezésére szolgáló hatékony nemzetközi mechanizmusok létrehozása révén; felkéri a Bizottságot, nyújtson be javaslatot az adatvédelmi irányelvnek a jelenlegi digitális környezethez való hozzáigazítására;
22. felkéri a tagállamokat, hogy a Bizottsággal együttműködve összehangolt európai uniós megközelítés révén, valamint nemzeti katasztrófaelhárító csoportok és közöttük együttműködési mechanizmusok létrehozásának elvégzésével biztosítsák az internet infrastruktúrájának védelmét a veszélyek és váratlan események ellen;
23. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a kibertér biztonságának növelésére irányuló erőfeszítéseiket az EU területén, illetve vegyenek részt megfelelő módon az e kérdésre vonatkozó nemzetközi együttműködésben, továbbá hangsúlyozza, hogy többszereplős megközelítésre van szükség ahhoz, hogy jobban megértsék és tudatosítsák a számítástechnikai bűnözésre vonatkozó joghatóság és a felhőalapú számítástechnika azonos alapokon álló kérdését, valamint világos követelményeket és felelőségeket kell meghatározni minden szereplő számára;
24. hangsúlyozza, hogy fontos az elektronikus szolgáltatások biztonsága, különösen az elektronikus aláírások és a köz-kulcsú infrastruktúra (PKI) biztonságának megteremtése összeurópai szinten, és felkéri a Bizottságot, hogy hozza létre az európai hitelesítő hatóságok átjáróját az elektronikus aláírások határokon átnyúló kölcsönös alkalmazhatósága biztosításának és az interneten keresztül végzett átutalások biztonsága fokozásának érdekében;
25. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson világos iránymutatást azon tagállamok számára, amelyek nem ratifikálták és hajtották végre az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményét, annak érdekében, hogy minden tagállamot bevonjon a számítástechnikai bűnözés és a spam elleni küzdelmet, a felhasználók bizalmának megerősítését és az Európai Unió kiberterének a bűnözés és támadás minden formájával szembeni biztonságossá tételét célzó együttműködésbe; sürgeti a tagállamokat, hogy ratifikálják és hajtsák végre az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményét;
26. felkéri az összes tagállamot, hogy ratifikálja és hajtsa végre az Európa Tanácsnak a terrorizmus megelőzéséről szóló egyezményét, amely lehetővé teszi az internet terroristák általi használata elleni nemzetközi együttműködés alapjának megteremtését, amely használat a számítógépes rendszerekben keresztül végrehajtott, a nemzet- és közbiztonságot, illetve a gazdasági jólétet fenyegető átfogó támadások formáját öltheti;
27. javasolja ezenkívül, hogy a Bizottság és a tagállamok dolgozzanak az internet megerősített biztonságán és stabilitásán olyan intézkedésekkel, amelyek célja a hálózatok és a rendszerek sokszínűségének növelése a versenyjog, az európai uniós követelmények és közbeszerzési politika alkalmazása révén, valamint:
- i) az ICANN biztonságra és stabilitásra vonatkozó munkájának támogatásával,
- ii) a nemzetközi fórumokon, például a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetben, az ENSZ-ben és az Európa Tanácsban folyó, a jogalkotási keretek javítására és a nemzeti koordinációra irányuló munka támogatásával;
28. hangsúlyozza, hogy a közösségi hálózatok sikere az internet technikai (tárolási és adatkezelési) képességeivel összefüggésben felveti az adatok megőrzésének és az archivált adatok felhasználásának problémáját; ezzel kapcsolatban sajnálatosnak tartja, hogy az interneten jelenleg nem létezik a „feledés joga” (a személyes adatok tárolásának megszüntetésére vonatkozó jog);
29. hangsúlyozza, hogy megfelelő egyensúlyt kell találni a felhasználók magánélete és a személyes adatok rögzítése között;
30. helyteleníti, hogy az internetes közösségi hálózatok növekvő használatát egyelőre nem kísérik olyan szabályok, amelyek lehetővé tennék a felhasználók számára az interneten megadott személyes adataik kezelését;

2010. június 15., kedd

31. megállapítja, hogy az internet átlátható és felelős szabályozása fontos szerepet játszhat annak ellenőrzése során, hogy a keresőoldalak világszerte miként kezelik az információkat;

32. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot a 2007. július 11-i, a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról (Róma II.) szóló 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ hatályának kiterjesztésére, hogy az adatvédelem és magánélet terén történő jogsértéseket is magában foglalja, illetve felkéri a Tanácsot, hogy engedélyezze tárgyalások megkezdését olyan nemzetközi megállapodás megkötése céljából, amely lehetővé tenné az európai uniós állampolgárok tényleges kárpótlását, amennyiben az adatvédelemre és magánéletre vonatkozó európai uniós törvények szerinti jogait megsértik;

33. ösztönzi a „beépített magánélet-védelem” elvének érvényesítését, amelynek értelmében a magánélet- és adatvédelmi előírásokat a lehető leghamarabb be kell építeni az új technológiai fejlesztések életciklusába, biztonságos és felhasználóbarát környezetet biztosítva az állampolgárok számára;

34. rámutat, hogy a weboldalak biztonsági tanúsítványa egyre inkább szükséges lesz ahhoz, hogy nagyobb bizalommal lehessenek a fogyasztók az online tájékoztatás és szolgáltatások iránt;

35. hangsúlyozza, hogy az EU-intézményeknek, -testületeknek és -tagállamoknak össze kellene hangolniuk a különböző illetékes nemzetközi testületekben – mint például az ICANN-ban és annak tanácsadó testületeiben, többek között a kormányzati tanácsadó bizottságban (GAC) – képviselt, internetszabályozásra vonatkozó megközelítéseket;

36. hangsúlyozza az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) szerepét az egységes európai információs tér kialakításában; megjegyzi, hogy az (ENISA) fontos szerepet játszhat, különösen a hálózati és információbiztonsági problémák megelőzése, kezelése és az azokra való reagálás tekintetében, és üdvözlí a Bizottság nemsokára benyújtandó javaslatát az ENISA modernizálására;

37. hangsúlyozza, hogy az ENISA hatékonyságát fokozni kell az alábbi területeken:

— a kutatási prioritások azonosítása európai szinten a hálózati rugalmasság, valamint a hálózat- és információbiztonság területén, illetve az ipari szükségletekre vonatkozó ismeretek biztosítása esetleges kutatóintézetek számára;

— a döntéshozók figyelmének felhívása a biztonsággal kapcsolatos területeken megjelenő új technológiákra;

— információcserére alkalmas fórumok létrehozása és a tagállamok támogatása;

38. hangsúlyozza, hogy az ENISA elsősorban a különleges igényű tagállamokra összpontosítja a támogatását és javasolja, hogy az ENISA továbbra is hozzon létre információcserére alkalmas fórumokat a tagállamok és mások között;

39. úgy véli, hogy a Bizottságnak központi szerepet kell vállalnia az EU belső szerveződéséhez kapcsolódó szempontok felvetésében és koordinációjában a következetes uniós megközelítés biztosítása érdekében, többek között az Internetirányítási Fórum vonatkozásában is;

40. javasolja, hogy a Bizottság építse ki a valódi európai civil társadalomnak a nemzetközi internetszabályozási fórumokon, illetve az internetes szabványokért felelős szervezetekben vagy konzorciumokban való képviseléséhez szükséges kapacitást;

41. kéri, hogy a Bizottság segítse elő következetes és átfogó uniós megközelítés elfogadását az IGF-ben és más fontosabb, internetirányításhoz kapcsolódó eseményeken azzal, hogy jóval korábban európai uniós állásfoglalásra irányuló tervezetet nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak megvitatásra;

⁽¹⁾ HL L 199., 2007.7.31., 40. o.

2010. június 15., kedd

42. támogatja az IGF modelljének folytatását és fejlesztését globális, regionális – ide tartozik az EuroDIG – és nemzeti szinten, megőrizve fő tulajdonságait nem kötelező többszereplős eljárásként, megmaradva a kormányok, a civil társadalom és a magánszektor közötti párbeszéd és a legjobb gyakorlatok cseréjének nyílt fórumaként és a részvételi demokrácia új formájaként;
43. hangsúlyozza az ázsiai szereplők internetirányításról szóló tárgyalásokba való bevonásának fontosságát, az ázsiai piac sajátos természetének figyelembe vételével;
44. hangsúlyozza annak szükségességét is, hogy a végső fogyasztókat vonják be egy szabályozási modell létrehozásának folyamatába azzal, hogy a hangsúlyt az egyetemek és az üzleti világ közötti együttműködésre helyezik helyi, regionális és nemzeti szinten;
45. javasolja az IGF az alábbi szempontok alapján történő fejlesztését:
- i) a fejlődő országok fokozott részvétele, figyelmet fordítva részvételük finanszírozására,
 - ii) fokozott médiajelenlét,
 - iii) az ülések hatékonyabb szervezése, például az egy időben zajló ülések számának csökkentése, állandó platform létrehozása a globális részvétel megkönnyítése céljából és szélesebb körű többnyelvűség,
 - iv) jobb koordináció és együttműködés a globális, regionális és nemzeti internetszabályozási fórumokon, és
 - v) az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti alaposabb együttműködés a rendelkezésre álló technológiai eszközök, mint például videokonferenciák és a parlamentközi európai uniós információcsere (IPEX) használatával;
46. támogatja a Bizottság és a spanyol és belga soros elnökség munkáját a 2010. szeptemberi vilnusi IGF-üléssel kapcsolatban, és fokozott részvételre kéri fel az Európai Parlamentet;
47. általánosságban véve támogatja a Bizottságnak a jelenlegi, magánszektorbeli vezetésen alapuló ICANN irányítási modellre nézve kedvező álláspontját;
48. elismeri, hogy az ICANN sikeresen gondoskodott a tartománynév-rendszer stabilitásáról;
49. támogatja az ICANN nemrégiben megkezdett eljárását, hogy a latin betűs írásmódtól eltérő karaktereket tartalmazó tartományneveket is kiad;
50. új, általános felső szintű fogalmi tartomány kialakítására szólít fel, amely a kulturális szervezeteket, képviseleteket, a médiát és a művészeket foglalja magában (például „culture” vagy „art”);
51. szorgalmazza a doménneveket regisztráló és értékesítő magántársaságok fokozottabb elszámoltathatóságát, mivel olyan szolgáltatást nyújtanak, amelyektől a társadalom már nagymértékben függ; e tekintetben közös kritériumokat kell kidolgozni az átláthatóság növelése és az említett vállalkozások fokozottabb felelősségvállalásának biztosítása érdekében;
52. felkéri a Bizottságot, hogy folytasson átfogó média- és internetes kampányt a.eu tartománynév hirdetése céljából a tagállamokban annak érdekében, hogy megkönnyítse az Európai Unió értékein, jellemzőin és politikáin alapuló európai online környezet kialakítását;

2010. június 15., kedd

53. hangsúlyozza a kormányzati tanácsadó bizottság fontos szerepét az ICANN döntéshozatali folyamataiban, és javasolja, hogy a kormányzati tanácsadó bizottság hatékonyságát fokozzák többek között egy megfelelő támogatási kapacitással bíró titkárság létrehozásával; továbbá fontosnak tartja, hogy valamennyi EU-tagállam aktívan részt vegyen az említett bizottság munkájában;

54. úgy véli, hogy az ICANN-ra vonatkozó fejlesztéseknek az alábbiak révén kell történnie:

- i) a viták rendezésére szolgáló meglévő mechanizmusok (a független felülvizsgálati testület és az ICANN ombudsmanja) teljesítményének áttekintése mellett a viták rendezésére szolgáló külső, alternatív mechanizmus létrehozásával, amely lehetővé teszi az érdekelt felek számára az ICANN határozatainak eredményes, semleges, pontos és nem túlzottan költséges felülvizsgálatát,
- ii) változatos finanszírozási struktúra fokozatos bevezetésével, amely plafont állapít meg minden egyes vállalkozástól vagy ágazattól kapott finanszírozás esetén annak megelőzése érdekében, hogy jogi személyek vagy jogi személyek csoportjai illetéktelenül befolyással lehessenek az ICANN tevékenységére,
- iii) az ICANN-ban résztvevő érdekelt felek megfelelő képviseletével,
- iv) annak biztosításával, hogy az ICANN igazgatótanácsa és felső vezetősége különféle érdekeket és régiókat képvisel,
- v) tartalékalapja elfogadható hányadának arra való felhasználásával, hogy fellendítsék – különösen a fejlődő országok esetén – a civil társadalom részvételét az internetszabályozási fórumokban;

55. osztja a Bizottság véleményét abban a tekintetben, hogy az IANA intézkedései közé bele kell foglalni a multilaterális elszámoltathatóságot szolgáló mechanizmusokat, és megerősíti, hogy a jövőben egyetlen kormány sem bírhat domináns befolyással az IANA felett, amelynek funkcióját inkább többoldalú felügyelethez vezető, progresszív módon kell nemzetközivé tenni;

56. úgy véli, a kötelezettségvállalások 2009-es megerősítése pozitív alapot teremthet az ICANN további fejlődéséhez, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy

- i) az EU-nak – elsősorban a Bizottság révén –aktív szerepet kell vállalnia a végrehajtásban, többek között a felülvizsgálati testületek révén és annak biztosításával, hogy e testületek tagjai függetlenek, nem áll fenn esetükben összeférhetlenség és különféle régiókat képviselnek,
- ii) a vélemény közzétételét követően a felülvizsgálati testület ajánlásait az ICANN-nak végre kell hajtania, illetve ellenkező esetben meg kell indokolnia, hogy miért nem hajtja végre azokat;

57. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be éves jelentéseket az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az előző év internetirányítással kapcsolatos eseményeiről, az első jelentés 2011 márciusában esedékes;

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

2010. június 15., kedd

A Közösség innovációs politikája a változó világban

P7_TA(2010)0209

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a Közösség innovációs politikájáról a változó világban (2009/2227(INI))

(2011/C 236 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A Közösség innovációs politikájának felülvizsgálata a változó világban” című bizottsági közleményre (COM(2009)0442),
- tekintettel a „Felkészülés a jövőre: közös stratégia kidolgozása a kulcsfontosságú alaptechnológiákkal kapcsolatban” című bizottsági közleményre (COM(2009)0512),
- tekintettel az „Új partnerség az egyetemek modernizálásért: az egyetemek és a vállalkozások közötti párbeszéd európai fóruma” (COM(2009)0158) című bizottsági közleményre és az egyetemek és a vállalkozások közötti párbeszédéről szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Versenyképes, innovatív és ökológiai szempontból hatékony Európa megteremtése – a Versenyképességi Tanács hozzájárulása a 2010 utáni lisszaboni menetrendhez” című, 2009. december 4-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „Az IKT új távlatai – a jövőbeni és kialakulóban lévő technológiák európai kutatási stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2009)0184),
- tekintettel a kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló, 2009. március 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című, 2008. május 22-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Innovációs és Technológiai Intézet létrehozásáról szóló, 2008. március 11-i 294/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2008. május 22-én a kreativitás és az innováció oktatás és képzés révén való előmozdításáról elfogadott következtetésekre ⁽⁵⁾,
- tekintettel „Az ismeretek átültetése a gyakorlatba: széles körű innovációs stratégia az Európai Unió számára” című közleményről szóló, 2007. május 24-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „a Közösség lisszaboni programjának végrehajtásáról: Több kutatás és innováció – Beruházás a növekedés és a foglalkoztatás érdekében: Közös megközelítés” című, 2006. július 5-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0187.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0100.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0226.⁽⁴⁾ HL L 97., 2008.4.9., 1. o.⁽⁵⁾ HL C 141., 2008.6.7., 17. o.⁽⁶⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 455. o.⁽⁷⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 640. o.

2010. június 15., kedd

- tekintettel az Európai Közösségnek kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló 2006. december 18-i, 1982/2006/EC európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a közösségi szabadalomról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2000)0412),
 - tekintettel a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatás közösségi keretrendszerére ⁽³⁾,
 - tekintettel „Az adókedvezményeknek a K+F érdekében történő hatékonyabb felhasználásáról” című bizottsági közleményre (COM(2006)0728),
 - tekintettel a Bizottságnak a 2005-2009-es időszakra vonatkozó közösségi innovációs politikák értékeléséről szóló szolgálati munkadokumentumára (SEC(2009)1194),
 - tekintettel „Az európai IKT-re irányuló kutatás-fejlesztés és innováció stratégiája: Kapcsoljunk magasabb sebességfokozatba!” című bizottsági közleményre (COM(2009)0116),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7–0143/2010),
- A. mivel a Bizottság „A Közösség innovációs politikájának felülvizsgálata a változó világban” című közleményében cselekvési terv formájában ismertette a felülvizsgált innovációs stratégiát,
- B. mivel a jövőbeni innovációs stratégiának szorosan kapcsolódnia kell az EU 2020 stratégiához,
- C. mivel „Az IKT új távlatai – a jövőbeni és kialakulóban lévő technológiák európai kutatási stratégiája” című közleményében a Bizottság új stratégiát jelentett be a jövőbeni és kialakulóban lévő technológiák (FET) számára a kiemelt kezdeményezések beindításával,
- D. mivel az európai innovációs politika kialakítása során szükséges figyelembe venni a kutatás, az innováció és az oktatás alkotta tudásháromszög mindhárom oldalát,
- E. mivel a vállalkozások innovációs képessége jelentős mértékben attól függ, hogy elegendő pénzügyi eszköz álljon rendelkezésre, és mivel a jelenlegi gazdasági válságból eredő hitelszűke azzal fenyeget, hogy drasztikusan lecsökken a vállalkozások innovációs ereje, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) esetében,
- F. mivel az innováció többek között a vállalkozásokhoz, a versenyképességhez, az éghajlatváltozáshoz, a foglalkoztatáshoz, a demográfiai változáshoz és az integráló társadalomhoz kapcsolódó jelenlegi nagy társadalmi és környezeti kihívások és uniós stratégiai politikai célkitűzések sikeres megvalósításának központi eleme,
- G. mivel az Európai Unió 2020-ra nem fogja teljesíteni az energiával és az éghajlattal kapcsolatos céljait, és különösen azt, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátását 20 %-kal csökkentse, az energiahatékonyságot 20 %-kal növelje, és a megújuló energiaforrásokból előállított energia legalább 20 %-os arányt érjen el anélkül, hogy felgyorsulna a tiszta, fenntartható és hatékony energiatechnológiák fejlesztése és elterjedt alkalmazása; mivel a jövőbeni innovációs stratégiának teljes mértékben magáévá kell tennie e dimenziót,

⁽¹⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

⁽³⁾ HL C 323., 2006.12.30., 1. o.

2010. június 15., kedd

- H. mivel a jövőbeni és kialakulóban lévő technológiák terén végzett kutatás (mint például a kvantum-technológiák, a biológia és nanotechnológiák által ihletett IT technológiák) ugródeszkát jelent az innováció részére annak hosszú távú versenyképessége révén, és mivel gazdasági tevékenységek teljesen új területeit teremti meg, miközben ösztönzi az új iparágakat és a fejlett technológiájú kkv-kat,
- I. mivel a fenntartható technológiák támogatása és fejlesztése nem csupán az uniós éghajlat-változási és energetikai célkitűzések eléréséhez elengedhetetlen, hanem hasznos az EU számára a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés tekintetében is,
- J. mivel a ritka erőforrások egyenetlen elosztása akadályozhatja az innovációt; mivel az EU nyersanyagokkal kapcsolatos politikájának foglalkoznia kell a tisztességes hozzáféréshez kötődő kulcsfontosságú kihívásokkal,
- K. mivel a fokozódó erőforráshiány közepette a fenntartható és energiahatékony technológiák támogatása növeli az EU energiaellátási biztonságát,
- L. mivel a demográfiai változás kérdése a legfontosabb jövőbeni kihívások egyike, amely új technológiai megoldásokat is megkövetel,
- M. mivel az EU-nak a számára jelenleg versenyelőnyt biztosító iparágakban kell az erejét egyesítenie és erősségeit megszilárdítania, és globális szinten egyenlő feltételeket kell biztosítania,

Az innovációs megközelítés tág megfogalmazása

1. úgy véli, hogy lehetőségek vannak az európai kutatás és innováció közötti szorosabb kapcsolatokra; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el integrált álláspontot a tudomány és az innováció kapcsán;
2. az EU Bizottsága számára rámutat arra, hogy az EU jövőbeni innovációs politikájának nagyszabásúnak kell lennie, amely alapvetően az innováció minden formáját felöleli, így nem csak a technológiai innovációra (termék- és eljárásinnováció), hanem az igazgatási, szervezeti, illetve szociális és munkával kapcsolatos innovációra – köztük az új innovatív üzleti modellekre és szolgáltatási innovációra – is kiterjed, és egyben figyelembe veszi a tudásháromszög két másik oldalát is (kutatás és oktatás);
3. hangsúlyozza, hogy az innováció mindenekelőtt olyan újításokat jelent, amelyek a fogyasztók és a piac szükségleteire reagálnak; ezért annak biztosítására kéri a Bizottságot, hogy jobban ismerjék el a fogyasztói igények mint az innováció mozgatórugóinak elsőbbségét; rámutat, hogy az új társadalmi egyenlőtlenségek kialakulásának elkerülése érdekében a jövőben nem csak az innováció környezeti és gazdasági hasznosságát, hanem a társadalmi hozzáadott értékét is figyelembe kell venni;
4. hangsúlyozza, hogy a vállalkozásoknak mint az európai innováció éllovasainak megerősítése a kereskedelmi korlátok megszüntetésén, magas szintű fogyasztóvédelmen és társadalmi kohézió alapuló versenyképes belső piac eredményes működésének szükséges előfeltétele;
5. felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg nagyratörő referencia értékeket, amelyek a nagy társadalmi kihívásokra koncentrálnak, és csökkentse a különböző európai kezdeményezések jelenlegi töredezettségét;
6. határozottan támogatja a Bizottság azon megállapítását, miszerint a kulcstechnológiák, valamint a jövőbeni és kialakulóban lévő technológiákra irányuló kutatás az EU globális versenyképessége fenntartható erősítésének elengedhetetlen feltételei; csatlakozik a Bizottságnak a tagállamokhoz intézett azon felszólításhoz, hogy jussanak megegyezésre a kulcsfontosságú alaptermotechnológiák EU-ban való felhasználásának jelentőségéről; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy i) a kulcstechnológiák – pl. a mikro- és nanoelektronika, a fotonika, a bio- és nanotechnológia, illetve ii) az új nyersanyagok, valamint iii) az új és a jövőbeli technológiák – jelentős innovációs lehetőségeket kínálnak, és hozzájárulhatnak a tudásalapú, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttéréshez;

2010. június 15., kedd

7. hangsúlyozza, hogy az innovációnak az egyénre kell koncentrálnia, és üdvözli azon erőfeszítéseket, hogy gyorsítsák a párbeszédet az egyetemek és az üzleti világ között, amely lényegesen segít a kutatás és innováció, valamint a versenyszektor által az egyetemeken belül átadott tudás hatékonyabb használatának elősegítésében; illetve hogy az oktatási anyagot az aktuális társadalmi és üzleti követelményekkel összhangban gazdagítsák;
8. rámutat arra, hogy a gazdasági szereplőkkel – többek között a kkv-kkal – helyi, regionális és nemzeti szinten együttműködve ki kell jelölni azokat a jelenlegi kulcstechnológiákat, valamint az új és jövőbeli technológiákat, és figyelembe kell venni a regionális gazdaságpolitikai célkitűzéseket is; felhívja az EU-t annak biztosítására, hogy figyelembe vegyék a javasolt magas szintű szakértői csoportnak az e technológiák támogatására irányuló, rövid-, közép- és hosszú távú intézkedések meghatározásához, ratifikálásához és végrehajtásához való hozzájárulását;
9. a nemzeti ipari stratégiákat közösségi szinten kiegészítő és ágazatokat átfogó jellegük miatt üdvözli ezeket az innovációpolitikai intézkedéseket, és nyomatékosan felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is ezt a megközelítést kövesse;
10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a következő generációs digitális és intelligens villamos-energia-hálózatokat innovációs tevékenységekkel kell összekötni azok használatának teljes kihasználása érdekében; hangsúlyozza ebben az összefüggésben, hogy elegendő finanszírozást kell nyújtani, többek között a strukturális alapokból;
11. hangsúlyozza, hogy a nagysebességű internetes hálózatokba és a szélessávú internet-hozzáférés nagyobb elterjedésébe történő befektetés alapvető feltétele az újító eredmények nagyobb arányú és hatékonyabb elterjesztésének, és ezáltal az uniós régiók közötti különbségek csökkentésének;
12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék az innovációs konvergenciára irányuló politikákat a tagállamok közötti különbségek csökkentése érdekében;
13. támogatja, hogy a Bizottság jelenleg az „európai innovációs intézkedéscsomag” elkészítésén dolgozik egy koherensebb innovációs stratégia irányában;
14. hangsúlyozza az ökológiai innováció és a zöld vállalkozások fontosságát, amelyek lényeges szerepet játszhatnak abban, hogy összekössék az innovációs politikát az EU számára kulcsfontossággal bíró ágazatokkal, ami az európai gazdaság számára fontos komparatív előnyöket eredményez;
15. hangsúlyozza az ökoinnovációnak különösen az erőforrások felhasználására vonatkozó hatékonyságnövelésben játszott jelentős szerepét;
16. hangsúlyozza, hogy az innovációs klaszterek fontos szerepet játszanak az EU jövőbeni innovációs politikájában, és kiemeli a különösen a tudásklaszterekben rejlő potenciált; üdvözli a különleges innovációs és vállalkozási övezetek egyetemek, kutatóintézetek, valamint tudományos és technológiai parkok környékén történő kialakítását; kéri, hogy fordítsanak figyelmet azon lehetőségekre, hogy egységes, egyszerűsített finanszírozási és operációs keretet teremtsenek az új innovációs övezetek részére;
17. hangsúlyozza, hogy a meglévő klasztereket az EU, a tagállamok és a régiók összehangolt intézkedéseivel tovább kell fejleszteni, hogy azok megtarthassák és fokozhassák részben világszerte szerepüket;
18. e tekintetben hangsúlyozza, hogy minden klaszterpolitikai intézkedést a vállalkozások, köztük a kkv-k igényeinek figyelembevételével kell meghozni, mivel az innováció kulcsfontosságú szerepet játszik a vállalkozások támogatásában;
19. felszólítja az érintett tagállami és uniós testületeket, hogy javítsák a klaszterek határokon átnyúló együttműködésének keretfeltételeit;
20. hangsúlyozza, hogy a kkv-k az értékteremtési láncban partnerként, valamint az innovatív termékek független szállítóiaként központi szerepet játszanak;

2010. június 15., kedd

Az innováció uniós pénzügyi támogatásának növelése és összevonása

21. kéri, hogy az innováció finanszírozására erőteljesebb európai megközelítést dolgozzanak ki, valamint előzzék meg a jelenlegi szétaprózottságot és rövid távú gondolkodást; úgy véli, hogy az innovációs fejlődés egyik elengedhetetlen eleme, hogy elegendő pénzeszköz álljon rendelkezésre, s hogy ennél fogva az uniós innovációs költségvetést jelentősen meg kell emelni; kéri, hogy mindez tükröződjék a jelenlegi pénzügyi keret elkövetkező felülvizsgálata, illetve a 2014–2020-as pénzügyi tervvel kapcsolatos tervezési folyamat során is; e tekintetben rámutat, hogy az ipari szakasz előtti és/vagy kísérleti K+F-re vonatkozó K+F-finan-szírozásra való jogosultság szabályait ezzel egyidejűleg felül kell vizsgálni; felhívja a tagállamokat, hogy növeljék a K+F számára nyújtott finanszírozást a 2002-ben Barcelonában meghatározott cél elérése érde-kében, amely szerint 2010-re a GDP 3 %-át kell K+F-re fordítani; hangsúlyozza a kutatás és az innováció finanszírozásának fontosságát a gazdasági válság idején, mivel ez hosszú távon serkenteni fogja a munka-helyteremtést; hangsúlyozza, hogy a K+F-programok nagyobb arányát kell az innováció számára elkülöní-teni;

22. úgy véli, hogy a kutatással és innovációval kapcsolatos uniós kiadásoknak olyan célkitűzésekre kell összpontosítania, mint a kutatási eredmények kereskedelmi alkalmazásához nyújtott ösztönzők, valamint a finanszírozási forrásokkal és lehetőségekkel kapcsolatos átfogóbb tájékoztatás; hangsúlyozza, hogy fontos az átláthatóság, illetve a támogatáshoz kutatási javaslatokra irányuló pályázati felhívások révén való egyenlő hozzáférés megőrzése; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nagyszabású innováció ösztönzése érdekében használják a strukturális alapokat; rámutat, hogy a társadalmi innovációt finanszírozó rendsze-eket kell kifejleszteni, a hangsúlyt fokozottan a társadalmi megtérülésre helyezve;

23. hangsúlyozza, hogy a pénzeszközök bővítése mellett a kritikus tömeg elérése is döntő fontosságú; e célra ajánlja a közbeszerzések felhasználását, és különösen hangsúlyozza, hogy a pénzeszközöknek oda kell irányulniuk, ahol a legnagyobb a gazdasági ösztönző hatás – például a kulcsfontosságú alaptechnológiákra és a fejlődő és jövőbeli technológiákra vonatkozó kiemelt kezdeményezésekre –, ezáltal teremtve hozzáadott értéket Európa számára; e tekintetben hangsúlyozza, hogy ki kell használni a kutatási, versenyképességi és innovációs keretprogramok és a strukturális alapok közötti szinergiákat; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogramot (FP7), a versenyképességi és innovációs keretprog-ramot (CIP), valamint a strukturális alapokat kezelő különböző szervezeteknek értesülniük kell az ezen eszközök által nyújtott lehetőségekről; sajnálja, hogy a finanszírozás tekintetében meglévő szinergialehetőségek széles körben továbbra sem ismertek; felszólítja a régiókat és a tagállamokat, hogy e téren fokozzák a kommu-nikáció javítása érdekében tett erőfeszítéseiket;

24. üdvözli az Európai Innovációs és Technológiai Intézet létrehozását, melynek célja, hogy a felső-oktatást, a kutatást és a vállalkozásokat közös cél érdekében fogja össze, és ezáltal világelső innovációs teljesítményeket ösztönözzön és valósítson meg; hangsúlyozza, hogy az EIT jelentős hozzájárulást tehet azért, hogy ösztönzőket biztosít az innovációs programok számára, és e tekintetben fontos szerepet is játszhat; sürgeti a Bizottságot, hogy az EIT költségvetését azt biztosítva tervezze meg, hogy az elkülönített támogatás az egyéb forrásokból származó pénzeszközökkel együtt elérje az ahhoz szükséges kritikus tömeget, hogy az EU társadalmi alapvető kihívásainak megfelelően és azokat teljes mértékben kivizsgálja;

25. hangsúlyozza, hogy iránymutatásokkal kell szolgálni, amelyek biztosítják a finanszírozás verseny-képes elosztását és azonnali felhasználását, valamint hogy díjazási programot kell bevezetni az olyan programok tekintetében, melyeknek jelentős és azonnali gazdasági hatásuk van;

26. hangsúlyozza, hogy Európának élen kell járnia az internetes technológiák és az alacsony széndioxid-kibocsátású információs és távközlési alkalmazások fejlesztésében; javasolja, hogy az EU IKT-költségvetését a következő pénzügyi tervben növeljék a kétszeresére;

A programok irányítási struktúrájának javítása

27. hangsúlyozza, hogy az innovációs politikát össze kell hangolni az egyéb uniós és nemzeti politi-kákkal (mint például az ipar-, a környezetvédelmi és a fogyasztóvédelmi politikával), szem előtt tartva, hogy a választott megközelítéseknek kellően rugalmasaknak kell lenniük, hogy hozzáigazíthatók legyenek a különböző nemzeti és regionális körülményekhez;

28. sajnálja, hogy az EU kutatási és innovációs eszközeinek egyszerűsítésére irányuló erőfeszítések nem jártak sikerrel, és hogy az eljárások továbbra is túlságosan bonyolultak és időigényesek, ami különösen akadályozza a kkv-k részvételét ezekben a programokban;

2010. június 15., kedd

29. úgy véli, hogy a felhasználóbarát jelleg és az átláthatóság érdekében el kell kerülni a támogatási programok abból fakadó átfedését és megkettőződését, hogy a különböző irányítási szintek nincsenek kellően összehangolva; felszólítja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a kkv-knak nyújtott uniós támogatási eszközöket a jövőben egy főigazgatóság – például a Vállalkozási Főigazgatóság – hatáskörébe lehetne-e rendelni; úgy véli, hogy ez megkönnyítené a tervezésüket és a potenciális kedvezményezettek számára egyablakos ügyintézést biztosítana;

30. hasonlóképpen kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós szabályozási keret a változások akadályozása helyett az innovációt támogassa, és hogy az érintett belső szolgálatok és bizottsági főigazgatóságok között hatékonyabb együttműködés folyjék annak érdekében, hogy az innovációs kérdéseket egységes és átfogó módon kezeljék; kitart amellett, hogy az innovációs politika terén mindenek az uniós eszközök szétdaraboltságának csökkentéséhez kell vezetnie;

31. hasonlóképpen felszólítja a tagállamokat, hogy az illetékes nemzeti szervek kezdeményezéseit hatékonyan hangolják össze;

32. hangsúlyozza, hogy az uniós testületek közös törekvéseinek arra kellene irányulniuk, hogy áthidalják a kutatás és az innováció közötti, valamint a termékek piacérettsége és kereskedelmi forgalmazása közötti szakadékot; hangsúlyozza, hogy a keretprogramoknak közös kezelőfelületre vagy a kutatással és innovációval kapcsolatos intézkedések tekintetében a programok közötti összekapcsolhatóságra van szükségük;

33. felhívja a Bizottságot, hogy fejlesszen ki olyan új innovációs mutatókat, amelyek jobban alkalmazhatók az egyre inkább tudásalapú szolgáltató gazdaságokra, a jelenlegieket pedig úgy igazítsa ki, hogy az európai innovációs eredménytábla ne csupán a tagállamok innovációs képességének összehasonlító eredményét nyújtsa, hanem tárja fel az EU innovációs intézkedéseinek erősségeit és eredményeit, valamint gyengeségeit is;

34. hangsúlyozza a megfelelő finanszírozási csatornákkal és forrásokkal, illetve a finanszírozás alternatív formáira vonatkozó megbízható adatokkal kapcsolatos átfogóbb információk – például a licencmegállapodások – jelentőségét, amelyek célja, hogy a vállalkozások nagyobb hajlandóságot mutassanak a befektetésre;

A magánfinanszírozás ösztönzése

35. hangsúlyozza, hogy az állami finanszírozás mellett a magánfinanszírozást is fokozottan ösztönözni kell;

36. hangsúlyozza az uniós finanszírozáshoz való hozzáférés valamennyi résztvevő tekintetében való nagyobb harmonizációjának jelentőségét annak érdekében, hogy növeljék a kkv-k részvételét a közös technológiai kezdeményezések irányítási struktúráiban;

37. felszólítja a Bizottságot, hogy az innovációs cselekvési terv keretében terjesszen elő az innovatív vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréseinek javítását célzó konkrét intézkedéseket; e tekintetben hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni, hogy a vállalkozások finanszírozási igénye és innovációs intenzitása a beindítás és a terjeszkedés különböző szakaszaiban eltérő;

38. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megteremtsek a kockázati tőke rendelkezésre állásának javítására vonatkozó feltételeket, figyelembe véve a kkv-k szükségleteit, valamint hogy kiterjesszék az EBB kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmusát (RSFF); felszólítja a Bizottságot annak kivizsgálására, hogy milyen lépéseket lehetne tenni a valamennyi szereplő számára elfogadható kockázatmegosztási megállapodás létrejötté érdekében, amelynek révén az innováció területén ösztönözni lehetne a magánbefektetést;

39. felszólítja az érintett tagállami és uniós testületeket, hogy fejlesszék tovább a kkv-k finanszírozására szolgáló, már bevált eszközöket, mint pl. a mikrohiteleket, az innovatív vállalkozásokba befektetni kívánóknak nyújtott kockázati tőkét, a fiatal kutatók vállalkozói projektjeit támogató informális befektetőket, a kölcsönöket és a garanciákat, valamint vezessenek be a beruházások előmozdítására szolgáló adó-, pénzügyi és adminisztratív ösztönzőket, mivel mindez csökkenti annak veszélyét, hogy az állami támogatás kedvezőtlen keretfeltételei miatt a vállalkozás máshová helyezi át a székhelyét, továbbá arra indítja a vállalkozásokat, hogy alkalmazzanak humán erőforrást a kutatás és innováció céljaira, ezzel serkentve az új termékek és szolgáltatások fejlesztését;

2010. június 15., kedd

40. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a kutatási és fejlesztési kezdeményezésekben közzétett pályázati felhívásokban a kkv-k számára biztosítsák egy minimális finanszírozás elkülönítését, a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogramban elfogadott azonos kötelezettségvállalás szerint (az együttműködési program forrásainak 15 %-a);

A vállalatokra, különösen a kkv-kra vonatkozó keretfeltételek javítása

41. felszólítja a Bizottságot, hogy a belső piacra vonatkozó elvekkel összhangban az állami támogatásokkal kapcsolatban meglévő közösségi szabályokat oly módon igazítsák ki, hogy az EU hosszú távú versenyképességének és a globális egyenlő feltételek biztosítása érdekében támogathatók legyenek a sürgősen szükséges új technológiákkal kapcsolatos beruházások; különösen sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EU állami támogatásokkal kapcsolatos szabályainak felülvizsgálata során vegyék figyelembe a kulcstechnológiákra vonatkozó kezdeményezést, és ezáltal tegyék lehetővé a tagállamok számára, hogy a kulcstechnológiák előmozdítására nemzeti ösztönzőrendszereket dolgozzanak ki;

42. hangsúlyozza a méretre és irányítási struktúrára vonatkozó bizonyos feltételeknek megfelelő közös technológiai kezdeményezések jelentőségét, valamint hogy a jóváhagyott közös technológiai kezdeményezéseket időszakos hatásvizsgálatnak kell alávetni az európai ipar versenyképességéhez való hozzájárulásuk tekintetében;

43. ezzel összefüggésben üdvözli, hogy a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatások közösségi keretrendszerét 2010-ben felülvizsgálják;

44. úgy véli, hogy az innováció fokozottabb támogatásával egy időben a kérelmezőket a bürokratikus terhek alól is mentesíteni kell; felszólítja a Bizottságot, hogy a keretprogram eljárásainak újrafogalmazásával és egy felhasználói tanács létrehozásával szüntesse meg a felesleges bürokráciát;

45. felszólítja az illetékes uniós testületeket, hogy – különös tekintettel a kkv-kra – javítsák a szellemi tulajdon védelmének, különösen pedig a szabadalmaknak a keretfeltételeit, mivel ezek költségei és minősége az innováció szempontjából központi jelentőséggel bírnak;

46. sajnálja ezzel kapcsolatban, hogy az EU-ban nem létezik igazi belső piac az innováció vonatkozásában, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hangolják össze erőfeszítéseiket e téren, különösen a közösségi szabadalomra és az egységes szabadalmi bírósági rendszerre vonatkozó időszerű megegyezést illetően, valamint hangsúlyozza az innovatív termékek fejlesztése szabványosításának fontosságát;

47. javasolja a szellemi tulajdonnal kapcsolatos, az innovációt ösztönző modern politikák – például a kölcsönös szabadalmaztatás, a közös szabadalmi platformok és a teljes jogú engedélyek – előmozdítását;

48. ezzel kapcsolatban hangsúlyozza a kkv-barát közösségi szabadalomnak az innovációval kapcsolatos uniós politikák szerinti létrehozásának jelentőségét;

49. megjegyzi, hogy a szabadalmakat egyre gyakrabban használják fel a banki finanszírozás garanciájaként, ám a bankok gyakran nem rendelkeznek kellő műszaki tudással ahhoz, hogy a hitelnyújtás során megfelelően megbecsülhessék a szabadalom értékét; felszólítja ezért a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy az EU-nak támogatást kellene-e nyújtania a becslési normák kifejlesztéséhez;

50. hangsúlyozza az olyan programok jelentőségét, amelyek arra ösztönzik a kkv-kat, hogy használják a technológiai fejlesztéseket és a kutatószemélyzetet;

51. hangsúlyozza, hogy a tudásháromszög három oldalát – vagyis az oktatást, a kutatást és az innovációt – nem szabad szétválasztani; felszólít ezért arra, hogy a szakképzett személyzet képzésébe és továbbképzésébe való beruházásokat ne csökkentsék, mivel ez a beruházás az innovációs kapacitásnak az EU versenyképességére gyakorolt hatását tekintve létfontosságú; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a kutatók és a szakemberek számára – mobilitási szempontból is – minél vonzóbb környezetet teremtsenek, hogy az EU globálisan is versenyképes maradjon; hangsúlyozza, hogy ennek a női kutatók munkakörülményeinek javításával párhuzamosan kell történnie;

*

* *

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. június 15., kedd

A millenniumi fejlesztési célok elérése felé tett előrehaladás: a 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozót előkészítő félidős értékelés

P7_TA(2010)0210

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé tett előrehaladásról: a 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozót előkészítő félidős értékelés (2010/2037(INI))

(2011/C 236 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Tanács millenniumi fejlesztési célokra fókuszáló, 2010. június 17–18-i ülésére,
- tekintettel a G8-ak által a 2005. évi gleneagles-i csúcstalálkozón, valamint az azt követő G8-és G20-találkozókön a segítségnyújtás mértékére, a szubszaharai Afrika számára nyújtott segélyre és a segítségnyújtás minőségére vonatkozóan vállalt kötelezettségekre,
- tekintettel a 2009. szeptember 24–25-én Pittsburghben, valamint a 2009. április 2-án Londonban tartott G20-csúcstalálkozóra,
- tekintettel a 2009. július 8. és 10. között az olaszországi L'Aquilában tartott G8-csúcstalálkozóra,
- tekintettel a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzusra ⁽¹⁾, valamint a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló európai uniós magatartási kódexre ⁽²⁾,
- tekintettel a 2002. március 18. és 22. között a mexikói Monterreyben megrendezett nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencián elfogadott monterreyi konszenzusra,
- tekintettel a segítségnyújtás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra és az accrai cselekvési programra,
- tekintettel az anyák egészsége érdekében történő haladéktalan cselekvésre irányuló addisz-abebai felhívásra, valamint a Nemzetközi Népesedési és Fejlesztési Konferencia 15. évfordulója alkalmából kiadott berlini cselekvési felhívásra és a nem kormányzati szervezetek előtt álló stratégiai lehetőségekről szóló dokumentumra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkére, amely kimondja, hogy „az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”,
- tekintettel a Bizottság 2005. április 12-i, a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló közleményére ⁽³⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének („fejlesztési együttműködési eszköz” (DCI)) létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ 9558/2007. számú, 2007. május 15-i tanácsi következtetések.

⁽³⁾ COM(2005)0134 végleges.

⁽⁴⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

2010. június 15., kedd

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (Lisszaboni Szerződés) 7. cikkére, amely újlag megerősíti, hogy az EU valamennyi célkitűzését figyelembe véve biztosítja különböző politikái és tevékenységei összhangját,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a 2009. június 19-i Nemzetközi Munkaügyi Konferencián globális konszenzussal elfogadott, tisztességes munkára vonatkozó programjára és globális foglalkoztatási paktumára,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a millenniumi nyilatkozat végrehajtásáról szóló 2009. júliusi jelentésére,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának (UNDP) „Beyond the Midpoint - achieving the Millennium Development Goals” (Félidőn túl – a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása) című, 2010 januárjában közzétett jelentésére,
 - tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítását támogató tizenkét pontos uniós cselekvési terv” című közleményre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a HIV/AIDS, malária és tuberkulózis elleni, külső fellépés révén végrehajtandó, 2007–2011-es európai cselekvési program eredményeiről szóló tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Bíróságnak az Európai Beruházási Bank (EBB) külső hitelezési tevékenységeiről szóló 2008. november 6-i ítéletére ⁽²⁾,
 - tekintettel a segélyek hatékonyságáról és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióról szóló, 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel „A millenniumi fejlesztési célokról – félúton” című, 2007. június 20-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a gyermekágyi halálról szóló 2008. szeptember 4-i ⁽⁵⁾, a millenniumi fejlesztési célokat szolgáló szerződésekről szóló 2009. március 24-i ⁽⁶⁾ és a pénzügyi és gazdasági világválságnak a fejlődő országokra és a fejlesztési együttműködésre gyakorolt hatásairól szóló 2010. március 25-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0165/2010),
- A. mivel a szegénység mérséklése és felszámolása a Lisszaboni Szerződés értelmében az Unió elsődleges fejlesztéspolitikai célkitűzése, valamint morális kötelesség és egyben az Unió saját hosszú távú érdeke is,
- B. mivel a világ legnagyobb adományozójaként az Uniónak és tagállamainak vezető szerepet kell vállalnia a millenniumi fejlesztési célokkal foglalkozó szeptemberi ülésen és olyan ambiciózus és egységes álláspontot kell kialakítania, amely a millenniumi fejlesztési célok időben történő teljesítése irányába előremozdító erőként tud hatni,
- C. mivel az Unió lemaradása a millenniumi fejlesztési célokra szánt kiadásokra vonatkozó kötelezettségvállalásai terén jelenleg megközelítőleg 20 milliárd euró,

⁽¹⁾ COM(2010)0159 végleges.⁽²⁾ C-155/07. számú, Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa ügy, HL C 327., 2008.12.20., 2. o.⁽³⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 316. o.⁽⁴⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 232. o.⁽⁵⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 62. o.⁽⁶⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 15. o.⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0089.

2010. június 15., kedd

- D. mivel néhány uniós tagállam csökkenti segélyezési költségvetését,
- E. mivel a globális pénzügyi tranzakciók értéke elérte a világ bruttó nemzeti jövedelmének 70-szeresét,
- F. mivel a kiszámíthatatlan segélyezés hátrányos lehet az abban részesülő országok számára, és mivel a jobb minőségű segítségnyújtás révén további 3 milliárd euró szabadulhat fel évente az EU és tagállamai fejlesztési költségvetéseinek céljára ⁽¹⁾,
- G. mivel az IMF által nyújtott hitelek 82 %-a az európai térség országaiba irányult, miközben a legkevésbé fejlett országoknak lenne hasznos, hogy nagyobb összeget kapjanak az IMF által nyújtott új hitelekből,
- H. mivel noha a G20-ak reprezentatívabb csoport, mint a G8-ak, továbbra is az ENSZ marad a legreprezentatívabb fórum a globális kormányzás kérdéseinek megvitatására,
- I. mivel az uniós politikák következetlenségei nem áthatják alá a fejlesztési célú finanszírozás hatását,
- J. mivel a hazautalások évente legalább 300 milliárd amerikai dollárral járulnak hozzá a fejlődő országok gazdaságához ⁽²⁾,
- K. mivel jelenleg mind a nyolc millenniumi fejlesztési cél tekintetében lemaradás van, habár biztató előre-lépés tapasztalható némely célkitűzés terén, csak a határozott politikai akarat teszi lehetővé a millen-niumi fejlesztési célok fennmaradó öt éven belüli, azaz a 2015-ös határidőre történő teljesítését,
- L. mivel a legkevésbé fejlett országok közül néhány afelé halad, hogy egy millenniumi fejlesztési célt sem fog teljesíteni,
- M. mivel a globális gazdasági visszaesés és éghajlatváltozás övezte legutóbbi élelmezési és üzemanyagvál-ságok visszavetették a szegénység csökkentése terén az elmúlt évtizedben elért előrelépést,
- N. mivel a földtulajdon arra ösztönzi az egyéneket, a családokat és a közösségeket, hogy kezükbe vegyék saját fejlődésüket és helyi szinten érik el az élelmezésbiztonságot,
- O. mivel az éghajlatváltozás hatásainak mérséklése a fejlődő országokban 2020-ig évi mintegy 100 milliárd USA-dollárba kerülhet ⁽³⁾, a gazdasági visszaesés pedig legalább még egyszer ennyibe ⁽⁴⁾,
- P. mivel a „közepes jövedelmű” fejlődő országok helyzetét nem szabad figyelmen kívül hagyni a millen-niumi fejlesztési célok felülvizsgálatakor, mivel ezeknek az országoknak továbbra is támogatásra van szükségük teljes fejlődési potenciáljuk eléréséhez,
- Q. mivel az iparosodott nemzetek felelősek elsősorban az éghajlatváltozásért és a pénzügyi és gazdasági válságért,
- R. mivel növekszik a dolgozó szegények és a tisztességtelen munkafeltételek mellett dolgozók száma,
- S. mivel a béke és biztonság, a demokrácia és a politikai stabilitás hiánya sokszor vet gátat annak, hogy a szegény országok teljes fejlődési potenciáljukat kiaknázzák,
- T. mivel a korrupció tönkreteszi a termelékenységét, instabilitást okoz és elriasztja a külföldi befektetéseket,

⁽¹⁾ „Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach” (Segélyhatékonysági program: az európai megközelítés előnyei), Európai Bizottság, 2009. október.

⁽²⁾ „Migráció és átutalási tendenciák 2009-ben”, Világbank, 2009. november.

⁽³⁾ „Az éghajlatváltozás kezelésére szolgáló nemzetközi finanszírozás növelése: európai tervzet a koppenhágai megállapo-dáshoz”, COM(2009)0475.

⁽⁴⁾ „Swimming Against the Tide: How Developing Countries are Coping with the Global Crisis” (Az ár ellen úszva: Hogyan boldogulnak a fejlődő országok a globális válságban?), Világbank, 2009. március.

2010. június 15., kedd

- U. mivel a fejlődő országokból induló illegális tőkekiáramlások becsült összege 641–941 milliárd amerikai dollár, és ezek a tőkekiáramlások aláássák a fejlődő országok azon képességét, hogy saját maguk állítsák elő saját forrásaikat, és hogy nagyobb összegeket különítsenek el a szegénység csökkentésére ⁽¹⁾,
- V. mivel annak ellenére, hogy egyes egészségügyi millenniumi fejlesztési célok terén jelentős fejlődés tapasztalható, az egészségüggyel kapcsolatos három millenniumi fejlesztési cél – különösen a gyermek-ágyi halállal kapcsolatos – marad el leginkább a célkitűzéstől,
- W. mivel a fejlődő országokban a gyermekágyi halál eseteinek 13 %-áért a nem biztonságosan végzett abortusz okolható, és mivel ez az arány Afrikában ennél is sokkal magasabb ⁽²⁾,
- X. mivel az egy nőre jutó családtervezési támogatás jelentősen csökkent az elmúlt évtizedben,
- Y. mivel ha valamennyi millenniumi fejlesztési célt teljesítjük is, a szegény országokban még mindig marad szegénységgel kapcsolatos feladat és lesz szenvedés,
- Z. mivel ha nem tartjuk be a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozóan tett ígéreteinket, az szegények millióinak további szenvedését fogja jelenteni és komolyan megrendül a bizalom észak és dél között,

I. Finanszírozás

1. elvárja a 2010. júniusi Európai Tanácstól, hogy még a millenniumi fejlesztési célokkal foglalkozó szeptemberi ENSZ-találkozó előtt ambiciózus és egységes uniós álláspontra jusson és további új, eredményorientált, átlátható és mérhető kötelezettségvállalásokat szorgalmazzon;
2. felszólítja a tagállamokat, hogy teljesítsék a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus részeként vállalt kötelezettségeiket;
3. rámutat, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérésének továbbra is az Európai Unió fő célkitűzései között kell szerepelnie; hangsúlyozza, hogy a szegénységnek a millenniumi fejlesztési célok elérése révén történő csökkentését egyértelműen az uniós fejlesztési politika átfogó keretként kell elismerni, és hogy ennek világosan tükröződnie kell minden vonatkozó szakpolitikában, beleértve a kereskedelempolitikát és a jogalkotási javaslatokat is; úgy véli, hogy a millenniumi fejlesztési célok nem tekinthetők technikai kérdésnek, amely pusztán több pénz vagy kereskedelmi lehetőség biztosításával, a szegénység mögött meghúzódó okok azonosítása és kezelése nélkül megoldható;
4. hangsúlyozza, hogy „A szegénység újraértelmezése” című, közelmúltbeli ENSZ-jelentésben szereplő adatok nemcsak riasztóak, de egyértelműen jelzik, hogy valós annak kockázata, hogy a millenniumi fejlesztési célok nem teljesülnek;
5. felhívja a tagállamokat, hogy legkésőbb 2015-ig teljesítsék a segélyezéssel kapcsolatosan 0,7 %-ban meghatározott célt;
6. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy vezessenek be a nagyobb elszámoltathatóságra irányuló intézkedéseket azon elkötelezettségük tekintetében, hogy bruttó nemzeti jövedelmük 0,7 %-át segélyezésre fordítják 2015-ig, beleértve azt is, hogy elindítanak egy hivatalos fejlesztési támogatással kapcsolatos szakértői értékelési folyamatot, amely a Külügyi Tanácson belül vizsgálja a 2015-ig a 0,7 %-os cél irányába való előrehaladást, amelyről jelentésben kellene beszámolni az Európai Tanácsnak és az Európai Parlamentnek;
7. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be a fejlesztési segélyre vonatkozó intézkedéseket és készítsenek többéves ütemtervet a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) teljes átláthatóságát, és ennek megfelelően kéri, hogy tegye közzé a hivatalos fejlesztéstámogatásra fordított összegeket tagállamokra lebontva;
8. felhívja az EU-t és az OECD-t, hogy ne bővítse ki a fejlesztési segély (ODA – hivatalos fejlesztéstámogatás) fogalmát, és hogy ne tekintse az adósság törlesztését és a nem ODA-nak minősülő egyéb pénzmozgást segélyezésre fordított kiadásnak;

⁽¹⁾ Guttorm Schjelderup professzor, meghallgatás, Európai Parlament, 2009. november 10.

⁽²⁾ „Facts on induced abortion worldwide” (A művi terhességmegszakítás adatai világszinten), az Egészségügyi Világszervezet és a Guttmacher Intézet, 2007.

2010. június 15., kedd

9. kéri a tagállamokat, hogy a G20-csoport és az ENSZ keretén belül aktívan lépjenek fel az adóparadicsomokkal és az adóelkerüléssel, valamint az illegális pénzmozgásokkal szemben, és támogassák a nagyobb átláthatóságot, ideértve az elért nyereség és a befizetett adó mennyiségének rendszeres közzétételét és egy országonkénti jelentési rendszert annak érdekében, hogy a fejlődő országok saját forrásait saját országuk fejlesztésére tarthassák fenn;

10. kéri az Európai Beruházási Bankot (EBB), hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tiltott és megfigyelés alatt álló területekre vonatkozó meghatározásánál szigorúbb kritériumok alapján vizsgálja felül az offshore pénzügyi központokra vonatkozó politikáját, valamint biztosítsa annak végrehajtását, és az előrehaladásról készítsen éves jelentéseket;

11. kéri a tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy tegyenek lépéseket a készpénzáttalások olcsóbbá tétele érdekében;

12. kéri a tagállamokat, hogy támogassák az ENSZ kezdeményezéseit, és hozzanak intézkedéseket az egyes hiteltranzakciók esetében a hitelező és az adós felelősségének növelése érdekében;

13. felhívja az összes tagállamot és a nemzetközi közösséget, hogy tegyenek megújult erőfeszítéseket az elszámoltathatóság, az átláthatóság és a felelősségteljes kormányzás tekintetében eredményeket elért legkevésbé fejlett országok adósságtérheinek könnyítése érdekében;

14. felhívja az EU-t, hogy a szegény nemzeteknek nyújtson jelentős mértékű támogatást az éghajlatváltozás és a gazdasági válság következményei elleni küzdelemhez; ragaszkodik ahhoz, hogy ezek a támogatások valóban többletet jelentsenek a meglévő segélyezési kötelezettségvállalásokhoz képest;

15. felhívja a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat amellett, hogy a következő pénzügyi terv és Európai Fejlesztési Alap keretében jelentősen több forrást biztosítsanak fejlesztési együttműködésre és gyorssegélyre;

16. kéri az Európai Bizottságot, hogy alkalmazza a fejlődő országokkal való együttműködést szolgáló meglévő eszközeit – beleértve az európai szomszédságpolitikai cselekvési terveket, a keleti partnerséget, az általános preferenciarendszert (GSP) és a fenntartható fejlődést és a felelősségteljes kormányzást támogató különleges ösztönző rendszert (GSP+) –, hogy még jobban meghatározza és végrehajtsa a millenniumi fejlesztési célok teljesítését elősegítő gyakorlati lépéseket;

17. felhívja a tagállamokat, hogy növeljék számottevően a költségvetési támogatáson keresztül – elsősorban a millenniumi fejlesztési célokat szolgáló szerződések révén – nyújtott segélyek összegét, ragaszkodik ugyanakkor ahhoz, hogy a demokráciával, az emberi jogokkal, a kormányzással kapcsolatos és más alapvető követelmények teljesüljenek, és hogy a nyomon követés és pénzügyi ellenőrzés alaposabb és jobb minőségű legyen;

18. annak biztosítására kéri valamennyi tagállamot, hogy a költségvetési támogatások mellett az EU globális és országos szinten továbbra is a meglévő pénzügyi eszközök széles körén keresztül végezze munkáját, ideértve a HIV/AIDS, a tuberkulózis és a malária elleni küzdelmet célzó globális alapot és más kapcsolódó szervezeteket és mechanizmusokat, különösen a civil társadalmi szervezeteket és közösségeket;

19. felkéri a tagállamokat, hogy javítsák tovább az adományozás összehangolását, a párizsi és accrai nyilatkozattal összhangban feltétel nélkülivé téve valamennyi segélyüket, ezáltal csökkentve a segélyezésre fordított költségvetések túlzott elaprózódását, ami feltétlenül szükséges a segélyek koherenciájához és feltételekhez kötöttségének megszüntetéséhez; azt is elismeri, hogy a különböző tagállamok különféle földrajzi területeken és fejlesztési ágazatokban tudnak szakértői tudást felajánlani;

II. A politikák fejlesztési célú koherenciája

20. felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az elsődleges felelősség a fejlesztési alapok programozásáért és a prioritások meghatározásáért az új uniós intézményi rendszerben továbbra is a fejlesztési biztos hatáskörében maradjon;

21. kéri az EU-t, hogy tegyen konkrét lépéseket a szegénység ellen azáltal, hogy következetes politikákat fogad el a kereskedelem, a fejlesztési együttműködés és a közös mezőgazdasági és halászati politika területén annak érdekében, hogy kiküszöbölje a fejlődő országok gazdaságát érő közvetlen vagy közvetett negatív hatásokat;

2010. június 15., kedd

22. felszólítja az EU-t, hogy álljon ki az élelmezésbiztonság elvének védelme mellett a fejlődő országokban, és a folyamatban lévő WTO-tárgyalások során szólítsa fel a részes feleket ezen elv tiszteletben tartására;
23. meggyőződése, hogy a millenniumi fejlesztési célok megkívánják, hogy a földhöz, a vízhez és a biológiai sokféleség erőforrásaihoz való hozzájutást támogató, továbbá a fenntartható kisüzemi gazdálkodás helyi támogatására vonatkozó politikát elősegítő intézkedéseket hozzanak;
24. felhívja az EU-t, hogy halászati megállapodásaiban – elsősorban hosszú távú uniós ágazati támogatások segítségével, valamint olyan mechanizmus révén, melyben a hajótulajdonosok méltányos részt vállalnak az uniós flották hozzáférsi költségeiből – vegye figyelembe a fejlesztési szempontokat, hogy azok teljes mértékben figyelembe vegyék a helyi közösségekre gyakorolt társadalmi és gazdasági hatásokat;
25. felszólítja az EU-t, hogy kereskedelmi politikájával ne kényszerítse a szegény országokat sérülékeny piaci ágazataik megnyitására, amikor fejlettségi szintjük világviszonylatban nem teszi számukra lehetővé a tisztességes versenyt, és az uniós „Segély a kereskedelemért” politika keretében összpontosítson jobban szegénység elleni küzdelemre;
26. felszólítja az EU-t, hogy küzdjön annak érdekében, hogy a WTO keretében zajló dohai tárgyalássorozat időben és fejlesztésközpontú eredménnyel záruljon;
27. felhív arra, hogy az éghajlat-változási kockázatelemzés szisztematikusan épüljön be a politikai tervezés és döntéshozatal minden területébe, ideértve a kereskedelmet, a mezőgazdaságot, az élelmiszerbiztonságot stb.; kéri, hogy ennek az értékelésnek az eredményét használják fel a fenntartható fejlesztési együttműködési politikára vonatkozó egyértelmű iránymutatások kialakításához;
28. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás problémája tekintetében – ami veszélyezteti a millenniumi fejlesztési célokat, amennyiben elmarad annak kezelése – olyan hatékony globális válaszokra van szükség, amelyben az iparosodott országok vállalják felelősségüket, és vezető szerepet vállalnak az üvegházhatást okozó gázok hatásainak leküzdésében;
29. felhívja az EU-t és a tagállamokat – az espoo-i egyezményhez kapcsolódó, a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló jegyzőkönyv részes feleit –, hogy a fejlődő országokban zajló programok és közérdekű projektek tervezésében való részvételnél teljes mértékben tegyenek eleget a jegyzőkönyv rendelkezéseinek;
30. meggyőződése, hogy a kereskedelem a gazdasági növekedés komoly hajtóereje lehet, noha a kereskedelem önmagában nem képes megoldani a fejlődési problémákat; úgy véli, hogy a dohai forduló tárgyalásainak lassú előrehaladása hátráltatja, hogy a nemzetközi kereskedelmi rendszer hozzájáruljon a millenniumi fejlesztési célokhoz; hangsúlyozza, hogy a dohai forduló pozitív lezárása hozzájárulhatna egy globális gazdasági ösztönző csomag létrejöttéhez; tudomásul veszi az UNCTAD és más intézmények számos tanulmányát, amelyek bizonyítják, hogy a legkevésbé fejlett országokban végrehajtott átfogó kereskedelmi liberalizáció ritkán eredményezte a szegénység tartós és jelentős csökkenését, és hozzájárult a fejlődő – különösen az afrikai – országok cserearányainak romlásához;
31. hangsúlyozza a fejlődő országok világgazdasági integrációjának megkönnyítését célzó erőfeszítések fontosságát; ismételt hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi nyitottság és az ellátási kapacitások támogatása fontos összetevője minden koherens fejlesztési stratégiának, és hogy a kereskedelemmel kapcsolatos technikai segítségnyújtás további eszközt biztosít a szegénység felszámolásához és az elmaradottság leküzdéséhez;
32. emlékeztet, hogy a fejlődő és legkevésbé fejlett országok kereskedelmi kapacitásának javítása segíthetné őket a WTO-megállapodások végrehajtásához és kihasználásához szükséges kereskedelmi készségek és infrastruktúra kialakításában, kereskedelmük bővítésében, az új és meglévő kereskedelmi lehetőségek előnyeinek kihasználásában, új megállapodások végrehajtásában, valamint a változó külső kereskedelmi környezethez való alkalmazkodásban;
33. üdvözlí a kereskedelem terén a fejlődő országokkal uniós és WTO-szinten működő kezdeményezéseket, különösen a „fegyverek kivétel mindent” (EBA) kezdeményezést, a GSP és a GSP+ rendszert, valamint az aszimmetria és az átmeneti időszakok elvét, amelyekről az összes európai partnerségi megállapodásban tárgyalások folytak, és kéri az Európai Bizottságot e politikai stratégia megszilárdítására; rámutat arra, hogy a GSP rendszer nagyobb stabilitást, kiszámíthatóságot és kereskedelmi lehetőségeket biztosít a rendszer alkalmazói számára; megállapítja, hogy a fenntartható fejlődéssel, a szociális jogokkal és a felelősségteljes kormányzással kapcsolatos kulcsfontosságú nemzetközi egyezményeket ratifikáló és ténylegesen végrehajtó országok további kedvezményekben részesülnek (a GSP rendszeren keresztül);

2010. június 15., kedd

34. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a folyamatban lévő WTO-tárgyalások és a kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalások fejlesztési tartalmát;

35. emlékeztet, hogy a kereskedelemösztönző támogatási stratégia célja a szegény és sebezhető országok támogatása a kereskedelem gazdasági növekedés és fejlődés hajtóerejeként történő felhasználásához szükséges alapvető gazdasági infrastruktúra és eszközök fejlesztése terén; üdvözli a Bizottság azon nyilatkozatait, amelyek szerint az EU már teljesítette azon célkitűzést, hogy 2010-ig 2 milliárd eurót fordít kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtásra, miután az EU és tagállamainak kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtásra fordított támogatása 2008-ban elérte a 2,15 milliárd eurót (1,14 milliárd euró származott a tagállamoktól és 1,01 milliárd euró az EU-tól), és megállapítja, hogy jelentős eredményeket sikerült elérni a szélesebb körű kereskedelmet célzó támogatás keretében – ezen belül a közlekedés és az energia, a termelő ágazatok és a kereskedelemmel kapcsolatos kiigazítás terén; mindazonáltal felhívja a Bizottságot, hogy szolgáltasson részletes információval (ezen belül számszerű adatokkal) a kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtás és a kereskedelmet célzó támogatás finanszírozására felhasznált költségvetési tételekről;

36. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak több figyelmet és támogatást a legkevésbé fejlett országokra a „Segély a kereskedelemért” keretében biztosított teljes uniós támogatási összeg növelése érdekében, amely a közelmúltban nem növekedett jelentősebb mértékben; úgy véli, hogy miután a regionális integráció egyre fontosabb szerepet kap az EU „Segély a kereskedelemért” programjában, fokozni kell az AKCS-országok regionális kereskedelmet célzó támogatási csomagjainak kiteljesítésére irányuló erőfeszítéseket; véleménye szerint a közös elemzés, a közös válaszstratégiák és a kereskedelmet célzó támogatással összefüggő intézkedések közös végrehajtásának fokozásával javítani lehetne a támogatások hatékonyságát;

37. úgy véli, hogy a dél–dél dimenzió a világkereskedelem gyorsan növekvő összetevőjévé válik és a legszegényebb országok fejlődésének biztosítása szempontjából egyre fontosabbá válhat, amit ösztönözni és támogatni kell;

III. A millenniumi fejlesztési célok kiemelt célkitűzései

38. felhívja az EU-t, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérését illetően megközelítése legyen integrált, mivel az egyes célok és célkitűzések egymással összefonódnak, és hogy a szegénység felszámolását illetően állapítson meg minimumkövetelményeket;

Egészség és oktatás

39. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a fejlesztési célú kiadások legalább 20 %-át az egészségügyi alapellátásra és az alapfokú oktatásra fordítsák, növeljék a HIV/AIDS, a tuberkulózis és a malária elleni küzdelmet célzó globális alapnak és a többi, az egészségügyi rendszerek megerősítését célzó programnak nyújtott támogatást, és kezeljék elsőbbségi kérdésként az anyák egészségét és a csecsemőhalandóságot;

40. felszólítja a fejlődő országokat, hogy nemzeti költségvetésüknek legalább 15 %-át fordítsák az egészségügyre és egészségügyi ellátórendszereik javítására;

41. felhívja az EU-t és a fejlődő országokat, hogy biztosítsanak ingyenes hozzáférést az egészségügyhöz és az oktatáshoz;

42. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fordítsák meg a fejlődő országokban a szexuális és reprodukció egészségére és jogokra nyújtott támogatások aggasztó csökkenésének folyamatát, és támogassák az önkéntes családtervezéssel, a biztonságos abortusszal, a nemi úton terjedő betegségek kezelésével és a reprodukció egészségét szolgáló életmentő gyógyszerek és fogamzásgátlók, köztük az óvszerek biztosításával kapcsolatos politikákat;

43. kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a fejlődő országokat, hogy az anyák egészségének javításával foglalkozó 5. millenniumi fejlesztési célt, a gyermekhalandósággal foglalkozó 4. millenniumi fejlesztési célt és a HIV/AIDS, a tuberkulózis és a malária problémájával foglalkozó 6. millenniumi fejlesztési célt kezeljék következetesen és átfogóan, csakúgy, mint a nemek közötti egyenlőséggel és a nők szerepének megerősítésével foglalkozó 3. millenniumi fejlesztési célt;

44. kéri, hogy az országos és regionális stratégiai dokumentumok hangsúlyozzák a nők elleni erőszak és hátrányos megkülönböztetésük elleni jogalkotás szükségességét, ösztönözzék a nők döntéshozatali folyamatokban való részvételét és emeljék ki még jobban a nemek szempontjából érzékeny politikák szükségességét;

2010. június 15., kedd

45. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-nak támogatnia kell azokat a fejlődő országokat, amelyek élnek a TRIPS-megállapodásba beépített úgynevezett rugalmas rendelkezésekkel, annak érdekében, hogy nemzeti közegészségügyi programjaik keretében megfizethető áron tudjanak gyógyszereket biztosítani; hangsúlyozza, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásokban foglaltak nem veszélyeztethetik a generikus gyógyszerekhez való hozzáférést garantáló megállapodásokat;

Sérülékeny csoportok

46. felszólítja az EU-t, hogy segélyeinek legalább a felét a legkevésbé fejlett országokba irányítsa és ezekben az országokban a leginkább rászorulókat célozza meg, különösen a nőkre, a gyermekekre és a fogyatékkal élőkre összpontosítva, és hogy fejlesztési stratégiáiban hatékonyabban érvényesítse a sérülékeny csoportok érdekeit;

47. ebben az összefüggésben támogatja a Bizottság javaslatát, hogy az AKCS-programok 2010-es féldíós felülvizsgálata keretében osszák újra a támogatást a legjobban lemaradó országoknak;

48. felszólítja az EU-t és a fejlődő országokat, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a kisebbségek jogaira, és ragaszkodik ahhoz, hogy az EU nemzetközi megállapodásaiba foglaljon bele emberi jogi és a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó feltétel nélküli záradékokat, többek között a nemi alapú, a faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló, valamint a HIV/AIDS betegek ellen irányuló megkülönböztetés tekintetében;

Küzdelem az éhezés ellen

49. felhívja az EU-t és a partnerkormányokat, hogy olyan szintre emeljék a befektetést a gazdálkodásba és az élelmezésbiztonságba, amellyel mindenki számára garantálható az éhezés mérséklése, különös figyelmet fordítva az éhezés megszüntetését szolgáló sürgető szükségletekre, a kisüzemi gazdálkodásra és a szociális védelemmel kapcsolatos programokra;

50. felhívja a Bizottságot, hogy a szegénység csökkentése és az élelmezésbiztonság növelése érdekében ösztönözze a földtulajdonlást és biztosítsa a tulajdonjogok tiszteletben tartását, továbbá könnyítse meg a gazdálkodók, kisvállalkozások és helyi közösségek hitelhez jutását;

Tisztességes munka

51. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kormány által támogatott külföldi befektetők (különösen Afrikában) újabban felvásárolják a mezőgazdasági földterületeket, ami veszélyeztetheti a helyi élelmezésbiztonságot, valamint súlyos és messzemenő következményekkel járhat a fejlődő országokban; sürgeti az ENSZ-t és az EU-t, hogy foglalkozzon a termőföldek felvásárlásának káros hatásaival (ideértve a kistermelők földjeinek kisajátítását, valamint a termőföld és a víz nem fenntartható használatát), elismerve a lakosság jogát a termőföldek és egyéb létfontosságú természeti források feletti ellenőrzésre;

52. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a gyermekmunka elleni fellépésre irányuló erőfeszítéseiket sokszorozzák meg, támogassák az erre irányuló programokat és adjanak irányutatást a fejlesztési politikára és a nemzetközi kereskedelemre vonatkozólag;

53. nyomatékosan felszólítja az EU-t és a fejlődő országok kormányait, hogy támogassák az ILO globális foglalkoztatási paktumát és hatékonyan alkalmazzák a tisztességes munka programjának valamennyi elemét;

54. felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a fejlődő országok munkavállalóinak szociális védelmét, társadalmi párbeszédét és alapvető munkakörülményeit, és ahol szükséges, a kereskedelmi megállapodások és az egyéb elérhető eszközök révén biztosítson ösztönzőket és alkalmazzon szankciókat;

IV. Kormányzás

55. felszólítja a Világbankot és az IMF-et, hogy biztosítson nagyobb arányú szavazati jogot az alulreprezentált nemzeteknek, ezzel biztosítva, hogy rövid távon a kölcsönök nyújtói és felvevői egyforma szavazati arányban legyenek, és hogy a hitelezés ne ássa alá a tulajdonlás Párizsban és Accrában is megerősített elvét;

2010. június 15., kedd

56. felhívja az IMF-et, hogy növelje az alacsony jövedelmű országok hozzáférését a kedvezményes kölcsönökhöz, és szükségleteik alapján növelje részesedésüket a különleges lehívási jogokból;

57. az Európai Befektetési Bank külső mandátumának közelgő felülvizsgálatára irányuló együtdöntési eljárás alkalmával biztosítani kívánja, hogy az EBB teljesítse fejlesztési kötelezettségeit, hogy forrásainak kihasználását még inkább a fejlődő országok igényeire szabja, ideértve, hogy az EBB-t a szegények érdekeit szem előtt tartó hitelintézeté alakítsa;

58. felszólítja a tagállamokat és a nemzetközi közösséget annak biztosítására, hogy továbbra is az ENSZ maradjon a globális kormányzással és a szegénységgel kapcsolatos kérdések megvitatásának fóruma;

59. felhívja az EU-t és az Afrikai Unió hatóságait, hogy megújult politikai akarattal viszonyuljanak az Afrika–EU stratégiai partnerséghez, és hogy az abban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásának lehetővé tételéhez szükséges valamennyi erőforrás tekintetében vállaljanak kötelezettséget;

60. felszólítja az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy a fejlődő országokban mozdítsa elő és támogassa a demokráciát, a békét, a jogállamiságot és a korrupciómentes közigazgatást;

61. felhívja az EU-t és a nemzetközi közösséget, hogy különleges erőfeszítéssel támogassa a fejlődő országok államigazgatását, azzal a jól meghatározott céllal, hogy a korrupció ellen fellépjenek és átlátható, pártatlan és tisztességes államigazgatási környezetet hozzanak létre, felismerve ugyanakkor a nem állami szereplők és a civil társadalom által betöltött igen fontos szerepet;

62. sürgetően felhívja valamennyi fejlődő országot, hogy írja alá az ENSZ korrupcióellenes egyezményét és tegyen gyakorlati lépéseket a rendelkezések hatékony végrehajtása érdekében, valamint hozzon létre a fejlődés nyomán követését szolgáló mechanizmusokat;

63. felismeri, hogy a fejlődő országoknak fel kell zárkózniuk a nemzetközi számviteli szabályokhoz az adóelkerülés és az adócsalás megelőzése érdekében, ami hatékonyabb globális fiskális ellenőrzést is eredményezne;

64. felszólítja a fejlődő országokat, hogy vonják be a parlamenteket, a helyi önkormányzatokat, a civil társadalmat és más nem állami szereplőket a politikaalkotás és -végrehajtás valamennyi szakaszába;

65. felhívja a fejlődő országokat, különösen az uniós támogatásokból leginkább részesülőket, hogy erősítsék meg a felelősségteljes kormányzást minden közügyben és különösen a kapott segélyek kezelésében, és sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést a segélyek átlátható és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében;

66. rámutat a biztonság és a fejlődés közötti alapvető kapcsolatra, és aggodalommal veszi tudomásul az EU szomszédságában és azon túl tapasztalható befagyott konfliktusok békés rendezése érdekében tett lépések elmaradását, és sürgeti az EU-t, hogy tekintse át, mit tehetne az ügy érdekében;

67. felszólítja az EU-t, hogy folytasson ambiciózus és konstruktív párbeszédet minden hagyományos és új adományozóval annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljenek a millenniumi fejlesztési célok és a szegénység csökkentése a világprogram kiemelt ügye maradjon;

*

* *

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárnak.

2010. június 16., szerda

Európa 2020 stratégia

P7_TA(2010)0223

Az Európai Parlament 2010. június 16-i állásfoglalása az Európa 2020 stratégiáról

(2011/C 236 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2010. február 11-i nem hivatalos ülésére,
 - tekintettel a Bizottság által az Európa 2020 stratégiáról indított nyilvános konzultációra és annak kimenetelére (SEC(2010)0116),
 - tekintettel a Bizottság lisszaboni stratégiára vonatkozó értékelésére (SEC(2010)0114),
 - tekintettel „A növekedést és foglalkoztatást célzó európai stratégia végrehajtásának hét lépése” című, az Európai Tanács által készített dokumentumra,
 - tekintettel az EU 2020 stratégiáról szóló 2010. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a pénzügyi, gazdasági és szociális válság folyamatosan fenyegető jelege miatt az Európai Tanács által 2010 júniusában jóváhagyandó új Európa 2020 stratégiával kapcsolatosan komolyak a várakozások,
- B. mivel számos tagállamnak továbbra is növekvő munkanélküliséggel kell szembenéznie, amely megfelelő, középtávon értékelhető politikai válasz hiányában az Unióban összesen akár 28 millió embert érinthet, és óriási nehézségeket okoz az egyes emberek életében és társadalmi téren; mivel a válság következtében munkahelyek milliói szűntek meg, és tovább növekedett a munkahelyek bizonytalansága,
- C. mivel az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése és a természeti erőforrások felélése miatt alapvető követelmény a termelés, az elosztás és a fogyasztás fenntarthatóbb módon történő szervezése,
- D. mivel az Európa 2020 stratégia elemeiről – többek között a kiemelt célokról, az iránymutató javaslatokról, a szűk keresztmetszetekről és a mutatókról – szóló bizottsági közlemény és tanácsi nyilatkozatok nagyon általános jellegűek voltak, és ezért a Bizottságnak sürgősen részletesebb tervekkel kell előállnia arra vonatkozóan, hogyan fogja e kezdeményezéseket sikeresen megvalósítani, és e tervek be kell nyújtania a Parlamentnek,
- E. mivel az eredmények elérése érdekében az európai feladatokat és felelősségi köröket tökéletesen összehangolva kell szétosztani a kormányzás európai, nemzeti, regionális és helyi szintjein, valamennyi kormányzási szintnek a legmagasabb szintű minőséget és elszámoltathatóságot kell képviselniük, továbbá a változás valódi mozgatóinak – a helyi és regionális hatóságokkal és a civilszervezetekkel partnerségben együttműködő vállalatoknak és egyetemeknek – kiemelkedő szerepet kell játszaniuk a célok elérését szolgáló új mechanizmusban,
- F. mivel a demográfiai válságot és következményeit feltétlenül számításba kell venni, valamint a jövő generációit nem szabad feláldozni az előző generációk kialakított kedvezményeinek fenntartása érdekében,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0053.

2010. június 16., szerda

Általános megjegyzések

1. kifejezi csatlódottságát az Európai Tanács által 2010. március 26-án elfogadott új Európa 2020 stratégia főbb elemeivel kapcsolatban; sürgeti az Európai Tanácsot, hogy vonjon le tanulságokat a jelenlegi válságból, és valóban előremutató, ambiciózus és koherens stratégiát dolgozzon ki;
2. szorgalmazza, hogy az Európa 2020 stratégia olyan, szélesebb értelemben vett politikai koncepció kialakítására törekedjen, amely az EU-t a jövőben egy versenyképes, szociális, fenntartható, az embert és a környezetvédelmet a politikaformálás középpontjába helyező unióként képzei el;
3. úgy véli, hogy az államháztartási kiadások és a bürokrácia csökkentése, az állampolgárok pozíciójának erősítése, valamint a vállalkozói kedv és az innováció serkentése érdekében a tagállamoknak strukturális reformok bevezetésével növelniük kellene gazdasági teljesítményüket, a jogszabályokat kkv-barátabbá kellene tenniük, továbbá lehetőségeket kellene biztosítaniuk az emberek önkiteljesedésére;
4. elismeri, hogy annak érdekében, hogy az euró válságára adott válaszreakciók ne vezessenek a gazdaság elhúzódnó stagnálásához, az Uniónak mindezek mellett stratégiát kell végrehajtania a fenntartható gazdasági növekedés felgyorsítására, valamint reformokat kell megvalósítania a versenyképesség visszaállítására és javítására;
5. sajnálja, hogy az Európai Tanács következtetései nem veszik figyelembe, hogy a jelenlegi törekény helyreállítási folyamatnak teljes mértékben meg kell jelennie az új Európa 2020 stratégiában, mégpedig koherens politikai ütemterv kidolgozása révén és a makrogazdasági politikát átfogóan beépítve a stratégiába, biztosítva, hogy a szükséges költségvetési konszolidáció ne ássa alá annak végrehajtását;
6. sajnálja, hogy az Európa 2020 nemzeti reformprogram alapját képező mutatókkal kapcsolatosan a Parlamenttel – az európai polgárokat képviselő intézménnyel – nem került sor konzultációra; sürgeti a Tanácsot, hogy júniusi ülésén hagyja jóvá az Európa 2020 stratégia alapelemeit, ugyanakkor kitar emellett, hogy a Tanács a stratégia kulcsfontosságú eszközeivel, céljaival és mutatóival kapcsolatban ne hozzon végleges döntést anélkül, hogy azokról a lehető leghamarabb megfelelő módon konzultált volna a Parlamenttel; ugyanebben a szellemben úgy vélekedik, hogy tevékenyen be kell vonni a nemzeti parlamenteket, a régiókat, az önkormányzatokat, a társadalmi partnereket és a nem kormányzati szerveket a stratégia meghatározásába és végrehajtásába;

Szűk keresztmetszetek és kiemelt célok

7. tudomásul veszi a foglalkoztatottsági arányra, a kutatás és fejlesztésre, az üvegházhatású gázok kibocsátására, a képzettségi szintekre és a társadalmi integrációra vonatkozó öt fő célt, amelyet az Európai Tanács kitűzött; hangsúlyozza, hogy ezek a fő célok egy olyan, a fenntartható fejlődésre vonatkozó összefüggő és koherens stratégia keretében kell, hogy megfogalmazásra kerüljenek, amely ötvözné a gazdaság-, szociál- és környezetpolitikai tennivalókat;

Az egységes piac újraindítása

8. hangsúlyozza, hogy az Európai növekedés egyik legmeghatározóbb mozgatója az egységes piac, amely maradéktalan megvalósítását még be kell fejezni. kiemeli továbbá azt is, hogy a személyek, áruk, szolgáltatások és a tőke szabad mozgása előtt álló bizonyos akadályok miatt további erőfeszítésre van szükség az összes európai intézmény részéről annak érdekében, hogy jobb, versenyképesebb és hatékonyabb egységes piac jöjjön létre;
9. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szabad kereskedelem és a globális piachoz való hozzáférés maradjon a politikaformálás középpontjában, és a kerülni kell a protekcionizmus irányába való elmozdulást, mivel az innovatív vállalkozók és vállalatok szabad és globális piacon tudnak érvényesülni;
10. hangsúlyozza, hogy bátrabb kezdeményezésekre van szükség az egységes piac végső kiépítéséhez és ahhoz, hogy a polgárok azt jobban elfogadják; ezért üdvözlí Mario Monti jelentését, amelyet, a Parlament 2010. május 20-i állásfoglalásához ⁽¹⁾ hasonlóan, érdekes javaslatokat tartalmaz a konszenzus kialakítására és az erősebb egységes piac megvalósítására vonatkozóan;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0186.

2010. június 16., szerda

11. úgy véli, hogy a hatékony egységes piac létrehozása érdekében a Bizottságnak világosan meg kell állapítania a politikai prioritásokat egy olyan, az egységes piacról szóló jogszabály elfogadása révén, amely egyaránt magában foglalja jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezéseket, amelyek célja egy rendkívül versenyképes, szociális piacgazdaság létrehozása lenne;

A kkv-k helye a szociális piacgazdaságban

12. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak ösztönöznie és támogatnia kell a kkv-kat és a vállalkozásokat, amelyek létfontosságúak a munkahelyek megőrzésében és az új munkahelyek teremtésében, csökkentenie kell az adminisztratív és szabályozási terheket, és egyszerűsíteni kell az előírásokat, hogy a kkv-k gyorsabban fejlődhessenek azáltal, hogy szabadon árusítják termékeiket/szolgáltatásaikat annak az 500 millió fogyasztónak, akik az Unió egységes piacát teszik ki, tovább kell csökkentenie a bürokráciát; hangsúlyozza továbbá, hogy az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag, valamennyi szinten tett politikai erőfeszítések révén történő maradéktalan végrehajtásának fontosságát;

13. hangsúlyozza azt a tényt, hogy a kkv-k a szociális piacgazdaság gerincét képezik, munkahelyeket teremtenek, így alapvető szerepet játszanak a fenntartható gazdasági növekedés élenkítésében, és elsőbbséget kell biztosítani a további erőfeszítéseknek a reformok területén, például a kkv-barát jogszabályoknak, dinamikus környezetet hozva létre ezáltal a kezdő vállalkozóknak, ösztönözve a vállalkozói tevékenységet és javítva a finanszírozáshoz való hozzájutást; azon a véleményen van továbbá, hogy az Európa 2020 stratégiában olyan célkitűzéseknek és kezdeményezéseknek kell szerepelniük, amelyek ösztönözhetik a vállalatokban a törzs- és kockázati tőke átlagos arányának növelését;

14. rámutat, hogy a mikrovállalkozások gyakran segíthetnek a munkanélküliség leküzdésében, és egy vállalkozás indítása gyakran sikerre vezet társadalmi tehetetlenség ellenére, hogy a kkv-k fejlődésének legfontosabb előfeltétele az, hogy képesek-e tevékenységükhöz megfelelő pénzeszközöket gyűjteni, és hogy a kkv-kat szolgáló garanciamechanizmusok, a dinamikus másodlagos piacok és az európai gazdasági tevékenységet támogató banki ágazat fenntartása előfeltétele a kkv-k fejlődésének;

Foglalkoztatási cél

15. megismétli, hogy az Európa 2020 stratégiában kiemelt elsőbbséget kell kapnia a magas színvonalú foglalkoztatásnak, valamint hogy a foglalkoztatottsági mutatók javítása érdekében erőteljesebb hangsúlyt kell helyezni a jól működő munkaerőpiacra és a szociális körülményekre; ezért egy új program elkészítésére szólít fel, amely Európa-szerte ösztönzi a tisztességes munkát, biztosítja a munkavállalók jogait, és javítja munkakörülményeiket;

16. úgy véli, hogy az új stratégiának jobban ki kell domborítania a tisztességes munkát, ideértve a be nem jelentett munka elleni küzdelmet, továbbá annak garantálását, hogy a munkaerőpiacról jelenleg kiszorultak munkához juthassanak;

17. úgy véli, hogy az új stratégiának ösztönöznie kell az olyan munkaerőpiacokat, amelyek a munkavállalókat jobban ösztönzik, és jobb körülményeket biztosítanak nekik, ugyanakkor a munkaadókat is arra ösztönzik, hogy új munkaerőt alkalmazzanak és a meglévő alkalmazottakat ne bocsássák el;

A kutatási cél

18. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tartsák meg azt a célkitűzést, hogy a GDP 3 %-a kutatás és fejlesztés céljaira kerüljön felhasználásra; felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki jobban a kohéziós politika keretében biztosított finanszírozás és a K+F-finanszírozás közötti potenciális szinergiát és biztosítsák, hogy ezeket az eszközöket olyan innovációra fordítják, amelyek valódi hasznot hoznak a társadalom számára;

19. hangsúlyozza, hogy a jelentős K+F projektekhez, a kulcsfontosságú energia-infrastrukturális beruházásokhoz, az úrpolitikával kapcsolatos új uniós hatáskörökhöz, valamint az EU innovációs politikájának finanszírozásához szilárd, hiteles és fenntartható uniós pénzügyi támogatásra van szükség annak érdekében, hogy meg lehessen valósítani az Európa 2020-as fő célkitűzéseit;

20. rámutat, hogy Európának tovább kell erősítenie potenciálját a képzett munkavállalók, a tudomány, a kutatás és technológia területén ezeken keresztül pedig innovációs képességét, mivel a versenyképesség kulcsfontosságú szempontjainak és a tudásháromszögnek az Európa 2020-as stratégiájának középpontjában kell maradniuk;

2010. június 16., szerda

21. úgy véli, hogy ahhoz, hogy az európai kutatás hatékonyabb legyen, alapvető fontosságú, hogy a már meglévő struktúrák jobban előtérbe kerüljenek és hogy fokozottan kutatásbarát és innovációbarát befektetési klímát teremtsünk mind a köz-, mind pedig a magánszektorban; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő gyakorlati intézkedéseket a finanszírozáshoz, különösen a kockázati tőkéhez való jobb hozzáférés javítására;

Éghajlattal/energiával kapcsolatos célok

22. sajnálja, hogy az Európai Tanács üvegházhatású gázokra, megújuló energiára és energiahatékonyságra vonatkozó fő célkitűzései nem eléggé nagyra törőek, és nem vezetnek vezető szerephez egy olyan világban, amelynek az éghajlatváltozással és az erőforrások kimerülésével kell szembenéznie, és ahol a globális ökoszisztémák az összeomlás szélén állnak; ezért a következő, az EU számára kötelező érvényű célok azonnali és egyidejű elfogadására szólít fel:

- (a) az üvegházhatást előidéző gázok kibocsátásával kapcsolatos 30 %-os célkitűzés 2020-ra az Unióban és további csökkentés hosszú távon, feltéve, hogy más országok is készek elkötelezni magukat a megfelelő cselekvésre;
- (b) a forrás-hatékonyság javulására irányuló célkitűzés;
- (c) az energiafogyasztás 20 %-os csökkentésére irányuló célkitűzés és a megújuló energiákból való részesedés legalább 20 %-ra való növelése 2020-ra, ugyanakkor a technikai és nem technikai jellegű akadályok elmozdítása a fenntartható megújuló energiák további fejlesztése elől a legfőképp megújuló energiákra alapuló, széndioxidkibocsátás-mentes, rendkívül hatékony gazdaság 2050-re történő megteremtésére irányuló első lépésként;
- (d) olyan mérhető célok, amelyek a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások csökkenésének megállítására és lehetőleg 2020-ig való helyreállítására irányulnak;

Oktatási cél

23. tudomásul veszi az oktatás javítására vonatkozó fő célkitűzést; sajnálja, hogy nincsenek számszerű arányokra vonatkozó célkitűzések, és sürgeti az Európai Tanácsot, hogy tűzzön ki 100 %-os célt a középfokú oktatás vonatkozásában, és határozzon meg egyértelmű minőségi célokat és indikátorokat az alapfokú és középfokú oktatás számára;

24. kéri a tagállamokat, hogy fogadják el a Bizottságnak az Európa 2020 stratégiáról szóló közleményében szereplő célkitűzéseket, amelyeknek megfelelően 2020-ig az iskolai képzésben lemorzsolódók arányának a korcsoport 10 %-a alá kell csökkennie, valamint a népesség legalább 40 %-ának felsőfokú, vagy azzal egyenértékű végzettséggel kell rendelkeznie;

25. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulással kapcsolatban erőteljes politikákra van szükség, ami által a képzési lehetőségeket bátorítani kell és azokat elérhetővé kell tenni az egyéneknek teljes szakmai életükön keresztül; rámutat, hogy fenn kell tartani az aktív személyek számát a munkaerőpiacon, valamint meg kell erősíteni a társadalmi integrációt;

A szegénységgel kapcsolatos cél

26. ragaszkodik ahhoz, hogy az Európa 2020 stratégiába bele kell foglalni a szegénységnek az EU-n belül felére való csökkentésére vonatkozó célkitűzést és rámutat, hogy nők, különösen idősebb nők, női migránsok, gyermeküket egyedül nevelő nők és gondozók teszik ki azon európaiak többségét, akik jelenleg szegénységben élnek, vagy akiket szegénység fenyeget;

27. üdvözlöi, az Európai Tanács társadalmi integrációra vonatkozó javaslatát, különösen és prioritásként kezelve azt, hogy ezt a szegénység visszaszorításán keresztül kívánja elérni és hangsúlyozza, hogy világos célokra és kezdeményezésekre van szükség; úgy véli, hogy ez az Európa 2020 stratégia egyik legfontosabb célkitűzése; olyan nagyratörő, hosszú távú stratégia kidolgozását kéri a szegénység felszámolására, amely messzemenő célkitűzéseket tartalmaz a szegénység csökkentése és a társadalmi integráció terén – ideértve a nőket, a gyermekeket és az időseket is – valamint a munkavállalók szegénységének visszaszorítását; hangsúlyozza, hogy célul ki kell tűzni a munkanélküli háztartások számának csökkentését;

2010. június 16., szerda

A nemek közötti egyenlőség

28. sajnálatosnak tartja, hogy az Európai Tanács által kitűzött fő célok nem tartalmazzák a nemek közötti egyenlőséget; program kidolgozását kéri a nemek közötti esélyegyenlőség területén is, a férfiak és nők közötti jelenlegi bérszakadék megszüntetése, a nők teljes munkaerő-piaci és politikai részvételének biztosítása érdekében, a nők előmeneteli lehetőségeinek előmozdítása mellett; hangsúlyozza, hogy jobb feltételeket kell teremteni a munka és a családi élet összehangolása érdekében;

Kiemelt kezdeményezések*Kiemelt kezdeményezés: „Innovatív Unió”*

29. úgy véli, hogy az „Innovatív Unió” új kiemelt kezdeményezés sikeres végrehajtása kulcsfontosságú a tudásalapú gazdaság megerősítése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy növelje a közösségi költségvetésben a kutatásra és innovációra előirányzott teljes pénzügyi keretet;

30. hangsúlyozza, hogy fontos a kutatás és fejlesztés támogatásának egyszerűsítése és a bürokrácia csökkentése annak érdekében, hogy a tudásalapú vállalkozások hatékonyságukat maximalizálni tudják, és ösztönzést kapjanak az új foglalkoztatási lehetőségek;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy például az egységes uniós szabadalom bevezetésével javítsa az innováció feltételeit; rámutat, hogy a versenyképesség fokozására és a fenntartható gazdaság kialakítására irányuló, nemes célú programok nem működnek megfelelően, és meggyőződése, hogy a kkv-kat, az egyetemeket és a vállalkozásokat ösztönözni kell az európai programokban való részvételre;

32. úgy véli, hogy a kkv-k céljaira felhasználható finanszírozási eszközök vonatkozásában konkrét célkitűzéseket kell megállapítani a digitális interoperabilitás és elérhetőség biztosítása érdekében, és ezeknek egyértelmű, az ökoinnovációra vonatkozó uniós célkitűzéseket kell tartalmazniuk;

33. úgy véli, hogy sok kihasználatlan lehetőség van az innováció közbeszerzésen keresztül történő előmozdítására; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hangsúlyozzák a K&F céljainak elérését elősegítő innovatív közbeszerzés fontosságát, a kutatásra alapozott kkv-k ösztönzésében játszott szerepét, valamint a magas minőségű közszolgáltatások nyújtása és az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzések teljesítése terén hordozott lehetőségeit;

Kiemelt kezdeményezés: „Mozgásban az ifjúság”

34. hangsúlyozza, hogy a Parlament is az ifjúságot jelölte meg a 2011. évi költségvetés egyik kiemelt elsődleges céljaként, és világosan kifejezésre juttatta azon szándékát, hogy e téren valamennyi fontos programot továbbra is támogatja;

35. hangsúlyozza, hogy a fiatalok körében jelentkező nagyarányú munkanélküliség csökkentése érdekében nagyobb hangsúlyt kell fektetni a képzés és munkalehetőség biztosítására valamennyi fiatal számára, a fiatalok első munkahelye megszerzése nehézségeinek csökkentésére és az olyan uniós programok kialakítására, amelyek a vállalkozói kedvet serkentik a fiatalok körében tanulmányaik valamennyi szakaszában;

36. úgy véli, hogy a felsőoktatási képzés a gazdasági és társadalmi fejlődés, valamint az innováció és a növekedés egyik jelentős ösztönzője, és ezért nagyobb hangsúlyt kell fektetni a bolognai folyamat nyomán követésére és a közösen lefektetett elvek tagállamok általi végrehajtására az európai felsőoktatási térség egészében;

Kiemelt kezdeményezés: „Európai digitális menetrend”

37. üdvözlí a Bizottság digitális menetrendre irányuló nagyratörő közelmúltbeli javaslatait, és sürgeti a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre e kezdeményezéseket;

2010. június 16., szerda

38. felhívja a figyelmet az IKT-ágazatban rejlő rengeteg foglalkoztatási lehetőségre és arra a fontos szerepre, amelyet az ágazat játszhat Európa forráshatékony és energiahatékony gazdasággá való átalakításában; rámutat arra, hogy az ágazatban folyó verseny serkenti az innovációt, és ezért hangsúlyozza, hogy szabad, kompetitív jellegű és az új szereplők felé nyitott piacra van szükség, amely elősegíti az új és innovatív technológiák elterjedését; hangsúlyozza, hogy folytatni kell az erőfeszítéseket a szélessávú vezetékes és mobilinternethez való, az összes polgár és fogyasztó számára méltányos alapon és versenyképes áron bárhol elérhető, nagy sebességű hozzáférés biztosítására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az összes rendelkezésre álló szakpolitikai eszközzel – köztük a szélessávú és nagysebességű lefedettségre vonatkozó nemzeti célkitűzésekkel és a gyermekek informatikai tudásának fejlesztésére irányuló speciális programokkal – a szélessávú hozzáférést az összes európai polgár számára;

39. megállapítja, hogy Európa digitális menetrendjének jelentős hatása lesz a kultúrára, a médiára és az oktatásra, ezért integrált, nem pedig széttagolt megközelítésre van szükség; meghatározóan fontosnak tartja, hogy a belső piaci, gazdasági és technikai megfontolások mellett figyelmet szenteljenek az új média által – például az e-ismeretek terjesztésére irányuló elkötelezettség révén – kifejtett hatásnak, valamint az internetes tartalmak kérdésének a digitális menetrenddel kapcsolatos összes politikai kezdeményezésben;

40. megállapítja azonban, hogy a digitális szolgáltatások szabad mozgását jelenleg súlyosan hátráltatja a nemzeti szintű szabályok töredezettsége;

41. úgy véli, hogy a kreatív ágazat szintén fontos szerepet játszik a digitális környezetben az Unió kulturális sokszínűségének előmozdításával;

Kiemelt kezdeményezés: „Erőforrás-hatékony Európa”

42. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia környezeti szempontjai általánosságban túl gyengék, és azokat meg kell erősíteni; sürgeti, hogy a stratégia fő célkitűzéseibe konkrét és mérhető környezeti célokat foglaljanak bele, a hangsúlyt a biológiai sokféleség pusztulásának megakadályozására fektetve;

43. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégiának az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2050-re történő 80 %-os csökkentésére irányuló, hosszú távú uniós célok megvalósítása irányában kell haladnia, elsősorban az energiahatékonyág növelése és a hulladék mennyiségének csökkentése által, ezzel hozzájárulva Európa versenyképességének növeléséhez és a kiadások csökkentéséhez;

44. úgy véli, hogy az erőforrás-hatékonyág növelésének az egész Európa 2020 stratégián végigvonuló prioritásnak kell lennie, és hogy külön figyelmet kell szentelni a folyamatosan emelkedő olajárak hatásának és általában az elektronikához, különösen pedig az elektromos autók akkumulátorainak gyártásához elengedhetetlenül szükséges nemesfémek korlátozott kínálatának;

45. úgy véli, hogy az innovációt határozottan tovább kell folytatni, hogy a környezeti javulás, az erőforrás-hatékonyág és a költségcsökkentés célja megvalósuljon, és hogy a jogilag kötelező erejű célok kitűzése, valamint a szabályozási intézkedések bevezetése az innováció előmozdításának legeredményesebb eszközei;

46. véleménye szerint ki kell igazítani az uniós strukturális alapok elosztásának szabályait, hogy számításba vegyék a költségcsökkentő és az erőforrások felhasználását javító innováció előmozdításának szükségességét;

Kiemelt kezdeményezés: „Tiszta és hatékony energia”

47. hangsúlyozza, hogy a forráshatékonyággal és integrált energiapolitikával társított fenntartható termelési eljárások, valamint a megújuló energiaforrások további fejlesztése nem csupán az éghajlat-változási és energiaügyi célkitűzések teljesítését teszi lehetővé az Unió számára, hanem erős európai feldolgozóipari bázis fenntartását, a versenyképességet, a növekedést és a foglalkoztatás fokozását is;

48. sajnálja, hogy az Európa 2020 stratégiában a valóban közös európai energiapolitika elérése tekintében semmiféle ambiciózus célkitűzés nem szerepel; hangsúlyozza, hogy bár a működő belső piac kulcsfontosságú célkitűzés Európa számára és előtérbe került a harmadik energiacsomag gyors végrehajtásának szükségessége, az európai energiapolitika e részletének túlhangsúlyozása a másik két célkitűzés – a „fenntartható fejlődés” és a „biztonságos ellátás” – kárára vált; újfent emlékeztet arra, hogy a belső piac kérdését nem lehet külső dimenziójától függetlenül kezelni, és hogy Európának közös európai energiapolitikára van szüksége annak érdekében, hogy valós befolyása legyen az energiaellátás biztonságára, az éghajlatváltozásra és az energia megfizethetőségére;

2010. június 16., szerda

49. kiemeli, hogy az energiahatékonyság nem csupán a legköltséghatékonyabb eszköz az üvegházhatást kiváltó gázok kibocsátásának csökkentésére és az energiabiztonság növelésére, hanem jelentős számú munkahelyet is teremthet 2020-ra; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az energiahatékonyságot és annak költségvetési vonatkozásait helyezték az uniós napirend első helyére; különösen felhív a hatályos jogszabályok végrehajtásának felgyorsítására, valamint az új európai hatékonysági cselekvési tervre vonatkozó, megfelelő időben elkészített és nagy ívű javaslatra, amely magában foglalja az energetikai szolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálatát és egy kötelező erejű energiahatékonysági célérték bevezetését;

50. megjegyzi, hogy 2020-ig és azt követően az energiainfrastruktúrában jelentős beruházásokra lesz szükség annak érdekében, hogy kezelni lehessen az éghajlatváltozás jelentette kihívást, be kell ruházni az európai energiahálózatok korszerűsítésébe, a valóban európai szuper- és intelligens energiahálózat kialakításába, zöld folyosókba, összekapcsolásokba, a Galileo-projekt véghezvitelére, környezetbarát technológiákba, az e-egészségügybe, a transzeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) programjába és az IKT-hez és a szélessávú internethez való szabad és egyenlő hozzáférésbe; ezenkívül rámutat, hogy véghez kell vinni a belső energiapiac kiépítését és ösztönözni kell a tagállamokat, hogy mielőbb hajtsák végre a harmadik energiacsomagot a gazdasági növekedés, a piacnyitás és a fogyasztói jogok tökéletesítésének ösztönzése és az EU energiaellátása biztonságának fokozása érdekében; lényegesnek véli e kezdeményezések folytatását a belső energiapiac ösztönzése és a megújuló energiaforrások növekvő arányának integrálása, valamint harmadik országbeli – nevezetesen mediterrán és eurázsiai régiókban történő – további jelentős infrastruktúra-projektek fejlesztése érdekében; emlékeztet, hogy a megújuló energiaforrások kontinensünk legjobb saját erőforrásai, és ezért a tagállamok megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos kötelezettségeinek teljesítése érdekében ambiciózus végrehajtási intézkedésekre szólít fel;

51. rámutat, hogy az Európai Uniónak hatékonyabban kell beruháznia az olyan létező közlekedési infrastruktúrákba mint a TEN-T, annak érdekében, hogy lendületet adjon a munkahelyteremtésnek, fokozza a társadalmi és területi kohéziót, valamint fenntartható és interoperábilis közlekedési rendszert hozzon létre; kéri az egyes közlekedési módok közötti együttműködés kialakítását és a logisztika ésszerű használatát, hiszen a közlekedési ágazat széndioxid-mentesítése és fenntarthatóvá tétele érdekében innovációra, új technológiákra és pénzügyi forrásokra van szükség;

Kiemelt kezdeményezés: „Iparpolitika a globalizáció korában”

52. határozottan támogatja olyan iparpolitika kidolgozását, amely megteremti a lehető legjobb környezetet az erős, versenyképes és diverzifikált európai ipari bázis fenntartásához és fejlesztéséhez; üdvözlő és hangsúlyozza, hogy az ilyen politika az ágazat egészére kiterjed, és fő célja a megfelelő keretfeltételek kialakítása;

53. felszólít az európai gazdaság az európai fenntartható iparpolitikára támaszkodó átalakítására, amely hozzájárul a fenntartható munkahelyek teremtéséhez, valamint az erőforrás-hatékonyság és az erőforrás-használat javításához; úgy véli, hogy az európai ipar fenntartható fejlődése érdekében intenzív párbeszédet kell folytatni az alkalmazottakkal és munkavállalókkal; megismétli, hogy az átmenet során olyan intézkedésekre lesz szükség, amelyek elősegítik a munkavállalók beilleszkedését az új, környezeti értelemben fenntartható gazdaságba;

54. felhívja a figyelmet arra, hogy az Európa 2020 stratégiának meg kell határoznia a fenntartható, energiahatékony gazdaságra való átállás költségeit és hasznait, és megjegyzi, hogy az ipar strukturális változásokhoz való hozzáigazításának megkönnyítése az Unió és a tagállamok egyik célkitűzése;

55. újból megismétli arra irányuló kérését, hogy biztosítsanak megfelelő finanszírozást a tiszta, fenntartható és hatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák támogatására, amely az EU költségvetéséből a hetedik kutatási keretprogramra (FP7) és az innovációs és versenyképességi keretprogramra (CIP) jutó költségeken felül 2010-től kezdődően összesen évente legalább 2 milliárd euró kiadást jelent; ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen dolgozzák ki az általuk vállalt forrásokból megvalósuló finanszírozás menetrendjét annak biztosítása érdekében, hogy 2010-től megindulhassanak a támogatások a SET-terv különböző kezdeményezései és a kiegészítő kezdeményezések számára;

Kiemelt kezdeményezés: „Új készségek és munkahelyek menetrendje”

56. fontosnak tartja, hogy globális dimenzióban vizsgáljuk Európa csökkenő versenyképességét, valamint hogy – figyelembe véve a hosszú távra előre vetített munkaerőhiányt – a válságnál messzebbre lássunk és a tudás migrációját, valamint az európai „agyelszívás” megelőzését lehetővé tevő európai terveket dolgozzunk ki;

2010. június 16., szerda

57. úgy véli, hogy a fiatalok munkanélküliségének kezelését és a képzettségek piaci igényekkel történő hatékony összehangolását a politika központi kérdésének kell tekinteni, és ezért csereprogramok és szakmai gyakorlatok révén meg kell könnyíteni a diákok és kutatók határokon átnyúló mobilitását az európai felsőoktatási intézmények nemzetközi vonzerejének növeléséhez; úgy véli, hogy Európa oktatásra irányuló elkötelezettségének konkrétan meg kell jelennie az Európa 2020 stratégiában, és üdvözli a Bizottság kezdeményezését, hogy a stratégiába számszerű célokat emeljen be az oktatásra vonatkozóan;

58. felhívja a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Parlamenttel az év végéig fogadjanak el nagyszabású stratégiát környezettudatos munkahelyek teremtésére, meghatározva a képességeken és az innováción alapuló fenntarthatóbb gazdaságban rejlő foglalkoztatási lehetőségek kiaknázásának keretfeltételeit, valamint biztosítva azt, hogy egy ilyen típusú gazdaságra történő átállást támogasson a képzés, az élethosszig tartó tanulás és a mindenki számára biztosított társadalombiztosítás;

Kiemelt kezdeményezés: „Szegénység elleni európai platform”

59. üdvözli a Bizottságnak a szegénység elleni platform létrehozására irányuló javaslatát, ám hangsúlyozza, hogy a szegénység elleni küzdelmet fokozni kell; ebben az összefüggésben úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégiának kifejezetten tartalmaznia kellene az egyenlőtlenség és konkrétan a szegények és gazdagok közötti különbség csökkentésére irányuló ambiciózus célokat; úgy véli, hogy a kirekesztés által fenyegetettek azonosításának megkönnyítése érdekében a szegénységet „viszonylagos szegénységként” kell mérni;

60. úgy véli, hogy a szegénység és a társadalmi integráció vonatkozásában használt mutatóknak tükrözniük kell, hogy a szegénységet az egyének, de különösen a nők munkaerőpiacra történő bevonásával kell csökkenteni; ezért a munkaerőpiacról történő kirekesztettség és az egyedi szintű szegénység közötti kapcsolat mérésére szolgáló új eszközök kidolgozását szorgalmazza; hangsúlyozza, hogy a társadalmi integráció szempontjából létfontosságúak a közszolgáltatások;

Kohéziós politika

61. úgy véli, egy szilárd és megfelelően finanszírozott, az összes európai régiót felölelő kohéziós politikának teljes mértékben összhangban kell lennie az Európa 2020 stratégiával, valamint hogy ez a politika – horizontális megközelítése miatt – az Európa 2020 céljai sikeres megvalósításának, valamint az EU-n belüli társadalmi, gazdasági és területi kohézió elérésének előfeltétele; sürgeti ezért a kohéziós politika végrehajtására vonatkozó szabályok további egyszerűsítését a felhasználóbarát jelleg javítása, az elszámoltathatóság és a jövőbeli kihívásokkal és a gazdasági válságok okozta fenyegetéssel való megfelelőbb szembenézés érdekében;

62. úgy véli, hogy a világválságot lehetőségnek kell tekinteni arra, hogy új alapokra helyezzük az európai szociális piacgazdaságot, amely a fenntarthatóságon, a szolidaritáson, a tudáson, a szegénység jelentős mértékű csökkentésén és a munkahelyteremtésen alapuló társadalmi modellt, valamint hogy az Európa 2020 stratégiának ki kell aknáznia a fenntartható gazdaságra történő átállásban rejlő foglalkoztatási lehetőségeket;

Közös agrárpolitika

63. rámutat arra, hogy a KAP 2013-ig történő reformját és a fenntartható erdőgazdálkodási stratégia kialakítását az Európa 2020 stratégián belül kell figyelembe venni; meggyőződése, hogy a megfelelő keret-szabályozással és költségvetési forrásokkal a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás fontos szerepet játszhat a gazdasági fellendülés biztosítását célzó átfogó európai stratégiában, miközben hozzájárulhat az uniós és globális élelmiszer-biztonsághoz, az Unió 90 %-át kitevő vidéki táj megőrzéséhez, a vidéki területek munkahelyeinek védelméhez és a környezetvédelmi előnyök biztosításához, valamint nagyban közreműködhet az alternatív energiaforrások felkutatásában;

Az Európai Unió külső fellépései

64. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia külső dimenziójára nagyobb figyelmet kell fordítani; sürgeti a Bizottságot, hogy külső fellépései során alkalmazzon szélesebb körű és átfogóbb megközelítést, összhangban a politikák fejlesztési célú koherenciájának uniós koncepciójával; felszólítja a Bizottságot, hogy az Európa 2020-hoz kapcsolódó kereskedelmi stratégiát alkalmazza az Unió alapvető értékeinek, köztük az emberi jogok, a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető szabadságok, valamint a környezetvédelem előmozdítására;

2010. június 16., szerda

65. szorgalmazza, hogy a Bizottság az Európa 2020-hoz kapcsolódó kereskedelmi stratégiáját úgy alakítsa ki, hogy az EU kereskedelmi politikája valóban alkalmas eszköz legyen a munkahelyteremtésre és a világ fenntartható fejlődésének biztosítására, valamint hogy minél előbb kezdeményezzen nyílt párbeszédet a Parlamenttel és a civil társadalommal a dohai forduló utáni időszak uniós prioritásairól, különösen a szociális és környezetvédelmi normákról és a WTO reformjáról;

*

* *

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

A gazdaságirányítás

P7_TA(2010)0224

Az Európai Parlament 2010. június 16-i állásfoglalása a gazdaságirányításról

(2011/C 236 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2010. február 11-i, nem hivatalos ülésére,
 - tekintettel az EU 2020 stratégiáról szóló 2010. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az euróövezet állam- és kormányfőinek, valamint az Ecofin Tanácsnak az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmussal kapcsolatos ülésére,
 - tekintettel a gazdaságpolitikai koordináció megerősítéséről szóló, 2010. május 12-i bizottsági közleményre (COM(2010)0250 végleges),
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottsága által 2010. május 10-én elfogadott hat jelentésre,
 - tekintettel Pénzügyi, Gazdasági és Szociális Válsággal Foglalkozó Különbizottságának munkájára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság azt bizonyítja, hogy erősebb gazdasági és monetáris irányításra van szükség,
- B. mivel az EU 2020 stratégiának a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést kell elősegítenie, és mivel a GDP 4 %-os csökkenése, az ipari termelés visszaesése és a több mint 23 millió nőt és férfit érintő munkanélküliség jelentős társadalmi és gazdasági kihívást jelent,

Az euró stabilitását szolgáló európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus mint fontos első lépés

1. úgy véli, hogy a pénzügyi zavarral küszködő euróövezeti és nem euróövezeti országok támogatására hivatott európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus létrehozására irányuló 2010. május 9-i megállapodás mérföldkő Európa történetében; sajnálatát fejezi ki, hogy az egyre mélyülő pénzügyi válság ellenére a döntéshozók nem hoztak meg már korábban döntő fontosságú intézkedéseket;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0053.

2010. június 16., szerda

2. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a Parlamentnek hozzá kell járulnia ahhoz, ha a Bizottság és a Tanács alkalmazni kívánja az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmust a nemzetközi tőkepiacokon;
3. úgy véli, hogy a megállapodás az Európai Unió erős és fenntartható gazdasági és monetáris politikai kerete felé vezető első fontos lépés;
4. hangsúlyozza, hogy a közelmúltbeli események nyilvánvalóvá tették, hogy az euróövezetnek határozottabb gazdasági irányításra van szüksége és azt, hogy szociális és gazdasági pillér nélkül a monetáris pillér kudarcra van ítélve;

Az Európai Uniónak meg kell reformálnia gazdasági irányítási rendszerét, hogy felkészültebb lehessen a jövőbeli válságokra

5. hangsúlyozza, hogy az egészséges növekedés helyreállításához, valamint a fenntartható gazdasági fejlődés és szociális kohézió célkitűzésének eléréséhez mindenekelőtt a makacs és súlyos makroökonómiai egyensúlyhiányra és a versenyképesség terén fennálló egyenlőtlenségekre kell megoldást találni; üdvözlí, hogy gazdaságpolitikai koordinációról szóló közleményében a Bizottság elismerte ennek szükségességét;
6. felhívja az Európai Tanács által 2010 márciusában létrehozott munkacsoportot, hogy gyorsítsa fel munkáját és 2010 szeptemberéig terjesszen elő a közösségi módszeren alapuló, mélyrehatóbb és szélesebb gazdasági koordinációra irányuló konkrét javaslatokat;
7. rámutat arra, hogy az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága alapvető fontosságú a stabilitás és a növekedés érdekében; üdvözlí az euróövezet közép- és hosszú távú irányításának a jelenlegi valutaválság esetleges megismétlődése elkerülése érdekében történő megerősítésére irányuló bizottsági javaslatokat és osztja nézetét, mely szerint a stabilitási és növekedési egyezmény hatékonyabb ösztönző és szankcionáló mechanizmusokat tesz szükségessé;
8. sajnálja azonban, hogy az európai gazdasági irányításra irányuló javaslataiban a Bizottság nem javasolt megoldásokat az átfogó Európa 2020 stratégia keretében közös költségvetési stratégia kidolgozására törekvő, célzottabb gazdaságpolitikai koordinációra a hosszú távú gazdasági növekedés helyreállítása és megőrzése céljából;
9. hangsúlyozza, hogy a fenntartható államháztartás megvalósítása nemcsak a kiadások felelősségteljes kezelését, hanem a megfelelő és igazságos adórendszert, az adók nemzeti adóhatóságok által történő hatékonyabb beszedését és az adócsalás elleni fokozottabb küzdelmet is szükségessé teszi; ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon olyan intézkedéseket, amelyek támogatják a tagállamokat az államháztartási egyensúly helyreállításában, továbbá hogy innovatív pénzügyi források révén finanszírozza a közberuházásokat;
10. hangsúlyozza, hogy a hatékony felügyelet biztosítása érdekében az európai pénzügyi felügyeleteknek mind mikro-, mind és makroszinten szorosan együtt kell működniük;
11. úgy véli, hogy az Eurostat hatásköréit bővíteni kell, beleértve az Eurostat vizsgálati hatáskörökkel való felruházását is; úgy véli, hogy a hozzáférhető és átlátható statisztikai információnak a strukturális alapokból származó támogatáshoz való hozzájárulás előfeltételének kell lennie; álláspontja szerint a Bizottságnak vállalnia kell a tagállamok által szolgáltatott statisztikák értékelésének feladatát;
12. sürgeti egy európai monetáris alap létrehozását, amelyhez az euróövezet tagjai GDP-jük arányában járulnának hozzá, és amelybe a túlzott államadósság és a költségvetési hiány alapján kiszabott pénzbírságok folynának be; a tagállamok hozzájárulásuk mértékében tudnának összegeket felvenni az alaphól; amennyiben egy országnak további forrásokra vagy garanciákra lenne szüksége, az Európai Bizottság által felügyelt, egyénre szabott reformprogramot kellene elfogadnia;

2010. június 16., szerda

13. kéri a Bizottságot, hogy készítse el az Európai Unió pénzügyi stabilitásának megőrzését célzó intézkedéscsomag makrogazdasági hatásvizsgálatát, és adjon ki közleményt az eurokötvények kiadásának megvalósíthatóságára, kockázataira és előnyeire vonatkozóan;

Az Európai Uniónak meg kell reformálnia gazdasági irányítási rendszerét, hogy biztosíthassa soron következő Európa 2020 stratégiájának sikeres végrehajtását

14. úgy véli, hogy meg kell erősíteni az Európa 2020 stratégia irányítási szerkezetét annak érdekében, hogy – a lisszaboni stratégiával ellentétben – képes legyen megvalósítani célkitűzéseit; mélysegesen elítéli ezért, hogy az Európai Parlamentnek az Európa 2020 stratégiáról szóló 2010. március 10-i állásfoglalásában foglalt nyomatékos felhívás ellenére a Bizottság és a Tanács nem terjesztett elő erre vonatkozó javaslatokat;

15. hangsúlyozza a stabilitási és növekedési egyezmény eszközei, a makrogazdasági eszközök és az Európa 2020 nemzeti reformprogramjainak eszközei közti erősebb kapcsolat kialakításának szükségességét azáltal, hogy koherens módon, a nemzeti költségvetéseknek a különböző kategóriákba tartozó kiadások tekintetében történő fokozottabb összehasonlíthatóságát lehetővé téve mutatja be őket; a tagállamoknak saját gazdaságpolitikájukat nemcsak nemzeti érdeküknek, hanem közös érdeknek kellene tekinteniük és a politikájukat ennek megfelelően kellene kialakítaniuk; emlékezteti a tagállamokat az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások fokozott szerepére;

16. úgy véli, hogy a gazdaságpolitikában a nyílt koordinációs módszer további használata helyett a kötelező intézkedések szélesebb körű használata szükséges ahhoz, hogy az új stratégiát siker koronázza;

17. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia nem kellő mértékben összpontosít a tagállamok által megoldandó kulcsfontosságú kérdésekre, és hangsúlyozza, hogy jelentős problémák vannak a „kiemelt kezdeményezések” és a „célok” tartalmával és kezelésével kapcsolatban;

18. megismétli korábbi felhívásait egy egységes és integrált európai fejlesztési stratégia érdekében, amely meghatározza a gazdasági növekedésre vonatkozó hosszú távú iránymutatásokat a jobb, méltányosabb és fenntarthatóbb, mindenki számára jólétet biztosító gazdaság építéséhez;

19. megismétli azon kérését, hogy az egymást átfedő stratégiákat, így az Európa 2020 stratégiát, a fenntartható fejlődés stratégiát és a stabilitási és növekedési egyezményt integrálják egymásba; sajnálja, hogy az Európai Tanács elutasította ezt a megközelítést és ezzel megoldatlanul hagyta a szakpolitikák egységeségének hiányát érintő problémát;

20. úgy véli, hogy a hatékony gazdaságirányításhoz elengedhetetlen, hogy a Bizottság valóban és mélyrehatóbban felelős legyen az irányításért, ami lehetővé tenné számára, hogy a meglévő és a Lisszaboni Szerződésben újonnan kapott eszközöket (például a reformjavaslatok és fellépések koordinációjának, valamint a közös stratégia kialakításának feladatát a Bizottságra bízó 121., 122., 136., 172., 173. és 194. cikket) mozgósítsa;

21. sürgeti az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy léptessék érvénybe a „büntess és jutalmaz” elvén alapuló megközelítést, és a Szerződés 136. cikke értelmében használják az olyan megfelelőségi mechanizmusokat, mint a gazdasági ösztönzők (pl. plusz uniós finanszírozás), továbbá éljenek a fejlett uniós gazdaságirányítást, egészen pontosan az Európa 2020 stratégia fejlettebb irányítását támogató szankciók lehetőségével;

22. úgy véli, hogy a gazdaságirányítás megerősítésének együtt kell járnia az európai kormányzás demokratikus legitimitásának megerősítésével, amit az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek a folyamat egészébe való, határozottabb és kellő időben történő bevonásával kell elérni; felhívja különösen a Tanácsot és a Bizottságot, hogy megfelelően alkalmazzák a Lisszaboni Szerződésnek a Parlament gazdaságpolitikai téren való aktív bevonására vonatkozó rendelkezéseit, a 121. cikk (5) és (6) bekezdésében foglaltak szerint, és sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen részletes javaslatokat az e döntő fontosságú szakpolitikai területre vonatkozó, politikai és jogalkotási téren folytatandó rendszeres intézményközi párbeszéd kialakítására;

2010. június 16., szerda

Az európai költségvetésnek és a nemzeti reformterveknek összhangban kell állniuk az Európa 2020 stratégia fenntartható növekedést és fejlődést elősegítő céljaival

23. ismételten kijelenti, hogy a 27 uniós tagállam és az EU költségvetésének egymással kompatibilisabbnak és egymást jobban kiegészítőnek kell lenniük ahhoz, hogy az Európa 2020 stratégia hiteles legyen; hangsúlyozza, hogy az EU költségvetésének nagyobb szerepet kell játszania, összefogva a rendelkezésre álló forrásokat;

24. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a hosszú távú magán- és közberuházások finanszírozzák az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseivel szükséges infrastruktúrát, valamint felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan intézkedésekre, amelyekkel az európai szabályozási keret a hosszú távú befektetők közötti együttműködés elősegítése céljából kiigazítható;

25. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia csak akkor lehet hiteles, ha megfelelő finanszírozással rendelkezik, valamint hogy az Európai Parlament az Európa 2020 stratégia sikeres megvalósítása érdekében komolyabb törekvéseket kér a 2011. évi költségvetés-tervezetben; helyteleníti, hogy az Európa 2020 kiemelt programjaira nincsenek előirányozva megfelelő szintű források a 2011. évi költségvetés-tervezetben; hangsúlyozza, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) nagyobb mértékű bevonása és a közszféra és a magánszféra partnerségeinek (PPP) határozottabb igénybevétele hathatós megoldást jelenthet, ugyanakkor nem jelent mindenkire egységesen alkalmazandó, uniformizált megoldást; sajnálattal állapítja meg, hogy e kérdéssel nem foglalkozott sem az Európai Tanács, sem a Bizottság;

26. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a közösségi költségvetési sorok és a vonatkozó EU 2020 stratégiai célkitűzések közötti kapcsolatot; ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság 2010 első félévének vége előtt terjesszen elő javaslatot a jelenlegi, a 2007–2013 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára annak érdekében, hogy további költségvetési forrásokat találjon az Európa 2020 stratégia céljainak eléréséhez;

27. további tájékoztatást kér az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmusnak – melynek létrehozásáról a 2010. május 9–10-i, rendkívüli Gazdasági és Pénzügyi Tanács határozott – az Európai Unió költségvetését érintő következményeiről;

28. hangsúlyozza a jelenlegi többéves pénzügyi keret (TPK) abból a célból történő felülvizsgálatának fontosságát, hogy az megfeleljen a 2005. december 15–16-i Európai Tanács következtetéseinek, és összhangba kerüljön a Lisszaboni Szerződés követelményeivel az Európa 2020 stratégiában körvonalazott kezdeményezések, valamint a jelenlegi és a következő TPK kezdeményezései és politikai kötelezettségvállalásai finanszírozásának biztosítása érdekében;

29. hangsúlyozza, hogy az EU költségvetésének tükröznie kell annak szükségességét, hogy finanszírozza a környezetvédelmileg fenntartható gazdaságra való áttérést;

Az Európai Parlament jelentősebb részvételt kér a részletes Európa 2020 javaslatok kidolgozásában

30. hangsúlyozza, hogy a Parlament csak az Európa 2020 stratégia irányítási szerkezetére és költségvetésére vonatkozó kielégítő válasz után fog dönteni a foglalkoztatási iránymutatásokról;

31. hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács határozatainak az éves szakpolitikai ajánlásokon és az EU 2020 célkitűzéseinek megvalósítása terén a tagállamoknak címzett, a Bizottságtól származó figyelmeztetéseken kellene alapulniuk; álláspontja szerint a jelentéseket a Parlamentnek meg kell vitatnia, mielőtt a téma az Európai Tanács elé kerül;

*

* *

32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. június 17., csütörtök

Az emberi jogok védelmezőit szolgáló uniós politikák

P7_TA(2010)0226

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az emberi jogi jogvédőket támogató uniós politikákról (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az Emberi Jogok Nemzetközi Egyezségokmányaira és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (IOCPR), valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICESCR),
- tekintettel az Egyesült Nemzeteknek az emberi jogi jogvédőkről szóló nyilatkozatára, valamint az emberi jogi jogvédők helyzetével foglalkozó különmegbízottjának tevékenységére,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésre, különösen annak 3. és 21. cikkére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európai Unió emberi jogi iránymutatásaira, különösen az emberi jogi jogvédőkről szóló, 2004 júniusában elfogadott és 2008-ban felülvizsgált uniós iránymutatásokra; valamint az emberi jogi párbeszédre vonatkozó, 2001 decemberében elfogadott és 2009-ben felülvizsgált iránymutatásokra,
- tekintettel a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és emberi jogokkal kapcsolatos konzultációk működéséről szóló 2007. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az EU külső megállapodásaiban szereplő emberi jogi záradékokra,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze - EIDHR) létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Uniónak az emberi jogok harmadik országokban való előmozdításában és ezen országok demokratizálásában vállalt szerepéről szóló, 2002. április 25-i, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közleményre ⁽³⁾,
- tekintettel az európai parlamenti képviselők harmadik országbeli látogatásai során az emberi jogok és a demokrácia védelmében tett fellépéseire vonatkozó külön iránymutatásaira,
- tekintettel a Szaharov-díj a gondolatszabadságáért alapokmányára, amelyet az Európai Parlament Elnökök Értekezlete 2003. május 15-én fogadott el, és 2006. június 14-én módosított,
- tekintettel a világban fennálló emberi jogi helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen azok egyes esetekről szóló mellékleteire,
- tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésével kapcsolatos rendszeres vitákra és sürgős állásfoglalásokra,
- tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának az emberi jogi jogvédők védelmének erősítéséről és tevékenységeik előmozdításáról szóló, 2008. február 6-án elfogadott nyilatkozatára,

⁽¹⁾ HL C 187. E, 2008.7.24., 214. o.⁽²⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.⁽³⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 147.o.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által 2009. február 24-én elfogadott, „Az emberi jogi jogvédők helyzete az Európa Tanács tagállamaiban” című állásfoglalásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága által 2007. október 10-én elfogadott, az európai nem kormányzati szervezetek jogi státuszával kapcsolatos ajánlásokra ⁽²⁾,
 - tekintettel a regionális emberi jogi eszközökre, többek között az Emberi Jogok Európai Egyezményére, az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartájára és az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottsága által elfogadott, az emberi jogi jogvédőkről szóló állásfoglalásokra, az Emberi Jogok Amerikai Egyezményére és az Emberi Jogok Arab Chartájára,
 - tekintettel a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló 2009. július 13-i, 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az EU egyes tagállamiban zajló, a veszélyeztetett emberi jogi jogvédők védelmére és befogadására irányuló programokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0157/2010),
- A. mivel az Egyesült Nemzetek Alapokmánya értelmében minden tagállamnak kötelessége, hogy támogassa az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes tiszteletben tartását és érvényesítését,
- B. mivel az 1998-ban elfogadott ENSZ-nyilatkozat szerint az „emberi jogi jogvédő” kifejezés olyan személyekre vonatkozik, akik egyénileg vagy másokkal együttműködve, békés eszközökkel tevékenykednek az emberi jogok előmozdítása és védelme érdekében,
- C. mivel az emberi jogi jogvédők gyakran saját életüket veszélyeztetése árán a világ minden táján kulcsfontosságú szerepet játszanak az alapvető emberi jogok védelmezésében és előmozdításában, és mivel országaikban döntő részt vállalnak a demokrácia alapelveinek megszilárdításában, pártatlanul és átláthatóan végzik munkájukat és alapos jelentéseik révén hitelessé válnak, így kapcsolva össze a demokráciát az emberi jogok tiszteletben tartásával,
- D. mivel az emberi jogi jogvédők támogatása régóta szilárd eleme az Európai Unió emberi jogokkal kapcsolatos külkapcsolati politikájának, mivel azonban az EU által nyújtott támogatás az érintett államoktól függően változó,
- E. mivel különösen az Európai Unió az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez (ECHR) való csatlakozásával kifejezetten foglalkozik az emberi jogok védelmének megerősítésével, amint azt a Lisszaboni Szerződés előírja,
- F. mivel az Európai Parlament jelentős szerepet játszik az emberi jogi jogvédők és a demokrácia támogatása terén többek között az emberi jogi jogvédők – meghallgatások, állásfoglalások, levelek és nem utolsósorban a Szaharov-díj, valamint az emberi jogok világszerte fennálló helyzetéről szóló jelentései révén megvalósuló – védelmén keresztül,
- G. mivel az Európai Unió is egyre inkább összehangolja fellépéseit az Afrikában, Európában, valamint az amerikai országokban létrehozott egyéb regionális és nemzetközi mechanizmusokkal, melyek célja, hogy szigorú figyelemmel kísérjék az emberi jogi jogvédők helyzetét, és arra ösztönözzék az államokat, hogy a nemzetközi és regionális emberi jogi kötelezettségekkel összhangban biztosítsák számukra a munkájukat lehetővé tevő körülményeket,
- H. mivel az Európai Uniónak a világban az emberi jogi jogvédők védelmezőjeként szerzett hitelessége szoros kapcsolatban áll azzal, hogy magában az EU-ban is tiszteletben tartják az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat,

⁽¹⁾ RES/1660(2009).

⁽²⁾ CM/Rec(2007)14.

⁽³⁾ HL L 243., 2009.9.15., 1. o.

2010. június 17., csütörtök

- I. mivel az emberi jogi jogvédők munkájuk során maguk is szembesülnek emberi jogaik megsértésével, és mivel ezen jogsértések között szerepelhet gyilkosság, halálos fenyegetés, elhurcolás, emberrablás, önkényes letartóztatás és fogva tartás, valamint egyéb zaklatás és megfélemlítés, például rágalomhajrá, továbbá mivel ezek a jogsértések irányulhatnak az emberi jogi jogvédők közvetlen családtagjaira, például a gyerekeikre és más rokonaikra is azzal a céllal, hogy arra kényszerítsék őket, hogy hagyjanak fel tevékenységükkel, mivel az emberi jogi kampányokat sok régióban befolyásolják az emberi jogi jogvédők tevékenységeire vonatkozó korlátozások és az emberi jogi jogvédők üldözése,
- J. mivel az egyes emberi jogvédők védelme megkívánja az uniós emberi jogi politikák általános végrehajtását,
- K. mivel az emberi jogi jogvédők különös veszélynek vannak kitéve, emellett a munkájuk miatt támadásoknak és emberi jogaik megsértésének különösen kitett csoportokba és kategóriákba tartoznak még azok a jogvédők, akik polgári és politikai jogokért – azaz a szólás-, gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadságért, beleértve a vallási kisebbségek jogait is – küzdenek, továbbá akik gazdasági, társadalmi és kulturális jogokért, azaz olyan kollektív jogokért harcolnak, mint az élelemhez való jog és a természeti erőforrásokhoz való hozzáférés, ideértve a szakszervezeti aktivistákat és azokat, akik kisebbségek jogaiért és közösségi jogokért, a gyermekek jogaiért, az őslakos népek jogaiért, a leszbikus, homoszexuális, biszexuális és transznemű személyek jogaiért, illetve akik a korrupció ellen küzdenek,
- L. mivel az emberi jogi jogvédők üldözése egyre kifinomultabb módszerekkel történik, amelyek lehetnek új technológiák, a nem kormányzati szervezetekre vonatkozó korlátozó jogszabályok, illetve a független civilszervezetek működési terét és lehetőségeit komolyan korlátozó adminisztratív akadályok; ennek kapcsán hangsúlyozva, hogy egyes kormányok megnehezítik vagy megakadályozzák, hogy az emberi jogi jogvédők szervezeteket jegyezthessenek be hivatalosan, majd vádat emelnek ellenük amiatt, hogy engedély nélkül gyakorolják az egyesülés szabadságának jogát,
- M. mivel ezek az intézkedések a nemzetközi emberi jogi jogszabályok és számos, egyetemesen elismert alapvető szabadság egyértelmű megsértését jelentik,
- N. mivel az emberi jogi jogvédőket „biztonsági” intézkedésként bejelentett, esetenként közvetlenül őket célzó politikákkal, jogszabályokkal és eljárásokkal is korlátozzák, amit gyakran megbélyegzés és a terrorizmus vádja kísér,
- O. mivel az emberi jogi jogvédők szövetségeinek és tömörléseinek továbbra is olyan jellegzetes problémákkal kell megküzdeniük, mint például a bűntörzset lefoglalása, helyiségek bezárása, túlzott mértékű pénzbüntetések kiszabása, valamint a bankszámlák aprólékos és szubjektív ellenőrzése,
- P. mivel az emberi jogi záradékot tartalmazó kereskedelmi megállapodások lehetőséget biztosíthatnak az EU-nak ahhoz, hogy a kereskedelmet az emberi jogok tiszteletben tartásának feltételéhez kösse,
1. tisztelettel adózik az emberi jogi jogvédők felbecsülhetetlen értékű munkája előtt, amellyel – saját személyes, valamint a családjuk és hozzátartozóik biztonságát kockára téve – hozzájárulnak az emberi jogok, a jogállamiság és a demokrácia védelméhez és előmozdításához, valamint a konfliktus megelőzéshez; üdvözlí, hogy az 1998. évi ENSZ-nyilatkozat nem ad szigorú meghatározást az emberi jogi jogvédőkre vonatkozóan, és ebben az értelemben felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy határozottan támogassa ezt a megközelítést;
 2. felszólítja az EU-t, hogy kezelje kiemelten a meglévő eszközök és mechanizmusok hatékonyabb végrehajtását az emberi jogi jogvédők egységes és következetes védelme érdekében az Európai Unióban; javasolja, hogy az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője ténylegesen vegye fontolóra egy fokozottabban eredményközpontú módszer kidolgozását ezen a téren, amely magában foglalja a meglévő emberi jogi politikák és párbeszéd értékelését is;
 3. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy juttassák kifejezésre az emberi jogi jogvédők tevékenységének támogatásával kapcsolatos politikai akaratot, továbbá használják ki jobban a létező eszközöket, és dolgozzanak ki új kiegészítő mechanizmusokat munkájuk támogatása és előmozdítása érdekében egy olyan, részvételt elősegítő hiteles stratégia keretében, amely hozzájárul a jogvédők munkáját lehetővé tevő és számukra védelmet nyújtó feltételek biztosításához; hangsúlyozza, hogy mindezt olyan politikával kell ötvözni, melynek célja, hogy egyrészt azonnali, másrészt hosszú távú intézkedések révén megelőzze az emberi jogi jogvédők elleni támadásokat és fenyegetéseket, valamint védelmet nyújtson azokkal szemben;

2010. június 17., csütörtök

Intézményi erősödés és a Lisszaboni Szerződésnek megfelelő újítások

4. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés az emberi jogok előmozdítását és védelmét az Unió külső fellépéseinek központi elemévé teszi, ahogyan az a 3. és a 21. cikkben szerepel; hangsúlyozza, hogy előnyben kell részesíteni annak biztosítását, hogy az emberi jogok előmozdítása – mint alapvető érték és az Unió külpolitikájának egyik célkitűzése – megfelelően tükröződjön az Európai Külügyi Szolgálat kialakításában és felépítésében, többek között elegendő számú emberi erőforrás biztosítása révén; ezért szorgalmazza, hogy az Európai Külügyi Szolgálaton belül hozzanak létre az emberi jogi jogvédőkkel kapcsolatos konkrét feladattal megbízott központi egységet;

5. emlékeztet arra, hogy az eddigi uniós missziók nem követték kielégítő módon az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó iránymutatásokat, és felszólítja a Bizottságot, hogy a probléma orvoslása érdekében végezzen mélyreható vizsgálatot; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a Lisszaboni Szerződés elfogadásának következményeként a Bizottság harmadik országokban működő küldöttségeinek teljes mértékben ki kell használniuk az új lehetőségeket, de újabb feladatok is hárulnak rájuk e probléma megfelelőbb kezelése érdekében, mivel uniós küldöttségekké válnak, ami az Unió képviseletével és az emberi jogi politika végrehajtásával kapcsolatban jelentősebb szerepvállalást jelent; ismételten felszólít tehát arra, hogy minden egyes országba nevezzenek ki egy magasán képzett politikai tisztviselőt az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos konkrét feladatkörök ellátására, valamint hogy az emberi jogokra és az azok végrehajtására vonatkozóan dolgozzák ki a legjobb gyakorlatokat, és az ezekre vonatkozó iránymutatásokat építsék be az uniós küldöttségek személyzetének képzési programjaiba, munkaköri leírásaiba és értékelési folyamataiba;

6. hangsúlyozza az EU és harmadik országok közötti kereskedelmi politikákban, partnerségekben és kereskedelmi megállapodásokban foglalt emberi jogi záradékok fontosságát; „emberi jogi értékelést” javasol azon harmadik országok esetében, amelyek kereskedelmi kapcsolatot létesítenek az EU-val;

7. arra számít, hogy a külügyi és biztonságpolitikai főképviselő – egyben a Bizottság alelnöke – kinevezése, valamint a közös Külügyi Szolgálat felállítása jelentős mértékben javítja az Unió egységességét és hatékonyságát ezen a téren, és határozottan javasolja, hogy az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatásokban lefektetett védelmi intézkedések tényleges végrehajtása érdekében a főképviselő/alelnök intézményesítse a helyi stratégiák – és egyben azok rendszeres értékelésének – kidolgozását, szoros együttműködésben a helyi független civil társadalommal;

8. szükségesnek tartja a független civil társadalommal fenntartott kapcsolatok javítását és nyomon követését, valamint úgy véli, javítani kell az emberi jogi jogvédők hozzáférését helyben az uniós küldöttségekhez és missziókhoz; e tekintetben üdvözlí a spanyol elnökség arra irányuló kérését, hogy az uniós missziók tagjai közül nevezzenek ki egy közös helyi összekötő tisztviselőt az emberi jogi jogvédők számára, aki az Európai Unió tevékenységének koordinálásáért felelne az emberi jogi jogsértésekre vonatkozó információkhoz való fokozott hozzáférés és a civil társadalommal való együttműködés elősegítése révén, ami ugyanakkor átláthatóságot is biztosít arra vonatkozóan, hogy az emberi jogi jogvédők hogyan látják el feladataikat, valamint vészhelyzet esetén rugalmas módon lehetővé teszi a gyors reagálást; kéri, hogy a Parlamentet tájékoztassák ezekről a kinevezésekről;

Egységesebb és módszeresebb megközelítés az Unió emberi jogi politikájában

9. aggodalmát fejezi ki az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatások végrehajtásának elmulasztása miatt; ragaszkodik ahhoz, hogy ezeket az iránymutatásokat valamennyi uniós küldöttség megfelelő módon és maradéktalanul hajtsa végre, valamint tegyen fokozott erőfeszítéseket annak érdekében, hogy 2010 végéig mindannyian kidolgozzák helyi végrehajtási stratégiájukat, vagy amennyiben a stratégia már létezik, 2010 végéig felülvizsgálják azt; kéri, hogy e helyi stratégiák jegyzékét tegyék hozzáférhetővé az Európai Parlament számára, és hozzák nyilvánosságra az Unió emberi jogokról szóló éves jelentésében;

10. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és az uniós küldöttségeket, hogy vonják be az emberi jogi jogvédőket és azok szervezeteit a helyi stratégiák megszövegezésébe, nyomon követésébe és felülvizsgálatába, mivel ez határozza majd meg a stratégiák valódi értékét;

11. úgy véli, hogy az emberi jogi jogvédők és a diplomaták közötti, az uniós iránymutatásokban kért, legalább évente egyszer megrendezésre kerülő találkozók egyértelműen hozzájárulhatnak egy ilyen folyamat elindításához és ösztönözhetik a jövőbeni gyakoribb és rendszeresebb találkozók megrendezését; kéri az országban tevékenykedő különböző profilú emberi jogi jogvédők, valamint a régiókból származó jogvédők részvételének biztosítását ezeken a találkozókön;

2010. június 17., csütörtök

12. ezért arra kéri a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt, hogy az emberi jogi jogvédők védelmének javítása, illetve az emberi jogok világszerte történő előmozdítása érdekében vegye fontolóra az emberi jogi jogvédők nemzetközi találkozója megrendezésének lehetőségét az Egyesült Nemzetek érintett szervei, a regionális emberi jogi egyezmények titkárságai, valamint a nemzetközi és regionális nem kormányzati szervezetek részvételével;

13. hangsúlyozza, hogy az iránymutatások végrehajtásakor figyelembe kell venni a nemek közti eltérések szempontjait, és célzottan kell fellépni az emberi jogi jogvédők és az egyéb, nagymértékben kiszolgáltatott csoportok, például az újságírók jogaiért, a gazdasági, társadalmi és kulturális jogokért, a gyermekek jogaiért, illetve a kisebbségi jogokért – különösen a vallási és nyelvi kisebbségek jogaiért –, az őslakos népek és a leszbikus, homoszexuális, biszexuális és transznemű személyek jogaiért küzdő jogvédők érdekében;

14. hangsúlyozza a szólásszabadság fontosságát és mind az internetes, mind pedig a nem internetes médiumok szerepét az emberi jogi jogvédők munkájának segítésében;

15. úgy véli, hogy az új technológiák fejlődését és azoknak az emberi jogi jogvédőkre gyakorolt hatását fel kell mérni, az eredményeket pedig be kell építeni az emberi jogokkal és az emberi jogi jogvédőkkel kapcsolatos meglévő uniós programokba;

16. úgy véli, hogy az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatások végrehajtására kidolgozott helyi stratégiák főbb szempontjait az országstratégiai dokumentumoknak/nemzeti indikatív programoknak, az európai szomszédságpolitika cselekvési terveinek, valamint a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) és a Stabilitási Eszköz (IfS) éves cselekvési programjainak is tükrözniük kellene;

17. megismétli, hogy az emberi jogi jogvédők uniós támogatása egységességének, hatékonyságának és hitelének növelése céljából a Lisszaboni Szerződésen keresztül az emberi jogi jogvédők támogatását, védelmét és biztonságát kiemelten kell kezelni az EU harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban, és az Unió külpolitikájának minden szintjén valamennyi vonatkozásába és valamennyi eszközebe be kell illeszteni; úgy véli, hogy a kimondottan az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó országstratégiák kidolgozása, hatékony végrehajtása és rendszeres nyomon követése jelentős mértékben hozzájárulna a célirányos megközelítéshez;

18. úgy véli, hogy a harmadik országokban tevékenykedő emberi jogi jogvédők védelmét az uniós emberi jogi párbeszéd hatékonyságának fokozása javítja; hangsúlyozza, hogy az emberi jogi jogvédők helyzetének kérdését, és általánosabban az egyesülés szabadságához való jognak a nemzeti jogszabályokban, rendeletekben és gyakorlatokban való érvényesülését és javulását a harmadik országokkal folytatott valamennyi politikai és emberi jogi párbeszéd, valamint kereskedelmi megállapodás során rendszeresen fel kell vetni, és emlékeztetni kell a partnereket arra, hogy az államok kötelesek biztosítani az ENSZ emberi jogi jogvédőkről szóló nyilatkozatában meghatározott valamennyi kötelezettség és jog beépítését a nemzeti jogba, beleértve az egyesülési és a gyülekezési szabadságot, valamint a hazai és külföldi támogatáshoz való jogot – maximális átláthatóság mellett és döntéshozatali autonómiájukat tiszteletben tartva –, továbbá az emberi jogi jogvédők munkájához elengedhetetlenül fontos jogot, a véleménynyilvánítás szabadságát; hangsúlyozza, hogy a partnerországokat emlékeztetni kell azon kötelezettségükre és felelősségükre is, amely szerint az emberi jogok támogatását, nyomon követését, valamint az emberi jogokról történő jelentéstételt teljes mértékben lehetővé tevő feltételek megteremtése révén meg kell védeniük az emberi jogi jogvédőket és munkájukat, és irántuk tiszteletet kell ébreszteniük;

19. úgy véli, hogy a belföldi és külföldi finanszírozáshoz jutás tekintetében egyedi kritériumokat kell elfogadni, egyensúlyban a megfelelő átláthatósággal és a szükséges bizalmas kezeléssel; intézkedésekre szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy figyelembe vegyenek minden olyan egyéb kritériumot, amelyre az emberi jogi jogvédők hivatkozhatnak, ha azt munkájuk végzéséhez elengedhetetlennek tartják;

20. újra kijelenti, hogy az Európai Parlament küldöttségei – mint az EP harmadik országokkal fenntartott kapcsolatairól felelős szervei – még jelentősebb szerepet tölthetnek be az emberi jogi jogvédők támogatására irányuló törekvésben, összhangban az európai parlamenti képviselők harmadik országokba történő látogatásai során az emberi jogok és a demokrácia védelmében tett fellépéseikre vonatkozó külön iránymutatásokkal;

21. kéri, hogy az Európai Parlament kapjon nagyobb szerepet az EU harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédei során;

22. ösztönzi az üzleti szféra bevonását az emberi jogi párbeszédbe;

23. úgy véli, hogy következetes és összehangolt uniós megközelítésre van szükség, mindazonáltal lehetőséget kell biztosítani a tagállamok számára kiegészítő szerep betöltésére, ha az emberi jogi jogvédők védelméről van szó;

2010. június 17., csütörtök

24. helyteleníti a jogvédők ellen elkövetett jogsértésekkel kapcsolatban a világ számos országában fennálló büntetlenséget; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kétoldalú kapcsolattartásai során vesse fel ezt a problémát, és ösztönözze valamennyi államot annak biztosítására, hogy az elkövetőket – tekintet nélkül rangjukra vagy szerepükre – független és hatékony fegyelmi és büntetőjogi eljárás alá vessék, mindenkor szem előtt tartva annak lehetőségét, hogy az adott államban rendelkezésre álló hazai jogorvoslati fokok kimerítése után az Emberi Jogok Európai Bíróságához lehet fordulni;

25. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell azt, hogy az emberi jogi jogvédőkkel szembeni fellépést ne indokolják önkényesen a nemzetbiztonságra vagy a közbiztonságra, illetve a terrorizmus elleni küzdelemre hivatkozva;

26. rámutat, hogy a parlamenti képviselők szintén kulcsfontosságú szerepet játszanak, hiszen ők biztosítják, hogy az emberi jogi jogvédőkre és azok tevékenységére esetlegesen kiható nemzeti jogszabályokat összhangba hozzák a nemzetközi szinten elismert emberi jogi normákkal; ezért hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az Európai Parlament képviselői mind a helyszínen tevékenykedő szakértőkkel, mind az egyéb parlamenti képviselőkkel folytatott két- és többoldalú megbeszéléseiken rendszeresen érintsék ezeket a kérdéseket, összhangban az európai parlamenti képviselők harmadik országokba történő látogatásai során az emberi jogok és a demokrácia védelmében tett fellépéseire vonatkozó külön iránymutatásokkal;

27. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a független civil társadalmat teljes mértékben be kell vonni valamennyi emberi jogi párbeszéd előkészítésébe, akár civil társadalmi szemináriumok révén, akár egyéb módon; úgy véli, hogy a párbeszéd után a megfogalmazott ajánlások közzétételével, valamint a civil társadalom jobb tájékoztatásával és a számára nyújtott jobb visszajelzéssel meg kell erősíteni a civil társadalmi szemináriumok és a hivatalos párbeszéd közötti kapcsolatot; hangsúlyozza, hogy a párbeszéd során továbbra is fel kell vetni egyedi eseteket, és úgy véli, hogy a nevek listájának közzététele fokozná az uniós fellépések hatását és növelné a nyilvánosság érdeklődését az ilyen esetek iránt, feltéve, hogy ez a közzététel nem jelent kockázatot az emberi jogi jogvédők számára; hangsúlyozza a más emberi jogi jogvédőkkel és a civil társadalommal folytatott együttműködés fontosságát e kockázat felmérésében;

28. úgy véli, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének (EIDHR), amely már eddig is bizonyította, hogy képes az emberi jogok tiszteletben tartásának, valamint a jogállamiság megszilárdításának támogatására és védelmére, továbbra is fokoznia kellene az emberi jogi jogvédők számára nyújtott közvetlen támogatást annak érdekében, hogy mind rövid, mind hosszú távú szükségleteiket kielégítse, biztosítva azt, hogy nem feledkezik meg a különösen kiszolgáltatott csoportokról és a távoli területeken és olyan területeken élő jogvédőkről sem, amelyekre kevesebb figyelem irányul;

29. felszólítja a Tanácsot és a főképviselőt, hogy határozottan ítéljék el és utasítsák rendre a nemzetközi vállalatokat, ha elnyomó rendszerek számára megfigyeléshez szükséges technológiákat adnak át, segítve ezzel az emberi jogi jogvédők üldözését és letartóztatását;

Az átláthatóság és a láthatóság fokozása mint védelmi intézkedés

30. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az iránymutatások teljes körű alkalmazása és végrehajtása érdekében célzott fellépés révén hívja fel az emberi jogi jogvédők, az Európai Külügyi Szolgálat, az uniós nagykövetségek és a tagállami külügyminisztériumok figyelmét arra, hogy léteznek iránymutatások; úgy véli, hogy az iránymutatásokban előírt éves ülések jelentős támogatást jelentenének az emberi jogi jogvédők számára, másrészt növelnék az uniós fellépések jelentőségét és láthatóságát, és ezáltal rávilágítanának az EU emberi jogok védelmében betöltött jelentős szerepére;

31. hangsúlyozza, hogy az emberi jogi jogvédők és munkájuk társadalmi elismertségének és láthatóságának növelése szintén elősegítheti védelmüket nehéz helyzetekben, hiszen amennyiben a jogsértések nem maradnak észrevétlenek, az elkövetők esetleg elállnak a cselekvéstől; felszólítja az uniós tagállamokat és az uniós küldöttségeket, hogy amikor csak lehetséges, a konkrét ügyekkel kapcsolatos diplomáciai lépéseket és egyéb fellépéseket mindig az adott emberi jogi jogvédővel vagy családjával történő tanácskozást követően hozzák nyilvánosságra; felszólítja az uniós missziókat, hogy az iránymutatásoknak megfelelően adjanak rendszeres visszajelzést az emberi jogi jogvédők és családjuk, valamint az EU-t valamely konkrét esetben figyelmeztető nem kormányzati szervezetek számára valamennyi, az ő érdekében történő bármilyen fellépésről;

32. felszólítja az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a külkapcsolatokért felelős valamennyi biztost, hogy harmadik országokba tett látogatásai során rendszeresen találkozzanak az emberi jogi jogvédőkkel, és hangsúlyozza továbbá, hogy az emberi jogi jogvédők támogatását mindenképpen be kell építeni az Unió különleges képviselőinek megbízatásába; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament mind a főképviselőt, mind a különleges képviselőket elszámoltatja az e téren végzett tevékenységükről;

2010. június 17., csütörtök

33. hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni és tevékenyen támogatni kell az arra irányuló javaslatokat, hogy hogyan lehetne a 2008 decemberében, a Szaharov-díj huszadik évfordulója alkalmából újtúra indított Szaharov-hálózatot az emberi jogi jogvédők folyamatos támogatásának részeként alkalmazni, valamint hogy jobban ki kellene használni a díjazottak lehetséges közreműködését az Európai Parlament fellépéseiben, hogy az teljesíthesse megbízatását; megismétli a Szaharov-díj egyes díjazottjai emberi jogainak megsértése miatti aggodalmát;

Összehangoltabb és eredményközpontúbb fellépés az emberi jogi jogvédők érdekében

34. úgy véli, hogy az Uniónak átfogó megközelítést kell kidolgoznia az emberi jogi jogvédőkkel kapcsolatban annak érdekében, hogy a tagállamok körében növekedjen az Unió harmadik országokkal kapcsolatos politikájának hitele és hatékonysága, mely megközelítésbe ugyanakkor a jogvédők tevékenységeit biztosító támogató intézkedések, valamint megelőzési és védelmi intézkedések is beletartoznak, figyelembe véve az emberi jogi jogvédők rövid és hosszú távú szükségleteit; hangsúlyozza, hogy az EIDHR felülvizsgált stratégiájának és az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatásoknak tükrözniük kell ezt a megközelítést;

35. úgy véli, hogy az EU-nak az emberi jogokat súlyosan megsértő harmadik országokkal szemben világosan meg kell határoznia a megfelelő szankciókat, és azokat adott esetben alkalmaznia is kell; újra megfogalmazza kérését a Bizottság és a Tanács, valamint különösen a főképviselő/alelnök felé, hogy érvenyesítsék a kereskedelmi megállapodásokban szereplő emberi jogi záradékot, beindítva így a záradékot valóban alkalmazó mechanizmust a Cotonoui Megállapodás 8., 9. és 96. cikkében foglaltak szellemében;

36. úgy véli, hogy az eredményközpontúbb fellépés kidolgozása érdekében az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének rendszeresen fel kellene mérnie, hogy az Unió harmadik országokban működő küldöttségei hogyan hajtják végre az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatásokat, és ezt a munkát kiemelten kellene kezelnie és nyomon követnie, valamint ajánlásokat kellene megfogalmaznia azon missziók számára, amelyekben a végrehajtás szemmel láthatóan gyengébbnek mutatkozik;

37. felszólítja a Tanácsot, hogy tegye Európát elérhetőbbé azon emberi jogi jogvédők számára, akik nem maradhatnak hazájukban; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy alkosson és hajtson végre egyedi intézkedéseket annak érdekében, hogy az ilyen emberi jogi jogvédők számára megkönnyítsék az Európába való bejutást;

38. emlékeztet arra, hogy – sürgősségi intézkedések és kezdeményezések rövid és hosszú távú, rendszeres végrehajtása révén – meg kell oldani a következetes védelmi és menedékjogi stratégia hiányából adódó problémát; arra kéri a főképviselőt, hogy 2010 végéig nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek az ennek érdekében megtett intézkedésekről;

39. ismételt felkéri a tagállamokat, hogy sürgősen dolgozzanak ki összehangolt politikát az emberi jogi jogvédők és családtagjaik számára kibocsátandó sürgősségi vízumok tekintetében, alapul véve a sajátos spanyolországi és írországi rendszer példáját; határozott véleménye, hogy óriási előrelépést jelentene az Unió emberi jogi politikája terén, ha az új európai uniós küldöttségek felhatalmazást kapnának arra, hogy ajánlásokat tegyenek a tagállamok számára a sürgősségi vízumok kibocsátása kérdésében; úgy véli, hogy a fenti lehetőségre vonatkozó, a vízumkérelmek feldolgozásáról és a kibocsátott vízumok módosításáról szóló kézikönyvtervezetbe foglalt egyértelmű utalás nagymértékben hozzájárulna e közös megközelítés megvalósításához, ahogyan azt az Európai Parlament a fent említett intézkedésre vonatkozó jogi ellenőrzés során már kifejtette;

40. sürgeti a 27 tagállamot, hogy a vízumoknak az emberi jogi jogvédők számára történő kibocsátása tekintetében egységes álláspontot kövessen;

41. hangsúlyozza, hogy az emberi jogi jogvédők számára e sürgősségi vízumok mellett ideiglenes védelmi és menedéket nyújtó intézkedéseket kell biztosítani Európában, lehetőség szerint pénzügyi forrásokat és lakhatást nyújtva, hogy az emberi jogi jogvédők menedékhez jussanak, továbbá kiegészítő programokról (emberi jogi tevékenységek, előadások európai egyetemeken, nyelvtanfolyamok stb.) is gondoskodni kell; üdvözlí a cseh elnökség által felkarolt „menedékváros” kezdeményezést és a spanyol kormány által 2008-ban indított, a védelemre és befogadásra irányuló programot, és felszólítja a főképviselőt/alelnököt, hogy az Európai Külügyi Szolgálat keretében 2010 végéig végleges formában hozzon létre egy 2011-ben végrehajtandó európai védelmi és befogadási programot anélkül, hogy a többi várostól elvenné a feladatot; ezért arra kéri a főképviselőt, hogy nyújtson be az Európai Parlamentnek kézikönyvet arról, hogyan lehet menedékvárost létrehozni, valamint egy keretjavaslatot az ilyen városok közötti hálózatépítés támogatásáról; szorgalmazza az e téren már létező egyéb kezdeményezések további támogatását;

2010. június 17., csütörtök

42. továbbá hangsúlyozza, hogy azokban esetekben, amikor egy emberi jogi jogvédő élete vagy testi és szellemi egészsége veszélyben forog, a tagállamoknak és az uniós küldöttségeknek az egyéb védelmi eszközöket és sürgős válaszmechanismusokat is támogatniuk kell, illetve ki kell dolgozniuk ilyeneket; úgy véli, hogy ezt a helyi emberi jogi jogvédőkkel és a civil társadalommal szoros együttműködésben kell végrehajtani;

43. üdvözlí az európai és nemzetközi szinten létező védelmi mechanismusok közötti jelenlegi együttműködést, amelyet az információk és a stratégiák rendszeres megosztásával tovább lehetne erősíteni annak érdekében, hogy egyrészt a vészhelyzetekre vonatkozó információmegosztás, másrészt a hosszú távú támogatást célzó tevékenységek összehangolása tekintetében jobban kiegészítsék egymást, például egy biztonságos, minden hivatalos érdekelt fél számára elérhető internetes platform alkalmazásával; ezzel kapcsolatban üdvözlí az Európa Tanács által szervezett éves üléseket, valamint az emberi jogi jogvédők védelmére létrehozott megfigyelőközpont – az Emberi Jogi Szervezetek Nemzetközi Szövetsége (FIDH) és a Kínzás Elleni Világszervezet (OMCT) közös programja – által rendezett, „inter-mechanisms” elnevezésű éves üléseket, amelyek célja a nemzetközi és regionális mechanismusok, valamint az emberi jogi jogvédők védelmével foglalkozó intézmények közötti kapcsolat megerősítése; felhívja a Tanács Emberi Jogi Munkacsoportja és – az Európa Tanács emberi jogi biztosának kezdeményezésére – az Európa Tanács keretein belül működő, az emberi jogi jogvédőkkel foglalkozó európai munkacsoportokat, hogy vizsgálják meg a szorosabb együttműködés lehetőségeit;

44. kéri, hogy a Lisszaboni Szerződés végrehajtásával összefüggésben az uniós intézmények dolgozzanak ki az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó intézményközi együttműködési mechanismust; feltételezi, hogy egy ilyen mechanismus kidolgozását segíthetné az, ha valamennyi uniós intézményben és szervben tájékoztatási központot állítanának fel az emberi jogi jogvédőkkel kapcsolatban, amely tájékoztatási központ szoros együttműködésben dolgozna az uniós missziók és küldöttségek emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó megbízottaival;

45. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az uniós intézmények és az egyéb védelmi mechanismusok közötti riasztási rendszer kialakításának lehetőségeit;

46. meggyőződése, hogy segítené az információátadást, ha létrehoznának olyan adatbázisokat vagy „munkanaplókat”, amelyekben nyomon követhetők a megtett lépéseket, elsősorban az egyes személyek vonatkozásában, mindeközben teljes titoktartást garantálva;

47. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel és rendszeresen ellenőrizze az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó uniós iránymutatások rövid és hosszú távú végrehajtását, és erről nyújtson be jelentést az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságának;

*

* *

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Unió tagállamainak.

A statisztikai adatok minősége az Unióban és a Bizottság (Eurostat) kibővített ellenőrzési jogköre

P7_TA(2010)0230

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az uniós statisztikai adatok minőségéről és a Bizottság (Eurostat) kibővített ellenőrzési jogköréről

(2011/C 236 E/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0053),

— tekintettel a Bizottság javaslatára (COM(2005)0071 – 2005/0013(CNS)),

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2010. március 31-i véleményére (CON/2010/28),
 - tekintettel a költségvetési hiányra és az államadósságra vonatkozó görög statisztikákról szóló bizottsági jelentésre (COM(2010)0001),
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0227/2009),
 - tekintettel a Bizottság számára az uniós statisztikai adatok minőségéről és a Bizottság (Eurostat) kibővített ellenőrzési jogköréről feltett 2010. június 4-i kérdésre (O-0080/2010 – B7-0314/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Bizottság (Eurostat) ezidáig nem rendelkezett az európai statisztikai adatok javításához szükséges vizsgálati jogkörrel,
- B. mivel a legutóbbi események rámutattak, hogy a megbízható adatok előfeltétele egy rendszeren működő statisztikai rendszer, mivel hiányzik a közös szabályoknak való megfelelés és egy erősebb statisztikai irányítás felé történő előrelépés iránti politikai akarat,
- C. mivel Görögország esete egyértelműen mutatja, hogy az Unió nem rendelkezik minőségi költségvetési statisztikával: egyértelműen kiderül ugyanis, hogy 2005 óta az előrelépés nem volt elegendő ahhoz, hogy a görög költségvetési adatok minősége elérje a többi tagállam által elért szintet,
- D. mivel már a 2005-ös bizottsági javaslat is felhív arra, hogy szélesíteni kell a Bizottság (Eurostat) ellenőrzési hatáskörét és a statisztikai adatokkal kapcsolatosan közösen megállapított minimumkövetelményeket kell felállítani,
- E. mivel 2005-ben számos kulcspozícióban lévő tagállam ellenezte az Eurostat hatáskörének megerősítését, bár egyértelmű volt, hogy a szabályok és azok végrehajtása nem megfelelő,
- F. mivel mindenki egyetért azzal, hogy a jelenlegi helyzeten változtatni kell, és hogy a Bizottságra (Eurostatra) nagyobb vizsgálati jogkört kell ruházni, mivel úgy tűnik, hiányzik – különösen a Tanácsban – a kellő politikai akarat a Bizottság (Eurostat) jogkörének megerősítéséhez szükséges lépések megtételéhez,
- G. mivel hiányoznak a nemzeti statisztikák átfogó és részletes áttekintéséhez szükséges emberi erőforrások, és ezt a problémát mind uniós, mind nemzeti szinten meg kell oldani,
- H. mivel bebizonyosodott, hogy a társadalombiztosítási alapokkal, a kórházi hátralékokkal és a kormányok és az állami vállalatok közötti tranzakciókkal kapcsolatos megbízható adatok kulcsfontosságúak,
1. felhívja a Tanácsot a statisztika területén tett politikai kötelezettségvállalások tiszteletben tartásának biztosítására, valamint a bizottsági javaslat (COM(2010)0053 végleges), illetve az EKB és a Parlament által benyújtott, vonatkozó módosítások teljes mértékű elfogadására;
 2. felhívja a Tanácsot, hogy erősítse meg a Bizottság (Eurostat) szerepét és függetlenségét;
 3. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat annak elfogadására, hogy a Bizottságnak (Eurostatnak) olyan felelősséggel kell rendelkeznie, hogy a statisztikai adatok ellenőrzése végett előre be nem jelentett vizsgálatokat folytathasson a tagállamokban;

2010. június 17., csütörtök

4. Görögország esete fényében a Bizottság javaslatát a a szükséges minimumnak tekinti; hangsúlyozza, hogy a jelentéstételi kötelezettséget minden tagállamban meg kell erősíteni, és a jelentéseknek tartalmazniuk kell mindennemű, mérlegen kívüli tétellel kapcsolatos előzetes tevékenység részleteit;
5. felhívja a tagállamokat, hogy vessenek véget a mérlegen kívüli tétellel kapcsolatos adósságstruktúrák bármilyen használatának; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon kötelező erejű jogi intézkedéseket, amelyekkel kötelezheti a tagállamokat, hogy vessenek véget a mérlegen kívüli tétellel kapcsolatos adósságstruktúrák bármilyen használatának;
6. felhívja a Bizottságot, hogy közölje, milyen erőforrásokra és személyzetre van szüksége közép- és hosszú távon a nemzeti statisztikák hatékony és valós ellenőrzéséhez;
7. felhívja a figyelmet a tagállamok körében meglévő azon tendenciára, hogy bizonyos kötelezettségeket nem vezetnek be a mérlegükbe, különösen az olyan jövőbeli kifizetések vonatkozásában, amelyek az állami szféra nyugdíjainak és a közszolgáltatások lízingjére vagy kínálatára a magánszektorral kötött hosszú távú szerződések kifizetéséhez szükségesek; felhív egy olyan megoldásra, amely biztosítja az ilyen kötelezettségek következetes és nyílt kimutatását a nemzeti statisztikákban;
8. felhívja az EKB-t, hogy szorosan működjön együtt a Bizottsággal (Eurostat) a tagállami statisztikák következetességének biztosítása érdekében;
9. felhívja a Bizottságot (Eurostatot), hogy tegyen meg minden tőle telhetőt a metodológiai hiányosságok és a nem megfelelő adminisztrációs problémák megelőzése érdekében, hogy a görög esetből okulva azok ne forduljanak elő újra a tagállamokban;
10. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tájékoztassák a Bizottságot (Eurostatot) standardizált és nemzetközileg elfogadott számviteli módszereken alapuló államháztartási adataikról;
11. felhívja a tagállamokat, hogy tájékoztassák a Bizottságot (Eurostatot) és a nemzeti statisztikai hivatalokat a szükséges hozzáférésről és forrásokról annak érdekében, hogy a lehetséges alapadatokon valódi ellenőrzéseket végezhesen;
12. felhívja a már az euróövezetbe tartozó, illetve oda felvételüket kérő tagállamokat, hogy tegyék lehetővé az EKB számára, hogy előre be nem jelentett vizsgálatokat végezhesen és felhatalmazhassa személyzetét a statisztikákhoz való hozzáférésre;
13. felhívja a tagállamokat, hogy határozzanak meg egyértelmű felelősségi köröket a statisztikai adatok megállapítása és összeállítása vonatkozásában; személyes felelősséggel járó egyértelmű nemzeti felelősségi körök a Bizottság (Eurostat) számára végzett munka szükséges követelményét képezik;
14. felhívja a Bizottságot, hogy vegye szigorúbban az Európai Statisztikai Gyakorlati Szabályzatot, amely megerősíti a nemzeti statisztikai hivatalok és a Bizottság (Eurostat) függetlenségét, integritását és elszámoltathatóságát, annak előmozdítása végett, hogy az európai statisztika valamennyi előállítója a minőség optimalizálása érdekében a legjobb nemzetközi statisztikai elveket, módszereket és gyakorlatokat alkalmazza;
15. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy fenntartás nélkül fogadják el a Bizottság (Eurostat) által végzett konzultációs és beható ellenőrző látogatások szükségességét, hogy ezáltal fokozza a közölt adatok ellenőrzését és folyamatosan biztosítsa az adatok minőségét;
16. felhívja a Tanácsot, hogy növelje az OLAF tevékenységének a támogatását, amelyet a Parlament létfontosságúnak tekint az Európai Unió – és így az uniós polgárok – pénzügyi érdekeinek védelmében, valamint az európai intézmények jó hírnevének megőrzésében játszott szerepe tekintetében; ezért úgy véli, hogy a személyzet számát növelő és a személyzet jelenlegi magas minőségének megőrzését biztosító humánerőforrás-stratégiát kell kialakítani;

2010. június 17., csütörtök

17. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy független tanácsadóként szorosabban vonja be az európai statisztikairányítási tanácsadó bizottságot; az európai statisztikairányítási tanácsadó bizottság részt vehet a Bizottság (Eurostat) tagállamokba tett látogatásain;
18. hangsúlyozza, hogy a pontos statisztika és az Eurostatnak eljuttatott összesített statisztikai adatok megbízhatóságának korszerű ellenőrzése nélkülözhetetlen alapkövetelménye a felügyelet hatékonyságának;
19. hangsúlyozza, hogy az EUROSTAT hatáskörét bővíteni kell;
20. úgy véli, hogy a hozzáférhető és átlátható statisztikai információknak a strukturális alapokhoz való hozzájárulás előfeltételének kell lennie;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Tanácsnak, az eurócsoport elnökének és az Európai Központi Banknak.

A gazdasági hanyatlás és pénzügyi válság nemi szempontjai

P7_TA(2010)0231

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a gazdasági hanyatlás és pénzügyi válság nemi szempontjairól (2009/2204(INI))

(2011/C 236 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetésének fokozott támogatása” című, 2008. október 3-i bizottsági közleményre (COM(2008)0635),
- tekintettel az európai gazdasági fellendülés tervéről szóló 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0800),
- tekintettel az Európai Tanács tavaszi ülészakához intézett, az „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című, 2009. március 4-i bizottsági közleményre (COM(2009)0114),
- tekintettel a „Konzultáció a jövőbeni »EU 2020« stratégiáról” című, 2009. november 24-i bizottsági munkadokumentumra (COM(2009)0647),
- tekintettel „A barcelonai célkitűzések megvalósítása az iskoláskor alatti gyermekek gondozására létrehozott rendszerek tekintetében” című, 2008. október 3-i bizottsági jelentésre (COM(2008)0638),
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőség – 2009” című 2009. február 27-i bizottsági jelentésre (COM(2009)0077),
- tekintettel a Bizottság 2009. december 18-i, „A nemek közötti egyenlőség – 2010” című jelentésére (COM(2009)0694),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget célzó közösségi keretstratégia felé (2001–2005)” című, 2000. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0335), valamint a Bizottság 2000-es, 2001-es, 2002-es, 2004-es, 2005-ös, 2006-os, 2007-es és 2008-as éves jelentéseire a nők és férfiak esélyegyenlőségéről az Európai Unióban (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 és COM(2008)0010),

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és a munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott szöveg) ⁽¹⁾,
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án előterjesztett európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0636),
- tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 92/85/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án előterjesztett európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0637),
- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezménye ratifikálásának jelenlegi helyzetére (Európai szerződések sorozat, 197. szám),
- tekintettel az európai szociális partnerek által a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatban 2005. március 22-én elfogadott cselekvési keretre,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a gazdasági és pénzügyi válság nőkre gyakorolt hatásáról szóló ajánlásra irányuló indítványára (11891. sz. dok., 2009. május 4.),
- tekintettel az Európai Tanács által 2006. március 23–24-én elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra,
- tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottságra és az általa a nemek közötti bérszakadékról 2007. március 22-én elfogadott véleményre,
- tekintettel a „Bevándorló nők szerepe és helye az Európai Unióban” című, 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervről (2006–2010) szóló, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről – 2008” című, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó, a Bizottságnak címzett ajánlásokról szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló, 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a pénzügyi és gazdasági világválságnak a fejlődő országokra és a fejlesztési együttműködésre gyakorolt hatásairól szóló, 2009. október 8-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Eurostat Fókuszban a statisztika sorozatának „A munkanélküliség radikális emelkedése az EU-ban” című 53/2009. számára,

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽²⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 118. o.

⁽³⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 56. o.

⁽⁴⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 35. o.

⁽⁵⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 21. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0371.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0029.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Eurostat Fókuszban a statisztika sorozatának „Recesszió az EU-27-ben: a visszaesés hossza és mélysége tevékenységenként és országonként változó” című 97/2009. számára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0155/2010),
- A. mivel a világgazdaság a nagy gazdasági válság óta tapasztalt legsúlyosabb recesszióval néz szembe, az EU egész területén és azon kívül is érzékelhető társadalmi következményekkel; mivel a gazdasági és pénzügyi válság Európában a nőkre nézve – akiket jobban érintenek a bizonytalan foglalkoztatási formák, sújt az elbocsátás, és kevésbé védenek a társadalombiztosítási rendszerek – különösen ártalmas, amire a Tanács, a Bizottság és a tagállamok eddig nem fordítottak kellő figyelmet,
- B. mivel a válság első hulláma leginkább a túlnyomóan férfiakat foglalkoztató pénzügyi szektort, építőipart és autóipart sújtotta, és így nagyobb figyelmet kapott, a válság második hulláma azonban ugyanilyen kedvezőtlenül érintette a túlnyomóan nőket foglalkoztató kiskereskedelmet, valamint az általános szolgáltatási és az idegenforgalmi ágazatot; ezért a nemzeti és európai gazdaságélénkítő tervekben foglalkozni kell a gazdasági és szociális válság hatásának és megoldásának nemi dimenziójával,
- C. mivel a vezető közgazdászok rámutattak, hogy a recessziót elindító hitelpiaci összeomlás a szó szoros értelmében ember okozta katasztrófa volt; mivel az állami és nemzetközi szintű válaszokról – amelyek egyike sem kezelte kielégítő mértékben mindkét nem problémáit – szintén elsősorban férfiak döntöttek; mivel fontos, hogy a politikai, gazdasági és pénzügyi szférában, valamint a szociális partnerekkel kötött megállapodások terén a nők – akik általában magasabban képzetek, mint a férfiak – teljes körűen részt vegyenek a döntéshozatali folyamatban,
- D. mivel a legfrissebb kutatások feltárják, hogy az EU pénzügyi intézményeiben mindössze 5 % a nők aránya a döntéshozatalban és a 27 tagállam minden jegybankjának elnöke férfi, és mivel a társadalmi nemek kutatása felhívta a figyelmet arra, hogy a nők másként gazdálkodnak, kerülve a kockázatokat, és nagyobb hangsúlyt helyezve a hosszú távú kilátásokra,
- E. mivel a nők döntéshozatali folyamatokban való részvétele a nemek közötti egyenlőség döntő mutatója; mivel a vállalatokban és az egyetemeken a női vezetők jelenléte továbbra is alacsony szintű, a női politikusok és kutatók száma pedig csak nagyon lassan nő,
- F. mivel 2006-ban az egyetemeken diplomázottak 59 %-a nő volt; mivel a PhD fokozattal rendelkező nők aránya 43 %-ra csökkent és a professzorok között még alacsonyabb; mivel az A fokozatú egyetemi tanároknak csak 15 %-a nő,
- G. mivel a nők többen vannak az üzleti, vezetői és jogi karokon, azonban kisebbségben vannak a vállalati és politikai döntéshozói posztokon; mivel túlzottan alacsony az informatikai, műszaki és természettudományi diplomával rendelkezők nők száma, s ennek következtében a nők alulreprezentáltak a gazdasági fellendülés szempontjából meghatározó magánszektorban,
- H. mivel a gazdaság lassulása a nőket valószínűleg nagyobb mértékben érinti, mint a férfiakat; mivel fennáll a veszély, hogy a jelenlegi recesszió késleltetni fogja az előrelépéseket, vagy akár vissza is fordíthatja az előrehaladást, hosszabb távú következményekkel a szociális védelmi rendszerekre, a társadalmi befogadásra és a demográfiára nézve,
- I. mivel a nemek közötti egyenlőséget célzó intézkedéseket visszavonják vagy későbbre halasztják, és az állami költségvetések lehetséges jövőbeni lefaragásai negatívan fogják befolyásolni a nők foglalkoztatását és az egyenlőség előmozdítását; mivel a fent említett 2006/54/EK irányelv megfelelő végrehajtása egyre fontosabb lesz,
- J. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség kedvezően befolyásolja a termelékenységet és a gazdasági növekedést, továbbá a nők munkaerő-piaci részvétele számos társadalmi és gazdasági előnnyel jár,

2010. június 17., csütörtök

- K. mivel az elmúlt 35 évben, a 75/117/EGK irányelv⁽¹⁾ végrehajtása óta a nemek közötti bérszakadék továbbra is igen magas maradt a 27 uniós tagállamban, 2010-ben átlagosan 18 %-ra emelkedett az Európai Unióban, míg egyes tagállamokban eléri a 30 %-ot; mivel a szakadék – tükrözve a meglévő munkaerő-piaci egyenlőtlenségeket – a magánszektorban mélyebb, mint az államiban, ami a gyakorlatban főként a nőket érinti,
- L. mivel a gazdasági hanyatlást nem szabad a fejlődés lassítására használni az összeegyeztetésre irányuló politikák terén, és nem szabad csökkenteni a gondozási szolgáltatásokra és a szabadság szabályozására szánt költségvetést, ami különösen a nők munkaerő-piaci hozzáférést érinti; mivel különös figyelmet kell fordítani a szakmai és a magánélet összeegyeztetésének igényeire a gyermeküket egyedül nevelő szülők és a nagycsaládosok esetében,
- M. mivel az élet- és munkakörülmények javítását szolgáló európai alapítvány szerint egy nő háromszor annyi időt tölt a gyermekek és egyéb eltartott családtagok gondozásával, és a házimunkákkal, mint egy férfi; mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításának és megteremtésének elengedhetetlen feltétele a családi és háztartási feladatkörök férfiak és nők közötti megosztása, különösen a szülői és apasági szabadság kihasználása révén; mivel diszkriminatív az a gyakorlat, hogy a szülési és szülői szabadság nem számít bele a munkában töltött teljes időszakba, és a nőket hátrányos helyzetbe hozza a munkaerőpiacon,
- N. mivel a Tanács 2009. november 30-i következtetései⁽²⁾ a svéd elnökség idején arra hívták fel a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék a nemek dimenzióját az „EU 2020” stratégiában; mivel az „EU 2020” stratégiáról szóló bizottsági konzultációs dokumentum ezt nem vette figyelembe, hiszen egyszer sem tesz említést a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének elvéről; mivel azonban alapvető fontosságú, hogy a nemi dimenzió beépüljön az új pénzügyi és gazdasági felépítménybe és politikába, és hogy a gazdaságélénkítő tervek és a strukturális kiigazító programok átessenek egy nemek szempontjából történő hatásvizsgálaton, valamint tartalmazzák a nemi dimenziót,
- O. mivel meg kell erősíteni a nemek közötti egyenlőség elvének érvényesítését a szakpolitikákban,
- P. mivel a gazdasági recesszió idején különösen igaz, hogy azok, akiket már eddig is a szegénység fenyegetett, és akiknek többsége nő, még inkább kiszolgáltatottá válnak, különösen a női migráns munkavállalók és a kisebbségi csoportokhoz tartozók; mivel az Európai Tanács lisszaboni ülésén, még 2000-ben elfogadott, a szegénység felszámolására irányuló erőfeszítések és teljes körű megoldások sürgőssé váltak; mivel külön figyelmet kell fordítani a többszörösen hátrányos helyzetű csoportok – különösen a romák – védelmére és társadalmi befogadásuk biztosítására,
- Q. mivel a szegénységgel és a társadalmi kirekesztéssel szemben védelmet, a pénzügyi és lelki függetlenség tekintetében pedig ugródeszkát jelent a minőségi, teljes munkaidőben történő és jogokat biztosító foglalkoztatás; mivel alapvető fontosságú az olyan szakpolitikák kialakítása és végrehajtása, amelyek a minőségi közszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés – beleértve a megfizethető, elérhető és minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférést a gyermekek, az idősek és más eltartottak gondozása terén – biztosítása révén választ adnak a nők, illetve a férfiak igényeire,
- R. mivel azoknak a politikáknak a kidolgozása, amelyek megkönnyítik a sajátos kulturális vagy kisebbségi csoportokhoz tartozó nők munkaerő-piaci integrációját, a sokszínűség és a multikulturalizmus tiszteletben tartásán túl a társadalmi kohézió révén csökkenti a társadalmi kirekesztést, ami viszont a gazdasági növekedés mozgatóereje,
- S. mivel a családon belüli erőszak – amelynek áldozatai elsősorban nők – minden országban és minden társadalmi rétegben gyakori probléma; mivel a vizsgálatok azt mutatják, hogy a nőkkel szembeni erőszak fokozódik, amikor a férfiak a gazdasági válság következtében elbocsátásnak és kilakoltatásnak vannak kitéve; mivel a gazdasági stressz gyakran rendszeresebb, durvább és veszélyesebb bántalmazáshoz vezet; mivel a családon belüli erőszak az EU-nak éves szinten mintegy 16 millió euróba kerül,
- T. mivel a foglalkoztatás kulcsfontosságú tényező a társadalmi befogadás szempontjából; mivel koncentrált és széles körű erőfeszítéseket kell tenni a szegénység megszüntetésére a jövedelmi egyenlőtlenségek és a szegénység növekedése és a gazdasági és pénzügyi válság közepette,

⁽¹⁾ A Tanács 1975. február 10-i 75/117/EGK irányelve a férfi és női alkalmazottak egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 45., 1975.2.19., 19. o.).

⁽²⁾ A Tanács következtetései a nemek közötti egyenlőségről: a növekedés és a foglalkoztatás megerősítése – hozzászólás a 2010 utáni lisszaboni stratégiához, a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Ügyek Tanácsának ülése, Brüsszel, 2009. november 30.

2010. június 17., csütörtök

1. felhívja a figyelmet arra, hogy a nők és a férfiak közötti egyenlő bánásmód az EU célkitűzéseinek egyike, és ezáltal a gazdasági és pénzügyi válságra adott politikai válaszokban és a válság utáni időszak hosszabb távú, holisztikus változata felé való átmenetben minden esetben az egyik meghatározó elv;
2. hangsúlyozza a Bizottság azon megállapításait, miszerint a jelenlegi válság olyan aggályokat vet fel, hogy a nemek közötti egyenlőség terén elért eredmények is veszélybe kerülnek, továbbá hogy fennáll a veszélye, hogy a recesszió hatása különösen a nőket érinti;
3. hangsúlyozza, hogy el kell kerülni, hogy a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság, valamint a jövőbeli gazdasági fejlemények veszélybe sodorják a nemek közötti egyenlőség terén elért vívmányokat, illetve, hogy a hanyatlást érvként hozzák fel – amint az egyes tagállamokban már történik – arra, hogy visszafogják a nemek közötti egyenlőségre irányuló intézkedéseket;
4. hangsúlyozza, hogy az egyenlőségi politikákat a válság leküzdésére, a teljes népesség tehetségének és képességeinek hasznosítására és kiaknázására, valamint a versenyképesebb jövőbeli gazdaság kialakítására irányuló megoldás részének kell tekinteni;
5. rámutat, hogy a nők utóbbi évtizedekben történt munkahelyi integrációja nemcsak azt jelenti, hogy a válságnak nem csak a nőkre lesz nagyobb hatása, hanem a háztartásokra is, amelyek jövedelmét súlyosan fogja érinteni a női munkahelyek megszűnése; felhívja az Európai Unió intézményeit és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a válság rejtett költségeit, ideértve a különböző, gyakran nem felismert, nemek szerinti következményeket;
6. rámutat, hogy a mostanit megelőző válságok tanulságai azt igazolják, hogy a férfiak foglalkoztatottsága hamarabb áll helyre, mint a nőké;
7. hangsúlyozza, hogy a makrogazdasági politikák mindenekelőtt azzal járnak, hogy növekszik a munkaerő nemek szerinti elkülönülése, az alvállalkozók alkalmazása révén destabilizálódik a nők foglalkoztatása, növekszik a nemek közötti bérszakadék, csökken a nők egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz való hozzáférése, fokozódik az egyenlőtlenség a hitelhez és föld- és ingatlanulajdonhoz való hozzáférésben, valamint tovább mélyül a szegénység feminizálódása;
8. emlékeztet, hogy a nemek közti bérszakadék továbbra is fennáll, és hogy fennáll a veszélye, hogy azt a gazdasági és pénzügyi válság tovább mélyíti; felhívja az európai intézményeket és a tagállamokat, hogy a bérszakadék felszámolása érdekében határozzanak meg világos célkitűzéseket és tegyenek javaslatot kötelező intézkedésekre;
9. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be jogalkotási javaslatot a férfiak és nők egyenlő fizetésének a fent említett 75/117/EGK irányelvben szereplő elvének alkalmazásával kapcsolatos meglévő jogszabályok felülvizsgálatára, ahogyan azt a Parlament már 2008-ban kérte; üdvözlí a Bizottság legújabb kezdeményezését az egyenlő fizetéshez való jog elvének megsértése esetén kiszabható szankciókról szóló rendelkezések javításával kapcsolatban, amelynek célja annak biztosítása, hogy e szankciók visszatartó erejűek és arányosak legyenek (például súlyosabb szankciók ismételt elkövetés esetén);
10. rámutat arra, hogy az egészségügyre vonatkozó közkiadások az egyes tagállamok, valamint nemzeti parlamentjeik és/vagy helyi hatóságaik hatáskörébe tartoznak;
11. sajnálja, hogy sok, különösen a kiskereskedelem, a szolgáltatóiparban és az idegenforgalomban, valamint részmunkaidős vagy bizonytalan állásokban dolgozó nő már elvesztette vagy várhatóan el fogja veszíteni állását; hangsúlyozza, hogy a mikrohitelbiztosításának visszaesése ugyanakkor várhatóan keresetszökkenéshez vezet az önálló vállalkozó női munkavállalók körében, különösen a mezőgazdasági és vidéki ágazatokban; hangsúlyozza, hogy a női munkanélküliség várhatóan aránytalanul meg fog emelkedni az állami szektor költségvetési megszorításainak bejelentésével, mivel a nők aránytalanul nagy számban dolgoznak az oktatásban, az egészségügyben és a szociális szolgáltatások ágazatában;
12. kiemeli a férfiak és nők közötti egyenlőség által a gazdasági növekedésre gyakorolt kedvező hatást; ezzel kapcsolatban megemlíti, hogy egyes tanulmányok szerint a GDP 30 %-kal növekedne, ha a nők teljes és részmunkaidős foglalkoztatottsági és termelékenység aránya elérné a férfiakét;

2010. június 17., csütörtök

13. felismeri, hogy az elmúlt időszakban elveszített munkahely sok nőt bírt rá arra, hogy saját vállalkozást alapítson; kéri a Bizottságot, hogy az említett vállalkozó szellem erősítése érdekében terjesszen elő kifejezetten a kvv-kat célzó jogszabályokat a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek 2012-ig történő, Bizottság által kitűzött 25 %-os csökkentésének elérésére;

14. üdvözli az Eurostat nemek szerinti bontásban készülő statisztikáit; úgy véli azonban, hogy több figyelmet kell fordítani a részmunkaidős munkanélküliségre (ezt a területet gyakran kizárják a munkanélküliségi statisztikákból); rámutat, hogy a tartós munkanélküliség, az alacsonyabb munkabérek és a rövidebb átlagos munkaidő valószínűleg mélyreható következményekkel jár, különösen a nők keresete, társadalombiztosítási juttatásai és hosszabb távon a nyugdíjuk szempontjából;

15. kéri az Európai Bizottságot, hogy végezzen felmérést az Európai Unió szintjén a részvénytársaságok igazgatótanácsaiban lévő női tagok száma és a vállalat pénzügyi teljesítménye közötti összefüggésekről, figyelembe véve a Catalyst Inc. által 2007-ben készített felmérést, amely arra a következtetésre jutott, hogy azoknál a vállalatoknál, ahol az igazgatótanácsban három, vagy annál több nő van, 83 %-kal magasabb a részvények hozama és 73 %-kal nagyobb az árbevétel-arányos nyereség;

16. hangsúlyozza, hogy a válság még hátrányosabban érinti a nők veszélyeztetett csoportjait, így a fogyatékkal élő, a bevándorló, az etnikai kisebbségekhez tartozó nőket, az alacsony iskolai végzettségű, tartósan munkanélküli, jövedelem nélküli egyedülálló, valamint eltartottakat gondozó nőket stb.;

17. rámutat, hogy a migráns munkavállalókat hasonlóképpen érinti a válság, akárcsak otthon maradt családjukat; hivatkozik arra a tényre, hogy a női migráció mértékét a jelentések gyakran a valóságosnál alacsonyabbnak mutatják, és ezzel együtt a munkabérükből eltartott családjukat érő hatást is kisebbnek állítják be, aminek következtében a nők hazatérésükkor még kiszolgáltatottabb helyzetbe kerülhetnek, mivel a közösségük és a családjuk egyaránt elutasítja őket;

18. hangsúlyozza és üdvözli, hogy a beavatkozásokhoz és megoldásokhoz a válságot a környezetével együtt kell értelmezni, és fel kell ismerni, hogy nincs rá univerzális válasz; hangsúlyozza, hogy a recesszió ugyanakkor kiváló lehetőséget kínálhat arra, hogy a gazdaság- és szociálpolitika jobban figyelembe vegye a nemeket, és a társadalom elmozdulhasson a nemek nagyobb mértékű egyenlősége felé;

19. hangsúlyozza, hogy az élet minden területén és minden életkorban küzdeni kell a sztereotípiák ellen, mivel ez a nemek közötti egyenlőtlenség egyik legjelentősebb oka, hiszen befolyásolja választásukat az oktatás, a képzés és a foglalkoztatás terén, a háztartásbeli és családi kötelezettségek elosztása, a közéletben és a döntéshozatali posztokon való részvétel és képviselet, valamint a munkahelyválasztás tekintetében;

20. sajnálattal állapítja meg, hogy a válságra adott politikai válaszok – a gazdaságélénkítő csomagokat is beleértve – nem ismerték el, nem elemezték és nem korrigálták a válság nemek szerinti hatását; sajnálja, hogy a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének elve a Lisszabon utáni stratégiában gyakorlatilag nem jelenik meg; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a foglalkoztatási és makrogazdasági iránymutatásokba és az „EU 2020” stratégiába építsék be a konkrét célokat tartalmazó, a nemek közötti egyenlőségre irányuló politikát, és minden szakpolitikájukban vezessék be a nemek szerinti költségvetési tervezést;

21. úgy véli, annak ellenére, hogy sikerült elérni azt, hogy a nők foglalkoztatottsága az EU-ban megközelítse a kitűzött 60 %-os célt 2010-ben, ennél nagyratörőbb kihívást kell megfogalmazni: a 75 % elérését 2020-ra; hangsúlyozza továbbá, hogy csökkenteni kell a bérszakadékot;

22. kéri a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy hozzák meg a nemek közötti egyenlőség elvének valamennyi közösségi szakpolitikákban való érvényesítéséhez szükséges intézkedéseket, továbbá vizsgálják felül a meglévő jogszabályokat a nemek közötti egyenlőség elvének megfelelő érvényesítése és – amennyiben szükséges – a pozitív diszkriminációt célzó intézkedések bevezetése érdekében;

23. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot, a tagállamokat, és különösen a Parlament Pénzügyi, Gazdasági és Szociális Válsággal Foglalkozó Különbizottságát (CRIS), hogy gondoskodjanak arról, hogy a gazdaságélénkítő tervek és strukturális kiigazító programok nemek szerinti hatásvizsgálaton essenek át (utólagos vizsgálaton, amennyiben előzetes nem történt), és szerves részüik legyen a nemi dimenzió, a nemek szerint bontott adatokat és statisztikákat is ideértve;

2010. június 17., csütörtök

24. szorgalmazza, hogy a Tanács, a Bizottság és a tagállamok biztosítsák, hogy a regresszió és a pénzügyi megszorítások ne érintsék azokat a szakpolitikákat és azoknak a struktúráknak a működését, amelyek célja a nők és férfiak közötti egyenlőség megvalósítása a kormányzati és nem kormányzati ágazat valamennyi szintjén; sajnálja, hogy néhány országban már történtek ilyen pénzügyi megszorítások;

25. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy elemezzék és ellensúlyozzák az állami kiadások és a szociális ellátások csökkentéséből eredő negatív hatásokat, különösen a helyi szintű állami kiadások csökkentése kapcsán, hogy a nőkre ne háruljon aránytalanul nagy gondozási teher (gyermekek, idősek és eltartott személyek);

26. rámutat, hogy a gondozási politika és infrastruktúra hiánya oda vezetett, hogy a háztartásokban ezt a részt egyre gyakrabban migráns női háztartási munkavállalók töltik be, akik nem jutnak szociális és munkaiügyi védelemhez és ellátásokhoz; felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen vegyék fel a harcot az illegális foglalkoztatással, és vonják be a legális migráns munkavállalókat a szociális biztonsági és egészségügyi ellátórendszerekbe;

27. felhívja a tagállamokat, hogy az európai célokkal összhangban dolgozzanak ki megfizethető, hozzáférhető és minőségi gondozási szolgáltatásokat a gyermekek és más eltartottak számára, szavatolva, hogy az említett szolgáltatások összeegyeztethetők legyenek a nők és férfiak teljes munkaidős foglalkoztatásával járó időbeosztással; sürgeti, hogy a Bizottság és a tagállamok teljes mértékben használják ki a strukturális alapokban és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapban rejlő lehetőségeket, és segítsék elő a hozzáférést a minőségi szolgáltatások finanszírozásához; szorgalmazza, hogy a Bizottság javasoljon egy irányelvet az apasági, örökbefogadási és szülőgondozási szabadságról;

28. rámutat arra, hogy a nőkkel és férfiakkal szembeni erőszak gazdasági zavarok idején felerősödik; ezért arra buzdítja a tagállamokat, hogy a nemi alapú erőszak valamennyi formájával szembeni használják nemzeti törvényeiket, és üdvözli a spanyol elnökség kezdeményezését a nőkkel szembeni erőszak megfigyelőközpontjának létrehozására; hasonlóképpen üdvözli az áldozatok védelméről szóló átfogó jogi aktussal kapcsolatos, a tagállamok egy csoportja által tett kezdeményezést (európai védelmi okirat);

29. felhívja a tagállamokat, hogy többek között figyelemfelkeltő kampányok útján segítsék elő a nőkkel szemben alkalmazott erőszak jelenségének kollektív tudatosítását; emlékeztet, hogy a fiatalok oktatása és figyelmük felkeltése alapvető fontosságú az ilyen jelenségek leküzdéséhez;

30. felkéri az európai intézményeket, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy tegyenek tényleges lépéseket – mégpedig jogalkotás révén – a nemek egyensúlyának ösztönzésére a felelősségteljes vállalati és politikai pozíciókban, beleértve az igazgatótanácsi helyeket, valamint a helyi, regionális, országos és európai szintű közigazgatást, intézményeket és szervezeteket is, melyeknek példát kellene mutatniuk e téren; ezért kötelező célok kitűzésére hív fel a nők és a férfiak egyenlő képviseletének biztosítása érdekében;

31. hangsúlyozza, hogy a nők a pénzügyi döntéshozatalban alulreprezentáltak, sőt, valójában a nők jelentik az egyik olyan, a pénzügyi döntéshozatalból jelenleg kizárt csoportot, akiket a pénzügyi válság hátrányosan érint; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat a nők részvételének javítására a döntéshozatal valamennyi szintjén, különösen a költségvetési tervezés és az európai pénzügyi rendszerekre vonatkozó irányítási szabályok terén, az Európai Központi Bankot is beleértve; ezzel összefüggésben kiemeli a lányok és asszonyok pénzügyi műveltsége előmozdításának szükségességét;

32. üdvözli a norvég kormány döntését, miszerint a nők arányát a nyilvánosan működő részvénytársaságok igazgatótanácsában legalább 40 %-ra kell emelni, ami lehetővé tette, hogy a nők aránya a jelenlegi 41 %-ra emelkedjen a vállalatok vezetőségében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tekintsek pozitív példának a norvég kezdeményezést, és haladjanak ugyanebbe az irányba a tőzsdén jegyzett vállalatokat illetően;

33. üdvözli a nők száma állami tulajdonú vállalatok igazgatótanácsában való növelésének szükségességét, kiemeli azonban, hogy a nemzeti kormányoknak saját igényeikhez kell igazítaniuk fellépésüket;

2010. június 17., csütörtök

34. rámutat, hogy a szociális infrastruktúrába való befektetés lehetőséget ad Európa korszerűsítésére és az egyenlőség előmozdítására, és a fizikai infrastruktúrát korszerűsítő zöld technológiákba való befektetéssel párhuzamos stratégiának tekinthető; úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőségnek ezért politikai prioritásnak és alapvető eszköznek kell lennie;

35. megállapítja, hogy az EU 2020 stratégia szerint a „zöld gazdaság” kulcsfontosságú; hangsúlyozza, hogy a „zöld munkahelyek” a jövő európai munkaerőpiacának egyik meghatározó növekedési szegmensévé válhatnak, hogy az Európai Unió területén ma több mint 20 millió munkahely tekinthető „zöldnek”, valamint hogy a közelmúltbeli adatok azt mutatják, hogy a megújuló energia ágazatában önmagában is megvan a lehetőség, hogy 2020-ra megkétszereződjön, és elérje a 2,8 millió munkahelyet;

36. felhívja a figyelmet arra, hogy a gazdaság ökológiai átszervezése és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságba való átmenet óriási keresletet fog teremteni a szakképzett munkavállalók iránt; utal arra, hogy a női munkavállalók erősen alulreprezentáltak a megújuló energiaforrások ágazatában, és különösen a tudományos és technológiaiintenzív munkakörökben; felkéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bizonyosodjanak meg arról, hogy a női munkavállalókat nagyobb mértékben bevonják az ökológiai átalakulással kapcsolatos képzési projektekbe és programokba, azaz a megújuló energiaforrások ágazatába, a tudományos és technológiaiintenzív munkakörökbe; felhívja a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló európai strukturális alapokhoz való hozzáférés előmozdításával – az információk terjesztésén és képzési workshopokon keresztül – ösztönözzék a nőket a helyi vállalkozási kezdeményezésekben való részvétellel ezeken a területeken;

37. arra buzdítja a tagállamok munkavállalóit, hogy a csúcstechnológiai szektornak az EU 2020 stratégia célkitűzéseivel összhangban történő megerősítése érdekében teremtsenek több lehetőséget a női munkavállalók számára az új technológiák területén;

38. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az európai strukturális alapok teljes körű végrehajtását nemzeti szinten, hogy az általános rendelet⁽¹⁾ 16. cikke és az Európai Szociális Alapról szóló rendelet⁽²⁾, illetve az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló rendelet⁽³⁾ 6. cikke alapján átképzési és továbbképzési kezdeményezések révén kezeljék a recesszió hatásait;

39. kéri az EMVA-rendelet módosítását, hogy a következő 2014–2020-as tervezési időszakban lehetőség nyíljon pozitív intézkedések bevezetésére a nők érdekében, ami az előző időszakokban lehetséges volt, és amire jelenleg azonban nincs lehetőség, amely intézkedésnek rendkívül kedvező hatása lenne a vidéken élő nők foglalkoztatására;

40. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki mechanizmusokat az egyenlőség jegyében történő kormányzásra, hogy a minisztériumokban és más, a kohéziós és strukturális alapok alá tartozó intézkedéseket végrehajtó hivatalokban helyet kapjon a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szakértelem, és hogy támogassák a női szervezeteket és hálózatokat;

41. szorgalmazza, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete készítsen elemzést a gazdasági és pénzügyi válság nemekre gyakorolt hatásairól; úgy véli, hogy ezt a hatásvizsgálatot a válság sajátos kontextusát figyelembe vevő pontos mutatók segítségével kell elvégezni; felhívja a többi európai intézményt, például az élet- és munkakörülmények javítására szolgáló európai alapítványt, hogy javasoljanak megoldásokat a tevékenységük során a nemek közötti esélyegyenlőséggel kapcsolatban tapasztalt problémákra;

42. kiemeli a nők kis- és középvállalkozásokban történő részvételének ösztönzésére és elősegítésére irányuló programok és pénzügyi kezdeményezések kidolgozásának szükségességét;

43. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el és támogassák a civil társadalom lehetséges közreműködését a pénzügyi és gazdasági válság kezelésében, különösen a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évére való tekintettel;

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, a szociális partnereknek és az érintett nem kormányzati szervezeteknek.

⁽¹⁾ A Tanács 2006. július 11-i 1083/2006/EK rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 210., 2006.7.31., 25. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. július 5-i 1081/2006/EK rendelete az Európai Szociális Alapról (HL L 210., 2006.7.31., 12. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. július 5-i 1080/2006/EK rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapról (HL L 210., 2006.7.31., 1. o.).

2010. június 17., csütörtök

A nők és a férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010) eredményeinek értékelése és előre mutató ajánlások

P7_TA(2010)0232

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010) eredményeinek értékeléséről és a jövőre vonatkozó ajánlásokról (2009/2242(INI))

(2011/C 236 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz) 2. cikkére és a 3. cikk (3) bekezdésének második albekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartája 23. cikkére,
- tekintettel a „Nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv 2006–2010” című bizottsági közleményre (COM(2006)0092),
- tekintettel a „Félidős jelentés a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv (2006–2010) eddigi eredményeiről” című, 2008. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2008)0760),
- tekintettel a Bizottság 2009. december 18-i, „A nemek közötti egyenlőség – 2010” című jelentésére (COM(2009)0694),
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget célzó közösségi keretstratégia felé (2001–2005)” című, 2000. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0335), valamint a Bizottság 2000-es, 2001-es, 2002-es, 2003-as, 2004-es, 2005-ös, 2006-os, 2007-es és 2008-as éves jelentéseire a nők és férfiak esélyegyenlőségéről az Európai Unióban (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049, COM(2008)0010 és COM(2009)0077)),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete emberi jogi és különösen a nők jogait érintő jogi eszközeire, különösen a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (a továbbiakban: Egyezmény), és az ENSZ egyéb, a nőkkel szembeni erőszakkal kapcsolatos eszközeire, mint amilyen az emberi jogi világkonferencián elfogadott bécsi nyilatkozat és cselekvési program, valamint az ENSZ Közgyűlésének a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-i 48/104. sz., a nők elleni, családon belüli erőszak felszámolásáról szóló, 2004. február 19-i 58/147. sz., a nőkkel szemben elkövetett becsületbeli bűncselekményekről szóló, 2003. január 30-i 57/179. sz., valamint a nők elleni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzési és büntetőjogi intézkedésekről szóló, 1998. február 2-i 52/86. sz. határozata,
- tekintettel az 1995. szeptember 4. és 15. között Pekingben rendezett, a nők helyzetéről szóló negyedik világkonferencián elfogadott cselekvési programra és a pekingi cselekvési program nyomon követéséről ⁽¹⁾ szóló 2000. május 18-i, valamint a nők helyzetéről szóló negyedik világkonferencia cselekvési programjának (Peking + 10) nyomon követéséről ⁽²⁾ szóló 2005. március 10-i állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formájáról szóló 2006. október 9-i jelentésére,

⁽¹⁾ HL C 59., 2001.2.23., 258. o.

⁽²⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Közgyűlés nők helyzetével foglalkozó bizottsága által tartott 49. ülés 2005 márciusában közzétett zárójelentésére,
- tekintettel az afrikai nők jogairól szóló maputói jegyzőkönyvre, amely 2005. október 26-án lépett hatályba, és amely egyértelműen előírja a nemi szervek megcsonkítása valamennyi formájának betiltását,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. október 31-i 1325. sz. határozatára, amely a nők nagyobb fokú részvételét szorgalmazza a fegyveres konfliktusok megelőzésében és a béke megteremtésében,
- tekintettel az Európa Tanács e területen végzett munkájára, és különösen a felülvizsgált Európai Szociális Chartára,
- tekintettel az Európa Tanács esélyegyenlőségi miniszterek részére szervezett konferenciáján elfogadott, „A törvény előtti és a tényleges egyenlőség közötti szakadék áthidalása a nemek közötti valódi egyenlőség érdekében” című állásfoglalásra (2010),
- tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosa által közreadott, „Nemi identitás és emberi jogok” című vitaindító dokumentumra (2009); az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága CM/Rec(2010)5 számú, a szexuális irányultságon vagy nemi identitáson alapuló diszkrimináció elleni küzdelemről szóló, tagállamoknak címzett ajánlására; valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által elfogadott, a szexuális irányultságon vagy nemi identitáson alapuló diszkriminációról szóló 1728 (2010) sz. állásfoglalásra és 1915 (2010) sz. ajánlásra,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) ⁽¹⁾,
- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK irányelv (COM(2008)0636) hatályon kívül helyezéséről szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án benyújtott európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra,
- tekintettel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 92/85/EGK tanácsi irányelv (COM(2008)0637) módosításáról szóló, a Bizottság által 2008. október 3-án benyújtott európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra,
- tekintettel „A barcelonai célkitűzések megvalósítása az iskoláskor alatti gyermekek gondozására létrehozott rendszerek tekintetében” című, 2008. október 3-i bizottsági jelentésre (COM(2008)0638),
- tekintettel a Bizottság nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottságának a nők és férfiak közötti egyenlőség szempontjának nemzeti költségvetésekbe történő beépítéséről szóló, 2003. májusi jelentésére,
- tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottságra és a nemek közötti bérszakadékról 2007. március 22-én elfogadott véleményére,
- tekintettel a szexuális kizsákmányolás által veszélyeztetett gyermekekkel és nőkkel való kereskedelem megelőzésének stratégiáiról szóló, 2006. január 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A nők bevándorlása: a bevándorló nők szerepe és helye az Európai Unióban” című, 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽²⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 75. o.

⁽³⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 118. o.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Európai Tanács által 2006. március 23–24-én elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai egyezményre,
 - tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervről (2006–2010) szóló, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a nők iparban betöltött szerepéről szóló, 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a nemek közötti egyenlőségről és a fejlesztési együttműködésben a nők szerepének erősítéséről szóló, 2008. március 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről – 2008” című, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó, a Bizottságnak címzett ajánlásokról szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel „A nők és a szegénység az Európai Unióban” című, 1994. február 24-i ⁽⁶⁾ és 2005. október 13-i ⁽⁷⁾ állásfoglalására, valamint a nemek közötti megkülönböztetésmentességről és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a 2009. november 26-i, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel 2010. február 10-i állásfoglalására az emberkereskedelem megakadályozásáról ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel 2010. február 10-i állásfoglalására a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009 ⁽¹²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0156/2010),
- A. mivel bár a férfiak és nők közötti egyenlőség egyetemes emberi jogaink teljes körű gyakorlásának szükséges feltétele, továbbá az Európai Unió egyik – a szerződések által régóta rögzített – alapelve, a politikai gyakorlatban és a nők életében továbbra is jelentős egyenlőtlenségek tapasztalhatók,
- B. mivel a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikák a gazdasági fejlődés és társadalmi kohézió eszközei,
- C. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőségnek kell fémjeleznie az európai kulturális és politikai identitást,

⁽¹⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 56. o.⁽²⁾ HL C 41. E, 2009.2.19., 73. o.⁽³⁾ HL C 66. E, 2009.3.20., 57. o.⁽⁴⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 35. o.⁽⁵⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 21. o.⁽⁶⁾ HL C 77., 1994.3.14., 43. o.⁽⁷⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 130. o.⁽⁸⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 31. o.⁽⁹⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 16. o.⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0098.⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0018.⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0021.

2010. június 17., csütörtök

- D. mivel a nőkkel szembeni erőszak a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik jelentős akadály, az emberi jogok megsértésének egyik leggyakoribb példája, amely nem ismer földrajzi, gazdasági vagy társadalmi határokat; mivel riasztóan magas az erőszak áldozatává vált nők száma,
- E. mivel nem ragadhatunk le olyan elavult, környezetvédelmi szempontból fenntarthatatlan gazdasági modelleknél, amelyek a munka idejétmúlt, nemek szerinti felosztásán alapulnak, és amelyeket a nők munkaerő-piaci beilleszkedése rég felülírt; mivel a tudás és az innovációra alapozó, társadalmi szempontból fenntartható új modellre van szükségünk, amely a gazdaságba beépíti a női készségek teljes skáláját, egyensúlyt teremt a nők és a férfiak felelőssége tekintetében az állami és a magánszférában, továbbá összeegyeztethetővé teszi a családi életet és a munkát,
- F. mivel bár a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2006–2010-es ütemterv felhívta a figyelmet a nők és a férfiak közötti teljes egyenlőség elérése terén mutatkozó hiányosságokra, és egyes esetekben előrébb vitte a nők és férfiak közötti egyenlőség ügyét, összességében nem történt kellő előrelépés,
- G. mivel fokozni kell a nemi dimenzió szakpolitikákba való integrálására irányuló erőfeszítéseket,
- H. mivel bár még mindig nehéz felmérni a pénzügyi válság teljes hatását, világos, hogy a jelenlegi gazdasági és társadalmi válság különösen súlyos következményekkel jár a nőkre és a nők és férfiak közötti egyenlőség elérését célzó politikák hosszú távú előmenetelére nézve, és ezzel fokozza az egyenlőtlenségeket és a megkülönböztetést,
- I. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség kedvezően befolyásolja a termelékenységet és a gazdasági növekedést, továbbá a nők munkaerő-piaci részvétele számtalan társadalmi és gazdasági előnnyel jár,
- J. mivel öregedő társadalmunkban a nők nélkülözhetetlenek lesznek a munkaerőpiacon, miközben az idősök gondozása iránti igény is nőni fog, ami nagy valószínűséggel növeli annak veszélyét, hogy a nőkre kettős teher nehezedik,
- K. mivel az Európai Unióban szegénységben élő több mint 85 millió ember nagy része nő, amihez hozzájárul a munkanélküliség, a bizonytalan foglalkoztatási formák, az alacsony jövedelmek és a létminimum szintjét el nem érő nyugdíjak, valamint a minőségi közszolgáltatásokhoz való hozzáférés terén széles körben tapasztalt nehézségek, mivel továbbá az utóbbi tíz évben a szegénységben élő nők száma aránytalanul megemelkedett a hasonló helyzetben lévő férfiak számához képest,
- L. mivel a nők és a férfiak átlagbére közötti eltérés meghaladja a 17 %-ot, ami a nyugdíjak egyenlőtlenségéhez és az időskori szegénység „elnőiesedéséhez” vezet, a nőket és fiatal lányokat érintő közvetett megkülönböztetés pedig a munkanélküliség emelkedésével fokozódik,
- M. mivel tartós egyenlőtlenség áll fenn a férfiak és nők között a gondozás területén, minthogy a nők kétszer, illetve több mint háromszor annyi órát töltenek gyermekek és más eltartottak fizetés nélküli gondozásával, mint a férfiak,
- N. mivel a nők gyakran többszörös megkülönböztetésnek vannak kitéve nemük és életkoruk (különösen az idősebb nők esetében), esetleges fogyatékoságuk, etnikai/faji hovatartozásuk, vallásuk, nemzeti származásuk, bevándorló státuszuk, szociális és gazdasági helyzetük – beleértve az egyedül élő nőket –, továbbá szexuális irányultságuk és/vagy nemi identitásuk miatt; mivel az összetett megkülönböztetés többszörös akadályt képez a nők szerepének erősítése és társadalmi előrelépése előtt,
- O. mivel alapvető fontosságú a forrásokhoz, a jogokhoz és a hatalomhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása, amihez strukturális és kulturális változásokra van szükség, fel kell számolni a sztereotípiákat, és elő kell mozdítani az egyenlőséget,
- P. mivel a nők oktatási és foglalkoztatási lehetőségeit továbbra is befolyásoló sztereotípiák elősegítik az egyenlőtlenségek fennmaradását,

2010. június 17., csütörtök

- Q. mivel a nők és férfiak közötti ágazati és szakmai szegregáció nem csökken, sőt, egyes országokban fokozódik,
- R. mivel a családi jog (nevezetesen a házassági és házasság felbontásával kapcsolatos jog) jogi és pénzügyi szempontból gyakran gyengébb helyzetbe hozza a nőket, és a bíróságok időként növelik a férfiak és nők közötti egyenlőtlenségeket azzal, hogy a családi jogot a hagyományos szerepminták, nem pedig az egyenlő jogok alapján alkalmazzák,
- S. mivel bizonyos (vallási) csoportok gyakran visszaélnek a lelkiismereti okból való megtagadás jogával, csorbítva ezzel a nők jogait olyan területeken, mint az egészségügy és a családi jog,
- T. mivel a nők döntéshozatalban való részvétele meghatározó mutató a nők és férfiak közötti egyenlőség terén, mivel a nők jelenléte a vállalatok és egyetemek vezetőségében még mindig elenyésző és mivel a politikával és kutatással foglalkozó nők száma még mindig nagyon lassú ütemben nő,
- U. mivel a meglévő kihívások és az eddig szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a különböző területek közötti politikai koherencia hiánya a múltban gátolta a nők és férfiak közötti egyenlőség elérését, és hogy megfelelő forrásokat kell rendelni a nők jogaihoz, fokozni kell azok összehangolását, szélesebb körben kell terjeszteni e jogokat és hatékonyabban kell előmozdítani azok érvényesülését, az eltérő körülmények figyelembe vételével,
- V. mivel a nők érdekében történő pozitív intézkedések alapvető fontosságúnak bizonyultak munkaerő-piaci, és általában társadalmi beilleszkedésük szempontjából,
- W. mivel a Parlament állásfoglalásokat fogadott el a pekingi cselekvési platform 15 éves évfordulójával kapcsolatban, és mivel a platform konkrét megvalósításáig még nagy utat kell megtenni,
- X. mivel a nemek szerinti bontásban megjelenített adatok a tényleges előrehaladásnak és az eredmények hatékony értékelésének alapvető eszközei,
- Y. mivel az idei év a szegénység elleni küzdelem európai éve, és az e mögött húzódó szándékoknak olyan szakpolitikai intézkedésekben és összehangolt fellépésekben kell megmutatkoznia, amelyek ténylegesen elősegítik a jelenlegi helyzet javulását,
- Z. mivel megemlékeztünk a nemzetközi nőnap (március 8.) létrehozásának centenáriumáról; mivel mind a nők, mind az őket képviselő szervezetek számára fontos az egyenlőség előmozdításában, valamint a diszkrimináció és az egyenlőtlenségek elleni küzdelemben való részvétel,
- AA. mivel sem a nők, sem a férfiak esetében mindeddig nem sikerült megoldást találni a munkahely, a családi és a magánélet összeegyeztetésére,
- AB. mivel a gyermekek, idősek és más eltartottak gondozási szolgáltatásaihoz való hozzáférés alapvető fontosságú a nők és a férfiak munkaerőpiacon, oktatásban és képzésben való egyenlő részvételének elérése érdekében,
- AC. hangsúlyozza, hogy a tagállamok többségében a szociális biztonsági rendszerek nem veszik kellően figyelembe a szegénységben élő nők sajátos helyzetét; mivel az elszegényedés kockázata a nők esetében lényegesen nagyobb; mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdításának és megteremtésének elengedhetetlen feltétele a családi és háztartási feladatkörök férfiak és nők közötti megosztása, különösen a szülői szabadság mindkét szülő általi egyenlő kihasználása és az apasági szabadság révén; és mivel a szülési és szülői szabadság teljes ledolgozott munkaidőbe való beszámításának elmulasztása hátrányos megkülönböztetést jelent és kedvezőtlenebb helyzetet teremt a nőknek a munkaerőpiacon,

2010. június 17., csütörtök

A 2006–2010 közötti időszakra szóló ütemterv értékelése

1. megállapítja, hogy ami a nők és férfiak egyenlő gazdasági függetlenségét illeti, a nők foglalkoztatási rátája megközelítette a lisszaboni foglalkoztatási célok között kitűzött 60 %-ot; sajnálatát fejezi ki azonban a nemek között fennálló bérszakadék kezelésére irányuló kötelező intézkedések hiánya miatt, és rámutat arra, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a bizonytalan munkafeltételek között dolgozó nők – különösen a migráns és etnikai kisebbségekhez tartozó nők – helyzetének javítása érdekében, akik a gazdasági és társadalmi válság közepette még inkább sebezhetővé válnak; ezenfelül felszólít a nemek közötti egyenlőtlenségek csökkentésére a közegészségügyi rendszerekben, melyekhez egyenlő hozzáférést kell biztosítani;

2. üdvözli a Bizottság jogalkotási javaslatait, amelyek célja a munka, a magán- és a családi élet összeegyeztetésének elősegítése; megállapítja azonban, hogy az apasági, az örökbefogadási és a hozzátartozó-ápolási szabadsággal nem foglalkoztak, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamoknak csak egy kisebb hányada valósította meg a megfizethető és minőségi gyermekgondozáshoz való hozzáférés biztosítására irányuló barcelonai célkitűzéseket; a tagállamokat ezért a fenti célkitűzés iránti kötelezettségvállalásuk megújítására szólítja fel;

3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nők a tagállamok többségében még mindig alulreprezentáltak a politikai és gazdasági döntéshozói pozíciókban; felhívja a Bizottságot, hogy további kézzelfogható intézkedésekkel haladjon előre a nők és férfiak döntéshozatalban történő egyenlő részvételének előmozdítása terén;

4. tudomásul veszi a DAPHNE III program keretében a nők elleni erőszak megelőzése és leküzdése érdekében tett fellépéseket; ismételten hangsúlyozza azonban, hogy európai szintű jogalkotási intézkedésekre van szükség a nemi alapú erőszak felszámolásához;

5. üdvözli a nemek közötti egyenlőségnek a társadalmi sztereotípiák csökkentését célzó, prioritásként történő beépítését a közösségi oktatási és képzési programokba; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a meglévő nemi sztereotípiák továbbra is sok egyenlőtlenség alapjául szolgálnak; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak tudatosságnövelő kampányokat a sztereotípiák és a hagyományos nemi szerepek megszüntetésére, különösen olyan, férfiakat célzó kampányokat, amelyek a családi felelősségek megosztására hívják fel a figyelmet;

6. üdvözli a Bizottság elkötelezettségét a millenniumi fejlesztési nyilatkozat és a pekingi fejlesztési platform elvei iránt a nemek közötti egyenlőség EU-n kívüli előmozdítása terén; a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének további megerősítésére szólít fel az EU fejlesztési és külső politikáiban, valamint külső kereskedelempolitikáiban;

Intézményi szinten

7. javasolja, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó új uniós stratégia cselekvési tervet és politikai kötelezettségvállalást jelentsen a pekingi cselekvési platformra és annak eredményeire épülve, figyelembe véve, hogy a nők és a fiatal lányok emberi jogai az egyetemes emberi jogok elidegeníthetetlen, elválaszthatatlan és szerves részét képezik;

8. rámutat, hogy tovább kell folytatni a jelenlegi ütemterv 6 kiemelt területén folyó munkát, és felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be további konkrét intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy tovább lehessen fejleszteni a meglévő ütemterv erős oldalait, és azok így láthatóan befolyásolhassák az egyenlőség elérésére és a nők szerepének erősítésére irányuló nemzeti és regionális szintű eszközöket;

9. javasolja, hogy biztosítsanak európai finanszírozást a nők és a férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó új stratégiára, hogy megkönnyítsék annak európai szintű végrehajtását;

10. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács fogadjon el az egyenlőségre vonatkozó új uniós stratégiát annak érdekében, hogy nagyobb politikai erőt kölcsönözzön és új lendületet adjon az egyenlőségi politikának;

2010. június 17., csütörtök

11. sajnálja, hogy a Bizottság EU 2020 stratégiára vonatkozó javaslataiban nem jelentek meg kellő súllyal a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség szempontjai, ezért kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák az esélyegyenlőségi szempontok következetes érvényesítését az EU 2020 stratégiában, többek között egy külön e kérdéssel foglalkozó fejezet beillesztése, valamint a nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítésére szolgáló mechanizmusok beépítése, a nők foglalkoztatására vonatkozó célok kitűzése és ezzel párhuzamosan a gazdasági függetlenséget mérő mutatók bevezetése révén, továbbá figyelembe véve egyrészt a jelenlegi szociális és gazdasági válság nőkre gyakorolt hatását, másrészt az előregedő társadalomban a nőkre háruló feladatokat;
12. javasolja, hogy évente háromoldali egyeztetésre kerüljön sor a Tanács, a Bizottság és az Európai Parlament között a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó uniós stratégia előrehaladásáról;
13. fenntartja, hogy évente tartani kell a nemek közötti egyenlőségről szóló konferenciát, amelyen nőszerzők, a nemek közötti egyenlőségért munkálkodó egyéb szervezetek, így például LMBT szervezetek, a tagállamok szakszervezetei, európai parlamenti képviselők, az Európai Bizottság, a Tanács és a nemzeti parlamentek képviselői vesznek részt, és amely minden évben egy előre meghatározott témára összpontosít;
14. hangsúlyozza a civil társadalommal folytatott strukturált párbeszéd szükségességét a nők és férfiak közötti egyenlőség elvének szavatolása érdekében;
15. javasolja, hogy az intézményi együttműködést ezen a területen ne korlátozzák a nőszerzőkre, hanem aktívan keressék az együttműködést a mindkét nemet képviselő és a nemek közötti egyenlőség megteremtésén dolgozó szervezetekkel is;
16. sürgeti, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete haladéktalanul kezdje meg teljes körű működését, és dolgozzák ki azokat a mutatókat, amelyek alapján szükség esetén vizsgálni lehet a nők és férfiak közötti egyenlőség érvényesülését; sürgeti e mutatók rendszeres naprakésszé tételét, hogy a kitűzött célok mindenkor összhangban maradhassanak a ténylegesen elért eredményekkel;
17. úgy véli, hogy azokban az esetekben, amikor értékelni kell a Bizottság és a Tanács politikai javaslatainak társadalmi kihatásait, az értékelésnek a nemek közötti esélyegyenlőségre is ki kell terjednie;
18. sürgeti, hogy a Bizottság valamennyi javaslatának kidolgozásakor ténylegesen alkalmazza nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítését;
19. felhívja az Európai Bizottságot, hogy fejlessze, és rendszeresen frissítse a nemek közötti egyenlőségnek szentelt honlapját, valamint kéri az esélyegyenlőséggel foglalkozó munkacsoportot, hogy évente legalább egy ülést szenteljen teljes egészében a nemek közötti egyenlőségnek, valamint hogy hozzon létre egy, a nőkre irányuló tájékoztatási szolgálatot;
20. továbbra is szükségesnek tartja, hogy az Európai Bizottság főigazgatóságai építsék be belső működésükbe a megerősített koordinációs mechanizmust annak érdekében, hogy a különböző területeken folyó munkában nyomon kövessék a nők és férfiak jog- és esélyegyenlőségét célzó politikákat; kéri, hogy az esélyegyenlőségről szóló éves jelentésben minden főigazgatóság szenteljen külön fejezetet az egyenlőség saját hatáskörében tapasztalható helyzetének;
21. felszólítja a főképviselőt, hogy biztosítsa a nemek közötti egyensúlyt az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozása során, és készítsen cselekvési tervet az uniós küldöttségek nemek közötti egyensúlyának elérése érdekében, a legmagasabb szinten is; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Európai Parlament által 2008 márciusában már megfogalmazott követelésnek megfelelően hozzon létre egy európai női megbízotti pozíciót annak érdekében, hogy az EU külpolitikáiban külön figyelmet fordítsanak a nők helyzetére, és hogy a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség általános érvényesítését strukturálisan ágyazzák be az EKSZ-be; felszólítja az Európai Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy aktívan mozgósítsák elő és támogassák, hogy a nők szerepének megerősítése megjelenjen szempontként az Unió kívüli államokkal és szervezetekkel folytatott kétoldali és többoldali kapcsolataikban;
22. felszólítja a főképviselőt, hogy biztosítsa a nemek közötti egyenlőség szempontjainak valamennyi fejlesztési együttműködési politikába, programba és projektbe való beépítését, és hangsúlyozza az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. sz. határozata végrehajtásának fontosságát az EU külső fellépéseiben;

2010. június 17., csütörtök

23. hangsúlyozza, hogy fontos a nők és férfiak közötti egyenlőség kérdésének integrált megközelítése különböző területeken, így a gazdaság-, a pénzügy-, a kereskedelem- és a társadalompolitika terén is, és hogy a költségvetésekben vizsgálni kellene a nemek esélyegyenlőségének érvényesülését; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a bevált gyakorlatok terjesztését és cseréjét annak érdekében, hogy a politikák kidolgozásakor előmozdítsák azok figyelembevételét;

24. úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak képzési és végrehajtási eszközöket kell kidolgozniuk annak érdekében, hogy minden érintett fél a saját hatáskörében kellően figyelembe tudja venni a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség szempontját, beleértve a szakpolitikák nőkre és férfiakra gyakorolt specifikus hatásának értékelését;

25. fontosnak tartja, hogy a gazdasági fellendülést célzó stratégiák és tervek keretében olyan példamutató ágazati intézkedéseket fogadjanak el, amelyek olyan sajátos oktatási és szakképzési lehetőségeket támogatnak, amelyek elősegítik a nők munkaerő-piaci beilleszkedését a fejlődés tekintetében stratégiai jelentőségű ágazatokban – ideértve a fiatalokét is –, és amelyek a csúcstechnológia és a tudomány területén kínált állásokhoz és az e területen keresett készségekhez igazodnak;

26. hangsúlyozza a mennyiségi és minőségi mutatók kidolgozásának, valamint a megbízható, összevethető és szükség esetén rendelkezésre bocsátható, nemek szerinti statisztika készítésének fontosságát, amelyek felhasználhatók a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére irányuló cél teljesülésének ellenőrzésére minden politikai területen;

27. felszólítja az Eurostatot, hogy dolgozzon ki mutatókat a nők és a férfiak önkéntes tevékenységekben való részvételének mérésére, amely megmutatja, hogy a nők és a férfiak mennyiben járulnak hozzá a társadalmi kohézióhoz;

28. hangsúlyozza, hogy javítani kell a koordinációt a nemek közötti egyenlőségre irányuló szakpolitikák céljainak kialakítása érdekében az uniós és tagállami intézményekben, továbbá, hogy olyan konkrét, egységes integrációs módszerekre van szükség, mint az esélyegyenlőségi alap, vagy a nemi alapon történő elemzés beépítése az állami politikák tervezésébe, ütemezésébe, végrehajtásába és nyomon követésébe;

29. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét, hogy kettős stratégiát kell alkalmazni, amely abban áll, hogy egyrészt integráltan közelítjük meg a nők és férfiak közötti egyenlőség kérdését, másrészt a gyakorlati eredmények elérése érdekében további konkrét intézkedéseket kell hozni többek között a jogalkotás, a költségvetési fejezetek és előirányzatok, valamint a nyomon követés és a felügyelet szintjén; rámutat, hogy az intézkedések menetrendjének európai és nemzeti szinten egyaránt tartalmaznia kell rövid távú és hosszú távú minőségi és mennyiségi célokat;

30. kéri a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy hozzák meg a nemek közötti egyenlőség elvének a közösségi szakpolitikákban való érvényesítéséhez szükséges intézkedéseket, továbbá vizsgálják felül a meglévő jogszabályokat a nemek közötti egyenlőség elvének megfelelő érvényesítése és a pozitív diszkriminációt célzó intézkedések szükség esetén történő alkalmazásának lehetővé tétele érdekében;

31. üdvözli a Bizottság elkötelezettségét a pekingi cselekvési platform elvei iránt a nemi szempontokra érzékeny költségvetések előmozdítása terén; kéri az EU-t és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket annak rendszeres felmérése érdekében, hogy milyen mértékben részesülnek a nők a közsféra kiadásaiából, és a költségvetések olyan irányú kiigazítása érdekében, amely révén biztosítható az állami kiadásokhoz való egyenlő hozzáférés, ami a termelékenység növelését és a társadalmi igények kielégítését szolgálja; elégséges források elkülönítését is szorgalmazza, ideértve a nemi szempontú hatástanulmányok elvégzésére szolgáló forrásokat is;

32. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy kövesse nyomon a tagállamok megkülönböztetésmentességi irányelveknek és a nemekkel kapcsolatos intézkedéseknek való megfelelését, és meg nem felelés esetén tegyen aktív lépéseket, beleértve a jogsértési eljárások kezdeményezését is;

33. kéri az Európai Mezőgazdasági és Vidéékfejlesztési Alap (EMVA) szabályzatának módosítását, hogy az Európai Szociális Alaphoz (ESZA) hasonlóan a 2014–2020 tervezési időszakban lehetőség nyíljon pozitív intézkedések bevezetésére a nők érdekében, ami az előző időszakokban lehetséges volt, a jelenlegi azonban nem teszi lehetővé, és aminek rendkívül kedvező hatása lenne a vidéken élő nők foglalkoztatására;

2010. június 17., csütörtök

34. hangsúlyozza, hogy az egyenlőséggel kapcsolatos kérdésekre az Európai Parlamentben is megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a különböző bizottságokban és a parlamenti küldöttségekben, és biztosítani kell, hogy a nők megfelelően képviseltesék magukat e bizottságok és küldöttségek felelős pozícióiban, és felhívja a figyelmet az Európai Parlament egyenlőséggel foglalkozó magas szintű munkacsoportja munkájának fontosságára;

35. e tekintetben üdvözlí a nők és férfiak közötti egyenlőség szempontjának általános érvényesítéséért felelős európai parlamenti képviselők jelenlegi tevékenységeit, akik annak biztosításán dolgoznak, hogy saját bizottságaikon belül minden politika megfogalmazásában és kidolgozásában figyelembe vegyék a nemi szempontokat;

36. felszólítja az Európai Parlament elnökségét és az Európai Bizottságot, hogy saját személyzetükben fokozzák a magasabb beosztást betöltő nők számának növelését célzó erőfeszítéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan mechanizmust, amely biztosítja, hogy a következő jogalkotási ciklusban az Európai Bizottságban egyenlő legyen a nők és a férfiak száma;

37. véleménye szerint nem engedhető meg, hogy a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság, valamint jövőbeli gazdasági problémák veszélyeztessék a nemek közötti egyenlőség terén elért vívmányokat, illetve, hogy a visszaesést – mint egyes tagállamokban már látható – érvként hozzák fel arra, hogy visszafogják a nemek közötti egyenlőségre irányuló intézkedéseket, ami hosszú távon a foglalkoztatottsági arány növekedésének, az EU gazdasági növekedésének, az adóbefizetések emelkedésének, a születési arányszám növekedésének, valamint a nemek közötti egyenlőség előmozdításának kerékkötőjévé válna;

38. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és a szociális partnerekkel együttműködve végezze el a családi élet és a munka összeegyeztetésére vonatkozó politikák olyan irányú felülvizsgálatát, amely biztosítja, hogy az anyaság és az apaság költsége ne a vállalatot, hanem a közösséget terhelje, mivel ez szolgálja a vállalatban belüli megkülönböztető gyakorlatok felszámolását és a kedvezőbb demográfiai jövőt;

39. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy a nők és a férfiak tekintetében pozitív intézkedéseket kell elfogadni, többek között annak elősegítése érdekében, hogy a családnak szentelt időszakot követően (gyermeknevelés és/vagy beteg vagy fogyatékkal élő szülő gondozása) visszatérjenek a munkába, olyan munkaerő-piaci (re)integrációs politikák előmozdításával, amelyek lehetővé teszik, hogy anyagilag ismét függetlenek lehessenek;

40. felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa az informális gazdasági szektor elismerését célzó intézkedéseket, és a nemekre vonatkozó egyedi megközelítések alapján számszerűsítsék a mindennapok gazdaságát, a Bizottság által elindított, „A GDP-n túl” elnevezésű projektnek megfelelően;

41. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő szociális ellátást azoknak a nőknek és férfiaknak, akik beteg, idős vagy rokkant családtagokat gondoznak, valamint azoknak az idős nőknek, akik rendkívül szerény nyugdíjat kapnak;

Szakpolitikai területek – célkitűzések

42. fontosnak tartja, hogy használják fel a pekingi platform (Peking +15) svéd elnökség által elvégzett elemzését egyrészt a megfelelő mutatók kidolgozása, másrészt az abban szereplő 12 terület mindegyikére vonatkozó célok kitűzése és a szükséges szakpolitikai intézkedések elfogadása érdekében;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen közzé hatástanulmányt a nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítésére irányuló mechanizmus bevezetéséből eredő – többek között költségvetési – következményekről, amely lehetővé teszi a mechanizmus megfelelőségének, hatékonyságának, tartósságának és hasznosságának értékelését a költséghatékonyság és a hozzáadott érték aránya szempontjából, a minden egyéb európai politika esetében megszokott gyakorlatnak megfelelően;

44. rámutat arra, hogy javítani kell azokat a rendszereket, amelyek révén a nőszerkezetek és általában a civil társadalom együttműködik és részt vesz a nemi szempontú integrációs folyamatok alakításában;

2010. június 17., csütörtök

45. kiemelt jelentőséget tulajdonít a szegénység elleni küzdelemnek az annak háttérében álló makrogazdasági, monetáris, munkaügyi és szociálpolitikák reformja révén, hogy biztosítani lehessen a nők számára a gazdasági és társadalmi igazságosságot a szegénységi ráta meghatározására használt módszerek felülvizsgálata és olyan stratégiák kidolgozása révén, amelyek előmozdítják a jövedelmek igazságos elosztását, tisztességes minimálbéreket, fizetéseket és nyugdíjakat biztosítanak, több minőségi, a munkavállalói jogokat tiszteletben tartó munkahelyet hoznak létre a nők számára, biztosítják a minőségi közszolgáltatásokhoz való hozzáférést minden nő és fiatal lány számára, valamint javítják a szociális védelmet és az ehhez kapcsolódó, lakóhelyhez közeli szolgáltatásokat, így a bölcsődéket, óvodákat, napköziket, közösségi szabadidő-központokat és a családsegítő szolgáltatásokat, „intergenerációs központokat”, lehetővé téve, hogy ezekhez valamennyi nő, férfi, gyermek és idős ember hozzáférhessen;

46. hangsúlyozza, hogy az esélyegyenlőségi politikák kidolgozásának, végrehajtásának és értékelésének a legszegényebb sorban élő nők kiemelt részvételével kellene történnie; ezért felkéri az Uniót, hogy általában szenteljen kiemelt figyelmet e szempontoknak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve, az önkéntesség európai éve, és az Európa 2020 stratégia tervezése és végrehajtása során;

47. kiemeli a férfiak és nők közötti egyenlőség gazdasági növekedésre gyakorolt kedvező hatását; ezzel kapcsolatban megemlíti, hogy egyes tanulmányok szerint, ha a nők teljes és részmunkaidős foglalkoztatottságának aránya, és termelékenysége elérné a férfiakét, a GDP 30 %-kal növekedne;

48. felszólítja a tagállamokat, hogy a válság elleni intézkedések és a jövőbeli kivonulási stratégiák hatásait elemezzék a férfiak és nők közötti egyenlőség szempontjából;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy szüntesse meg az egyenlőtlenségeket a vizsgált területeken, ugyanolyan szintű jogi védelmet biztosítva a nemi alapú megkülönböztetéssel szemben, mint a faji alapú megkülönböztetéssel szemben, és javítsa a többszörös megkülönböztetés áldozatainak jogi védelmét és jogorvoslatához való hozzáférését;

50. kitart amellett, hogy sürgős intézkedésekre van szükség a jövedelmek terén tapasztalható megkülönböztetés leküzdése érdekében, akár a meglévő irányelv felülvizsgálatával, akár a közvetlen és a közvetett megkülönböztetés felszámolására irányuló, pontos célokat követő, fokozatos ágazati tervek kidolgozásával – ilyen cél lehet pl. a bérszakadék 0–5 %-os szintre való leszorítása 2020-ig –, akár a kollektív tárgyalások, illetve „esélyegyenlőségi tanácsadók” képzésének ösztönzésével, a fizetés nélküli munka nők és férfiak közötti egyenlőtlen megoszlásának kiigazításával és egyenlőségi tervek kidolgozásával a vállalatoknál és más munkahelyeken; úgy véli, hogy a bérszerkezet átlátható megállapításának szabványos gyakorlattá kell válnia a női munkavállalók tárgyalási pozíciójának erősítése érdekében;

51. üdvözlöi, hogy az EU-ban sikerült megközelíteni a nők foglalkoztatottsága terén 2010-re kitűzött 60 %-os célt, hangsúlyozza azonban, hogy most ennél nagyra törőbb célt kell megfogalmazni, amely nem más, mint a 75 % elérése 2020-ra;

52. követeli, hogy a Tanács, a Bizottság és az EU tagállamai tegyenek olyan konkrét intézkedéseket a különösen sebezhető csoportok helyzetének javítására, mint például a független jogállás létrehozása a családon belüli erőszakkal szembesülő migráns nők számára, egyéni nyugdíjjogosultság és egyéb ellátások bevezetése a munkaerőpiacon csak kismértékben vagy egyáltalán nem részt vevő nők számára, valamint a transznemű személyekkel szembeni megkülönböztetésre vonatkozó figyelemfelkeltő kampány lefolytatása és jogorvoslatokhoz való hozzáférésük javítása;

53. hangsúlyozza a kollektív tárgyalás és szerződés jelentőségét a nők hátrányos megkülönböztetése elleni küzdelemben a munkavállalás, a fizetések, a munkafeltételek, a szakmai előmenetel és a képzés terén;

54. felszólítja az állami és magánintézményeket, hogy belső szabályzataikba vezessék át ezeket az egyenlőségi terveket, azokhoz rendeljenek pontosan meghatározott rövid, közép- és hosszú távú célokat, és éves rendszerességgel értékeljék e célok gyakorlati megvalósulását;

55. sajnálattal állapítja meg, hogy a nők mind üzleti berkekben, mind a demokratikus folyamatokban zajló döntéshozatalban alulreprezentáltak, és hangsúlyozza, hogy nagyra törőbb intézkedésekre van szükség a nők részvételi arányának növelése érdekében a vállalatok, továbbá a helyi, regionális, országos és európai szintű közintézmények igazgatótanácsaiban;

2010. június 17., csütörtök

56. erélyesebb fellépést, továbbá a tudatosság és az ellenőrzés fokozását sürgeti a munkahelyeken annak érdekében, hogy jobb munkakörülményeket biztosítsanak a nők számára, figyelmet fordítva a munkaidőre, az anyasággal és az apasággal kapcsolatos jogok tiszteletben tartására, valamint a munka és a családi élet összeegyeztethetőségére, továbbá szorgalmazva a szülési szabadság meghosszabbítását, a szülői szabadság, illetve a fizetett apasági szabadság bevezetését, a fizetett családi szabadság létrehozását, amely többek között az eltartott hozzátartozók ellátására szolgálna, a munka és a gondozási feladatok elosztásakor érvényesülő szexista sztereotípiák leküzdését célzó intézkedéseket és az e jogokat megkérdőjelező gyakorlatokkal szembeni jogorvoslati lehetőségek létrehozását;

57. e tekintetben hangsúlyozza, hogy szükség van a „vállalatok társadalmi felelősségvállalásának” mérésére, tanúsítására és jutalmazására, és az e célra megállapított követelményeknek teljes mértékben tartalmazniuk kell a nemek közötti egyenlőség szempontjait; fenntartja, hogy ezt rugalmas, célokhoz és nem fizikai jelenlétéhez kötött munkaszervezési modellek alkalmazása révén kell elérni, amelynek keretében minden munkavállaló számára – nemtől függetlenül – lehetőség nyílik a képességeihez és szakértelméhez mért egyéni szakmai fejlődésre, javadalmazásban is tükröződő munkahelyi előmenetelre, és amely – többek között családbarát szolgáltatások és munkaszervezés révén – figyelembe veszi a gyermekek és a hozzátartozók gondozásából adódó társadalmi kötelezettségeket;

58. hangsúlyozza, hogy egyensúlyba kell hozni a családi és magánéletet a munkával, olyan, a nőkre és férfiakra egyaránt vonatkozó intézkedések megvalósítása révén, amelyek előmozdítják a feladatok egyenlő megosztását és figyelembe veszik azt, hogy a férfiak eddig kevésbé hajlottak a szülői szabadság vagy ösztönzők igénybevételére;

59. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell azokat a kezdeményezéseket, amelyek a vállalkozásokban az olyan pozitív intézkedések és emberi erőforrás-politika kialakítását és végrehajtását célozzák, amelyek elősegítik a férfiak és nők közötti egyenlőséget, a tudatosság felkeltésére és képzési tevékenységekre helyezve a hangsúlyt, a szervezeteknél és a vállalkozásoknál a sikeres gyakorlatok támogatása, átadása és átvétele érdekében;

60. úgy véli, hogy komolyabban el kell mélyedni az olyan tevékenységek elemzésére irányuló módszertan kidolgozásában, amelyek képesek garantálni a nők egyenlő javadalmazáshoz való jogát, elősegítik az egyének és szakmák teljes potenciáljának kibontását, és ezzel párhuzamosan – szerkezeti elemként – fokozza a munka méltóságát a vállalkozások termelékenységének, versenyképességének és minőségének javítása, valamint a férfi és női munkavállalók életminőségének javítása céljából;

61. hangsúlyozza, hogy javítani kell a gyermekek és más eltartottak gondozására irányuló szolgáltatások elérhetőségét, hozzáférhetőségét és minőségét, biztosítva, hogy az említett szolgáltatások elérhetősége összhangban legyen a teljes állásban foglalkoztatott nők és férfiak munkaidejével;

62. rámutat arra, hogy a gyermekek és más eltartottak gondozására irányuló szolgáltatások számos álláslehetőséget kínálnak az idősebb nők számára, akik körében a foglalkoztatottság aránya jelenleg az egyik legalacsonyabb;

63. úgy véli, hogy a 3 év alatti gyermekek legalább 50 %-át ellátni képes, megfizethető, minőségi gyermekgondozási szolgáltatásokat kell biztosítani, valamint meg kell teremteni valamennyi 3 éves és az iskolaköteles kor közötti gyermek oktatási intézményekbe való felvételének lehetőségét;

64. olyan szakpolitikákat és fellépéseket sürget, amelyek minden területen felszámolják a nők elleni erőszakot, előmozdítják a nők emberi jogait, valamint küzdenek a nemi sztereotípiákkal és a társadalmon és a családon belüli megkülönböztetés minden formájával szemben, ideértve a nevelés, az oktatás, a média és a politikai élet terén meglévő megkülönböztetést; fenntartja, hogy egyedi politikákat kell kidolgozni, amelyek előmozdítják a nemek közötti egyenlőséget, a nők szerepvállalásának növelését és az egyéni ismeretek bővítését – többek között figyelemfelhívó kampányok révén –, továbbá támogatja a nőket célzó, egész életen át tartó tanulásra vonatkozó stratégiákat és egyedi intézkedéseket;

65. osztja a Foglalkoztatási és Szociális Tanácsnak a nők elleni erőszak felszámolásáról elfogadott következtetéseit, és hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a Bizottság a nők elleni erőszak megelőzése terén aktívabb politika folytatása mellett kötelezte el magát; felszólítja a Bizottságot, hogy kezdjen konzultációt egy, a nők elleni erőszak leküzdéséről szóló irányelvről, amely többek között körvonalazni fogja azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a tagállamok kötelesek megtenni a nők elleni erőszak leküzdése érdekében;

2010. június 17., csütörtök

66. hangsúlyozza, hogy a probléma tényleges nagyságrendjének feltárása érdekében az Európai Unió minden országára kiterjedő, széles körű, közös módszertanra épülő felmérést kell végezni; kiemeli, a Nemi Alapú Erőszak Európai Megfigyelőközpontja által e téren végzendő munka jelentőségét, amely minőségi statisztikákat biztosít majd a társadalom e szégyenfoltja ellen fellépő politikai intézkedések támogatására;

67. fenntartja, hogy a legnagyobb figyelemmel kell kísérni azon nők helyzetét, akik házastársukkal a mezőgazdaság, a kisipar, a kereskedelem és a halászat területén, illetve kis családi vállalkozásokban dolgoznak, ahol a nők kiszolgáltatottabb helyzetben vannak, mint a férfiak, és újabb intézkedéseket kell előírni, amelyek védelmezik az anyaságot, megszüntetik a közvetlen megkülönböztetést, biztosítják a szociális védelmet és biztonságot, továbbá a nőket, köztük az önálló vállalkozói státuszú nőket megillető további jogokat; rámutat ezzel kapcsolatban a közös tulajdon, mint jogintézmény kialakításának fontosságára, amely biztosítja a nők jogainak maradéktalan elismerését a mezőgazdasági ágazatban, megfelelő védelmet nyújt nekik a társadalombiztosítás terén, valamint szavatolja munkájuk elismerését;

68. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az élet minden területén és minden életkorban küzdeni kell a sztereotípiák ellen, mivel ez a nemek közötti egyenlőtlenség egyik állandó oka, amely befolyásolja az oktatás, a képzés és a foglalkoztatás terén hozott döntéseiket, a háztartásbeli és családi kötelezettségek elosztását, a közéletben és a döntéshozatali pozíciókban való részvételüket és képviselüket, valamint munkahelyválasztásukat;

69. kéri, hogy az európai intézmények és a tagállamok helyezzenek nagyobb hangsúlyt a többszörös megkülönböztetés, a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az egészségügyi egyenlőtlenségek leküzdésére;

70. úgy véli, a jogosultságok személyre szabása és a nyugdíjjogosultságok egyenlőségének biztosítása érdekében felül kell vizsgálni az adó- és a szociális védelmi rendszereket, továbbá fel kell számolni az olyan ösztönzőket, amelyek kedvezőtlenül hatnak a nők munkaerő-piaci és társadalmi részvételére, mint például a közös adózás, vagy az eltartottak gondozása után járó olyan támogatások, melyek feltétele, hogy a kedvezményezett nő ne álljon alkalmazásban;

71. emlékeztet a 2010. február 10-i állásfoglalására, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nők rendelkezhessenek szexuális és reprodukció jogaik felett;

72. hangsúlyozza a nők szexuális és reprodukció egészségének biztosítására irányuló megelőző intézkedések fontosságát;

73. hangsúlyozza, hogy a nemváltoztatási eljárásokat hozzáférhetővé kell tenni a transznemű személyek számára, és biztosítani kell, hogy e beavatkozások költségeit az állami egészségbiztosítási rendszer keretében részükre megtérítsék;

74. hangsúlyozza, hogy külön figyelmet kell fordítani az etnikai kisebbségekhez tartozó nők helyzetére, ideértve a migráns nőket, és megfelelő intézkedéseket kell hozni a támogatásukra a nők és férfiak közötti egyenlőséggel összefüggésben;

75. sürgeti, hogy a Bizottság folytasson konzultációt a Parlamenttel, különösen a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsággal a nők jogairól szóló majdani európai charta kidolgozásáról;

76. úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a fejlődésre, a békére és a nőkkel való szolidaritásra az egész világon, különös tekintettel a jogtalanságok, a megkülönböztetések, az éhínség, a nyomor, az emberkereskedelem és minden típusú erőszak áldozataira; fenntartja, hogy a nőszervezetekkel és a tágabb értelemben vett civil társadalommal fenntartott folyamatos konzultáció, és a nem kormányzati szervezetekkel a nemek közötti egyenlőség biztosítására közvetlenül vagy közvetve kiható politikákkal kapcsolatban folytatott együttműködés a szélesebb társadalmi konszenzus biztosítékai;

77. hangsúlyozza, hogy a nemi dimenziót és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet be kell építeni az Európai Unió külpolitikájába és fejlesztési együttműködési politikájába;

2010. június 17., csütörtök

78. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új uniós stratégiának és a kísérő intézményi mechanizmusoknak szorosan kapcsolódniuk kell a nők jogaival kapcsolatos globális menetrendhez; megállapítja, hogy ez magában foglalja az ENSZ új, nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szervezeti egységével való kapcsolattartást és e szerv politikai és operatív tevékenységek révén történő támogatását, és felszólítja az EU-t, hogy gondoskodjon arról, hogy az új szerv számára jelentős pénzügyi forrásokat és emberi erőforrásokat biztosítsanak, hogy az képes legyen a gyakorlatban eredményt felmutatni, és azt az ENSZ nemek közötti egyenlőségért felelős főtitkárhelyettese vezesse;

79. hozzáteszi, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos új uniós stratégiának és a kapcsolódó intézményi mechanizmusoknak kifejezetten tartalmazniuk kell a nemi identitás kérdését, és foglalkozniuk kell a nemváltoztatás miatti hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemmel;

80. felszólít az Európai Parlament közelmúltban elfogadott állásfoglalásainak, így az emberkereskedelem megakadályozásáról szóló, 2010. február 10-i állásfoglalásának, és az Európai Unióban a nők és a férfiak közötti egyenlőségről szóló állásfoglalásának tiszteletben tartására;

*

* *

81. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

Sport, különös tekintettel a sportolók ügynökeire

P7_TA(2010)0233

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a sportolói ügynökökről

(2011/C 236 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az európai hivatásos labdarúgás jövőjéről” című 2007. március 29-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság sportról szóló fehér könyvére vonatkozó 2008. május 8-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a sportról szóló fehér könyvre (COM(2007)0391),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikkére,
- tekintettel az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának 2005. január 26-i ítéletére ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, a sportról és konkrétan a játékosok ügynökeiről szóló, 2010. március 10-i kérdésre (O-0032/2010 – B7-0308/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,

1. emlékeztet arra, hogy a Parlament 2007. március 29-i, az európai professzionális labdarúgás jövőjéről szóló állásfoglalásában felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a labdarúgást vezető testületeknek a játékosok ügynökei tevékenységének szabályozására irányuló erőfeszítéseit, szükség esetén az ilyen ügynökökkel kapcsolatos irányelvre irányuló javaslattal;

⁽¹⁾ HL C 27. E, 2008.1.31., 232. o.

⁽²⁾ HL C 271. E, 2009.11.12., 51. o.

⁽³⁾ A T-193/02 eset, Laurent Piau kontra Bizottság [2005] ECR I-00209.

2010. június 17., csütörtök

2. üdvözlí az Európai Unió sportügynökeiről szóló tanulmányt, amelynek elkészítésére az Európai Bizottság adott megbízást, és amelynek immáron elérhető az eredményei;
3. különösen aggódik a tanulmány eredményei miatt a sporttal kapcsolatos bűncselekmények tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a tanulmány felidézi, hogy bizonyos esetekben a sportot behálózza a szervezett bűnözés, a játékosok ügynökeinek tevékenységéhez vezető szálakkal; úgy véli, hogy ez a fejlemény káros a sportról alkotott képre, integritására és a társadalomban betöltött szerepére;
4. tudomásul veszi a tanulmány azon eredményeit, melyek szerint a sportügynökök központi szerepet töltenek be azokban a pénzáramlásokban, amelyek gyakran nem átláthatók, és amelyek illegális tevékenységekre hajlamossá teszik őket; üdvözlí bizonyos klubok és irányító testületek a pénzügyi tranzakciók átláthatóságának növelésére irányuló kezdeményezéseit;
5. megjegyzi, hogy a tanulmány rámutat a transzferrendszerekben rejlő átláthatatlanságra, különösen a csapatsportban, amely illegális tevékenységhez vezethet, amelyben ügynökök, valamint klubok és játékosok is érintettek lehetnek;
6. hangsúlyozza a fiatal játékosok különleges kiszolgáltatottságát és azt, hogy emberkereskedelem áldozataivá válhatnak;
7. hangsúlyozza a játékosok ügynökeinek és klubjainak kiemelt felelősségét, különösen a fiatal játékosok iránt, és ezért felszólítja mindkét felet, hogy vegye komolyan e felelősséget, különös tekintettel a fiatal játékosok oktatására és szakképzésére;
8. hangsúlyozza a tanulmány azon eredményét, mely szerint a sportszövetségek által az ügynökök számára felállított szabályok alapvető célja a szakmához való hozzáférés ellenőrzése és gyakorlásának szabályozása, de hogy ezeknek a testületeknek csak korlátozott ellenőrzési és szankcionálási hatáskörük van, mivel nincsenek eszközeik azon sportügynökök közvetlen fellépéseinek ellenőrzéséhez, akik náluk nincsenek bejegyezve, és polgárjogi vagy büntetőjogi büntetések kiszabására sem jogosultak;
9. egyetért a sportirányító testületekkel és a sportban érdekelt felekkel, hogy intézkedésekre van szükség a sport és a sportok szereplőinek integritásához és hiteléhez kapcsolódó problémák kezelésére;
10. úgy véli, hogy a játékosok ügynökeire vonatkozó jelenlegi FIFA engedélyrendszer elvetése egy erőteljes alternatív rendszer felállítása nélkül nem lenne helyénvaló módja a labdarúgó-játékosok ügynökeit körülvevő problémák kezelésének;
11. üdvözlí a sportirányító testületek erőfeszítéseit, hogy a pénzáramlások nagyobb átláthatóságát és felügyeletét ériék el;
12. kéri a Tanácsot, hogy gyorsítsa fel koordinációs erőfeszítéseit az ügynökök tevékenységéhez kapcsolódó bűnözői tevékenység – köztük a pénzmosás, a mérkőzések befolyásolása és az emberkereskedelem elleni harcban;
13. felidézi a fent említett, a T-193/02 számú ügyben született ítéletet, amelyben a Bíróság kinyilvánította, hogy a játékosok ügynökeinek tevékenységével kapcsolatos rendelet, amely alapvetően egy gazdasági tevékenység szabályozásáról szól és alapvető szabadságokat érint, a közhatóságok hatáskörébe tartozik;
14. emlékeztet arra, hogy a Bíróság ugyanazon ítéletében elismerte, hogy az olyan szövetségeknek mint a FIFA, jogukban áll az ügynöki hivatás szabályozására, amennyiben a szabályozás célja az ügynökök tevékenységére vonatkozó professzionális és etikai normák emelése a játékosok védelmében, és a szabályozás nem versenyellenes; emlékeztet arra, hogy kollektívan az ügynökök nem szervezettek szakmailag és hogy a szakmát csak nagyon korlátozottan szabályozzák tagállami szinten;

2010. június 17., csütörtök

15. meg van győződve arról, hogy a határokon átnyúló tevékenységek és a sportokra vonatkozó különböző nemzeti rendelkezések összefüggésében az ellenőrzés és a szankciók betartatásának hatékonyságát csak a sportirányító testületek és a közhatóságok közös erőfeszítéseivel lehet javítani;

16. megjegyzi, hogy míg az ügynökök tevékenységét a sportolói testületek bizonyos területeken széles körűen szabályozzák nemzetközi és nemzeti szinten, csak nagyon kevés tagállam hozott külön jogszabályokat a sportügynökökkel kapcsolatban;

17. úgy véli, hogy a sportügynökök tevékenységére vonatkozó rendelkezések zavarba ejtő sokféleségére való tekintettel szükség lenne egy koherens, az egész Unióban érvényes megközelítésre a nem egyértelmű szabályok miatti kikapuk elkerülésére és az ügynökök tevékenységének megfelelő monitoringjának és ellenőrzésének biztosítására;

18. megismétli egy, a játékosok ügynökeinek tevékenységére vonatkozó EU-kezdemenyezésre vonatkozó felhívását, a következő célokkal:

- szigorú normák és vizsgakritériumok, mielőtt bárki játékosok ügynökeként működhetne;
- az ügynökök tevékenységének átláthatósága,
- a kiskorúak transzferéhez kapcsolódó díjazás tiltása a játékosok ügynökei számára,
- az ügynöki szerződésekre vonatkozó minimális harmonizált normák,
- hatékony monitoring- és fegyelmi rendszer,
- az egész EU-ra kiterjedő ügynökengedélyezési rendszer és ügynökjegyzék bevezetése,
- a kettős képviselő megszüntetése,
- fokozatos díjazás a szerződés teljesítésétől függően;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Bizottság részére.

Az EU–Oroszország csúcstalálkozó következtetései

P7_TA(2010)0234

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az EU–Oroszország csúcstalálkozó (2010. május 31 – június 1.) következtetéseiről

(2011/C 236 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt az Orosz Föderáció közötti meglévő partnerségi és együttműködési megállapodásra (PEM) ⁽¹⁾, valamint az új EU–Oroszország szerződésről 2008-ban megkezdett tárgyalásokra,
- tekintettel az EU-nak és Oroszországnak a 2003. május 31-én, Szentpéterváron tartott 11. EU–Oroszország csúcstalálkozót követően kiadott közös nyilatkozatban meghatározott azon közös célkitűzésére, hogy létrehoznak egy közös gazdasági térséget, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének közös térségét, a külső biztonság területén folytatandó együttműködés közös térségét, valamint a kutatás és oktatás – beleértve a kulturális aspektusokat is – közös térségét (négy közös térség),

⁽¹⁾ HL L 327., 1997.11.28., 1. o.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Oroszországról és az EU és Oroszország közötti kapcsolatokról szóló korábbi jelentéseire és állásfoglalásaira, különösen a 2009. november 18-i, stockholmi EU–Oroszország csúcstalálkozót megelőző 2009. november 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az emberi jogi aktivisták ellen Oroszországban elkövetett gyilkosságokról szóló 2009. szeptember 17-én elfogadott állásfoglalására ⁽²⁾, és az energiabiztonság külső aspektusairól szóló 2009. szeptember 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az EU és Oroszország közötti emberi jogi konzultációkra,
 - tekintettel a 2010. május 31-én és június 1-jén Rosztovban megrendezett EU–Oroszország csúcstalálkozón aláírt megállapodásokra és kiadott közös nyilatkozatokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió továbbra is elkötelezett aziránt, hogy tovább mélyítse és fejlessze az Európai Unió és Oroszország közötti kapcsolatokat, amit az is jelez, hogy kész komolyan részt venni az EU–Oroszország kapcsolatok további fejlesztésére vonatkozó új keretmegállapodás tárgyalásaiban,
- B. mivel az EU és Oroszország – amely tagja az ENSZ Biztonsági Tanácsának – közös felelősséget visel a globális stabilitás fenntartásáért, és mivel az EU és Oroszország közötti megerősített együttműködés és jószomszédi kapcsolatok különösen fontosak Európa stabilitására, biztonságára és virágzására nézve,
- C. mivel az EU és az Orosz Föderáció közötti stratégiai partnerségi megállapodás aláírása továbbra is kiemelkedő jelentőséggel bír a két partner közötti együttműködés további fejlesztése és elmélyítése szempontjából,
- D. mivel fontos, hogy az EU egységes álláspontot képviseljen, szolidaritást mutasson, és az Orosz Föderációval fenntartott kapcsolataiban egységet jelenítsen meg, és hogy ezek a kapcsolatok kölcsönös érdekeken és közös értékeken alapuljanak,
- E. mivel az EU és Oroszország közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok a fokozódó egymásrautaltság bizonyítékai, amely közös erőfeszítéseket és elkötelezettséget követel annank érdekében, hogy tartós növekedése biztosítva legyen,
- F. mivel Oroszország az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) tagja, és elkötelezte magát az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok, a jogállamiság védelme és előmozdítása, valamint szomszédjai szuverenitásának tiszteletben tartása mellett; mivel az Unió és Oroszország közti kapcsolatok területén számos komoly kihívás merült fel az utóbbi évek során, mégpedig a demokrácia és az emberi jogok helyzetét illetően Oroszországban,
- G. mivel Oroszország Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) történő csatlakozása jelentős mértékben hozzájárulna az EU és Oroszország közötti gazdasági kapcsolatok további javulásához, amennyiben Oroszország kötelezettséget vállal a WTO által támogatott vállalások és kötelezettségek teljes körű teljesítésére, és megnyitná az utat a két partner közötti létrejövő, mély és átfogó, valódi viszonyosságon alapuló gazdasági integrációs megállapodás előtt, és mivel Oroszország 2010. január 1-jén vámuniót hozott létre Kazahsztánnal és Belarusszal,
- H. mivel az új Stratégiai Fegyverzetcsökkentési Szerződésnek (START) az Oroszországi Föderáció és az Egyesült Államok közötti 2010. április 8-i aláírása, és a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásával, Irán kérdésével, a közel-keleti békefolyamattal, valamint az Afganisztánnal és Pakisztánnal kapcsolatos álláspontok közeledése is szemlélteti a kül- és biztonságpolitika különböző vonatkozásaival kapcsolatban Oroszországgal folytatott párbeszéd kedvezőbb légkörét,
- I. mivel a vízummentesség bevezetésének világos és objektív feltételei vannak; mivel az európai és oroszországi polgárok jogos érdeke, hogy részesüljenek mind az országukon belüli, mind az országhatárokon keresztül szabad mozgáshoz való jogban,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0064.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0022.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0021.

2010. június 17., csütörtök

1. megerősíti meggyőződését, hogy Oroszország továbbra is az Európai Unió egyik legfontosabb partnere a hosszú távú együttműködés kialakításában, mindkét fél elkötelezett a közös kihívások kezelésével kapcsolatos együttműködés mellett, amely kiegyensúlyozott és eredményorientált megközelítésen, valamint a demokrácián és a jogállamiságon alapul, meggyőződése, hogy nemcsak gazdasági és kereskedelmi érdekeik közösek, hanem az a célkitűzésük is, hogy szorosan működjenek együtt globális szinten és a közös szomszédságban is, a nemzetközi jog alapján;
2. felszólítja az EU-t és Oroszországot, hogy fokozzák az új partnerségről és az együttműködési megállapodásról folytatott tárgyalásaikat, valamint ismételten kifejezi határozott támogatását egy átfogó, széles körű és jogilag kötelező érvényű megállapodás mellett, amely túllép a pusztán gazdasági együttműködésen és amelynek szerves részét alkotják a demokrácia, a jogállamiság, az emberi és az alapvető jogok kérdései is, tudomásul veszi a modernizációs partnerségről szóló megállapodást, amely magában foglalja a gazdaságot és a társadalmat egyaránt; támogatja az orosz gazdaság és az EU–Oroszország közötti kereskedelmi kapcsolatok diverzifikálását; sürgeti a Bizottságot és az orosz kormányt, hogy részletesebben dolgozzák ki a modernizációs partnerség programot; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ki kell dolgozni egy konkrét munkaprogramot az EU–Oroszország közötti négy közös térség keretében eddig elért eredményekkel összhangban; kiemeli az igazságszolgáltatás hatékony működésének biztosítása és a korrupció elleni küzdelem fokozásának fontosságát;
3. üdvözli a minősített információk védelméről szóló jegyzőkönyv aláírását és a Catherine Ashton, a Bizottsági alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és Lavrov orosz külügyminiszter által Gázáról közösen kiadott nyilatkozatot;
4. elégedettségének ad hangot, amiért a Lisszaboni Szerződés életbelépése óta rendezett első EU–Oroszország csúcstalálkozó konstruktív módon zajlott és részben eredményes volt;
5. megismétli, hogy támogatja az Oroszország WTO-csatlakozásával kapcsolatos célkitűzést, hogy segítse az országot abban, hogy több külföldi beruházást vonzzon és diverzifikálja gazdaságát; véleménye szerint Oroszország Belarusszal és Kazahsztánnal kötött vámuniója további akadályokat gördíthet az Orosz Föderáció WTO-tagsága elé; hangsúlyozza, hogy a WTO-csatlakozás előfeltételeként le kell mondani a protekcionista intézkedések alkalmazásáról;
6. üdvözli a tényt, hogy Oroszország a közelmúltban ratifikálta az emberi jogok európai egyezményének 14. jegyzőkönyvét, és az esküdszéki tárgyalások országos kiterjesztéséről szóló jogalkotási módosításokat, javasolja ugyanakkor, hogy ezt az eljárást terrorizmussal vádolt személyek elleni tárgyalások esetében is alkalmazzzák; üdvözli a halálbüntetésre vonatkozó moratórium megerősítését mint újabb pozitív fejleményt, és reméli, hogy ez lesz az első lépés Oroszország kinyilvánított szándéka, az emberi jogok tiszteletben tartásának javítása felé; felszólítja az orosz hatóságokat, hogy tartsák be az Európai Emberi Jogi Bíróság által hozott valamennyi ítéletet;
7. üdvözli a tényt, hogy a minősített információ védelmére vonatkozó megállapodás meg fogja könnyíteni a válságkezelésre vonatkozó együttműködést, de kéri, hogy nyújtsanak kimerítő tájékoztatást a Parlamentnek a megállapodás tartalmáról és hatóköréről, valamint kéri, hogy végezzenek gyors felmérést arról, mennyire kölcsönös a végrehajtás; kéri a Tanácsot, hogy ennek érdekében használja ki teljes mértékben az 2002. IIA EVBP-különbizottság kapacitásait;
8. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kettőzzék meg erőfeszítéseiket az EU és Oroszország közötti határátkelőhelyekkel kapcsolatos problémák megoldására, és indítsanak konkrét projekteket, továbbá teljes mértékben aknázzák ki a szomszédsági és partnerségi eszközt, illetve a határokon átnyúló együttműködésre szánt Interreg alapokat, valamint maradéktalanul hajtsák végre a szibériai átrepülésekről szóló korábbi megállapodást;
9. üdvözli az energiabiztonságra vonatkozó korai előrejelző rendszer létrehozására vonatkozó, az Európai Unió és Oroszország közötti megállapodás aláírását, amely kiterjedne az értesítésre, a konzultációra és végrehajtásra, továbbá felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy továbbra is működjön együtt az orosz hatóságokkal és az energiaágazat vállalataival, hogy ne ismétlődjön meg a gázszolgáltatás elmúlt évek során történt felfüggesztése;
10. megismétli, hogy az EU–Oroszország energiaügyi együttműködést az Energia Charta és a tranzitról szóló jegyzőkönyv elveire kell alapozni, amelyet be kell emelni az EU és Oroszország közötti új keretmegállapodásba a kölcsönösen átlátható és tisztességes befektetési feltételek, az egyenlő hozzáférés és a szabályozott piac biztosítása érdekében; a külpolitika eszközei közül kizárja az energiát;

2010. június 17., csütörtök

11. érdeklődéssel veszi tudomásul az éghajlatváltozásról, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, az energiahatékonyságra és a fenntartható energetikai fejlődésre irányuló intézkedésekkel kapcsolatos konkrét együttműködés lehetséges módozatairól szóló megbeszéléseket; hangsúlyozza, hogy a 2010 decemberében megrendezésre kerülő cancúni konferencia előkészítéseként konszenzust kell kialakítani arra nézve, hogy hogyan lehet előbbre vinni az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi tárgyalási folyamatot;

12. kiemeli az Európai Unió megfigyelő missziójának (EUMM) jelentőségét, amely bizonyította, hogy az EU kész és képes határozottan fellépni a béke és a stabilitás előmozdítása érdekében, és amely elősegítette a 2008. augusztus 12-i és szeptember 8-i megállapodások végrehajtásához szükséges feltételek megteremtését; megismétli Grúzia nemzetközileg elismert határain belüli területi integritása melletti elkötelezettségét, és valamennyi felet felhívja kötelezettségvállalásaik teljes tiszteletben tartására; rámutat arra, hogy az EUMM megbízatása az egész országra kiterjed, és sürgeti az Abháziába és Dél-Oszétiába való akadálytalan bejutás haladéktalan engedélyezését, aminek mindeztáig nem tettek eleget; ismét megerősíti teljes elkötelezettségét a genfi tárgyalások, valamint e fórumnak az EU, az ENSZ és az EBESZ általi folyamatos társelnöksége mellett; csalódottságának ad hangot az SZBSZ határőrizeti igazgatósága által bejelentett, arra vonatkozó döntés miatt, hogy modern, a határt elzáró határőrizeti infrastruktúrát építenek ki Dél-Oszétia és Grúzia között;

13. hangsúlyozza, hogy Oroszországot be kell vonni az EU balti-tengeri stratégiájába és minél hamarabb tárgyalásokat kell kezdeni Oroszországgal a tengerbiztonság javítása és az érzékeny balti-tengeri térség magas szintű környezetvédelme érdekében;

14. üdvözlí az Oroszországi Föderáció és az Egyesült Államok közötti Stratégiai Fegyverzetcsökkentési Szerződés (START) 2010. április 8-i aláírását; elégedetten állapítja meg az Oroszországi Föderáció és az Egyesült Államok között a biztonsági kérdésekről, köztük a rakétavédelmi rendszerről jelenleg zajló párbeszéd során elért előrelépést;

15. ismételten felszólít az EU és Oroszország közötti emberi jogi párbeszéd fokozására és az Európai Parlament és az orosz Állami Duma tényleges hozzászólásai előtti megnyitására, a vonatkozó brüsszeli és moszkvai főigazgatóságok, valamint igazságügyi minisztériumok, belügyminisztériumok és külügyminisztériumok részvételével; felhívja a civil társadalmat, a nem kormányzati szervezeteket és az emberi jogi szervezeteket, hogy vállaljanak nagyobb szerepet az EU és Oroszország között évente kétszer megrendezett csúcstalálkozókban;

16. felkéri az orosz hatóságokat, hogy szüntessék meg az emberi jogi jogvédők ellen erőszakos cselekményeket elkövető személyek folyamatos és széles körű büntetlenségét, különösen pedig, hogy mielőbb vessenek véget az Észak-Kaukázusban uralkodó terrornak és törvénytelenségnek és a vonatkozó nemzetközi és regionális emberi jogi eszközökkel összhangban védelmezzék és garantálják az emberi jogi jogvédők fizikai épségét;

17. megerősíti elkötelezettségét az EU és Oroszország közötti vízummentes utazással kapcsolatos hosszú távú célkitűzés iránt, amely az érdemi kérdésekre és a gyakorlati előrelépésre összpontosuló, fokozatos megközelítésen alapszik; hangsúlyozza, hogy e párbeszédnek illeszkedni kell a keleti partnerség országait érintő vízumkönnyítésre irányuló folyamathoz;

18. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassanak az orosz kormánnyal közös olyan kezdeményezéseket, amelyek célja a biztonság és a stabilitás erősítése a világban, és különösen a közös szomszédságban, valamint a Hegyi-Karabahban és a Dnyeszteren túli területeken zajló konfliktusok nemzetközi joggal összhangban lévő, békés rendezése;

19. tudomásul veszi a 2009. november 29-én Oroszország által javasolt európai biztonsági szerződés tervezetét, ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy az új javaslat nem áthatja alá az uniós tagállamok jelenlegi biztonsági kötelezettségeit és felszólítja az Európai Tanácsot, hogy dolgozzon ki e javaslatról közös állásfoglalást;

20. elégedetten veszi tudomásul a G20 országok torontói csúcstalálkozóját megelőzően az EU és Oroszország között kialakított konszenzust a pénzügyi rendszer reformjáról, és azt várja a csúcstalálkozótól, hogy a résztvevők vitassák meg a rendszerkockázatok csökkentésének eszközeit, és hogy állapodjanak meg abban az elvben, hogy a pénzintézeteknek hozzá kell járulniuk a jövőbeli pénzügyi válságok költségeihez;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és az Orosz Föderáció kormányainak és parlamentjeinek.

2010. június 17., csütörtök

Izraeli katonai művelet a segélyflottával szemben és a gázai blokád

P7_TA(2010)0235

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a segélyszállító hajók elleni izraeli katonai műveletről és a Gázai övezet blokádjáról

(2011/C 236 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Gázai övezetről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a Gázai övezetbeli helyzetről szóló, 2009. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és a Gázai övezetbe irányuló humanitárius segélyről szóló, 2009. február 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a 1980-as Velencei Nyilatkozatra,
 - tekintettel a közel-keleti kvartett korábbi nyilatkozataira, különösen a Triesztben 2009. június 26-án megállapított alapelveket megerősítő 2010. március 19-i, valamint az izraeliek és a palesztinok közötti közvetett tárgyalások megújításáról szóló 2010. május 11-i nyilatkozatokra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2009. január 8-i 1860. számú (S/RES/1860(2009)) és 2008. december 16-i 1850. számú (S/RES/1850(2008)) határozatára,
 - tekintettel Catherine Ashton, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által az Unió nevében tett, a segélyszállító hajók elleni izraeli katonai műveletről szóló, 2010. május 31-i nyilatkozatra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2010. május 31-i, S/9940. számú nyilatkozatában szereplő elnöki nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európai Tanácsnak a közel-keleti békefolyamatról szóló, 2009. december 8-i következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Parlament elnöke, Jerzy Buzek 2010. május 31-i nyilatkozatára,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága által elfogadott, az izraeli erők humanitárius segélyhajók elleni súlyos támadásairól szóló, 2010. június 2-i állásfoglalásra,
 - tekintettel az Egészségügyi Világszervezet közgyűlése által 2010. május 18-én elfogadott állásfoglalásra,
 - tekintettel a Világélelmiszer- és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által a gázai helyzetről 2009 novemberében kiadott jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Izrael 2010. május 31-én a Gázai övezettel határos nemzetközi vizeken katonai műveletet hajtott végre segélyszállító hajók ellen, amelynek során kilenc polgári személy életét veszttette, 38 polgári személy és hét izraeli katona megsérült,
- B. mivel a gázai határátkelőket a belépés és a kilépés tekintetében 2007 júniusa óta – miután a Hamász katonai erőkkel átvette a hatalmat Gázában – zárva tartják, és a személyek és áruk mozgásának akadályozása növeli a szegénységet, megbénítja az újjáépítést és romokba dönti az övezet gazdaságát, ami többek között a Hamász ellenőrzése alatt álló feketepiac burjánzásához vezet; mivel a blokád az izraeli hatóságok várákózásaival ellentétben nem eredményezte Gilád Salit az Európai Parlament által több ízben is követelt szabadon bocsátását, mivel a blokád nem érte el a szélsőségesek meggyengítésére irányuló célját, hanem – mivel az különösen a lakosság legsebezhetőbb részét sújtja – inkább tovább fokozta a radikalizálódást,

⁽¹⁾ HL C 46 E., 2010.2.24., 100. o.⁽²⁾ HL C 76 E., 2010.3.25., 1. o.

2010. június 17., csütörtök

- C. mivel az ENSZ szerveinek korábbi nyilatkozatai szerint a Gázai övezetre érvényben lévő embargó kollektív büntetést jelent, és ez ellentétes a nemzetközi humanitárius joggal,
- D. mivel a Gázai övezet lakosságának 80 %-a élelmiszersegélyektől függ, több mint 60 %-ának élelmezése nem megoldott, a munkanélküliségi arány 50 % körül van, a közegészségi és környezeti állapotok pedig súlyosan romlanak,
- E. mivel az év első három hónapjában mindössze 3 600 teherautónyi élelmiszer érkezett Gázába, (szemben a 2007 első három hónapjában érkezett 36 000 teherautónyi élelmiszerral), és mivel csak 81 termékféleséget engednek be Gázába, miközben az ENSZ Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatalának (UNRWA) becslése szerint legalább hatezerféle termék szükséges az alapvető humanitárius szükségletek fedezésére,
- F. mivel a palesztin területek a harmadik országokba irányuló uniós támogatások legnagyobb kedvezményezettjei, és ez a pénzügyi támogatás fontos szerepet játszott abban, hogy a Gázai övezetben enyhüljön a humanitárius katasztrófa; mivel az Európai Unió – többek közt az UNRWA programon keresztül – továbbra is alapvető humanitárius segítséget nyújt a Gázai övezetnek,
- G. mivel a két állam elvén alapuló megoldás továbbra is az Izrael és Palesztina közötti tartós béke legfőbb alapja, és ezért az ezen megoldás aláásásának kockázatával járó minden egyoldalú lépést kerülni kell; mivel a folyamatban lévő közvetett tárgyalások az Izrael Állam mellett békében és biztonságban élő, életképes palesztin állam létrehozását célzó közvetlen béketárgyalások újrafelvételét eredményezhetik,
- H. mivel a Hamász továbbra is megakadályozza, hogy a flottilla humanitárius rakománya beléphessen Gázába,
1. részvétét fejezi ki az áldozatok családtagjainak;
 2. elítéli a flottilla elleni, nemzetközi vizeken végrehajtott támadást, amely a nemzetközi jogba ütközik;
 3. a támadás azonnali, pártatlan nemzetközi kivizsgálását követeli, továbbá ragaszkodik az elszámoltathatóság és a kötelezettségvállalás elveinek betartásához, és sürgeti az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/a Bizottság alelnökét és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy minden szükséges lépést megtegyenek e követelés teljesítésére;
 4. felszólítja Izraelt, hogy azonnali jelleggel vessen véget a Gázai övezet blokádjának, amely humanitárius katasztrófát okozott és a helyzet rendkívüli súlyosbodását idézte elő, és Izrael, valamint az egész térség biztonságát veszélyeztető tényezővé vált;
 5. követeli, hogy azonnali hatállyal szüntessék be az Izrael elleni támadásokat, és arra figyelmeztet, hogy a támadások végrehajtóinak tetteikért vállalniuk kell majd a felelősséget;
 6. sürgeti az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/a Bizottság alelnökét és az EU tagállamait, hogy tegyenek lépéseket a Gázai övezet valamennyi be- és kiléptető határátkelőhelye, ideértve a kikötőt is, fenntartható megnyitásának biztosítása és a végfelhasználás megfelelő nemzetközi ellenőrzésének megteremtése érdekében, hogy lehetővé váljon a humanitárius szállítmányok közlekedése, az újjáépítéshez és az önfenntartó gazdaság működéséhez szükséges termékek akadálytalan kereskedelmi forgalma, a szabad valutaáramlás és az emberek szabad mozgása;
 7. sürgeti az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét/a Bizottság alelnökét, hogy sürgősen tegyen lépéseket és terjesszen uniós tervet a Kvartett elé azzal a céllal, hogy Izrael vessen véget a Gázai övezet blokádjának, és biztonsági aggályainak megoldására biztosítsanak nemzetközi felügyeletet a rafahi határátkelőhelyen, egyúttal hívják újra életre az EU határőrizeti segítségnyújtó misszióját (EU BAM), valamint alkalmazzanak nemzetközi haditengerészeti erőket a gázai partmenti vizek felügyeletére;
 8. emlékeztet arra, hogy ha az EU kész is segítségnyújtási csomagját a palesztinokra kiterjeszteni, ez a kötelezettségvállalás nem határozatlan időre szól, és hangsúlyozza, hogy az EU-nak – miközben a humanitárius segélyeket továbbra sem szabad feltételekhez kötnie –, olyan politikai szerepet kell betöltenie, amely kézzelfogható előrelépést hoz egy életképes palesztin állam létrehozása felé, valamint arányban áll az általa nyújtott pénzügyi segítség jelentőségével és az EU térségben betöltött gazdasági súlyával;

2010. június 17., csütörtök

9. támogatja az Izrael és a Palesztin Hatóság között zajló közvetett tárgyalásokat, és hangsúlyozza, hogy azokat a közvetlen tárgyalások újrafelvétele érdekében folytatni kell;
10. meggyőződése, hogy sürgősen és átfogó jelleggel át kell alakítani az EU Közel-Kelettel kapcsolatos politikáját ahhoz, hogy az EU meghatározó és koherens politikai szerepet tölthessen be a béke és a biztonság előmozdítása érdekében ebben a szomszédos, létfontosságú uniós érdekeket képviselő régióban; úgy véli, hogy ennek az összes uniós politikára – többek között a kereskedelempolitikára és a fejlesztéspolitikára is – vonatkoznia kell;
11. nagyra értékeli az UNRWA által végzett munkát, és az UNRWA ez év vége előtt bekövetkező pénzügyi forráshiányának tudatában kéri a nemzetközi adományozó közösséget, hogy korábbi felajánlásait teljesítve növeljék tovább hozzájárulásait;
12. megjegyzi, hogy a közelmúltbeli események jelentős károkat okoztak a Törökország és Izrael közötti kapcsolatokban; arra ösztönzi a török kormányt, hogy összpontosítson a palesztin nép helyzetének javítását célzó diplomáciai és politikai erőfeszítéseire, és járuljon hozzá a közel-keleti békefolyamat sikeréhez;
13. üdvözlí, hogy az egyiptomi hatóságok a közelmúltban megnyitották a rafahi határátkelőt;
14. követeli Gilad Shalit izraeli tiszthelyettes haladéktalan szabadon bocsátását, akit a Hamász izraeli területen rabolt el 2006. június 25-én, és akit azóta is minden érintkezési lehetőségtől elzárva a Gázai övezetben tartanak fogva;
15. kéri a Tanácsot, hogy a jelenlegi helyzet megvitatása érdekében tegyen lépéseket az EU–Izrael Társulási Tanács haladéktalan összehívására;
16. sürgeti a Tanácsot, hogy tegyen lépéseket vegyes bizottság létrehozására az EU és a Palesztin Hatóság részvételével;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtítkárának, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, az Arab Államok Ligája főtítkárának, az izraeli kormánynak, a Knesszetnek, a Palesztin Hatóság elnökének, a Palesztin Törvényhozó Tanácsnak, Törökország kormánjának és parlamentjének, valamint Egyiptom kormánjának és parlamentjének.

Kínzóeszközként használt termékek kereskedelme

P7_TA(2010)0236

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló 1236/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról

(2011/C 236 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés abszolút tilalmára, amely minden körülmények között érvényes, valamennyi államra vonatkozó nemzetközi jogi norma,
- tekintettel e tilalom számos nemzetközi és regionális emberi jogi eszközben és dokumentumban, többek között az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányában, az Egyesült Nemzetek Szervezetének a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményében (kínzás elleni egyezmény), az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában történő kifejezésére,

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Európai Parlament 2001. október 3-i állásfoglalására ⁽¹⁾ amely sürgette az Európai Bizottságot, hogy késedelem nélkül cselekedjen egy megfelelő közösségi eszköz létrehozása érdekében, amely megtiltja az olyan rendőrségi és biztonsági eszközök reklámozását, kereskedelmét és kivitelét, amelyek használata eredendően kegyetlen, embertelen vagy megalázó,
 - tekintettel az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾, amely 2006. július 30-án lépett hatályba,
 - tekintettel a 2001-ben elfogadott és 2008-ban felülvizsgált Iránymutatás az EU harmadik országok felé irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról című dokumentumra,
 - tekintettel a Tanács Főtitkárságának a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos uniós iránymutatás végrehajtásáról szóló 2008-as jelentésére,
 - tekintettel az 1236/2005/EK tanácsi rendelet kidolgozása után más országokban zajló tevékenységekre, különösen az Egyesült Államok exportellenőrzéséről szóló törvényhez az USA Ipari és Biztonsági Irodája (Bureau of Industry and Security) által 2009 augusztusában javasolt módosításokra, amelyek az 1236/2005/EK tanácsi rendeletben foglalt rendelkezéseket tükrözik, és egyes esetekben túl is lépnek azokon,
 - tekintettel az Európa Tanács és az Európai Unió közötti egyetértési megállapodásra, amely felkéri az Európa Tanács kínzás megelőzésével foglalkozó bizottságát, hogy erősítse együttműködését az Unió illetékes intézményeivel, továbbá tekintettel a kínzás megelőzésével foglalkozó bizottság tevékenységéről szóló 17. általános jelentésre, amely kéri az Európa Tanácsot, hogy vizsgálja meg, milyen szerepet játszhatna a kínzás megelőzésével foglalkozó bizottság az 1236/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtása vonatkozásában,
 - tekintettel az Amnesty International és az Omega Research Foundation által 2007-ben és 2010-ben nyilvánosságra hozott jelentésekre, amelyek rámutattak az 1236/2005/EK tanácsi rendelet egyes gyenge pontjaira, és aggályosnak tartották a rendelet egyes európai uniós tagállamok általi nem megfelelő végrehajtását,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a kínzás elleni egyezmény konkrét kötelezettségként előírja az államok számára, hogy akadályozzák meg a kínzást és az egyéb embertelen bánásmódot, vizsgálják ki előfordulásuk eseteit, állítsák bíróság elé az elkövetőket, és biztosítsák a kártérítést az áldozatoknak,
- B. mivel e kötelezettségek ellenére még mindig sor kerül kínzás és más kegyetlen bánásmód elkövetésére a világban, és rendőri és biztonsági felszerelések széles körét alkalmazzák ezekre a célokra,
- C. mivel az ENSZ kínzás elleni küzdelemmel foglalkozó különleges jelentéstevője megerősítette, hogy az ilyen felszerelések kereskedelmének ellenőrzése részét képezi azoknak a kötelezettségeknek, amelyek az ENSZ kínzás elleni egyezménye értelmében minden állam számára fennállnak,
- D. mivel az EU harmadik országokra irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról szóló iránymutatás kimondja, hogy az EU sürgetni fogja a harmadik országokat arra, hogy akadályozzák meg az olyan eszközök használatát, előállítását és kereskedelmét, amelyeket kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés céljára terveztek, továbbá akadályozzák meg a bármely egyéb eszközzel ilyen céllal elkövetett visszaéléseket,
- E. mivel a Tanács Főtitkárságának a harmadik országokban a kínzással és más kegyetlen bánásmóddal szembeni fellépésre vonatkozó kötelezettségre irányuló uniós fellépésről szóló 2008-as jelentése megállapítja, hogy „A kínzáshoz használt eszközökről szóló rendelet az első olyan uniós rendelet, amelyet emberi jogi iránymutatás alapján fogadtak el. A különleges ENSZ-előadó üdvözölte ezt a lépést, és kifejezte azon véleményét, amely szerint e rendelet a tárgyra vonatkozó globális szabályozás modelljeként szolgálhatna. Ez szükségessé teszi a rendelet végrehajtásának az EU általi értékelését”,

⁽¹⁾ HL C 87. E, 2002.4.11., 136. o.

⁽²⁾ HL L 200., 2005.7.30., 1. o.

2010. június 17., csütörtök

- F. mivel néhány európai uniós tagállam az 1236/2005/EK tanácsi rendelet hatályba lépése óta a rendelet értelmében ellenőrzött, lábbilincseket, kémiai irritálókat és elektromos sokkoló eszközöket is magában foglaló áruk olyan országok felé irányuló exportjára adott engedélyt, amelyek kevésbé tartják tiszteletben az emberi jogokat,
- G. mivel 2006. augusztus 29-ig csak tizenkét tagállam vezetett be szankciókat előíró jogszabályokat úgy, ahogyan azt az 1236/2005/EK tanácsi rendelet előírja,
- H. mivel csak hét tagállam nyújtott be az 1236/2005/EK tanácsi rendeletben előírtak szerint egy vagy több nyilvános, éves, engedélyezési határozataikat részletesen ismertető tevékenységi jelentést,
- I. mivel az 1236/2005/EK tanácsi rendelet engedélyezi azon fogva tartásra szolgáló, testen viselt elektromos sokkoló eszközök behozatalát, amelyeknek kereskedelme nem tiltott, noha hatásukban lényegében hasonlóak azokhoz az elektromos sokkolóövekhez, amelyeknek behozatalát az 1236/2005/EK tanácsi rendelet tiltja, és mivel az Amnesty International, az Omega Research Foundation és az Inter-Press Service jelentései szerint európai székhelyű vállalatok importálták ezeket egyes tagállamokba,
- J. mivel azoknak az áruknak és felszereléseknek a listája, amelyek kereskedelmét az 1236/2005/EK tanácsi rendelet tiltja, nem foglal magába néhány olyan, jelenleg nemzetközi szinten forgalmazott rendfenntartó és biztonsági felszerelést, amelyek gyakorlatilag csak kínzásra vagy rossz bánásmódra használhatók, beleértve a tűskés gumibotokat, egyes falra vagy padlóra rögzített, fogva tartásra szolgáló eszközöket, egyes lábbilincseket, ujjbilincseket, hüvelykujjbilincseket, hüvelykujjszorítókat és a testen viselt elektromos sokkoló eszközöket (az elektromos sokkolóövek kivételével),
- K. mivel azoknak az áruknak a listája, amelyek kereskedelmét az 1236/2005/EK tanácsi rendelet ellenőrzi, nem foglal magába néhány, jelenleg nemzetközi szinten forgalmazott rendfenntartó és biztonsági felszerelést, melyek jogosan használhatók rendfenntartó vagy büntető célzattal, amennyiben e használatot a nemzetközi emberi jogi kötelezettségekkel és a rendfenntartási legjobb gyakorlatokkal összhangban szabályozzák, de amelyeket széles körben használnak kínzás és egyéb rossz bánásmód céljára, beleértve a bilincseket, botokat és egyéb ütésre szolgáló kézi eszközöket, a 10 000 voltnál alacsonyabb feszültséget közvetítő, magas feszültségű elektromos sokkoló fegyvereket, valamint egyes ellenőrzött és betiltott felszerelések speciálisan kialakított összetevőit és kiegészítőit;
- L. mivel a közös exportszabályozással foglalkozó bizottság következő ülésére 2010. június 29-én kerül sor,
1. felszólítja a tagállamokat, hogy a rendelet 17. cikke szerinti kötelezettségüknek megfelelően haladéktalanul tájékoztassák a Bizottságot az 1236/2005/EK tanácsi rendelet megszegése esetére általuk bevezetett vonatkozó szankciókról;
 2. felszólítja a Bizottságot és a közös exportszabályozással foglalkozó bizottságot, hogy nyújtsanak iránymutatást és segítséget a tagállamoknak az ilyen szankciók szigorításához, amennyiben azok nem elégségesek vagy bevezetésük még nem történt meg;
 3. emlékeztet arra, hogy az 1236/2005/EK tanácsi rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében valamennyi tagállam köteles kellő időben nyilvános éves tevékenységi jelentést készíteni, és sürgeti a Bizottságot, hogy azokat a tagállamokat, amelyek nem nyújtottak be a Bizottsághoz ilyen jelentést, szólítsa fel írásban köteleességük teljesítésére;
 4. sürgeti a tagállamokat, hogy annak érdekében, hogy éves tevékenységi jelentéseik a tényleges állami felügyelethez elegendő információt tartalmazzanak, e jelentésekbe legalább az alábbiakat foglalja bele: a kapott kérelmek száma, az érintett cikkek és az egyes kérelmek szerinti rendeltetési országok, valamint a kérelmekkel kapcsolatos határozatok, és adott esetben a „nulla tevékenységet” megállapító jelentések;
 5. sürgeti a Bizottságot, hogy alakítsa ki a tagállamok éves tevékenységi jelentéseinek mintáját az ilyen jelentések összeállításának megkönnyítése és összhangjának biztosítása érdekében;

2010. június 17., csütörtök

6. sürgeti a Bizottságot, hogy (a rendelet 15. és 16. cikke által felhatalmazott) közös exportszabályozással foglalkozó bizottság segítségével kezdje meg a tagállamok rendelet szerinti végrehajtó és engedélyezési tevékenységének hivatalos felülvizsgálatát, beleértve a tagállamok éves tevékenységi jelentéseinek vizsgálatát is, és tegye közzé ennek eredményét, valamint a tagállamoktól a rendelet hatályba lépése óta kapott éves tevékenységi jelentéseket;

7. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy az 1236/2005/EK tanácsi rendelet 13. cikkében hangsúlyozott, az engedélyezési döntésekkel és végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos, a tagállamok és a Bizottság közti – akár az elutasításról való értesítésre szolgáló, a COARM-on belül a katonai exportra vonatkozó elutasítások vonatkozásában már működő mechanizmus, akár egyéb hatékony eljárások révén történő – információcserére szolgáló eljárásokat megfelelően hajtják végre;

8. sürgeti a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a 13. cikk tagállami alkalmazásának megkönnyítését célzó eddigi tevékenységekről;

9. kéri a Bizottságot, hogy bocsássa a Parlament rendelkezésére és tegye közzé a minden egyes tagállamtól minden egyes évben a rendelet hatályba lépése óta kapott következő információkat: különösen a rendelet 11. cikke szerinti engedélyezésre irányuló kérelem visszautasításáról való értesítéseket; az egyes tagállamok által bevezetett, a rendelet megszegése esetén alkalmazandó, vonatkozó szankciók részleteit; valamint a tagállami éves tevékenységi jelentések teljes tartalmát;

10. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a közös exportszabályozással foglalkozó bizottság üljön össze rendszeresen, alakítsa ki a rendelet hivatalos felülvizsgálatának egyértelmű menetrendjét és a rendelet lehetséges megszegésével kapcsolatos, kellő időben folytatott vizsgálatokra vonatkozó eljárást;

11. felszólítja a tagállamokat, hogy a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés megelőzéséhez való hozzájárulás érdekében kövessék nyomon a harmadik országoknak nyújtott technikai segítségnyújtást annak megelőzése céljából, hogy e technikai segítségnyújtás ürügyén a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk gyártására kerüljön sor;

12. szigorúan elítéli azokat a tagállamokat és az Unión belül működő olyan cégeket, amelyek kísérletet tesznek az elektromos sokkolóóvek 1236/2005/EK tanácsi rendelet által tiltott importjára vagy egyéb, fogva tartásra szolgáló, testen viselt, lényegében hasonló hatást kifejtő elektromos sokkoló eszközök behozatalára – annak ellenére, hogy ez jogszerű –, és felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen folytasson vizsgálatot annak megállapítása céljából, hogy a rendelet bevezetése előtt vagy óta sor került-e, és ha igen, mikor, elektromos sokkolóóvek és azok részeinek, egyéb fogva tartásra szolgáló, testen viselt elektromos sokkoló eszközök, technikai segítségnyújtás vagy képzés bármely tagállamnak történő átadására, továbbá annak megállapítására, hogy ezekben az országokban bevezette-e bármely bűnüldöző vagy büntetésvégrehajtó hatóság ezeket az eszközöket;

13. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és aktualizálja az 1236/2005/EK tanácsi rendelet II. mellékletében betiltott áruk listáját, és vegye fel a listára a tüskés gumibotokat, falra vagy padlóra rögzített, fogva tartásra szolgáló eszközöket, a lábbilincseket, láncokat és bilincseket, hüvelykujj-bilincseket, ujjbilincseket és hüvelykujjszorítókat és elektromos sokkolóbilincseket és egyéb testen viselt, elektromos sokkoló eszközöket;

14. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és aktualizálja az 1236/2005/EK tanácsi rendelet III. melléklete szerint ellenőrzött áruk listáját, és vegye fel a listára a kézbilincseket, botokat és más, ütésre szolgáló kézi eszközöket és a 10 000 voltnál alacsonyabb feszültséget közvetítő, hordozható elektromos sokkoló eszközöket;

15. továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy kifejezetten a II. és III. mellékletben felsorolt áruk listájának rendszeres felülvizsgálatára szolgáló eljárást, összhangban az 1236/2005/EK tanácsi rendelet (23) preambulumbekzdésében előírtakkal;

16. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy olyan „kínzás céljából való végfelhasználásra” vonatkozó záradéknak a rendeletbe való lehető leghamarabb történő beillesztésére, amely lehetővé tenné, hogy a tagállamok előzetes információ alapján engedélyezzék, tehát adott esetben elutasítsák bármely olyan áru exportját, amely esetében jelentős a kockázata annak, hogy végfelhasználói azt halálbüntetés, kínzás vagy egyéb rossz bánásmód céljából alkalmazzák;

2010. június 17., csütörtök

17. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy olyan tiltásnak a rendeletbe való lehető leghamarabb történő beillesztésére, amelynek értelmében semmilyen uniós természetes vagy jogi személy nem folytathatna olyan, nemzetközi transzferekkel járó bróker-tevékenységet, amely kínzóeszközök kereskedelmének finanszírozására irányul, beleértve az olyan áruk értékesítését vagy exportját, amelyek a halálbüntetés, kínzás vagy egyéb rossz bánásmód végrehajtásán kívül egyéb gyakorlati célra nem használhatók, ahogyan az a rendelet II. mellékletében szerepel, és amely előírja a tagállamok számára a rendelet III. mellékletében felsorolt áruk transzferével járó tranzakciók közvetítésének ellenőrzésére szolgáló hatékony mechanizmusok bevezetését;

18. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy követelménynek a rendeletbe való lehető leghamarabb történő beillesztésére, melynek értelmében az importőröknek behozatali engedélyre volna szükségük a rendelet III. mellékletében felsorolt áruk Európai Unióba való behozatalához, a tagállamoknak pedig vissza kellene utasítaniuk az engedélyt, amennyiben ésszerű okuk van feltételezni, hogy az említett árut esetleg kínzás vagy egyéb rossz bánásmód céljából használják fel az Európai Unió területén, vagy – amint az árut továbbadják – az Európai Unión kívül;

19. felszólítja a Bizottságot annak megfontolására, hogy milyen eszközökkel lehetne eltörölni az Európai Unión keresztül szállított, a III. melléklet szerinti áruk behozatali és kiviteli engedélyére vonatkozó követelmény alóli kivételt;

20. emlékeztet az EU harmadik országok felé irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról szóló iránymutatás 2008. évi aktualizálására, és az iránymutatásokkal összhangban felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal tartott találkozókon az 1236/2005/EK tanácsi rendeletre mint a legjobb gyakorlat példájára hívják fel a figyelmet, és ösztönözzék az 1236/2005/EK tanácsi rendelet által tiltott felszerelést exportáló harmadik országokat, hogy tájékoztassák az ezen országokban működő kereskedőket a rendelet tiltásairól;

21. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a nemzetközi kereskedelmi ellenőrzést a halálbüntetés, kínzás vagy egyéb rossz bánásmód céljából nemzetközi szinten felhasználható felszerelések vonatkozásában, és különösen törekedjenek az ENSZ Közgyűlésének a „kifejezetten kínzás céljára kialakított felszerelések gyártásának, kereskedelmének, exportjának és használatának megakadályozására és tiltására” vonatkozó évente megismételt felhívásában foglaltak kiterjesztésére, annak érdekében, hogy arra is felszólítsák az összes államot, hogy szabályozzák az olyan felszerelések gyártását, kereskedelmét, exportját és használatát, amelyeket nem kifejezetten kínzás vagy egyéb rossz bánásmód során való használatra fejlesztettek ki, de széles körben erre használnak;

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak.

A koreai-félszigeti helyzet

P7_TA(2010)0237

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a Koreai-félszigeten kialakult helyzetről

(2011/C 236 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Koreai-félszigetről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a 2009. december 22-i 2009/1002/KKBP tanácsi határozatra,
- tekintettel a dél-koreai Cshonan hadihajó elsüllyesztéséről szóló jelentés közzététele alkalmával, 2010. május 20-án, Cathrine Ashton főképviseelő/alelnök által tett nyilatkozatra,
- tekintettel „A Koreai Köztársaság Cshonan nevű hadihajójának elsüllyesztésével kapcsolatos vizsgálat eredményei” című jelentésre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának 1718. (2006) és 1874. (2009) számú határozataira,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

2010. június 17., csütörtök

- A. mivel a Koreai-félszigeten drámai mértékben megnőtt a feszültség a Cshonan hadihajó tragikus módon 46 ember életét követelő, 2010. március 26-i elsüllyesztése óta,
 - B. mivel a 2010. május 15-én a tengerfenékről CHT-02D típusú torpedódarabokat emeltek ki,
 - C. mivel Cathrine Ashton főképviseelő/alelnök szégyenletes és mélyen felelőtlen cselekményként elítélte a Csonan elsüllyesztését,
 - D. mivel egy nemzetközi, közös civil-katonai, nemzetközi vizsgálati csoport által, tudományos és objektív megközelítéssel lefolytatott kutatási és hitelesítési eljárás alapján végzett vizsgálat, valamint a Semleges Nemzetek Felügyelő Bizottságának független értékelése egyértelműen igazolja, hogy a Cshonan nevű hajó egy, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban gyártott torpedó által előidézett külső, víz alatti robbanás következtében süllyedt el,
 - E. mivel a többi környező ország valamennyi tengeralattjárója az incidens időpontjában a bázisukon vagy annak közelében tartózkodott,
 - F. mivel Ban Ki Moon ENSZ főtitkár a jelentés következtetéseit „mélyen aggasztóként” jellemezte,
 - G. mivel a Koreai Köztársaság kormánya nyilvános bocsánatkérésre szólította fel a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság hatóságait, és ígéretet követel arra vonatkozóan, hogy nem kerül sor további provokációkra,
 - H. mivel a KNDK kormánya cáfolta, hogy bármilyen köze lenne a Cshonan elsüllyedéséhez, és a Koreai Köztársaságot „kitalációval” vádolta, illetve nyílt háborúval fenyegetett arra az esetre, ha a Koreai Köztársaság további szankciókat alkalmazna,
 - I. mivel a KNDK fegyveres erői újabb provokatív és agresszív katonai cselekményeket követtek el, 2010. június 4-én például megöltek három kínai állampolgárt a Kínai Népköztársaság és a KNDK közötti határon,
 - J. mivel az incidenst követően a Koreai Köztársaság bejelentette, hogy a humanitárius segélyek és a Kaesong ipari komplexummal összefüggő műveletei kivételével mindennemű kapcsolatot felfüggesztett a KNDK-val;
 - K. mivel a Koreai Köztársaság kormánya kijelentette, hogy nem tér vissza a hatoldalú tárgyalásokhoz, amíg nem hoznak megfelelő intézkedéseket a KNDK-val szemben,
 - L. mivel az EU határozottan támogatja a Koreai-félszigeten végrehajtandó nukleáris leszerelést, és alapvető fontosságúnak véli a hatoldalú tárgyalások újraindítását a régió békéje és stabilitása érdekében,
 - M. mivel a Kínai Népköztársaság és az Orosz Föderáció kormányai még nem fejezték ki egyértelműen a közös vizsgálati csoport végleges jelentésével és következtetéseivel kapcsolatos álláspontjukat,
 - N. mivel a Koreai Köztársaság hivatalosan az ENSZ Biztonsági Tanácsához utalta az ügyet megvitatásra, miközben a KNDK az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének címzett levelében tagadta, hogy felelősség terhelné a támadás miatt, és kérte, hogy a Biztonsági Tanács támogassa KNDK-t abban, hogy saját vizsgálatot folytathasson az ügyben,
1. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a dél-koreai Cshonan járőrhajó legénységéből sokan életüket veszítették, valamint a szolidaritás és barátság szellemében őszinte részvétéről biztosítja a Koreai Köztársaság kormányát, az elhunytak hozzátartozóit, és a koreai népet;
 2. megismétli, hogy a főképviseelő/alelnök elítéli a támadást és üdvözli a Koreai Köztársaság által tanúsított visszafogott reakciót;

2010. június 17., csütörtök

3. tudomásul veszi a közös vizsgálati csoport végleges jelentésének következtetéseit, amely szerint a hajó elsüllyedését észak-koreai torpedó okozta, valamit határozottan elítéli az akciót, és azt a Koreai-félsziget békéje és stabilitása elleni provokációnak tartja;
4. csatlódottségának ad hangot abban a tekintetben, hogy a Kínai Népköztársaság és az Orosz Föderáció kormányai még nem fejezték ki egyértelműen a közös vizsgálati csoport végleges jelentésével és következtetéseivel kapcsolatos álláspontjukat;
5. mindkét felet önmérsékletre szólítja fel, és kéri, hogy tegyenek meg mindent a két országrész közötti kapcsolatok javításáért, és fokozzák a Koreai-félsziget tartós békéjének és biztonságának előmozdítására tett erőfeszítéseiket;
6. felszólítja a Kínai Népköztársaság és az Orosz Föderáció kormányát, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa állandó tagjaiként alaposan vizsgálják meg a közös vizsgálati csoport végleges jelentését és következtetéseit;
7. felszólítja a Kínai Népköztársaságot, hogy a Biztonsági Tanács állandó tagjaként és a KNDK legfőbb kereskedelmi partnereként gyakoroljon megfelelő befolyást a KNDK-ra, és kísérelje meg annak biztosítását, hogy a konfliktus nem fajul tovább;
8. támogatását fejezi ki, hogy a Koreai Köztársaság az ügyet az ENSZ Biztonsági Tanácsa elé vitte;
9. felszólítja a hatoldalú tárgyalásokban részt vevő országokat, hogy továbbra is próbálják közös erővel elérni, hogy újrakezdődjenek a KNDK atomprogramjának leállításáról folytatott tárgyalások;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa fenn a jelenlegi humanitárius segélyprogramokat és a KNDK-val kialakított kommunikációs csatornákat, mivel ezek a segélyprogramok közvetlen kihatással vannak a KNDK-ban uralkodó életkörülményekre;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanács elnökének, a tagállamok és tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárnak, valamint a Koreai Köztársaság és a KNDK kormányának.

Bosznia-Hercegovina

P7_TA(2010)0238

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a bosznia-hercegovinai helyzetről

(2011/C 236 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt Bosznia-Hercegovina között 2008. június 16-án aláírt stabilizációs és társulási megállapodásra,
- tekintettel a vízumliberalizációról szóló, 2009. november 30-i 1244/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács 2003. június 16-i ülésének a Nyugat-Balkánról szóló, valamint 2009. november 30-i ülésének Bosznia-Hercegovináról szóló következtetéseire,

⁽¹⁾ HL L 336., 2009.12.18., 1. o.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Általános és Külkapcsolatok Tanácsa 2003. június 16-i, a Nyugat-Balkánról szóló következtetéseire, valamint annak a 2003. június 19–20-i szaloniki Európai Tanács által jóváhagyott „Szaloniki cselekvési program a Nyugat-Balkánért: az európai integráció útján” című mellékletére,
 - tekintettel az Európai Emberi Jogi Bíróság Nagytanácsának a Szejdics és Fincsi kontra Bosznia-Hercegovina ügyben (27996/06 és 34836/06 beadványok) hozott 2009. december 22-i határozatára,
 - tekintettel a bosznia-hercegovinai helyzetről szóló, 2009. április 24-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Szrebrenicáról szóló, 2009. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az EU több alkalommal megerősítette a Nyugat-Balkán országainak, köztük Bosznia-Hercegovinának uniós tagságával kapcsolatos elkötelezettségét; mivel ugyanakkor a csatlakozással kapcsolatos elsődleges felelősség ezekre az országokra hárul, és azon képességüktől függ, hogy képesek-e és akarnak-e megfelelni a koppenhágai kritériumoknak,
- B. mivel Bosznia-Hercegovina a politikai, gazdasági és társadalmi pangás hosszú időszakát éli, amelyet kiterjedt és folytonos politikai bénultság, valamint az országban élő népcsoportok közötti kapcsolatok a politikai retorika, valamint a politikai elitnek az ország sürgető politikai, gazdasági és társadalmi problémáinak megoldására szolgáló közös jövőkép kialakítására való vonakodása és képtelensége okozta romlása kísér,
- C. mivel az egyre erősödő nacionalista és szeparatista retorika szöges ellentétben áll az európai értékekkel, a társadalmi és gazdasági fejlődéssel, valamint a politikai stabilitással, káros az ország általános érdekeire nézve, gátolja a népcsoportok közötti megbékélést és akadályt jelent az ország európai uniós tagságra vonatkozó törekvései számára; mivel Bosznia-Hercegovina azt kockáztatja, hogy még jobban lemarad más nyugat-balkáni országoktól, elszalasztva az európai integrációhoz való csatlakozás lehetőségét,
- D. mivel a daytoni megállapodásra szükség volt a vérontás megállítása érdekében, azonban e megállapodásnak nem sikerült önfenntartó és működő államot létrehoznia Bosznia-Hercegovinában; mivel a hatékony kormányzati munka e megállapodás következtében kialakult fő akadály a továbbra is az állam és az államegységek közötti politikai döntéshozatali folyamat szétszabdaltsága, a hatáskörök átfedése és a törvényhozás összehangolásának hiánya a különböző kormányzati szintek között, ami az ország azon képességét is gátolja, hogy gyors előrelépést érjen el az uniós tagsághoz szükséges reformok terén,
- E. mivel továbbra is az alkotmány reformja az a legfontosabb reformlépés, amely lehetővé teheti Bosznia-Hercegovina számára, hogy hatékony és maradéktalanul működőképes állammá váljon; mivel az igazságszolgáltatási rendszer összetettsége, az egységes költségvetés hiánya, a négy belső joghatóság közötti harmonizációt elősegíteni képes bosznia-hercegovinai legfelsőbb bíróság hiánya, az igazságszolgáltatásba történő politikai beavatkozás, valamint az, hogy a boszniai Szerb Köztársaság folyamatosan vitatja az állami szintű igazságszolgáltatási szervek joghatóságát és illetékességét, aláássa az igazságszolgáltatási rendszer működését és megghiúsítja a reformtörekvéseket; mivel az államegységek nemzetközi döntések alapján kialakult struktúráit meg kell változtatni annak érdekében, hogy azok hatékonyan, és az állam intézményi kereteivel összhangban működhessenek,
- F. mivel az ország valamennyi polgárának európai jövője az Európai Unióban rejlik; mivel az EU-csatlakozás kilátása azon kevés téma egyike, amellyel kapcsolatban a bosznia-hercegovinaiak egységesen gondolkodnak; mivel Bosznia-Hercegovinának csak egységes orszádként van kilátása az uniós tagságra, és mivel az állami intézmények aláásására és meggyengítésére irányuló kísérletek, valamint a társadalom felelőtlen, nacionalista és szeparatista politikának történő túsul ejtése megfosztja valamennyi állampolgárt az európai integráció előnyeitől; mivel Bosznia-Hercegovina csak korlátozott előrelépést tudott elérni az európai uniós integrációval kapcsolatos reformok terén; mivel a jelenleg érvényesülő etnikai, illetve különböző államegységek által szorgalmazott törekvések gátolhatják az uniós és NATO tagsághoz szükséges követelmények teljesítését,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0332.

⁽²⁾ HL C 46E., 2010.02.24., 111. o.

2010. június 17., csütörtök

- G. mivel a Tanácsnak és a Bizottságnak tanúbizonyságot kell tenniük fokozottabb vezető szerepükről és arról, hogy képesek arra, hogy a további reformok kezdeményezésének és végrehajtásának mozgató erői legyenek,
- H. mivel a főképviselei iroda (OHR) idő előtti bezárása, amit a politikai folyamatok szélesebb körű helyi irányítására vonatkozó jogos igény eredményezett, hatással lehet az ország stabilitására, valamint az égetően szükséges reformok ütemére és eredményeire; mivel a tagjelölti státusz eléréséhez elengedhetetlen, hogy a főképviselei iroda tevékenységét egy megerősített mandátumú uniós különleges képviselő vegye át,
- I. mivel Bosznia-Hercegovina elismerést érdemel abból az alkalomból, hogy 2010 és 2011 között választott tagja lesz az ENSZ Biztonsági Tanácsának, ami azt mutatja, hogy az ország képes teljes értékű és felelős szerepet vállalni a nemzetközi kapcsolatok terén,
- J. mivel a Bosznia-Hercegovinában felelős politikai beosztásban lévők nem szolgáltatottak megfelelő módon igazságot és nem nyújtottak kártérítést az 1992–95-ös háború során megerőszakolt több ezer nőnek és lánynak, mivel a szexuális jellegű háborús bűncselekmények ügyében továbbra is csak rendkívül alacsony számban kerül sor vádemelésre, és mivel az áldozatokkal gyakran nem bántak méltóan vagy nem nyújtottak megfelelő védelmet, illetve pszichológiai és anyagi támogatást számukra, hogy új életet kezdhessenek,
- K. mivel 2010. július 11-én lesz a szrebrenicai-potočari népirtás 15. évfordulója,
- L. mivel még mindig nem sikerült teljes mértékben érvényre juttatni a daytoni megállapodás VII. mellékletét; mivel tisztességes, átfogó és tartós megoldásokra van szükség a 115 000 lakóhelyét belföldön elhagyni kényszerült személyek egy része, a menekültek és más, a konfliktus által érintett személyek számára, és mivel javítani kell a lakhelyükre visszatérők társadalmi-gazdasági integrációját; mivel a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága szerint a háború befejezése óta még mindig 10 000 embert tartanak számon eltűntként, akiknek sorsa azóta is ismeretlen,
- M. mivel a Bizottság 2010. május 27-én egy Bosznia-Hercegovina számára tervezett vízumliberalizációról szóló jogalkotási javaslatot terjesztett elő (COM(2010)0256), amely hivatalosan is megnyitja az utat a lehetséges liberalizáció előtt 2010-ben,
- N. mivel Franciaország, Olaszország és Luxemburg még nem ratifikálta a stabilizációs és társulási megállapodást, késleltetve ezzel az ország európai uniós integrációjának folyamatát,
- O. mivel a továbbra is tapasztalható erős etnikai megosztottságot integráltabb, szegregációmentes és korszerű oktatási rendszer segítségével kellene megszüntetni az országban,
- P. mivel a bosznia-hercegovinai hatóságok részéről hiányzik a valódi szándék a korrupció hatékony leküzdésére, és ez komolyan sújtja az ország gazdasági, társadalmi és politikai fejlődését,
- Q. mivel az emberkereskedelem súlyos bűncselekmény, és az emberi jogok komoly megsértése; mivel Bosznia-Hercegovina kiindulási orszádként, valamint kisebb mértékben tranzitorszádként és célországként egyaránt érintett az emberkereskedelemben, különösen az asszonyok és lányok kereskedelmében,
- R. mivel az állam és az államegységek alkotmánya egyenlő bánásmódot garantál mindenki számára; mivel a romák továbbra is nehéz körülmények között élnek és hátrányos megkülönböztetéstől szenvednek; mivel a nemi identitáson és szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés és társadalmi kirekesztés elterjedt jelenség; mivel e csoportok folyamatosan fizikai támadásoknak, zaklatásnak és megfélemlítésnek vannak kitéve,
- S. mivel a munkanélküliség továbbra is igen magas, és a gazdasági válság következtében tovább nőtt, mivel az álláslehetőségek hiánya – különösen a fiatalok körében – hátráltatja az ország fejlődését és növeli a politikai feszültséget; mivel a gazdasági prosperitás létfontosságú az ország további fejlődése, valamint Bosznia-Hercegovina megbékélése szempontjából,

2010. június 17., csütörtök

Európai esélyek

1. elégedetlenségének ad hangot, amiért Bosznia-Hercegovina mint lehetséges uniós tagjelölt ország csak korlátozott előrelépést tett a stabilizáció és a fejlődés útján; egyre növekvő aggodalommal tekint a bizonytalan politikai légkörre és a közös jövőkép az összes politikai erő oldaláról mutatkozó hiányára, és határozottan elítéli a lázító hangnem használatát, ami aláássa az etnikumok közötti megbékélési folyamatot és az állami struktúrák működését; a boszniai Szerb Köztársaság vezetésének a „békés szétválással” kapcsolatos esetleges népszavazásról szóló nyilatkozatát provokációnak tartja, amely fenyegeti Bosznia-Hercegovina stabilitását, szuverenitását és területi egységét;
2. sürgeti a társadalmat megosztó és a daytoni megállapodás alapjait aláásó nacionalista és szeparatista hangnem beszüntetését, és arra szólít fel, hogy határozott erőfeszítésekkel kezdeményezzenek és kössenek tartós megállapodásokat, amelyek megfelelően működő államot hoznak létre, alkalmassá teszik a bosznia-hercegovinai intézményeket az uniós integrációra és javítják az ország általános helyzetét;
3. emlékeztet rá, hogy az Európai Unióhoz történő csatlakozás az EU alapját képező értékek és szabályok elfogadását jelenti, nevezetesen az emberi jogok, köztük a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartását, a szolidaritást, toleranciát, demokráciát és a jogállamiságot, beleértve az igazságszolgáltatás függetlenségének tiszteletben tartását;
4. felkéri a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt/a Bizottság alelnökét és a bővítésért és az európai szomszédságpolitikáért felelős biztost, hogy vessék latba az EU teljes befolyását a bosznia-hercegovinai politikuskoknál annak érdekében, hogy tegyenek összehangoltabb erőfeszítéseket az európai partnerségi követelmények, valamint a stabilizációs és társulási megállapodásból származó valamennyi kötelezettség teljesítése érdekében; emlékeztet valamennyi politikai résztvevőt arra, hogy e két dokumentum jelenti az útítvert az európai uniós integrációhoz, és hogy az ő polgárokkal szembeni felelősségük, hogy kompromisszumokat érjenek el és megállapodjanak a reformokban; buzdítja a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt/a Bizottság alelnökét és a Bizottságot, hogy a bosznia-hercegovinai emberek valós igényeinek kielégítése érdekében használják ki következetesebben és eredményorientáltabban azt, hogy az uniós csatlakozás feltételekhez kötött;
5. határozott támogatásáról biztosítja a főképviselői irodát, és kiemeli, hogy az átmenet csak akkor tekinthető befejezettnek, ha a bosznia-hercegovinai hatóságok maradéktalanul teljesítik az 5 célkitűzést és a 2 feltételt; sürgeti a boszniai Szerb Köztársaság hatóságait, hogy teljesítsék a fennmaradó (a boszniai Szerb Köztársaság villamosenergia-törvényére vonatkozó) kötelezettségeket ahhoz, hogy a Brčko körzet felügyelője megszüntethesse a felügyeleti rendszert Brčko körzetben;
6. sürgeti a boszniai Szerb Köztársaság kormányát, hogy továbbra is aktívan vegyen részt a főképviselői iroda által jegyzékbe vett állami vagyon megosztásáról szóló tárgyalásokban, és felhívja, hogy a boszniai Szerb Köztársaságban ne fogadjon el szabályozást az állami vagyonról, mert ez súlyosan sértené a főképviselő döntését az állami vagyon értékesítésének tilalmáról, ami elhalasztaná a főképviselői iroda bezárását;
7. üdvözli az alkotmánymódosítás elfogadását, amely a Brčko körzetet helyi önkormányzati egységként határozza meg, ezzel a béketeremtési tanács (PIC) által kitűzött célok közül egy újabb, a főképviselői iroda jövőbeli bezárására irányuló célt teljesítve;
8. sürgeti a két államegységet, és az összes politikai erőt, különösen a boszniai Szerb Köztársaság kormányát, hogy teljes egészében tartsa be a daytoni békemegállapodást, és ne kérdőjelezze meg az e megállapodás és az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatai alapján tett intézkedéseket; úgy véli, hogy a főképviselő képviseli a legfelsőbb hatóságot a békerendezés polgári végrehajtásának értelmezése tekintetében; sürgeti az összes politikai szereplőt, hogy tanúsítsanak kellő tiszteletet a főképviselő és az országban tartózkodó nemzetközi személyzet iránt, és tartózkodjanak a személyes támadásoktól;
9. elégedettséggel veszi tudomásul, hogy az Európai Unió Rendőri Missziója és különösen az Althea-művelet jelentős mértékben hozzájárult Bosznia-Hercegovina stabilitásához és biztonságához; üdvözli a Tanács döntését nem végrehajtó jellegű kapacitásépítési és képzési támogatás biztosításáról; üdvözli az EUFOR megbízatásának meghosszabbítását az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1895. sz. határozata értelmében; örömmel veszi tudomásul, hogy a NATO felkérte Bosznia-Hercegovinát a tagsági cselekvési tervhez való csatlakozásra;

2010. június 17., csütörtök

10. hangsúlyozza az Európai Unió Rendőri Missziója (EUPM) eredményeit, amelyek hozzájárultak a szervezett bűnözés, valamint a bosznia-hercegovinai bűnüldöző szervek és bírói testületek korrupciója elleni küzdelem terén elért eredményekhez; üdvözlí a misszió további két évre történő meghosszabbítását felülvizsgált megbízatás mellett, valamint a Bizottságnak egy, a 2010-es előcsatlakozási támogatási eszköz keretében az EUMP-t nyomon követő projekt előkészítése érdekében végzett munkáját;

11. felkéri az EU-t és tagállamait, hogy tegyenek lépéseket a politikai osztály nagy részének közönyös hozzáállása ellen úgy, hogy kedvezményezett partnerségi viszonyt alakítsanak ki és támogatják a civil társadalmat és az üzleti közösséget, valamint különösen a fiatal boszniaiakat célzó, aktív politikai részvételre ösztönző projekteket hoznak létre;

12. hangsúlyozza, hogy mind a magán, mind az állami média szabadsága és függetlensége a demokrácia alapvető követelménye; felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy támogassák a politikai befolyástól mentes, független és sokszínű média fejlődését, és az információkhoz való hozzáférés biztosításán keresztül tegyék lehetővé, hogy a média az ország minden szegletéből szabadon tudósíthasson; elítéli az újságírók elleni heves támadásokat és felszólítja az illetékes hatóságokat, hogy az ilyen támadások jövőbeli elkerülése érdekében tegyék meg a szükséges lépéseket; felszólítja a médiát – beleértve a közszolgálati műsorszolgáltatókat is –, hogy a gyűlöletbeszéddel szemben tanúsítsanak zéró toleranciát; hangsúlyozza, hogy a távközlési területen tevékenykedő szabályozó hatóságoknak politikailag függetlennek kell lenniük; sürgeti a Miniszterek Tanácsát, hogy a távközlési hatóság élére állandó igazgatót nevezzenek ki;

Alkotmányos reform és az igazságszolgáltatás reformja

13. ismételten hangot ad az alkotmányos reform révén megvalósítandó követelményekkel kapcsolatos álláspontjának:

- a) az államnak megfelelő jogalkotási, költségvetési, végrehajtási és igazságszolgáltatási hatáskörrel kell rendelkeznie ahhoz, hogy meg tudjon felelni az EU előcsatlakozási feltételeinek, létre tudjon hozni és fenn tudjon tartani egy egységes működőképes gazdasági térséget, elő tudja mozdítani a gazdasági, környezeti és szociális kohéziót, valamint képviselni és védelmezni tudja az ország általános érdekeit külföldön; a létfontosságú nemzeti érdekek Bosznia-Hercegovinán belüli megóvásának összeegyeztetettnek kell lennie az ország cselekvőképességével;
- b) az ország irányításában részt vevő igazgatási szintek számának arányban kell állniuk Bosznia-Hercegovina pénzügyi forrásaival, és a hatáskörök hatékony, következetes és eredményes megosztásán kell alapulnia;
- c) valamennyi polgárnak megkülönböztetés nélkül ugyanazon jogokat kell élveznie, teljes körűen betartva az Emberi Jogok Európai Egyezményét, valamint a stabilizációs és társulási megállapodás a demokratikus elvek és az emberi jogok tiszteletben tartását előíró 2. cikkét;
- d) véleménye szerint különös figyelmet kell szentelni a kisebbségek és sérülékeny csoportok jogainak, akiket meg kell védeni a közvetett vagy közvetlen diszkriminációtól és erőszaktól; olyan közoktatási programok végrehajtására ösztönzi Bosznia-Hercegovinát az emberi jogok területén, amelyek előmozdítják a tolerancia, a pluralizmus és a sokszínűség értékeit;

14. emlékeztet rá, hogy a központi állam megerősödése nem az államegységek gyengülését jelenti, hanem a szubszidiaritás elve alapján megteremtí a feltételeket a nemzeti reformintézkedések végrehajtására és a nemzetközi kapcsolatok hatékony ápolására képes közigazgatás létrehozásához, és ezáltal az egész ország uniós csatlakozásra történő felkészítéséhez;

15. felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy az átfogó alkotmányos reform keretében a lehető leghamarabb módosítsák az alkotmány és a bosznia-hercegovinai választójogi törvény vonatkozó rendelkezéseit annak érdekében, hogy azok megfeleljenek az Európai Emberi Jogi Bíróság által a Szejdics-Fincsi ügyben hozott ítéletnek, amely egyértelműen kimondja, hogy Bosznia-Hercegovina jelenlegi alkotmánya hátrányosan megkülönbözteti az „egyéb polgárokat”; megjegyzi, hogy e reformok elfogadása alapvető fontosságú lépés a működő többnemzetiségű társadalom felé;

2010. június 17., csütörtök

16. buzdítja Bosznia-Hercegovina polgárait, hogy szavazzanak a közelgő, 2010 októberére kiírt parlamenti választásokon; úgy véli, hogy ez a választás arról is fog szólni, hogy Bosznia és Hercegovina milyen tempóban közeledik az EU-hoz, és bárki, aki úgy dönt, hogy nem vesz részt a választáson, gyakorlatilag másoknak engedi át a jogot, hogy döntsenek a jövőjéről; rámutat, hogy mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a közelgő választások feltételeit úgy határozzák meg, hogy a választásra az európai normák tiszteletben tartása és békés, demokratikus kampány mellett kerüljön sor;

17. emlékeztet a legfelsőbb bíróság állami szinten történő létrehozásának és az alkotmányos keretek közé történő beemeléseinek szükségességére annak érdekében, hogy az integráló tényező lehessen az országban alkalmazott ítélkezési gyakorlat tekintetében, és biztosítsa a Bosznia-Hercegovinában jelenleg alkalmazott négy különböző jogrendszer fokozatos összehangolását;

18. felszólítja a politikai szereplőket, hogy iktassák törvénybe az igazsáügyi ágazat reformjával kapcsolatos stratégiára vonatkozó támogató cselekvési tervben előírt 69 tevékenységet;

Küzdelem a háborús bűncselekmények, a szervezett bűnözés és a korrupció ellen

19. üdvözlí, hogy a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszékkel folytatott együttműködés továbbra is kielégítő, és hogy a Törvényszék, valamint az állam és az államegységek hatóságai közötti együttműködés megfelelő; hangsúlyozza, hogy folytatni kell a kötelezettségek teljesítését és a volt Jugoszláviában elkövetett háborús bűncselekményeket vizsgáló Nemzetközi Törvényszék által vád alá helyezett személyek letartóztatásának előmozdítását, valamint az őket támogató hálózat felszámolását; eredményesebb együttműködésre szólít fel a rendőri szervek között Szerbiában és Bosznia-Hercegovinában Ratko Mladics és Goran Hadzsics letartóztatása érdekében; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy gyorsítsák meg a háborús bűncselekményekre vonatkozó nemzeti stratégia végrehajtását és kezdjék meg a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos, országsszerte mintegy tízezer ügy lezárása terén fennálló lemaradás ledolgozását, továbbá határozzák meg a valamennyi elkövető, köztük a nemi és szexuális erőszakért felelősök bíróság elé állításához szükséges anyagi és technikai erőforrásokat;

20. emlékeztet arra, hogy július 11-ét az egész EU-ban a szrebrenicai népirtás áldozataira való megemlékezés napjaként ismerik el, és ugyanerre szólítja fel a régió összes országát is; üdvözlí, hogy négy nyugat-balkáni ország parlamentje – legutóbb a Szerb Köztársaság Nemzetgyűlése – a szrebrenicai mészárlást elítélő nyilatkozatokat fogadott el, és felhívja a Boszniai Államot és az államegységek parlamentjeit, hogy a közeljövőben fogadjanak el hasonló nyilatkozatokat; úgy véli, hogy e nyilatkozatok fontos előrelépést jelentenek a régió tragikus múltjával való szembenézés tekintetében, és reméli, hogy kikövezik a történelem közös értelmezésének útját, mely elvezet az egész régió valódi megbékéléséhez; hangsúlyozza, hogy a Szrebrenicában és környékén elkövetett népirtás felelőseinek bíróság elé állítása fontos lépés a térség békéje és stabilitása felé;

21. felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy foglalják bele a büntető törvénykönyvbe a szexuális erőszak meghatározását a nemzetközi normákkal összhangban, biztosítsanak megfelelő kártérítést, gazdasági, társadalmi és pszichológiai támogatást közvetlenül az áldozatoknak, beleértve az elérhető legmagasabb szintű, lelki és testi egészséget támogató szolgáltatásokat, dolgozzanak ki programokat és bocsásanak rendelkezésre megfelelő szintű erőforrásokat a tanúk hosszú távú védelméhez; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy javítani kell az együttműködést a különböző bírósági szervek között, és a háború alatt elkövetett szexuális természetű háborús bűncselekmények esetében fel kell gyorsítani a bünvádi eljárást; sürgeti a Bizottságot és más nemzetközi adományozókat, hogy a szexuális erőszakkal járó háborús bűncselekmények áldozatait célzó pénzügyi erőforrásokkal és szakértelemmel támogassák a bosznia-hercegovinai hatóságok ezen irányú törekvéseit; felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre olyan stratégiát, amely a szexuális erőszakkal járó háborús bűncselekmények áldozatait elsőrangú prioritásként kezeli;

22. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy indítsanak büntügyi vizsgálatokat a háború idején elkövetett szexuális bűncselekmények elkövetői ellen akkor is, ha kivándoroltak és állandó tartózkodási engedéllyel – akár tagállami állampolgársággal is – rendelkeznek, és ismerjék el, hogy az ilyen bűncselekmények tulajdonképpen háborús bűncselekmények, ezért nem tekinthetők közönséges szexuális bűncselekménynek, és esetükben nem alkalmazható az elévülés szabálya;

23. felszólítja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy segítsék elő és tegyék teljessé a menekültek és az országon belül lakhelyüket elhagyni kényszerült személyek fenntartható visszatérését, valamint a daytoni békemegállapodás VII. melléklete értelmében fogadjanak el erre vonatkozó stratégiát; ösztönzi hogy egyrészt foglalkozzanak a továbbra is gyűjtőközpontokban élők szükségleteivel és hajtsanak végre intézkedéseket társadalmi beilleszkedésük érdekében, másrészt pedig segítsék elő mindazok visszatérését, akik nem tudnak visszatérni szülőföldjükre, például a lerombolt Posavina körzetébe; felszólítja a Bizottságot és más nemzetközi adományozókat, hogy pénzügyi támogatással és szakértelemmel segítsék a bosznia-hercegovinai hatóságokat eme erőfeszítésükben;

2010. június 17., csütörtök

24. emlékeztet rá, hogy égető szükség van szigorúan őrzött állami börtönök létrehozására és a meglévő létesítmények átépítésére többek között valamennyi, bűnelkövetéssel vádolt és elítélt személy biztonságos fogva tartása érdekében;

25. sajnálatosnak tartja a korrupció elleni küzdelem terén elért csekély előrelépést, ami az állami szintű korrupció elleni erőfeszítések alacsony szintű összehangolásának, valamint annak tulajdonítható, hogy nem zajlanak hatékony vizsgálatok és büntetőeljárások a kormányzati és más állami és entitásbeli struktúrákban, a közbeszerzési eljárásokban, a működési engedélyek kiadásában, az egészségügyben, valamint az energetikai, közlekedési és építőipari ágazatokban tapasztalható magas szintű korrupciós ügyek gyanúsítottjai ellen; ezzel összefüggésben és a bosznia-hercegovinai polgárok bizalmának visszanyerése érdekében sürgeti egy elfogulatlan és elszámoltatható korrupció elleni testület haladéktalan létrehozását, valamint a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó új stratégia (2009–2014) és az azt kísérő cselekvési terv összehangolt végrehajtását;

26. felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy együttműködve a nemzetközi közösséggel tegyenek hathatós lépéseket az emberkereskedelem megállítása és az elkövetők elleni hatékony fellépés érdekében, nyújtsanak védelmet és kárpótlást az áldozatoknak, és fokozzák a tudatosságot annak elkerülése érdekében, hogy ez utóbbiak ismét a hatóságok és a társadalom áldozataivá váljanak;

Vízumliberalizáció

27. elégedetten veszi tudomásul, hogy a bosznia-hercegovinai hatóságok felgyorsították reformjaikat és jelentős előrelépéseket tettek a vízummentes rendszerre vonatkozó úttervben foglalt, hátralévő teljesítménymutatók elérése felé, ami azt bizonyítja, hogy a szükséges szándék megléte esetén komoly előrelépés érhető el a reformok terén; emeltesen ösztönzi a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy fogadják el a vonatkozó jogszabályok hiányzó darabjait;

28. üdvözlí, hogy 2010. május 27-én elfogadták a fent említett, a Bizottság vízumliberalizációról szóló jogalkotási javaslatát, és felszólítja a Bizottságot, hogy ellenőrizze a hátralévő teljesítménymutatóknak való megfelelést az elkövetkező hónapok során annak érdekében, hogy a Tanács és az Európai Parlament még 2010 végén jóváhagyhassa a boszniai állampolgárok vízummentességét;

29. elismeri a Bosznia-Hercegovina valamennyi polgára számára az EU-ban szabad utazást lehetővé tevő vízumliberalizáció jelentőségét, és a további uniós integráció és az etnikumok közötti megbékélés fontos elemeként tekint rá, amely megakadályozza az elszigetelődést és esélyt biztosít a polgárok számára horizontjuk kitágítására, megmutatja az EU-tagság kilátásait, és kifejezi az uniós integráció előmozdítására vonatkozó akaratukat politikai vezetőik felé;

Az oktatási rendszer állapota

30. bár elismeri az intézményi szinten elért előrelépést, sürgeti a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy fogadjanak el állami szinten felsőoktatási törvényt, és hogy az oktatás terén összpontosítsanak a kerettörvények maradéktalan végrehajtására, ezáltal csökkentve az oktatási rendszer szétszabdaltságát, továbbá az európai partnerség teljes kiaknázásával tegyenek lépéseket a munkaerő-piaci szükségleteknek és a bolognai folyamat célkitűzéseinek megfelelő oktatás általános színvonalának javítására; ösztönzi, hogy a meglévő uniós programok és hálózatok kiaknázásával az összes bosznia-hercegovinai egyetem és az EU tagállamai között beinduljanak a nemzetközi csereprogramok; hangsúlyozza, hogy az EU mobilitási programjaiban részt vevő diákok, tanulók és kutatók számának növelésére van szükség;

31. rámutat arra, hogy az oktatás a különböző népcsoportok közötti megbékélés elsődleges eszköze; úgy véli, hogy az uniós segítségnyújtás összefüggésében fokozott figyelmet kellene szentelni a tolerancián és a sokszínűség tiszteletén, valamint a közös történelem megértésére alapuló erőfeszítéseken alapuló, befogadó jellegű és megkülönböztetés-mentes oktatási rendszer elősegítésének és a különböző etnikai csoportok közötti szegregáció (két iskola egy épületben) megszüntetésének közös oktatási programok és integrált osztályok kialakításával mindkét államegységben; üdvözlí e tekintetben a bosznia-hercegovinai szintű iskolai diáktanács felállítását;

32. felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy vizsgálják felül a diplomahonosítás merev és költséges módszereit és hozzanak létre ügynökséget a diplomák állami szintű elismerésére; emlékezteti a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy támogatni és nem eltántorítani kell a képzett munkaerőt az országban való álláskereséstől;

2010. június 17., csütörtök

Gazdasági helyzet, szociálpolitika

33. üdvözli a MONEYVAL⁽¹⁾ értékelésének legutóbbi fordulóját; sürgeti valamennyi szereplőt, hogy fejtsenek ki kitartó erőfeszítéseket a gazdasági reformmal kapcsolatban, hangolják össze a joghatóságai fellépéseit és segítsék elő a gazdasági tevékenységeket – beleértve a bürokratikus akadályok felszámolását is –, valamint hogy többek között az oktatás, a kutatás-fejlesztés, az infrastruktúra, a mezőgazdaság, a környezetvédelem és az energia kérdéseinek kezelésével alakítsanak ki hosszú távú fenntartható fejlesztési stratégiát; ösztönzi az állami és üzleti vezetőket, hogy a külföldi befektetések odavonzása céljával tegyenek meg mindent a befektetői bizalom helyreállítása és a vállalkozóbarát környezet kialakítása érdekében azért, hogy Bosznia-Hercegovina ne maradjon le még jobban a térségben;

34. emlékeztet arra, hogy a stabilizációs és társulási megállapodás megköveteli az államegységek kormányai közötti gazdasági szakpolitikai koordináció erősítését és a gazdasági reform kulcsfontosságú elemeként a további integrációt, valamint a termőföld- és munkaerőpiacok javítását célzó egységes gazdasági térség létrehozását; ezzel összefüggésben sajnálattal veszi tudomásul, hogy a belső munkajogi szabályozás és a társadalombiztosítási rendszerek szétszabdaltsága továbbra is a legfőbb akadály a személyek országon belüli szabad mozgása számára; hangsúlyozza, hogy a gazdasági fejlődés és elsősorban a fiatal bosznia-hercegovinaiak állaskilátásai alapvető fontosságúak az ország további fejlődése szempontjából, és elősegíthetik az etnikumok közötti megbékélést;

35. szorgalmazza az adóügyi koordináció fokozását a Közvetettadó-hatóság és a Nemzeti Adótanács megfelelő működésének szavatolása révén; sürgeti a Miniszterek Tanácsát, hogy a hosszas késedelem után jelöljön ki állandó igazgatót a Közvetettadó-hatóság élére;

36. sürgeti Bosznia-Hercegovina parlamentjét, hogy az országos népszámlálás 2011-ben történő végrehajtása érdekében fogadja el a népszámlálásról szóló törvényt, amely az európai csatlakozás egyértelmű előfeltételként kulcsfontosságú az ország gazdasági és társadalmi fejlődéséhez és a további uniós támogatásokhoz; hangsúlyozza, hogy a téma érzékenysége miatt az etnikai hovatartozásra vonatkozó esetleges kérdések megválaszolása nem lehet kötelező;

37. felkéri a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy tegyenek intézkedéseket a szegénység enyhítésére és olyan szociális háló kialakítására, amely megfelelőbb védelmet nyújt a szegényeknek, a társadalom kirekesztettjeinek és a sebezhető csoportoknak, elsősorban a romáknak, továbbá dolgozzanak ki hatékony és fenntartható szociális védelmi és integrációs rendszert; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy vállaljanak szilárdabb elkötelezettséget a foglalkoztatáspolitikára, a társadalmi integráció és a nemek közti egyenlőség mellett;

38. üdvözli a bosznia-hercegovinai hatóságok arra irányuló kezdeményezését, hogy javítsák a romák helyzetét, és hangsúlyozza a romák lakhatására, egészségére és oktatására irányuló stratégia elfogadásának jelentőségét; felhívja a hatóságokat, hogy gondoskodjanak megfelelő eszközökről e stratégia végrehajtása érdekében, együttműködve a civil társadalommal, beleértve a roma közösséget is, lépjenek fel a megkülönböztetés ellen és erősítsék a romák képviselését a közhivatalokban;

39. üdvözli a szövetségi parlament által elfogadott legfrissebb jogalkotási módosításokat, amelyek bevezetik a rászorultsági alapú készpénzjuttatások elvét és a valamennyi költségvetésből részesülőre, köztük a veteránokra vonatkozó költségvetési korlátozásokat; üdvözli, hogy a világbanki fejlesztéspolitikai kölcsön és az IMF készenléti hitel-megállapodás második és harmadik részlete kifizetésre került; sürgeti a szövetségi parlamentet, hogy fogadjon el az adózási fegyelemre irányuló további intézkedéseket;

40. sürgeti a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy alakítsanak ki nemzeti energiastratégiát, amely a megújuló energiaforrásokon, az energiamegőrzésen és -hatékonyságon, valamint az elektromos hálózat korszerűsítésén alapul; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a vízierőmű-projektek az EU környezetvédelmi hatástanulmány készítésére vonatkozó előírásainak és a fenntarthatóság általános szempontjainak figyelembevételével tervezzék és építsék meg;

⁽¹⁾ A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni intézkedések értékelését vizsgáló szakértői bizottság (Európa Tanács).

2010. június 17., csütörtök

41. sajnálja, hogy a környezetvédelmi ágazatban a közigazgatás kapacitása gyenge és korlátozott; felszólítja e tekintetben egy állami szintű, átfogó környezetvédelmi törvényt elfogadására, amely biztosítja a környezet harmonizált védelmét és tartalmazza egy állami környezetvédelmi ügynökség felállítását;

42. felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy a közegészségügyi ellátás minőségének harmonizálása és javítása érdekében fogadjanak el állami szintű egészségbiztosítási törvényt, amely biztosítja, hogy az emberek megfelelő egészségügyi ellátást kapjanak Bosznia-Hercegovina egész területén, tekintet nélkül lakhelyükre vagy munkahelyük elhelyezkedésére;

Regionális együttműködés

43. hangsúlyozza a regionális együttműködés és a jószomszédi kapcsolatok fontosságát, és azokat az emberek közötti közvetlen kapcsolatok előmozdítása révén a megbékélési folyamat létfontosságú elemének tartja; hangsúlyozza a civil társadalmi szereplők kulcsfontosságú szerepét a regionális társadalmi és politikai együttműködés elmélyítésében; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy találjanak megoldást a koszovói polgárok regionális mobilitásának és Bosznia-Hercegovinába történő beutazásuknak a biztosítására;

44. üdvözlí a horvát elnök közelmúltbeli kijelentéseit, melyekben elnézést kért a Bosznia-Hercegovinában az 1990-es években alkalmazott horvát politika miatt, és megemlékezett a közösségek áldozatairól; ezt a gesztust fontos lépésnek tekinti a balkáni népek közötti etnikai megbékélésben; felhívja a többi szomszédos országot, hogy kövessék ezt a példát;

45. felhívja Horvátországot és Bosznia-Hercegovinát, hogy tárgyalások útján találjanak megoldást a Pelješac-híd megépítésére vonatkozó, Bosznia-Hercegovina által ellenzett horvát terveket illetően; aggódalmának ad hangot a horvát miniszterelnök nemrégiben tett kijelentése miatt, amelyben jelzi, hogy Horvátország esetleg uniós támogatásért fog folyamodni az ellentmondásos hídépítés felgyorsítása érdekében; rámutat, hogy a projekt akadályozhatja a boszniai Neum kikötő fejlődését, és mindkét országban ökológiai problémákat okozhat;

46. megjegyzi, hogy nem képzelhető el tartós stabilitás és regionális együttműködés a Nyugat-Balkánon, sem az egész EU-ban, amíg Bosznia-Hercegovinában politikai patthelyzet uralkodik;

47. elismeréssel szól Bosznia-Hercegovina regionális együttműködésben való aktív részvételéről, különös tekintettel a polgári és büntetőügyekben történő nemzetközi jogi segítségnyújtásról szóló, Horvátországgal és Szerbiával aláírt megállapodásokra, amelyek célja azon személyek elleni büntetőjogi szankciók végrehajtása, akik az egyik aláíró országban történt elítélésük után valamelyik másik aláíró országba szöktek;

*

* *

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/főképviselőnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint Bosznia-Hercegovina és államegységei kormányának és parlamentjének.

Légiközeledési megállapodás az EU és az USA között

P7_TA(2010)0239

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az EU és az Egyesült Államok közötti légügyi megállapodásról

(2011/C 236 E/20)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Amerikai Egyesült Államok közötti légiközeledési megállapodás módosításáról szóló, 2010. március 25-én aláírt jegyzőkönyv szövegére („második fordulás megállapodás”),

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel „Az utasnyilvántartási adatokra (PNR) vonatkozó megállapodásokra irányuló tárgyalások megkezdése az Egyesült Államokkal, Ausztráliával és Kanadával” című 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a polgári repülés biztonságának szabályozásában való együttműködésről szóló, 2009. január 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Amerikai Egyesült Államok közötti légi közlekedési megállapodás megkötéséről szóló 2007. március 14-i és október 11-i állásfoglalására ⁽³⁾ („első forduló megállapodás”),
 - tekintettel a Közösség légi közlekedéssel kapcsolatos külpolitikája cselekvési programjának kidolgozásáról szóló 2006. január 17-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az első forduló megállapodás, amelynek ideiglenes alkalmazása 2008. március 30-án kezdődött meg, egy olyan felfüggesztési záradékot foglal magában, amelyet akkor lehet érvényesíteni, ha 2010 novemberére nem jön létre második forduló megállapodás,
- B. mivel az első forduló megállapodás csupán az első lépés volt az EU és az Egyesült Államok közötti légi közlekedési piacok megnyitása terén, amely szigorúan elkötelezte mindkét felet amellett, hogy további tárgyalásokat folytassanak a piacokhoz való hozzáférés megnyitásának továbbviteléről, hogy maximalizálják az előnyöket a fogyasztók, a légitársaságok, a munkavállalók és a közösségek számára, valamint foglalkoznak az olyan problémákkal, mint a beruházások megkönnyítése – azért, hogy jobban tükrözzék a globális légi közlekedési ipar valós helyzetét, megerősítsék a transzatlanti légi közlekedési rendszert, valamint létrehozzanak egy olyan keretet, amely arra fogja bátorítani a többi országot, hogy megnyissák saját légi szolgáltatási piacukat,
- C. mivel a 2008 májusában megkezdett tárgyalások a 2010. március 25-i előzetes megállapodáshoz vezettek,
- D. mivel az EU és az Egyesült Államok közötti légi közlekedési piac megnyitása – ami összességében véve a világ légi közlekedésének 60 %-át teszi ki – az Atlanti óceán mindkét oldalának fogyasztói számára előnyökkel járna, jelentős gazdasági hasznot hozna, és munkahelyeket teremtené,

Általános elvek

1. említést tesz a 2010. március 25-i előzetes megállapodásról, amely megszilárdíthatná az első forduló megállapodásban foglalt, a piaci hozzáférés terén elért előrelépéseket, továbbá megerősített szabályozási együttműködést biztosíthatna;
2. emlékeztet arra, hogy a légügyi szabályozás különféle szempontjait – beleértve a zajvédelmet és az éjszakai repülésre vonatkozó korlátozásokat – a szubszidiaritás elvének teljes tiszteletben tartása mellett, helyi szinten kell meghatározni; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályainak figyelembevétele mellett hangolja össze e kérdést európai szinten annak érdekében, hogy folytassák a tárgyalásokat az Egyesült Államokkal és megoldják az ezen problémákhoz kapcsolódó olyan egyéb kérdéseket, mint például a kabotázs;

A piac megnyitása

3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nincsen jelentős előrelépés a külföldi beruházásokra vonatkozó, idejélmúlt szabályozási korlátozások felszámolása terén, és úgy véli, hogy ez fenn fogja tartani az Egyesült Államokban a külföldi érdekeltségekre és ellenőrzésre vonatkozó jelenlegi kiegyensúlyozatlan korlátozásokat;
4. emlékeztet arra, hogy az EU és az Egyesült Államok közötti légi közlekedési megállapodás végső célja a piac korlátozások nélküli, teljes megnyitása mindkét fél részéről;
5. tudomásul veszi, hogy az európai uniós szállítóknak korlátozott hozzáférésük lesz az Egyesült Államok kormánya által finanszírozott közlekedéshez (az ún. „Fly America” program), és emlékeztet arra, hogy az EU nemzeti kormányainak nincsenek hasonló rendelkezéseik;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0144.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0001.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0071 és P6_TA(2007)0428.

⁽⁴⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 84. o.

2010. június 17., csütörtök

Szabályozási konvergencia és biztonság

6. arra biztatja a vegyes bizottságot, hogy a szabályozás javításának elvével összhangban készítsen további javaslatokat a szabályozási döntések kölcsönös elismerésére vonatkozóan;
7. kiemelt prioritásnak tekinti az európai és az egyesült államokbeli légi közlekedési irányítási rendszerek („SESAR” és „Next Gen”) fejlesztése területén megvalósuló együttműködést, melynek célja az interoperabilitás és a kompatibilitás elérése, valamint hogy hozzájáruljanak a környezetre gyakorolt hatások csökkentéséhez;
8. üdvözli az EU és az Egyesült Államok légi közlekedési biztonságért felelős hatóságai közötti minden szintű együttműködést;
9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem történtek további előrelépések a külföldi javítóműhelyekkel kapcsolatos kérdésekben;
10. ismételten hangsúlyozza a kifogásolható légi fuvarozók európai fekete listájának, illetve az Egyesült Államok szállítói normák ellenőrzését végző rendszerének fontosságát, és felhívja mindkét felet az e területen való információcserére;
11. hangsúlyozza, hogy a 2010. május 5-i állásfoglalásában kért követelményeknek megfelelően az európai és amerikai polgárok magánéletének védelmét tiszteletben kell tartani az utasok személyes adatainak az uniós hatóságok és az Egyesült Államok hatóságai közötti megosztása során; e tekintetben hangsúlyozza az adatvédelemre és magánéletre vonatkozó világszintű normák meghatározásának sürgető mivoltát;
12. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió a jogállamiság elvén alapul, és hogy az európai polgárok személyes adatainak biztonsági okból történő átadását jogalkotási aktusnak megfelelő nemzetközi megállapodásoknak kell szabályozniuk, és azok során tiszteletben kell tartani az eljárási garanciákat és az adatvédelmi jogokat, valamint meg kell felelni a nemzeti és európai szintű adatvédelmi jogszabályoknak;
13. hangsúlyozza, hogy az európai uniós és az amerikai polgárok és légitársaságok részére jogbiztonságot kell garantálni, valamint a légitársaságok számára harmonizált előírásokat kell kidolgozni;
14. tudomásul veszi a konzultációk és az együttműködés jelentőségét a biztonsági intézkedések terén, azonban óva int a túlzott vagy nem kellően összehangolt, nem megfelelő kockázatelemzéseken alapuló intézkedésektől;
15. ismételten kéri a Bizottságot és az Egyesült Államokat, hogy a biztonsági láncban mutatkozó gyengeségek és átfedések elkerülése érdekében vizsgálják felül a 2001 óta elfogadott további biztonsági intézkedések hatékonyságát;
16. az „egyszeri védelmi ellenőrzés” koncepcióját támogatja az utasok és poggyászaik minden átszálláskor végrehajtott ismételt vizsgálata helyett;

Környezetvédelem

17. elismeri, hogy a légi közlekedési ágazat – különösen zajforrásként – számos negatív környezeti hatást okoz, és hozzájárul az éghajlatváltozáshoz; elismeri, hogy e hatások erősödni fognak a légi közlekedés bővülésével;
18. megjegyzi, hogy a környezetvédelmi együttműködésről szóló közös nyilatkozat kiemelt fontossággal bír a nemzetközi légi közlekedés környezetvédelmi hatásainak kezelése szempontjából, sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló rendelet nem része az előzetes megállapodásnak; rámutat arra, hogy további megbeszélésekre lesz szükség az Egyesült Államokkal a kibocsátáskereskedelmi rendszer 2010-es hatálybalépése érdekében;
19. üdvözli a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet keretében való együttműködésről szóló megállapodást a repülőgépek által okozott zaj és kibocsátások csökkentése érdekében, valamint a klímatudomány, a kutatási és technológiai fejlesztés, az üzemanyag-hatékonyság és a légi közlekedésből származó kibocsátások csökkentése terén az EU és az Egyesült Államok közötti technikai együttműködés fokozására irányuló szándékot, továbbá a legjobb gyakorlati megoldások cseréjét a zajcsökkentés területén, miközben elismeri a helyi körülményekben fennálló különbségeket;

2010. június 17., csütörtök

Szociálpolitika

20. üdvözli, hogy a megállapodás elismeri a szociális dimenzió jelentőségét, üdvözli továbbá a közös bizottságra ruházott felelősséget a megállapodás szociális hatásainak nyomon követése és adott esetben a szükséges válaszadás kidolgozása terén;

21. kéri a Bizottságot, hogy használja fel a megállapodást arra, hogy szorgalmazza a szociális jogokra vonatkozó nemzetközi jogszabályokkal való összhangot, különös tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO, 1930–1999) alapvető egyezményeiben szereplő munkajogi normákra, a multinacionális vállalatokra vonatkozó OECD-iránymutatásokra (1976, felülvizsgálva 2000-ben) és a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló római egyezményre (1980);

22. ragaszkodik ahhoz, hogy a tagállamokban felvett és/vagy ott dolgozó alkalmazottakra alkalmazzák az uniós szociális jogszabályokat, különösen a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról szóló irányelveket (a 2002/14/EK, a 98/59/EK és a 80/987/EGK irányelv), a polgári repülésben dolgozó utazó munkavállalók munkaidejének szervezéséről szóló irányelvet (2000/79/EK), valamint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló irányelvet (96/71/EK);

A megállapodás működése

23. felszólítja a Bizottságot, biztosítsa, hogy a vegyes bizottság munkája kapcsán teljes körűen tájékoztassák az Európai Parlamentet – akárcsak valamennyi érintett felet – és konzultáljanak velük;

24. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a rendes jogalkotási eljárás területén nemzetközi szerződés megkötését megelőzően az Európai Parlament egyetértésére van szükség (218. cikk (6) bekezdés);

25. üdvözli azt az elképzelést, hogy az európai parlamenti képviselők és az Egyesült Államok kongresszusi képviselői rendszeresen találkozzanak az EU–USA légi közlekedési politikájára vonatkozó kérdések megtárgyalása érdekében;

26. felkéri az Európai Bizottságot, hogy 2013 december 31-ig kezdje meg a tárgyalások harmadik fordulóját, és vegye bele abba az alábbi kérdéseket:

- a) a forgalmi jogok további liberalizálása;
- b) további külföldi beruházási lehetőségek;
- c) a környezetvédelmi intézkedések és az infrastrukturális korlátok hatása a forgalmi jogok gyakorlására;
- d) az utasjogokra vonatkozó politikák jobb összehangolása az utasok lehető legmagasabb szintű védelmének biztosítása érdekében;

*

* *

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Egyesült Államok Kongresszusának.

2010. június 17., csütörtök

Az első vasúti csomaggal kapcsolatos irányelvek végrehajtása

P7_TA(2010)0240

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az első vasúti csomag (a 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv) végrehajtásáról

(2011/C 236 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a vasúti piac fejlődésének nyomon követéséről szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett második bizottsági jelentésre (COM(2009)0676), valamint a Bizottság szolgálatai által készített kísérő munkadokumentumra (SEC(2009)1687),
 - tekintettel a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2001. február 26-i 2001/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2001. február 26-i 2001/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel a vasúti infrastruktúrapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
 - tekintettel az első vasúti csomag végrehajtásáról szóló 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az első vasúti csomag (a 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv) végrehajtásáról szóló 2010. március 9-i, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-0030/2010 – B7-0204/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a közösségi vasutak fejlesztéséről, a vasúttársaságok engedélyezéséről és a vasúti infrastruktúrapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló három irányelvből álló, 2001-ben elfogadott első vasúti csomag célja az volt, hogy egy integrált európai vasúti térség megvalósításának első lépéseként újjáélessze az ágazatot, valamint hogy szilárd pénzügyi hátteret biztosítson ennek megvalósításához,
- B. mivel az első vasúti csomag irányelveinek rendelkezéseit 2003. március 15-ig kellett volna átültetni a nemzeti jogba, de a Bizottság 2008 júniusáig várt azzal, hogy jogsértési eljárást indítson tagállamok ellen az első vasúti csomag nem megfelelő vagy nem teljes végrehajtása miatt,
- C. mivel a vasúti piac fejlődésének nyomon követéséről szóló második bizottsági jelentésből kiderül, hogy a vasúti szállítás részesedése nem növekedett, pusztán a 2002-ben mért, a teherszállítás tekintetében 10 %-os, a személyszállítás tekintetében pedig 7 %-os alacsony szinten stabilizálódott,

⁽¹⁾ HL L 75, 2001.3.15., 1. o.⁽²⁾ HL L 75, 2001.3.15., 26. o.⁽³⁾ HL L 75, 2001.3.15., 29. o.⁽⁴⁾ HL C 175 E., 2008.7.10., 551. o.

2010. június 17., csütörtök

1. sajnálatosnak tartja, hogy a 22 tagállam nagy többsége nem ültette át megfelelően az első vasúti csomag három irányelvét; úgy véli, ez a mulasztás megakadályozta, hogy emelkedjen a vasút részesedése a szállítási szolgáltatásokból;
2. emlékeztet arra, hogy a Parlament 2007. július 12-i állásfoglalásában már felhívta a figyelmet arra, hogy az első vasúti csomag teljes körű végrehajtásának abszolút prioritást kell biztosítani; ennél fogva igen csalódott, hogy a tagállamok túlnyomó többsége – köztük Ausztria, Belgium, Bulgária, a Cseh Köztársaság, Németország, Dánia, Észtország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Magyarország, Írország, Olaszország, Litvánia, Luxembourg, Lettország, Lengyelország, Portugália, Románia, Svédország, Szlovénia és Szlovákia – nem kezelte a kérdést az azt megillető prioritással;
3. sajnálatát fejezi ki, hogy a Bizottság öt évet elvesztegetve nem lépett fel e mulasztás ellen, és az első vasúti csomag nem megfelelő vagy nem teljes végrehajtása miatt csak 2008 júniusában küldött hivatalos felhívást tartalmazó leveleket, 2009 októberében pedig indokolással ellátott véleményt; sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Európai Bizottság az ellenőrzés során nem fordított kellő figyelmet a vasúti rendszer pénzügyi alapjaira; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül indítson jogszértés miatti eljárást azon 22 tagállam ellen, amely nem hajtotta végre az első vasúti csomagban foglalt rendelkezéseket;
4. sürgeti a 22 tagállamot, hogy további késlekedés nélkül tegyenek eleget az uniós rendelkezésekben foglaltaknak; meggyőződése, hogy az első vasúti csomag végrehajtásának elmulasztásával ezek a tagállamok továbbra is akadályozzák a tisztességes piaci versenyt a vasúti szállítás piacán;
5. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé konkrét információt arról, hogy az egyes tagállamok a csomag mely részeit nem hajtották végre, különösen a független szabályozó szerv felállításának hiányosságait és a pályahasználati díj kivetésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásának elmaradását illetően; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a pályahálózat-működtetők függetlenségének a Bizottság és a tagállamok közötti különböző jogi értelmezéséről (a 2001/14/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése és 14. cikkének (2) bekezdése);

A pályahálózat-működtetők függetlensége

6. hangsúlyozza, hogy a pályahálózat-működtetőknek megfelelő szintű függetlenséget kell biztosítani, mivel a 2001/14/EK irányelv értelmében ezek – a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásán, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításán és a biztonsági tanúsítvány kiállításán keresztül – központi szerepet töltenek be az infrastruktúrakapacitáshoz való tisztességes hozzáférés biztosításában;
7. úgy véli, hogy a pályahálózat-működtetők függetlensége az előfeltétele annak, hogy valamennyi üzemeltető tisztességes, átlátható és megkülönböztetésmentes bánásmódban részesüljön; különösen aggasztónak tartja, hogy a pályahálózat-működtetők függetlenségének biztosítása érdekében kialakított gyakorlati és jogi biztosítékok nem elégségesek, különösen ahol a működtetők vasúti szállítással is foglalkozó vasúti holdingok részei;
8. felszólítja az e rendelkezésnek eleget nem tévő tagállamokat, hogy a szükséges jogi és működési intézkedések meghozatala révén a nemzeti vasúthálózat kapacitáselosztásának alapvető feladatát egyértelműen válasszák el bármely működő vasút-üzemeltető szerepkörétől, mivel a függetlenség hiánya megakadályozhatja a pályahálózat-működtetőt a pályahálózat kihasználtságának valós megítélésében;

A szabályozó szervek hatáskörének hiánya

9. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a szabályozó szervek nem rendelkeznek elegendő hatáskörrel és forrással, és hogy ez a hiányosság az egyes nemzeti piacokon a versennyel kapcsolatos problémák ellenőrizetlenségéhez vezet;

2010. június 17., csütörtök

10. kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet a tagállamokban megerősítésre szoruló szabályozói hatáskörökről, amelyek lehetővé tennék a tagállamok vasúti piacainak érdemi felügyeletét;

11. úgy véli, hogy a valóban független szabályozó szervek tagállamokban történő felállításának kudarca komolyan hátráltatja az első vasúti csomag megfelelő végrehajtását;

Az infrastruktúra finanszírozása és a díjszabási rendszerek

12. megjegyzi, hogy az infrastruktúra finanszírozása és a vasúti adósságok rendezésének finanszírozásával kapcsolatos konkrét rendelkezések már szerepeltek az első vasúti csomagban (2001/12/EK irányelv 9. cikke);

13. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a vasúti infrastruktúra fejlesztésébe és karbantartásába történő beruházások szintje számos tagállamban messze elmarad az elégséges szinttől, és a meglévő infrastruktúra minősége sok esetben romlik; sürgeti a tagállamokat, hogy mozgósítsák a szükséges erőforrásokat új vasúti infrastrukturális projektek kidolgozásának és a meglévő infrastruktúra megfelelő szintű karbantartásának biztosítása érdekében;

Pályahasználati díjak

14. rámutat arra, hogy a pályahálózat-működtetők függetlensége és a szabályozó szerveknek biztosított hatáskörök és források a korrekt pályahasználati díjak kivetésének előfeltétele; emlékeztet arra, hogy a használati díjakat tisztességes, átlátható és következetes módon kell megállapítani, és azoknak megfelelően látható formában kell megjeleníteniük a vasúttársaságok számára;

15. aggódalmának ad hangot a pályahasználati díjakat érintő szabályok elégtelen végrehajtása miatt, és különösen amiatt, hogy a vasúti pályahálózat kihasználtságának javítását célzó teljesítménymérő rendszereket, valamint a vasúti szolgáltatások közvetlen költségein alapuló díjszabási rendszert nem építették ki, és hogy a pályahálózat-működtetők nem élveznek függetlenséget a pályahasználati díjak megállapítása során;

16. sajnálatosnak tartja, hogy a fenti okok miatt úgy tűnik, a pályahasználati díjak nincsenek közvetlen kapcsolatban a vasúti költségekkel, és hogy a piac nem lesz képes elviselni ezeket a magas árakat; rámutat arra, hogy a magas pályahasználati díjak hátráltathatják az új szereplők belépését a piacra, és hogy a Bizottsághoz több panasz is érkezett az üzemeltetőktől a terminálokhoz és a pályákhoz való hozzáférés nehézsége miatt;

17. úgy véli, hogy a vasúti és közúti pályahozzáférési díjak megállapítására vonatkozó elveket közelíteni kellene egymáshoz annak érdekében, hogy valóban egyenlő versenyfeltételek alakulhassanak ki a szállítási módok között; hangsúlyozza, hogy az ilyen egyenlő versenyfeltételek lehetővé tennék, hogy az uniós szállítási rendszer fenntarthatóbbá és hatékonyabbá váljon, és maximalizálnák a vasút környezeti versenyképességét;

Az első vasúti csomag felülvizsgálata

18. hangsúlyozza, hogy az első vasúti csomag megfelelő és maradéktalan végrehajtása alapvető fontosságú az európai vasúthálózat létrehozásában, és hogy a Bizottságnak abszolút prioritásként kellene kezelnie, hogy minden rendelkezésére álló jogi eszközzel kikényszerítse annak végrehajtását;

19. sürgeti a Bizottságot, hogy 2010 szeptemberéig nyújtson be javaslatot az első vasúti csomag felülvizsgálatára; kéri a Bizottságot, hogy a felülvizsgálat során kezelje kiemelt helyen a pályahálózat-működtetők függetlenségének és a szabályozó szervek forrás- és hatáskörhiányának kérdését és javasoljon a pályahozzáférési díjak megállapítására vonatkozó megfelelő elveket, amelyek ösztönzik a vasúti ágazatba történő állami és magánberuházásokat;

2010. június 17., csütörtök

20. úgy véli, hogy a vasúti szállítási ágazatban a piacok sikeres megnyitásának előfeltétele az első vasúti csomagban rögzített rendelkezések teljes körű végrehajtása; a vasúti piac további liberalizálása nem vonhatja maga után a vasúti szállítási szolgáltatások színvonalának romlását, és azt a közszolgáltatási kötelezettségekre figyelemmel kell végrehajtani; a piacok teljes megnyitásáig alkalmazni kell a viszonyosság elvét;

21. kéri a Bizottságot, hogy az első vasúti csomag átdolgozása keretében vagy legkésőbb 2010 végéig reflektáljon a (3), (5), (10) és (15) bekezdésben foglalt kérésekre vagy nyújtson tájékoztatást ezekkel kapcsolatban;

*

* *

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Árvizek Közép-Európában, különösen Lengyelországban, a Cseh Köztársaságban, Szlovákiában, Magyarországon, Romániában és Franciaországban

P7_TA(2010)0241

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a közép-európai országokban, különösen a Lengyelországban, Csehországban, Szlovákiában, Magyarországon, Romániában és Franciaországban bekövetkezett árvizekről

(2011/C 236 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. és 349. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (EUSZA) létrehozásáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0108) és a Parlament 2006. május 18-i álláspontjára,
- tekintettel az európai áradásokról szóló 2002. szeptember 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az európai természeti katasztrófákról (tűzek és áradások) szóló 2005. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽²⁾, a természeti katasztrófák (erdőtűzek, aszályok és áradások) mezőgazdasági szempontjairól, területfejlesztési vonatkozásairól és környezetvédelmi szempontjairól szóló 2006. május 18-i állásfoglalásaira ⁽³⁾, valamint az erdőtűzekről és áradásokról szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147) és a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról szóló bizottsági közleményre (COM(2009)0082),
- tekintettel a „Régiók 2020-ban – Az EU régiói előtt álló jövőbeli kihívások értékelése” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)2868),
- tekintettel a Madeira autonóm régióban 2010. február 24-én bekövetkezett súlyos természeti katasztrófa kapcsán tett bizottsági nyilatkozatra, továbbá a Madeira autonóm régióban bekövetkezett súlyos természeti katasztrófáról és a Xynthia vihar európai hatásairól ⁽⁵⁾ szóló 2010. március 11-i parlamenti állásfoglalásra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 272. E, 2003.11.13., 471. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0334.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0222, 0223 és 0224.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0065.

2010. június 17., csütörtök

- A. mivel hatalmas, emberéleteket is követelő, sérülésekkel járó és ezrek kitelepítését magával vonó természeti katasztrófák, pontosabban áradások történtek az Európai Unió több tagállamában, különösen Lengyelországban, Csehországban, Szlovákiában, Magyarországon és Romániában, ezenkívül Németországban és Ausztriában, és nemrég Franciaországban,
- B. mivel e katasztrófák komoly károkat idéztek elő, többek között az infrastruktúrában, a vállalkozásokban és a szántóföldeken, tönkre téve a természeti és kulturális örökséget, és valószínűleg közegészségügyi kockázatokat is okozva,
- C. mivel hozzá kell kezdeni a katasztrófa által tönkre tett vagy megrongált területek fenntartható újjáépítéséhez, orvoslandó társadalmi és gazdasági veszteségeiket,
- D. mivel a legutóbbi évek során a természeti és az emberi tevékenység okozta katasztrófák gyakorisága, súlyossága, összetettsége és hatása Európa-szerte megugrott,
1. együttérzését és szolidaritását fejezi ki a katasztrófa sújtotta területek lakosai felé, kellőképpen figyelembe veszi, hogy valószínűleg súlyos gazdasági károkat szenvedtek, valamint tiszteltét és részvételét fejezi ki az áldozatok családtagjainak;
 2. tudomásul veszi a kutató- és mentőegységek lankadatlan erőfeszítéseit, hogy életeket mentsenek meg és csökkentsék a károkat az érintett területeken;
 3. méltányolja a katasztrófa sújtotta területek megsegítésére irányuló tagállami fellépéseket, elvégre az európai szolidaritás például a válságos helyzetekben való kölcsönös segítségnyújtásban nyilvánul meg;
 4. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a tervezést, a fenntartható termőföld-használatra vonatkozó politikáikat, az ökoszisztéma felvevőképességét, valamint a termőföld, a természetes környezet és a vízelvezetés kezelése következtében megnövekedett árvízi kockázatok fényében a legjobb gyakorlatokat, és növeljék az árvízvédelmi és vízelvezetési infrastruktúrák kapacitását annak érdekében, hogy csökkentsék a szélsőséges esőzés által okozott károkat;
 5. felhívja a katasztrófa sújtotta tagállamokat és régiókat, hogy fordítsanak különös figyelmet a fenntartható újjáépítési tervekre, valamint vegyék figyelembe a hosszú távú, katasztrófamegelőzési és -elhárítási lehetőségeket rejtő beruházásoknak a tagállami politikákban való megvalósíthatóságát;
 6. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget az Unió árvízvédelemről szóló irányelvében foglalt követelményeknek, valamint hajtsák végre ezt az irányelvet; sürget, hogy az árvízkockázati térképeket vegyék figyelembe a területfejlesztési tervek elkészítésekor; hangsúlyozza, hogy a hatékony árvízvédelemnek a határokon átnyúló stratégiákon kell alapulnia; arra bátorítja a tagállamokat, hogy fokozzák együttműködéseiket a természeti katasztrófák megelőzése terén, és ezáltal biztosítsák, hogy az e célra elkülönített uniós alapok a leghatékonyabb módon kerülnek felhasználásra;
 7. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a lehető leggyorsabban támogassák a katasztrófa gazdasági és társadalmi hatásai által érintetteket;
 8. ismét leszögezi, hogy a Szolidaritási Alapról szóló, a Bizottság javaslatán (COM(2005)0108) alapuló új rendelet alapvető fontosságú a természeti katasztrófák által okozott problémák rugalmasabb és eredményesebb kezeléséhez; nehezményezi, hogy a Tanács meggátolta a javaslatot, jöllehet a Parlament az álláspontját elsősorban többséggel fogadta el első olvasatban 2006 májusában; sürgeti a belga elnökséget és a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül dolgozzanak egy olyan megoldáson, amely új lendületet ad e rendelet felülvizsgálatának, arra törekedve, hogy olyan erősebb és rugalmasabb eszközt hozzanak létre, amely eredményesen tud reagálni az éghajlatváltozás okozta új kihívásokra;

2010. június 17., csütörtök

9. felhívja a Bizottságot, hogy miután a nemzeti és regionális hatóságok benyújtották újjáépítési terveiket, azonnal tegyen lépéseket annak biztosítására, hogy az EUSZA a szükséges pénzügyi forrásokat a lehető leggyorsabban, leghatékonyabban és legrugalmasabban folyósítsa;

10. sürgeti a Bizottságot, hogy az EUSZA mozgósításán túl tanúsítson nyitott és rugalmas hozzáállást az ERFA, az ESZA és a kohéziós alapok által finanszírozott, a 2007–2013-as időszakra vonatkozó regionális operatív programoknak a nemzeti és regionális hatóságokkal folytatott tárgyalása során; felszólítja a Bizottságot, hogy e felülvizsgálatot a lehető leghamarabb végezze el;

11. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az érintett régiók közötti különbségeket – az egyik hegyvidéki, a másik folyóparti területeket foglal magában –, és a lehető legmegfelelőbb módon segítse az áldozatokat;

12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és az érintett területek regionális és helyi önkormányzatainak.

Igazságügyi képzés

P7_TA(2010)0242

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az igazságügyi képzésről – Stockholmi Program

(2011/C 236 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. és 82. cikkére,
- tekintettel a Bizottság közleményére a Stockholmi Program végrehajtására vonatkozó cselekvési tervről ⁽¹⁾,
- tekintettel 2008. július 9-i állásfoglalására ⁽²⁾ a nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről,
- tekintettel a Parlament Stockholmi Programról szóló 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, az „Igazságügyi kérdés - stockholmi cselekvési terv” tárgyáról szóló, 2010. május 10-i kérdésre (O-0063/2010 – B7-0306/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. és 82. cikke a rendes jogalkotási eljárás keretében lehetővé teszi „a bírák, ügyészek és az igazságszolgáltatási alkalmazottak képzésének támogatásával” kapcsolatos intézkedések meghozatalát,
- B. mivel a Bizottság a Stockholmi Program végrehajtására vonatkozó cselekvési tervében bejelentette, hogy közleményt ad ki 2011-ben a valamennyi jogi szakmára vonatkozó európai képzésről szóló cselekvési tervről és 2010–2012-ben az Erasmushoz hasonló, az igazságügyi hatóságok és jogi szakemberek közötti csereprogramokra vonatkozó kísérleti projekteket indít,
- C. mivel figyelembe kell venni a bírák és ügyészek képzésének különleges igényeit a nemzeti, összehasonlító és európai jogra vonatkozó ismeretterjesztő kurzusok tekintetében, és az ilyen kurzusok szervezésénél érzékenységre van szükség,

⁽¹⁾ COM(2010)0171.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0352.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0090.

2010. június 17., csütörtök

- D. mivel a bírának és az ügyészeknek különösen nehéz képzést szervezni, tekintettel korlátozott idejükre, elérhetőségükre, függetlenségükre és arra, hogy a képzéseket az ő egyedi igényeikhez kell szabni, jelenlegi jogi problémákra vonatkoztatva,
- E. mivel az ilyen kurzusoknak az is a céljuk, hogy a résztvevők között kommunikációs csatornákat hozzanak létre, segítve ezzel egy olyan európai igazságügyi kultúra kibontakozását, amely kölcsönös megértésen alapul, azt a kölcsönös bizalmat erősítve, amelyen az ítéletek kölcsönös elismerési rendszere alapul,
- F. mivel, a nemzeti költségvetésekre nehezedő nyomás ellenére, az igazságügyi képzésért továbbra is a tagállamok felelősek elsősorban, és ezt vállalniuk kell,
- G. mivel mindazonáltal létfontosságú, hogy az ilyen, az európai igazságügyi kultúra kibontakozását célzó képzések uniós finanszírozásban részesüljenek,
- H. mivel megfelelő igazságügyi képzés és egy európai igazságügyi kultúra kialakulása felgyorsíthatja a határokon átnyúló esetek jogi eljárásait, és jelentősen hozzájárulhat a belső piac működésének javításához mind a vállalkozások, mind a polgárok számára, így azon polgárok számára, akik a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolták, az igazságszolgáltatáshoz való jog is elérhetővé válik,
- I. mivel a Bizottságnak át kell tekintenie a bírák és ügyészek részére szervezett nemzeti képzési programokat és iskolákat azzal a céllal, hogy meghatározza a legjobb gyakorlatokat ebben az ágazatban,
- J. mivel már létező struktúrákra és hálózatokra kell építeni, különösen az Európai Igazságügyi Képzési Hálózatra és az Európai Jogi Akadémiára, és be kell vonni az Európai Unió legfelsőbb bíróságai elnökei hálózatát, a bírói tanácsok európai hálózatát, az Európai Unió Államtanácsai és Legfelső Közigazgatási Bíróságai Szövetségét, az európai legfőbb ügyészek Eurojustice hálózatát az igazságügyi képzésre vonatkozó kísérleti projektek kialakításába,
1. üdvözlöi a Bizottság gyors válaszát a Parlament 2009. november 25-i állásfoglalásában megfogalmazott javaslatokra;
 2. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a Parlamentet teljes mértékben vonják be az igazságügyi képzéssel kapcsolatos elgondolásokba és azok jóváhagyásába, különös tekintettel azokra a kísérleti projektekre, amelyeket a Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. és 82. cikke alapján cselekvési tervében felvázolt;
 3. úgy véli, hogy a javasolt kísérleti projektek a bírákat és ügyészeket illetően nem korlátozódhatnak az Erasmushoz hasonló csereprogramokra;
 4. felhívja a Bizottság figyelmét, hogy a jövőbeni kísérleti projektek tervezésére és előkészítésére való tekintettel mielőbb kezdjen konzultációkba, elsősorban a Parlamenttel;
 5. sürgeti a Bizottságot, a Tanácsban lévő tagállamok együttműködésével, hogy mielőbb készítsen javaslatokat egy, a jogi képzést végző szervek egész Unióra kiterjedő hálózatának létrehozásáról, melynek feladata, hogy rendszeresen ismeretterjesztő kurzusokat tartson a bírák és ügyészek számára nemzeti, összehasonlító és közösségi jogból;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy konzultáljon a Parlamenttel egy olyan intézmény létesítésének különálló terveiről, amely már létező struktúrákra és hálózatokra épül, különösen az Európai Igazságügyi Képzési Hálózatra és az Európai Jogi Akadémiára;
 7. sürgeti a Bizottságot, hogy álljon elő konkrét javaslatokkal az igazságügyi képzéssel kapcsolatos akcióterv finanszírozására;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.

2010. június 17., csütörtök

Új lendület az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló stratégiának

P7_TA(2010)0243

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló stratégia új lendületéről (2009/2107(INI))

(2011/C 236 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Fenntartható jövő kialakítása az akvakultúra számára – Új lendület az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló stratégiának” című bizottsági közleményre (COM(2009)0162),
- tekintettel a 834/2007/EK tanácsi rendelet részletes végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 889/2008/EK rendeletnek a tenyésztett víziállatok és a tengeri moszat ökológiai termelésére vonatkozó részletes szabályok megállapítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. augusztus 5-i 710/2009/EK bizottsági rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az idegen és nem honos fajoknak az akvakultúrában történő alkalmazásáról szóló 708/2007/EK rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2009)0541),
- tekintettel a 794/2004/EK rendeletnek a halászati és akvakultúra-ágazat számára nyújtott támogatások bejelentésére szolgáló kiegészítő adatlapok tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. március 24-i 257/2009/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezése keretében a termelői szervezetek elismerésével, valamint az ármegállapítással és az intervencióval kapcsolatos tájékoztatás tekintetében a 104/2000/EK tanácsi rendelet alkalmazásának részletes szabályairól szóló, 2009. március 19-i 248/2009/EK bizottsági rendeletre (átdolgozás) ⁽³⁾,
- tekintettel a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾, valamint annak a tenyésztett víziállatok karanténjára vonatkozó követelmények tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2008. december 12-i 2008/946/EK bizottsági határozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az uniós ökocímkéről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről szóló, 2007. június 28-i 834/2007/EK tanácsi rendelete ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 204., 2009.8.6., 15. o.

⁽²⁾ HL L 81., 2009.3.27., 15. o.

⁽³⁾ HL L 79., 2009.3.25., 7. o.

⁽⁴⁾ HL L 328., 2006.11.24., 14. o.

⁽⁵⁾ HL L 337., 2008.12.16., 94. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 27., 2010.1.31., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 189., 2007.7.20., 1. o.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel a 834/2007/EK tanácsi rendelet részletes végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 889/2008/EK rendeletnek az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logója tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. március 24-i 271/2010/EU bizottsági rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2006/88/EK tanácsi irányelvnek a tenyésztett víziállatok és az azokból származó termékek forgalomba hozatalára és közösségi behozatalára vonatkozó feltételek és bizonyítvány-kiállítási követelmények tekintetében történő végrehajtásáról és a kórokozó-átvivő fajok jegyzékének meghatározásáról szóló, 2008. december 12-i 1251/2008/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az „Iránymutatások a tengerpolitikával kapcsolatos integrált megközelítéshez: az integrált tengerpolitikai irányítás és az érintettekkel folytatott konzultáció terén megvalósítandó helyes gyakorlat kialakításáról” című bizottsági közleményre (COM(2008)0395), a „Tengeri területrendezési útítelv: egységes alapelvek érvényesítése az EU-ban” című bizottsági közleményre (COM(2008)0791), „Az integrált uniós tengerpolitika nemzetközi dimenziójának fejlesztése” című bizottsági közleményre (COM(2009)0536), valamint az integrált uniós tengerpolitika eredményeiről szóló helyzetjelentésre (COM(2009)0540),
- tekintettel az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) 2008. évi tudományos jelentéseire és véleményeire az EU-ban tenyésztett hat fő halfaj jólétéről, illetve az EFSA 2009. évi tudományos véleményeire nyolc tenyésztett halfaj kíméletes leöléséről,
- tekintettel a közös halászati politika jövőjéről szóló bizottsági zöld könyvről (COM(2009)0163) szóló, 2010. február 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai kárókatona-állomány gazdálkodási tervének kidolgozásáról szóló, 2008. december 4-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a tengerparti övezet integrált európai kezelésével összefüggésben a halásatról és az akvakultúráról szóló, 2008. szeptember 2-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a tagállamok által benyújtandó, akvakultúrára vonatkozó statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. január 31-i állásponjtára ⁽⁶⁾,
- tekintettel a halászati és akvakultúra-termékek ágazata piacának közös szervezéséről szóló, 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a halászati termékek ökocímke rendszereivel kapcsolatos közösségi megközelítésre vonatkozó vitaindítóról szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „Az akvakultúra az Európai Unióban: jelen és jövő” című, 2003. január 16-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a halászati és akvakultúra-ágazat számára nyújtott állami támogatások vizsgálatához készített iránymutatásra ⁽¹⁰⁾, valamint az iránymutatás tagállamok általi elfogadására ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 84., 2010.3.31., 19. o.

⁽²⁾ HL L 337., 2008.12.16., 41. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0039.

⁽⁴⁾ HL C 21 E., 2010.1.28., 11. o.

⁽⁵⁾ HL C 295 E., 2009.12.4., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 68 E., 2009.3.21., 39. o.

⁽⁷⁾ HL C 323 E., 2008.12.18., 271. o.

⁽⁸⁾ HL C 305 E., 2006.12.14., 233.o.

⁽⁹⁾ HL C 38 E., 2004.2.12., 318. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 84., 2008.4.3., 10. o.

⁽¹¹⁾ HL C 115., 2009.5.20., 15. o.

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSz.) és a Parlament új szerepéről és a Lisszaboni Szerződés végrehajtásával kapcsolatos felelősségeiről szóló 2009. május 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a FAO akvakultúráért felelős albizottságának negyedik találkozásáról készült jelentésre ⁽²⁾,
 - tekintettel a felelős halászatról szóló, a FAO által kiadott magatartási kódexre ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0150/2010),
- A. mivel jelenleg az akvakultúra-ágazatra vonatkozóan nem létezik harmonizált közösségi normatíva; mivel az ágazatra vonatkozóan különféle (környezeti, közegészségügyi stb.) eredetű közösségi szabályozások egyvelege, valamint tagállamonként jelentősen eltérő, az ágazatban tevékenykedők számára áttekinthetetlen és megkülönböztetéshez, valamint a piac torzulásához vezető nemzeti szabályok vannak érvényben,
- B. mivel ebben az összefüggésben a legmegfelelőbb lépés az, hogy a Bizottság az akvakultúra-ágazatra vonatkozó szabályokat megállapító rendeletet javasol, bevezetve így a szükséges jogalkotási egyértelműséget,
- C. mivel az akvakultúra-ágazat innovatív jellegű, potenciálisan magas technológiai fejlettségű eszközökkel dolgozó, jelentős strukturális és kutatási beruházásokat igényelő, hosszú távú működési és pénzügyi tervekre építő gazdasági ágazat, amelynek működéséhez jogbiztonságra, valamint áttekinthető és érthető szabályozása van szükség,
- D. mivel az akvakultúra-ágazat társadalmunk főbb mozgatórugóihoz (környezet, turizmus, várostervezés és regionális fejlesztés, egészségügy és fogyasztóvédelem) közvetlen módon kapcsolódik; mivel tehát az ágazat érdekeit szem előtt kell tartani, és érvényre jutásuknak egyenlő esélyeket kell biztosítani,
- E. mivel az akvakultúra valamennyi formájának fenntarthatónak és társadalmilag igazságosnak kell lennie, és következőképpen az ökoszisztémákban semmilyen kárt nem szabad okozni a természetes anyagok vagy az ember által előállított anyagok – így a nem lebomló vegyi anyagok és a szén-dioxid – koncentrációjának növelése, sem pedig fizikai beavatkozás révén,
- F. mivel a Bizottság 2002. szeptember 19-i (COM(2002)0511) közleménye egyértelműen nem bizonyult elégségesnek ahhoz, hogy a tagállamokat a közösségi akvakultúra-ágazat fellendítésére ösztönözze, miközben az elmúlt évtizedben mind a kifogott, mind a tenyésztett halászati termékek iránti kereslet, valamint a harmadik országokból származó behozatal mennyisége erősen növekedett, és az ágazat jelentősége világszinten jelentősen emelkedett,
- G. mivel az EU a halászati és akvakultúra termékek nettó importőre, és az e termékek iránti kereslet nő, egyrészt globálisan a világ népességének növekedése következtében, másrészt közösségi szinten, tekintve, hogy olyan országok csatlakoztak, illetve fognak csatlakozni az EU-hoz, amelyekben az ilyen irányú kereslet még hangsúlyosabban jelen van, illetve mert a fogyasztási szokások egyre inkább az egészségesebb élelmiszereken alapuló táplálkozás irányába változnak,
- H. mivel továbbá szükség van egy, az akvakultúra-termékekre vonatkozó megbízható tanúsítási rendszerre,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ Puerto Varas (Chile) 2008. október 6–10., <http://www.fao.org/fishery/nems/36393/en>

⁽³⁾ A FAO 1995. október 31-én elfogadott magatartási kódexe.

2010. június 17., csütörtök

- I. mivel a Közösség fenntartható akvakultúra-ágazata jelentősen hozzá tudna járulni a magas színvonalú halászati termékek folyamatos biztosításához, csökkentve ezzel a vadon élő fajok halászatát és sokoldalúvá téve a halászati és akvakultúra-termékekkel való ellátást és fontos szerepet töltve be az élelmi-szer-ellátás biztosításában, valamint a gazdasági tevékenységek és a foglalkoztatottság különösen a vidéki és part menti területeken való fellendítésében,
- J. mivel az EU-nak nagyobb stratégiai jelentőséget kellene tulajdonítania a fenntartható akvakultúra-ágazatnak és közösségi szintű fejlődésének, és megfelelő módon finanszíroznia kellene azt, szem előtt tartva, hogy az akvakultúra-tevékenységek által megkövetelt magas szintű technológia gyakran jelentős befektetéseket von magával a vállalatok részéről, függetlenül azok méretétől,
- K. mivel fontosnak tartja az akvakultúra-ágazat fejlesztését, sürgeti a Bizottságot, hogy e célra sürgősen különítsen el egy részt az Európai Halászati Alapból; mivel a vonatkozó eszközöknek kellőképpen rugalmasnak és hatékonynak kell lenniük az ágazat fejlesztése és a tudományos kutatások biztosítása érdekében;
- L. mivel ahhoz, hogy az akvakultúra versenyképességét és fenntarthatóságát biztosítani tudjuk, nagy szükség van a kutatásra és innovációra, és ezek az ágazatban működő sok vállalat – függetlenül attól, hogy ezek kkv-k vagy nagy vállalkozások – számára gyakran nem elérhetőek,
- M. mivel a hatékonyság érdekében a fenntartható akvakultúrára irányuló politikának a tevékenységhez kapcsolódó összes ágazat multidiszciplináris és összehangolt részvételét elősegítő és előmozdító szerkezettel kell bírnia,
- N. mivel a 834/2007/EK, a 889/2008/EK és a 710/2009/EK rendeletek révén az Európai Unióban már folyamatban van a mezőgazdasági és akvakultúrák bio-termékek előmozdítása, amely a versenyképességet, a fogyasztóvédelmet és a fogyasztók tájékoztatását, illetve választási szabadságukat szolgáló termékoptimalizálástól erősen függő, fenntartható európai akvakultúra-ágazaton belül a fordulat kulcsa,
- O. mivel a fenntartható akvakultúrára irányuló közösségi és nemzeti politikáknak egyaránt figyelembe kell venniük az akvakultúra-ágazaton belüli termékek előállítására közötti különbségeket (tengeri halak, édesvízi halak, méshéjú állatok, rákfélék, tengeri moszat és tuskésbőrűek), és azokat a piaci és versenyproblémák és -struktúrák tekintetében precízen kialakított intervenciókkal kell kezelniük,
- P. mivel a fenntartható akvakultúra fejlődésének előmozdítása érdekében elfogadott intézkedéseknek bizonyos esetekben figyelembe kell venniük annak szükségességét, hogy csökkentsék a tenyésztés és a szállítás okozta stressz szintjét, valamint hogy kevésbé kegyetlen módszereket alkalmazzanak a leölés során, és a halak jólétéről általában gondoskodjanak,
- Q. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikke a halat mint érző lényt ismeri el, és rendelkezik arról, hogy az Unió és a tagállamok halászati politikáik kialakításánál és végrehajtásánál teljes mértékben figyelembe vegyék az állatok kíméletére vonatkozó követelményeket,
- R. mivel több országban az ágazatban dolgozóknak a meglévő jogi keretből származó túlzott bürokratikus akadályokkal és adminisztratív terhekkel kell megbirkóznuk, amelyek korlátozzák vállalataik termelékenységét és versenyképességét, és sok esetben eltántorítják a befektetőket,
- S. mivel a hal sok tenyésztett halfaj természetes tápláléka és a legtöbb halgazdaság olyan táplálékot használ, amely bizonyos mennyiségű hallisztet és halolajat tartalmaz,
- T. mivel sok uniós tagállamban nemzeti vagy regionális szinten hiányoznak a szabályozott városrendezési tervek, amelyek szabályozzák a szárazföldi, part menti és tengeri beruházásokat, és átlátható módon megjelölik az akvakultúra-telepek számára kijelölt zónákat, ezzel pedig elkerülhetővé teszik a környezetvédelmi politikákkal és más gazdasági ágazatokkal (turizmus, mezőgazdaság, vagy part menti halászat) szembeni könnyen felmérhető érdekkonfliktusokat,

2010. június 17., csütörtök

- U. mivel a fenntartható akvakultúrára irányuló politika párhuzamosan működhet a Natura 2000 programokkal, sőt hozzá is járulhat eredményes lebonyolításukhoz azokban az esetekben, amikor a terület védelmével kapcsolatos célkitűzések ezt lehetővé teszik, továbbá hozzájárulhat az érintett lakosság jólétéhez, amikor hagyományos kagylóhalászati tevékenységről vagy megfelelő méretű akvakultúra-telepekről van szó, amelyeknek nincs olyan alternatív elhelyezése, amely megfelelne a környezeti hatásvizsgálatokra vonatkozó közösségi szabályoknak és az élőhelyek védelmére vonatkozó rendelkezéseknek,
- V. mivel a közösségi termékek ki vannak téve a harmadik országokból (elsősorban Törökországból, Chiléből, Vietnámból és Kínából) származó termékek által támasztott erős versenynek, hiszen ezekben az országokban a nem ugyanolyan szigorú jogi előírások, környezetvédelmi és növény-egészségügyi szabályok és az alacsony bérek (szociális dömping) miatt a működési költségek jóval alacsonyabbak; mivel ez tovább nehezíti a közösségi akvakultúra-ágazat helyzetét, befolyásolva az élelmiszer minőségét és veszélyeztetve a fogyasztók egészségét,
- W. mivel az akvakultúra-tevékenységek környezeti hatása alacsonyabb, mint más elsődleges ágazatoké, és ezért az akvakultúra-termékek fenntarthatóbbak; mivel az európai civil társadalom egy része ennek nincs tudatában, és megalapozatlan előítéleteket táplálhat e termékek iránt,
- X. mivel a kárókatónak pusztítása sok helyen a hagyományos és természetesebb tenyésztőkádák meglétét fenyegeti,

Általános észrevételek

1. elégedettségének ad hangot a Bizottság által benyújtott közlemény kapcsán (COM(2009)0162), amely önmagában mutatja az akvakultúra-ágazat iránti fokozottabb figyelmet, és amely az ágazat igényeinek és kihívásainak jobban megfelelő, végső soron az ágazat globális versenyképességét is javító jogalkotási aktust fog eredményezni;
2. rámutat, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével az Európai Parlament szerepe a halászati politikában immár nem szorítkozik csupán a konzultációra, és így az akvakultúra-ágazatot illetően is társ-jogalkotói szerepet fog játszani;
3. úgy véli, hogy az akvakultúra-ágazat jogalkotási reformjának harmonikus módon illeszkednie kell a közös halászati politika folyamatban lévő reformjába, és ki kell egészítenie azt;
4. rámutat, hogy a Parlament az elmúlt időszakban már felhívta a figyelmet a pontosabb, koherensebb és átláthatóbb jogalkotás szükségességére az akvakultúra tekintetében;
5. annak a meggyőződésének ad hangot, hogy egy erős és fenntartható akvakultúra-ágazat katalizátorként működne a tagállamok több távoli, part menti és vidéki régiójának fejlődését illetően, és hozzájárulna a helyi termelés növekedéséhez, valamint a fogyasztók előnyére is válna, hiszen jó minőségű, egészséges és fenntartható módon előállított élelmiszertermékekhez jutnának;
6. úgy véli, hogy a közösségi akvakultúra-ágazat versenyképességét erős, aktív, célzott és biztos kutatási és műszaki támogatás révén kell megerősíteni, amely elengedhetetlen előfeltétele a fenntartható, korszerű, hatékony, gazdasági szempontból kifizetődő és környezetkímélő akvakultúra fejlődésének; rámutat arra is, hogy a kutatásba és a fejlesztésbe való beruházás biztosítása érdekében elengedhetetlenek a kutatási hálózatok, a multidiszciplináris kutatócsoportok, a technológiaátadás és az ágazat és a tudósok közötti koordinálás technológiai platform révén;
7. üdvözli az európai akvakultúra-technológiai és innovációs platform létrehozását, az akvakultúra-ágazatnak szüksége van ugyanis a magas színvonalú kutatás és innováció nyújtotta támogatásra annak érdekében, hogy meg tudjon felelni a fellépő kihívásoknak;

2010. június 17., csütörtök

8. úgy véli, hogy a fenntartható európai akvakultúra sikere meghatározó mértékben függ attól, hogy nemzeti és helyi szinten előnyösebb helyzetet lehet-e teremteni a vállalkozások számára, és ezért felszólítja a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül gyorsítsák fel lépéseiket ez ügyben, valamint mozdítsák elő a legjobb gyakorlatok közösségi szintű megosztását;
9. hangsúlyozza, hogy az adminisztráció csökkentése ösztönözni fogja az ágazat beruházóit, és elengedhetetlennek tartja, hogy az új akvakultúra-telepek engedélyezése tekintetében a tagállamok, szoros együttműködésben a helyi hatóságokkal, késlekedés nélkül átlátható és szabályozott, az eddiginél kevésbé bonyolultabb engedélyezési eljárásokat vezessenek be;
10. úgy véli, hogy a fenntartható és ökológikus közösségi akvakultúra képes lesz az egészséges és kiegyensúlyozott táplálkozáshoz szükséges jó minőségű termékekkel ellátni a fogyasztókat;
11. úgy véli, hogy azok az akvakultúra-rendszerek, amelyek kimerítik a vadon élő halállományt vagy szennyezik a part menti vizeket fenntarthatatlannak tekintendők, és az európai akvakultúrában a növényevő fajok és az olyan húsevő fajok tenyésztésének kell elsőbbséget biztosítani, amelyek kevesebb hallisztet és halolajat fogyasztanak táplálékkul;
12. hangsúlyozza, hogy az európai akvakultúra-ágazat bővítése érdekében azt úgy kell folyamatosan fejleszteni, hogy csökkentjük a takarmánytényezőt (a kifogott vadon élő halakból származó fehérje a termékben); rámutat, hogy a takarmány-előállításra megfelelő vadon élő halállomány korlátozott és sok esetben túlhalászott, ezért az akvakultúrában inkább a növényevő és hlevő fajok felé kell fordulni, ami jelentősen tovább csökkentheti a takarmánytényezőt;
13. halaszthatatlannak és elengedhetetlennek tartja a közösségi akvakultúra-termékek minőségére és nyomon követhetőségére vonatkozó szigorú és átlátható kritériumok bevezetését és megerősítését, ami a haltápok minőségének javulását fogja eredményezni, és amelynek révén külön védjegy kerülne bevezetésre a minőségi termékek és az ökológiai akvakultúra-termékek számára;
14. úgy véli, hogy az akvakultúra-termékek ökológiai minősége tanúsításának elsődleges célja az élő vízi erőforrások öko-kompatibilis, a környezeti, gazdasági és társadalmi vonzatokat figyelembe vevő, fenntartható fejlődés keretében történő kiaknázásának előmozdítása kell legyen, tekintetbe véve a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexét⁽¹⁾ és egyéb, a jövőben megjelenő útmutatásait;
15. felhívja a Bizottságot, hogy vezesse be a halászati és akvakultúra-termékek európai ökocímke-programját, amely a Bizottság ökocímkére vonatkozó iránymutatásait követi; hangsúlyozza, hogy az ökocímkezés nemcsak versenyelőnyt biztosít az európai akvakultúra-termékek számára, hanem átláthatóvá teszi a piacokat, ahol az egyedi védjegyek elterjedése összezavarhatja a fogyasztókat;
16. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az akvakultúra-tenyésztetek benépesítése ne befolyásolja a vadon élő populációk természetes helyzetét és életképességét, a tengeri ökoszisztémákat és a biológiai sokféleséget általában;
17. úgy véli, hogy a védett állatok által okozott károk jóvátételére biztosított pénzügyi segítség elengedhetetlen feltétele a fenntartható, korszerű és hatékony akvakultúra-ágazat fejlesztésének;
18. úgy véli, hogy bár olyan általános megfontolásokon kell alapulniuk, mint a környezeti hatástanulmányok, a vízfelhasználás és -védelem vagy a termékek eredetének visszakövethetősége, az uniós jogi aktusoknak nem szabad általánosságban vagy generikusan rendelkezniük;
19. hangsúlyozza, hogy a halászati ágazat számára létrehozott közösségi alaptól folyósított kiegészítő finanszírozás révén az Uniónak határozottabban el kell magát köteleznie a fenntartható akvakultúra-ágazatba való befektetések mellett, elsőbbségben részesítve a környezetvédelmi legjobb gyakorlatokat; rámutat azonban, hogy az akvakultúrához kapcsolódó tevékenységek jövőbeli finanszírozása csak azzal a feltétellel lehetséges, ha a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelvet⁽²⁾ hatékonyan végrehajtják, és biztosítják, hogy a finanszírozott projektek nem vezetnek a környezet vagy a vadon élő halak, illetve a mézhéjú állatok állományának romlásához;

⁽¹⁾ A FAO által 1995. október 31-én elfogadott kódex.

⁽²⁾ A 97/11/EK és a 2003/35/EK irányelv (KHV-irányelv) által módosított 85/337/EKG irányelv (HL L 175., 1985.7.5., 40., o.)

2010. június 17., csütörtök

20. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség tiszteletben tartását az EU akvakultúra-politikája alapelveként kell meghatározni, mind a hazai vizek, mind az akvakultúra-stratégia külső vonatkozása tekintetében, és csak olyan halak tenyésztéséhez szabad támogatást adni, amelyek helyi fajták vagy már régóta meghonosodtak; tudományos kockázatértékelést kér minden nem honos fajta letelepítése esetén, valamint olyan intézkedéseket, amelyek kiterjednek az ökológiai szempontból káros fajtákra és azok figyelemmel kísérésére;

21. megismétli, hogy a gazdasági, társadalmi és környezeti fenntarthatóság, illetve az uniós finanszírozásból való megkülönböztetésmentes részesedés biztosítása érdekében a közös halászati politikába bele kell foglalni a hagyományos kagylóhalászati tevékenységeket az akvakultúra-ágazat más területeivel együtt;

22. alapvetően fontosnak tartja, hogy az Unió minden lehetséges intézkedést hozzon meg annak érdekében, hogy a harmadik országokból fogyasztás vagy feldolgozás céljából az Unióba importált bármilyen akvakultúra-termék ugyanazoknak a közegészségügyi és élelmiszerbiztonsági előírásoknak feleljen meg, mint a közösségi termék, és hogy ezt megfelelő helyeken alaposan ellenőrizzék, anélkül azonban, hogy új kereskedelmi akadályokat emelnének, ugyanakkor előmozdítva a legjobb gyakorlatoknak a fejlődő országokkal történő megosztását;

23. hangsúlyozza, hogy az akvakultúrát a fogási ágazatot kiegészítő ágazatnak kell tekinteni, különösen, ami a piaci kínálatot és a foglalkoztathatóságot illeti;

Részletes megjegyzések*Jogi, adminisztratív és pénzügyi keret*

24. felhívja a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül nyújtson be az akvakultúra-ágazat terén hatályban lévő közösségi jogszabályokat egységes szerkezetbe foglaló rendeletre irányuló javaslatot, valamint mozgósítsa elő a területért felelős különböző főigazgatóságok közötti koordinációt;

25. felkéri a Bizottságot, hogy a rendeletben határozza meg a különféle termelési formákra vonatkozó, a közösségi akvakultúra-telepekre nézve kötelező érvényű európai tanúsítványra vonatkozó feltételeket és közös alapszabályokat, továbbá hogy a tagállamok közötti verseny bármilyen torzulásának elkerülése érdekében hozzon a környezeti hatáskritériumok közösségi szintű, teljes körű összehangolására irányuló rendelkezéseket, ugyanakkor a szubszidiaritás elvének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett a végrehajtást és a telepek működésének ellenőrzését bízva a tagállamok illetékes hatóságaira; például a környezeti hatástanulmányok készítését, a vízkészletek felhasználását, a tenyésztett halak, méshéjú állatok és rákfélék táplálási módszereit, a termékek visszakereshetőségének biztosítását és a címkézést, valamint a halak egészségének és az állatjólétnek a biztosítását stb.;

26. úgy véli, hogy az akvakultúra-ágazatot felügyelni kell, és annak a tengeri tevékenységek szélesebb körébe kell illeszkednie, úgymint tengeri szállítás, hajózási idegenforgalom, part menti szélerórművek, halászat stb.;

27. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamoktól követelje meg, hogy hivatalosan is tegyenek lépéseket a területükön már létező környezetvédelmi és turizmusvédelmi normatívák összegyűjtése és érvényesítése érdekében, és a többi területen, ahol nincsenek érvényben ezek a szigorítások, fogadják el a szükséges városrendezési terveket a tengeri, tengerparti és belvízi térségek kezelésének tekintetében, annak érdekében, hogy lehetővé váljon az akvakultúrára vonatkozó ágazati tervek kidolgozása, egyértelműen meghatározva az ágazatban működő telepek létrehozásához rendelkezésre álló területeket;

28. felhívja a tagállamokat, hogy az új uniós tengerpolitikával összhangban és a környezeti hatástanulmányok eredményeire támaszkodva dolgozzanak ki „tengeri városrendezési tervet” és a part menti területek olyan integrált kezelési tervét, amely kiter az ágazatban előforduló összes termelési módszerre, azaz a méshéjú állatok halászatára, part menti, a tengeri és az édesvízi akvakultúrára, valamint hogy a fenntartható akvakultúrás tevékenység folytatásához szükséges engedélyek megszerzése során jelenleg tapasztalható bürokratikus terheket csökkentsék, lehetőség szerint az ügyintézés egy helyszínre összpontosító egyablakos rendszer kialakításán keresztül; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki hosszú távú stratégiai terveket e tevékenység fenntartható fejlődésének előmozdítása érdekében, valamint felszólítja a Bizottságot, hogy az egyes tagállamok sajátosságaira figyelemmel terjesszen elő javaslatot valamennyi olyan intézkedés tekintetében, amely az ágazat versenyképességének fokozása érdekében szükséges;

2010. június 17., csütörtök

29. reméli, hogy a megújult halászati politikára támaszkodó új Európai Halászati Alapban a gazdasági tevékenység és a foglalkoztatás előmozdítása érdekében külön költségvetési sorok fognak rendelkezésre állni az akvakultúra fenntartható fejlesztésére és az ágazati befektetéseknek a környezetvédelmi legjobb gyakorlatok figyelembevételével történő finanszírozására, különös tekintettel a kevesebb környezeti hatással járó, innovatív technológiát alkalmazó telepekre (például a szennyvíz és a szennyezőanyagok eltávolítására szolgáló víztisztító technológiák), a halak egészségét és jóllétét figyelembe vevő tenyészetekre és az akvakultúra fenntartható formáira;

30. reméli, hogy az alapok tartalmaznak keretet az ágazaton belüli vállalkozások pénzügyi támogatására, különösen a kkv-k és a családi vállalkozások számára, a part menti térségek társadalmi és gazdasági fejlődéséhez való hozzájárulásuk alapján, hangsúlyt fektetve a távoli és a part menti térségekre;

31. támogatja a tagállamoknak az engedélyeztetési eljárások egyszerűsítésére irányuló erőfeszítéseit, amely megkönnyítené az új területekhez való hozzáférést és a meglévő területek hosszú távú elérhetőségét, különösen olyan területeken, ahol kkv-k és családi vállalkozások működnek;

32. hangsúlyozza továbbá, hogy nagyobb összegeket kell biztosítani a fenntartható, ökológiai, part menti és édesvízi akvakultúra terén a kutatás, fejlesztés és technológiaátadás céljára, valamint olyan vállalatok számára, amelyek hagyományos termelésüket részben vagy egészben ökológiai termeléssé alakítják, a kritikus pontokat – az árubeszerzéstől a termék piaci védelméig és reklámozásáig – lefedő ágazati politikák révén, és hogy a strukturális alapok és más közösségi programok tematikájában is ki kell térni ezekre;

33. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson az akvakultúra-ágazat számára a gazdasági válság tényleges kezelésére szolgáló eszközt, és dolgozzon ki támogató rendszereket a biológiai természeti katasztrófák (pl. toxikus vízvirágzás), az ember okozta katasztrófák (Erica, Prestige) és a szélsőséges időjárási események (ciklonok, áradások stb.) kezelésére;

34. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a honos fajok tenyésztésére irányuló kísérletek, az egészséges halak tenyésztésére szolgáló technológiák, valamint az akvakultúrában előforduló betegségek elleni küzdelem támogatására abból a célból, hogy a közösségi akvakultúra-gazdálkodás palettáját szélesíteni lehessen, és hogy kiváló minőségű és magasabb hozzáadott-értékű termékeket lehessen előállítani, az e fajokkal és tenyésztési módszerekkel kapcsolatos kutatás és legjobb gyakorlatok megosztásának ösztönzése által, abból a célból, hogy az akvakultúra-termékeket versenyképessé lehessen tenni az egyéb, innovatív jellegű termékekhez képest;

35. hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell tenni a folyókban egyre ritkábban fellelhető fajták állománya újbóli feltöltésének biztosítására, különös tekintettel a helyi lakosságra jelentős gazdasági hatást kifejtő, hagyományosan vándorló fajokra (tok, fattyúhering, lazac stb.) és egyes tengeri fajokra, és felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét arra, hogy biztosítani kell a szükséges finanszírozást az ilyen kezdeményezések végrehajtására;

36. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a part menti akvakultúra-telepek fejlesztése terén mutatkozó tendenciát, ami lehetséges megoldást szolgáltathat az európai partokon tapasztalható helyhiányra, és vegye figyelembe a nehéz környezeti és éghajlati feltételeket, melyek között az ilyen akvakultúra-telepek működnek;

37. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfelelő szakképzést az akvakultúra területén, lendítsék fel az ágazat versenyképességét, és ösztönözzék a halászati ágazatban dolgozók lehetséges átképzését a vízi környezetet alternatív módszerekkel is kezelni képes szakemberekké, ezáltal is elősegítve foglalkoztatási lehetőségek megteremtését vidéki, part menti és elszigetelt területeken, és különösen az olyan régiókban élő fiatalok számára, amelyek jelentős mértékben függenek a halászati és az akvakultúrával kapcsolatos tevékenységektől;

38. felhívja a tagállamokat, hogy fontolják meg az akvakultúra-termékek népszerűsítésére szakosodott szervezetek létrehozásának lehetőségét; felhívja a Bizottságot, hogy a közös piaci szervezetekre vonatkozó szabályokat terjessze ki a fenntartható akvakultúra-ágazatra is többek között a közösségi szintű és azon kívüli, népszerűsítő akciók támogatása és ösztönzése céljából;

2010. június 17., csütörtök*Minőség- és fogyasztóvédelmi politika*

39. úgy véli, hogy az akvakultúra fenntartható növekedése során szigorú minőségbiztosítási politikát kell folytatni, amely környezetkímélő és az állatjólétet – az akvakultúra-állományok szállítása, a vágási módszerek és az élő halak eladása tekintetében – biztosító, szigorú egészség- és fogyasztóvédelmi előírásoknak megfelelő termelési módszereket ír elő;

40. felhívja a Bizottságot, hogy a termelési rendszer megbízhatóságát és az akvakultúra-termékek teljes visszakövethetőségét biztosító, az ökológiai termelésre vonatkozó közösségi elvekhez igazodó szigorú szabályok megállapításával hozzon létre közösségi minőségi védjegyet az akvakultúra-ágazat termékeinek – ezen belül az ökológiai akvakultúra-termékek – jelölése céljából; ösztönzi a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a kiváló minőségű ökológiai termelés esetében már létező védjegyszerkezetek alkalmazását;

41. úgy véli, hogy a fenntartható akvakultúra számára előfeltétel a haltáplálék alapanyagainak – beleértve a tengeri eredetű alapanyagokat – felelős előállítását;

42. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben szervezzen vagy ösztönözzön tájékoztató kampányokat az akvakultúra- és bio-akvakultúra-termékek népszerűsítése céljából;

43. ismételten hangot ad az európai kárókatona-állomány gazdálkodási tervének kidolgozásáról szóló, 2008. december 4-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ már kifejtett azon véleményének, hogy a kárókatona és más ragadozó madarak által a vízi vállalkozásoknak okozott károk csökkentése igen fontos szerepet játszik az akvakultúra-ágazat termelési költségeiben, és ezáltal fennmaradásában és versenyképességében; felhívja a figyelmet arra, hogy fel kell mérni az akvakultúra-ágazatban a kárókatona és más ragadozó madarak által okozott veszteségeket, és ágazati korrekciós intézkedésekre vonatkozó terveket kell kidolgozni;

44. felszólítja a Bizottságot, hogy tegye meg a Parlament 2008. december 4-i állásfoglalásában kért lépéseket, különös tekintettel az európai szinten összehangolt, többfokozatú kárókatonaállomány-gazdálkodási terv végrehajtására, valamint a kárókatona-populációk méretére vonatkozó tudományos adatgyűjtésre; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot átfogó szabályozásra ezen a téren;

45. felhívja a Bizottságot, hogy – a tagállamokkal szoros együttműködésben, valamint a különböző földrajzi és éghajlati körülményeknek, az alkalmazott termelési módszereknek és a tenyésztett fajok jellegének figyelembevételével – tegyen javaslatot az egyes fajok tenyésztési sajátosságait, a tenyésztett fajok tápanyagszükségletét, életciklusát és környezeti körülményeit figyelembe véve, a tenyésztett halak jólétével – például a haltenyésztetek állomány-sűrűségének maximum szintjével és a tápként felhasznált növényi és állati fehérjék mennyiségével – foglalkozó fenntartható előírásokra vonatkozóan, mozdítsa elő a stresszforrásokat a minimumra korlátozó szállítási és leölési gyakorlatokat, valamint a tenyésztőkádák a tenyésztett honos fajok jólétét biztosító vízcseréjét; tudatában van annak, hogy a hosszú távú cél az, hogy táplálékigény figyelembevétele mellett a tápokban az állati fehérjéket növényi fehérjék váltsák fel minden faj esetében, ahol ez lehetséges, és hogy a legfontosabb prioritásként az alapvető alapanyagok helyettesítésére irányuló stratégiai kutatást kell kezelni, tekintettel arra, hogy az alapvető tápanyagokkal és azok alternatív forrásokból – pl. mikroalga, élesztő – történő előállításával kapcsolatos kutatások eredményeként hosszú távon csökkenne a hallisztülséglet;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy a halak nagy távolságra történő szállításának korlátozása érdekében terjessze ki az állatok szállítás közbeni védelméről szóló 1/2005/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatályát, ezáltal is előmozdítva a helyi keltetők működését és a halak halgazdasághoz közel végrehajtott leölését;

47. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a haltáplálékhoz használt nyersanyagokat környezetvédelmi szempontból elfogadható módon szerezzék be, anélkül, hogy negatív hatásokat okoznának a betakarítás szerinti ökoszisztémában;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2008. december 4-i állásfoglalása a kárókatona által a halállományra, a halászatra és az akvakultúrára nézve okozott károk mérséklését célzó európai kárókatona-állomány gazdálkodási terv kidolgozásáról, (Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0583).

⁽²⁾ HL L 3., 2005.1.5., 1. o.

2010. június 17., csütörtök

48. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy nem alkalmaznak a vágást megelőző olyan eljárásokat, amelyeket az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) a halak jóllétére nézve károsnak ítél; be kell tiltani az olyan vágási módszereket, amelyek alkalmazásával az EFSA szerint a halak kimúlás előtt sokáig tudatuknál vannak (pl. jeges vízbe fojtás);

49. sürgeti a Bizottságot, hogy adjon ki a fenntartható haltáplálék tanúsítására vonatkozó különleges technikai iránymutatásokat;

Külkapcsolatok

50. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közösségi jogszabályokat szigorúan alkalmazzák a harmadik országokból importált akvakultúra-termékek teljes láncolata, többek között tápok és táp-alapanyagok esetében is;

51. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az Európai Unión kívüli halgazdaságokban alkalmazott megszokott termelési módszereket, és tegyen jelentést az egészségügyi kockázatokról;

52. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az EU-ban gyártott és oda behozott vízi eredetű élelmiszertermékek megfelelését a magas környezetvédelmi, fogyasztóvédelmi és biztonsági normáknak;

53. felhívja a Bizottságot, hogy az akvakultúrában használt gyógyító és megelőző szerepű gyógyszerkészítmények esetében törekedjen a kölcsönös elismerés és az áruk szabad mozgása elvének alkalmazására, mozdítsa elő a harmadik országokkal kötendő kölcsönös tudásmegosztási megállapodások aláírását, és a más országok vagy nemzetközi szervek által alkalmazott legjobb gyakorlatok bevezetését;

54. emlékeztet a belső piacra való belépést biztosító helyek és importcsomópontok szisztematikus ellenőrzésének fontosságára, amely által kifogástalan biztosítékot lehet nyújtani a fogyasztó részére arra vonatkozóan, hogy a harmadik országokból importált akvakultúra-termékeket szisztematikus és szigorú minőségellenőrzésnek vetik alá, ezért a termékek teljes mértékben megfelelnek a higiénia és közegészségre vonatkozó közösségi normáknak;

55. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezeket az elveket akár a WTO égisze alatt, akár bármilyen más intézményi keretek között mozdítsák elő;

56. felhívja a Bizottságot, hogy a fejlődő országokkal folytatott közösségi együttműködési politika keretében mozdítson elő olyan célzott támogatásokat és képzéseket, amelyek a fenntartható akvakultúra előmozdítását célozzák, és ezen országok akvakultúrák termelőinek beállítottságát a minőségi termékek és a magas szintű termelési előírások betartása irányába befolyásolják, különös tekintettel az ágazat környezeti, higiéniai és szociális előírásaira;

57. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést az akvakultúra-ágazat az Unión kívüli környezeti és szociális előírásairól, és vizsgálja meg, hogyan lehetne javítani a fogyasztók tájékoztatását;

58. felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen hatáselemzéseket a közösségi kereskedelmi megállapodások akvakultúra-ágazatra gyakorolt lehetséges hatásairól;

*

* *

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. június 17., csütörtök

Kongói Demokratikus Köztársaság: Floribert Chebeya Bahizire ügye

P7_TA(2010)0244

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a Kongói Demokratikus Köztársaságról: Floribert Chebeya Bahizire esete

(2011/C 236 E/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaságról (KDK) szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a 2000 júniusában aláírt cotonoui partnerségi megállapodásra,
 - tekintettel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a Kongói Demokratikus Köztársaságban, és különösen annak keleti részén kialakult helyzetről, és annak a régiót érintő hatásáról szóló, 2007. november 22-i állásfoglalásra,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a 2005. évi világ-csúcstalálkozó eredményeiről szóló 2005. október 24-i, 60/1. sz. határozatára, és különösen annak a népesség védelmével kapcsolatos felelősségről szóló (138)–(140) bekezdésére,
 - tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Catherine Ashton nevében egy szóvivő által a Floribert Chebeya Bahizire brutális halálával kapcsolatban, 2010. június 3-án tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az EU emberi jogi aktivisták védelmével kapcsolatos, 2004-es iránymutatásaira, valamint az iránymutatások KDK-ban történő megvalósítására vonatkozó, a küldöttségvezetők által 2010. március 20-án elfogadott helyi stratégiára,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a MONUC megbízatásáról szóló 1856(2008) számú határozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Floribert Chebeya Bahizirét, a La Voix des Sans Voix (VSV) nevű emberi jogi szervezet ügyvezető igazgatóját 2010. június 2-án, a rendőrségre való berendelését követően Kinshasában holtan találták autójában,
- B. mivel a médiában megjelenő tudósítások szerint Floribert Chebeya Bahizirét 2010. június 1-jén, kedden délután a központi rendőr-főkapitányság telefonon arra kérte, hogy találkozzon a KDK rendőrfőnökével, John Numbi Banza Tambo főfelügyelővel; mivel a rendőrségre érkezését követően Floribert Chebeya Bahizire nem tudott kapcsolatba lépni a főfelügyelővel, és arról tájékoztatta a családját szöveges üzenetben, hogy visszatér a városba,
- C. mivel Floribert Chebeya Bahizir demokrácia és emberi jogok védelmében a KDK-ban az 1990-es évektől kezdődően végzett munkája, melynek során foglalkozott a katonaságnál tapasztalható korrupcióval, a milíciák és külföldi politikai erők közötti kapcsolatokkal, az alkotmány védelmével, illegális letartóztatásokkal, önkényes fogva tartásokkal és a börtönviszonyok javításával, kivítva számára honfitársai és a nemzetközi közösség tiszteletét és csodálatát,
- D. mivel továbbra sem ismert Floribert Chebeya Bahizire sofőrjének, Fidele Bazana Edadinak a holléte,

2010. június 17., csütörtök

- E. mivel Floribert Chebeya Bahizire családjának nem engedélyezték a holttest megtekintését, és ellentétes nyilatkozatok láttak napvilágra arról, hogy a holttest milyen állapotban volt, amikor rátaláltak,
- F. mivel az ENSZ bírósági tárgyalás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzések vizsgálatával foglalkozó különleges előadója, Philip Alston úgy nyilatkozott, hogy a gyilkosság körülményei „határozottan hivatalos felelősségre utalnak”,
- G. mivel John Numbi Banza Tambo főfelügyelőt további értesítésig felfüggesztették, és három rendőrtisztet letartóztattak a gyilkossággal kapcsolatban, mivel Daniel Mukalayi rendőrfőnök-helyettes jelentések szerint bevallotta, hogy a felettese, John Numbi Banza Tambo főfelügyelő utasítására megölte Floribert Chebeya Bahizirét,
- H. mivel Floribert Chebeya Bahizire több alkalommal is azt mondta az Amnesty Internationalnek, hogy úgy érzi, követik, és megfigyelés alatt tartja a titkosszolgálat,
- I. mivel Catherine Ashton, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Ban Ki Mun, ENSZ-főtitkár, Navy Pillay, az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Philip Alston, az ENSZ bírósági tárgyalás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzések vizsgálatával foglalkozó különleges előadója, valamint Alan Dos, az ENSZ KDK-i békefenntartó erőinek vezetője nyilatkozatokban ítélték el Floribert Chebeya Bahizire meggyilkolását, és független vizsgálatra szólítottak fel,
- J. mivel ez a gyilkosság illeszkedik az emberi jogi aktivisták, újságírók, a politikai ellenzék, az áldozatok és a gyanúsítottak megfélemlítésének és zaklatásának a Kongói Demokratikus Köztársaságban tapasztalható növekvő trendjébe; mivel a Kongói Demokratikus Köztársaságban az utóbbi öt évben számos újságíró és emberi jogi aktivistát öltek meg gyanús körülmények között,
- K. mivel az elmúlt év folyamán számos nem kormányzati szervezet megfigyelte, hogy a KDK-ban egyre inkább elnyomják az emberi jogi aktivistákat, többek között törvénytelenül letartóztatják, üldözik, telefonon fenyegetik őket, és gyakran berendeli őket a titkosszolgálat,
- L. mivel a kongói katonai hatóságok súlyos szabálytalanságokat követtek el az emberi jogi aktivista Pascal Kabungulu Kibembi 2005-ös, illetve több újságíró, így Franck Ngyke és felesége, Hélène Mpaka 2005. novemberi, Serge Maheshe 2007. júniusi, valamint Didace Namujimbo 2008. novemberi meggyilkolásának kivizsgálása során,
- M. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság Bosco Ntaganda ellen, 2008 áprilisában háborús bűnök, többek között gyermekkatonák besorozása miatt kiadott elfogatóparancsa tekintetében a KDK mint a Római Statútum részes fele megszegi a Nemzetközi Büntetőbírósággal való együttműködésre vonatkozó jogi kötelezettségeit, köztük kötelezettségét, hogy letartóztasson olyan személyeket, akik ellen elfogatóparancsot adtak ki; mivel ehelyett a KDK vezetői pozícióba emelte Bosco Ntagandát a kongói hadseregben, megerősítve annak látszatát, hogy az emberi jogok megsértése büntetlen marad, és ezáltal hozzájárulva az efféle bűncselekmények számának növekedéséhez,
- N. mivel a KDK egyes részeiben évek óta mészárlásokkal, tömeges megerőszakolásokkal és a gyermekkatonák alkalmazásának általánossá válásával járó polgárháborús állapotok uralkodnak,
- O. mivel ezen erőszakos cselekmények, nevezetesen az ugandai származású, katonailag megszervezett alakulat, az Úr Ellenállási Hadserege (LRA) által elkövetett atrocitások ma már az összes KDK-val szomszédos országot érintik,
- P. mivel a polgári lakosság üldözése a nem kormányzati szervezetek tagjait is érinti, ami csökkenti a humanitárius segítségnyújtás hatékonyságát a KDK-ban,
- Q. mivel a közeljövőben ünneplik a KDK megalakulásának 50. évfordulóját, és mivel az emberi jogok és a demokrácia alapvető fontosságú a KDK fejlődése szempontjából,

2010. június 17., csütörtök

1. határozottan elítéli Floribert Chebeya Bahizire meggyilkolását és azt, hogy sofőrje, Fidele Bazana Edadi holléte ismeretlen; teljes támogatásáról biztosítja családjukat;
2. felszólít egy független, hiteles, alapos és átlátható vizsgálóbizottság létrehozására Floribert Chebeya Bahizire halálának, valamint sofőrje, Fidele Bazana Edadi hollétének kivizsgálására, továbbá arra, hogy tegyenek lépéseket a két férfi családjának védelme érdekében;
3. követeli, hogy az elkövetőket nevezzék meg és kongói törvényeknek, valamint az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi előírásoknak megfelelően állítsák bíróság elé és ítéljék el;
4. üdvözli, hogy a hatóságok beleegyeztek Floribert Chebeya Bahizire családjának azon kérésébe, hogy végezzenek független boncolást, és felkértek egy holland törvényszéki orvosszakértői csapatot – melyet Dr. Franklin Van de Groot vezet – a halál okainak meghatározására;
5. mély aggodalmának ad hangot az emberi jogi aktivisták helyzetének általános romlása miatt a KDK-ban; felkéri a KDK hatóságait, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben az ENSZ Közgyűlésének az emberi jogok védelmezőiről szóló, 1998-as nyilatkozatát, és hajtsák végre az ENSZ 2009-es egyetemes időszakos felülvizsgálatának ajánlásait az emberi jogi aktivisták jogainak védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy az ország demokratizálódása szempontjából alapvető fontosságú az utóbbi években meggyilkolt emberi jogi aktivisták és újságírók haláláért felelős személyek megbüntetése;
6. elítéli az emberi jogi aktivisták, újságírók, a politikai ellenzék, az áldozatok és a gyanúsítottak állandó elnyomását a KDK-ban; kéri az EU tagállamait, hogy biztosítsák védelmüket, és ennek érdekében az emberi jogi aktivisták védelmével kapcsolatos iránymutatásoknak megfelelően biztosítsanak logisztikai és technikai támogatást;
7. elítéli az Úr Ellenállási Hadserege (LRA) és egyéb kongói fegyveres csapatok által elkövetett atrocitásokat;
8. hangsúlyozza, hogy a kongói fegyveres és rendőri erőkön belül szükség van a korrupció kezelésére és az emberi jogi visszaélések elkövetőinek felelősségre vonására, továbbá kiemeli, hogy a MONUC a műveletek és a visszaélésekre vonatkozó elszámoltathatósági mechanizmusok közös megtervezése és végrehajtása révén kulcsfontosságú szerepet tölt be ennek elérésében; különösen arra sürgeti a KDK-t, hogy tegyen eleget nemzetközi jogi kötelezettségeinek, tartóztassa le Bosco Ntagandát és adja át a Nemzetközi Büntetőbíróságnak;
9. felhívja az összes érintett felet, hogy fokozzák a büntetlenség elleni harcot és tartsák fenn a jogrendet; felhívja a KDK kormányát annak biztosítására, hogy az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jogok megsértéséért felelős személyeket felelősségre vonják, és hogy a kormány teljes mértékben együttműködjön a Nemzetközi Büntetőbírósággal;
10. hangsúlyozza, hogy az EU és a KDK aláírták a cotonoui egyezményt, amely egyértelműen utal valamennyi fél emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság tekintetében fennálló kötelezettségeire; kéri, hogy e kérdéseknek szenteljenek különleges figyelmet az egyezmény értékelése során;
11. kéri a KDK kormányát, hogy az ország függetlensége 50. évfordulójának megünneplése alkalmával határozottan kötelezze el magát az emberi jogok védelmét és a jogállamiság megerősítését célzó politika mellett;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Afrikai Unió intézményeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárnak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának, valamint a Nagy Tavak régió kormányainak és parlamentjeinek.

2010. június 17., csütörtök

Nepál

P7_TA(2010)0245

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása Nepálról

(2011/C 236 E/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az 1966. évi Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (PPJNE),
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének az erőszak és a lőfegyverek bűnüldöző szervek általi használatára vonatkozó 1990. évi alapelveire,
 - tekintettel Bank Ki Mun ENSZ-főtitkár 2010. május 29-én a nepáli politikai helyzetről tett kijelentésére,
 - tekintettel Catherine Ashton főképviseelő szóvivőjének 2010. április 30-án a nepáli politikai helyzetről tett kijelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a 2006. november 21-én a hétpárti szövetség és az ország hatalmas területeit ellenőrzésük alatt tartó maoisták (UCPN) között létrejött átfogó békeszerződés egy tízéves, mintegy 13 000 áldozatot követelő fegyveres konfliktus végére tett pontot,
- B. mivel e történelmi megállapodás megmutatta, mit lehet elérni akkor, amikor politikai erők jóhiszemű tárgyalásokat folytatnak utat nyitva az alkotmányozó nemzetgyűléshez vezető választások, a maoisták bevonásával ideiglenes kormány felállítása, a maoista harcosok és sátoztáboraik lefegyverzése, valamint a nepáli hadsereg visszaszorítása előtt,
- C. mivel , a maoisták és a kormány között dúló évtizedes fegyveres konfliktust lezáró a 2006. évi béke-megállapodás számos tekintetben még nem teljesült,
- D. mivel a 2008. április 10-i alkotmányozó nemzetgyűlési választásokat követően – amely az európai uniós választási megfigyelő misszió megítélése szerint megfelelt számos, ha nem az összes nemzetközi normának, s amelyek során az UCPN (M) a szavazatok közel 40 %-át szerezte meg – az alkotmányozó nemzetgyűlés úgy határozott, hogy eltörli a 240 éves monarchiát, és Nepált szövetségi köztársasággá alakítja,
- E. mivel a globális békeindex (GPI) szerint Nepál az utóbbi években harciasabbnak mutatkozott, különösen 2009-ben és 2010-ben,
- F. mivel 2009 májusában Pushpa Kamal Dahal (Prachanda) miniszterelnök lemondott, pártja pedig, az UCPN (M) visszavonult a kormányból a Nepáli Kongresszus elnökével a hadsereg főparancsnokának lemondása kapcsán történt vitát követően, aki a Népi Felszabadítási Hadsereg korábbi harcosainak a nepáli hadseregbe történő újrafelvételében nem értett egyet a maoistákkal,
- G. mivel az ebből eredő politikai instabilitás során, amelyet csak fokozott a maoista civil és parlamenti feloszlató kampány, a törékeny, Madhav Kumar Nepal miniszterelnök (CPN-UML) vezette 22 párti maoista-ellenes szövetség nem volt képes felmutatni a két kulcsfontosságú elvárást: egy széles körűen támogatott új alkotmányt a szövetségi köztársaság számára a 2010. május 28-i kétéves határidő előtt, valamint megállapodást a megközelítően 20 000 egykori népi felszabadítási hadseregbeli harcos reintegrálásáról/rehabilitálásáról,

2010. június 17., csütörtök

- H. mivel a pártszövetség és a CPN–UML vezetői között a kormányalakításról folyó formális tárgyalások helyreálltak egy, az utolsó pillanatban született megállapodást követően, amely további egy évvel meghosszabbította az alkotmányozó nemzetgyűlést, valamint egy nemzeti konszenzusos kormány megalakulásáról, Madhav Kumar Nepal miniszterelnök „lehető leghamarabbi” lemondásáról és a „béke-megállapodás előrehaladásáról” rendelkezett,
- I. mivel a Shaktikhor videó, amely igazolni látszott a harcosok számát illető, valamint a „demokrácia” politizálási céllal a nemzeti hadseregben való felhasználásának terveire vonatkozó félrevezetéssel kapcsolatos vádakat, olyan jogos kérdéseket vet fel, amelyeket az UCPN (M) még nem tisztázott,
- J. mivel a mostani politikai instabilitás rendkívüli mértékben kihat Nepál társadalmi, gazdasági és idegenforgalmi fejlődésére, holott a gazdasági növekedésben világelső India és Kína között elhelyezkedő országnak politikai egyensúlyra van szüksége ahhoz, hogy stratégiai helyzetéből előnyt kovácsoljon,
- K. mivel Nepált továbbra is súlyos gazdasági és társadalmi elmaradottság sújtja; mivel a népesség közel 30 %-a az abszolút szegénységi küszöb alatt él, a lakosság 16 %-a vérszesen alultáplált és az írástudatlanság aránya itt a legmagasabb Dél-Ázsiában, a fejlődést pedig megbénítja az alapvető üzemanyagokból országszerte tapasztalható hiány, amely áramkimaradást okoz, valamint szállításkorlátozással és az élelmiszerárak növekedésével jár,
- L. mivel számos, Nepálban élő menekült, főként a tibetiek helyzete aggodalomra ad okot,
- M. mivel a nepáli hatóságok elismerést érdemelnek, amiért tiszteletben tartották a tibeti menekültekre vonatkozó megállapodást (szóbeli egyezség),
- N. mivel a biztonsági erőik egyetlen tagja és az egykori maoista harcosok sem lett jogi úton felelősségre vonva a konfliktus során elkövetett súlyos és rendszeres jogszabályi visszaélésekért,
- O. mivel az Európai Parlament dél-ázsiai országokkal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttsége a 2010. május 23–29-i kritikus időszakban missziót hajtott végre Kathmanduban,
1. mélységes aggodalmának ad hangot a tekintetben, hogy nincs demokratikus értékeken és emberi jogokon alapuló állandó alkotmány, továbbá együttérzését fejezi ki a nepáli lakosok és mindazok iránt, akik családtagjaikat elveszítették az utóbbi évek erőszakos cselekményei során;
 2. üdvözli az utolsó pillanatban, 2010. május 28-án a politikai pártok részéről született határozatot, amely az alkotmányozó nemzetgyűlés mandátumának meghosszabbításához szükséges lépésekre irányul, és különösen tiszteletre méltónak tartja a női jelölőbizottság jelentős befolyását;
 3. sürgeti az alkotmányozó nemzetgyűlést és az előfeltételek nélküli tárgyalásban érintett valamennyi politikai szereplőt, hogy tanúsítsanak rugalmas hozzáállást, kerüljenek bármilyen provokatív lépést és dolgozzanak együtt a nemzeti egységért annak érdekében, hogy világos struktúrája legyen az új alkotmánynak, működő szövetségi köztársaság jöjjön létre és a 2010. május 28-án egy évvel meghosszabbított határidő betartásra kerüljön;
 4. felszólítja a pártokat, hogy könnyítsék meg és segítsék elő az alkotmányozó bizottságoknak a jövőbeli menetrenddel kapcsolatos munkáját az alkotmányozó nemzetgyűlés mandátumának meghosszabbítása tekintetében;
 5. hangsúlyozza, hogy világos és nyilvános kommunikációra van szükség az összes elfogadott kérdésben és ezért üdvözli a fehér könyvet, amely az ígéretek szerint kifejti a lakosoknak a szövetségi köztársaság alkotmányának megírása terén eddig elért eredményeket; továbbá kiemeli a hét tematikus bizottság közül azt a hármat, amely elkészítette munkáját;
 6. üdvözli a Nepáli Kongresszus (NC) 2010. május 31-i döntését, amelyben kötelezettséget vállal az összes politikai párt –köztük a fő ellenzéki párt, a UCPN (M) – előtt nyitva álló nemzeti egységkormány mellett;

2010. június 17., csütörtök

7. felszólítja a UCPN (M) pártot, hogy vegyen részt a konstruktív tervezésben és találja meg a módját az egykori maoista harcosok – köztük az Egyesült Nemzetek Nepáli Missziója által ellenőrzött táborokban tartózkodó csoportok – társadalmi integrációjának;
8. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy támogassák a nepáli kormány és a pártok minden erőfeszítését a korábbi maoista harcosok nemzeti hadseregbe vagy egyéb fegyveres erőbe történő integrációjának megoldása érdekében és találjanak életképes alternatív megoldásokat azok számára, akiket nem lehet e szervezetekbe integrálni;
9. felszólítja a politikai pártokat, és konkrétan a UCPN-M pártot, hogy tartsák féken a militáns fiatal csoportokat és hagyjanak fel gyermekek toborzásával; felszólítja a CPN-M pártot, hogy biztosítsa a táborokból frissen kiengedett kiskorúak rehabilitációs csomaghoz való akadálytalan hozzáférést;
10. közvetlenül az ENSZ-et kéri fel, hogy ideális esetben a kormánnyal együttműködve alakítson ki eljárásokat a biztonsági erők potenciális tagjainak ellenőrzésére abból a célból, hogy kizárják az emberi jogok megsértésében egyértelműen bűnös személyeket bármilyen békefenntartó pozíció betöltéséből; emlékezteti a nepáli hadsereget arra, hogy sajnálatosan már veszélybe került az elismert professzionalizmusa és jó híre, ami így is marad mindaddig, amíg az állománya tagjait érintő, régóta húzódó és jól dokumentált büntetlenségek eseteivel nem foglalkoznak objektíven, például az igazságszolgáltatás szervein keresztül;
11. aggodalmának ad hangot a nemzeti hadsereg új toborzásairól szóló beszámolók miatt; emlékeztet arra, hogy ezt a Legfelsőbb Bíróság összeegyeztethetőnek nyilvánította az átfogó békeszerződéssel, amennyiben azok kizárólag műszaki személyzet toborzására vonatkoznak; megjegyzi ugyanakkor, hogy az ilyen toborzási kampányok súlyosbíthatják az átmeneti folyamat során felmerülő nehézségeket;
12. továbbra is mélyen aggódik amiatt, hogy két évvel a királyság eltörlése után a hadseregnek teljesen – költségvetési szempontból is – demokratikus ellenőrzés alatt kellene állnia; megerősíti szolidaritását az alkotmányozó nemzetgyűlés minden lépésével, amit e tekintetben megtenne;
13. megismétli, hogy az EU azon tagállamait, amelyek halálos fegyvereket exportálnak Nepálba, továbbra is kizárják az átfogó békeszerződésből és felszólítja e tagállamokat, hogy nyújtsanak pénzügyi és műszaki támogatást a nepáli hadsereg újjászervezését célzó kreatív megoldásokhoz;
14. teljes mértékben támogatja az Egyesült Nemzetek Nepáli Missziója kulcsfontosságú szerepét, és hiszi, hogy megbízatását ki kellene terjeszteni legalább addig, amikor a békefolyamat konszolidációs szakaszba ér;
15. aggodalmának ad hangot a kínzások és erőszakos cselekmények megszorodásáról szóló beszámolók miatt; e vonatkozásban üdvözlí Nepál Nemzeti Emberi Jogi Bizottságának munkáját;
16. kifejezi aggodalmát amiatt, hogy a nepáli kormány csak átdolgozott megbízatással hosszabbította meg egy évvel az ENSZ emberi jogi főbiztosának (UNOHCR) megbízatását, fokozatosan beszüntetve a szervezet regionális működését, amely ellentétes azokkal a reményekkel, hogy az emberi jogi ellenőrzést fokozni lehetne;
17. felszólít az Eltűntekkel Foglalkozó Bizottság, az Igazság és Megbékélés Bizottsága és a Nemzeti Béke és Újjáépítés Bizottsága létrehozására, amelyeket az átfogó békeszerződés is megnevezett;
18. mélyen elítéli, hogy mindeztáig nem került sor egyetlen bűnvádi eljárásra sem a polgári bíróságokon a konfliktus során mindkét fél részéről elkövetett súlyos bűncselekmények nyomán;
19. sürgeti a pártokat és a kormányokat, hogy hagyjanak fel a büntetőjogi eljárásokba való politikai beavatkozással, az alkotmányos folyamaton belül teremtsék meg a politikailag független igazságszolgáltatást, és ugyanebben a vonatkozásban vegyék tervbe a Nemzetközi Büntetőbíróság alapokmányának ratifikálását;

2010. június 17., csütörtök

20. üdvözlí annak bejelentését 2009-ben, hogy Nepál támogatni fogja a kasztok szerinti megkülönböztetés felszámolására vonatkozó elvek és iránymutatások ENSZ-tervezetet, ugyanakkor aggodalmának ad hangot a – különösen Kamaiya, Haruwa és Charuwa rendszerében zajló – adósrabszolgaság folyamatos gyakorlata, valamint a föld nélküli milliók aggasztó helyzete miatt, amely kapcsán fennáll a veszély, hogy az éghajlatváltozás miatt tovább romlik, és felszólítja a kormányt és a pártokat, hogy bátorítsák a Földreform Bizottság működését;

21. felszólítja a nepáli kormányt, hogy orvosolja a 800 000 hontalan nepáli ember problémáját azzal, hogy egyszerűsíti a bürokratikus eljárásokat és csökkenti az állampolgársági igazolások kérvényezésének költségeit; létfontosságúnak tartja, hogy a békefolyamat tárgyalásai során ezeket az embereket is vegyék figyelembe;

22. sürgeti a nepáli kormányt, hogy az összes menekült esetében biztosítsa a védelmi normákat és – különösen a butániak esetében – a nemzetközi normákkal összhangban folytassa az erőfeszítéseket a hontalanság megelőzése és csökkentése érdekében, és írja alá a 1951-es menekültügyi egyezményt és annak 1967-es jegyzőkönyvét, valamint kövesse nyomon az ENSZ Menekültügyi Főbiztosa által meghatározott normákat;

23. úgy véli, hogy a tibeti menekültekről szóló „becsületbeli megállapodás” nepáli hatóságok általi teljes végrehajtásának folytatása létfontosságú az ENSZ Menekültügyi Főbiztosa és a tibeti közösségek közötti kapcsolatok fenntartásához; e vonatkozásban üdvözlí az ENSZ Menekültügyi Főbiztosával kötött „becsületbeli megállapodás” keretében az e területre való bejutás és tartósabb megoldások kialakításának lehetőségeit;

24. felszólítja a EU főképviseletét, hogy a katmandui küldöttségén keresztül szorosan kövesse nyomon a nepáli helyzetet és vesse latba befolyását a szomszédos regionális hatalmak – különösen Kína és India – előtt a nemzeti egységkormány felállítására irányuló tárgyalások támogatása érdekében;

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének/a Bizottság alelnökének, Nepál kormányának, India és a Kínai Népköztársaság parlamentjének és kormányának, valamint az Egyesült Nemzetek Szövetsége főtitkáranak.

Kivégzések Líbiában

P7_TA(2010)0246

Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a líbiai kivégzésekről

(2011/C 236 E/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halálbüntetés eltörléséről szóló korábbi állásfoglalásaira, valamint az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló éves jelentésekkel kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira – különösen a 2008-ban elfogadottra –, továbbá kivégzésekre vonatkozó azonnali moratórium azon országokban történő bevezetésére, ahol még mindig alkalmazzák a halálbüntetést,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2007. december 18-i 62/149. számú, valamint 2008. december 18-i 63/168. számú, a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratórium bevezetését kérő (a Harmadik Bizottság A/62/439/Add.2. számú jelentése alapján hozott) határozatára,
- tekintettel az EU halálbüntetésre vonatkozó, 1998. június 16-i iránymutatásaira, valamint azok felülvizsgált és frissített, 2008-as változatára,
- tekintettel a 2010. február 24. és 26. között Genfben megrendezett, a halálbüntetés elleni negyedik világkongresszus által elfogadott zárónyilatkozatra, amely a halálbüntetés egyetemes eltörlését kéri,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló nemzetközi egyezményekre,

2010. június 17., csütörtök

- tekintettel az EU migrációs és menekültügyi politikájára, illetve a menekültek jogállásával kapcsolatos 1951. július 28-i Genfi Egyezményre, valamint az 1967. január 31-i jegyzőkönyvre,
 - tekintettel az EU és Líbia között folyó informális párbeszédre, amelynek célja a kapcsolatok, illetve a migrációval (két projekt az Aeneas program keretében és a „Migrációk és menekültügy” eszköz) és a HIV/AIDS-szel kapcsolatban az EU és Líbia között folyó együttműködés erősítése,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a halálbüntetés eltörlése az Európai Unió alapvető értékeinek egyik lényeges eleme; mivel az Európai Parlament határozottan elkötelezte magát a halálbüntetés eltörlése mellett, és ezen elv egyetemes elfogadtatására törekszik;
- B. mivel a líbiai kormány ellenállt a halálbüntetés eltörlésére irányuló lépéseknek; mivel 2007 decemberében és 2008-ban Líbia azon kevés országok egyike volt, amelyek az ENSZ Közgyűlésének a kivégzésekre világszerte érvényes moratóriumot követelő sikeres határozatai ellen szavazott;
- C. mivel Líbiát nemrégiben bevásztották az ENSZ Emberi Jogi Tanácsába, ami megnövekedett felelősséget jelent az emberi jogok területén;
- D. mivel a *Cerene*, a Saif al-Islam al-Gaddafival, Muammar al-Gaddafi líbiai vezető fiával szoros kapcsolatban lévő újság hírül adta, hogy május 30-án Tripoliban és Bengáziban kivégeztek 18 embert – köztük csádi, egyiptomi és nigériai állampolgárokat –, miután előre megfontolt szándékkal elkövetett emberölés miatt elítélték őket; mivel a líbiai hatóságok nem hozták nyilvánosságra ezen emberek személyazonosságát;
- E. mivel félő, hogy olyan bírósági eljárások végén hoznak meg halálos ítéleteket, amelyek nem felelnek meg a tisztességes eljárás nemzetközi normáinak;
- F. mivel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya – amelynek Líbia is aláírója –, és különösen annak 6. cikke (2) bekezdése, arra kötelezi a halálbüntetést továbbra is fenntartó részes államokat, hogy csak „a legsúlyosabb bűncselekmények” esetében alkalmazzák azt;
- G. mivel a líbiai bíróságok továbbra is hoznak halálos ítéletet, mégpedig többnyire gyilkosság és kábítószerezéssel összefüggő bűncselekmények miatt, ám halálos ítéletet a bűncselekmények széles köre esetében ki lehet szabni, többek között a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságához való jog békés gyakorlásáért;
- H. mivel nem állnak rendelkezésre hivatalos statisztikák arról, hogy évente hány embert ítélnek halálra és végeznek ki Líbiában; mivel különböző források szerint pillanatnyilag több mint 200 ember van sirlomházban, köztük külföldi állampolgárok is;
- I. mivel a külföldi állampolgárok gyakran nem vehetik fel a kapcsolatot konzulátusi képviselőikkel, illetve nem vehetnek igénybe tolmácsolási, illetve fordítási segítséget a bírósági eljárások során;
- J. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája 19. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy senki „sem toloncolható ki vagy utasítható ki olyan államba, vagy adható ki olyan államnak, ahol komolyan fenyegeti az a veszély, hogy halálra ítélik, kínozzák, vagy más embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek vetik alá”;
- K. mivel a Líbiára kivetett nemzetközi szankciók 2003-as feloldása óta az Európai Unió a fokozatos kapcsolatépítés politikáját alakította ki Líbiával, és 2007 végén megkezdte a keretmegállapodásra irányuló tárgyalási folyamatot;

2010. június 17., csütörtök

- L. mivel ez idáig az EU informális párbeszédet, illetve egy sor konzultációt folytatott Líbiával egy többek között migrációs kérdésekkel is foglalkozó keretmegállapodás aláírása céljából; mivel a két fél között folyamatban lévő tárgyalások legalább hét tárgyalási fordulóból álltak, amelyek nem eredményeztek jelentős előrelépést vagy egyértelmű kötelezettségvállalásokat Líbia részéről a nemzetközi emberi jogi egyezmények tiszteletben tartása tekintetében;
- M. mivel az EU és Líbia közötti kapcsolatok fő akadálya az emberi jogokról, az alapvető szabadságjogokról és a demokráciáról folytatott párbeszéd elakadása, nevezetesen a Genfi Egyezmény ratifikációjának elmaradása, valamint a líbiai rezsim – nem utolsósorban az európai államokkal szemben is alkalmazott – agresszív külpolitikája; mivel Líbia nem rendelkezik nemzeti menekültügyi rendszerrel, amely biztosítaná a menekültek ellenőrzését és nyilvántartásba vételét, menekültstátuszba vételét, a fogva tartási létesítmények látogatását, valamint az orvosi és humanitárius segítségnyújtást, amely feladatokat ez idáig az UNCHR (ENSZ Emberi Jogok Bizottsága) látta el;
- N. mivel az UNHCR szerint 9 000 menekültet – köztük palesztinokat, irakiakat, szudániakat és szomáliakat – tartanak nyilván Líbiában, ebből 3 700 a – főként Eritreából érkező – menedékjogot kérők száma; mivel a menekültek folyamatosan annak a veszélynek vannak kitéve, hogy a Genfi Egyezmény kritériumait mellőzve visszatoloncolják őket származási országukba vagy tranzitországukba, kitéve őket az üldöztetés és a halál fenyegetésének; mivel a menekülttáborokban elkövetett bántalmazásokról, kínzásokról és emberölésekről, valamint a Líbia és más afrikai országok közötti elhagyatott határokon otthagyt menekültekről adtak hírt;
- O. mivel 2010. június 8-án a líbiai hatóságok elrendelték a Tripoliban 1991 óta jelen lévő, 26 munkatárssal működő UNHCR-iroda bezárását, mivel annak képviselői állítólag „illegális tevékenységeket folytattak”;
- P. mivel Líbia a társulási megállapodások aláíró országaihoz hasonlóan „nemzeti indikatív programban” vehetett részt, amelynek keretében a 2011–2013-as időszakra 60 millió eurót irányoztak elő az egészségügy támogatása és az illegális migráció elleni küzdelem céljaira,
1. megismétli régóta fenntartott álláspontját, miszerint minden esetben és minden körülmények között ellenzi a halálbüntetést; emlékeztet az EU azon határozott kötelezettségvállalására, hogy el kívánja érni, hogy a halálbüntetést mindenhol eltöröljék, és ismét hangsúlyozza, hogy a halálbüntetés eltörlése hozzájárul az emberi méltóság megerősítéséhez és az emberi jogok progresszív fejlődéséhez;
 2. határozottan elítéli, hogy 2010. május 30-án 18 embert kivégeztek, és részvétét és szolidaritását fejezi ki az elhunytak családjai iránt;
 3. kéri Líbiát, hogy hozza nyilvánosságra a 18 kivégzett személy nevét, akik között külföldi állampolgárok is voltak;
 4. felszólítja a líbiai hatóságokat annak biztosítására, hogy a fenti eseményekkel kapcsolatban őrizetben tartottak – a nemzetközi jognak megfelelően – fogva tartásuk során humánus bánásmódban, majd tisztes-séges tárgyalásban részesüljenek, beleértve az általuk választott ügyvédhez való jogot, valamint az ártatlanság vélelme elvének tiszteletben tartását;
 5. sürgeti a líbiai hatóságokat, hogy tegyenek lépéseket a kivégzésekre vonatkozó moratórium elfogadása érdekében;
 6. súlyos aggodalmának ad hangot a líbiai UNHCR-iroda bezárása miatt;
 7. sürgeti a líbiai hatóságokat, hogy haladéktalanul ratifikálják a genfi menekültügyi egyezményt, továbbá tegyék lehetővé és könnyítsék meg az UNHCR számára tevékenységei folytatását Líbiában, illetve hozzanak létre nemzeti menekültügyi rendszert;

2010. június 17., csütörtök

8. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek Líbiába toloncolnak vissza bevándorlókat, hogy a Frontexszel (az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség) együttműködésben azonnal hagyjanak fel ezzel a gyakorlattal azokban az esetekben, amikor komolyan fennáll annak a veszélye, hogy az érintett személyt halálbüntetésnek, kínzásnak vagy más ember-telen bánásmódnak vagy büntetésnek vethetik alá;
 9. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EUMSZ. 265. cikke és 218. cikkének (10) bekezdése alapján hozzon intézkedéseket, amely rendelkezések értelmében az EP-t „az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell” a Líbiával folytatott tárgyalásokról; ismételten kéri, hogy teljes körű tájékoztatást kapjon a Bizottság ezzel kapcsolatos tárgyalási megbízatásáról;
 10. megerősíti, hogy az EU és Líbia közötti bármely együttműködés vagy megállapodás feltétele a genfi menekültügyi egyezmény, valamint a többi jelentős emberi jogi egyezmény és jegyzőkönyv Líbia általi ratifikációja és végrehajtása;
 11. üdvözli, hogy a legfelső bíróság egykori elnöke, Dr. Abdulrahman Abu Tuta elnökletével működő bizottság kezdeményezte a büntető törvénykönyv reformját, és reméli, hogy a bizottság hamarosan jelentést fog előterjeszteni; felhívja a líbiai hatóságokat, hogy indítsanak nemzeti szinten nyilvános és demokratikus vitát a halálbüntetésről annak érdekében, hogy csatlakozzanak a halálbüntetés eltörlését támogató nemzetközi irányvonalhoz;
 12. üdvözli Max Goeldi svájci állampolgár szabadon bocsátását;
 13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, az UNHCR-nek, az ENSZ Közgyűlésének, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, valamint a líbiai hatóságoknak.
-

2010. június 23., szerda

Európai gyorsriasztási rendszer létrehozásáról a pedofilok és a szexuális zaklatók ellen

P7_TA(2010)0247

Az Európai Parlament 2010. június 23-i nyilatkozata egy európai gyorsriasztási rendszer létrehozásáról a pedofilok és a szexuális zaklatók ellen

(2011/C 236 E/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a számítógépes bűnözés elleni küzdelemről szóló, „A számítógépes bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó általános politika felé” című 2007. május 22-i Bizottsági közleményre (COM(2007)0267),
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. mivel fenn kell tartani az internet kínálta virtuális demokrácia magas szintjét, a nőkre és a gyermekekre leselkedő veszélyek kiküszöbölésével,
- B. mivel a technológia által kínált lehetőségekkel való visszaélés megkönnyítheti a gyermekpornográfiával kapcsolatos cselekményeket és a szexuális zaklatást,
- C. mivel az internet szabad cselekvést biztosít a pedofilok és szexuális zaklatók számára is, hasonlóan a becsületes polgárokhoz, ezért a hatóságok számára nehezen nyomon követhetők,
- 1. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy legyen folytatása a fent említett közleménynek;
- 2. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hajtsa végre az a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾, kiterjesztve azt a keresőmotorokra is, hogy gyorsan és hatékonyan útját állja az online gyermekpornográfiának és szexuális zaklatásoknak;
- 3. kéri a tagállamokat, hogy a gyermekpornográfia és szexuális zaklatások megakadályozása érdekében a már létező élelmiszerekkel kapcsolatos riasztási rendszerek mintájára alakítsanak ki egy európai gyorsriasztási rendszert az illetékes hatóságok részvételével;
- 4. utasítja elnökét, hogy az aláírók nevével ⁽³⁾ együtt továbbítsa e nyilatkozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0098.

⁽²⁾ HL L 105., 2006.4.13., 54. o.

⁽³⁾ Az aláírók listája a 2010.június 23-i jegyzőkönyv 1. mellékletében jelent meg.(P7_PV(2010)06-23(ANN1)).

2010. június 15., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Az eljárási szabályzat hozzáigazítása a Lisszaboni Szerződéshez

P7_TA(2010)0204

Az Európai Parlament 2010. június 15-i határozata a Parlament eljárási szabályzatának a Lisszaboni Szerződésnek megfelelő kiigazításáról (2009/2062(REG))

(2011/C 236 E/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 211. és 212. cikkére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére, amely tartalmazza a Költségvetési Bizottság 2009. március 31-i véleményében (A7-0043/2009) javasolt módosításokat,
 - tekintettel a Parlament eljárási szabályzatának a Lisszaboni Szerződésnek megfelelő kiigazításáról szóló 2009. november 25-i határozatára ⁽¹⁾,
1. úgy határoz, hogy az alábbi módon módosítja eljárási szabályzatát;
 2. rámutat arra, hogy a módosítások a következő plenáris ülés első napján lépnek hatályba;
 3. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

**Az Európai Parlament eljárási szabályzata
7 cikk – 2 bekezdés**

(2) A bizottság határozati javaslatot tesz, amelyben *csupán* a mentelmi jog felfüggesztésére vagy a mentesség és a kiváltságok fenntartására irányuló kérelem elfogadására vagy elutasítására tesz ajánlást.

(2) A bizottság **indokolt** határozati javaslatot tesz, amelyben a mentelmi jog felfüggesztésére vagy a mentelmi jog és a kiváltságok fenntartására irányuló kérelem elfogadására vagy elutasítására tesz ajánlást.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0088.

2010. június 15., kedd

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 121

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
8 cikk

A európai parlamenti képviselők **statútumának végrehajtására vonatkozó szabályokat – eltérő rendelkezés hiányában – az Elnökség fogadja el.**

Az európai parlamenti képviselők **statútumát és annak bármilyen módosítását a Parlament fogadja el az illetékes bizottság javaslata alapján. A 138. cikk (1) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó. Az Elnökség feladata a szabályok alkalmazása és a pénzügyi keretek megállapítása az éves költségvetés alapján.**

Módosítás 4

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
23 cikk – 2 bekezdés és 2 a bekezdés (új)

(2) Az Elnökség **a képviselőket és a Parlament belső szervezeti felépítését, a titkárságát és szerveit érintő pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatokat hoz.**

(2) Az Elnökség a Parlament belső szervezeti felépítését, a titkárságát és szerveit érintő pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatokat hoz.

(2a) **Az Elnökség a főtítkárra vagy valamely képviselőcsoport javaslatára a képviselőket érintő ügyekben pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatokat hoz.**

Módosítás 5

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
23 cikk – 11 a bekezdés (új)

(11a) **Az Elnökség kijelöl két alelnököt, akiket megbíz a nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartás megvalósításával.**

Az alelnökök ezzel kapcsolatos tevékenységükről az Elnökök Értekezletének rendszeresen beszámolnak.

(A 25. cikk (3) bekezdésének második és harmadik mondata törlésre kerül.)

Módosítás 86

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
24 cikk – 2 bekezdés

(2) **A független képviselők egy, szavazati joggal nem rendelkező képviselőt delegálnak az Elnökök Értekezletének üléseire.**

(2) **A Parlament elnöke felkér egy független képviselőt, hogy vegyen részt az Elnökök Értekezletének ülésein, szavazati jog nélkül.**

Módosítás 117

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
37 a cikk (új)

37a. cikk

Jogalkotási felhatalmazás

(1) **Az olyan jogalkotási aktusokra irányuló javaslat vizsgálatakor, amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke értelmében jogalkotási felhatalmazást ad a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek különös figyelmet kell fordítania a felhatalmazás céljaira, tartalmára, alkalmazási körére és időtartamára, valamint a felhatalmazás gyakorlásának feltételeire.**

2010. június 15., kedd

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

(2) A téma szerint illetékes bizottság bármikor kikérheti az uniós jog értelmezése és alkalmazása terén illetékes bizottság véleményét.

(3) Az uniós jog értelmezése és alkalmazása terén illetékes bizottság saját kezdeményezésére is kérdéseket vethet fel a jogalkotási felhatalmazás vonatkozásában. Ilyen esetekben megfelelően tájékoztatnia kell a téma szerint illetékes bizottságot.

Módosítás 10

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
56 cikk – 3 bekezdés – 2 albekezdés

Visszaulálás esetén az illetékes bizottság a Parlament által meghatározott határidőn belül, amely a két hónapot nem haladhatja meg, szóban vagy írásban jelentést tesz a Parlamentnek.

Visszaulálás esetén az illetékes bizottság **döntést hoz a követendő eljárásról, és a** Parlament által meghatározott határidőn belül, amely a két hónapot nem haladhatja meg, szóban vagy írásban jelentést tesz a Parlamentnek.

Módosítás 113

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
74 a cikk – 1 a bekezdés (új)

(1a) Ha az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (3) bekezdése alapján a Parlamenttel konzultációt folytatnak a Szerződéseket érintő módosítások vizsgálatára irányuló európai tanácsi határozatra irányuló javaslatról, az ügyet az illetékes bizottság elé utalják. A bizottság jelentést készít, amely a következőket foglalja magában:

— egy állásfoglalási indítványt, amely rögzíti, hogy a Parlament jóváhagyja vagy elutasítja a határozati javaslatot, és javaslatokat tartalmazhat, amelyeket a Parlament a Konvent vagy a tagállamok kormányképviselői konferenciájának figyelmébe ajánl;

— adott esetben egy indokolást.

Módosítás 114

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
74 b cikk – 1 a bekezdés (új)

(1a) Ha az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (6) bekezdése alapján a Parlamenttel konzultációt folytatnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének módosításáról szóló európai tanácsi határozatra irányuló javaslatról, a 74a. cikk (1a) bekezdése megfelelően alkalmazandó. Ilyen esetben az állásfoglalási indítvány kizárólag az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részében található rendelkezésekre vonatkozó módosító javaslatokat tartalmazhat.

2010. június 15., kedd

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 118

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
96 cikk

(1) Ha a Parlamenttel az Európai Unióról szóló szerződés 36. cikke alapján konzultálnak, az ügyet az illetékes bizottsághoz utalják, amely az eljárási szabályzat 97. cikke értelmében ajánlásokat tehet.

(2) Az érintett bizottságok törekednek arra, hogy a Bizottság alelnöke/az Unió közös kül- és biztonságpolitikai főképviselője, **a Tanács és a Bizottság** rendszeresen és időszerűen tájékoztassa őket az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának alakulásáról és végrehajtásáról, minden alkalommal, amikor a közös kül- és biztonságpolitika keretében kiadásokkal járó határozatot fogadnak el, és a közös kül- és biztonságpolitikai intézkedések végrehajtásával kapcsolatos minden más pénzügyi megfontolásról. Kivételesen a Bizottság, **a Tanács vagy a** főképviselő kérésére, a bizottság az eljárás zárt ülésen történő lefolytatását rendelheti el.

(3) Az alelnök/főképviselő által készített, a közös kül- és biztonságpolitika fő szempontjairól és alapvető lehetőségeiről – beleértve a közös biztonság- és védelempolitikát, valamint az Unió költségvetését érintő pénzügyi vonatkozásokat – készült konzultációs dokumentumról évente kétszer vitát tartanak. A 110. cikkben meghatározott eljárások alkalmazandók.

(Lásd a 121. cikk értelmezését is.)

(4) **A Tanácsot, a Bizottságot és/vagy** az alelnök/főképviselőt a kül-, biztonság-, illetve védelmi politikát érintő valamennyi plenáris vitára meghívják.

(1) Ha a Parlamenttel az Európai Unióról szóló szerződés 36. cikke alapján konzultálnak, az ügyet az illetékes bizottsághoz utalják, amely az eljárási szabályzat 97. cikke értelmében ajánlásokat tehet.

(2) Az érintett bizottságok törekednek arra, hogy a Bizottság alelnöke/az Unió közös kül- és biztonságpolitikai főképviselője rendszeresen és időszerűen tájékoztassa őket az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának alakulásáról és végrehajtásáról, minden alkalommal, amikor a közös kül- és biztonságpolitika keretében kiadásokkal járó határozatot fogadnak el, és a közös kül- és biztonságpolitikai intézkedések végrehajtásával kapcsolatos minden más pénzügyi megfontolásról. Kivételesen, **az alelnök/** főképviselő kérésére, a bizottság az eljárás zárt ülésen történő lefolytatását rendelheti el.

(3) Az alelnök/főképviselő által készített, a közös kül- és biztonságpolitika fő szempontjairól és alapvető lehetőségeiről – beleértve a közös biztonság- és védelempolitikát, valamint az Unió költségvetését érintő pénzügyi vonatkozásokat – készült konzultációs dokumentumról évente kétszer vitát tartanak. A 110. cikkben meghatározott eljárások alkalmazandók.

(Lásd a 121. cikk értelmezését is.)

(4) Az alelnök/főképviselőt a kül-, biztonság-, illetve védelmi politikát érintő valamennyi plenáris vitára meghívják.

Módosítás 116

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
IV cím – 3 fejezet – cím

A TANÁCSHOZ, A BIZOTTSÁGHOZ ÉS AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

PARLAMENTI KÉRDÉSEK

Módosítás 107

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
116 cikk

(1) Minden ülésen a Parlament által – az Elnökök Értekezletének javaslata alapján – meghatározott időpontban lehetőséget biztosítanak a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdések feltevésére. **A Bizottság elnökéhez és egyes tagjaihoz intézett kérdésekre külön időkeretet lehet biztosítani.**

(1) Minden ülésen a Parlament által – az Elnökök Értekezletének javaslata alapján – meghatározott időpontban lehetőséget biztosítanak a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett kérdések feltevésére.

2010. június 15., kedd

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

(2) Egy adott ülés során egy képviselő legfeljebb egy kérdést intézhet a Tanácshoz és egy kérdést a Bizottsághoz.

(3) A kérdéseket az elnöknél kell írásban benyújtani, aki dönt az elfogadhatóságról és a sorrendről. A kérdezőt haladéktalanul értesítik a döntésről.

(4) A részletes eljárást az eljárási szabályzat mellékletében megállapított iránymutatások szabályozzák.

(2) Egy adott ülés során egy képviselő legfeljebb egy kérdést intézhet a Tanácshoz és egy kérdést a Bizottsághoz.

(3) A kérdéseket az elnöknél kell írásban benyújtani, aki dönt az elfogadhatóságról és a sorrendről. A kérdezőt haladéktalanul értesítik a döntésről.

(4) A részletes eljárást az eljárási szabályzat mellékletében megállapított iránymutatások szabályozzák.

(5) *Az Elnökök Értekezlete által megállapított iránymutatásoknak megfelelően külön időkeretet lehet biztosítani a Bizottság elnökéhez, a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjéhez és az eurocsoport elnökéhez intézett kérdésekre.*

(A II. melléklet 15. pontja (Forma) törlésre kerül.)

Módosítás 108

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
117 cikk – cím és 1 bekezdés

Írásbeli választ igénylő kérdések **a Tanácshoz és a Bizottsághoz**

Írásbeli választ igénylő kérdések

(1) A Tanácsnak vagy a **Bizottságnak** bármely képviselő tehet fel írásbeli választ igénylő kérdéseket a mellékletben található iránymutatásoknak megfelelően. A kérdések tartalmaért teljes mértékben a kérdés megfogalmazója felelős.

(1) *Az Európai Tanács elnökének*, a Tanácsnak, *a Bizottságnak* vagy a *Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének* bármely képviselő tehet fel írásbeli választ igénylő kérdéseket a mellékletben található iránymutatásoknak megfelelően. A kérdések tartalmaért teljes mértékben a kérdés megfogalmazója felelős.

Módosítás 115

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
117 cikk – 2 bekezdés

(2) A kérdéseket írásban kell benyújtani az elnöknél, aki a kérdéseket **az érintett intézményhez** továbbítja. Ha a kérdés elfogadhatósága kétséges, az elnök dönt róla. Döntéséről értesíteni kell a kérdést benyújtó képviselőt.

(2) A kérdéseket írásban kell benyújtani az Elnöknél, aki a kérdéseket **a címzettekhez** továbbítja. Ha a kérdés elfogadhatósága kétséges, az elnök dönt róla. Döntéséről értesíteni kell a kérdést benyújtó képviselőt.

(Az egész szöveget érintő módosítás. Az „érintett intézmények” szavak helyébe a „címzettek” szó lép az eljárási szabályzat 117. cikkének (2) és (4) bekezdésében, valamint III. mellékletének 1. és 3. pontjában.)

Módosítás 110

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
130 cikk – 1 a – 1 b – 1 c bekezdés (új)

(1a) *A nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyv 9. cikkének megfelelően az Unión belüli hatékony és rendszeres parlamenti közti együttműködés megszervezése és előmozdítása az Elnökök Értekezlete által adott megbízás alapján, a Bizottsági Elnökök Értekezletével folytatott konzultációt követően kerül meg tárgyalásra.*

2010. június 15., kedd

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

A Parlament a 127. cikkben meghatározott eljárással összhangban hagyja jóvá az ilyen ügyekre vonatkozó megállapodásokat.

(1b) Egy bizottság bizottsági szinten folytathat közvetlen párbeszédet a nemzeti parlamentekkel az e célra elkülönített költségvetési előirányzatok határain belül. Ez magában foglalhatja a jogalkotást megelőző és a jogalkotást követő együttműködés megfelelő formáit.

(1c) Bármely, uniós szintű jogalkotási eljárást érintő dokumentumot, amelyet egy nemzeti parlament hivatalosan továbbít az Európai Parlament részére, a dokumentum tárgyában illetékes bizottságnak kell továbbítani.

Módosítás 112

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
131 cikk

(1) A Parlament COSAC-ba delegált küldöttségének tagjait az elnök javaslatára az Elnökök Értekezlete nevezi ki, amely a küldöttségnek megbízást is adhat. A küldöttséget **a** nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős **alelnökök** egyike vezeti.

(2) A küldöttség többi tagját a COSAC ülésén megvitatandó témák szerint választják, **megfelelően figyelembe véve a Parlamenten belüli politikai erőviszonyokat**. A küldöttség minden ülés után jelentést nyújt be.

(1) A Parlament COSAC-ba delegált küldöttségének tagjait az elnök javaslatára az Elnökök Értekezlete nevezi ki, amely a küldöttségnek megbízást is adhat. A küldöttséget **az Európai Parlament** nemzeti parlamentekkel való kapcsolattartásért felelős **alelnökeinek** egyike **és az intézményi kérdésekben illetékes bizottság elnöke** vezeti.

(2) A küldöttség többi tagját a COSAC ülésén megvitatandó témák szerint választják, **akik lehetőség szerint az e témákért felelős bizottságok képviselői**. A küldöttség minden ülés után jelentést nyújt be.

(3) **A Parlamenten belüli politikai erőviszonyokat megfelelően figyelembe kell venni.**

Módosítás 66

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
191 cikk – 1 bekezdés

(1) A bizottsági tagok 186. cikk alapján történő megválasztását követő első bizottsági ülésen a bizottság elnökséget választ, amely egy elnökből és külön választási fordulók során megválasztott **egy, két vagy három** alelnökből áll.

(1) A bizottsági tagok 186. cikk alapján történő megválasztását követő első bizottsági ülésen a bizottság elnökséget választ, amely egy elnökből és külön választási fordulók során megválasztott alelnökből áll. **A megválasztandó alelnökök számát a Parlament határozza meg az Elnökök Értekezletének javaslata alapján.**

Módosítás 109

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
III melléklet – 1 pont – -1 francia bekezdés (új)

— **egyértelműen meg kell jelölnie a címzettet, akinek a kérdés a szokásos intézményközi csatornákon keresztül továbbítandó;**

2010. június 15., kedd

A CARIFORUM-EK Parlamenti Bizottságba delegált küldöttségbe való kinevezések

P7_TA(2010)0211

Az Európai Parlament 2010. június 15-i határozata a CARIFORUM-EU parlamenti bizottságban részt vevő küldöttség felállításáról és számszerű összetételéről

(2011/C 236 E/30)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a CARIFORUM-EU parlamenti bizottság 2008. december 29-i alapító okiratára,

— tekintettel eljárási szabályzata 198. cikkére,

1. határoz a CARIFORUM-EU parlamenti bizottságban részt vevő küldöttség felállításáról;
2. ennek létszámát 15 rendes tagban állapítja meg;
3. úgy határoz, hogy a küldöttség kilenc tagja a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságból, hat tagja pedig a Fejlesztési Bizottságból kerül ki;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak tájékoztatás céljából.

2010. június 16., szerda

A 2013 után a fenntartható Európai Unió előtti politikai kihívásokkal és a rendelkezésre álló költségvetési eszközökkel foglalkozó különbizottság felállítása, hatáskörei, számbeli összetétel a és megbízatásának időtartama

P7_TA(2010)0225

Az Európai Parlament 2010. június 16-i határozata A 2013 után a fenntartható Európai Unió előtti politikai kihívásokkal és a rendelkezésre álló költségvetési eszközökkel foglalkozó különbizottság felállításáról, hatásköeiről, számbeli összetételéről és megbízatásának időtartamáról

(2011/C 236 E/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elnökök Értekezlete 2010. április 22-i, valamint május 12-i és 20-i határozatára, amelyekben javasolja egy, a 2013 után a fenntartható Európai Unió előtti politikai kihívásokkal és az Unió rendelkezésre álló költségvetési eszközökkel foglalkozó különbizottság felállítását,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 312. cikkének (5) bekezdésére, amely megállapítja, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság az új pénzügyi keret elfogadására irányuló eljárás során minden szükséges intézkedést megtesz az elfogadás megkönnyítése érdekében,
- tekintettel a különböző érintett bizottságok véleményei egybegyűjtésének és összehangolásának szükségességére, valamint a Költségvetési Bizottságnak a Tanáccsal folytatandó, a jövőbeli többéves pénzügyi keretet (TPK) és lehetőség szerint egy intézményközi megállapodásban meghatározandó támogató intézkedéseket tartalmazó rendelet elfogadására szóló tárgyalási megbízatása kiadásának szükségességére,
- tekintettel a Parlament pénzügyi, gazdasági és szociális válsággal foglalkozó különbizottsága által végzett munkára és e munka nyomán követésének szükségességére, különösen a fenntartható és minőségi növekedés és a hosszú távú beruházások fenntartása vonatkozásában, a válság hosszú távú hatásainak kezelése céljából,
- tekintettel eljárási szabályzata 184. cikkére,

1. úgy határoz, hogy létrehoz egy különbizottságot az alábbi megbízással:
 - a) a Parlament politikai prioritásainak meghatározása a 2013 utáni TPK számára, jogalkotási és költségvetési szempontból egyaránt;
 - b) a 2014. január 1-jével kezdődő időszakra vonatkozó uniós célkitűzések eléréséhez, valamint az uniós politikák végrehajtásához szükséges pénzügyi források felbecslése;
 - c) a következő TPK időtartamának meghatározása;
 - d) e prioritásokkal és célkitűzésekkel összhangban javaslattétel a jövőbeli TPK felépítésére, megjelölve az Unió tevékenységének főbb területeit;
 - e) útmutató készítése a TPK egyes fejezetei közötti és fejezetein belüli kiadásokhoz kapcsolódó források indikatív elosztásához, a prioritásokkal és a javasolt kerettel összhangban;
 - f) az uniós költségvetés finanszírozási rendszerére vonatkozó reform és a kiadások felülvizsgálata közötti kapcsolat pontos meghatározása ahhoz, hogy a Költségvetési Bizottság megbízható alappal rendelkezzen a TPK-ról folyó tárgyalásokhoz;
2. úgy határoz, hogy a különbizottságot 2010. július 1-től 12 hónapos időszakra nevezi ki azért, hogy a Parlament számára még azelőtt nyújtsa be jelentését, hogy a Bizottság előreláthatóan 2011. júliusában benyújtaná a következő TPK összegeire vonatkozó javaslatát;
3. emlékeztet arra, hogy az egyes költségvetési és jogalkotási javaslatokkal az érintett bizottságok foglalkoznak az eljárási szabályzat VII. melléklete szerint;
4. úgy határoz, hogy a különbizottság 50 tagból fog állni.

2010. június 15., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybe vétele: Spanyolország/Valenciai régió

P7_TA(2010)0197

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0216 – C7-0115/2010 – 2010/2066(BUD))

(2011/C 236 E/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0216 – C7-0115/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (EGAA-rendelet) ⁽²⁾,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0180/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következményei által sújtott munkavállalóknak, és segítse munkaerőpiaci reintegrációjukat,
- B. mivel a 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a pénzügyi és gazdasági világválság közvetlen eredményeként bocsátottak el,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i IIA-t az EGAA igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel Spanyolország segítséget kért a Comunidad Valencia NUTS II régiójában a NACE rev 2.23. ágazatba („Máshová nem sorolt egyéb nemfém ásványi termékek gyártása”) sorolt 181 vállalatnál történt 2 425 elbocsátásra vonatkozó esetekkel kapcsolatban ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

⁽³⁾ EGF/2009/014 ES/Comunidad Valenciana.

2010. június 15., kedd

E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendelet által meghatározott jogosultsági kritériumoknak,

1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények elkötelezettségére, hogy az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság eredményeként elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA szerepét, amelyet az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci reintegrációjában játszhat;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA támogassa az egyes elbocsátott munkavállalók foglalkoztatási reintegrációját; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesíti azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;
 4. tudomásul veszi, hogy az EGAA-ból finanszírozandó személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjáról nyújtott tájékoztatás részletes információt tartalmaz a strukturális alapok által finanszírozott tevékenységekkel való komplementaritásról; megismétli a Bizottságnak szóló felhívását, hogy mutassa be ezen adatok összehasonlító értékelését az EGAA éves jelentéseiben is;
 5. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy - az EGAA igénybevételével összefüggésben - ne csoportosítson át szisztematikusan kifizetési előirányzatokat az ESZA-ból, mivel az EGAA-t különálló, egyedi eszközként hozták létre, saját célkitűzésekkel és határidőkkel;
 6. emlékeztet arra, hogy a 2007-2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során értékelni kell az EGAA működését és hozzáadott értékét is a 2006. május 17-i IIA által létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében;
 7. üdvözli a Bizottság javaslatának új formátumát - amennyiben az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt a kérelemről, elemzi a jogosultsági kritériumokat, és elmagyarázza a kérelem jóváhagyásához vezető okokat -, mindez összhangban van a Parlament kéréseivel;
 8. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 9. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást, beleértve mellékletét is, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2010. június 15., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az európai globalizációs alkalmazkodási alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra és különösen annak 28. pontjára ⁽¹⁾,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre és különösen annak 12. cikke (3) bekezdésére ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az európai globalizációs alkalmazkodási alapot (EGAA) azért hozták létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások eredményeként elbocsátott munkavállalóknak, és segítse a munkaerőpiaci reintegrációjukat.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a pénzügyi és gazdasági világválság közvetlen eredményeként bocsátottak el.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Spanyolország 2009. szeptember 2-án az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be a Comunidad Valencia egyetlen NUTS II régiójában (ES52) a NACE Rev. 2.23 ágazatba („Máshová nem sorolt egyéb nemfém ásványi termékek gyártása”) sorolt 181 vállalatnál történt elbocsátások tekintetében, és azt 2010. február 22-ig további információval egészítette ki. A kérelem eleget tesz az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulások meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 6 598 735 EUR rendelkezésre bocsátását javasolja,
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Spanyolország által benyújtott kérelem alapján pénzügyi hozzájárulás nyújtása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének terhére igénybe kell venni az európai globalizációs alkalmazkodási alapot (EGAA) 6 598 735 EUR összeg nyújtására kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. június 15., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybe vétele: Írország/Waterford Crystal

P7_TA(2010)0198

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs kiigazítási alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0196 – C7-0116/2010 – 2010/2067(BUD))

(2011/C 236 E/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0196 – C7-0116/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0181/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következményei által sújtott munkavállalóknak, és segítse a munkaerőpiaci reintegrációjukat,
- B. mivel a 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a pénzügyi és gazdasági világválság közvetlen eredményeként bocsátottak el,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i IIA-t az EGAA igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. június 15., kedd

D. mivel Írország segítséget kért a Waterford Crystalnál és három, a kristályágazatban működő beszállítójánál (Thomas Fennell Engineering Ltd, RPS Engineering Services, Abbey Electric) történt elbocsátásokra vonatkozó esetekkel kapcsolatban ⁽¹⁾,

E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendelet által meghatározott jogosultsági kritériumoknak,

1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében;

2. emlékeztet az intézmények elkötelezettségére, hogy az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság eredményeként elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA szerepét, amelyet az elbocsátott munkavállalók munkaerőpiaci reintegrációjában játszhat;

3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA támogassa az egyes elbocsátott munkavállalók foglalkoztatási reintegrációját; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesíti azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a társaságok felelőssége a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem a társaságok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;

4. tudomásul veszi, hogy az EGAA-ból finanszírozandó személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjáról nyújtott tájékoztatás részletes információt tartalmaz a strukturális alapok által finanszírozott tevékenységekkel való komplementaritásról; megismétli a Bizottságnak szóló felhívását, hogy mutassa be ezen adatok összehasonlító értékelését az EGAA éves jelentéseiben is;

5. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy - az EGAA igénybevételével összefüggésben - ne csoportosítson át szisztematikusan kifizetési előirányzatokat az ESZA-ból, mivel az EGAA-t különálló, egyedi eszközként hozták létre, saját célkitűzésekkel és határidőkkel;

6. emlékeztet arra, hogy a 2007-2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során értékelni kell az EGAA működését és hozzáadott értékét is a 2006. május 17-i IIA által létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében;

7. üdvözli a Bizottság javaslatának új formátumát - amennyiben az indokolásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt a kérelemről, elemzi a jogosultsági kritériumokat, és elmagyarázza a kérelem jóváhagyásához vezető okokat -, mindez összhangban van a Parlament kéréseivel;

8. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;

9. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást, beleértve mellékletét is, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ EGF/2009/012 IE/Waterford Crystal.

2010. június 15., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az európai globalizációs alkalmazkodási alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő felhasználásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikke ⁽³⁾ bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az európai globalizációs alkalmazkodási alapot (EGAA) azért hozták létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások eredményeként elbocsátott munkavállalóknak, és segítse a munkaerőpiaci reintegrációjukat.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a pénzügyi és gazdasági világválság közvetlen eredményeként bocsátottak el.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi,
- (4) Írország 2009. augusztus 7-én az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be a Waterford Crystal vállalkozásnál és három beszállítójánál vagy felhasználói termelőjénél történt elbocsátások tekintetében, és azt 2009. november 3-ig további információval egészítette ki. E kérelem eleget tesz az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulások meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 2 570 853 EUR összeg igénybevételét javasolja.
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni az Írország által benyújtott kérelem alapján pénzügyi hozzájárulás nyújtása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének terhére igénybe kell venni az európai globalizációs alkalmazkodási alapot (EGAA) 2 570 853 EUR összeg nyújtására kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. június 15., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybe vétele: Spanyolország/ Kasztília - La Mancha

P7_TA(2010)0199

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0205 – C7-0117/2010 – 2010/2068(BUD))

(2011/C 236 E/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0205 – C7-0117/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0179/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások következményei által sújtott munkavállalóknak, és segítse munkaerőpiaci reintegrációjukat,
- B. mivel a 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a pénzügyi és gazdasági világválság közvetlen eredményeként bocsátottak el,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i IIA-t az EGAA igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. június 15., kedd

D. mivel Spanyolország segítséget kért a Castilla-La Mancha NUTS II régiójában a NACE rev 2.16. ágazatba („Fafeldolgozás, fa- és parafatermékek gyártása (kivéve: bútort); szalma- és fonottáru gyártása”) sorolt 36 vállalatnál történt 585 elbocsátásra vonatkozó esetekkel kapcsolatban ⁽¹⁾,

E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendelet által meghatározott jogosultsági kritériumoknak,

1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében;

2. emlékeztet az intézmények elkötelezettségére, hogy az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak, egyszeri, időben korlátozott, egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság eredményeként elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; hangsúlyozza az EGAA szerepét, amelyet az elbocsátott munkavállalók munkaerőpiaci reintegrációjában játszhat;

3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA támogassa az egyes elbocsátott munkavállalók foglalkoztatási reintegrációját; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesíti azokat az intézkedéseket, amelyek megtétele a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;

4. tudomásul veszi, hogy az EGAA-ból finanszírozandó személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjáról nyújtott tájékoztatás részletes információt tartalmaz a strukturális alapok által finanszírozott tevékenységekkel való komplementaritásról; megismétli a Bizottságnak szóló felhívását, hogy mutassa be ezen adatok összehasonlító értékelését az EGAA éves jelentéseiben is;

5. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy - az EGAA igénybevételével összefüggésben - ne csoportosítson át szisztematikusan kifizetési előirányzatokat az ESZA-ból, mivel az EGAA-t különálló, egyedi eszközként hozták létre, saját célkitűzésekkel és határidőkkel;

6. emlékeztet arra, hogy a 2007-2013-as többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során értékelni kell az EGAA működését és hozzáadott értékét is a 2006. május 17-i IIA által létrehozott programok és különféle egyéb eszközök általános értékelésének keretében;

7. üdvözli a Bizottság javaslatának új formátumát- amennyiben az indoklásban egyértelmű és részletes tájékoztatást nyújt a kérelemről, elemzi a jogosultsági kritériumokat, és elmagyarázza a kérelem jóváhagyásához vezető okokat -, mindez összhangban van a Parlament kéréseivel;

8. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;

9. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást, beleértve annak mellékletét is, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ EGF/2009/020 ES/Castilla-La Mancha.

2010. június 15., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az európai globalizációs alkalmazkodási alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen 12. cikkének (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAA) azért hozták létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világereszkedelemben bekövetkezett fő strukturális változások eredményeként elbocsátott munkavállalóknak, és segítse a munkaerőpiaci reintegrációjukat.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a pénzügyi és gazdasági világválság közvetlen eredményeként bocsátottak el.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Spanyolország 2009. október 9-én az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be a Castilla-La Mancha NUTS II régióban (ES42) a NACE Rev. 2.16 ágazatba („Fafeldolgozás (kivéve: bútor), szalma- és fonottáru gyártása”) sorolt 36 vállalatnál történt elbocsátások tekintetében, és a kérelmet 2010. február 22-ig további információval egészítette ki. E kérelem eleget tesz az 1927/2006/EK rendelet 10. cikkében a pénzügyi hozzájárulások meghatározására vonatkozóan megállapított követelményeknek. A Bizottság ezért 1 950 000 EUR igénybevételét javasolja,
- (5) Az EGAA-t tehát igénybe kell venni a Spanyolország által benyújtott kérelem alapján pénzügyi hozzájárulás nyújtása érdekében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének terhére igénybe kell venni az európai globalizációs alkalmazkodási alapot (EGAA) 1 950 000 EUR összeg nyújtására kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban.

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. június 15., kedd

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

A globalizációhoz való alkalmazkodás elősegítését célzó európai alap igénybe vétele: Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

P7_TA(2010)0200

Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alaphoz az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételeiről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0182 – C7-0099/2010 – 2010/2060(BUD))

(2011/C 236 E/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0182 – C7-0099/2010),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0178/2010),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket a kereskedelemmel kapcsolatos elbocsátások, valamint a pénzügyi és gazdasági válság következményei által érintett munkavállalók munkaerő-piaci reintegrációjának elősegítésére,
- B. mivel a Bizottság köteles az EGAA-t a költségvetési rendelet ⁽³⁾ által meghatározott általános szabályoknak és a költségvetés ilyen típusú végrehajtására alkalmazandó végrehajtási szabályoknak megfelelően végrehajtani,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

2010. június 15., kedd

- C. mivel a Bizottság kezdeményezésére, az adott évben rendelkezésre álló pénzügyi források 0,35 %-ának erejéig, az európai globalizációs alkalmazkodási alap felhasználható az EGAA-rendelet végrehajtásához szükséges nyomon követéssel, információval, adminisztratív és technikai segítségnyújtással, pénzügyi ellenőrzéssel, ellenőrzési és értékelési tevékenységekkel kapcsolatos intézkedések finanszírozására, amint azt az említett rendelet 8. cikkének (1) bekezdése is előírja, beleértve a tagállamoknak nyújtott tájékoztatást és iránymutatást az EGAA felhasználása, monitoringja és értékelése során, továbbá az EGAA felhasználásáról az európai és nemzeti szociális partnereknek nyújtott tájékoztatást is (az EGAA-rendelet 8. cikkének (4) bekezdése),
- D. mivel az EGAA-rendelet 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottságnak valamennyi nyelven elérhető internetes oldalt kell létrehoznia, hogy tájékoztatást nyújtson a kérelmekről, kiemelve a költségvetési hatóság szerepét,
- E. mivel e cikkek alapján a Bizottság kérte az európai globalizációs alkalmazkodási alap igénybevételét, hogy az EGAA működésének féldíós értékeléséhez kapcsolódó előkészületi munka adminisztratív szükségleteit fedezze, beleértve a végrehajtásról szóló tanulmányokat, a munkavállalók munkaerő-piaci reintegrációját, az EGAA-val foglalkozó tagállami szervek közötti hálózat kialakítását, a helyes gyakorlatok cseréjét, továbbá a weboldal frissítését és fejlesztését, a kérelmek és dokumentumok elkészítését valamennyi nyelven és az audiovizuális tevékenységeket is, ami összhangban áll a Parlament azon szándékával, hogy növelni kell a polgárok tájékozottságát az EU fellépéseket illetően,
- F. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendelet által meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében;
 2. emlékeztet az intézmények azon elkötelezettségére, hogy az EGAA igénybevételére vonatkozó döntések elfogadására zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak;
 3. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 4. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybevételéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 28. pontjára,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2010. június 15., kedd

tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAA) azért hozták létre, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások eredményeként elbocsátott munkavállalóknak, és segítse a munkaerő-piaci reintegrációjukat.
- (2) A 2009. május 1. után benyújtott kérelmek tekintetében az EGAA hatálya kibővült az olyan munkavállalók támogatásával, akiket a pénzügyi és gazdasági világválság közvetlen eredményeként bocsátottak el.
- (3) A 2006. május 17-i intézményközi megállapodás az EGAA igénybevételét évi 500 millió EUR felső korlátig engedélyezi.
- (4) Az 1927/2006/EK rendelet úgy rendelkezik, hogy a Bizottság kezdeményezésére minden évben rendelkezésre bocsátható az éves maximális összeg 0,35 %-a technikai támogatás céljából. A Bizottság ezért 1 110 000 EUR összeg igénybevételét javasolja.
- (5) Az EGAA-t ezért igénybe kell venni technikai támogatás nyújtása céljából, a Bizottság kezdeményezésére.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének terhére igénybe kell venni az európai globalizációs alkalmazkodási alapot (EGAA) 1 110 000 EUR összeg nyújtására kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban.

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽¹⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2010. június 15., kedd

Az Írorszáért Nemzetközi Alap részére nyújtott európai uniós pénzügyi hozzájárulás (2007-2010) *I**

P7_TA(2010)0202

Az Európai Parlament 2010. június 15-i jogalkotási állásfoglalása az Írorszáért Nemzetközi Alap részére nyújtott európai uniós pénzügyi hozzájárulásról (2007–2010) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0012 – C7-0024/2010 – 2010/0004(COD))

(2011/C 236 E/36)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0012),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, a 175. cikkre és a 352. cikk (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0024/2010),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel a jogszabálytervezet szubszidiaritás elvének való megfeleléséről szóló, az elnöknek a nemzeti parlamentek által küldött indokolással ellátott véleményekre,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. április 29-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottságával folytatott konzultációra,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0190/2010),

1. elfogadja az alább ismertetett, első olvasatbeli álláspontot;
2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P7_TC1-COD(2010)0004

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 15-én került elfogadásra az Írorszáért Nemzetközi Alap részére nyújtott európai uniós pénzügyi hozzájárulásról (2007–2010) szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 1231/2010/EU rendelet.)

2010. június 15., kedd

A versenyképes árufuvarozást szolgáló európai vasúti hálózat *II**

P7_TA(2010)0203

Az Európai Parlament 2010. június 15-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács második olvasatban kialakított álláspontjáról a versenyképes árufuvarozást szolgáló európai vasúti hálózatról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (11069/5/2009 – C7-0043/2010 – 2008/0247(COD))

(2011/C 236 E/37)

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjára (11069/5/2009– C7-0043/2010),
 - tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0852),
 - tekintettel az EK–Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 71. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C6-0509/2008),
 - tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól szóló, a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel első olvasatban kialakított álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére és 91. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 66. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0162/2010),
1. elfogadja második olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, 2009.4.23., P6_TA(2009)0285.

⁽²⁾ HL C 317., 2009.12.23., 94. o.

⁽³⁾ HL C 79., 2010.3.27., 45. o.

P7_TC2-COD(2008)0247

Az Európai Parlament álláspontja amely második olvasatban 2010. június 15-én került elfogadásra a versenyképes árufuvarozást szolgáló európai vasúti hálózatról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 913/2010/EU rendelet.)

2010. június 16., szerda

Közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési program (BONUS-169) *I**

P7_TA(2010)0212

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a több tagállam által indított közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési programban (BONUS-169) való közösségi részvételről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0610 – C7-0263/2009 – 2009/0169(COD))

(2011/C 236 E/38)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0610),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 169. cikkére és 172. cikke (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0263/2009),
 - tekintettel a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, valamint 185. cikkére és 188. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. április 29-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0164/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbiakban ismertetett álláspontot;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P7_TC1-COD(2009)0169

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra a több tagállam által indított közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési programban (BONUS) való közösségi részvételről szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 862/2010/EU határozat.)

2010. június 16., szerda

Az európai műholdas rádiónavigációs programok irányítására szolgáló struktúrák *I**

P7_TA(2010)0213

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása az európai műholdas rádiónavigációs programokat üzemeltető struktúrák létrehozásáról szóló 1321/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0139 – C7-0103/2009 – 2009/0047(COD))

(2011/C 236 E/39)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0139),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 156. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0103/2009),
- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című közleményére (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 172. cikkére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. július 15-i véleményére ⁽¹⁾,
- a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0160/2010),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 103. o.

P7_TC1-COD(2009)0047

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra az Európai Globális Navigációs Műholdrendszer (GNSS) Ügynökség létrehozásáról, az európai műholdas rádiónavigációs programokat üzemeltető struktúrák létrehozásáról szóló 1321/2004/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 683/2008/EK rendelet módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsal, 912/2010/EU rendelet.)

2010. június 16., szerda

Az európai Föld-megfigyelési program (GMES) (2011–2013) *I**

P7_TA(2010)0214

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása az európai Föld-megfigyelési programról (GMES) és annak kezdeti üzemszerű működéséről (2001–2013) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0223 – C7-0037/2009 – 2009/0070(COD))

(2011/C 236 E/40)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0223),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 157. cikkének (3) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0037/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének következményei a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra” című közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 189. cikkére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. január 20-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. május 5-i levelében tett azon vállalására, hogy a Parlament álláspontját az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésének megfelelően elfogadják,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0161/2010),
1. elfogadja az alább ismertetett, első olvasatbeli álláspontot;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2010. június 16., szerda

P7_TC1-COD(2009)0070

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra az európai Föld-megfigyelési programról (GMES – Globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés) és annak kezdeti üzemszerű működéséről (2011–2013) szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 911/2010/EU rendelet.)

A Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) ***

P7_TA(2010)0215

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) alapokmányának az Európai Unió általi megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (08612/2010 – C7-0109/2010 – 2009/0085(NLE))

(2011/C 236 E/41)

(Egyetértés – megismételt Parlament elé utalás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) alapokmányának az Európai Unió általi megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetre (08612/2010),
- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0326),
- tekintettel 2009. október 20-i álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című közleményére (COM(2009)0665 és COM(2010)0147),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 194. cikkének (2) bekezdésére és 218. cikkének (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjára, amelyek szerint a Tanács kérte a Parlament egyetértését (C7-0109/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkének (3) bekezdésére, 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság ajánlására (A7-0176/2010),

1. jóváhagyja az alapokmány megkötését;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0030.

2010. június 16., szerda

Megerősített együttműködés a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén ***

P7_TA(2010)0216

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (09898/2/2010 – C7-0145/2010–2010/0066(NLE))

(2011/C 236 E/42)

(Egyetértési eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetre (09898/2/2010),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 329. cikke (1) bekezdése alapján benyújtott egyetértési kérelemre (C7-0145/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 74 g. cikkére és 81. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Jogi Bizottság ajánlására (A7-0194/2010),
- A. mivel a Bizottság 2006. július 17-én elfogadta a 2201/2003/EK rendeletnek a joghatóság tekintetében történő módosításáról és a házassági ügyekben alkalmazandó jogra vonatkozó szabályok bevezetéséről szóló tanácsi rendeletre („Róma III.”) irányuló javaslatot (COM(2006)0399),
- B. mivel a javaslat az EK-Szerződés 61. cikkének c) pontján és 67. cikkének (1) bekezdésén alapult, amelyek a Tanácson belül egyhangú szavazást írtak elő,
- C. mivel a Parlament 2008. október 21-én a konzultációs eljárás keretében a Bizottság javaslatát módosított formájában elfogadta ⁽¹⁾,
- D. mivel már 2008 közepén nyilvánvalóvá vált, hogy néhány tagállam sajátos problémái miatt nem tudja elfogadni a javasolt rendeletet; mivel nevezetesen egy tagállam elképzelhetetlennek tartotta, hogy bíróságai a házasság felbontására vonatkozóan külföldi jogot alkalmazzanak, amelyet saját válásjogánál szigorúbbnak tartott, és továbbra is saját anyagi jogát kívánta alkalmazni minden, saját bíróságain kérvényezett házasságfelbontás esetében; mivel ezzel szemben a tagállamok nagy többsége úgy vélte, hogy az alkalmazandó jogra vonatkozó szabályok a javasolt rendelet lényeges elemei, és hogy az ilyen jellegű szabályok bizonyos esetekben azzal járnak, hogy a bíróságok a külföldi jogot alkalmazzák,
- E. mivel a Tanács 2008. június 5–6-i ülésén arra a következtetésre jutott, hogy „a rendeletre irányuló javaslat továbbviteléhez nem áll fenn egyhangúság, és megoldhatatlan nehézségek merültek fel, ezért az egyhangú döntés jelenleg is és az előrelátható jövőben is lehetetlen”, valamint hogy „a rendeletre irányuló javaslat céljait a Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásával nem lehet ésszerű időn belül megvalósítani”,

⁽¹⁾ HL C 15.E, 2010.1.21., 128. o.

2010. június 16., szerda

- F. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikke szerint legalább kilenc tagállam hozhat létre egymás között megerősített együttműködést az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken, miközben az e cikkben és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkében megállapított korlátokon belül és szabályokkal összhangban igénybe vehetik az Unió intézményeit, és a Szerződések megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával gyakorolhatják ezeket a hatásköröket,
- G. mivel mindeddig tizennégy tagállam ⁽¹⁾ jelezte abbéli szándékát, hogy a házassági ügyekben alkalmazandó jog területén egymás közt megerősített együttműködést kívánnak létrehozni,
- H. mivel a Parlament ellenőrizte az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkének való megfelelést,
- I. mivel különösen erre a megerősített együttműködésre lehet úgy tekinteni, mint amely az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikke értelmében előmozdítja az Unió célkitűzéseinek megvalósítását, megvédi az Unió érdekeit és megerősíti az integrációs folyamatot, a Bizottságnak az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultációjának – amely része a Bizottság zöld könyvével (COM(2005)0082) kapcsolatos hatásvizsgálatnak –, a „nemzetközi” házasságok nagy számának és a 2007-ben az Unióban összesített nemzetközi elemmel bíró kb.140 ezer házasságfelbontásnak a fényében, figyelembe véve, hogy a megerősített együttműködésben részt venni kívánó két ország, Németország és Franciaország részaránya az újabb „nemzetközi” házasságfelbontásokat illetően abban az évben a legmagasabb volt,
- J. mivel a kollíziós szabályok harmonizációja elő fogja segíteni az ítéletek kölcsönös elismerését a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének területén az egymás iránti bizalom megerősítése révén; mivel jelenleg a házasságok felbontásának vonatkozásában 26 különböző kollíziós szabálycsoport létezik a polgári ügyekben folytatott igazságszolgáltatási együttműködésben részt vevő tagállamokban, és e területen a megerősített együttműködés létrehozása ezt a számot 13-ra fogja csökkenteni, hozzájárulva ezzel a nemzetközi magánjogi szabályok nagyobb mértékű harmonizációjához és az integrációs folyamat előmozdításához,
- K. mivel e kezdeményezés előzményeiből világosan kitűnik, hogy a javasolt határozatot végső megoldásként terjesztették elő, és hogy az együttműködés céljait ésszerű időhatáron belül nem lehetett elérni; mivel ez együttműködésben legalább kilenc tagállam kíván részt venni; mivel ezért az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. cikkében foglalt követelmények teljesülnek,
- L. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkének követelményei is teljesülnek,
- M. mivel különösen az e területen folytatott megerősített együttműködés összhangban áll a Szerződésekkel és az uniós joggal, hiszen az nem érinti a közösségi vívmányokat, tekintve, hogy az e területen létező uniós jogszabályok csupán a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására, de nem az alkalmazandó jogra vonatkoznak; mivel az nem vezet semmiféle állampolgárság szerinti megkülönböztetéshez, amely sértené az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkét, hiszen a javasolt kollíziós szabályok a részt vevő tagállamok bíróságai előtt megjelenő valamennyi peres félre alkalmazandóak lesznek állampolgárságtól vagy tartózkodási helyüktől függetlenül,
- N. mivel a megerősített együttműködés nem fogja veszélyeztetni a belső piacot vagy a társadalmi és területi kohéziót, nem képez akadályt, illetve hátrányos megkülönböztetést a tagállamok közötti kereskedelemben, valamint a versenyt sem torzíja; mivel helyette a belső piac megfelelő működését fogja elősegíteni a személyek szabad mozgása előtt álló lehetséges akadályok felszámolása révén, és a részt vevő tagállamokban megkönnyíti az egyén és a gyakorló jogászok számára az ügyek intézését anélkül, hogy az állampolgárok között megkülönböztetés alakulna ki,

⁽¹⁾ Belgium, Bulgária, Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Lettorság, Luxemburg, Magyarország, Málta, Ausztria, Portugália, Románia és Szlovénia.

2010. június 16., szerda

- O. mivel a megerősített együttműködés tiszteletben fogja tartani a kívülálló tagállamok jogait, hatásköreit és kötelezettségeit, amennyiben azok e területen fenntartják meglévő, nemzetközi magánjogi szabályait; mivel a részt vevő és kívülálló tagállamok között nem léteznek olyan nemzetközi megállapodások, amelyeket a megerősített együttműködés sértene; és mivel az nem ellentétes a szülői felelősségről és a tartási kötelezettségről szóló hágai egyezményekkel,
- P. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 328. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a megerősített együttműködés bármikor nyitva áll valamennyi abban részt venni kívánó tagállam számára,
- Q. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 333. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a Tanács számára (vagy pontosabban a Tanácsnak a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamokat képviselő tagjai számára), hogy olyan határozatot fogadjon el, amely előírja, hogy a Tanács a rendes jogalkotási eljárás szerint jár el az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikkének (3) bekezdésében meghatározott különleges jogalkotási eljárás helyett, amely szerint a Parlamenttel csupán konzultálni kell,
1. jóváhagyja a tanácsi határozattervezetet;
 2. kéri a Tanácsot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 333. cikkének (2) bekezdése alapján olyan határozatot fogadjon el, amely előírja, hogy a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslat esetében a Tanács a rendes jogalkotási eljárás szerint járjon el;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az euró 2011. január 1-jei bevezetése Észtországban*

P7_TA(2010)0217

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása az euró Észtország általi, 2011. január 1-jén történő bevezetéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0239 – C7-0131/2010 – 2010/0135(NLE))

(2011/C 236 E/43)

(Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0239),
- tekintettel a Bizottság 2010. évi konvergenciajelentésére Észtország tekintetében (COM(2010)0238) és az Európai Központi Bank 2010. májusi konvergenciajelentésére,
- tekintettel az euróövezet kibővítéséről szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az EKB 2008. évi éves jelentésére vonatkozó, 2010. március 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az euróövezetre és az államháztartásra vonatkozó 2009-es éves beszámolóról szóló jelentésről szóló, 2010. március 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 249. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0090.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0072.

2010. június 16., szerda

- tekintettel a gazdasági és monetáris unió első tíz évéről és jövőbeni kihívásairól szóló, 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾ (a 10 éves GMU-ról szóló állásfoglalás),
- tekintettel a Parlamenttel az euróövezet bővítése témájában folytatott konzultáció módszerének javításáról szóló 2007. június 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Központi Banknak a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 10.2. cikkének módosítására vonatkozó tanácsi határozatról szóló javaslatra irányuló ajánlásáról szóló, 2003. március 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 10.2. cikkének módosításáról szóló, 2003. március 21-i 2003/223/EK tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0131/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0182/2010),
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikk (1) bekezdése szerinti meghatározás a fenntartható konvergencia magas fokának elérését ahhoz köti, hogy a tagállamok milyen mértékben feleltek meg a következő kritériumoknak: az árstabilitás magas fokának elérése, az állam pénzügyi helyzetének fenntarthatósága; az árfolyam-mechanizmus által előírt normál ingadozási sávok betartása; a tagállam által elért konvergencia és a tagállamnak az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusában való részvételének fenntarthatósága, ami a hosszú távú kamatszintben tükröződik,
- B. mivel Észtország az EUMSZ. 140. cikk (1) bekezdésével és az Európai Unióról szóló szerződéshez, valamint az EUMSZ.-hez csatolt, a konvergenciakritériumokról szóló (13. számú) jegyzőkönyvvel összhangban megfelelt a maastrichti kritériumoknak,
- C. mivel az előadó ellátogatott Észtországba, hogy felmérje az ország felkészültségét az euróövezetbe való belépésre,
- D. mivel a Bizottság megállapította, hogy az EUROSTAT – szoros együttműködésben az észt statisztikai hivattal – megvizsgálta az észt hatóságok által küldött valamennyi releváns adat minőségét,

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
2. támogatja az euró Észtország általi, 2011. január 1-jei bevezetését;

⁽¹⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 8. o.

⁽²⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 251. o.

⁽³⁾ HL C 61. E, 2004.3.10., 374. o.

⁽⁴⁾ HL L 83., 2003.4.1., 66. o.

2010. június 16., szerda

3. megállapítja, hogy a Bizottság és az Európai Központi Bank (EKB) általi értékelés a világméretű pénzügyi, gazdasági és társadalmi válság idején készült, amely válság befolyásolta számos más tagállam nominális konvergenciára vonatkozó kilátásait;
 4. megállapítja, hogy Észtország az észt kormány és az észt nép eltökélt, hiteles és tartós erőfeszítéseinek eredményeképpen teljesítette a kritériumokat;
 5. aggodalmának ad hangot a Bizottság és az EKB konvergenciajelentései között az árstabilitás fenntarthatósága tekintetében mutatkozó eltérések miatt;
 6. megállapítja, hogy az EKB 2010. évi konvergenciajelentése szerint a jelenlegi gazdasági kiigazítás után az inflációs konvergencia fenntartása komoly kihívást jelent majd;
 7. felhívja az észt kormányt, hogy a stabilitást célzó általános politikái mellett tartsa fenn óvatos fiskális politikára vonatkozó álláspontját, tekintettel a jövőbeli makrogazdasági egyensúlyhiányokra és az árstabilitást érintő kockázatokra;
 8. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé a Bizottság számára, hogy pontosan meghatározott, független, naprakész, megbízható és jó minőségű adatok alapján vizsgálhassa a maastrichti kritériumok teljesítését;
 9. kéri a Bizottságot, végezzen szimulációt azzal kapcsolatban, hogy az euróövezet mentőcsomagja milyen hatással lenne az észt költségvetésre, ha az ország csatlakozna az eurózónához, és így a mentőcsomag pénzeszközeit biztosító csoport tagjává válna;
 10. felhívja a Bizottságot és az EKB-t, hogy fontoljanak meg minden nézőpontot, amikor megteszik ajánlatukat az észt korona záróárfolyamára;
 11. felhívja az észt hatóságokat, hogy gyorsítsák meg a zökkenőmentes átállási folyamatot biztosító gyakorlati előkészületeket; felhívja az észt kormányt annak biztosítására, hogy az euró bevezetését nem használják fel rejtett áremelésre;
 12. felhívja a Bizottságot és az EKB, hogy tegyenek jelentést a Parlamentnek azokról a lépésekről, melyek célja az eszközök alacsony kamatok miatti inflációjának minimalizálása;
 13. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 14. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, az eurócsoporthoz, valamint a tagállamok kormányainak.
-

2010. június 16., szerda

4/2010. számú költségvetés-módosítási tervezet: III. szakasz - Bizottság (2009. évi többlet)

P7_TA(2010)0218

Az Európai Parlament 2010. június 16-i állásfoglalása az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 4/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (10930/2010 – C7-0153/2010 – 2010/2056(BUD))

(2011/C 236 E/44)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 310. és 314. cikkére és az Euratom-Szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (költségvetési rendelet) és különösen annak 15. cikke (3) bekezdésére, valamint 37. és 38. cikkére,
- tekintettel az Európai Uniónak a 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2009. december 17-án fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
- tekintettel a 2010-es általános költségvetésre vonatkozó 4/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetre, amelyet a Bizottság 2010. április 16-án mutatott be (COM(2010)0169),
- tekintettel a 4/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló, 2010. június 11-én kialakított tanácsi álláspontra (10930/2010 – C7-0153/2010),
- tekintettel eljárási szabályzatának 75b. és 75e. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0200/2010),
- A. mivel a 4/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezet célja a 2009-es pénzügyi év 2 253 591 199,37 EUR összegű többletének a 2010-es költségvetésbe történő beállítása,
- B. mivel e többlet fő elemei: a bevételi oldalon 400 703 258 eurós túltervezés, a kiadási oldalon 1 667 346 181 eurós alulköltekezés és az árfolyamkülönbségek 185 541 760 eurós pozitív egyenlege,
- C. mivel a kifizetési előirányzatok alulköltsége 2009-ben az 1. fejezet esetében 451 millió EUR, a 2. fejezet esetében 244 millió EUR, a 3. fejezet esetében 106 millió EUR, a 4. fejezet esetében 603 millió EUR és az 5. fejezet esetében 263 millió EUR összeget ért el,
- D. mivel a nagyon szoros költségvetési tartalékkeretek és a felmerülő pénzügyi szükségletek együttes hatására veszélybe kerülnek a meglévő politikai prioritások, miközben a jelentős alulköltekezés csökkenti ugyanakkor az EU politikák megvalósítását,
- E. mivel a 2009-es költségvetés tervezettnél alacsonyabb végrehajtásának kiszámításakor figyelembe kell venni mind a 4/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetet, mind a 10/2009. sz. költségvetés-módosítást,

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 64., 2010.3.12.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2010. június 16., szerda

1. Tudomásul veszi a 4/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetet, amelynek kizárólagos célja a 2009-es többlet költségvetési beállítása, a költségvetési rendelet 15. cikkével összhangban;
2. Hangsúlyozza, hogy a 2009-es költségvetés tényleges alulteljesítése nem korlátozódik a 4/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetben bemutatott többletre, hanem több mint 5 000 000 000 EUR összeget ér el, figyelembe véve a 10/2009. sz. költségvetés-módosítást is; figyelmeztet ezért arra, hogy a kifizetési előirányzatok szintjét csökkentő, ugyanakkor ennek megfelelően a tagállamoknak az EU költségvetés finanszírozásához történő átfogó hozzájárulását csökkentő, év végi költségvetés-módosítások torz képet adnak a költségvetés végrehajtásáról;
3. módosítás nélkül jóváhagyja a 4/2010. sz. költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot, és utasítja elnökét annak kinyilvánítására, hogy a 2/2010. sz. költségvetés-módosítás véglegesen elfogadásra került, továbbá arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jog *I**

P7_TA(2010)0220

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvtervezetről (00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))

(2011/C 236 E/45)

(Rendes jogalkotási eljárás - első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tagállamok egy csoportjának kezdeményezésére (00001/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 76. cikkének b) pontjára és 82. cikke (2) bekezdése második albekezdésének b) pontjára, amelyek alapján a kezdeményezést benyújtották a Parlamentnek (C7-0005/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) és (15) bekezdésére,
 - tekintettel a Bizottság javaslatára (COM(2010)0082), amelynek ugyanaz a jogalkotási célkitűzése,
 - tekintettel az elnöknek a nemzeti parlamentek által küldött, indokolással ellátott véleményekre arról, hogy a kezdeményezés megfelel-e a szubszidiaritás elvének,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 44. és 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0198/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbiakban ismertetett álláspontját;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

2010. június 16., szerda

P7_TC1-COD(2010)0801

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról. szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 2010/64/EU irányelv.)

A közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezése *I**

P7_TA(2010)0221

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló 2002/15/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0650 – C6-0354/2008 – 2008/0195(COD))

(2011/C 236 E/46)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0650),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, 71. cikkére és 137. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0354/2008),
- tekintettel a Bizottságnak „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című, a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, 91. cikkére és 153. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. március 25-i véleményére ⁽¹⁾,
- a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
- tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A7-0137/2010),

1. elutasítja a Bizottság javaslatát;
2. felkéri a Bizottságot, hogy vonja vissza javaslatát és tegye meg a megfelelő lépéseket a Parlamenttel együtt egy új javaslat beterjesztéséhez;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 228., 2009.9.22., 78. o.

2010. június 16., szerda

A fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatása *I**

P7_TA(2010)0222

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD))

(2011/C 236 E/47)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0040),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0052/2008),
 - tekintettel „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásai” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 114. cikkére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. szeptember 18-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0109/2010),
1. elfogadja az alábbiakban ismertetett első olvasatbeli álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 77., 2009.3.31., 81. o.

2010. június 16., szerda

P7_TC1-COD(2008)0028

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK rendelet módosításáról, valamint a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, a 94/54/EK és az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK irányelv, a 2002/67/EK és a 2004/77/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz) 169. cikke előírja, hogy az Uniónak a Szerződés 114. cikke alapján elfogadott intézkedésekkel hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához.
- (2) A biztonságos élelmiszerek szabad mozgása lényeges eleme a belső piacnak és jelentős mértékben hozzájárul az állampolgárok egészségéhez és jólétéhez, valamint szociális és gazdasági érdekeikhez. ***Ez a rendelet egyaránt szolgálja a belső piac érdekeit a jog egyszerűsítése, a jogbiztonság biztosítása és a bürokrácia csökkentése révén, és a polgárok javára is válik, megkövetelvén az élelmiszerek egyértelmű, érthető és olvasható címkézését.***
- (3) A fogyasztók magas szintű egészségvédelmének megvalósítása és a tájékoztatáshoz való jogának biztosítása érdekében gondoskodni kell arról, hogy megfelelő információhoz jussanak az általuk elfogyasztott élelmiszerekre vonatkozóan. A ***vásárlással kapcsolatos*** döntéseket többek között befolyásolhatják az egészséggel, a környezettel, valamint szociális és etikai kérdésekkel kapcsolatos megfontolások.
- (4) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ előírja, hogy az élelmiszerjog egyik általános elve, hogy a fogyasztók számára lehetővé tegye a fogyasztott élelmiszerek megfelelő tájékoztatás alapján történő kiválasztását, és megelőzze a fogyasztót félrevezető bármely módszer alkalmazását.
- (5) A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ a fogyasztók tájékoztatásának bizonyos szempontjaival foglalkozik, kifejezetten a megtévesztő tevékenységek és tájékoztatási mulasztások megelőzése céljából. A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok általános elveit a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatására vonatkozó egyedi szabályoknak kell kiegészíteniük.
- (6) Az élelmiszerek címkézésének valamennyi élelmiszerre alkalmazandó uniós szabályait az élelmiszerek címkézésére, kiserelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ állapítja meg. Az említett irányelvben megállapított rendelkezések többsége 1978-ra nyúlik vissza, ezért azokat frissíteni kell.

⁽¹⁾ HL C 77., 2009.3.31., 81. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2010. június 16-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁽⁵⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o.

2010. június 16., szerda

- (7) Az élelmiszerek tápértékjelöléséről szóló, 1990. szeptember 24-i 90/496/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ megállapítja az előrecsomagolt élelmiszereken megjelenő tápértékinformáció tartalmáról és megjelenítéséről szóló szabályokat. A tápértékinformáció feltüntetése önkéntes, kivéve, ha az élelmiszerral kapcsolatban tápértékre vonatkozó hivatkozást tesznek. Az említett irányelvben megállapított rendelkezések többsége 1990-re nyúlik vissza, ezért azokat frissíteni kell.
- (8) Az általános címkézési előírásokat olyan rendelkezések egészítik ki, amelyek bizonyos körülmények között minden élelmiszere vagy az élelmiszerek bizonyos kategóriáira alkalmazandók. Ezenkívül létezik számos egyedi szabály is, amelyek, egyedi élelmiszerekre alkalmazandók.
- (9) Jóllehet a címkézésre vonatkozó jelenlegi jogszabályok eredeti célkitűzései és alapelemei még mindig érvényesek, szükségessé vált az egyszerűsítésük a könnyebb **alkalmazás** és a nagyobb **jogbiztonság** biztosítása érdekében az érintett felek számára, továbbá a korszerűsítésük az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás területén bekövetkezett új fejlemények figyelembe vétele érdekében.
- (10) **A nyilvánosság részéről** érdeklődés mutatkozik az étrend és az egészség közötti összefüggés, valamint az egyéni szükségleteknek megfelelő étrend kiválasztása iránt. A Bizottságnak a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2007. május 30-i fehér könyve megállapította, hogy a tápértékjelölés **az egyik módszer arra**, hogy a fogyasztókat tájékoztassák az élelmiszerek összetételéről, és segítsék őket a tájékoztatáson alapuló választásban. **Az oktatási és tájékoztatási kampányok fontos mechanizmusként szolgálnak az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás fogyasztók általi megértésének javítására.** Az Unió 2007–2013-ra vonatkozó fogyasztópolitikai stratégiája hangsúlyozza, hogy mind a hatékony verseny, mind pedig a fogyasztók jóléte szempontjából fontos a fogyasztók megalapozott választásának lehetővé tétele. A táplálkozás alapelveinek ismerete és az élelmiszereken feltüntetett megfelelő tápértékinformáció jelentősen hozzájárulna ahhoz, hogy a fogyasztók képesek legyenek ilyen megalapozott választás megtételére. **Ezenkívül érdemes és helyes, ha a fogyasztók a tagállamokban semleges tájékoztatási forráshoz fordulhatnak egyéni táplálkozási kérdéseik tisztázása érdekében. A tagállamoknak ezért megfelelő forrádrót-szolgáltatokat kell létrehozniuk, amelyek finanszírozásához hozzájárulhatnak az élelmiszer-ágazat is.**
- (11) A jogbiztonság növelése, valamint a végrehajtás ésszerűségének és a következetességének biztosítása érdekében helyénvaló a 90/496/EGK és 2000/13/EK irányelvet hatályon kívül helyezni, és azokat egyetlen rendelettel felváltani, amely jogbiztonságot biztosítana mind a fogyasztók, mind az iparág számára, és csökkentené az adminisztratív terhet.
- (12) Az egyértelműség kedvéért helyénvaló más horizontális jogi aktusokat is hatályon kívül helyezni és beépíteni ebbe a rendeletbe, nevezetesen a végső fogyasztók részére értékesítendő alkoholtartalmú italok címkézésénél az alkoholtartalom térfogatszázalékos jelöléséről szóló, 1987. április 15-i 87/250/EGK bizottsági irányelvet⁽²⁾, a 79/112/EGK tanácsi irányelvben előírtaktól eltérő adatok bizonyos élelmiszerek címkézésén való kötelező feltüntetéséről szóló, 1994. november 18-i 94/54/EK bizottsági irányelvet⁽³⁾, az élelmiszerek címkézéséről szóló 79/112/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseitől való eltérésről szóló, 1999. március 8-i 1999/10/EK bizottsági irányelvet⁽⁴⁾, a kinint és koffeint tartalmazó élelmiszerek címkézéséről szóló, 2002. július 18-i 2002/67/EK bizottsági irányelvet⁽⁵⁾, a hozzáadott fitoszterolokat, fitoszterol-észtereket, fitosztanolokat és/vagy fitosztanol-észtereket tartalmazó élelmiszerek és élelmiszer-összetevők címkézéséről szóló, 2004. március 31-i 608/2004/EK bizottsági rendeletet⁽⁶⁾, valamint a 94/54/EK irányelvnek a glicirrizinsavat és annak ammóniumsóját tartalmazó egyes élelmiszerek címkézése tekintetében történő módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/77/EK bizottsági irányelvet⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ HL L 276., 1990.10.6., 40. o.

⁽²⁾ HL L 113., 1987.4.30., 57. o.

⁽³⁾ HL L 300., 1994.11.23., 14. o.

⁽⁴⁾ HL L 69., 1999.3.16., 22. o.

⁽⁵⁾ HL L 191., 2002.7.19., 20. o.

⁽⁶⁾ HL L 97., 2004.4.1., 44. o.

⁽⁷⁾ HL L 162., 2004.4.30., 76. o.

2010. június 16., szerda

- (13) Közös fogalommeghatározásokat, elveket, követelményeket és eljárásokat szükséges meghatározni, hogy egyértelmű keretet és közös alapot alkossanak az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatást szabályozó uniós és nemzeti intézkedésekhez.
- (14) Annak érdekében, hogy a fogyasztók számára – az általuk elfogyasztott élelmiszerekkel kapcsolatban – nyújtott tájékoztatás terén átfogó és fejlődő megközelítés érvényesüljön, az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás jogára az általános és egyedi jellegű szabályokat lefedő, tág fogalommeghatározást kell alkalmazni, csak úgy mint az élelmiszerekkel kapcsolatos azon tájékoztatásra **és oktatásra**, amely a címkétől eltérő eszközökkel nyújtott tájékoztatásra vonatkozik.
- (15) **Az uniós szabályok kizárólag olyan vállalkozásokra alkalmazandók, melyek esetében megnyilvánul a tevékenységek bizonyos folyamatossága és bizonyos fokú szervezethez. Az olyan tevékenységek, mint a harmadik feleknek történő alkalmi élelmiszerszállítás, az ételek felszolgálása és a magán-személyek általi élelmiszerértékesítés például jótékonyági eseményeken vagy helyi közösségi vásárokon és találkozókön, valamint a termelők általi közvetlen marketing különböző formáiban történő élelmiszereladás, nem tartoznak e rendelet hatálya alá. A túlzott teher elkerülése érdekében – különösen a hagyományos élelmiszertermelő ágazatban és az élelmiszer-kiskereskedelemben működő kis- és közepes méretű vállalkozások számára, beleértve a közétkeztető szolgáltatásokat is – a nem előrecsomagolt termékeket ki kell vonni a címkézési követelmények alól.**
- (16) **A szállítási vállalkozások által nyújtott étkeztetési szolgáltatások csak akkor tartoznak e rendelet hatálya alá, ha azokat az Unió területén belüli két pont közötti útvonalon nyújtják.**
- (17) **A filmszínházak – kivéve a kkv-eket – által nyújtott étkeztetési szolgáltatások e rendelet hatálya alá tartoznak, amennyiben az élelmiszert az értékesítés helyén csomagolják olyan szabványos csomagolásba, amelynek kapacitása előre meg van határozva, így az élelmiszer vagy az ital végleges mennyisége és tartalma is meghatározott és mérhető.**
- (18) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás jogának **■** a fogyasztók tájékoztatási igényein is kell alapulnia, és biztosítania kell, hogy az innováció az élelmiszeriparban ne legyen elfojtva. További rugalmasságot biztosít annak lehetősége, hogy az élelmiszeripari vállalkozások önkéntes alapon kiegészítő tájékoztatást adhatnak.
- (19) Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ előírásának **az a célja**, hogy lehetővé váljék a fogyasztók számára az **■** egyéni táplálkozási **kívánságaiknak és igényeiknek megfelelő, tudatos vásárlói döntés meghozatala.**
- (20) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás jogának a fogyasztók változó tájékoztatási igényeihez való igazítása, **és elkerülhető legyen a felesleges csomagolási hulladék, az élelmiszerek kötelező címkézésének azon alaptájékoztatásra kell szorítkoznia, amely a fogyasztók többsége számára bizonyíthatóan nagy jelentőséggel bír.**
- (21) Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információra **vagy az élelmiszerekkel kapcsolatos információ új megjelenítési formáira** nézve azonban csak akkor állapíthatók meg új, kötelező előírások, ha és ahol a szubszidiaritás, az arányosság, **az átláthatóság** és a fenntarthatóság elvével összhangban azokra szükség van.
- (22) **A megtévesztő reklámra vonatkozó hatályos jogszabályok kiegészítéseként** az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó szabályoknak tiltaniuk kell az olyan információ használatát, amely félrevezetné a fogyasztókat, **különösen az élelmiszerek energiatartalma, származása vagy összetétele tekintetében.** Ahhoz, hogy eredményes legyen, az említett tilalomnak az élelmiszerek reklámozására és kiszerezésére is vonatkoznia kell.
- (23) **Egyes termékekről azt állítják, hogy használatuk konkrét fizikai előnyökkel jár. Ezeket az állításokat oly módon kell kifejezni, amely biztosítja, hogy az említett termékek használatával járó hatás mérhető és ellenőrizhető legyen.**

2010. június 16., szerda

- (24) Az élelmiszeripari vállalkozók élelmiszerekkel kapcsolatos **téves, megtévesztő vagy hiányzó információ esetén fennálló felelősségére** irányadó szabályok felaprózódásának elkerülése érdekében **alapvetően fontos, hogy** az élelmiszeripari vállalkozók e területen fennálló kötelezettségeit **egyértelműen rögzítsék**. A 178/2002/EK rendelet 19. cikkének sérelme nélkül, ha az élelmiszerekre vonatkozó információt nem érintő kiskereskedelmi vagy forgalmazási tevékenységeikért felelős élelmiszeripari vállalkozók arról értesülnek, hogy valamely információ nem felel meg e rendelet előírásainak, haladéktalanul intézkedniük kell.
- (25) Jegyzéket kell készíteni minden olyan kötelező információról, amelyet **■** a végső felhasználónak és a közétkeztetésben működő gazdasági szereplőknek szánt összes élelmiszerre nézve meg kell adni. Ebben a jegyzékben meg kell hagyni a hatályos jogszabályok által már megkövetelt információt, tekintve, hogy ezt általában a fogyasztói tájékoztatás értékes vívmányának tartják.
- (26) **Az új információs és kommunikációs technológiák fontos szerepet játszhatnak a kiegészítő információ fogyasztókhoz történő eljuttatásában, mivel gyors és olcsó információcserét tesznek lehetővé. Elképzelhető az is, hogy a fogyasztók további információhoz férhetnek hozzá az üzletekben elhelyezett terminálok segítségével. E terminálok a vonalkód leolvasását követően információt közölnek a termékről. Ugyanígy elképzelhető az is, hogy a fogyasztók további információhoz férhetnek hozzá az interneten elérhető honlapok segítségével.**
-
- (27) Élelmiszer előállításában történő felhasználásuk és abban való jelenlétük esetén egyes összetevők és egyéb anyagok allergiás reakciót vagy intoleranciát válthatnak ki, és **egyedi esetekben akár veszélyeztethetik is** az érintettek egészségét. Fontos **tehát**, hogy az élelmiszer-adalékanyagok, technológiai segédanyagok és más, **tudományosan bizonyítottan** allergén hatású **vagy valamely betegség kialakulásának kockázatát esetleg növelő** anyagok jelenlétéről információt nyújtsanak **azért**, hogy **különösen** az élelmiszer-allergiában vagy -intoleranciában szenvedő fogyasztók számára lehetővé tegyék a számukra biztonságos **élelmiszerek célzott kiválasztását**. A nyomokban található ilyen anyagokat is **fel kell tüntetni azért, hogy a súlyos allergiában szenvedők is biztonságosan választhassanak**. E célból közös szabályokat kell kidolgozni.
- (28) Az élelmiszercímkéknek világosnak és érthetőnek kell lenniük, hogy segítsék a fogyasztókat abban, hogy az élelmiszerekkel és étrendjükkel kapcsolatban **célzottan** választhassanak. A felmérések azt mutatják, hogy **a jó** olvashatóság fontos tényező azon lehetőség maximalizálásában, hogy a címkén szereplő információ befolyásolni tudja a célközönséget, és az **olvashatatlan termékismertető** az egyik fő oka az élelmiszerek címkézésével kapcsolatos fogyasztói elégedetlenségnek. **Következésképpen, együttesen kell figyelembe venni az olyan tényezőket, mint a betűtípus, a szín és a kontraszt.**
- (29) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás biztosítása érdekében **■** figyelembe kell venni az élelmiszerek távközlési eszközökkel végzett értékesítését. Bár nyilvánvaló, hogy a távértékesítés révén szállított élelmiszernek ugyanazokat a tájékoztatási követelményeket kell teljesítenie, mint az üzletekben értékesített élelmiszereknek, egyértelművé kell tenni, hogy ilyen esetekben az idevágó, élelmiszerekre vonatkozó kötelező információnak szintén **■** rendelkezésre **kell** állnia a vásárlás befejezését megelőzően.
- (30) A fogyasztók tájékozott választáshoz szükséges, élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatása érdekében a kevert alkoholtartalmú italok esetében is kell információt nyújtani az összetételükről.
- (31) **Az Európai Parlamentnek az Európai Uniónak a tagállamokat az alkohollal kapcsolatos kár csökkentésében támogató stratégiájáról szóló, 2007. szeptember 5-i állásfoglalásával⁽¹⁾, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló, 2008. szeptember 18-i véleményével, a Bizottság munkájával és a közvéleménynek az alkoholfogyasztás – elsősorban a fiatal és sérülékeny fogyasztókra gyakorolt – káros hatásai miatti aggodalmaival összhangban a Bizottságnak a tagállamokkal együtt ki kell dolgoznia a kifejezetten a fiatalokat megcélzó olyan frissítő italok, mint az „alcopopok” fogalommeghatározását. Alkoholtartalmuk miatt az „alcopopokra” szigorúbb címkézési követelményeket kell alkalmazni, és az üzletekben egyértelműen el kell különíteni őket az üdítőitaloktól.**

(1) HL C 187. E, 2008.7.24., 160. o.

2010. június 16., szerda

- (32) Az is lényeges, hogy a fogyasztók tájékoztatást kapjanak más alkoholtartalmú italokról is. A bor címkézésére már vonatkoznak egyedi uniós szabályok. A borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ műszaki szabványok kimerítő listáját írja elő, amelyek teljes mértékben lefedik a borászati eljárásokat, az előállítási módszereket és a borok kiszerezésének és címkézésének módjait, így biztosítva, hogy a szabványok az előállítási lánc valamennyi szakaszára vonatkoznak, emellett pedig szavatolva a fogyasztók védelmét és megfelelő tájékoztatását. Konkrétan az említett rendelet pontosan és teljes körűen leírja azokat az anyagokat, amelyek valószínűleg felhasználásra kerülnek a gyártási folyamat során, felhasználásuk feltételeit, valamint a borászati eljárások és kezelések engedélyezett listáját; a listán nem szereplő eljárás tilos. Ezért helyénvaló, ha a bort mentesítik e szakaszban az összetevők felsorolására és a tápértéknnyilatkozat megadására vonatkozó kötelezettség alól. A szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, címkézéséről, és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott sör és a szeszes italok tekintetében, valamint az egységes megközelítés és a borra megállapított feltételekkel való koherencia biztosítása érdekében ugyanazon fajta mentességeket kell alkalmazni. A Bizottság azonban e rendelet hatálybalépését követően öt évvel jelentést készít, és szükség esetén egyedi követelményeket javasolhat e rendelettel összefüggésben.
- (33) Az élelmiszer **eredete** országának vagy **■** helyének feltüntetését **a 9. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban kötelező jelleggel** biztosítani kell minden olyan esetben, ha annak hiánya valószínűleg félrevezethetné a fogyasztót az élelmiszer eredetének valódi országa vagy **■** helye tekintetében. **■** Más esetekben az eredet országának vagy **■** helyének jelölését az iparág számára egyenlő feltételeket biztosító, egyértelműen meghatározott kritériumok alapján kell biztosítani úgy, hogy az ne vezesse félre a fogyasztókat, annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók jobban értsék az élelmiszer eredetének országára vagy **■** helyére vonatkozó információt. Ilyen kritériumok nem vonatkoznak az élelmiszeripari vállalkozó nevével vagy címével kapcsolatos jelzésekre.
- (34) **Ha** az élelmiszeripari vállalkozók jelzik, hogy a termék az **Unióból** származik, annak érdekében, hogy felhívják a fogyasztó figyelmét termékük minőségére és az Unió gyártási szabványaira, az ilyen jelzéseknek harmonizált kritériumoknak **kell** megfelelniük. **Ugyanez vonatkozik adott esetben a tagállam megjelölésére is.**
- (35) Az Unió nem preferenciális származási szabályait a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ és az 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendeletben ⁽⁴⁾ foglalt végrehajtási rendelkezései állapítják meg. Az élelmiszerek származási országának meghatározása ezeken a kereskedelmi szereplők és hatóságok által jól ismert szabályokon fog alapulni, ami megkönnyíti annak végrehajtását.
- (36) Az élelmiszereken található tápértéknnyilatkozat tájékoztatást ad az energia és bizonyos tápanyagok és **összetevők** jelenlétéről az élelmiszerekben. A **csomagolás elején és hátulján feltüntetett**, tápértékinformáció kötelező **megadását olyan tagállami fellépéseknek kell támogatniuk, mint például a közegészségügyi politikájuk részét képező táplálkozási cselekvési terv, amely egyedi ajánlásokat tesz a közvéleménynek szóló táplálkozási nevelésre vonatkozóan, és támogatja az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékozott választást.**
- (37) A fent említett, 2007. május 30-i bizottsági fehér könyv felhívta a figyelmet bizonyos, közegészségügyi szempontból fontos táplálkozási elemekre. Ezért helyénvaló, hogy a tápértékinformáció kötelező megadására vonatkozó követelmények **összhangban legyenek az említett fehér könyv ajánlásaival.**
- (38) A fogyasztók általában nincsenek tisztában azzal, hogy az alkoholtartalmú italok hozzájárulhatnak teljes tápanyagbevitelükhöz. Ezért **hasznos volna, ha a gyártók tájékoztatást nyújtanának az alkoholtartalmú frissítő italok energiataralmára vonatkozóan.**

⁽¹⁾ HL L 179., 1999.7.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 39., 2008.2.13., 16. o.

⁽³⁾ HL L 302., 1993.10.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

2010. június 16., szerda

- (39) A **jogbiztonság és az uniós jogszabályok** koherenciája érdekében a tápanyag-összetételre vagy az egészségre vonatkozó állítások önkéntes feltüntetésének az élelmiszerek címkéjén összhangban kell állnia az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel. ⁽¹⁾.
- (40) Az **élelmiszer-termelőkre és -kereskedőkre** nehezedő szükségtelen terhek elkerülése érdekében helyénvaló az élelmiszerek bizonyos kategóriáit mentesíteni a **■** tápértéknyilatkozat kötelező megadása alól, amelyek nincsenek feldolgozva, vagy amelyek esetében a tápértékinformáció nem döntő tényező a **fogyasztók vásárlási döntéseiben, vagy amelyek külső csomagolása vagy címkéje túl kicsi ahhoz, hogy lehetővé tegye a kötelező címkézés elvégzését**, kivéve, ha az ilyen információ feltüntetésére vonatkozó kötelezettséget más **uniós jogszabály előírja**.
- (41) Annak érdekében, hogy az átlagos fogyasztóhoz szóljon, és betöltse azt a **■** szerepet, amelynek érdekében bevezették, **■** a közölt információk **az átlagos fogyasztó számára könnyen érthetőnek** kell lennie. **Célszerű volna az információt egy látómezőben feltüntetni** annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók a lényeges tápértékinformációt az élelmiszerek megvásárlásakor azonnal láthassák **■**.
- (42) A tápértéknyilatkozatnak a 100 g/100 ml/adag egységtől eltérő, néhány tagállam és élelmiszerága-zatbeli szervezet általi kifejezésével kapcsolatos közelmúltbeli fejlemények arra utalnak, hogy a fogyasztók kedvelik az ilyen rendszereket, mivel azok segíthetik őket a gyors **választásban**. Az egész **Unióra** nézve azonban nincs **tudományos** bizonyíték arra, hogy az átlagos fogyasztó miként értelmezi és használja az információ alternatív kifejezését. **A különböző méretű csomagolásban lévő termékek összehasonlításának megkönnyítésére célszerű ezért megtartani azt a kötelező előírást, hogy a tápértéknyilatkozatnak 100 g/100 ml mennyiségre kell vonatkoznia, és adott esetben lehetővé kell tenni a kiegészítő adagalapú megjelöléseket is. Amennyiben az élelmiszer egyedi adagként előrcsomagolt, kötelezőnek kell lennie ezenkívül az adagonkénti tápértéknyilatkozatnak is. Az adagmérettel kapcsolatos félrevezető megjelölések kizárása érdekében az adagméréteket - konzultációs eljárás keretében - az egész Unióban szabványosítani kell.**
- (43) A fő látómezőben elhelyezkedő, a táplálkozási összetevők mennyiségével és összehasonlító mutatókkal kapcsolatos, az élelmiszer táplálkozási tulajdonságainak értékelését lehetővé tevő, közérthető formában megjelenő nyilatkozatot teljes egészében a tápértéknyilatkozat részeként kell figyelembe venni, és nem kezelhető különálló hivatkozások csoportjaként.
- (44) A tapasztalatok szerint az élelmiszerekre vonatkozó önkéntes tájékoztatás sok esetben az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ érthetőségének rovására történik. Ezért kritériumokat kell meghatározni, hogy segítsék az élelmiszeripari vállalkozókat és a végrehajtó hatóságokat az élelmiszerekkel kapcsolatos kötelező és nem kötelező tájékoztatás közötti egyensúly megtalálásában.
- (45) A potenciális allergénekre **vonatkozó** információ **az allergiások számára is** nagyon fontos **a nem előrcsomagolt** élelmiszerekkel **és a közétkeztetési szolgáltatásokkal összefüggésben**. Ezért az ilyen információknak mindig a fogyasztó rendelkezésére kell állnia.
- (46) A tagállamok a rendelet által harmonizált területeken nem rendelkezhetnek az itt megállapítottaktól eltérően, kivéve, ha a rendelet kifejezetten említést tesz erről. **Mivel azonban a nemzeti címkézési követelmények akadályozhatják a belső piacon a szabad mozgást, a tagállamoknak bizonyítaniuk kell az ilyen intézkedések szükségességét, továbbá meg kell határozniuk azokat a lépéseket, amelyekkel biztosítani fogják, hogy a követelményeket a kereskedelmet legkevésbé korlátozó módon alkalmazzák.**
- (47) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás szabályainak képesnek kell lenniük arra, hogy igazodjanak a gyorsan változó társadalmi, gazdasági és technológiai környezethez.
- (48) Az élelmiszerekkel kapcsolatos információ bizonyos vonatkozásai tekintetében, amelyek innovatív és modern kereskedelmi gyakorlatok kialakításához vezetnek, lehetővé kell tenni elegendő kísérlet és fogyasztói kutatás elvégzését, és szilárd bizonyítékokkal kell szolgálni a legjobb rendszerekkel kapcsolatban. Ezért ilyen esetekben az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás uniós jogának a fogyasztók védelmének és tájékoztatásának szintjét meghatározó, kötelező lényegi követelmények megállapítására kell korlátozódnia, és biztosítani kell a rugalmasságot az ilyen követelmények teljesítéséhez, a belső piac rendelkezéseivel összhangban lévő módon.

⁽¹⁾ HL L 404., 2006.12.30., 9. o.

2010. június 16., szerda

- (49) Annak biztosítása érdekében, hogy az élelmiszerekkel kapcsolatos információ részletesebb követelményeit ésszerűen tervezzék meg és alakítsák ki, és azok a legjobb gyakorlatokon alapuljanak, uniós és nemzeti szinten rugalmas mechanizmusoknak kell működniük, amelyek a nyílt és átlátható nyilvános konzultáción, valamint a reprezentatív érdekelt felek széles körében zajló tartós együttműködésen alapulnak. Az ilyen mechanizmusok alapján nemzeti, nem kötelező rendszerek kerülhetnek kidolgozásra a fogyasztók körében végzett, megalapozott kutatás és az érdekelt felekkel folytatott széleskörű konzultációk alapján. Olyan mechanizmusokat kell létrehozni, amelyek alapján a fogyasztók képesek azonosítani a nemzeti rendszerrel összhangban – például azonosító számmal vagy szimbólummal – jelölt élelmiszereket.
- (50) A különböző tagállamokban elért eredmények egységességének biztosítása érdekében ösztönözni kell a legjobb gyakorlatok folyamatos cseréjét és megosztását a tagállamok és a Bizottság között, elősegítve, hogy az érdekelt felek is részt vehessenek az ilyen cserékben.
- (51) A tagállamoknak hatósági ellenőrzéseket kell végezniük annak érdekében, hogy a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban betartassák ezt a rendeletet.
- (52) Az 1924/2006/EK rendeletben és a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásáról szóló, 2006. december 20-i 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ a 90/496/EGK irányelvre vonatkozó hivatkozásokat frissíteni kell, hogy figyelembe vegyék ezt a rendeletet. Az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (53) Annak érdekében, hogy az érdekelt felek, különösen a kkv-k számára lehetővé tegyék, hogy a tápértékinformációt a termékeiken feltüntessék, a tápértékinformáció kötelezővé tételét szolgáló intézkedések alkalmazását fokozatosan, hosszú átmeneti időszakok alatt kell bevezetni, további átmeneti időszakot biztosítva a mikrovállalkozások számára.
- (54) *Természetesen az élelmiszer-kisipar termékei és az élelmiszer-kiskereskedelem friss készítményei, amelyek közvetlenül az értékesítés helyén készülnek, szintén tartalmazhatnak olyan anyagokat, amelyek allergiás reakciót vagy intoleranciát váltanak ki érzékeny személyeknél. Mivel azonban különösen a nem előrecsomagolt termékeket értékesítik közvetlen vevőkapcsolat keretében, a megfelelő tájékoztatást lehetővé kell tenni, például a vásárlás során szóban közölve, vagy az eladótérben jól látható felirat útján vagy kihelyezett tájékoztató anyagok révén.*
- (55) Mivel ezen rendelet célkitűzéseit a tagállamok nem képesek kielégítően elérni, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- I**
- (56) *Az EUMSz. 290. cikkének megfelelően a Bizottságot fel kell jogosítani felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson.*

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 404., 2006.12.30., 26. o.

2010. június 16., szerda

- (57) A végrehajtás egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni, hogy az allergiás reakciót vagy intoleranciát kiváltó összetevők listájának értelmezésére vonatkozóan technikai iránymutatásokat fogadjon el, meghatározza a minimális eltarthatóság napjának jelölési módját, valamint a valamely tagállam által elfogadott nemzeti előírásokról történő állásfoglalás tekintetében. Az EUMSZ. 291. cikkének megfelelően a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendelet útján előre meg kell határozni a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit. Az említett új rendelet elfogadásáig, és tekintve e rendelet mielőbbi elfogadásának szükségességét, a tagállami ellenőrzést a Bizottságra ruházott végrehajtói hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban kell gyakorolni, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás kivételével, amely nem alkalmazandó, amennyiben az említett rendelkezések továbbra is megfelelnek a módosított szerződéseknél. Az említett rendelkezésekre való hivatkozások helyébe mindazonáltal az új rendeletben meghatározott szabályokra és elvekre való hivatkozásoknak kell lépniük, mielőtt az említett rendelet hatályba lép.

I

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

I

(1) Ez a rendelet megállapítja az élelmiszerekre vonatkozó információra, különösen az élelmiszerek címkézésére irányadó általános elveket, követelményeket és kötelezettségeket. Megállapítja a fogyasztók információhoz való jogának biztosítását szolgáló eszközöket és az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás eljárásait, figyelembe véve, hogy elegendő rugalmasságot kell biztosítani a jövőbeli fejlemények és új tájékoztatási igények megválaszolásához.

(2) Ez a rendelet az élelmiszerlánc valamennyi szakaszára vonatkozik, amennyiben a **végző** fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos **tájékoztatását érinti**.

Ez a rendelet a végző **fogyasztónak történő átadásra szánt** összes **előrecsomagolt** élelmiszerre, **valamint** a közétkeztetésben működő gazdasági **szereplőknek szánt élelmiszerre alkalmazandó**.

Nem alkalmazandó azokra az élelmiszerekre, amelyek közvetlenül az értékesítés helyén kerülnek csomagolásra a **végző fogyasztónak történő átadás előtt**.

A szállítási vállalkozások által nyújtott étkeztetési szolgáltatások csak akkor tartoznak e rendelet hatálya alá, ha útvonaluk kiindulási és végpontja is az Unió területén van.

(3) Ezen rendelet csak az üzletvitel folyamán készített élelmiszerekre alkalmazandó, amelynek fogalma feltételezi a tevékenységek bizonyos folyamatosságát és egy bizonyos fokú szervezettséget. Az olyan műveletek, mint az élelmiszerek magánszemélyek általi, alkalmi jellegű kezelése, felszolgálása és értékesítése például jótékonyági eseményeken vagy helyi közösségi vásárokon és találkozókön, nem tartoznak a rendelet hatálya alá.

(4) A harmadik országokból származó élelmiszerek nem kerülhetnek az Unió piacára addig, amíg nem felelnek meg a jelen rendeletben meghatározott követelményeknek.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2010. június 16., szerda

(5) E rendelet az egyes élelmiszerekre alkalmazandó egyedi **uniós** jogszabályokban előírt címkézési követelmények sérelme nélkül alkalmazandó. **A Bizottság ...-ig (*) közzéteszi az egyes élelmiszerekre alkalmazandó egyedi uniós jogszabályokban előírt valamennyi címkézési követelmény átfogó és aktualizált jegyzékét, és e jegyzéket az interneten elérhetővé teszi.**

A Bizottság legkésőbb ...-ig () jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett egyedi címkézési követelmények e rendeletnek való megfeleléséről. A Bizottság adott esetben az említett jelentéshez releváns javaslatot csatol ezen rendelet módosítására.**

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) az „élelmiszer”, „élelmiszerjog”, „élelmiszeripari vállalkozás”, „élelmiszeripari vállalkozó”, „kiskereskedelem”, „forgalomba hozatal” és „végső fogyasztó” fogalomnak a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében, illetve 3. cikkének 1., 2., 3., 7., 8. és 18. pontjában foglalt meghatározása;
- b) a „feldolgozás”, „feldolgozatlan termék” és „feldolgozott termék” fogalomnak az élelmiszer-higiénéről szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének m), n) és o) pontjában foglalt meghatározása;
- c) az „élelmiszer-adalékanyag” és „technológiai segédanyag” fogalomnak az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben felhasználásra engedélyezett élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/107/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében és 1. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt meghatározása;
- d) az „aroma” fogalomnak az élelmiszerekben felhasználandó aromaanyagokra és az előállításukhoz szükséges alapanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. június 22-i 88/388/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt meghatározása;
- e) a „hús” és „csontokról mechanikusan lefejtett hús” fogalomnak az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ I. mellékletének 1.1. és 1.14. pontjában foglalt meghatározása;
- f) az „állítás”, „tápanyag”, „egyéb anyag”, „tápanyag-összetételre vonatkozó állítás” és „egészségre vonatkozó állítás” fogalomnak az 1924/2006/EK rendelet 2. cikke (2) bekezdésének 1-5. pontjában foglalt meghatározása.

(2) A következő fogalommeghatározásokat szintén alkalmazni kell:

- a) „élelmiszerekre vonatkozó információ”: valamely élelmiszerre vonatkozó, és címke vagy kísérő dokumentum, illetve bármilyen egyéb eszköz – beleértve a modern **technológiákat** vagy a szóbeli közlést – segítségével a végső fogyasztó számára elérhetővé tett információ. Nem vonatkozik a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ meghatározott kereskedelmi tájékoztatásra;

I

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja.

(**) E rendelet hatálybalépése után 18 hónappal.

⁽¹⁾ HL L 139., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 40., 1989.2.11., 27. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1988.7.15., 61. o.

⁽⁴⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

⁽⁵⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

2010. június 16., szerda

- b) „közétkeztetésben működő gazdasági szereplők”: minden olyan létesítmény (beleértve az **automatákat**, járműveket, illetve a helyhez kötött vagy mozgó árusítóhelyeket is), mint például éttermek, étkezdék, iskolák és kórházak **vagy kihelyezett vendéglátás, amelyekben** az üzletvitel keretében a végső fogyasztónak történő átadás céljából **olyan** élelmiszereket készítenek, **amelyeket a végső fogyasztó által történő közvetlen fogyasztásra szántak**;
- c) „előrecsomagolt élelmiszer”: a végső fogyasztónak vagy közétkeztetésben működő gazdasági szereplőknek való bemutatásra szánt egyedi tétel, amely egy becsomagolt élelmiszerből áll – függetlenül attól, hogy a csomagolás teljesen körülveszi-e az élelmiszert vagy csak részben –, de mindenképpen oly módon, hogy a tartalmat ne lehessen átalakítani a csomagolás felnyitása vagy megváltoztatása nélkül;
- d) „nem előrecsomagolt élelmiszer”: azon élelmiszerek, amelyeket a végső fogyasztónak csomagolás nélkül kínálnak, és csak az értékesítés időpontjában csomagolnak be a végső fogyasztó számára, valamint azok az élelmiszerek és friss készítmények, amelyeket az értékesítés helyén, az értékesítés napján csomagolnak előre közvetlen értékesítés céljából;
- e) „kisipari üzemben előállított élelmiszer”: olyan élelmiszer, amelyet a nemzeti jegyzékekben a nemzeti iparjog szerint kisipari üzemként bejegyzett üzemben és közvetlenül a fogyasztók számára állítottak elő;
- f) „összetevő”: minden anyag, beleértve az élelmiszer-adalékanyagokat és élelmiszeripari enzimeket is, vagy komplex összetevő, amelyet élelmiszer előállításánál vagy elkészítésénél használnak fel, és **amelyet a késztermék tartalmaz**, akár módosult formában is ¶;
- g) „eredet helye”: az a hely, **ország vagy régió, ahol a termékek vagy mezőgazdasági összetevők teljes egészében létrejöttek** a 2913/92/EGK rendelet 23. cikkének (2) bekezdésével összhangban ¶;
- h) „komplex összetevő”: olyan összetevő, amely önmagában egynél több összetevőből álló termék;
- i) „címké”: valamely élelmiszer tárolóedényére írt, nyomtatott, stencilezett, azon jelölt, dombornyomott vagy bélyegzett, illetve a tárolóedényhez csatolt mindenfajta felirat, jelölés, jel, kép vagy más leíró jellegű anyag;
- j) „címkézés”: bármilyen szöveg, tulajdonság, védjegy, márkanév, ábra és jelzés, amely egy élelmiszerre vonatkozik, és amelyet az élelmiszert kísérő vagy arra vonatkozó csomagoláson, dokumentumban, megjegyzésben, címkén, gyűrűn vagy galléron helyeznek el;
- k) „látómező”: a csomagolás összes olyan felülete, amely egyetlen nézőpontból olvasható, ami lehetővé teszi a gyors és egyszerű hozzáférést a címkén szereplő információhoz ¶;
- l) „olvashatóság”: **többek között írás, nyomtatás, dombornyomás, jelzés, gravírozás vagy pecsételés, ami a szokásos látóképességgel rendelkező fogyasztó számára lehetővé teszi, hogy az olyan szövegeket, mint például az élelmiszerek címkézései és jelzései, optikai segédeszközök nélkül elolvashassa; az olvashatóság a betűmérettől, a betűtípustól, a betűvonal-vastagságtól, a szó-, betű-, és sorköz méretétől, a betűvastagság és -nagyság arányától, valamint a betűk és a háttér közötti kontraszttól függ;**
- ¶
- m) „szokásos név”: az értékesítés helye szerinti tagállamban az élelmiszer nevéként a fogyasztók számára további magyarázat szükségessége nélkül **érthető** név;
- n) „leíró név”: az élelmiszerről és szükség szerint annak használatáról leírást adó név, amely kellően világos ahhoz, hogy a fogyasztó megismerhesse annak valódi jellegét, és megkülönböztethesse más termékektől, amelyekkel esetleg össze lehetne téveszteni;
- ¶

2010. június 16., szerda

- o) „egyetlen összetevőből álló termék”: *bármely élelmiszer, amely a són, cukron, fűszereken, vízen, adalékanyagokon, aromán vagy enzimeken kívül csak egy összetevőt tartalmaz;*
- p) „alapvető követelmények”: azok a követelmények, amelyekkel a fogyasztóvédelem és az élelmiszerekre vonatkozó információ szintjét egy adott kérdés tekintetében meghatározzák, és amelyeket **egy uniós** jogi aktus állapít meg;
- q) „minőségmegőrzési időtartam”: az az idő, ameddig az élelmiszer **a megjelölt tárolás vagy a csomagoláson feltüntetett egyedi útmutatással összhangban történő** tárolás mellett megőrzi egyedi tulajdonságait;
- r) „fogyaszthatósági időpont”: *azon időpont, ameddig egy élelmiszer fogyasztható: ezen időpont után az élelmiszer nem adható ki fogyasztók részére vagy nem lehet tovább feldolgozni;*
- s) „gyártás időpontja”: *a termék gyártásának és esetleges csomagolásának és lefagyasztásának időpontja;*
- t) „legjobb gyakorlatok”: az illetékes hatóságok által jóváhagyott szabványok, rendszerek, kezdeményezések vagy bármilyen más tevékenységek, amelyekről tapasztalatok és kutatás révén igazolást nyert, hogy a fogyasztók többsége számára a leghatékonyabbak, és amelyeket mások számára követendő mintának tekintenek;
- u) „élelmiszer-utánzat”: *olyan élelmiszer, amely más élelmiszer benyomását kelti, és amelyben az egyik rendszerint használt összetevőt részben vagy teljesen egy másik összetevővel helyettesítik.*
- (3) E rendelet alkalmazásában az élelmiszer származási országa az élelmiszer származását jelenti a 2913/92/EGK rendelet 23-26. cikkével összhangban.
- (4) Az I. mellékletben szereplő egyedi fogalommeghatározások szintén alkalmazandók.

II. FEJEZET

AZ ÉLELMISZEREKKEL KAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÁS ÁLTALÁNOS ELVEI

3. cikk

Általános célkitűzések

- (1) **A fogyasztók védelme érdekében** az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás **az egészség** magas szintű védelmére, **az átláthatóságra és a termékek összehasonlíthatóságára** törekszik, **valamint** alapot biztosít a tájékozott választáshoz és az élelmiszerek biztonságos felhasználásához **■**.
- (2) **Az élelmiszerek címkézésének az átlagos fogyasztó számára könnyen felismerhetőnek, olvashatónak és érthetőnek kell lennie.**
- (3) Az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jog célja, hogy az Unióban megvalósítsa a jogszerűen előállított és forgalomba hozott élelmiszerek szabad mozgását **■**.
- (4) Amennyiben az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó jog új követelményeket állapít meg – **kivéve, ha az ilyen követelmények az emberi egészség védelméhez kapcsolódnak** – az új követelmények hatálybalépését **követően egy átmeneti időszakot kell biztosítani**, amelynek során az új követelményeknek meg nem felelő címkét viselő élelmiszereket forgalomba lehet hozni, vagy az ilyen élelmiszereknek az átmeneti időszak vége előtt forgalomba hozott készleteit azok kimerüléséig továbbra is értékesíteni lehet. **Az élelmiszerek címkézésére vonatkozó új előírások bevezetésére egységes időpontot kell kijelölni, amit a Bizottság a tagállamokkal és az érintett érdekcsoportokkal való konzultáció után határoz meg.**

2010. június 16., szerda

4. cikk

Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező tájékoztatásra irányadó elvek

(1) Amennyiben **a jog** az élelmiszerekkel kapcsolatos **tájékoztatást kötelezővé teszi, az érintett információnak olyannak kell lennie**, amely különösen a következő kategóriák valamelyikébe tartozik:

- a) információ az élelmiszer azonosságáról és összetételéről, **a mennyiségekről**, tulajdonságairól vagy egyéb jellemzőiről;
- b) információ a fogyasztók egészségének védelméről és az élelmiszer biztonságos használatáról. Ez különösen az alábbiakról szóló információra vonatkozik:
 - i. olyan összetéti jellemzők, amelyek károsak lehetnek a fogyasztók bizonyos csoportjainak egészségére;
 - ii. minőségmegőrzési időtartam, **adott esetben a felbontást követő eltarthatósági követelmények** és biztonságos használat;

I

c) információ a táplálkozási jellemzőkről, hogy a fogyasztók – beleértve a különleges étrendi igényű fogyasztókat – tájékozott módon választhassanak.

(2) Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ szükségességének mérlegelésekor figyelembe kell venni **azt, hogy bizonyos információ nyújtása milyen potenciális költségekkel és haszonnal jár az érintettek számára, beleértve a fogyasztókat, gyártókat és másokat is.**

5. cikk

Konzultáció az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal

A közegészségre feltehetően hatással lévő, az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó joggal kapcsolatos intézkedéseket az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal (a továbbiakban: a Hatóság) folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

III. FEJEZET

AZ ÉLELMISZEREKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓ ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEI ÉS AZ ÉLELMISZERIPARI VÁLLALKOZÓK KÖTELEZETTSÉGEI

6. cikk

Alapkövetelmény

Ezzel a rendelettel összhangban a végső fogyasztóknak vagy közétkeztetésben működő gazdasági szereplőknek szánt valamennyi élelmiszert élelmiszerekre vonatkozó információnak kell kísérnie.

7. cikk

Tisztességes tájékoztatási gyakorlatok

(1) Az élelmiszerekre vonatkozó információ nem lehet I megtévesztő, különösen:

- a) **annak révén, hogy** az élelmiszer **leírása és/vagy képi ábrázolása megtévesztheti a fogyasztót az élelmiszer** jellege, azonosítása, tulajdonságai, összetétele, **egyes összetevőinek a termékben megtalálható** mennyisége, tartóssága, származási országa vagy eredetének helye, gyártásának vagy előállításának módja tekintetében;
- b) **oly módon, hogy a név vagy a csomagoláson szereplő képi ábrázolások a fogyasztó számára egy bizonyos termék vagy összetevő jelenlétét sugallják, noha valójában élelmiszer-utánpótlásról, vagy egy adott termékben rendszerint felhasznált összetevő helyettesítéséről van szó. Ilyen esetekben a termék csomagolásán, feltűnő helyen az „utánpótlás” vagy „(a helyettesített anyag neve) helyett (a helyettesítő anyag neve) felhasználásával előállítva” kiegészítő megjelölést kell alkalmazni;**

2010. június 16., szerda

- c) **azáltal, hogy hústermékek esetén azt a benyomást keltik, hogy természetes módon kifejlődött húsdarabról van szó, valójában azonban a terméket több darab húsból állították össze. Ilyen esetekben a terméket a csomagolás elején „többféle húsrészt tartalmazó készítmény” felirattal kell ellátni;**
- d) az élelmiszer olyan hatással vagy tulajdonsággal való felruházása révén, amellyel az nem rendelkezik;
- e) annak sugallása révén, hogy az élelmiszer különleges jellemzőkkel rendelkezik, holott minden hasonló élelmiszer rendelkezik ilyen jellemzőkkel, **vagy bizonyos olyan alkotórészek és/vagy tápanyagok hiányának különös kiemelésével, amelyeket a megfelelő élelmiszer magától értetődően nem tartalmaz;**
- f) **kifejezetten jelentős cukor- és/vagy zsírtartalom-csökkentés hirdetése, miközben nem kerül sor az energiatartalom (kilojoule-ban vagy kilokalóriában kifejezve) ennek megfelelő csökkentésére;**
- g) **a „diétás” megjelölés feltüntetésével, ha az élelmiszer nem felel meg a speciális étrendhez szánt élelmiszerekre vonatkozó uniós jogszabályoknak;**
- h) **a tej esetében: a tej „friss”-ként való megjelölése révén, ha a tej fogyaszthatósági határideje a töltés napjánál több mint hét nappal későbbi időpont.**

(2) Az élelmiszerekre vonatkozó információ pontos, világos és a fogyasztó számára könnyen érthető.

(3) Az élelmiszerekre vonatkozó információ a ■ természetes ásványvizekre és **a különleges táplálkozási célokra szánt** élelmiszerekre vonatkozó **uniós** jogszabályokban előírt eltérésekre is figyelemmel nem ruházhatnak fel élelmiszereket emberi betegségek megelőzésének, kezelésének vagy gyógyításának tulajdonságával, és ilyen tulajdonságokra nem is **utalhatnak**.

(4) Az (1) és (3) bekezdést alkalmazni kell az alábbiakra is:

a) reklámozás;

b) az élelmiszerek kiszerelése, elsősorban formájuk, megjelenésük vagy csomagolásuk, a használt csomagolóanyagok, elrendezésük módja és kiállításuk kellékei.

8. cikk

Kötelezettségek

(1) ■ Az élelmiszerekkel kapcsolatos **tájékoztatásért felelős személy gondoskodik a címkén feltüntetett adatok meglétéről és tartalmi pontosságáról.**

(2) Az **élelmiszerekkel kapcsolatos táájékoztatásért felelős személy az élelmiszert az uniós piacon először forgalomba hozó** élelmiszeripari vállalkozó vagy adott esetben az az élelmiszeripari vállalkozó, akinek neve vagy vállalkozása neve alatt az élelmiszert forgalomba hozzák.

(3) **Amennyiben tevékenységük az ellenőrzésük alatt álló vállalkozáson belüli élelmiszercímkézést befolyásolja, az** élelmiszeripari vállalkozók **biztosítják**, hogy az információ ■ megfelelően **e rendelet előírásainak.**

(4) Az élelmiszerekre vonatkozó információt nem érintő kiskereskedelmi vagy forgalmazási tevékenységekért felelős élelmiszeripari vállalkozók kellő gondossággal járnak el annak érdekében, hogy az általuk végzett tevékenységek korlátain belül **segítsék** az élelmiszerekkel kapcsolatos információra alkalmazandó követelmények **betartásának biztosítását**, különösen azáltal, hogy **tartózkodnak az olyan élelmiszer szállításától**, amelyről az általuk szakmai tevékenységük következtében birtokolt információ alapján tudják vagy feltételezik, hogy nem felel meg az előírásoknak.

2010. június 16., szerda

(5) Az élelmiszeripari vállalkozók az ellenőrzésük alá tartozó vállalkozásokban gondoskodnak arról, hogy a nem előrecsomagolt élelmiszerekre vonatkozó információt az élelmiszert **továbbadás vagy további feldolgozás céljából** átvevő gazdasági szereplőnek **rendelkezésére bocsássák**, hogy **kérés esetén** lehetővé váljon a **91. cikk (1) bekezdésének a)-c), f) és h) pontjában** részletezett, élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ nyújtása a végső fogyasztónak.

(6) Az alábbi esetekben az élelmiszeripari vállalkozók az ellenőrzésük alá tartozó vállalkozásokban gondoskodnak arról, hogy a 9. cikk szerint előírt kötelező adatok megjelenjenek a forgalmazásra szánt élelmiszerek külső csomagolásán vagy az élelmiszerekre vonatkozó kereskedelmi dokumentációban, amennyiben garantálható, hogy az ilyen dokumentumokat vagy a tárgyakat képező élelmiszerekhez csatolják, vagy legkésőbb az utóbbiak szállításának időpontjáig elküldik:

- a) amennyiben az előrecsomagolt élelmiszert a végső fogyasztóknak szánják, de azokat a végső fogyasztóknak való értékesítés előtti szakaszban forgalmazzák, továbbá ha közétkeztetésben működő gazdasági szereplők nem érintettek az értékesítésben ebben a szakaszban;
- b) amennyiben az előrecsomagolt élelmiszert közétkeztetésben működő gazdasági szereplők ellátására szánják, hogy azok elkészítsék, feldolgozzák, szétdarabolják vagy felvágják.

Az élelmiszeripari vállalkozók az első albekezdés rendelkezéseitől eltérően gondoskodnak arról, hogy a **9. cikk (1) bekezdésének a), e), f), h) és j) pontjában** említett adatok a forgalmazásra szánt élelmiszerek külső csomagolásán szintén megjelenjenek.

IV. FEJEZET

ÉLELMISZEREKRE VONATKOZÓ KÖTELEZŐ INFORMÁCIÓ

1. SZAKASZ

TARTALOM ÉS MEGJELENÍTÉS

9. cikk

A kötelező adatok felsorolása

(1) A 11-33. cikknek megfelelően, és az e fejezetben foglalt kivételekkel, a következő adatok feltüntetése kötelező:

- a) **a termék kereskedelmi** megnevezése;
- b) az összetevők listája;
- c) a II. mellékletben szereplő, allergiát vagy intoleranciát okozó valamennyi összetevő és az ezekből származó összes anyag **a nem előrcsomagolt élelmiszerekre vonatkozó egyedi rendelkezések kellő tisztában tartásával**;
- d) bizonyos összetevők vagy összetevőkategóriák mennyisége **a VII. melléklet szerint**;
- e) az élelmiszer nettó mennyisége **a csomagolás időpontjában**;
- f) **a minőség megőrzésének várható időtartama** vagy – **a mikrobiológiai szempontból romlandó élelmiszerek esetében** – **a fogyaszthatósági időtartam lejáratá**;
- g) **mélyhűtött termékek esetén a gyártás időpontja**;
- h) szükség esetén a tárolás **és/vagy** felhasználás különleges feltételei, **beleértve a hűtési és tárolási feltételekre, valamint a termék felbontás előtti és utáni eltarthatóságára vonatkozó információt is, amennyiben ezen információ hiányában lehetetlen lenne megfelelően felhasználni az élelmiszert**;

2010. június 16., szerda

- i) felhasználási útmutató, amennyiben ilyen útmutató hiányában lehetetlen volna megfelelően felhasználni az ételkészletet;
- j) az az Unió belső székkel rendelkező előállító vagy a csomagoló, és harmadik országokból származó termékek esetén az eladó/az importőr, vagy adott esetben az ételkészlet a saját nevében vagy cégnevében forgalmazó ételkészletipari vállalkozás neve vagy cégneve vagy védjegye és címe;
- k) az eredet országát vagy helyét meg kell adni a következő termékek esetében:
- hús;
 - baromfi;
 - tejtermékek;
 - friss gyümölcs és zöldség;
 - egyéb, egyetlen összetevőt tartalmazó ételkészletek; valamint
 - hús, baromfi és hal, amennyiben egy feldolgozott ételkészlet összetevőjeként kerül felhasználásra.

A hús és a baromfi esetében a származási országnak vagy az eredet helyének jelölése csak akkor lehet egyetlen hely, ha az állatok születése, nevelése és levágása ugyanabban az országban vagy ugyanazon a helyen történt. Más esetekben a születés, a nevelés és a levágás különböző helyeinek mindegyikét fel kell tüntetni.

Amennyiben vannak olyan okok, amelyek miatt nem volna célravezető a származási ország címkén történő feltüntetése, helyette az alábbi állítást lehet szerepeltetni: „meg nem határozott eredetű”.

Minden más ételkészlet vonatkozásában az eredet országát vagy helyét, amennyiben ezek feltüntetésének elmulasztása jelentős mértékben félrevezethetné a fogyasztót az ételkészlet valódi származási országa vagy eredetének helye tekintetében, különösen, ha az ételkészlethez csatolt információ vagy a címke egésze egyébként arra utalna, hogy az ételkészlet származási országa vagy eredetének helye más; ilyen esetekben a jelölést felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadni, a 42. cikkben megállapított szabályokkal összhangban, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett.

- l) az 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú italok tekintetében a tényleges alkoholtartalom térfogatra;

m) tápértéknyilatkozat.

- (2) Az (1) bekezdésben említett adatokat szavakkal és számokkal kell jelezni.

10. cikk

Mikrovállalkozásokra vonatkozó mentességek

A mikrovállalkozások által előállított kézművesipari termékek mentesülnek a 9. cikk (1) bekezdésének m) pontjában megállapított követelmény alól. Az említett termékek mentesülhetnek a 9. cikk (1) bekezdésének a)-l) pontjában megállapított tájékoztatási követelmények alól is, ha az előállítás helyén kerülnek forgalomba, és az eladószemélyzet kérésre biztosítani tudja az információt. Vagylagosan az információt a polcokon elhelyezett címkék útján is meg lehet adni.

2010. június 16., szerda

11. cikk

Kiegészítő kötelező adatok meghatározott élelmiszer típusokra vagy -kategóriákra

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében említett adatokon felül a III. melléklet állapítja meg a meghatározott élelmiszer típusokra vagy -kategóriákra vonatkozó kiegészítő, kötelező adatokat.

(2) A Bizottság **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján** módosíthatja a III. mellékletet, a **42. cikkel összhangban, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett.** ■

■

12. cikk

Tömegek és mérések

A 9. cikk nem érinti a tömegre és mérésre vonatkozó egyedi uniós rendelkezéseket. **Az előrecsomagolt termékek névleges mennyiségére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit be kell tartani.**

13. cikk

Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ elérhetősége és elhelyezése

(1) Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ elérhető és könnyen hozzáférhető valamennyi élelmiszer esetében, összhangban e rendelet rendelkezéseivel.

(2) Előrecsomagolt élelmiszerek esetében az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ a csomagoláson ■ található.

■

14. cikk

Kötelező adatok feltüntetése

(1) Az egyes élelmiszerekre alkalmazandó egyedi **uniós** jogszabályok sérelme nélkül a 9. cikk (1) bekezdésének a)-l) pontjában említett követelmények tekintetében, ■ a 9. cikk (1) bekezdésében felsorolt kötelező adatokat a külső csomagolásra vagy a címkére kell nyomtatni ■ oly módon ■, hogy **biztosítva** legyen **egyértelmű olvashatóságuk. Figyelembe kell venni az olyan kritériumokat, mint például a betűméret, a betűtípus, a betűk és a háttér közötti kontraszt, a karakterköz és a sorköz.**

Konzultációs eljárás keretében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján - a 42. cikknek megfelelően, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett - az érintett felekkel együtt - beleértve a fogyasztói tájékoztatás olvashatóságára vonatkozó iránymutatásokat.

(2) A speciális gyógyászati célokra szánt diétás élelmiszerekről szóló, 1999. március 25-i 1999/21/EK bizottsági irányelv⁽²⁾ szerinti, különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerek, valamint az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerekről szóló, 2006. december 22-i 2006/141/EK bizottsági irányelv⁽³⁾ és a csecsemők és a kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekről és bébitelekről szóló, 2006. december 5-i 2006/125/EK bizottsági irányelv⁽⁴⁾ hatálya alá tartozó, anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, továbbá a csecsemőknek és kisgyermeknek szánt bébitelek esetében, amelyekre az uniós jogszabályok szerint - az ezen rendelet 9. cikk (1) bekezdésében említett adatokon túlmenően - kötelező címkézési követelmények vonatkoznak, a betűméretnek elegendő nagyságúnak kell lennie a fogyasztók általi olvashatóság valamint az e termékek különleges rendeltetésére vonatkozó kiegészítő információ követelményeinek kielégítéséhez.

⁽¹⁾ HL L 247., 2007.9.21., 17. o.

⁽²⁾ HL L 91., 1999.4.7., 29. o.

⁽³⁾ HL L 401., 2006.12.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 339., 2006.12.6., 16. o.

2010. június 16., szerda

(3) A 9. cikk (1) bekezdésének a), e), és l) pontjában felsorolt adatokat ugyanabban a látómezőben kell megjeleníteni.

■

(4) A 17. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott élelmiszerek esetében a (3) bekezdést nem kell alkalmazni. **Külön nemzeti rendelkezéseket lehet elfogadni az ilyen csomagolásra és tárolóedényekre azon tagállamok esetében, amelyek több hivatalos nyelvvel rendelkeznek.**

(5) **Rövidítések – beleértve a kezdőbetűket is – nem alkalmazhatók, ha alkalmasak a fogyasztók félrevezetésére.**

(6) Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információt szembetűnő helyen kell megjeleníteni úgy, hogy könnyen láthatók, jól olvashatók és megfelelő esetben letörölhetetlenek legyenek. Nem rejthetik el, halványíthatják el ■ vagy szakíthatják meg azokat más írott vagy képi anyaggal, bármilyen egyéb anyaggal **vagy magával az élelmiszer csomagolásával, például egy ragasztási füllel.**

(7) **Az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ feltüntetése nem eredményezheti az élelmiszer-csomagolóanyag vagy a tárolóedény méretének és/vagy tömegének megnövekedését, és egyébként sem növelheti a környezeti terhelést.**

15. cikk

Távértékesítés

A 11. cikkben megállapított tájékoztatási követelmények sérelme nélkül a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK irányelv 2. cikkében meghatározott, távközlő eszközzel értékesítésre kínált élelmiszerek esetében ⁽¹⁾:

a) **a 9. és 29. cikkben előírt**, élelmiszerekre vonatkozó ■ információ a **fogyasztók kérésére a** vásárlás befejezése előtt rendelkezésre áll, és **szerepelhet** a távértékesítést alátámasztó anyagban, vagy más megfelelő eszközökkel bocsátják rendelkezésre;

b) **a 9. cikk (1) bekezdésének f) és i) pontjában** előírt adatokat csak a teljesítés pillanatában kötelező megadni.

16. cikk

Nyelvi követelmények

(1) A 9. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az élelmiszerekre vonatkozó kötelező információ a forgalmazás helye szerinti tagállam fogyasztói által könnyen érthető nyelven jelenik meg.

(2) Saját területükön a forgalmazás szerinti tagállamok előírhatják, hogy az adatokat az Unió hivatalos nyelvei közül egy vagy több nyelven tüntessék fel.

(3) **A vámmentes területen értékesített élelmiszereket forgalomba lehet hozni kizárólag angol nyelvű szöveggel.**

(4) Az (1) és (2) bekezdés nem zárja ki az adatok több nyelven történő feltüntetését.

17. cikk

Eltérések az egyes kötelező adatok megadására vonatkozó követelménytől

(1) Újrafelhasználásra szánt, letörölhetetlenül megjelölt és ezért címkét, gyűrűt vagy gallért nem viselő üvegtartályok esetében kizárólag a **9. cikk (1) bekezdésének a), c), e) és f) pontjában** felsorolt adatok megadása kötelező.

⁽¹⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

2010. június 16., szerda

(2) Olyan csomagolás vagy **tárolóedények** esetében, **amelyek** legnagyobb **nyomtatható** felülete **80 cm²-nél** kisebb, csak a 9. cikk (1) bekezdésének a), c), e) és f) pontjában, **valamint a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontjában** felsorolt adatok megadása kötelező a csomagoláson vagy a címkén. **További adatok megadása a csomagoláson önkéntes alapon lehetséges.** A 9. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett adatokat más eszközökkel kell megadni, vagy a fogyasztó kérésére elérhetővé tenni.

(3) A kötelező tápértéknnyilatkozatot előíró egyéb uniós jogszabályok sérelme nélkül, a 9. cikk (1) bekezdésének m) pontjában említett **tápértéknnyilatkozat** nem kötelező a IV. mellékletben felsorolt élelmiszerek esetében.

A 9. és 29. cikkben felsorolt adatok nem kötelezőek a nem előrecsomagolt termékek esetében, beleértve a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjának értelmében a közétkeztetésben működő gazdasági szereplők által nyújtottakat is.

2. SZAKASZ

A KÖTELEZŐ ADATOKRA VONATKOZÓ RÉSZLETES RENDELKEZÉSEK

18. cikk

Az élelmiszer megnevezése

(1) **Valamely** élelmiszer megnevezése a **vonatkozó jogszabályokban előírt megnevezés**. Ilyen név hiányában az élelmiszer megnevezése a szokásos neve, vagy amennyiben nincs szokásos neve, vagy a szokásos nevét nem használják, az élelmiszer leíró nevét kell feltüntetni.

(2) Az élelmiszer megnevezésére vonatkozó egyedi rendelkezéseket és az azt kísérő adatokat az V. melléklet állapítja meg.

19. cikk

Az összetevők listája

(1) Az összetevők listáját megfelelő fejléc kezdi vagy előzi meg, amely az „összetevők” szóból áll vagy azt tartalmazza. A lista tartalmazza az élelmiszer összes összetevőjét, tömeg szerinti csökkenő sorrendben, ahogyan azokat feljegyezték az élelmiszer gyártásakor való felhasználásuk időpontjában.

(2) **Nanoanyagokat tartalmazó élelmiszerek esetében, ezt a „nano” szó használatával egyértelműen fel kell tüntetni az összetevők listáján.**

(3) Az összetevőket saját nevük szerint tüntetik fel, szükség esetén a 18. cikkben és az V. mellékletben megállapított szabályoknak megfelelően.

(4) Az (1) és (3) bekezdés alkalmazására vonatkozó technikai szabályokat a VI. melléklet állapítja meg.

20. cikk

Az összetevők felsorolására vonatkozó követelmény alóli általános kivételek

Az alábbi élelmiszereken nem kötelező szerepeltetni az összetevők listáját:

- a) friss gyümölcs és zöldség, beleértve a burgonyát, amely nincs meghámozva, felvágva vagy hasonló módon előkészítve;
- b) szénsavval dúsított víz, amelynek leírása jelzi, hogy az szénsavval dúsított;
- c) erjesztett ecetfélék, amelyek kizárólag egyetlen alaptermékéből származnak, feltéve, hogy nem adtak hozzá más összetevőt;

2010. június 16., szerda

- d) sajt, vaj, savanyított tej és tejszín, feltéve, hogy nem adtak hozzá a gyártáshoz szükséges alapvető tejtermékektől, enzimektől és mikroorganizmus kultúráktól vagy a friss vagy ömlesztett sajtól eltérő sajtfélék gyártásához szükséges sótól eltérő összetevőt;
- e) **alkoholtartalma** italok: A Bizottság ... (*)-ig jelentést készít **e bekezdésnek ezen termékekre történő alkalmazásával kapcsolatban**, és ehhez a jelentéshez csatolhatja azokat az egyedi intézkedéseket, **amelyek meghatározzák a fogyasztóknak az e termékek tápértékével kapcsolatban nyújtott tájékoztatásra vonatkozó szabályokat**. Az e rendelet kiegészítéssel történő, nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadni, a 42. cikknek megfelelően, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett**.
- f) egyetlen összetevőből álló élelmiszer, amennyiben:
- i. az élelmiszer megnevezése megegyezik az összetevő névvel; vagy
- ii. az élelmiszer megnevezése lehetővé teszi az összetevő természetének egyértelmű azonosítását.

21. cikk

I

Az alábbiak nem minősülnek élelmiszer-összetevőknek:

- a) az összetevő olyan alkotóelemei, amelyeket a gyártási folyamat során átmenetileg elválasztottak, majd később visszatettek, de az eredeti aránynál nem nagyobb mértékben;
- b) élelmiszer-adalékanyagok és enzimek:
- i. amelyek jelenléte az adott élelmiszerben kizárólag annak a ténynek tulajdonítható, hogy azokat az élelmiszer egy vagy több összetevője tartalmazta, feltéve, hogy azok nem rendelkeznek technológiai funkcióval a késztermékben; vagy
- ii. amelyeket technológiai segédanyagként használnak;
- c) azok a szigorúan szükséges mértékben használt anyagok, amelyeket oldószerként vagy tápanyagokhoz, adalékanyagokhoz, **enzimekhez** vagy aromákhoz közegként használnak;
- d) azok az anyagok, amelyek nem élelmiszer-adalékanyagok, de amelyeket a technológiai segédanyagokkal megegyező módon és megegyező célra használnak, és a késztermékben még jelen vannak, akár módosult formában is;
- e) víz:
- i. amennyiben a vizet kizárólag koncentrált vagy víztelenített formában használt összetevő feloldásához alkalmazzák az előállítás során; vagy
- ii. olyan felöntő közeg esetében, amelyet általában nem fogyasztanak el.

22. cikk

Egyes allergiát vagy intoleranciát okozó anyagok címkézése

(1) A II. mellékletben felsorolt valamennyi összetevőt vagy az említett mellékletben felsorolt összetevőből származó valamennyi anyagot – az említett mellékletben meghatározott kivételekre is figyelemmel – **mindig** fel kell tüntetni **az összetevők listáján oly módon, hogy az allergia vagy túlérzékenység lehetősége azonnal egyértelműen felismerhető legyen**.

(*) E rendelet hatálybalépése után öt évvel.

2010. június 16., szerda

Az említett megjelölés nem kötelező azokban az esetekben, amikor:

- a) az élelmiszer megnevezése egyértelműen utal a szóban forgó összetevőre;
- b) a II. mellékletben felsorolt összetevő, amelyből az anyag származik, már szerepel az összetevők listáján; vagy
- c) *nem előrecsomagolt élelmiszerekről van szó: ebben az esetben az eladótérben vagy az étlapokon jól láthatóan fel kell tüntetni, hogy:*
 - *az ügyfelek a vásárlás során és/vagy a kihelyezett tájékoztató anyagon keresztül tájékoztatást kaphatnak az allergén anyagokról;*
 - *a keresztszennyeződés veszélye nem zárható ki.*

(2) A Bizottság a II. mellékletben szereplő listát rendszeresen felülvizsgálja, és a legújabb tudományos és műszaki ismeretek alapján szükség szerint frissíti, **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, a 42. cikknek megfelelően, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett.**

(3) Amennyiben szükséges, a II. mellékletben szereplő lista értelmezéséhez a 41. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban technikai iránymutatásokat lehet kiadni.

23. cikk

Az összetevők mennyiségi jelölése

- (1) Az élelmiszer gyártása vagy előállítása során felhasznált valamely összetevőnek vagy az összetevők ilyen kategóriájának mennyiségét kötelező feltüntetni, amennyiben:
- a) az érintett összetevő vagy összetevők kategóriája megjelenik az élelmiszer **kereskedelmi nevében**, vagy a fogyasztó azt vagy azokat rendszerint társítja az említett **kereskedelmi névvel**; vagy
 - b) az érintett összetevőt vagy összetevők kategóriáját szavakkal, képpel vagy grafikával hangsúlyozzák a címkézésen; vagy
 - c) az érintett összetevő vagy összetevők kategóriája alapvetően jellemez egy élelmiszert, és megkülönbözteti azt olyan termékektől, amelyekkel összekeverhető lenne neve vagy megjelenése miatt.

I

(2) A VII. melléklet állapítja meg az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó technikai szabályokat, beleértve azokat a konkrét eseteket is, amikor a mennyiségi jelölés bizonyos összetevők tekintetében nem kötelező.

24. cikk

Nettó mennyiség

(1) Az élelmiszerek nettó mennyiségét - adott esetben liter, centiliter, milliliter, kilogramm vagy gramm használatával - a következőképpen fejezik ki:

- a) folyadékok esetében térfogategységben **az emberi fogyasztásra szánt folyadékok tárolóiról szóló, 1985. június 27-i 85/339/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében;**

⁽¹⁾ HL L 176., 1985.7.6., 18. o.

2010. június 16., szerda

b) más termékek esetében tömegegységben.

(2) A Bizottság **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, a 42. cikknek megfelelően, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett** bizonyos meghatározott élelmiszerek esetén megállapíthatja, hogy a nettó mennyiséget az (1) bekezdésben leírtaktól eltérő módon fejezzék ki. ■

(3) Az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó technikai szabályokat a VIII. melléklet állapítja meg, beleértve azon konkrét eseteket is, amikor a nettó mennyiség feltüntetése nem kötelező.

25. cikk

Minőségmegőrzési dátum, fogyaszthatósági dátum és a gyártás időpontja

(1) Olyan élelmiszerek esetében, amelyek mikrobiológiai szempontból gyorsan romlandók, és ezért rövid idő elteltével valószínűleg közvetlen veszélyt jelentenek az egészségre, a minőségmegőrzési dátumot a fogyaszthatósági dátum helyettesíti.

(2) A megfelelő **dátumnak könnyen megtalálhatónak kell lennie, és nem lehet elrejtve. A következőképpen** kell kifejezni:

a) **minőségmegőrzési dátum:**

i. A dátumot az alábbi szavak előzik meg:

- „Minőségét megőrzi ...-ig”, amennyiben a dátumban szerepel a nap megjelölése, vagy
- „Minőségét megőrzi ... végéig” más esetekben;

ii. Az i. alpontban említett szavakat a következőkkel kell kiegészíteni:

- maga a dátum; vagy
- utalás arra, hogy a dátum hol található a címkézésen.

Ha szükséges, az említett adatokat a tárolási feltételek leírása követi, amelyeket be kell tartani, ha a terméket a megadott időszakon keresztül meg kívánják őrizni;

iii. A dátum kódolatlan formában tartalmazza a napot, a hónapot és az évet, az említett sorrendben.

Azon élelmiszerek esetében azonban:

- amelyek 3 hónapnál rövidebb ideig tárolhatók, a napot és a hónapot kell feltüntetni;
- amelyek 3 hónapnál hosszabb, de 18 hónapnál kevesebb ideig tárolhatók, a hónapot és az évet kell feltüntetni;
- amelyek 18 hónapnál hosszabb ideig eltarthatók, elegendő az évet feltüntetni;

Az ezen iii. alpont szerinti minőségmegőrzési dátum feltüntetésére vonatkozó részletes szabályokat a 41. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárás alapján lehet elfogadni;

2010. június 16., szerda

iv. a minőségmegőrzési dátumot minden egyes előrecsomagolt adagon fel kell tüntetni;

v. a dátummegjelölés egyéb típusait előíró uniós rendelkezések függvényében a minőségmegőrzési dátum feltüntetése nem szükséges az alábbi esetekben:

- friss gyümölcs és zöldség, beleértve a burgonyát, amely nincs meghámozva, felvágva vagy hasonló módon előkészítve, ez az eltérés nem vonatkozik a magok csíráira és hasonló termékekre, például a hüvelyesek csíráira;
- szőlőtől eltérő gyümölcsből előállított bor, likőrbor, habzóbor, aromásított bor és hasonló termékek, továbbá a 2206 00 91, 2206 00 93 és 2206 00 99 KN-kód alá sorolt, szőlőből vagy szőlőmustból előállított italok;
- legalább 10 térfogatszázalék alkoholt tartalmazó italok;
- alkoholmentes üdítőitalok, gyümölcslevek, gyümölcsnektárok és több mint 1,2 térfogatszázalék alkoholt tartalmazó alkoholos italok ötliteresnél nagyobb különálló, a közétkeztetésben működő gazdasági szereplőknek szánt tárolóedényekben;
- pék- vagy cukrászáruk, amelyeket jellegükből eredően a gyártásuktól számított 24 órán belül elfogyasztanak;
- ecet;
- főzősó;
- szilárd cukor;
- csaknem kizárólag ízesített és/vagy színezett cukorféléket tartalmazó cukrásztermékek;
- rágógumi és hasonló, rágásra szánt termékek;

b) fogyaszthatósági dátum:

i. a dátumot a „Fogyasztható ...-ig” szavak előzik meg;

ii. az i. alpontban foglalt szavakat az alábbiakkal kell kiegészíteni:

- maga a dátum, vagy
- utalás arra, hogy a dátum hol található a címkézésen.

Az említett adatokat a biztosítandó tárolási feltételek leírása követi;

iii. a dátum kódolatlan formában tartalmazza a napot, a hónapot és adott esetben az évet, ebben a sorrendben;

2010. június 16., szerda

c) a gyártás időpontja:

i. a dátumot a „Gyártás időpontja:” szavak előzik meg;

ii. az i. alpontban említett szavakat a következőkkel kell kiegészíteni:

— maga a dátum; vagy

— utalás arra, hogy a dátum hol van megadva a címkézésen;

iii. a dátum kódolatlan formában tartalmazza a napot, a hónapot és adott esetben az évet, ebben a sorrendben.

■

26. cikk

Felhasználási útmutatások

(1) Az élelmiszeren a felhasználási útmutatást úgy tüntetik fel, hogy lehetővé tegye annak megfelelő felhasználását. **Amennyiben szükséges, útmutatást kell adni a hűtési és tárolási feltételekre, valamint a csomagolás felnyitása utáni fogyasztás határidejére vonatkozóan.**

(2) A Bizottság **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, a 42. cikknek megfelelően, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett** szabályokat állapíthat meg annak tekintetében, hogy az egyes élelmiszerek esetében hogyan kell feltüntetni az említett útmutatásokat. ■

27. cikk

Alkoholtartalom

(1) A Közös Vámtarifa 22.04 és 22.05 vámtarifaszáma alá tartozó termékek esetében a térfogattal megadott alkoholtartalom feltüntetésére vonatkozó szabályokat az ilyen termékekre vonatkozó egyedi uniós rendelkezések állapítják meg.

(2) Az 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú, az (1) bekezdésben említettektől eltérő italok térfogatszázalékban kifejezett tényleges alkoholtartalmát a IX. melléklettel összhangban kell feltüntetni.

3. SZAKASZ

TÁPÉRTÉKJELÖLÉS

28. cikk

Kapcsolat más jogszabályokkal

(1) E szakasz rendelkezései nem alkalmazandók a következő jogszabályok hatálya alá tartozó élelmiszerekre:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 10-i 2002/46/EK irányelve az étrendkiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről ⁽¹⁾;

b) a Tanács 1980. július 15-i 80/777/EGK irányelve a természetes ásványvizek kinyerésére és forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről ⁽²⁾.

⁽¹⁾ HL L 183., 2002.7.12., 51. o.

⁽²⁾ HL L 229., 1980.8.30., 1. o.

2010. június 16., szerda

(2) E szakasz rendelkezéseit a különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. május 3-i 89/398/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾, valamint a szóban forgó irányelv 324. cikkének (1) bekezdésében említett egyedi irányelvek sérelme nélkül kell alkalmazni.

29. cikk

Tartalom

(1) A tápértéknnyilatkozatnak a következőket kell tartalmaznia (a továbbiakban: „kötelező tápértéknnyilatkozat”):

a) energiatartalom;

b) zsír-, telített zsírsav-, ■ cukor-, és sótartalom;

c) *fehérje-, szénhidrát-, rost-, valamint szintetikus és természetes transzzsírsavtartalom.*

Ez a bekezdés nem alkalmazandó az **alkoholtartalmú frissítő** italokra. A Bizottság ... (*) után jelentést készít e bekezdésnek ezen termékekre történő alkalmazására vonatkozóan, és ehhez a jelentéshez **a fogyasztók tápértékre vonatkozó információval való ellátására vonatkozó szabályokat meghatározó egyedi intézkedéseket csatolhat, amelyeket felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján fogad el, a 42. cikknek megfelelően, és a 43. és 44. cikkben foglalt feltételek mellett.**

(2) A tápértéknnyilatkozat **ezen túlmenően** a következők közül egy vagy több mennyiségét is tartalmazhatja:

■ a) egyszeresen telítetlen zsírsavak;

b) többszörösen telítetlen zsírsavak;

c) poliolok;

d) **koleszterin;**

e) keményítő;

■

f) a **jelentős mennyiségben** jelen lévő ásványi anyagok vagy vitaminok, a X. melléklet A. részének 1. pontja **értelmében**, a X. melléklet A. részének 2. pontjában **feltüntetett értékekkel összhangban;**

g) **egyéb anyagok a XII. melléklet A. részének értelmében és az említett tápanyagok alkotóelemei;**

h) **az 1925/2006/EK rendeletben meghatározott további anyagok.**

(3) Tápértékre és/vagy egészségre vonatkozó adat feltüntetésekor a (2) bekezdésben említett tápanyagkategóriák egyikébe tartozó vagy azok valamelyikének alkotóelemét képező anyagok mennyiségének megadása kötelező.

■

30. cikk

Kiszámítás

(1) Az energiatartalmat a XI. mellékletben szereplő átváltási együtthatók alkalmazásával kell kiszámítani.

⁽¹⁾ HL L 186., 1989.6.30., 27. o.

(*) E rendelet hatálybalépése után öt évvel.

2010. június 16., szerda

(2) Az élelmiszerekben található mennyiségük pontosabb kiszámítása érdekében a Bizottság **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén, a 42. cikkel összhangban, valamint a 43. és a 44. cikkben megállapított feltételek mellett, meghatározza és a XI. mellékletbe felveszi** a X. melléklet A. részének 1. pontjában említett vitaminokra és ásványi anyagokra vonatkozó átváltási együtthatókat. ■

(3) A 29. cikk (1) és (2) bekezdésében említett energia és a tápanyagok feltüntetett mennyiségének az élelmiszer értékesítésre kerülő mennyiségeinek kell megfelelniük.

Adott esetben ezen információnak az elkészített élelmiszerre kell vonatkoznia, feltéve, hogy elég részletes felhasználási utasításokat adnak meg, és az információ a fogyasztásra kész élelmiszerre vonatkozik.

(4) A megadott értékeknek – **a minőségmegőrzési időtartam végén, a megfelelő tűréshatárok figyelembevételével** – az egyes esetek függvényében olyan átlagértékeknek kell lenniük, amelyek a következőkön alapulnak:

- a) az élelmiszernek a gyártó általi elemzése; vagy
- b) a felhasznált összetevők ismert vagy tényleges átlagértékeiből végzett számítások; vagy
- c) általánosan meghatározott és elfogadott adatokból kiinduló számítások.

Az energia- és tápanyagtartalom feltüntetésének a feltüntetett értékek pontossága, például a megadott értékek és a hatósági ellenőrzések során meghatározott értékek közötti különbségek tekintetében történő végrehajtására vonatkozó szabályokat - miután **a Hatóság véleményt adott - felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján fogadják el, a 42. cikkel összhangban, és a 43. és a 44. cikkben megállapított feltételek mellett.**

31. cikk

Kifejezési formák

(1) A 29. cikk (1) és (2) bekezdésében említett energia és tápanyagok vagy ezek alkotóelemeinek mennyiségét a XII. **mellékletben** felsorolt mértékegységek használatával kell kifejezni.

(2) A „csomagolás elején olvasható kötelező tápértéknnyilatkozat” a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerint tartalmazza a kcal-ban kifejezett energiatartalmat, és a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kötelezően feltüntetendő tápanyagokat grammban kifejezve egy adagra vonatkoztatva.

Ezt érthető formában az alábbi sorrendben kell feltüntetni: energia-, zsír-, telítettzsírsav-, cukor-, és sótartalom.

(3) A „csomagolás hátulján olvasható kötelező tápértéknnyilatkozat” tartalmazza a kcal-ban kifejezett energiatartalmat, és a 29. cikk (1) bekezdésében említett összes kötelezően feltüntetendő tápanyagot, valamint adott esetben a 29. cikk (2) bekezdésében említett önkéntes alapon feltüntethető tápanyagokat.

Ezt adott esetben a XII. melléklet C. részében előírt feltüntetési sorrendben kell megadni mind 100/g-ra, mind egy adagra vonatkoztatva.

Ezt táblázatos formában, sorba igazított számokkal kell megadni.

(4) A kötelező tápértéknnyilatkozatot adott esetben a X. melléklet B. részében meghatározott beviteli referenciaérték százalékában kell kifejezni, 100 grammra vagy 100 milliliterre vagy egy adagra vonatkoztatva. Amennyiben feltüntetik, a vitaminokra és az ásványi anyagokra vonatkozó információt is a X. melléklet A. részének 1. pontjában megadott beviteli referenciaérték százalékában kell megadni.

2010. június 16., szerda

(5) Amennyiben az adatokat a (4) bekezdés szerint adják meg, az érintett táblázat közvetlen közelében fel kell tüntetni a következő mondatot: „Egy felnőtt, középkorú nő átlagos napi szükséglete. Az Ön napi szükséglete ettől eltérő is lehet.”.

(6) A poliolokra és/vagy keményítőre, valamint – a telített zsírsavakra és **transzzsírsavakra** vonatkozóan a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kötelező jelölés kivételével – a zsírsavak típusára vonatkozó információt a XII. **melléklettel** összhangban kell feltüntetni.

I

32. cikk

További kifejezési formák

A tápértéknyilatkozatot a 31. cikk (2)-(4) bekezdésében említett kifejezési formákon kívül egyéb kifejezési formákban is **meg lehet ismételni, és adott esetben a csomagolás más pontján is, például grafikus ábrák vagy szimbólumok révén**, feltéve, hogy ezek teljesítik a következő követelményeket:

- a) az ilyen kifejezési formák nem vezetnek félre a fogyasztót és nem terelik el a figyelmet a kötelező tápértéknyilatkozatról,
- b) a X. melléklet B. része szerinti beviteli referenciaértékeken, vagy I az energia- vagy tápanyagbevitelre vonatkozó, **érvényes** tudományos **felismeréseken** alapulnak;
- c) **tudományos** bizonyítékokkal igazolható, hogy az átlagfogyasztó az információ ilyen feltüntetését megérti és alkalmazni tudja; és
- d) a fogyasztók körében végzett független kutatás eredményeivel bizonyítható, hogy az átlagfogyasztó a kifejezési formát megérti.

I

33. cikk

Megjelenítés

I (1) Az tápértéknyilatkozatnak a 29. és 31. cikk alapján történő megjelenítésén túl, a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a X. melléklet B. része értelmében előírt energiatartalom-jelölésnek meg kell jelennie a csomagolás elejének jobb alsó sarkában is, 3 mm-es betűmérettel és bekeretezve.

(2) Az ajándéksomagolás kivételt képez az (1) bekezdésben előírt azon követelmény alól, mely szerint az energiatartalmat meg kell ismételni a csomagolás elején is.

(3) A 29. cikk (2) bekezdésében említett tápanyagokkal kapcsolatos **önkéntes, bővített** tápértéknyilatkozatnak adott esetben a XII. mellékletben I előírt feltüntetési sorrendben kell megjelennie. A (1) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

(4) Amennyiben a IV. mellékletben felsorolt élelmiszerek esetében azért kötelező a tápértéknyilatkozat, mert a tápanyag-összetételre vagy az egészségre vonatkozó állításokat tettek, a tápértéknyilatkozatot nem kell a fő látómezőben szerepeltetni.

(5) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a 89/398/EGK irányelvben és az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említett egyedi irányelvekben meghatározott élelmiszerekre.

2010. június 16., szerda

(6) Amennyiben a termék energia- vagy tápanyagtartalma elhanyagolható, az említett alkotóelemekre vonatkozó tápértéknyilatkozat helyett egy olyan állítást lehet szerepeltetni, mint „Elhanyagolható mennyiségben ...-t tartalmaz.” az esetlegesen meglévő tápértéknyilatkozat közvetlen közelében.

■

(7) A Bizottság a tápértéknyilatkozat megjelenítésének egyéb szempontjaival kapcsolatos szabályokat állapíthat meg **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, a 42. cikkel összhangban, valamint a 43. és a 44. cikkben megállapított feltételek mellett**

(8) ... (*) **a Bizottság értékelő jelentést mutat be az (1)-(7) bekezdésben ismertetett megjelenítési formáról.**

V. FEJEZET

ÉLELMISZEREKRE VONATKOZÓ ÖNKÉNTES INFORMÁCIÓ

34. cikk

■ Követelmények

■ (1) Az önkéntes információt nem lehet a kötelező információ rendelkezésére álló hely rovására feltüntetni.

(2) **Az élelmiszerekre vonatkozó önkéntes tájékoztatási rendszerekkel kapcsolatos valamennyi releváns információt, így például az alapul szolgáló kritériumokat és tudományos tanulmányokat hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.**

(3) **Továbbra is engedélyezni kell az egyedi célcsoportoknak – például gyermekeknek – szánt kiegészítő önkéntes tápértékinformációt, feltéve, hogy ezen egyedi referenciaértékek tudományosan igazoltak, nem vezetnek félre a fogyasztót, és összhangban vannak az e rendeletben megállapított általános követelményekkel.**

(4) Az egyedi uniós jogszabályokkal összhangban végzett címkézés sérelme nélkül az (5) bekezdést abban az esetben kell alkalmazni, ha az élelmiszer származási országára vagy az eredetének helyére vonatkozó információt önkéntesen tüntetik fel, hogy tájékoztassák a fogyasztót arról, hogy egy élelmiszer az Unióból vagy egy adott országból vagy helyről származik-e vagy jön-e.

■

(5) A borjú- és marhahús kivételével a hús esetében a származási országnak vagy az eredet helyének önkéntes alapú jelölése csak akkor lehet egyetlen hely, ha az állatok születése, nevelése és levágása ugyanazon a helyen történt. Más esetekben a születés, a nevelés és a levágás különböző helyeinek mindegyikét fel kell tüntetni.

■

(6) **A „vegetáriánus” kifejezés nem alkalmazható olyan élelmiszerekre, amelyek élettelen, leölt vagy fogyasztás közben elpusztult állatokból készül termékek, vagy ilyen termékek felhasználásával készültek. A „vegán” kifejezés nem alkalmazható olyan élelmiszerekre, amelyek állati termékek, vagy amelyeket állatokból vagy állati termékekből vagy állatok vagy állati termékek segítségével készítettek (beleértve az élő állatokból készült termékeket is).**

■ VI. FEJEZET

NEMZETI RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Elvek

A tagállamok az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatás területén csak akkor fogadhatnak el rendelkezéseket, ha erről e rendelet rendelkezik.

(*) Öt évvel e rendelet hatálybalépése után.

2010. június 16., szerda

36. cikk

A további kötelező adatokra vonatkozó nemzeti rendelkezések

A 9. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikkben említett kötelező adatok mellett a tagállamok a 39. cikkben meghatározott eljárással összhangban további kötelező adatokat írhatnak elő egyedi élelmiszer típusok vagy kategóriák esetében az alábbi indokok alapján:

- a) a közegészség védelme;
- b) a fogyasztók védelme;
- c) a csalás megelőzése;
- d) az ipari és kereskedelmi tulajdonjogok, **regionális** származásmegjelölés, bejegyzett eredetmegjelölés és a tisztességtelen verseny megelőzése.

Ezek az intézkedések nem vezethetnek az áruk szabad mozgásának akadályozásához a belső piacon.

37. cikk

Tej és tejtermékek

A tagállamok az újrafelhasználásra szánt üvegedényekben kiszerelt tej és tejtermékek esetében a 9. cikk (1) bekezdésétől és a 11. cikk (2) bekezdésétől eltérő intézkedéseket fogadhatnak el.

Az ilyen intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

38. cikk

■ Nem előrecsomagolt élelmiszerek

- (1) **A nem előrecsomagolt élelmiszerek tekintetében a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt adatokat kell megadni.**
- (2) **A 9. és 11. cikkben említett egyéb adatok megadása nem kötelező.**
- (3) **A tagállamok részletes szabályokat fogadhatnak el annak módjára vonatkozóan, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett információt hogyan kell rendelkezésre bocsátani.**
- (4) A tagállamok az (1) és (3) bekezdésben említett intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

39. cikk

Értesítési eljárás

(1) Amennyiben e cikkre történik hivatkozás, az élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásról szóló új jogszabály elfogadását szükségesnek tartó tagállam előzetesen értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot a tervezett intézkedésekről, és azokat megindokolja.

(2) A Bizottság konzultációt folytat a 178/2002/EK rendelet 58. cikkének (1) bekezdése által létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottsággal, amennyiben az ilyen konzultációt hasznosnak véli, vagy ha egy tagállam ezt kéri. **A Bizottság a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban valamennyi érdekelt fél számára bevezet egy hivatalos értesítési eljárást is.**

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

2010. június 16., szerda

(3) Az érintett tagállam a tervezett intézkedéseket csak három hónappal az (1) bekezdésben említett értesítés után hozhatja meg, amennyiben a Bizottságtól nem érkezett kedvezőtlen vélemény.

(4) Ha a Bizottság véleménye negatív, az említett három hónapos időszak lejártá előtt kezdeményezi a 41. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárást annak eldöntése érdekében, hogy a tervezett intézkedések végrehajthatók-e. A Bizottság a tervezett intézkedéseket illetően bizonyos módosítások elvégzését írhatja elő. Az érintett tagállam a tervezett intézkedéseket csak azt követően hozhatja meg, miután a Bizottság elfogadta végleges határozatát.

I

VII. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI, MÓDOSÍTÓ ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

40. cikk

Technikai kiigazítások

A Bizottság módosíthatja a mellékleteket, a II. és III. mellékletnek a 11. cikk (2) bekezdésében és a 22. cikk (2) bekezdésében említett módosításaival kapcsolatos rendelkezésekre is figyelemmel. Azokat az intézkedéseket, amelyek e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján** kell elfogadni, **a 42. cikkel összhangban, és a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett.**

41. cikk

Bizottság

(1) A Bizottságot az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Amennyiben e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire is.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszakot három hónapban kell meghatározni.

I

42. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az ... (*)-t követő ötéves időszakra felhatalmazást kap a 9. cikk (1) bekezdésének (k) albekezdésében, a 11. cikk (2) bekezdésében, a 14. cikk (1) bekezdésében, a 20. cikk e) pontjában, a 22. cikk (2) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 30. cikk (2) és (4) bekezdésében, a 33. cikk (7) bekezdésében és a 40. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság az ötéves időszak lejártát megelőzően legalább 6 hónappal jelentést készít a felhatalmazás tekintetében. A felhatalmazás azonos tartamú időszakokra automatikusan meghosszabbodik, hacsak az Európai Parlament vagy a Tanács a 43. cikkel összhangban vissza nem vonja azt.

(2) Mihelyt elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, a Bizottság erről egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazást a 43. és 44. cikkben megállapított feltételek mellett gyakorolja.

(*) E rendelet hatálybalépésének dátuma.

2010. június 16., szerda

43. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikk (1) bekezdésének k) pontjában, a 11. cikk (2) bekezdésében, a 14. cikk (1) bekezdésében, a 20. cikk e) pontjában, a 22. cikk (2) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 30. cikk (2) és (4) bekezdésében, a 33. cikk (7) bekezdésében és a 40. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Az az intézmény, amely belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy visszavonja-e a felhatalmazást, törekszik tájékoztatni a másik intézményt és a Bizottságot a végső döntés meghozatala előtt észszerű időn belül, megjelölve azon átruházott hatásköröket, amelyekre a visszavonás kiterjedhet és a visszavonás lehetséges indokait.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban meghatározott felhatalmazást. E határozat azonnal vagy az abban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. Nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. E határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

44. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés időpontjától számított két hónapos határidőn belül kifogást emelhet valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak két hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben az említett határidő lejártával sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni, és az az abban megjelölt napon hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az említett határidő lejárta előtt is kihirdethető az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és hatályba is léphet, amennyiben az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról értesítette a Bizottságot, hogy nem áll szándékában kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel egy felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, az nem lép hatályba. A kifogást emelő intézmény közli a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogásának indokait.

45. cikk

Az 1924/2006/EK rendelet módosításai

Az 1924/2006/EK rendelet 7. cikkében az első és második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló .../.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) IV. fejezetének 3. szakasza értelmében fennálló tájékoztatásnyújtási kötelezettséget és módokat a tápértékre és/ vagy egészségre vonatkozó állítás alkalmazásakor – a generikus reklám kivételével – értelemszerűen alkalmazni kell.

Ezenkívül – és esettől függően – az olyan anyag(ok)nak a tápértékjelölésben meg nem jelenő mennyiségét, amely(ek)re a tápértékre vagy egészségre vonatkozó állítás vonatkozik szintén a tápértéknyilatkozattal azonos látómezőben kell feltüntetni, és a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló .../.../EU rendelet 30. és 31. cikkével összhangban kell kifejezni.

(*) HL L ...”.

2010. június 16., szerda

46. cikk

Az 1925/2006/EK rendelet módosításai

Az 1925/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

(1) A 6. cikkben a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Valamely vitamin vagy ásványi anyag élelmiszerekhez történő hozzáadásának eredményeképpen az adott élelmiszernek legalább is jelentős mennyiségben kell tartalmaznia az említett vitamint vagy ásványi anyagot, amennyiben ez a mennyiség a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló .../.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) X. melléklete A. részének 2. pontjával összhangban meghatározásra került. A minimális mennyiségeket – beleértve bármilyen alacsonyabb mennyiségeket is – a fent említett jelentős mennyiségektől eltérve, egyes meghatározott élelmiszerek vagy élelmiszercsoportok esetében a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell megállapítani.

(*) HL L ...”;

(2) A 7. cikkben a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Kötelező azon termékek tápértékjelölése, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak hozzá, és e rendelet hatálya alá tartoznak. A megadandó információnak a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló .../.../EU rendelet 29. cikkének (1) bekezdésében felsoroltakból, valamint a vitaminoknak és ásványi anyagoknak az élelmiszerhez való hozzáadásakor meglévő teljes mennyiségéből kell állnia.”.

47. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 87/250/EGK, a 94/54/EK, az 1999/10/EK, a 2000/13/EK, a 2002/67/EK és a 2004/77/EK irányelv, valamint a 608/2004/EK rendelet ... (*)-tól kezdődően hatályát veszti.

(2) A 90/496/EGK irányelv ... (**)-tól hatályát veszti.

(3) A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

48. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 14. cikk (1) bekezdését ... (***)-tól kell alkalmazni.

A 29-33. cikket ... (***)-tól kell alkalmazni, kivéve az olyan élelmiszeripari vállalkozások által címkézett élelmiszerek esetében, amelyek ... (****)-án **100-nál** kevesebb alkalmazottal rendelkeztek, és amelyek éves forgalma és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg az **5 millió EUR-t**, mely esetben azokat ... (*****)-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) E rendelet hatálybalépésének napja.
(**) E rendelet hatálybalépése után öt évvel.
(***) E rendelet hatálybalépése után 36 hónappal, a hónap első napja.
(****) E rendelet hatálybalépésének napja.
(*****) E rendelet hatálybalépése után 60 hónappal, a hónap első napja.

2010. június 16., szerda

I. MELLÉKLET

EGYEDI FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

a 2. cikk (4) bekezdése szerint

1. „tápértéknyilatkozat” vagy „tápértékjelölés”: az **alábbiakra vonatkozó** információ:
 - a) energiatartalom; vagy
 - b) energiatartalom és egy vagy több az alábbi tápanyagok **és alkotóelemeik** közül:
 - zsír,
 - szénhidrát,
 - rost,
 - fehérje,
 - só,
 - a X. melléklet A. részének 1. pontjában felsorolt és a X. melléklet A. része 2. pontjának meghatározása szerint jelentős mennyiségben jelen lévő vitaminok és ásványi anyagok.
2. „zsír”: az összes lipid, ideértve a foszfolipideket is;
3. „telített zsírsavak”: a kettős kötés nélküli zsírsavak;
4. „transzzsírok”: a legalább egy nem konjugált (vagyis legalább egy metiléncsoporttal megszakított) transz konfigurációjú szén-szén kettős kötést tartalmazó zsírsavak;
5. „egyszeresen telítetlen zsírsavak”: az egy cisz kettős kötést tartalmazó zsírsavak;
6. „többszörösen telítetlen zsírsavak”: a cisz, cisz-metilénnel elválasztott kettős kötések tartalmazó zsírsavak;
7. „szénhidrát”: az emberi szervezet anyagcseréjében átalakuló összes szénhidrát, ideértve a poliolokat is;
8. „cukrok”: az élelmiszerekben jelen lévő összes monoszacharid és diszacharid, a poliolok, **az izomaltulóz és a D-tagatóz** kivételével;
9. „poliolok”: a kettőnél több hidroxilcsoportot tartalmazó alkoholok;
10. „fehérje”: a következő képlet szerint kiszámított fehérjetartalom: fehérje = az összes Kjeldahl szerint mért nitrogén 6,25-dal, **és a tejproteinek esetében az összes Kjeldahl szerint mért nitrogén 6,38-dal szorozva**;
11. „só”: a következő képlet szerint kiszámított sótartalom: só = nátrium × 2,5;
12. **„étkezési aranyfüstlemez”: körülbelül 0,000125 mm vastagságú aranyfüstlemezről készített ehető élelmiszer- és italdekoráció hely- vagy porformában;**
13. „átlagérték”: az az érték, amely a legjobban mutatja az adott élelmiszer által tartalmazott tápanyag mennyiségét, ugyanakkor tükrözi a szezonális eltéréseket, a fogyasztási szokásokat, valamint az egyéb olyan tényezőket, amelyek az aktuális érték változásait okozhatják;
14. **„a csomagolás eleje”: az élelmiszercsomagolás azon oldala vagy felülete,** amely rendes vagy szokásos értékesítési vagy felhasználási körülmények között a legnagyobb valószínűséggel jelenik meg vagy látható.

2010. június 16., szerda

II. MELLÉKLET

ÖSSZETEVŐK, AMELYEK ALLERGIÁT VAGY INTOLERANCIÁT OKOZHATNAK

1. Glutént tartalmazó gabonafélék (azaz búza, rozs, árpa, zab, tönkölybúza, kamut vagy hibridizált fajtáik) és a belőlük készült termékek, kivéve:
 - a) búzából készült glükózsirup, beleértve a dextrózt is ⁽¹⁾;
 - b) búzából készült maltodextrin ⁽¹⁾;
 - c) árpából készült glükózsirup;
 - d) **gabonafélék, amelyekből** alkoholtartalmú **párlat készül.** ■
2. Rákfélék és a belőlük készült termékek.
3. Tojás és a belőle készült termékek.
4. Hal és a belőle készült termékek, kivéve:
 - a) vitaminok vagy karotinoidkészítmények hordozójaként használt halenyv;
 - b) a sör és a bor derítőanyagaként használt halenyv vagy vizahólyag.
5. Földimogyoró és a belőle készült termékek.
6. Szójabab és a belőle készült termékek, kivéve:
 - a) teljes mértékben finomított szójababolaj és zsír ⁽¹⁾;
 - b) szójababból származó természetes vegyes tokoferolok (E306), természetes D-alfa tokoferol, természetes D-alfa tokoferol-acetát, természetes D-alfa tokoferol-szukcinát;
 - c) növényi olajból nyert fitoszterolok és szójababból származó fitoszterol-észterek;
 - d) a szójabab növényi olajából nyert szterolokból előállított fitosztanol-észter.
7. Tej és az abból készült termékek (beleértve a laktózt is), kivéve:
 - a) **alkoholos** párlatok ■készítéséhez használt savó;
 - b) laktit.
8. Diófélék, azaz mandula (*Amygdalus communis* L.), mogyoró (*Corylus avellana*), dió (*Juglans regia*), kesudió (*Anacardium occidentale*), pekándió (*Carya illinoensis* [Wangenh.] K. Koch), brazil dió (*Bertholletia excelsa*), pisztácia (*Pistacia vera*), makadámia és queenslandi dió (*Macadamia ternifolia*) és a belőlük készült termékek, kivéve:
 - a) **alkoholos** ■párlatok ■készítéséhez használt diófélék.
9. Zeller és a belőle készült termékek.
10. Mustár és a belőle készült termékek.
11. Szezám-mag és a belőle készült termékek.
12. Kén-dioxid és SO₂-ban kifejezett, több mint 10 mg/kg, illetve 10 mg/liter koncentrációjú szulfidok, **a fogyasztásra szánt termékekben.**
13. Csillagfürt és a belőle készült termékek.
14. Puhatestűek és a belőlük készült termékek.

⁽¹⁾ És a belőlük készült termékek, amennyiben a rajtuk elvégzett eljárás valószínűleg nem növeli a Hatóság által mért allergénitási szintjét azon releváns termék esetében, amelyből származnak.

2010. június 16., szerda

III. MELLÉKLET

AZON ÉLELMISZEREK, AMELYEK CÍMKÉZÉSÉN EGY VAGY TÖBB TOVÁBBI ADATNAK KELL SZEREPELNI

ÉLELMISZER FAJTÁJA VAGY KATEGÓRIÁJA	JELLEMZŐK
1. BIZONYOS GÁZOKKAL CSOMAGOLT ÉLELMISZEREK	
1.1 Élelmiszerek, amelyek eltarthatósága a 89/107/EGK irányelv alapján engedélyezett védőgáz csomagolás révén meghosszabbodott	„Védőgáz csomagolás”
2. EGYEDI VÁGÁSBÓL SZÁRMAZÓ HÚSTERMÉKEK	
2.1 <i>A levágás előtt el nem kábított, azaz sakterolt állatokból készített hús, illetve hústermékek</i>	„Elkábítás nélküli levágásból származó hús”
3. ÉDESÍTŐSZEREKET TARTALMAZÓ ÉLELMISZEREK	
3.1 Élelmiszerek, amelyek a 89/107/EGK tanácsi irányelv alapján engedélyezett édesítőszert vagy édesítőszereket tartalmaznak	„édesítőszerrel/édesítőszerekkel” – ennek a kijelentésnek az élelmiszer megnevezését kell kísérnie a fő látómezőben.
3.2 Élelmiszerek, amelyek a 89/107/EGK irányelv alapján engedélyezett hozzáadott cukrot vagy cukrokat és édesítőszert vagy édesítőszereket egyaránt tartalmaznak	„cukorral/cukrokkal és édesítőszerrel/édesítőszerekkel” – ennek a kijelentésnek az élelmiszer megnevezését kell kísérnie
3.3 Élelmiszerek, amelyek a 89/107/EGK irányelv alapján engedélyezett aszpartamot tartalmaznak	„ aszpartamot tartalmaz”
3.4 Élelmiszerek, amelyek több mint 10 %, a 89/107/EGK irányelv alapján engedélyezett hozzáadott poliolit tartalmaznak	„túlzott fogyasztása hashajtó hatású lehet”
4. GLICIRRIZINSAVAT VAGY ANNAK AMMÓNIUMSÓJÁT TARTALMAZÓ ÉLELMISZEREK	
4.1 Glicirrizinsavat vagy annak ammóniumsóját ezen anyag(ok) vagy Glycyrrhiza glabra édesgyökér növény hozzáadása révén, legalább 100 mg/kg vagy 10 mg/l koncentrációban tartalmazó édességek vagy italok.	az „édesgyökeret tartalmaz” kifejezést közvetlenül az összetevők listája után fel kell tüntetni, kivéve ha az „édesgyökér” kifejezés már szerepel az összetevők listájában vagy abban a névben, amely alatt a terméket árusítják. Ha az összetevők listája nincs feltüntetve, ezt az adatot azon név közelében kell elhelyezni, amely alatt a terméket árusítják.
4.2 Glicirrizinsavat vagy annak ammóniumsóját ezen anyag(ok) vagy Glycyrrhiza glabra édesgyökér növény hozzáadása révén, legalább 4 g/kg koncentrációban tartalmazó édességek.	az összetevők listáját követően a következőt kell feltüntetni: „édesgyökeret tartalmaz – magas vérnyomásban szenvedők kerüljék a túlzott fogyasztást”. Ha az összetevők listája nincs feltüntetve, ezt az adatot azon név közelében kell elhelyezni, amely alatt a terméket árusítják.
4.3 Glicirrizinsavat vagy annak ammóniumsóját ezen anyag(ok) vagy Glycyrrhiza glabra édesgyökér növény hozzáadása révén, legalább 50 mg/l, vagy 1,2 % feletti alkoholtartalmú italok esetén legalább 300 mg/l koncentrációban tartalmazó italok ⁽¹⁾ .	Az összetevők listáját követően a következőt kell feltüntetni: „édesgyökeret tartalmaz – magas vérnyomásban szenvedők kerüljék a túlzott fogyasztást”. Ha az összetevők listája nincs feltüntetve, ezt az adatot azon név közelében kell elhelyezni, amely alatt a terméket árusítják.
5. GLUTAMINSAVAT VAGY ANNAK SÓIT TARTALMAZÓ ÉLELMISZEREK	
5.1 Az E620, E 621, E622, E623, E624 és E 625 élelmiszer-adalékanyagok közül egyet vagy többet tartalmazó élelmiszerek	„étvágyfokozó összetevőket tartalmaz”

2010. június 16., szerda

ÉLELMISZER FAJTÁJA VAGY KATEGÓRIÁJA	JELLEMZŐK
6. TÖBBFÉLE HÚSRÉSzt TARTALMAZÓ HÚSKÉSZÍTMÉNY	
6.1 Többféle húsrészt tartalmazó húskészítmény, amely azt a benyomást keltheti, hogy egy darabból készült	a „többféle húsrészt tartalmaz” kifejezést az élelmiszer neve mellett fel kell tüntetni
7. MAGAS KOFFEINTARTALMÚ ITALOK	
7.1 Italok – kivéve azokat a kávé-, tea-, illetve kávé- vagy teakivonat-alapú italokat, amelyeknél az élelmiszer nevében szerepel a „kávé” vagy „tea” kifejezés: — amelyeket módosítás nélküli fogyasztásra szántak, és 150 milligramm/litert meghaladó arányban tartalmaznak bármilyen forrásból származó koffeint, vagy — amelyek koncentrált vagy szárított formájúak, és feloldás után 150 milligramm/litert meghaladó arányban tartalmaznak bármilyen forrásból származó koffeint	„Magas koffeintartalom” az ital megnevezésével megegyező látómezőben, amely után zárójelben és e rendelet 14. cikkének (4) bekezdésével összhangban hivatkozás következik a mg/100 ml formában kifejezett koffeintartalomra.
8. HOZZÁADOTT FITOSZTEROLOKAT, FITOSZTEROL-ÉSZTEREKET, FITOSZTANOLOKAT VAGY FITOSZTANOL-ÉSZTEREKET TARTALMAZÓ ÉLELMISZEREK	
8.1 Hozzáadott fitoszterolokat, fitoszterol-észtereket, fitosztanolokat vagy fitosztanol-észtereket tartalmazó élelmiszerek vagy élelmiszer-összetevők	(1) „hozzáadott növényi szterolokat tartalmaz” vagy „hozzáadott növényi sztanolokat tartalmaz”, az élelmiszer megnevezésével megegyező látómezőben; (2) az összetevők listájában fel kell tüntetni a hozzáadott fitoszterolok, fitoszterol-észterek, fitosztanolok vagy fitosztanol-észterek mennyiségét (az élelmiszer 100 g-jában vagy 100 ml-ének %-ában vagy az ekkora mennyiségben található szabad növényi szterolok/növényi sztanolok grammjában); (3) nyilatkozat, hogy az élelmiszert kizárólag olyan személyeknek szánják, akik csökkenteni kívánják vérük koleszterinszintjét; (4) nyilatkozat, hogy a koleszterinszint-csökkentő gyógyszerelés alatt álló betegek a terméket kizárólag orvosi felügyelet mellett fogyaszthatják; (5) könnyen látható nyilatkozat arról, hogy az élelmiszer várandós vagy szoptató nők, illetve öt éves kor alatti gyermekek számára táplálkozási szempontból esetleg nem megfelelő; (6) tanács arra nézve, hogy az élelmiszert kiegyensúlyozott és változatos étrend részeként kell felhasználni, beleértve a gyümölcsök és zöldségek rendszeres fogyasztását is, a karotinoidok szintjének fenntartása érdekében; (7) a fenti 3. pontban előírt nyilatkozattal megegyező látómezőben nyilatkozat arról, hogy a hozzáadott növényi szterolok/növényi sztanolok napi 3 grammot meghaladó mértékű fogyasztása kerülendő; (8) a szóban forgó élelmiszer vagy élelmiszer-összetevő adagjának meghatározása (lehetőleg grammban vagy milliliterben), a növényi szterol/növényi sztanol egyes adagokban található mennyiségével együtt.
9. HÚS- ÉS BAROMFIHÚS-KÉSZÍTMÉNYEK	
9.1 Olyan baromfihús-készítmények, amelyek előállítása során marha- vagy sertésfehérjét használtak.	A marha- vagy sertésfehérje felhasználását mindig egyértelműen fel kell tüntetni a csomagoláson.

(¹) Az értéket a fogyasztásra kész vagy a gyártó útmutatásai szerint feloldott termékekre kell alkalmazni.

2010. június 16., szerda

IV. MELLÉKLET

A KÖTELEZŐ TÁPÉRTÉKJELÖLÉS KÖVETELMÉNYE ALÓL MENTESÍTETT ÉLELMISZEREK

- **friss gyümölcs és zöldség, valamint** feldolgozatlan termékek, amelyek egyetlen összetevőből vagy összetevőkategóriából állnak;
- feldolgozott termékek, amelyeken feldolgozásként kizárólag füstölést vagy érlelést végeztek, és amelyek egyetlen összetevőből vagy összetevőkategóriából állnak;
- **természetes ásványvizek vagy egyéb** emberi fogyasztásra szánt vizek, beleértve azokat is, amelyekben az egyedüli hozzáadott összetevő a szén-dioxid és/vagy az aromák;
- **gyógynövények, fűszerek, fűszernövények és ezek keverékei;**
- só és sóhelyettesítők;
- **cukrok és újfajta cukrok;**
- **lisztfajták;**
- a kávé- és cikóriakivonatokról szóló, 1999. február 22-i 1999/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó termékek, egész vagy őrölt kávébab és egész vagy őrölt koffeinmentes kávébab;
- gyógynövénytea, tea, koffeinmentes tea, instant vagy oldható tea vagy teakivonat, koffeinmentes instant vagy oldható tea vagy teakivonat, amely nem tartalmaz hozzáadott összetevőket;
- erjesztett ecetfélék és ecethelyettesítők, beleértve azokat, amelyekben az egyedüli hozzáadott összetevők az aromák;
- aromák;
- élelmiszer-adalékanyagok;
- technológiai segédanyagok;
- élelmiszeripari enzimek;
- **színező élelmiszerek;**
- **étkezési aranyfűstlemez;**
- zselatin;
- dzsemsűrítő anyagok;
- élesztő;
- **rágógumifélék;**
- **szezonális, luxus vagy ajándékozássra szánt, illetve ajándékcsoomagolásban árult élelmiszerek;**
- **szezonális édességek, cukor- és csokoládéfigurák;**
- **több darabból álló vegyes csomagok;**
- **vegyes desszertek;**
- olyan csomagolásban vagy tárolóedényben található élelmiszerek, amelyek legnagyobb felülete **75 cm²-nél** kisebb; **a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott energiatartalmat mégis a fő látómezőben kell szerepeltetni;**
- magánszemélyek által alkalmi tevékenységek keretében, nem olyan vállalkozás részeként értékesített élelmiszerek, amely vállalkozás a tevékenységek bizonyos folyamatosságát és bizonyos fokú szervezettségét feltételezi;
- **nem előrecsomagolt élelmiszer, beleértve a közvetlen fogyasztásra szánt, közétkeztetési termékeket is;**
- **kisipari üzemből előállított termékek;**

⁽¹⁾ HL L 66., 1999.3.13., 26. o.

2010. június 16., szerda

- **közvetlen mezőgazdasági értékesítésben részt vevő élelmiszerek;**
- a végső fogyasztóhoz vagy a végső fogyasztót közvetlenül ellátó helyi kiskereskedelmi létesítményekbe közvetlenül a **kisvállalkozó** által, kis mennyiségben szállított élelmiszer;
- külső csomagolás nélküli értékesítésre nem szánt belső csomagolásban található élelmiszer (a tápértékinformációt a külső csomagoláson kell feltüntetni, kivéve, ha az az e melléklet szerint mentességben részesülő élelmiszerkategóriákhoz tartozik);
- **5 g/ml-nél kisebb mennyiségű élelmiszer;**
- **letörölhetetlen jelzéssel ellátott üvegek.**

V. MELLÉKLET

AZ ÉLELMISZER MEGNEVEZÉSE ÉS MEGHATÁROZOTT KÍSÉRŐ ADATOK

A. RÉSZ – AZ ÉLELMISZER MEGNEVEZÉSE

1. A forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban megengedett az élelmiszer azon megnevezésének használata, amely alatt a terméket az előállító tagállamban jogszerűen gyártják és forgalomba hozzák.

Ha azonban e rendelet egyéb rendelkezéseinek, különösen a 9. cikkben szereplő rendelkezéseknek az alkalmazása nem tenné lehetővé, hogy a forgalomba hozatal helye szerinti tagállam fogyasztói megismerjék az élelmiszer valódi jellegét, és azt megkülönböztessék más élelmiszerektől, amelyekkel esetleg össze lehetne téveszteni, az élelmiszer megnevezését más leíró információ kíséri, amely **ugyanabban a látómezőben**, az élelmiszer **megnevezése mellett** jelenik meg, **tisztán látható, könnyen olvasható betűvel**.

2. Az élelmiszernek az előállító tagállamban használt megnevezése kivételes esetekben nem alkalmazható a forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban, ha az általa megjelölt élelmiszer az összetételét vagy előállítását tekintve annyira különbözik az ilyen néven ismert élelmiszertől, hogy az 1. pont rendelkezései nem elegendők annak biztosításához, hogy a vásárló a forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban megfelelő tájékoztatást kapjon.
3. Az élelmiszer megnevezését nem helyettesítheti szellemi tulajdonként védett név, márkanév vagy fantázianév.

B. RÉSZ – AZ ÉLELMISZER MEGNEVEZÉSÉT KÍSÉRŐ KÖTELEZŐ ADATOK

1. Az élelmiszer megnevezésében vagy amellel szerepel az élelmiszer fizikai állapotának, valamint annak a meghatározott kezelésnek a leírása, amelynek alávetették (például porított, **újrafagyasztott**, fagyasztva szárított, mélyfagyasztott, gyorsfagyasztott, **kiolvasztott**, koncentrált, füstölt), minden olyan esetben, amikor az ilyen tájékoztatás elmulasztása a vásárló félrevezetését jelentené.
2. Az ionizáló sugárzással kezelt élelmiszereken az alábbi jelölések egyike szerepel:
„besugárzott” vagy „ionizáló sugárzással kezelt”.
3. **A darabolt, pecsenye-, szeletelt, adagolt vagy hasított hús, valamint a haltermékek esetén az élelmiszer megnevezése jelzi, hogy a termék az elsődlegesen felhasznált állattól eltérő állati eredetű összetevőket is tartalmaz-e.**
4. **A darabolt, pecsenye-, szeletelt, adagolt vagy hasított hús, illetve füstölt hús formájú hústermékek címkéjén az élelmiszer megnevezésének tartalmaznia kell az alábbiakra való utalást:**
 - a) bármely, a hús többi részétől eltérő állati eredetű hozzáadott összetevő; és
 - b) hozzáadott víz a következő esetekben:
 - **főtt és főzés nélküli hús vagy főtt füstölt hús esetében a termék tömegének 5 %-át meghaladó mennyiségű hozzáadott víz**
 - **főzés nélküli füstölt hús esetében a termék tömegének 10 %-át meghaladó mennyiségű hozzáadott víz.**

2010. június 16., szerda

5. A darabolt, filézett, szeletelt vagy adagolt formában árult haltermékek címkéjén az élelmiszer megnevezésének tartalmaznia kell az alábbiakra való utalást:

- a) valamennyi növényi eredetű vagy a haltól eltérő állati eredetű hozzáadott összetevő; valamint
- b) a termék tömegének 5 %-át meghaladó mennyiségű hozzáadott víz.

C. RÉSZ – A „DARÁLT HÚS” MEGNEVEZÉSÉRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

1. Összetételre vonatkozó követelmények napi átlagon alapuló ellenőrzéssel:

	Zsírtartalom	Kötőszövet– húsfehérje arány
sovány húsból készített darált hús	≤ 7 %	≤ 12
darált marhahús	≤ 20 %	≤ 15
sertéshúst tartalmazó darált hús	≤ 30 %	≤ 18
egyéb fajok darált húsa	≤ 25 %	≤ 15

2. A 853/2004/EK rendelet III. melléklete V. szakaszának IV. fejezetében meghatározott követelményektől eltérve, a címkézésen a következő szavaknak kell megjelenniük:

„a zsírtartalom nem éri el ...”,

„a kötőszövet–húsfehérje arány nem éri el ...”.

3. A tagállamok engedélyezhetik az olyan darált húsnak saját nemzeti piacukon való forgalomba hozatalát, amely nem felel meg az e rész 1. pontjában megállapított követelményeknek, de kizárólag nemzeti jelöléssel, amely nem téveszthető össze a 853/2004/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében előírt jelöléssel.

D. RÉSZ – A „KOLBÁSZBÉL” MEGNEVEZÉSÉRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

Az összetevők listáján a kolbászbelet a következőképpen tüntetik fel:

- „természetes bél”: ha a bél párosujjúak béltraktusából származik, és e belet kolbázkészítésre használják;
- „műbél”: más esetekben.

Ha a műbél nem ehető, akkor azt a címkén fel kell tüntetni.

E. RÉSZ – A MÁS ÉLELMISZER BENYOMÁSÁT KELTŐ ÉLELMISZEREK HIVATALOS MEGNEVEZÉSE (AZ ALÁBBI LISTA PÉLDÁKAT TARTALMAZ)

A más élelmiszer benyomását keltő élelmiszereket vagy az olyan élelmiszereket, amelyekben az egyik összetevőt valamilyen utánzattal helyettesítik, az alábbiak szerint kell címkézni:

Eltérés a fajta, a minőség és az összetevők tekintetében	Hivatalos jelölés
A sajtéhoz képest a tejszír teljes vagy részleges helyettesítése növényi zsírral	„Sajtutánczat”
A sonkához képest más összetételben jóval alacsonyabb hústartalmú, felaprított összetevőkből előállítva	„Sonkautánczat”

2010. június 16., szerda

VI. MELLÉKLET

AZ ÖSSZETEVŐK FELTÜNTETÉSE ÉS MEGNEVEZÉSE

A. RÉSZ – AZ ÖSSZETEVŐK TÖMEGÜK SZERINTI CSÖKKENŐ SORRENDEN TÖRTÉNŐ FELTÜNTETÉSÉRE VONATKOZÓ EGYEDI RENDELKEZÉSEK

Összetevők kategóriája	A tömeg szerinti jelölésre vonatkozó rendelkezés
1. Hozzáadott víz és illóanyagok	A késztermékben jelen lévő tömegük szerinti sorrendben sorolják fel. Egy ételismiszerben az összetevőként hozzáadott víz mennyiségét úgy számítják ki, hogy a késztermék összmennyiségéből levonják a felhasznált egyéb összetevők összmennyiségét. Ezt a mennyiséget nem kell figyelembe venni, ha tömege nem haladja meg a késztermék 5 %-át.
2. Koncentrált vagy víztelenített formában használt, majd a gyártásnál feloldott összetevők	A koncentrálsuk vagy víztelenítésük előtt feljegyzett tömegük szerinti sorrendben sorolhatók fel.
3. Vízrel való feloldásra szánt koncentrált vagy víztelenített ételismiszerekben használt összetevők	Felsorolhatók a feloldott termékekben jelen lévő arányuk szerinti sorrendben, feltéve hogy az összetevők listáját megelőzi egy kifejezés, amely lehet például „a feloldott termék összetevői” vagy „a használatra kész termék összetevői”.
4. Gyümölcsök, zöldségek vagy gombák, amelyek közül egyik összetevő sem emelkedik ki jelentősen tömegarányát tekintve, ételismiszer-összetevőként várhatóan változó arányú keverékben történő felhasználása esetén	Megengedett azok csoportos felsorolása az összetevők között „gyümölcsök”, „zöldségek”, illetve „gombák” gyűjtőnéven, amelyet a „változó arányban” kifejezés mellett a termékben ténylegesen jelen lévő gyümölcsök, zöldségek, illetve gombák felsorolása követ. Ilyen esetben a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően, a különféle gyümölcsök, zöldségek, illetve gombák teljes tömege alapján fel kell tüntetni az összetevők között a keverék összetételét.
5. Fűszerek vagy gyógynövények keverékei és azokból készült készítmények, ahol egyetlen adott fűszer vagy gyógynövény sem emelkedik ki jelentősen tömegarányát tekintve	Az összetevők felsorolhatók más sorrendben, feltéve, hogy az összetevők listájához csatolnak egy kifejezést, amely lehet például „változó arányban”.
6. A késztermék kevesebb mint 2 %-át alkotó összetevők	Az egyéb összetevőket követően más sorrendben is felsorolhatók.
7. Egymáshoz hasonló, illetve egymással kölcsönösen helyettesíthető összetevők, amelyeket ételismiszer előállítása vagy elkészítése során anélkül fel tudnak használni, hogy módosítanak az ételismiszer összetételét, jellegét vagy érzékelt értékét, továbbá amelyek a késztermék kevesebb mint 2 %-át alkotják	Az összetevők felsorolásakor a következőképpen is feltüntethetők: „...-t és/vagy. ...-t tartalmaz”, feltéve hogy a késztermék tartalmaz legalább egyet a legfeljebb két ilyen összetevő közül. Ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni az e melléklet C. részében felsorolt adalékanyagokra és összetevőkre.

B. RÉSZ – BIZONYOS ÖSSZETEVŐKNEK EGY KONKRÉT NÉV HELYETT EGY KATEGÓRIA NEVÉVEL TÖRTÉNŐ MEGNEVEZÉSE

Az alább felsorolt ételismiszerek kategóriák egyikébe tartozó és egy másik ételismiszerben alkotóelemként megtalálható összetevőket csupán az adott kategória megnevezésével kötelező elnevezni.

Az ételismiszerek kategória meghatározása	Megnevezés
1. Olívaolajtól eltérő finomított olaj	„Olaj” vagy az „állati” jelzővel együtt (vagy a konkrét állati eredetük megjelölése), vagy a körülményektől függően a konkrét növényi eredetük megjelölése Amennyiben nem zárható ki bizonyos növényi olajok jelenléte, a „...-t tartalmazhat” alkalmazása kötelező. A „hidrogénezett” jelzővel kell kísérni a hidrogénezett olajok megjelölését.

2010. június 16., szerda

Az élelmiszerkategória meghatározása	Megnevezés
2. Finomított zsírok	„Zsír”, a zsír növényi vagy állati eredetének feltüntetésével . A „hidrogénezett” jelzővel kell kísérni a hidrogénezett zsírok megjelölését, kivéve ha a telített zsírsavak és transz-zsírsavak mennyisége szerepel a tápértéknylatkozatban.
3. Két vagy több gabonafajtából nyert liszt keveréke	„Liszt”, amelyet azon gabonafélék listája követ, amelyekből azt előállították, tömegük szerint csökkenő sorrendben
4. Keményítő, fizikai úton vagy enzimekkel módosított keményítő, pörkölt vagy dextrinált keményítő, savasan vagy alkalikusan módosított keményítő és szintelenített keményítő	„Keményítő”
5. Minden halfajta, amennyiben a hal egy másik élelmiszer összetevőjét képezi, és feltéve, hogy az ilyen élelmiszer neve és kizserelése nem utal egy adott halfajra	„Hal”
6. Minden sajtféleség, amennyiben az adott sajt vagy sajtkeverék egy másik élelmiszer összetevőjét képezi, és feltéve, hogy az ilyen élelmiszer neve és kizserelése nem utal egy adott sajtféleségre	„Sajt”
7. Minden olyan fűszer, amelynek tömege nem haladja meg az élelmiszer tömegének 2 %-át	„Fűszer(ek)” vagy „kevert fűszerek”
8. Minden olyan gyógynövény vagy gyógynövényrész, amelynek tömege nem haladja meg az élelmiszer tömegének 2 %-át	„Gyógynövény(ek)” vagy „kevert gyógynövények”
9. Minden fajta gumikészítmény, amelyet a rágógumi gumialapjának gyártásához használnak	„Rágógumi alapanyag”
10. Sütőipari termékekből készült morzsák, kétszersültek	„Morzsa” vagy „kétszersült” az esettől függően
11. Bármilyen típusú szacharóz	„Cukor”
12. Vízmentes dextróz vagy dextróz-monohidrát	„Dextróz”
13. Glükózsirup és vízmentes glükózsirup	„Glükózsirup”
14. Bármilyen fajta tejfehérje (kazeinek, kazeinátok és tejsavó fehérjék) és ilyenek keveréke	„Tejfehérje”
15. Sajtolt, kiválasztott vagy tisztított kakaóvaj	„Kakaóvaj”
16. Gyümölcsökből, zöldségekből és ehető növényekből, illetve növényrészekből készült természetes kivonatok, amelyeket mechanikai-fizikai eljárással nyernek, és koncentrált formában élelmiszerek színezésére használnak.	„Színező élelmiszerek”
17. Bármilyen fajta bor az 1493/1999/EK rendeletben meghatározottak szerint	„Bor”
18. Emberi fogyasztásra alkalmasként elismert emlős- és madárfajok vázizmai (!) természetes módon tartalmazott vagy hozzátapadó szövetekkel, amennyiben azok teljes zsír- és kötőszövet-tartalma nem haladja meg az alább feltüntetett értékeket, és amennyiben a hús egy másik élelmiszer összetevője. Ebbe a meghatározásba tartozik a húsos csontokról mechanikus módon nyert olyan hús, amely nem tartozik a 853/2004/EK rendelet szerinti csontokról mechanikusan lefejtett hús fogalom meghatározásába. Maximális zsír- és kötőszövet-tartalom a „... hús” kifejezéssel megjelölt összetevőkre nézve	„... hús”, valamint azon állatfajok neve(i) (2), amely(ek)ből származik

2010. június 16., szerda

Az élelmiszerkategória meghatározása			Megnevezés
Állatfaj	Zsír (%)	Kötőszövet ⁽¹⁾ (%)	
Emlősök (a nyulakon és a sertésféléken kívül), valamint különböző állatfajok keveréke az emlősök túlsúlyával	25	25	
Sertésfélék	30	25	
Madarak és nyulak	15	10	
⁽¹⁾ A kötőszövet-tartalmat a kollagéntartalom és a húsfehérje-tartalom aránya alapján számítják ki. A kollagéntartalom a hidroxiprolin-tartalom 8-szorosát jelenti.			
Amennyiben e felső határértékeket túllépik, de a „hús” meghatározásra vonatkozó összes egyéb feltételnek megfelelnek, akkor a „... hús” tartalmat ennek megfelelően lefelé kell kiigazítani, valamint az összetevők jegyzékében a „... hús” kifejezés mellett meg kell említeni a zsír és/vagy kötőszövet jelenlétét is.			
19. A „csontokról mechanikusan lefejtett hús” fogalom-meghatározásba tartozó termékek összes fajtája.			„csontokról mechanikusan lefejtett hús” és azon állatfajok neve(i) ⁽²⁾ , amelyekből származik
⁽¹⁾ A rekeszizom és a rágóizmok a vázizmok részét képezik, míg a szív, a nyelv, a fej izmai (a rágóizmok kivételével), az elülső és hátsó lábtő és a farok izmai ki vannak zárva.			
⁽²⁾ Angol nyelvű címkézés esetén ezt az elnevezést felválthatja az összetevő generikus neve az érintett állatfaj tekintetében.			

C. RÉSZ – BIZONYOS ÖSSZETEVŐKNEK A KATEGÓRIA NEVÉVEL TÖRTÉNŐ MEGNEVEZÉSE, EGYEDI NEVÜKKEL VAGY EK-SZÁMUKKAL KIEGÉSZÍTVE

A 21. cikk b) pontjában meghatározottaktól eltérő és az e részben felsorolt kategóriák valamelyikébe tartozó élelmiszer-adalékanyagokat és enzimeket az adott kategória nevével kell megjelölni, saját nevükkel vagy megfelelő esetben EK-számukkal kiegészítve. Ha egy összetevő egynél több kategóriába tartozik, a szóban forgó élelmiszer esetében a fő funkcióinak megfelelő kategóriát kell feltüntetni. A „módosított keményítő” megjelölést azonban mindig meghatározott növényi eredetének jelölésével kell kiegészíteni, amennyiben az az összetevő glutént tartalmazhat.

Étkezési sav

Savanyúságot szabályozó anyag

Csomósodást gátló anyag

Habzásgátló

Antioxidáns

Tömegnövelő szer

Színezék

Emulgeálószer

Emulgeáló sók ⁽¹⁾**Enzimek** ⁽²⁾

Szilárdítóanyag

Ízfokozó

Lisztkezelő

Zselésítőanyag

Fényezőanyag

Nedvesítőanyag

Módosított keményítő ⁽²⁾**Cellulóz kivonat** ⁽²⁾

⁽¹⁾ Csak ömlesztett sajt vagy ömlesztett sajt alapú termékek esetében.

⁽²⁾ Az egyedi nevet vagy EK-számot nem szükséges feltüntetni.

2010. június 16., szerda

Tartósítószer
Hajtógáz
Élesztőpor
Stabilizátor
Édesítőszer
Sűrítőanyag

D. RÉSZ – AZ AROMÁK MEGNEVEZÉSE AZ ÖSSZETEVŐK LISTÁJÁN

1. Az aromákat vagy az „aroma/aromák” szóval vagy az aroma pontosabb megjelölésével vagy leírásával jelölik.
2. A valamely élelmiszer előállítása vagy elkészítése során aromaként felhasznált kinint és/vagy koffeint az összetevők listáján közvetlenül az „aroma/aromák” kifejezés után, név szerint kell megemlíteni.
3. A „természetes” szót, vagy egy azzal lényegében megegyező fogalmat csak azokra az aromákra lehet használni, amelyek aroma-összetevői kizárólag a 88/388/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának i. alpontjában meghatározott aromaanyagokat és/vagy az említett irányelv 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott aromakészítményeket tartalmaznak.
4. Amennyiben az aroma neve utal a felhasznált összetevő növényi vagy állati jellegére, illetve eredetére, akkor csak abban az esetben használható a „természetes” szó, vagy egy azzal lényegében megegyező fogalom, amennyiben az aroma-összetevőt megfelelő fizikai, enzimes vagy mikrobiológiai eljárással vagy hagyományos élelmiszer-előállítási eljárással kizárólag vagy majdnem kizárólag az érintett élelmiszerből vagy aromahordozóból nyerik.

E. RÉSZ – A KOMPLEX ÖSSZETEVŐK MEGNEVEZÉSE

1. Egy komplex összetevőt saját megjelölésével, teljes tömegének megadásával lehet szerepeltetni az összetevők listáján, amennyiben ezt jogszabály állapítja meg vagy ez a megszokott eljárás, és közvetlenül utána az összetevőinek listája szerepel.
2. A komplex összetevők esetében az összetevők listájának megadása nem kötelező:
 - a) amennyiben a komplex összetevőnek a jelenlegi uniós jogszabályok meghatározzák az összetételét, és amennyiben a komplex összetevő a késztermék tömegének kevesebb mint 2 %-át teszi ki; ez a rendelkezés azonban a 21. cikk a)-d) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel nem alkalmazandó az élelmiszer-adalékanyagokra; vagy
 - b) fűszerek és/vagy gyógynövények keverékéből álló komplex összetevők, amelyek a készterméknek kevesebb mint 2 %-át teszik ki, a 21. cikk a)-d) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel, az élelmiszer-adalékanyagokat kivéve; vagy
 - c) amennyiben a komplex összetevő olyan élelmiszer, amelyre vonatkozóan az uniós jogszabályok nem teszik kötelezővé az összetevők listáját.

VII. MELLÉKLET

AZ ÖSSZETEVŐK MENNYISÉGI JELÖLÉSE

1. A mennyiségi jelölés nem alkalmazandó:
 - a) a következő összetevők vagy összetevők kategóriája tekintetében:
 - i. amelynek töltőtömegét a VIII. melléklet 5. pontjának megfelelően feltüntették, vagy
 - ii. amely mennyiségének címkézésen való feltüntetése uniós rendelkezések értelmében már kötelező, vagy
 - iii. amelyet kis mennyiségben használnak ízesítés céljára, vagy

2010. június 16., szerda

- iv. amelynek – jóllehet az árumegnevezés megjelenik az élelmiszer árumegnevezésében – jellege nem olyan, hogy meghatározóan befolyásolhatná a fogyasztó választását a forgalmazás szerinti országban, mivel a mennyiségi különbségek nem alapvetők az élelmiszer jellemzése szempontjából, vagy nem különböztetik meg azt hasonló élelmiszerektől; vagy
 - b) amennyiben egyedi uniós rendelkezések pontosan előírják az összetevő vagy összetevők kategóriájának mennyiségét anélkül, hogy elrendelnék annak feltüntetését a címkézésen; vagy
 - c) a VI. melléklet A. részének 4. és 5. pontjában említett esetekben.
2. A 23. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontját nem kell alkalmazni az alábbiak esetében:
- a) bármely összetevő vagy összetevők kategóriája, amelyre az „édesítőszer(ek)e)t tartalmaz” vagy „cukro(ka)t és édesítőszer(ek)e)t tartalmaz” jelölés vonatkozik, ha az élelmiszer megnevezését ez a jelölés követi, a III. melléklet értelmében; vagy
 - b) bármely hozzáadott vitamin és ásványi anyag, amennyiben az adott anyagra tápértéknyilatkozat vonatkozik.
3. Valamely összetevő vagy összetevők kategóriája mennyiségének jelölését:
- a) százalékosan kell kifejezni, amely megfelel az összetevő vagy összetevők mennyiségének felhasználása/felhasználásuk időpontjában;
 - b) az élelmiszer nevében vagy közvetlenül amellet, vagy az összetevők listáján a szóban forgó összetevőhöz vagy összetevők kategóriájához kapcsolva kell feltüntetni.
4. A 3. ponttól eltérve,
- a) olyan élelmiszerek esetén, amelyek hőkezelés vagy egyéb kezelés következtében nedvességet veszítettek, a termékhez felhasznált összetevő-mennyiséget a végleges termékben meglévő mennyiséghez képest kell megjelölni, kivéve ha ez a mennyiség vagy a címkén felsorolt összes összetevő mennyiségének összege meghaladja a 100 %-ot, amely esetben az összetevőknek azt a mennyiségét kell megjelölni, amelyet 100 g végleges termék elkészítéséhez használtak;
 - b) az illékony összetevők mennyiségét súlyuknak a végtermék súlyához viszonyított arányában kell megadni;
 - c) azon sűrített vagy szárított formában felhasznált összetevők mennyisége, amelyeket a gyártás során eredeti állapotukba visszaállítanak, jelölhető a sűrítésük vagy szárításuk előtti súlyuk arányával;
 - d) az olyan sűrített vagy szárított élelmiszerek esetén, amelyeket víz hozzáadásával szándékoznak eredeti állapotukba visszahozni, az összetevők mennyiségét az elkészült termékhez viszonyított súlyarányukkal adják meg.

VIII. MELLÉKLET**NETTÓ MENNYISÉG FELTÜNTETÉSE**

1. Nem kötelező a nettó mennyiséget feltüntetni olyan élelmiszerek esetében:
- a) amelyek térfogata vagy tömege jelentősen csökken, **vagy** amelyek **nem előrecsomagoltak, és amelyeket** darabszámmra adnak el, vagy **■** lemérnek a vásárló jelenlétében; vagy
 - b) amelyek nettó mennyisége kevesebb, mint 5 g vagy 5 ml; ezt a rendelkezést azonban nem kell alkalmazni fűszerekre és gyógynövényekre; vagy
 - c) **amelyekre vonatkozóan más jogi rendelkezések kivételeket határoznak meg.**

2010. június 16., szerda

2. Amennyiben az uniós rendelkezések, vagy ezek hiányában a nemzeti rendelkezések egy bizonyos típusú mennyiség feltüntetését (pl. névleges mennyiség, minimális mennyiség, átlagos mennyiség) írják elő, ezt a mennyiséget nettó mennyiségnek kell tekinteni ezen rendelet alkalmazásában.
3. Amennyiben az előrecsomagolt tétel két vagy több különálló előrecsomagolt tételből áll, amelyek azonos termékből azonos mennyiséget tartalmaznak, a nettó mennyiséget az egyes csomagok által tartalmazott nettó mennyiségnek, valamint az ilyen csomagok számának megadásával kell feltüntetni. Mindazonáltal nem kötelező ezen adatok feltüntetése, amennyiben az egyes csomagok teljes száma egyértelműen látszik és könnyen megszámlálható kívülről, továbbá ha legalább egy csomagon feltüntetett nettó mennyiség tisztán látható kívülről.
4. Amennyiben az előrecsomagolt tétel két vagy több különálló előrecsomagolt tételből áll, amelyek nem tekinthetők külön értékesítési egységnek, a nettó mennyiséget úgy jelzik, hogy feltüntetik a teljes nettó mennyiséget, majd a különálló csomagok számát.
5. Amennyiben egy szilárd élelmiszert felöntő közegben hoznak forgalomba, a címkén feltüntetik az élelmiszer töltőmégét is.

E bekezdés alkalmazásában „felöntő közeg” a következő termék, esetleg e termékek keveréke, akár fagyasztott vagy gyorsfagyasztott állapotban is, feltéve, hogy a folyadék nem alapvető összetevője a készítménynek, és így nem meghatározó tényező a vásárláskor: víz, sós vizes oldatai, sós lé, étkezési savak vizes oldatai, ecet, cukorfélék vizes oldatai, más édesítőanyagok vizes oldatai, gyümölcsök vagy zöldségek esetében gyümölcsök vagy zöldségek leve.

I

IX. MELLÉKLET

ALKOHOLTARTALOM

Az 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú italok tényleges alkoholtartalmát kifejező számot legfeljebb egy tizedesjegyre kell megadni. Ezt a „% vol” jel követi, és az „alkohol” szó vagy az „alc.” rövidítés előzheti meg.

Az alkoholtartalmat 20°C-on határozzák meg.

A térfogatszázalékban kifejezett alkoholtartalom feltüntetésekor megengedett, abszolút értékben kifejezett pozitív és negatív tűréshatárok a következő táblázatban szerepelnek. Ezeket az alkoholtartalom meghatározására használt vizsgálati módszerből származtatott tűréshatárok sérelme nélkül kell alkalmazni.

Az ital leírása	Pozitív vagy negatív tűréshatár
1. Az 5,5 térfogatszázalékot meg nem haladó alkoholtartalmú sörök; a közös vámtarifa 22.07 B II. alszáma alá tartozó, szőlőből készült italok	0,5 % vol.
2. Az 5,5 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú sörök; a közös vámtarifa 22.07 B I. alszáma alá tartozó, szőlőből készült italok; az almabor, körtebor, gyümölcsborok és hasonló, gyümölcsből, de nem szőlőből készült, akár gyöngyöző-, akár habzóbor; az erjesztett méz alapú italok	1 % vol.
3. A macerált gyümölcsöket vagy növényi részeket tartalmazó italok	1,5 % vol.
4. Minden egyéb, 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú ital	0,3 % vol.

2010. június 16., szerda

X. MELLÉKLET

A BEVITEL REFERENCIAÉRTÉKEI

A. RÉSZ – VITAMINOK ÉS ÁSVÁNYI ANYAGOK **NAPI** BEVITELÉNEK REFERENCIAÉRTÉKEI (FELNŐTTEK)

1. A feltüntethető vitaminok és ásványi anyagok, valamint ezek ajánlott napi bevitelének a mennyisége (RDA)

A-vitamin (µg)	800	Klorid (mg)	800
D-vitamin (µg)	5	Kalcium (mg)	800
E-vitamin(mg)	12	Foszfor (mg)	700
K-vitamin (µg)	75	Vas (mg)	14
C-vitamin (mg)	80	Magnézium (mg)	375
Tiamin (B1-vitamin) (mg)	1,1	Cink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Réz (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangán (mg)	2
B6-vitamin (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folsav (µg)	200	Szelén (µg)	55
B12-vitamin (µg)	2,5	Króm (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molibdén (µg)	50
Pantoténsav (mg)	6	Jód (µg)	150
Kálium (mg)	2 000		

2. Jelentős mennyiségű vitamin és ásványi anyag

Fő szabályként a jelentős mennyiség meghatározásánál az 1. pontban szereplő javasolt bevitel 15 %-át kell figyelembe venni az élelmiszer minden egyes 100 grammja, 100 milliliterje vagy egy csomagja esetében, amennyiben a csomagolás csak egyetlen adagot tartalmaz.

B. RÉSZ – AZ ENERGIA, VALAMINT A VITAMINOKTÓL ÉS ÁSVÁNYI ANYAGOKTÓL ELTÉRŐ KIVÁLASZTOTT TÁPANYAGOK **NAPI** BEVITELÉNEK REFERENCIAÉRTÉKEI (FELNŐTTEK) ⁽¹⁾

Energia vagy tápanyag	Beviteli referenciaérték
Energia	2 000 kcal
Fehérje	80 g
Összes zsír	70 g
Telített zsírsavak	20 g
Szénhidrátok	230 g
Cukrok	90 g
Só	6 g

⁽¹⁾ A beviteli referenciamennyiségek indikatív értékek; azokat pontosabban az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság fogja meghatározni.

2010. június 16., szerda

XI. MELLÉKLET

ÁTVÁLTÁSI EGYÜTTHATÓK

ÁTVÁLTÁSI EGYÜTTHATÓK AZ ENERGIA KISZÁMÍTÁSÁHOZ

A feltüntetendő energiatartalmat a következő átváltási együtthatók alkalmazásával kell kiszámítani:

— szénhidrát (kivéve a poliolokat)	4 kcal/g ■
— poliolok	2,4 kcal/g ■
— fehérje	4 kcal/g ■
— zsír	9 kcal/g ■
— szaltrimok	6 kcal/g ■
— alkohol (etil-alkohol)	7 kcal/g ■
— szerves sav	3 kcal/g ■

XII. MELLÉKLET

A TÁPÉRTÉKNYILATKOZAT KIFEJEZÉSE ÉS MEGJELENÍTÉSE

A. RÉSZ – A TÁPÉRTÉKNYILATKOZAT KIFEJEZÉSE

A tápértéknnyilatkozatban alkalmazandó egységek a következők:

— energia	kJ és kcal
— zsír	gramm (g)
— szénhidrát	
— rost	
— fehérje	
— sók	
— vitaminok és ásványi anyagok	a X. melléklet A. részének 1. pontjában megadott egységek
— egyéb anyagok	az egyes érintett anyagokhoz illő egységek

B. RÉSZ – A SZÉNHI DRÁT ÉS ZSÍR ÖSSZETEVŐKRE VONATKOZÓ TÁPÉRTÉKNYILATKOZAT FELTÜNTETÉSI SORRENDJE

1. Amennyiben a poliolokat és/vagy a keményítőt feltüntetik, ezeket a következő sorrendben kell szerepeltetni:

szénhidrát	g
amelyből:	
— cukrok	g
— poliolok	g
— keményítő	g

2010. június 16., szerda

2. Amennyiben a zsírsav mennyiségét és/vagy típusát feltüntetik, azt a következő sorrendben kell szerepeltetni:

zsír	g
amelyből:	
— telített zsírsavak	g
— transzzsírsavak	g
— egyszeresen telítetlen zsírsavak	g
— többszörösen telítetlen zsírsavak	g

C. RÉSZ – A TÁPÉRTÉKNYILATKOZATBAN MEGJELENŐ ENERGIA ÉS TÁPANYAGOK FELTÜNTETÉSI SORRENDJE

Az esettől függően az energiára és a tápanyagokra vonatkozó információ feltüntetési sorrendje a következő:

energia	■ kcal
zsír	g
■	
telített zsírsavak	g
cukor	g
só	g
fehérje	g
szénhidrát	g
■	
rost	g
természetes transzzsírsavak	g
szintetikus transzzsírsavak	g
egyszeresen telítetlen zsírsavak	g
többszörösen telítetlen zsírsavak	g
poliolok	g
koleszterin	g
keményítő	g
vitaminok és ásványi anyagok	a X. melléklet A. részének 1. pontjában megadott egységek
egyéb anyagok	az egyes anyagokhoz illő egységek

2010. június 17., csütörtök

Az értékpapírok nyilvános kibocsátása és az átláthatósági követelmények harmonizációja (a 2003/71/EK és a 2004/109/EK irányelv módosítása) *I**

P7_TA(2010)0227

Az Európai Parlament 2010. június 17-i jogalkotási állásfoglalása az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és a tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (COM(2009)0491 – C7-0170/2009 – 2009/0132(COD))

(2011/C 236 E/48)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0491),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 44. és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0170/2009),
 - tekintettel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól szóló, a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (3) bekezdésére, valamint 50. és 114. cikkére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. február 18-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0102/2010),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL C 19., 2010.1.26., 1. o.

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2010. június 17., csütörtök

P7_TC1-COD(2009)0132

Az Európai Parlament állásponjtja amely első olvasatban 2010. június 17-én került elfogadásra az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament állásponjtja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2010/73/EU irányelv.)

A kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentációs program *I**

P7_TA(2010)0228

Az Európai Parlament 2010. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és az 1984/2003/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0406 – C7-0124/2009 – 2009/0116(COD))

(2011/C 236 E/49)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0406),
- tekintettel az EK-Szerződés 37. cikkére, amelynek értelmében a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0124/2009),
- tekintettel a Bizottságnak „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 43. cikkének második bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. március 17-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0119/2010),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi állásponjtot;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponjtját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2010. június 17., csütörtök

P7_TC1-COD(2009)0116

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 17-én került elfogadásra a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és az 1984/2003/EK rendelet módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 640/2010/EU rendelet.)

A schengeni vívmányok a Schengeni Információs Rendszerre vonatkozó rendelkezéseinek a Bolgár Köztársaságban és Romániában történő alkalmazása *

P7_TA(2010)0229

Az Európai Parlament 2010. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a schengeni vívmányok a Schengeni Információs Rendszerre vonatkozó rendelkezéseinek a Bolgár Köztársaságban és Romániában történő alkalmazásáról szóló tanácsi határozattervezetről (06714/2010 – C7-0067/2010 – 2010/0814(NLE))

(2011/C 236 E/50)

(Konzultáció)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a tanácsi határozattervezetre (06714/2010),

— tekintettel a 2005. április 25-i Csatlakozási Okmány 4. cikkének (2) bekezdésére, amelynek alapján a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0067/2010),

— tekintettel eljárási szabályzatának 55. cikkére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0199/2010),

1. jóváhagyja a módosított tanácsi határozattervezetet;
2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a konzultációra benyújtott szöveget;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2010. június 17., csütörtök

A TANÁCS ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Határozattervezet

3 preambulumbekkezdés

(3) „A Tanács 2010. ...-án/-én arra a következtetésre jutott, hogy a Bolgár Köztársaság és Románia teljesítette a feltételeket e téren. Ebből következően ki lehet tűzni azt az időpontot, amelytől a Schengeni Információs Rendszerre (SIS) vonatkozó schengeni vívmányok az említett tagállamokban is alkalmazhatók.”

(3) „A Tanács 2010. ...-án/-én arra a következtetésre jutott, hogy a Bolgár Köztársaság és Románia teljesítette a feltételeket e téren. Ebből következően ki lehet tűzni azt az időpontot, amelytől a Schengeni Információs Rendszerre (SIS) vonatkozó schengeni vívmányok az említett tagállamokban is alkalmazhatók. ***Minden egyes érintett tagállamnak írásban kell tájékoztatnia az Európai Parlamentet és a Tanácsot az e határozat hatálybalépésének időpontjától kezdődő hathónapos időszak folyamán arról, hogyan kívánja nyomon követni az értékelő jelentésekben szereplő és a nyomon követésben említett ajánlásokat, amelyek még végrehajtásra várnak.***”

2011/C 236 E/17	Kínzóeszközként használt termékek kereskedelme Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló 1236/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról 107	107
2011/C 236 E/18	A koreai-félszigeti helyzet Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a Koreai-félszigeten kialakult helyzetről 111	111
2011/C 236 E/19	Bosznia-Hercegovina Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a bosznia-hercegovinai helyzetről 113	113
2011/C 236 E/20	Légiközeledési megállapodás az EU és az USA között Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az EU és az Egyesült Államok közötti légügyi megállapodásról 121	121
2011/C 236 E/21	Az első vasúti csomaggal kapcsolatos irányelvek végrehajtása Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az első vasúti csomag (a 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv) végrehajtásáról 125	125
2011/C 236 E/22	Árvizek Közép-Európában, különösen Lengyelországban, a Cseh Köztársaságban, Szlovákiában, Magyarországon, Romániában és Franciaországban Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a közép-európai országokban, különösen a Lengyelországban, Csehországban, Szlovákiában, Magyarországon, Romániában és Franciaországban bekövetkezett árvizekről 128	128
2011/C 236 E/23	Igazságügyi képzés Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az igazságügyi képzésről – Stockholmi Program 130	130
2011/C 236 E/24	Új lendület az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló stratégiának Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása az európai akvakultúra fenntartható fejlődését szolgáló stratégia új lendületéről (2009/2107(INI)) 132	132
2011/C 236 E/25	Kongói Demokratikus Köztársaság: Floribert Chebeya Bahizire ügye Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a Kongói Demokratikus Köztársaságról: Floribert Chebeya Bahizire esete 142	142
2011/C 236 E/26	Nepál Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása Nepálról 145	145
2011/C 236 E/27	Kivégzések Líbiában Az Európai Parlament 2010. június 17-i állásfoglalása a líbiai kivégzésekről 148	148
2010. június 23., szerda		
2011/C 236 E/28	Európai gyorsriasztási rendszer létrehozásáról a pedofilok és a szexuális zaklatók ellen Az Európai Parlament 2010. június 23-i nyilatkozata egy európai gyorsriasztási rendszer létrehozásáról a pedofilok és a szexuális zaklatók ellen 152	152

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament**2010. június 15., kedd**

2011/C 236 E/29	Az eljárási szabályzat hozzáigazítása a Lisszaboni Szerződéshez	
	Az Európai Parlament 2010. június 15-i határozata a Parlament eljárási szabályzatának a Lisszaboni Szerződésnek megfelelő kiigazításáról (2009/2062(REG))	153

2011/C 236 E/30	A CARIFORUM–EK Parlamenti Bizottságba delegált küldöttségbe való kinevezések	
	Az Európai Parlament 2010. június 15-i határozata a CARIFORUM–EU parlamenti bizottságban részt vevő küldöttség felállításáról és számszerű összetételéről	159

2010. június 16., szerda

2011/C 236 E/31	A 2013 után a fenntartható Európai Unió előtti politikai kihívásokkal és a rendelkezésére álló költségvetési eszközökkel foglalkozó különbizottság felállítása, hatáskörei, számbeli összetétel és megbízatásának időtartama	
	Az Európai Parlament 2010. június 16-i határozata A 2013 után a fenntartható Európai Unió előtti politikai kihívásokkal és a rendelkezésére álló költségvetési eszközökkel foglalkozó különbizottság felállításáról, hatásköeiről, számbeli összetételéről és megbízatásának időtartamáról	160

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament**2010. június 15., kedd**

2011/C 236 E/32	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybe vétele: Spanyolország/Valenciai régió	
	Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybe vételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0216 – C7-0115/2010 – 2010/2066(BUD))	161

MELLÉKLET	163
-----------	-----

2011/C 236 E/33	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybe vétele: Írország/Waterford Crystal	
	Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs kiigazítási alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybe vételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0196 – C7-0116/2010 – 2010/2067(BUD))	164

MELLÉKLET	166
-----------	-----

2011/C 236 E/34	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybe vétele: Spanyolország/Kasztília - La Mancha Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyverről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0205 – C7-0117/2010 – 2010/2068(BUD))	167
	MELLÉKLET	169
2011/C 236 E/35	A globalizációhoz való alkalmazkodás elősegítését célzó európai alap igénybe vétele: Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére Az Európai Parlament 2010. június 15-i állásfoglalása az európai globalizációs alkalmazkodási alapról az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyverről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjával összhangban történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0182 – C7-0099/2010 – 2010/2060(BUD))	170
	MELLÉKLET	171
2011/C 236 E/36	Az Írországi Nemzetközi Alap részére nyújtott európai uniós pénzügyi hozzájárulás (2007-2010) ***I Az Európai Parlament 2010. június 15-i jogalkotási állásfoglalása az Írországi Nemzetközi Alap részére nyújtott európai uniós pénzügyi hozzájárulásról (2007-2010) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0012 – C7-0024/2010 – 2010/0004(COD))	173
	P7_TC1-COD(2010)0004	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 15-én került elfogadásra az Írországi Nemzetközi Alap részére nyújtott európai uniós pénzügyi hozzájárulásról (2007-2010) szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	173
2011/C 236 E/37	A versenyképes áru fuvarozást szolgáló európai vasúti hálózat ***II Az Európai Parlament 2010. június 15-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács második olvasatban kialakított álláspontjáról a versenyképes áru fuvarozást szolgáló európai vasúti hálózatról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása tekintetében (11069/5/2009 – C7-0043/2010 – 2008/0247(COD))	174
	P7_TC2-COD(2008)0247	
	Az Európai Parlament álláspontja amely második olvasatban 2010. június 15-én került elfogadásra a versenyképes áru fuvarozást szolgáló európai vasúti hálózatról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	174
	2010. június 16., szerda	
2011/C 236 E/38	Közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési program (BONUS-169) ***I Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a több tagállam által indított közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési programban (BONUS-169) való közösségi részvételről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2009)0610 – C7-0263/2009 – 2009/0169(COD))	175
	P7_TC1-COD(2009)0169	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra a több tagállam által indított közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési programban (BONUS) való közösségi részvételről szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel	175

2011/C 236 E/39

Az európai műholdas rádiónavigációs programok irányítására szolgáló struktúrák ***I

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása az európai műholdas rádiónavigációs programokat üzemeltető struktúrák létrehozásáról szóló 1321/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0139 – C7-0103/2009 – 2009/0047(COD)) 176

P7_TC1-COD(2009)0047

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra az Európai Globális Navigációs Műholdrendszer (GNSS) Ügynökség létrehozásáról, az európai műholdas rádiónavigációs programokat üzemeltető struktúrák létrehozásáról szóló 1321/2004/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 683/2008/EK rendelet módosításáról szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 176

2011/C 236 E/40

Az európai Föld-megfigyelési program (GMES) (2011–2013) ***I

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása az európai Föld-megfigyelési programról (GMES) és annak kezdeti üzemszerű működéséről (2001–2013) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0223 – C7-0037/2009 – 2009/0070(COD)) 177

P7_TC1-COD(2009)0070

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra az európai Föld-megfigyelési programról (GMES – Globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés) és annak kezdeti üzemszerű működéséről (2011–2013) szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 178

2011/C 236 E/41

A Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) ***

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Megújulóenergia-ügynökség (IRENA) alapokmányának az Európai Unió általi megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (08612/2010 – C7-0109/2010 – 2009/0085(NLE)) 178

2011/C 236 E/42

Megerősített együttműködés a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén ***

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (09898/2/2010 – C7-0145/2010 – 2010/0066(NLE)) 179

2011/C 236 E/43

Az euró 2011. január 1-jei bevezetése Észtorszában*

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása az euró Észtország általi, 2011. január 1-jén történő bevezetéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0239 – C7-0131/2010 – 2010/0135(NLE)) 181

2011/C 236 E/44

4/2010. számú költségvetés-módosítási tervezet: III. szakasz - Bizottság (2009. évi többlet)

Az Európai Parlament 2010. június 16-i állásfoglalása az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó, 4/2010. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (10930/2010 – C7-0153/2010 – 2010/2056(BUD)) 184

2011/C 236 E/45

A büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jog ***I

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvtervezetről (00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD)) 185

P7_TC1-COD(2010)0801

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 186

2011/C 236 E/46

A közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezése ***I

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről szóló 2002/15/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0650 – C6-0354/2008 – 2008/0195(COD)) 186

2011/C 236 E/47

A fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatása ***I

Az Európai Parlament 2010. június 16-i jogalkotási állásfoglalása a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD)) 187

P7_TC1-COD(2008)0028

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 16-án került elfogadásra a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK rendelet módosításáról, valamint a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, a 94/54/EK és az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK irányelv, a 2002/67/EK és a 2004/77/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel ⁽¹⁾ 188

I. MELLÉKLET 219

II. MELLÉKLET 220

III. MELLÉKLET 221

IV. MELLÉKLET 223

V. MELLÉKLET 224

VI. MELLÉKLET 226

VII. MELLÉKLET 229

VIII. MELLÉKLET 230

IX. MELLÉKLET 231

X. MELLÉKLET 232

XI. MELLÉKLET 233

XII. MELLÉKLET 233

2010. június 17., csütörtök

2011/C 236 E/48

Az értékpapírok nyilvános kibocsátása és az átláthatósági követelmények harmonizációja (a 2003/71/EK és a 2004/109/EK irányelv módosítása) ***I

Az Európai Parlament 2010. június 17-i jogalkotási állásfoglalása az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és a tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (COM(2009)0491 – C7-0170/2009 – 2009/0132(COD)) 235

(1) EGT-vonatkozású szöveg

P7_TC1-COD(2009)0132

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 17-én került elfogadásra az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 236

2011/C 236 E/49

A kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentációs program ***I

Az Európai Parlament 2010. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és az 1984/2003/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0406 – C7-0124/2009 – 2009/0116(COD)) ... 236

P7_TC1-COD(2009)0116

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2010. június 17-én került elfogadásra a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és az 1984/2003/EK rendelet módosításáról szóló 2010/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 237

2011/C 236 E/50

A schengeni vívmányok a Schengeni Információs Rendszerre vonatkozó rendelkezéseinek a Bolgár Köztársaságban és Romániában történő alkalmazása *

Az Európai Parlament 2010. június 17-i jogalkotási állásfoglalása a schengeni vívmányok a Schengeni Információs Rendszerre vonatkozó rendelkezéseinek a Bolgár Köztársaságban és Romániában történő alkalmazásáról szóló tanácsi határozattervezetről (06714/2010 – C7-0067/2010 – 2010/0814(NLE)) 237

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többszöveges: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többszöveges DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU